

Giới thiệu Tổng Giám Đốc Bức Hôn

Truyện Tổng Giám Đốc Bức Hôn, chuyện kể về một buổi tiệc đính hôn giữa một tổng giám đốc và một người mẫu rất nổi tiếng, nhưng tất cả chỉ để che mắt thiên hạ thật sự hôn nhân đó chỉ là dối trá không hề có tình cảm từ hai phía tự nguyện.

Anh một tổng giám đốc một chú rể đẹp trai đầy bản lĩnh lại rất giàu có nổi tiếng trong giới doanh nghiệp, còn cô dâu thì lại là một người mẫu đáng giá rất nổi tiếng hiện nay mang một nét đẹp kiều diễm. Nhưng đâu có ai ngờ rằng tiệc đính hôn đó với vẻ bề ngoài nhìn rất hạnh phúc và vui tươi nhưng thật sự là một tiệc bức hôn của chú rể đối với cô dâu.

Cô lạnh lùng không hề có một chút tình cảm gì dành cho người đàn ông này hết, cô chỉ vì gia đình mà phải đành hi sinh tấm thân này lấy hấn để trao đổi điều kiện giữa hai gia đình, một người con gái hiếu thuận.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

“Tốt.Cô ko nói 1 tiếng đã đi ra.Khiến mọi người biết chúng ta tình cảm mãnh liệt nên nhộn nhạo! Đến nỗi kêu sợ hãi liên tục a!” Lâm Lập Phong nhìn bộ dạng kinh hoàng của nàng có ý đùa

Lâm Lập Phong nói khiến Hạ Từ Tình mặt mày đều đỏ lên cả

“Anh, anh muốn thế nào?”

Lâm Lập Phong đã đem nàng bức vào tường,khiến nàng không cách nào nhút nhích.

“Tôi chỉ muốn ôm cô vợ mới của tôi,cùng nhau qua đêm tân hôn a.”Hắn đem cánh tay cường tráng của mình ôm cô vào ngực. Không cho nàng có được nửa điểm phản kháng!

Bọn họ thân thể dính sát vào nhau cùng một chỗ,mùi đàn ông đặc biệt trên người hắn vây lấy cô.Nàng để 2 tay trước ngực tận lực muốn tách anh ra

“Anh, anh rốt cuộc muốn như thế nào mới buông tha tôi?” Hạ Từ Tình cầu xin

“Trở thành vợ của tôi làm tôi chán ghét em.Tôi sẽ tha cho em!” Hắn lãnh khốc không gì sánh được nói

Hạ Từ Tình ngẩng đầu tức giận cùng anh nhìn nhau: “Đừng mơ tưởng!Tôi tuyệt đối ko làm vợ anh!Gã cho anh là tôi bị bắt cóc đi phải làm!Nhưng ko phải là tôi sẽ mặc cho anh ăn sạch! Mặc cho anh ăn bả!”

“Tốt!” Ngón tay thon dài của anh nhẹ nhàng đẩy vài cọng tóc trên trán cô xuống , thoáng chốc khiến cho nàng có một trận rét run

Thấy phản ứng của nàng,hắn bí hiểm cười: “Chúng ta thử xem nhé!”

Vừa nói ngón tay cái của anh vừa đem cầm nàng nhấc lên,hắn chuẩn xác hôn lên đôi môi mềm mại của nàng. Bờ môi của hắn vô tình hút lấy nàng, không chút nào tiếc rẻ mà chà đạp nàng.Môi của nàng bị nuốt trọn trong miệng,đầu lưỡi của hắn mềm nhảu tiến vào trong miệng nàng cùng đầu lưỡi của nàng dây dưa.

Nàng không thể chịu đựng được lời lẽ dây dưa của hắn dùng hết toàn lực đẩy hắn ra.Hắn có chút buông ra, nhưng rất nhanh lại một lần nữa đem nàng ôm chặt vào lòng, cùng nàng song song té ngã trên giường.Tốc độ thật nhanh, hắn đem nàng áp đảo trên giường, tiếp tục công việc hôn nàng triền miên

Nàng bị áp dưới thân hắn, ko cách nào nhút nhích, nàng tự nói với chính mình,dù là đang rất nhục nhã, nhưng nàng sẽ ko hề tỏ vẻ yếu kém! Nàng sẽ phản ứng không cho anh muốn làm gì thì làm, dù cho anh có mạnh hơn, vững vàng giữ lấy nàng, nàng cũng không khuất phục!

Bàn tay to của hắn tiến thẳng vào trong quần áo nàng, ôn nhu vuốt ve da thịt nàng mềm nhũn, trên người nàng bỗng dấy lên 1 ngọn lửa vô danh.Hắn trượt nụ hôn xuống cổ nàng,hôn nhẹ vào chiếc cổ như cánh hoa bần là tả rơi khiến cho nàng run lên 1 trận . Nàng nắm chặt nắm tay, ko để chính mình bị dụ dỗ

“Xem ra, thân thể của em so với miệng của em còn thành thật hơn.” Hắn ngẩng đầu trước ngực nàng băng lãnh nói ,đôi mắt lộ chút vẻ đùa giỡn

Hạ Từ Tình lập tức đẩy hắn ra, xoay người lại.Nàng sửa lại đám quần áo mất trật tự của mình rồi quay sang anh kêu to: “Anh, đồ đại ác ma! Đại sắc quỷ!Anh mau rút!”

Lâm Lập Phong vẻ mặt buồn cười nhìn nàng, “Đám mắng chồng mình là đại sắc quỷ!Hạ Từ Tình em đúng thật là đáng ngạc nhiên!”

“Lâm Lập Phong! Anh mau rút đi cho tôi!” Hạ Từ Tình khàn giọng hô

“Được rồi. Em ko nên kích động. Rõ ràng là em ko muốn cùng tôi chia sẻ giường, vậy thì tôi đi tìm người khác tôi.” Hấn vỗ vỗ tay, một người ăn mặc đầm dứa lẳng lơ xuất hiện, cô nàng từ phòng toilet đi ra, thoáng cái đã gục trong lòng anh

“Lập phong, em nghĩ mình muốn chết rồi đây. Tại sao anh lại kêu em đi ra trẻ như vậy? Em ở bên trong khó chịu muốn chết.” Cô nàng làm nũng, thanh âm khiến Hạ Từ Tình cả người đều nổi da gà.

“Hết cách rồi, tại cô ta không chịu đi, ko còn cách nào khác đành phải làm tui thân em.” Lâm Lập Phong vô cùng thân thiết điểm nhẹ lên đôi môi tươi đẹp của nàng.

Gian phòng sát vách, thanh âm nữ nhân vẫn ko ngừng truyền tới, với 1 cường độ càng lúc càng lớn

Hạ Từ Tình cố sức bịt lỗ tai, nhưng nàng làm thế nào cũng ko thể ngăn cản cái thanh âm khiến nàng buồn nôn kia phát ra

Lâm Lập Phong, tên chết tiệt! người phụ nữ chết tiệt ko biết xấu hổ! Lẽ nào bọn họ ngoại trừ tập trung làm cái việc này thì ko thể nhỏ tiếng 1 chút được sao?

Lẽ nào bọn họ không biết bọn họ lớn tiếng như vậy sẽ quấy rối đến người khác sao? Hạ Từ Tình hung hăng buông thân thể mềm mại xuống dưới nệm, sau đó lại mạnh mẽ đứng lên! Cái tên đàn ông chết tiệt kia, dựa vào cái gì để nàng ngủ ở phòng khách? Dựa vào cái gì mà ngày hôm nay lại đem nàng quăng ra bên ngoài?

Tuy rằng nàng căn bản là đang ở nhờ, thế nhưng, Hạ Từ Tình nàng cũng không thể để mặc cho người ta khi dễ _! Nếu hấn đã làm nàng cảm thấy nhục nhã như vậy thì cũng đừng trách nàng không khách khí! Nghĩ tới đây, Hạ Từ Tình cắn cắn môi, sau đó đi nhanh rời khỏi phòng khách

Một lát sau, bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn của nàng đã xuất hiện trước cửa, trong tay còn cầm 1 cái thùng đá nho nhỏ

Nhìn vào cánh cửa khép hờ, Hạ Từ Tình lộ ra gương mặt cười nhạt, Lâm Lập Phong, tên đàn ông chết tiệt, ta sẽ cho ngươi càng lúc càng hưng phấn _!

Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, Hạ Từ Tình chậm rãi đi vào.

Đang ôm nhau trên giường hôn nồng nhiệt, cặp trai gái vẫn chưa phát hiện là nàng đang tiến đến, vẫn đang tiếp tục công việc hạ hỏa-trò chơi người lớn, nữ nhân diễm lệ kia nửa người trên toàn bộ đều không che đậy, trong miệng phát ra âm thanh yêu kiều

Còn Lâm Lập Phong vẫn đang ghé vào thân trên của nữ nhân kia mà không ngừng nỗ lực, ko hề để ý rằng Hạ Từ Tình đang tiến đến gần.

Hạ Từ Tình trên mặt ý cười càng đậm, nàng bước nhanh tới bên giường, giơ thùng đá lên ko trung, rầm một tiếng, đem nửa thùng đá, toàn bộ hất tới đôi nam nữ đang ôm nhau trên giường

Lâm Lập Phong lập tức nhảy dựng lên!

"Hạ Từ Tình! Cô bị điên sao?" Lâm Lập Phong nghiêng răng nghiêng lợi mà gào thét.

Hạ Từ Tình cười dài mà nói: "Lâm Lập Phong, có thích món quà tôi tặng cho anh ko?"

"Chết tiệt!" Lâm Lập Phong nắm tay nàng đem nàng bức đến vách tường, hai mắt bốc cháy lửa giận!!

"Phong, phong. . . . ." Trên giường, cô nàng lo lắng kêu hấn.

"Cút! Nhanh cút cho ta!" Lâm Lập Phong không quay đầu lại mà gào lên, con mắt nhìn chằm chằm Hạ Từ Tình. Nếu như con mắt có thể giết người, hấn đã đem Hạ Từ Tình giết chết vài ngàn lần.

Cô nàng lúi lét kéo quần áo, môi môi rất không tình nguyện mà rời đi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Hạ Từ Tình nhìn hấn hô to: "Đồ điên!"

"Xem ra trong lòng cô lửa vẫn chưa chịu tắt! Ko sao! Tôi sẽ giúp!" Lâm Lập Phong đột ngột tiếp cận quá mặt Hạ Từ Tình, che luôn cái miệng nhỏ nhắn của nàng. Đầu lưỡi mềm nhẵn tiến vào miệng nàng, dây dưa cái lưỡi thơm tho

Hạ Từ Tình bị hấn áp vào vách tường, cả người không cách nào nhúc nhích, nụ hôn anh khóa vào miệng nàng thật quá chặt chẽ, làm lửa giận trong lòng nàng nóng cháy thiêu đốt. Nàng liều mạng giãy dụa ko muốn để cho hấn khống chế.

Hấn khéo tay nắm chặt 2 tay nàng, khéo tay ôm eo nàng, đem nàng xâm chiếm triệt để. Hạ Từ Tình hầu như không cách nào hô hấp ! Nàng tức giận cật lực cắn vào đầu lưỡi anh 1 cái, lập tức nàng cảm thấy trong miệng mình có mùi máu tanh.

Lâm Lập Phong lập tức thả lỏng nàng ra, nàng thừa cơ mạnh tay đẩy hấn ra, lập tức thoát khỏi hiện trường quay về phòng khách của mình

Lâm Lập Phong sờ sò vào chỗ bị thương ở đầu lưỡi, cặp mắt đen láy thâm thúy thể hiện rõ rệt ý phẫn nộ!

Nàng tìm người hăm hại anh, khiến anh bị đồn là đồng tính luyến ái_ "Vui Vui về về "đăng tin đồn lên mạng, khiến anh thân bại danh liệt!

Hấn cố ý cưới nàng là vì muốn trừng trị nàng, dạy dỗ nàng! Muốn nàng phải trả 1 cái giá đắt

Thật ra hấn chỉ muốn thắng tay trừng trị nàng 1 chút rồi lại để nàng đi! Không ngờ “con mèo hoang nhỏ” này lại khó thuần phục đến như vậy!

Tốt! Là người khơi mào khiến ta hứng thú! Đừng trách ta không buông tha người!

Hạ Từ Tình! Người đã định trước cả đời đều phải làm ta đồ chơi! Làm người vợ khốn khổ của ta! Ta không thuần phục người không được!

Hạ Từ Tình thờ hồn hên trốn vào phòng khách, thật may là nàng biết chạy trốn! Nếu không, nàng không biết cái đồ vô lại đại sắc lang Lâm Lập Phong ấy đã xử trí nàng như thế nào? !

Nàng sờ sờ đôi môi bị hôn đến phát nhức. Nhịn không lại tủi thân rơi nước mắt!

Nàng bắt quá chí là đi nhầm phòng gặp hấn đang mê ngủ, cùng một người nam nhân khác trên giường chụp "hình Đồng tính luyến ái tươi đẹp "

Nàng thực sự vô tội! Cái trò "chụp hình tươi đẹp " tất cả đều ko phải do nàng sai khiến! Hấn tỉnh lại thì cứ tóm lấy nàng, khăng khăng nói là nàng gây nên!

Nàng cùng hấn không oán không cừ, vì sao phải làm như vậy? !Bộ não heo của anh tại sao lại ko nghĩ lại? !

Mà chuyện ghê tởm hơn! Dĩ nhiên là việc hấn bức nàng kết hôn để che giấu việc “Gièm pha” này !

Nếu như hấn muốn tìm người cùng kết hôn, yêu hấn, thì đại ti ko phải là rất hợp sao? Hấn vì sao không cưới chị ấy? Nàng đã có bạn trai rất tốt, cũng dự định kết hôn , nhưng mấu chốt là mọi chuyện đã bị hấn làm cho xáo trộn!

sáng sớm hôm sau, Hạ Từ Tình đang lâm vào giấc ngủ mê , thì đã bị tiếng đập cửa bên ngoài đánh thức

"Là ai?" Hạ Từ Tình lười biếng hỏi.

"Tôi là chị Ngọc Dâu."Ngoài cửa truyền tới thanh âm của 1 người phụ nữ.

Hạ Từ Tình mở cửa thì thấy 1 người phụ nữ trung niên khoảng 40 tuổi. Trên mặt người hầu ko có chút cung kính, ngược lại có phần lạnh lùng.

"Chị là ai?" Hạ Từ Tình hỏi nàng.

"Tôi là chị Ngọc Dâu, là người hầu của căn nhà lớn này." chị Ngọc Dâu đứng mực nói.

"Cô tìm tôi có chuyện gì?"

"Hiện tại là 7 h sáng, cô hấn là nên đi nấu bữa sáng đi. Thiếu phu nhân."

"Cái gì? Muốn tôi nấu bữa sáng?" Hạ Từ Tình cao giọng nói. Hiển nhiên muốn nàng phải nấu bữa sáng sao? ! Nhưng nàng là thiên kim tiểu thư, từ xưa đến nay chưa hề đụng tay vào chuyện bếp núc

"Đúng vậy. Làm vợ trong Lâm gia mỗi ngày đều phải tự mình nấu bữa sáng cho chồng , cô cũng ko phải ngoại lệ." Chị Ngọc Dâu, cao cao tại thượng nói ,phảng phất ý như nàng mới là chủ nhân.

"Xin lỗi, tôi ko biết làm!" Hạ Từ Tình lạnh lùng nghiêm mặt nói

"Ko sao, tôi sẽ dạy người, thiếu phu nhân."

"Nói cho chị biết, tôi ko làm!" Hạ Từ Tình tức giận muốn đóng sầm cửa phòng lại. Chị Ngọc Dâu lập tức giữ cửa chặn

"Thiếu phu nhân, nếu như cô nói ko muốn làm, thiếu gia sẽ nhờ mẹ cô thay cô làm. Cô muốn tôi gọi điện thoại cho lệnh tôn sao?" Chị Ngọc Dâu nói có phần mang vẻ uy hiếp

"Cô.....!!Cô uy hiếp tôi?" Hạ Từ Tình chỉ vào nàng trừng mắt to.

"Tôi không dám, tôi chỉ là đem lời thiếu gia đã nói , nói lại cho thiếu phu nhân nghe mà thôi." Chị Ngọc Dâu khuôn mặt vẫn lạnh lùng như cũ, ko chút biểu tình

Hạ Từ Tình cắn cắn môi, Lâm Lập phong chết tiệt! Xem ta làm sao trừng trị ngươi! Muốn ta nấu bữa sáng cho ngươi ăn? Ngươi phải nếm thử mùi vị của ta

Một giờ sau, trải qua hơn mười lần thực nghiệm, Hạ Từ Tình đã có thể đem trứng chần nước sôi hoàn thành đặt trên bàn cơm đợi Lâm Lập Phong thưởng thức. Thừa dịp chị Ngọc Dâu ko chú ý, nàng đem một ít thuốc xổ lên lên bỏ vào ly sữa của Lâm Lập Phong cho có gia vị.Chờ hần uống hết ly sữa này. . . . . Hắc hắc! Thì sẽ có trò hay để nhìn!

Hạ Từ Tình nhìn ly sữa trên mặt , lộ ra dáng vẻ ma quỷ tươi cười.

Khi Lâm Lập phong thấy bữa sáng do chính tay vợ mình làm được đặt trên bàn, trứng luộc hoàn chỉnh ko bị nứt mẻ, lap xường, sữa đều nóng sốt, anh tươi cười phán cho Hạ Từ Tình 1 câu khá tốt

"Xem chừng cũng không tệ lắm, không biết mùi vị thế nào?"

"Nếu thích anh có thể thử xem." Hạ Từ Tình ngồi xuống đối diện hần

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Lâm Lập Phong nhú mày, "Đừng dài dòng! Cho tôi 1 tách cà phê!"

"Vâng." Chị Ngọc Dâu xoay người tiến vào bếp lấy cà phê cho anh

Hạ Từ Tình uống ly sữa mắt vẫn nhìn chăm chăm vào ly sữa hạ thuốc xổ biểu lộ thần tình thất vọng. Thật đáng tiếc a!Hần dĩ nhiên ko thêm uống sữa. Lần sau nàng sẽ đem thuốc bỏ vào cà phê! Nàng âm thầm nghĩ

Bất chợt giật mình, Hạ Từ Tình nhìn vào điện thoại 1 chút, là bạn tốt La Y.Vì là tiếp viên hàng không nên vào lúc nàng kết hôn, cũng là lúc La Y trên máy bay , nên ko thể tham gia hôn lễ của nàng, hiện tại nhất định đã trở về. Nàng cầm lấy điện thoại di động đi tới phòng khách bên kia tiếp thính

"Thế nào?Vẫn bình an vô sự chứ?" Hạ Từ Tình giọng điệu thoải mái đối với bạn tốt nói

"đương nhiên! Nếu không còn có thể tới tìm ngươi sao?" La Y trong điện thoại cười khanh khách

"rất nhớ ngươi. La Y." Hạ Từ Tình bỗng nhiên thờ dài nói.

"Thế nào mới kết hôn đã nghĩ đến ta rồi sao.Chồng ngươi hoàn mỹ chứ?" La Y cố ý trêu đùa nàng.

"Thôi đi.Hần ko dần vặt ta thì ta đã cười thầm."

"Kết hôn rồi thì tốt nhất nên ở chung." La Y khuyên bảo nàng.

"Khó khăn! Ta và hần vĩnh viễn đều ko thể vui vẻ ở chung với nhau một ngày đêm!" Hạ Từ Tình cười nhạt.

"Ta tháng này đang nghỉ ngơi. Ngươi lúc rảnh rồi nhớ phải tìm ta a."

"Tốt.Vài ngày nữa sẽ tìm ngươi." Hạ Từ Tình sáng khoái mà nói.

"Các ngươi không đi hưởng tuần trăng mật sao?" La Y kỳ quái hỏi.

"Hừ! Hưởng tuần trăng mật gì chứ?Chiến tranh giữa chúng ta còn đang bắt đầu" Hạ Từ Tình lạnh giọng hừ 1 cái

Trở lại bàn ăn bên cạnh, Hạ Từ Tình thấy ly sữa trước mặt mình đã đầy trở lại.Ko nói cũng biết là chị Ngọc Dâu đã rót thêm.Chị người hầu nay tuy làm việc nghiêm túc,nhưng việc này nên chính nàng làm có lẽ sẽ tốt hơn.

Nàng cầm lấy ly sữa vừa rót uống. Sau đó phát hiện ly sữa trước mặt Lâm Lập Phong đã cạn không. Lẽ nào hần uống? Hạ Từ Tình trong lòng âm thầm vui vẻ.

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình đang theo dõi hần âm thầm lộ ra một tia thần bí, hần lạnh lùng nhìn nàng liếc mắt: "Cô nhìn chăm chăm tôi làm gì?"

"Nhanh như vậy mà anh đã đem sữa uống hết rồi à?"

"Ly sữa của tôi sao?Ko phải là đang nằm trên tay cô sao." Lâm Lập Phong cho là đúng vẫn cúi đầu xem báo chí.

Hạ Từ Tình sững sốt một chút, nhìn chăm chăm ly sữa trên tay, mặt biến sắc, ôm bụng chạy lên lầu. Nàng chạy về toilet phòng khách liệu mạng móc cổ họng mình, làm cho chỗ sữa mình vừa uống vào nôn ra.

Nhưng mà bụng đột nhiên đau đớn đã nói cho nàng biết tất cả đều quá muộn! Thuốc xổ đã phát huy được hiệu quả của mình. . . . .

Tại địa điểm hội tiệc, mọi người đều lớn tiếng cười nói chúc mừng hôn lễ, quần áo chỉnh tề, người đến người đi đều là những thân sĩ nổi tiếng, thiên kim danh giả

"Tôi sẽ cùng bạn hàng bàn chút chuyện.Cô tự lo cho mình.Nhưng nói trước tôi có lời cảnh cáo,cô ko nên ở bên ngoài làm ra những việc bề mặt khiến Lâm gia chúng tôi phải hổ thẹn. Hậu quả,cô sẽ ko gánh nổi!" Lâm Lập Phong cảnh cáo Hạ Từ Tình.

Hạ Từ Tình hừ lạnh một tiếng đáp lại anh.

Lâm Lập Phong liếc mắt nhìn nàng 1 cái rồi rời đi. Nhìn hần xoay người đi qua lập tức thay đổi thành khuôn mặt giả tạo tươi cười chào đón, Hạ Từ Tình chột cười nhạt!Đồ đàn ông dối trá!

Nàng quay người lại dự định tìm nơi thanh tĩnh nghỉ ngơi 1 chút, nhưng lại thấy bạn trai trước Lý Vĩ Hoành ôm một cô gái tuổi còn trẻ đẹp cười hi hi cùng nàng gặp thoáng qua.Hình như căn bản là hoàn toàn ko nhận ra nàng, ngay cả liếc mắt nhìn nàng lấy 1 lần cũng ko có. Căn bản đã đem nàng xem như người vô hình!

"Vĩ hoành,anh nói anh thật lòng thích em còn Hạ Từ Tình kia chỉ là nhất thời?" Cô gái nũng nịu hỏi.

"Đương nhiên là thích em!Người phụ nữ kia chỉ là vui chơi qua đường! Anh đã sớm đem cô ấy quên đi." Lý Vĩ Hoành tàn nhẫn nói lời của anh như lợi châm đâm vào lòng nàng.

Nàng nhìn bóng lưng hần ôm cô gái ấy đi xa,khóc mất đã được hồng.Nàng rõ ràng là người đã phản bội tình yêu của mình, vĩ hoành nhất định sẽ ko tha thứ cho nàng nữa. . . . . Nhưng rõ ràng là nàng có nỗi khổ tâm, hần vì sao lại ko hiểu chứ?

Nếu không phải vì muốn cứu Hạ Gia thoát khỏi tình cảnh phá sản, thì làm sao nàng có thể đáp ứng Lâm Lập Phong, gả cho hần ,làm vợ hần ?

Nàng không có quên vẫn nhớ lời thề của bọn họ lúc đó,chỉ có mình nàng vẫn vô lực giữ vững!

"Thế nào? Tình cũ khó quên à?Nhìn thấy bạn trai trước đến nỗi mất hồn." Lâm Lập Phong trêu chọc , thanh âm bỗng nhiên xuất hiện kể bên người nàng.

Nàng tức giận mà nhìn chăm chú Lâm Lập Phong đang liếc mắt, xoay người đi tới một bên bên ghế sofa ngồi xuống, không thèm nhìn hần nặng nề mắng nhiếc.

"Thế nào?Bị tôi nói thẳng vào tâm sự? Một lời đã có thể nói trúng?" Lâm Lập Phong khước miệng tươi cười, tràn ngập đùa cợt

"Tôi thương anh ta thì sao? Anh cho là toàn bộ thế giới này, mọi người đều như anh lãnh khốc vô tình , không tình yêu sao?" Hạ Từ Tình liếc nhìn anh. Nói rõ luôn là đang khinh thường!

Hừ!Đồ phụ nữ ghê tởm!Cư nhiên trước mặt chồng mà biểu thị thái độ nhớ mãi tình nhân không quên? Thực sự là muốn chết mà!

"Không tình yêu thì đã làm sao?Cô và hần yêu nhau chết đi sống lại đến nỗi cũng ko muốn rời xa nhau.Cô xem ,người ta vừa rời khỏi cô đã đi tìm tình yêu mới.Thứ ái tình của cô đúng là giá rẻ!" Lâm Lập Phong không chút lưu tình châm chọc

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Hần lực mạnh kéo nàng đi theo. Hạ Từ Tình trừng to mắt nhìn sắc mặt mờ mịt của hần, ngực không khỏi sợ đứng lên!

Hạ Từ Tình bị hần túm lôi đi,vài lần như muốn ngã sắp xuống. Nàng phần nộ mà bỏ tay hần ra, "Buông!Tôi sẽ tự đi!"

Nàng rất không tình nguyện mà ngồi trên xe của anh, ngực trần không cách nào hô hấp. Nàng nghiêng chặt hàm răng, khống chế cảm xúc của chính mình. Không cho bản thân run để lộ ra là nàng đang sợ hãi!

Nàng muốn phải tự định giá một chút, đêm nay nên làm thế nào mới thoát khỏi tay Lâm Lập Phong ma quỷ này?

Khi Lâm Lập Phong đem Hạ Từ Tình ném xuống giường thì, Hạ Từ Tình đã sợ đến mặt đều xanh lét. Nàng rõ ràng là người đã làm sai! Nàng ko nên để nam nhân có ý dục! Nam nhân ý dục khơi mào, nàng chỉ có phần bị thiệt!!

Trời ạ! Lẽ nào đêm nay nàng sẽ tùy ý để hắn làm thịt sao? Hạ Từ Tình sợ đến nỗi ôm chần trốn vào 1 góc giường

"Anh không nên qua đây! Lâm Lập Phong!" Hạ Từ Tình cả tiếng kêu la.

"Cô ko phải muốn biết tôi có phải là 1 nam nhân chân chính hay ko sao? Tốt!Tôi sẽ để cô biết!" Lâm Lập Phong đứng ở bên giường cời cà vạt, thân hình cao to phảng phất đáng vẻ của vị thân Hi Lạp, vĩ ngạn mà cao ngất.Ngũ quan khác sau ko có nửa điểm cảm tình, lạnh lùng khiến nàng phát sợ.

Hạ Từ Tình sợ đến run cả người: "Tôi cầu xin anh! Lâm Lập Phong,anh ko nên qua đây!"

Lâm Lập Phong xóc chần trên người nàng ra, một tay kéo nàng nhìn thẳng vào mắt mình."Cô hiện tại đang cầu xin tôi có phải quá muộn rồi ko? Hạ Từ Tình."

Hạ Từ Tình nuốt nuốt nước miếng, nói: "Nếu như anh đêm nay khẳng định buông tha cho tôi,tôi cái gì cũng sẽ đáp ứng!"

"Đã quá muộn! Tất cả đều đã quá muộn!" Lâm Lập Phong nhanh như sét đánh che lại cái miệng nhỏ nhắn của nàng bừa bãi tiếp nhận sự ngọt ngào,đầu lưỡi như xà bần mềm nhẵn quần lầy chiếc lưỡi mềm.

Bàn tay to của hắn hứng thủ đặt trên chỗ lõi lõm dao động, sau đó liền khéo tay xé rách chỗ áo trước ngực nàng, da thịt nàng lập tức lỏa lồ, trắng không tí vết trước mặt hắn, hắn đưa đôi mắt nhìn vào ngực nàng ở phía trước, rất tròn có vẻ ngăm đen nhưng nóng cháy.

Hắn hôn như mưa rơi xuống ngực nàng, bừa bãi để lại trên phần da thịt trắng nõn của nàng ko ít vết hôn đỏ sậm Hạ Từ Tình trong lòng anh liên tục gãy dũa, thân thể nàng ma sát vào thân thể anh càng kích thích ham muốn tình dục của Lâm Lập Phong trước nay chưa từng có

"Ai. . . . ." Hạ Từ Tình đột nhiên cảm thấy ở bụng một trận quặn đau, nàng lập tức che bụng, cảm thấy một trận dòng ấm ấm dưới hạ thể chảy ra.

Trời ạ! Nàng đương nhiên là đã đến tháng kinh rồi! Vì điểm mấu chốt này, kinh nguyệt của nàng cuối cùng cũng tới!

Lâm Lập Phong nhìn hạ thể nàng đông tay chảy máu hồng, mắt có chút choáng váng

"Ha ha ha. . . . . Tôi đến tháng kinh rồi!Tôi đến tháng kinh rồi! Ha ha ha. . . . ." Hạ Từ Tình ôm thân thể trần như nhộng cười như điên.

"Cô ——! Đồ chết tiệt!" Lâm Lập Phong tức giận đến cái cổ đều đỏ au.Hắn một tay đẩy nàng ra bước nhanh vào toilet.

Hạ Từ Tình nghe được tiếng nước sần sật trong toilet,ôm bụng đau đón trở lại phòng mình. Nàng lập tức đi vào toilet tắm rửa. Nàng nhìn chăm chăm cái gương ,bên trong hiện lên sắc mặt đỏ tươi của nàng, cả người nàng đều chi chít vết hôn đỏ, lần này là kì kinh nguyệt đã cứu nàng

Sẽ còn lần sao chứ? Lần sau nàng còn có thể may mắn như thế ko? Nàng sờ sờ khuôn mặt đỏ au của mình, nàng ko cách nào phủ định thời khắc thân bất do ki vừa rồi, cảm giác khi bị anh chạm đến, nàng cũng ko chán ghét. Hãnhậm chí có thể chằm ngòi cho thứ tình cảm mãnh liệt chất chứa trong cơ thể nàng

Nàng ôm chặt lấy thân thể của chính mình,ko cách nào khống chế chính mình ngừng run. Nàng nên làm cái gì bây giờ? Nàng sau đó nên làm cái gì bây giờ?

Ngày hôm nay là ngày kết hôn thứ ba, là ngày tân hôn nàng về nhà gặp lại mẹ đẻ

Hạ Từ Tình cố ý mặc áo cổ cao nhằm che đi vết hôn đỏ, bên ngoài còn khoác lên 1 bộ áo khoác hồng. Trang điểm cho sắc mặt mình đẹp 1 chút

Ở trên xe, nàng và Lâm Lập Phong đều không nói gì,cả hai đều trầm trầm tư tư. Một hồi lâu, Lâm Lập Phong mới lạnh nhạt nói: "Nếu như cô có thể đáp ứng tôi,bất luận trường hợp gì cũng đều giữ gìn mặt mũi cho tôi. Tôi sẽ đáp ứng cô, ở trước mặt người nhà cô sẽ sắm vai thành 1 người chồng tốt"

Hạ Từ Tình giờ con mắt lên nhìn anh, chỉ thấy 1 mảng lạnh lùng, 1 đôi mắt không hề có tình cảm.Hắn hiện tại đang cùng nàng đặt ra điều kiện.

"Tốt." Hạ Từ Tình gật đầu, sau đó đem mặt chuyển hướng ra ngoài cửa sổ. Nhìn bầu trời mưa ngoài cửa sổ âm lãnh u ám, lòng của nàng cũng giống như cảnh

Về đến nhà, Hạ Từ Tình thấy ba và mẹ của mình đều ngồi ở phòng khách chờ họ đến. Thấy hai người trở về, trên mặt bọn họ lập tức lộ ra vẻ hân hoan, đáng tươi cười

"Mẹ à, con rất nhớ mẹ a!" Hạ Từ Tình lập tức vùi đầu vào ngực mẹ, chăm chú đem mẹ mà ôm chặt

"Đứa con này. Lớn như vậy mà còn làm nũng. Không sợ lập phong chê cười." Dương huệ lan nhìn con rể một chút rồi cười nói.

"Từ tình tính cách rất hoang dã, rất không ổn định, con phải quản lý nó nhiều điểm a. Lập phong." Hạ Đương Trung nhắm ngay con rể nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Nếu như không phải vì liều mạng cứu cái gia đình này, thì vô luận thế nào nàng cũng sẽ ko nguyện ý đem nữ nhi gả cho Lâm gia.

"Anh ấy đối với con rất tốt." Hạ Từ Tình miễn cưỡng vui cười mà nói.

"Đến bây giờ, ba đều không cách nào lý giải nó vì sao phải cưới con, mà ko phải là đại tì con?"

Hạ Từ Tình cười khò. Nàng nào dám nói chome ruột rằng Lâm Lập Phong cưới nàng chỉ để muốn dẫn vật nàng? Tuyệt đối làm nàng ko cách nào an tâm

"Con cũng ko rõ a."

"Con sao không chịu nói cho mẹ biết chứ ? Từ tình. Con nhất định biết nguyên nhân_." Dương huệ lan lo lắng nhìn nữ nhi.

Hạ Từ Tình lắc đầu, "Con thực sự cũng ko rõ lắm."

"Hạ Từ Tình!" Một giọng nữ bên người các nàng vang lên.

Hạ Từ Tình thấy chính là đại tỷ hạ tử phượng. Nàng lập tức đứng lên, thấy đại tì mắt đã đỏ rực lửa giận. Hôm nay rõ ràng ko còn cách nào giúp nàng chạy trốn khỏi việc bị đại tì quở trách

"Mây còn dám trở về Hạ Gia? ! Cái đồ nữ nhân không biết xấu hổ này!" Hạ tử phượng chỉ vào Hạ Từ Tình chửi ầm lên. (xi...xi... cái đồ chị cả mê zai... quên tình thâm, chính mĩ mới ko biết xấu hổ a!!)

Dương huệ lan nhìn Hạ Từ Phượng khí thế hùng hục lao đến lập tức dùng thân mình chặn nữ nhi lại

"Từ phượng, con rõ ràng biết Từ Tình bị ép, nó cũng không muốn gả cho lập phong. Nhưng lập phong lại cố ý muốn cưới nó, chúng ta cũng không có biện pháp a."

"Mẹ à, mẹ nói rõ ràng là che chở nó! Nếu như điều không phải nó len lén gặp Lập Phong, thì làm sao Lập Phong chỉ muốn cưới nó không cưới con?" Hạ tử phượng nói, mắt đỏ lên

"Đại tỷ, em ko có! Em tuyệt đối ko có!" Hạ Từ Tình vội vã đi theo phía sau mẹ ruột cùng nàng giải thích

"Mây còn dám nói sạo! Con tiện nhân này!" Hạ Từ Phượng tiện tay tát cho Hạ Từ Tình một cái vang dội

Hạ Từ Tình cảm giác trước mặt tình quang lóe sáng. Khuôn mặt nóng bừng bừng_!

"Từ phượng! Con làm gì vậy?" Hạ Đương Trung lập tức uống nấn đại nữ nhi. Lâm Lập Phong đứng bên cạnh chăm chăm nhìn dấu tay năm ngón trên mặt Hạ Từ Tình, cảm thấy đặc biệt chói mắt

"Lập phong——" hạ tử phượng vừa thấy Lập Phong, Lâm Lập Phong lập tức như tượng hoa hồ điệp đi nhanh về phía nàng

"Chát" _ một tiếng, hạ tử phượng trên mặt lập tức hiện ra dấu tay năm ngón

Toàn thể mọi người đều ngây dại! Tất cả mọi người với vẻ mặt không thể tin được nhìn chăm chăm Lâm Lập Phong, ko ngờ một Lâm Lập Phong lãnh tình lý trí trứ danh như anh cũng cư nhiên động thủ đánh nữ nhân!

Tuần trăng mật của bọn họ bắt đầu vào ngày thứ tư của cuộc hôn nhân, mục đích tuần trăng mật của bọn họ kì này là sẽ cùng nhau du ngoạn Thụy Sĩ, 1 nơi có cảnh đẹp thuộc hàng trứ danh thế giới.

Hiện tại tiết trời đang vào tháng 12 lạnh lẽo, Thụy Sĩ lại là nơi bao trùm tuyết, hiển nhiên đang nằm trong thời khắc đẹp nhất trong năm

Đến tiếp bọn họ tại cơ chính là một mỹ nữ tóc vàng, bọn họ vừa thấy mặt đã kịch liệt hôn nhau chào mừng, quả thực đã gạt Hạ Từ Tình sang một bên, coi nàng như người vô hình

Hạ Từ Tình mắt lạnh nhìn đôi nam nữ ko biết xấu hổ này, trước mặt vợ mới cưới cư nhiên cùng nữ nhân khác tiến hành "Cách thức tiêu chuẩn hôn thâp", Lâm Lập Phong có đem nạng để vào mắt không?

2 người lưu luyến không rời xa nhau, cùng 1 chỗ bỏ đi, ngay cả con mắt cũng không thèm liếc nhìn nạng một cái khiến nạng thật giống như búp bê cũ nát bị bỏ quên

Hạ Từ Tình nuốt giận cầm hành lý trong tay, trực tiếp vọt tới bọn họ kiên quyết tách 2 người ra. Trong lúc bọn họ còn kinh ngạc nạng liền ôm lấy cánh tay Lập Phong, mềm mại đáng yêu nhìn anh nói: "Này, anh ko giúp em giới thiệu 1 chút sao?"

Lâm Lập Phong nhìn người vừa nói khoe miệng lộ ra ý mỉm cười thâm trầm

"Mai á lệ, anh và em giới thiệu 1 chút, đây là vợ mới cưới của anh, Hạ Từ Tình. Còn đây là bạn tốt của anh, Mai Á Lệ."

Không khó nhìn ra ánh mắt đầy thương cảm và thất lạc của Mai Á Lệ sau khi nghe Lâm Lập Phong giới thiệu Từ Tình là vợ mới cưới.

"Xin chào, thật vui khi gặp cô." Hạ Từ Tình chủ động hướng nạng chào hỏi.

Mai á lệ cũng lễ phép hướng nạng mỉm cười gật đầu, thần sắc rõ ràng có điểm xấu hổ.

"Khắc la phu gần đây khỏe không, Mai á lệ ?." Lâm Lập Phong hỏi.

"Vẫn tốt. Anh ấy đã sớm ở khách sạn đợi anh." Mai á lệ bày ra nụ cười mê người

"Tốt lắm, chúng ta tới khách sạn cùng hân gặp mặt trước."

Đi tới khách sạn, tiếp tân giúp hai người đem hành lý về phòng hảo hạng, còn bọn họ thì đến khu vực nhà hàng

Khắc La Phu là một người đàn ông dáng cao to tóc bồng, vừa nhìn vào cũng đủ biết anh là mẫu người đàn ông thành công trong sự nghiệp

Nhưng, dáng tươi cười so với Lâm Lập Phong ôn hòa thân cận hơn.

"Lập phong, giới thiệu một chút về vị kia đi?" Khắc la phu hướng Hạ Từ Tình thân mật cười.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình một chút, khoe miệng cương nghị khẽ nhếch lên vẻ tươi cười khiến khuôn mặt Hạ Từ Tình càng thêm đỏ

"Đi tới Thụy Sĩ tốt nhất là nên ngắm cảnh đẹp hoặc trượt tuyết, tôi nghĩ thật đáng tiếc a, Lập Phong!." Khắc la phu tiếc hận mà nói:

"Hơn nữa, tôi còn muốn nhiều lần cùng anh trượt tuyết! Năm nay vì thế mà tôi đã khổ luyện thật lâu!"

"Được, tôi cho anh cơ hội. Ngày mai chúng ta đến khu trượt tuyết đi. Tôi sẽ hoãn việc đến nông trường 1 ngày."

"Thực chứ?" Khắc la phu cao hứng.

"Nhưng nếu như anh thua, anh phải đem ngọc kim ngư lỗi thời đưa cho tôi, khiến chúng nhập thành một đôi với của tôi." Lâm Lập Phong cõ lòng đầy tự tin nói

"Còn nếu anh thua thì sao?" Khắc la phu đón nhận con mắt khiêu chiến

"Tôi sẽ đem con cá nhỏ của tôi đưa cho anh, cho anh nhập chúng thành một đôi." Lâm Lập Phong sáng khoái nói. (hình như 2 sói ca đang nhắc đến ngọc thì phải)

"Tốt! Nói phải giữ lời!" Khắc la phu vươn tay đến, Lâm Lập Phong cầm tay hắn, nói: "Nói phải giữ lời!"

Hạ Từ Tình lần đầu tiên nhìn thấy bộ dạng này của Lâm Lập Phong, thật hiền hòa, bình dị và gần gũi, như vậy mới có chút tình vị. . . . . Bình thường thì hắn kém rất xa a!!

Bình thường hắn vẫn lãnh khốc, vô tình lại con rất chanh chua, hắn hiện tại. . .

Khiến nàng có chút bị hấn mê hoặc! Nàng ko rõ con người nào mới là con người chân thật của hấn

Ăn cơm xong, bọn họ đều tự ra đi. Lâm Lập Phong cùng Hạ Từ Tình trở về đến phòng khách sạn

Hạ Từ Tình thấy trong phòng có 2 chiếc giường chọt thấy ngực dễ chịu hơn nhiều. Nếu đêm nay lại phải cùng cái hạng người ma quỷ ấy ngủ chung giường thì đúng là dẫn vật?

Đích đích đích. . . . . Lâm Lập Phong _ điện thoại di động reo lên, hấn nhìn điện thoại một chút, sau đó quay sang Hạ Từ Tình nói: "Cô nghỉ ngơi trước đi, không cần chờ tôi."

Nói xong liền thẳng cửa đi ra. Hạ Từ Tình hiểu kì rời khỏi phòng, muốn nhìn xem hấn rốt cuộc có việc gì gấp gáp? Nhưng nàng thật kinh ngạc khi thấy Lâm Lập Phong cùng Mai Á Lệ trước hành lang khách sạn công nhiên ôm nhau, hấn kéo Mai Á Lệ bên cạnh vào một gian phòng

Hạ Từ Tình trừng to mắt, đúng là nàng ko có đoán sai! Cái cô Mai Á Lệ kia thật sự là người tình ngoại quốc của hấn! Hấn tới nơi này chính là muốn cùng nàng hẹn hò!

Nơi này chính là chốn lưu tình của hấn, đồ vô lại nam nhân! Hạ Từ Tình cắn cắn môi, không khỏi nắm chặt tay

Sáng sớm hôm sau, Lâm Lập Phong và khác la phu hẹn nhau đi tới khu trượt tuyết tái đầu. Hạ Từ Tình thấy mai á lệ mặt vui cười, khuôn mặt hồng nhuận, hình như cả khuôn mặt đều phát quang. Có lẽ khi làm xong chuyện ái tình cá nhân ,nữ nhân nào cũng minh diễm như vậy chăng?

"Oa! Là phong a! Là phong a!" Mai á lệ bỗng nhiên lôi kéo tay Hạ Từ Tình, chỉ vào một người nam tử đang rất nhanh lướt qua các nàng trong tiếng hét chói tay

Hạ Từ Tình nhìn một chút, người kia xác thực là Lâm Lập Phong. Hấn như một mũi tên phóng ra phía trước, tại nơi cao điểm trên một người liền xoay người, sau đó an toàn chạm đất. Tư thế ưu nhã thực tại khiến ko ít nữ nhân hét lên chói tai

Ko ngờ hấn trượt tuyết tốt như vậy, tư thế đẹp như vậy! Không trách được việc Khác La Phu nhất định tìm đến hấn thách đấu!

Đối thủ ở phía sau đang đuổi theo hấn ,khắc la phu hiển nhiên cũng kém hấn một cự ly khá xa. 10 phút sau, Khác La Phu đã mất đi ngọc kim ngư lỗi thời trị giá mấy trăm vạn

Khi khác la phu đem ngọc kim ngư lỗi thời đưa tới trước mặt Hạ Từ Tình, Hạ Từ Tình có vẻ rất kinh ngạc.

"Con cá này cùng với con cá của Lập Phong là một đôi _ . Tôi đem cá này tặng cho cô, mong muốn cô cùng Lập Phong cũng có thể là một đôi."

Hạ Từ Tình lúng túng một lúc chẳng biết nên làm thế nào cho phải? Nàng nhìn Lâm Lập Phong một chút.

"Khắc la phu tặng cho em, em hãy nhận lấy a." Lâm Lập Phong vẫn như cũ , mặt ko chút biểu tình, làm cho nàng đoán ko ra ý hấn nghĩ trong lòng.

Hạ Từ Tình nghe Lâm Lập Phong nói như vậy, liền đem lễ vật nhận lấy, nhìn khác la phu lộ ra một nụ cười diễm đạm: "Cảm tạ anh, khác la phu."

"Đây là lễ vật kết hôn tôi tặng cho cô, mong muốn 2 người có thể quý trọng nhau, tựa như quý trọng cuộc hôn nhân này." Khắc la phu chân thành nhìn bọn họ nói.

Hạ Từ Tình mặt tức khắc trở nên đỏ bừng. Lời Khắc la phu nói tựa như lợi đao hung hăng thổi qua!

Nàng chuyển mắt nhìn Lâm Lập Phong, phát hiện hấn về mặt anh vẫn lạnh nhạt nhìn về phía núi tuyết xa xa. Có lẽ vấn đề này, hấn cũng không biết nên đối mặt như thế nào?

Nguyên bản là từ 2 người ko liên quan, chỉ bởi vì một hiểu lầm nhỏ mọi chuyện đã trở thành cái cục diện hôm nay, Chẳng biết trong lòng Lâm Lập Phong cảm tưởng thế nào? Hấn có phải là đã hối hận rồi không?

Hạ Từ Tình thấy chính mình ngây lập tức lộ ra 1 tia cười khổ. Có lẽ nàng đã nghĩ quá nhiều? Hấn hận nàng như vậy! Ko đem nàng dẫn vật đến chí tử thì thôi!!

Làm sao mà hối hận chứ? Thật buồn cười!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Lâm Lập Phong đi xuống xe , bằng hữu nhìn thấy hân liên chạy vội đến . Hân kiên nghị, khỏe miệng lộ ra vẻ mặt nhu hòa, đáng tươi cười

1 đoàn người đi tới bên cạnh bọn họ lập tức nhảy xuống ngựa ,cùng nhau đem Lâm Lập Phong ôm. Tất cả mọi người đều vui vẻ mà ôm cùng 1 người.

Hạ Tử Tinh đứng ở cạnh cũng cảm thấy được sự vui sướng của bọn họ. Thì ra người lạnh lùng như Lâm Lập Phong cũng có 1 đám bạn thân.

"Chúng tôi chờ anh đã lâu, mỗi ngày đều ngóng cổ chờ anh đến." 1 người đàn ông to lớn cường tráng trong đám bọn họ nói

"Bình thường đều bề bộn công việc.Nhân dịp du lịch tuần trang mặt tôi gặp các anh 1 lúc." Lâm Lập Phong rộng rãi nói.

"Du lịch tuần trang mặt?" Ánh mắt mọi người lập tức tập trung trên người Hạ Tử Tinh. Hạ Tử Tinh nhìn này mấy nam nhân to lớn , ko có ý tứ liền đứng lên

"Vợ của tôi - Hạ Tử Tinh." Lâm Lập Phong đem nàng lôi kéo lại bên người, giới thiệu cho mọi người nhận thức.

"Thật xinh đẹp, đúng là Trung Hoa búp bê a!" Thanh âm tất cả mọi người có vẻ sợ hãi.Con mắt mọi người đều trừng lớn nhìn Hạ Tử Tinh. Hạ Tử Tinh bị bọn họ nhìn kĩ mặt liền chuyển hồng

"Anh rốt cuộc cũng đã kết hôn? Thật khó tin được! Chúng tôi còn tưởng rằng anh sẽ độc thân cả đời."1 người đàn ông cao gầy nói.

Lâm Lập Phong cười nhỏ, thương tiếc vuốt ve con tuấn mã đầu lĩnh đen tuyền, nói: "Xích phong,ngươi khỏe ko?"

Con ngựa đen tuyền kia hình như nghe hiểu điều anh nói, liền đem mặt mình dụi dụi vào người anh ra vẻ thân mật .Lẽ nào con ngựa đen tuyền to lớn này chính là _"Xích phong" anh nhắc đến ?

"Tiểu Mã (*ngựa con) của Xích Phong đang ở trại ngựa, hay là chúng ta đi đến đó xem sao ?" Một người đàn ông coi ngựa nói

"Tốt!" Lâm Lập Phong nhảy lên lưng ngựa, hướng Hạ Tử Tinh vươn tay nói: "Đi nào!! Chúng ta đi xem Tiểu Mã."

Hạ Tử Tinh đưa tay cho anh,anh một tay kéo nàng lên ngựa.Đạp 1 cái, ngựa liền chạy vội về phía trước. Hạ Tử Tinh sợ đến lập tức ôm chặt lấy Lâm Lập Phong _.

Bọn họ cùng 1 đám người bốn ba trên đại thảo nguyên lạnh giá , gió như lợi dao thổi qua mặt. Hạ Tử Tinh càng đem mặt mình chôn vào lòng Lâm Lập Phong.Mùi đàn ông đặc biệt từ cơ thể hân đánh thẳng vào chiếc mũi nấn cảm của nàng, nàng đột nhiên cảm thấy ngửi mùi của hân thật thoải mái

Trong đầu nàng bỗng lóe ra lời của 1 nhà khoa học đã từng nói: hai người yêu nhau, là bởi vì bọn họ ngửi tầm ngửi, mã tầm mã!(ngửi tầm ngửi , mã tầm mã : đại khái cùng nghĩa với “nồi nào áp vung nấy” ý nghĩa đại khái là đồng lòng, đồng tình cảm) Nếu như bạn thích đối tượng nên hiểu rõ rằng người ta có sức hấp dẫn đối với bạn!

Khuôn mặt của nàng bắt gặp đỏ lên!Làm gì có khả năng đó? !Nàng làm sao sẽ thích hân chứ? Lời nói của nhà khoa học kia nhất định là lời nói lung tung , ko có căn cứ _!

Đây đúng là 1 tiểu mã đẹp! Lông mềm nhẵn, đôi mắt to lớn lại có vẻ phu thường linh hoạt.Xem ra khi sinh ra đều có 1 thời gian thân thể tuy gầy, nhưng đó có thể thấy được nó sẽ trưởng thành trở thành 1 tuấn mã cao to! Như mẹ nó vậy!!

Lâm Lập Phong nhìn thấy Tiểu Mã lòng thật vui! Hânvuốt ve bộ lông trơn mượt của Tiểu Mã , vẻ mặt thương tiếc.Thật giống như tình yêu đối với 1 người con, hân quả là yêu Tiểu Mã ko tiếc tay!

"Có đặt tên cho nó chưa? Nại Khắc"Lâm Lập Phong hỏi nam nhân cao lớn

"Vẫn chưa!! Chúng tôi chờ anh đặt tên cho nó.Dù sao nó cũng là con ngựa của anh a!" Nại khắc lộ ra dáng vẻ tươi cười đôn hậu

Lâm Lập Phong khỏe miệng cong cong lộ ra 1 nụ cười mỉm , suy nghĩ 1 chút nói: " Cứ gọi nó là ‘ thẳng phong ’ đi. Tôi mong muốn nó sau này có thể vượt trội hơn mẹ “Xích Phong”"

"Tốt! Tên này tốt!" Người đàn ông cao gầy vỗ tay tán thưởng

Lâm Lập Phong chuyển ánh nhìn sang hân hỏi: "Mạch tư năm nay tốt nghiệp đại học chưa?"

Người cao gầy có điểm xấu hổ nói: "Còn muốn chờ sang năm."

"Có hứng thú đến Trung Quốc phát triển ko?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Sau khi xong việc thăm Tiểu Mã, bọn họ trở về ngôi nhà gỗ nhỏ để nghỉ ngơi. Hạ Tử Tinh bước vào ngôi nhà gỗ nhỏ, nhà gỗ nhỏ bên ngoài thoạt nhìn rất thô tạo, nhưng bên trong lại rất ấm áp. Sô pha màu nâu sậm, tường nâu sậm, bàn ăn cũng nâu sậm, trên tường còn có 1 cái lò sưởi, bên trong lửa cháy lách tách nom rất thoải mái.

"Com tối chúng tôi đã sớm chuẩn bị xong. Vu na biết lập phong đến nên đã cố ý chuẩn bị một bữa com thật phong phú." Nại khắc cao to cường tráng nói.

Hạ Tử Tinh thấy một cô gái tóc nâu 20 tuổi, cầm thang đi tới thấy Lâm Lập Phong, cô lập tức liếc lộ ra một vẻ mặt sáng lạng tươi cười nhưng khi nhìn Hạ Tử Tinh xa lạ, đáng tươi cười của cô lập tức biến mất không thấy tăm hơi

"Đây là vợ Lập Phong, Hạ Tử Tinh tiểu thư, Vu Na." Nại khắc giới thiệu các nàng với nhau

Vu na vừa nghe, sắc mặt cứng đờ, sau đó tức giận mà xoay người đi ko quay đầu lại. Hạ Tử Tinh híp mắt nhìn nàng mang theo vẻ giận dữ rồi đi, ko cần nói cũng biết cô gái Vu Na kia là tình nhân nước ngoài của Lâm Lập Phong! (anh này nhiều bóng hồng gớm !!)

Đồ vô lại này! Hắn rốt cuộc có bao nhiêu nữ nhân? !

Tại Trung Quốc, hắn thân là nhà giàu nên được xã hội đánh giá rất cao! Năng lực làm việc của hắn lại rất tốt, một thân một mình lãnh đạo tập đoàn công ti Lâm Lập vượt qua nhiều cửa ải khó khăn! Là 1 người có nhiều thành tựu huy hoàng!

Tuy là công tử nhà giàu nhưng hắn rất chú trọng đến sự nghiệp, rất ít khi nghe được tin anh cùng tiểu thư danh giá làm ra những chuyện xấu, xứng đáng là một đấng nam nhi thanh tâm quả dục! (thanh tâm quả dục: lòng trong sạch ko vướng dục)

Ko ngờ, loại nữ nhân anh thích ko phải là “phụ nữ Trung Quốc” mà là “phụ nữ ngoại quốc” ! Ko trách tại sao ở Trung Quốc, hắn chưa từng làm ra chuyện gì xấu!

Tại điểm này mà tin vệt "Đồng tính luyến ái" mới được tung ra! Tại thương trường, hắn lại đắc tội với người nên người ta mới bày ra chuyện "chụp hình đồng tính luyến ái tươi đẹp", chính là vì muốn đả kích hắn!

Chỉ là không nghĩ tới, cô vì 1 lần đi nhầm phòng để hắn bắt được, nên hiểu lầm là kẻ chủ mưu! Bởi vậy mới phát sinh ra chuyện bức hôn dưới đây!

Mọi việc phát sinh ko ai có thể ngăn lại và nàng cũng ko có cách nào nói rõ! Nàng chỉ có im miệng ko trả lời mà lẳng lặng tiếp thu sự trả thù của anh, trở thành người vợ tội nghiệp!!

"Đúng là ko có ý tứ, tôi thay mặt em gái Vu Na xin lỗi cô. Hạ tiểu thư. Nó thật ra ko giống thế này." Nại khắc áy náy nhìn Hạ Tử Tinh nói.

"Ko sao, cô ấy có lẽ ko thích tôi." Hạ Tử Tinh miễn cưỡng mỉm cười.

"Tôi đi xem cô ấy." Lâm Lập Phong hướng nại khắc gật đầu, sau đó rời đi, để Hạ Tử Tinh cùng mấy người khác ở lại phòng khách.

Hạ Tử Tinh nhìn nại khắc có điểm xấu hổ. Chồng mới cưới đi theo một cô gái đến nơi vắng vẻ. Hạ Tử Tinh nghĩ chính mình cũng thật mất mặt.

Nơi này là vùng ngoại thành, tuy ko có tuyết nhưng nhiệt độ lại xuống rất thấp, nhất là vào ban đêm! Hạ Tử Tinh cuộn mình trong tấm chăn ấm ko dám đẩy ra. Nàng vuốt chiếc chăn lông cừu trên người, thật mềm mại và ấm áp.

Trong đầu nàng lại xuất hiện 1 đám cừu trắng. Tấm chăn này là lấy từ lông của chúng sao. Nàng nhin không được nở nụ cười. Ngày mai, nàng muốn đi sờ bọn chúng 1 chút

Đây là một nông trường bình thường, nên bị sự im lặng bao trùm lấy xung quanh, tuy ko ở thành thị phồn hoa và sôi động nhưng nàng lại thấy rất thích. Khi nàng lần đầu đến nơi đây, được tận mắt chính kiến một màu xanh lục trải dài đến vô bờ, núi cao lấp đầy hoa cỏ dại, lại còn được thấy đàn bò sữa to lớn, tuần mã bốn ba, bầy cừu nhỏ khá ái, thì nàng đã lập tức thích nơi này.

Hạ Tử Tinh nghĩ nghĩ mang theo nụ cười mơ màng đi vào giấc ngủ. Chẳng bao lâu sau, nàng cảm thấy trên giường có động tĩnh, hình như có người trên giường của nàng.

Nàng sợ lập tức hét ầm lên! Bàn tay to nhanh chóng đã đem miệng nàng che lại, nàng cả kinh mở to hai mắt nhìn, từ phía đầu giường Hạ Tử Tinh đón nhận đôi mắt phần nộ của Lâm Lập Phong, tâm nàng mới nhẹ nhõm 1 chút

"Anh làm gì?" Lâm Lập Phong bất mãn nhìn chằm chằm nàng: "Cô kêu to như vậy, muốn làm mọi người tỉnh lại sao?"

Hạ Tử Tinh đẩy tay anh ra tức giận nói: "Anh đừng hù chết tôi có được ko? Đếm khuya như vậy mò đến phòng tôi làm gì?"

"Đây là phòng của tôi! Ko phải phòng của cô! Cô nên phân biệt rõ ràng 1 chút!"

"Hừ ——" Hạ Từ Tình quay mặt qua chỗ khác không hề để ý tới hắn

Hắn cười ảo khoác bò lên giường, thực tại nhìn Hạ Từ Tình khiêu khích

"Anh đến đây làm gì?" Hạ Từ Tình lời kéo chăn lông cừu, đôi chăm chú theo dõi hắn, coi hắn như kẻ trộm!

"Đi ngủ a!" Hắn kéo chăn lông cừu đắp lên người

"Ko phải anh đã có Vu Na rồi sao? Sao ko cùng cô ta ngủ chung?" Hạ Từ Tình ko lưu ý rằng trong lời nói của chính mình có chút ghen tuông

"Cô đang nói bậy bạ gì đó? !Cô ấy là em gái của Nại khác!" Lâm Lập Phong nhíu mày.

"Thì đã sao? Là em gái của bạn thân thì ko được làm vậy a?" Nàng chán ghét liếc nhìn hắn.

"Cô im đi, tôi và Vu Na rất trong sạch _!Cô ít nói lung tung lại cho tôi!" Lâm Lập Phong tức giận đến con mắt đều trừng lớn .Người phụ nữ này đúng là ghê tởm!Cur nhiên kêu hắn đi tìm phụ nữ khác!Đầu óc nàng có bệnh hay ko?Hắn là chồng nàng mà!

"Hừ!Tôi nghĩ cô ấy với anh một chút cũng ko thuần khiết!" Hạ Từ Tình tức tối liếc mắt nhìn hắn

Nhìn như vậy, nha đầu này ko phải là đang ghen đấy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Trời thật là lạnh a!Nàng ở trên giường xoay qua xoay lại nhưng ko cách nào đi vào giấc ngủ. Khí trời theo đêm khuya,càng ngày càng lạnh! Tuy rằng trong phòng có hệ thống lò sưởi , nhưng nàng vẫn thấy thiếu hơi ấm!

Nàng phát hiện tay chân của mình đều lạnh như băng,còn đôi tay đã tê rần. Làm sao bây giờ ? Nàng đem bàn tay nhỏ bé đưa tới miệng thổi 1 chút khí ấm, nhẹ nhàng mà xoa xoa tay mình kiếm chút ấm áp.

Nhưng vô hiệu! Thân thể nàng vẫn lạnh như băng ! Đang lo chẳng biết nên làm gì bây giờ thì Lâm Lập Phong lúc này lại xoay người về phía nàng.Sau đó một tay lại kéo nàng vào lòng, đem nàng ôm thật chặt _!

Nàng bị hắn động vào nhất thời giật mình. Nàng ở trong lòng hắn định giãy dụa, sau đó phát hiện hãnkhông có bất cứ động tĩnh gì, chỉ là muốn ôm chặt nàng ko tha mà thôi, không có làm gì thêm Thế mà nàng cứ tưởng rằng hắn muốn nhân cơ hội ăn đậu hủ nàng chứ?(ăn đậu hủ: là...35 đó các bạn ==)

Nàng ở trong lòng ngẩng đầu nhìn hắn, hắn vẫn nhắm chặt mắt lại, vẫn là đáng vẻ ngủ say. Lẽ nào đây chỉ là một động tác lơ đãng của hắn, không có ý đồ bất lương khác?

Hắn vẫn ko nhúc nhích mà ôm nàng, xem chừng hình như đã thực sự ngủ say rồi! Có lẽ hắn đã quen ôm gối ngủ. Nói không chừng,hắn hiện tại cũng coi nàng là gối ôm!

Nhưng mà, được hắn ôm ấp thật sự ấm áp a! Hạ Từ Tình nằm trong lòng hắn giật giật,suy nghĩ có nên rời vòng tay ấm áp như vậy ko?Tuy nhiên cơ thể đông lạnh của nàng đã đánh bại lí trí,nàng đành phải chịu khuất phục! Khuất phục trước cái ngực ấm áp của hắn!

Nàng rất luyến tiếc nếu rời khỏi cái ôm ấm áp như vậy a! Coi như là mình đang ôm một cái gối là được!Nàng đã tìm được lý do chính đáng cho chính mình,thì cũng yên tâm thoải mái nằm gọn trong ngực anh.

Hạ Từ Tình nhẹ nhàng đem chính thân thể băng lãnh của mình dựa sát thân thể hắn, hấp thụ sự ấm áp .Khuôn mặt của nàng dán vào ngực hắn, nghe tiếng tim đập nhẹ mà có lực, hơi thở bình ổn của hắn vẫn đều đặn phả vào tóc nàng trên người hắn , mùi thơm thật đặc biệt tỏa ra. . . . .

Nàng nhắm mắt lại, cảm thấy chính mình như đang ở một hoa viên dương quang sáng lạng, ấm áp nhưng rất thư thái. Rất nhanh, nàng đã chìm vào giấc ngủ

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình trong lòng mình nhanh chóng thiếp đi, cũng nhất thời mỉm cười.Đồ tiểu nha đầu đáng ghét!Thật ra anh ko muốn để ý đến nàng!Nhưng vừa nghĩ đến ngày mai không khéo sẽ lại có 1 thi thể lạnh ngắt nằm bất động bên cạnh,anh đành cố gắng mà bỏ thí cho nàng một chút ấm áp.

"Buổi sáng tốt lành." Hạ Từ Tình nhìn hắn lộ ra dáng tươi cười khoái trá: "Ngày hôm nay tiết trời rất đẹp a."

"Đúng vậy, " Nại khắc thuần phác cười, "Lập phong đang ở trại ngựa xem Tiểu Mã, cô muốn đi cùng ko?"

"ko , tôi nghĩ chính mình cũng nên đi tham quan 1 chút." Hạ Tử Tinh từ chối ý tốt của nại khắc

"Tôi hiện tại sẽ đi lấy sữa, cô có muốn đi ko?"

Đi lấy sữa sao?Nếu như vậy thì ko phải nàng sẽ được nhìn thấy người ta vắt sữa sao?Nàng cảm thấy rất hứng thú a!

"Có, tôi cũng muốn đi xem một chút."

"Vậy đến đây đi." Nại khắc leo lên lưng ngựa, tay kéo nàng lên. Nàng vui vẻ cùng nại khắc ngồi trên lưng ngựa cùng nhau đến trại bò.

Tại chuồng bò, Hạ Tử Tinh thấy Vu Na đã có mặt sẵn ở đó. Nàng đem bò sữa đến 1 chiếc máy vắt khởi động động cơ vắt sữa.Nông trường hiện đại hóa, đến cả vắt sữa cũng ứng dụng động cơ cơ khí hiện đại.

"Buổi sáng tốt lành." Hạ Tử Tinh lịch sự chào hỏi Vu Na

Vu na liếc mắt nhìn nàng 1 chút rồi tiếp tục làm việc ko thêm để ý tới nàng nữa. Hạ Tử Tinh thấy nàng như vậy thật vô lễ, cũng không thèm nói lại luôn. Nàng nhìn 2 bên trái phải chiếc máy để xem nó vắt sữa như thế nào

Sữa bò trắng nắn ko ngừng bắn ra, Hạ Tử Tinh nghe thấy một mùi thật thơm bốc lên.Mùi vị đúng là thơm a! Nàng tận lực dùng cái mũi ngửi ngửi người để!

"Có thể uống được ko? Nại khắc." Hạ Tử Tinh hỏi nại khắc.

"Đương nhiên là được." Vu na cầm một chiếc chén múc sữa đưa cho Hạ Tử Tinh

"Cảm ơn." Hạ Tử Tinh vui vẻ tiếp nhận chén sữa. Vu Na có ý đối địch nhưng vẫn chủ động đưa nàng chén sữa. Nàng ko có điểm nghi ngờ Vu Na nên ko thấy được nại khắc đang trừng mắt nghiêm khắc với em gái

"Từ tình, những thứ này là sữa thô, sữa muốn uống được phải qua công đoạn nấu sôi" Cô là lần đầu tiên uống,tôi lo cô sẽ bị đau bụng." Nại khắc tay ngăn Hạ Tử Tinh uống sữa."

"Vậy sao?" Hạ Tử Tinh không giải thích được nhìn nại khắc.

"Nếu như là chúng tôi uống thì ko sao, bởi vì chúng tôi đã sớm quen."

Hạ Tử Tinh không ngại cười, "Tôi cũng muốn thử 1 lần.Tôi nghĩ bụng tôi cũng ko đến nỗi yếu như vậy đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Hạ Tử Tinh giương đôi mắt rung rung lệ thương cảm nhìn Lâm Lập Phong, một câu nói cũng nói không nên lời. Nại khắc nhìn về mặt lạnh lùng của Lâm Lập Phong liền vội vàng giải thích: "Từ tình bị bỏ đá mạnh 1 cú, hiện tại đau đến nỗi nói không ra lời."

"Phải vậy ko?" Hần đi tới bên cạnh Hạ Tử Tinh

Hạ Tử Tinh xoa xoa liên tục nơi đau. Lâm Lập Phong một tay ôm lấy nàng, nhìn nại khắc nói: "Chúng ta về trước xem vết thương của em đi."

"Ừ." Nại khắc lập tức đuổi kịp 2 người.

Trong phòng bệnh họ, Lâm Lập Phong yêu cầu Hạ Tử Tinh đem quần cưỡi ngựa cởi ra,vết thương trên người nàng có lẽ cần phải xoa thuốc.

Hạ Tử Tinh lực mạnh đẩy tay anh ra la lớn: "Anh đi đi!Đừng đụng vào tôi!"

Chuyện này nhất định là do Vu Na gây nên!Vu Na bên tai bò sữa ko biết đã nói gì đó,khiến bò sữa tức giận, gây họa cho nàng! Nếu không phải là vì Lâm Lập Phong,Hạ Tử Tinh nàng cũng ko bị vạ lây

Thật ghê tởm! Đau chết nàng rồi!

"Cô làm vậy là sao? Tôi có ý tốt giúp cô xem vết thương.Rốt cuộc cô muốn thế nào?" Lâm Lập Phong nắm chặt bàn tay nhỏ bé của nàng.

"Tâm anh tốt như vậy sao? !Anh ko hại tôi, tôi cũng đã rất cảm kích rồi!" Nàng giật tay ra, ánh mắt đăm lẹ dừng mãnh nhìn hấn.

"Tôi có hại cô đâu? Cô nói gì vậy?!" Lâm Lập Phong không hờn giận nhìn nàng chăm chú

"Nếu ko phải vì anh! Vu na cũng ko kêu bò sữa đá tôi !" Hạ Từ Tình tức giận thét chói tai

"Cô nói cái gì? Là vu na kêu bò sữa đá cô?" Lâm Lập Phong ko hiểu hỏi lại, đôi mắt ánh lên 1 tia lạnh lẽo

"Ủi!!Cô ta chẳng biết bên tai bò sữa nói cái gì? Bò sữa liền tức giận, một cú đá tôi!Anh đúng là đồ yêu tinh hại người.Anh tốt nhất nên tránh xa tôi ra!" Hạ Từ Tình gây sự

Lâm Lập Phong đứng thẳng , để cho nàng mắng xối xả vào mặt, ko nói ko rằng quay lưng đi khỏi. Hạ Từ Tình nhìn bóng lưng hấn rời đi,lừa giận , túi thân trong lòng ko còn chỗ nào để bộc phát !

Vì sao nàng lại gặp phải cái tên"Ôn thần" này ?Ngay từ đầu, hấn đã chẳng cho nàng có lấy 1 ngày yên bình! Hấn hận nàng! Hấn dẫn vật nàng, đã vậy mà bọn phụ nữ bên cạnh hấn còn khi dễ nàng nữa

Quả thực là buồn cười? !

Ở nhà nghỉ ngơi 2 ngày,nên tinh thần của Hạ Từ Tình rất tốt, nàng liền quyết định đến công ty người mẫu chuẩn bị cho công việc mới. Những người mẫu khác cùng công ty gặp lại nàng đều rất vui

"Trở về thăm bọn tôi? Xem như cô có lương tâm,kết hôn xong cũng ko đem bạn bè lãng quên"Nhân viên giao thiệp của công ty Lý Lâm khéo tay thu hút Hạ Từ Tình mở miệng nói.

"Sao lại quên được chứ?Tôi còn muốn đi làm a, gần đây có công việc nào ko?ngài Lâm ." Hạ Từ Tình cười hi hi nhìn lý lâm.

"Đi làm? !" Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn nàng

"Tôi là đến để đi làm a." Hạ Từ Tình vẽ mặt ngây thơ,ko hiểu vì sao vẽ mặt mọi người lại kinh ngạc thế kia?

"Có người nói cô đã hủy hợp đồng với chúng tôi. Cô không biết sao?" Tài vụ tào giang rất hoài nghi nhìn nàng.

Hạ Từ Tình cả người sùng sốt!"Ai nói _?"

"Chúng ta tất cả mọi người đều biết !" Bọn họ nhìn nhau sau đó cùng gật đầu

"Tôi khi nào đã hủy hợp đồng chứ?" Hạ Từ Tình vẽ mặt không thể tin được mà trừng mắt to.Sao 1 chút ấn tượng nàng cũng ko có?

"Là thư kí của chồng cô đã đến đây, trả lại cho chúng tôi bản hợp đồng quy ước !" Tào giang nói.

"Chuyện này,cô cũng ko biết sao ? Từ tình." Công văn nhỏ lệ vẽ mặt kinh hoảng nhìn nàng.

Hạ Từ Tình sắc mặt trắng nhợt! Lâm Lập Phong đã len lén sai người hủy hợp đồng sao lại ko nói cho nàng biết? Thực sự là quá đáng! Nàng tức giận nắm chặt song quyền, lập tức chuyển thân rời khỏi công ty.

Nàng muốn tìm anh lý luận! Anh dựa vào cái gì hủy bỏ hợp đồng của nàng? Anh dựa vào cái gì không cho nàng làm người mẫu!Đó là công việc của nàng! Là hứng thú của nàng ! Anh dựa vào cái gì? !

Khi Hạ Từ Tình vẽ mặt vẽ giận dữ mà vọt tới tầng 66, tầng cao nhất của Lâm Lập tập đoàn, thì thư kí tiểu quân đã lập tức đứng tại phòng làm việc của tổng giám đốc chặn Hạ Từ Tình đang phẫn nộ

"Hạ thái thái, cô muốn gặp tổng giám đốc,xin hãy đợi 1 chút, tôi sẽ giúp cô thông báo!"

"Không cần!" Hạ Từ Tình đẩy tiểu quân ra, trực tiếp chạy vào phòng làm việc tổng giám đốc

Lâm Lập Phong đang vui đùa vào đồng văn kiện, ngẩng đầu lên đã thấy ánh mắt tràn đầy lửa giận của Hạ Từ Tình theo hướng mình phóng tới,hấn nhìn Tiểu Quân khoác tay ra hiệu. Tiểu quân tức thời lui ra khỏi phòng quản lý đóng cửa lại

"Anh dựa vào cái gì hủy bỏ hợp đồng làm người mẫu của tôi? !Đây là việc làm của cá nhân tôi!" Hạ Từ Tình tức giận hấn học hỏi.Cặp mắt xinh đẹp trừng lên thật to dấy lên lửa giận đang cháy hừng hực bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Hạ Từ Tình luống cuống tay chân cuống quýt đem điện thoại bàn của anh cúp máy.

"Anh thật đê tiện!" Nàng đem đôi mắt đẹp trừng trừng. Tên nam nhân đê tiện này ngang nhiên dám đem ba nàng ra uy hiếp!

"Hạ Đàng Trung ko biết dạy dỗ con gái! Nuôi dạy 1 đứa con gái ko biết phân biệt đúng sai, ông ta chẳng lẽ ko trả giá đắt?" Lâm Lập Phong lạnh lùng chống lại ánh mắt kêu căng bất tuân của nàng (anh gia trưởng quá rồi đây *lờm lờm*)

Hạ Từ Tình hít thật sâu 1 hơi đầy phổi. Cô gắng bình tâm lại tinh thần. Một lúc lâu, nàng mới kiềm được lửa giận, mềm nhẹ hỏi: "Chồng yêu quý, anh nói em ko làm người mẫu thì có thể làm được cái gì đây?"

"Ở nhà trồng hoa cỏ, ko thì đi ra ngoài shopping. Làm vợ người nhà giàu, cô cần thiết phải đi làm sao?!" Lâm Lập Phong vẻ mặt không nhin được.

"Đúng!! Tôi hiện tại phải đi làm! Anh nên suy nghĩ lại mới tốt!" Hạ Từ Tình cực độ đe dọa

"Hừ! Tôi ko biết 3 từ “suy nghĩ lại” viết như thế nào! Ra đi! Tôi còn phải họp." Lâm Lập Phong nhìn nàng khoát tay ý bảo nàng rời khỏi.

"Bản hợp đồng của tập đoàn Hạ Thị có chưa?" Nàng tận lực nhắc nhở

Lâm Lập Phong cười lạnh một tiếng, nhắc điện thoại nói: "Tiểu quân, đem hợp đồng của tập đoàn Hạ Thị ra đây."

"Vâng. Tổng giám đốc."

Lâm Lập Phong nhìn về phía Hạ Từ Tình, "Cô hiện tại đã có thể yên tâm rồi chứ?"

"Hừ!" Hạ Từ Tình vẻ mặt chẳng đáng mà xoay người rời đi

"Đừng quên tấm thẻ này!" Lâm Lập Phong đem thẻ tín dụng đặt trước mặt nàng. Hạ Từ Tình nhìn tấm thẻ tín dụng liếc mắt 1 lúc cũng cầm tấm thẻ lên. Không nên bạch không nên ma! (ko nên bạch ko nên ma: ko nên cố chấp) Quay về với chính nghĩa hần để mặc tiền cho nàng tiêu, nàng sẽ cho hần biết sự lợi hại của nàng!

Hạ Từ Tình vừa đi vừa nghĩ làm cách nào để có thể đem tiền của hần tiêu nhanh nhất? Đầu tư vào thương trường chỉ có thể mất 1 chút ít tiền, hần tuyệt đối sẽ ko một chút nhúu mày! Không bằng. . . . Nàng đã có 1 cách khác!

Hạ Từ Tình một mình ngồi trên xe, trên đường đi nghĩ đến các khu dân cư cao cấp! Nàng tìm đến 1 khu xa hoa nhất, nghe nói gần đây người ta đang đầu tư xây nhà lầu, nếu 1 hơi mua trọn nhà lầu 20 tầng, thì có thể phút chốc tiêu hết của hần 8 nghìn vạn đồng

Nếu được như vậy thì sẽ rất tốt, hần nhất định sẽ tức chết a! Hạ Từ Tình lộ ra nụ cười ma quỷ..

Lâm Lập Phong nổi giận

Sau khi Hạ Từ Tình đem hoa viên mỹ lệ của hần san bằng tất cả, thì tâm tình của nàng đã khá lên rất nhiều. Vì vậy nàng mới dễ dàng hẹn La Y cùng tới quán bar. Nàng muốn thả lỏng tinh thần, cảm thụ bầu ko khí sôi động ở quán bar 1 chút

"Rốt cục cũng rảnh rồi tìm ta rồi sao? Có lương tâm!" La Y nhìn thái độ Hạ Từ Tình miệng cười tím tím

"Ta hiện tại cũng ko rảnh lắm!"

"Đương nhiên. Hiện tại có người quang vinh làm vợ nhà giàu có! Hiện tại thường được đi chơi xa, mua sắm, vân.. vân a. Ta ngưỡng mộ quá!" La Y vẻ mặt trêu chọc. Nàng biết rõ Từ Tình ko thích các hoạt động nhàn rỗi của quý phu nhân, nhưng lại khiến nàng cảm thấy buồn cười. Bởi vì nàng chính mình cũng ước ao được như Từ Tình!!

Đúng là người sống trong hạnh phúc sẽ ko biết nắm giữ hạnh phúc!

"Ta không cần! Ta chỉ thích làm người mẫu! Mỗi ngày đều có thể tiếp xúc với những người khác, mặc quần áo khác, đi đến những nơi khác! Như vậy mới tốt a!"

"Người thật là ko biết điều!" La Y phiêu nhìn nàng liếc mắt, "Có 1 ông chồng xuất sắc, lại có 1 gia tộc thế lực làm hậu thuẫn, rất nhiều người muốn mà ko được a. Người nắm chắc trong tay thì lại muốn vứt bỏ!"

"Người ko hiểu đâu _." Hạ Từ Tình càu nhàu. Nàng đương nhiên biết chính anh là 1 thiếu gia giàu có, rất nhiều người ước ao

Thế nhưng nàng không thương hần, hần cũng ko thương nàng, cuộc hôn nhân như vậy nàng ko muốn chút nào! Nàng chỉ cần 1 người đàn ông yêu mình, sống dung dị với nhau cả đời, như vậy là quá đủ!

Còn như bây giờ, mỗi ngày sống chung với hần cũng rất khó khăn! Lúc nào cũng có khối lửa nổi lên bốn phía, nàng rất ghét a!

"Đừng nhắc đến chuyện này nữa !Cạn ly đi!" Hạ Tử Tinh cầm lấy ly chạm vào cốc của La Y

"Người đừng uống nữa.Đêm nay người đã uống đến 3 bình rượu rồi!" La Y khuyên nàng.

"Nhất tủy giải ngàn cừu a!(*1 ly rượu giải ngàn nỗi sầu)Ta muốn mỗi ngày đều được làm 1 “quý phu nhân” say rượu !" Hạ Tử Tinh cầu nhàu xong lại uống 1 ly

Rượu thật lạ a! Lòng của nàng vẫn cảm thấy bốc hỏa! Không cách nào hạ hỏa!

Anh vì sao phải đối đãi nàng với nàng như vậy?Ngay cả sở thích duy nhất của nàng,hắn cũng cướp đoạt!Hắn thật tàn nhẫn! Nàng cũng thật hận hắn a! Từ khi bị bức hôn đến bây giờ,mỗi việc hắn làm đều là muốn dẫn vạ nàng!

Bức hôn, khiến nàng mất đi tự do, mất đi người yêu Vĩ Hoành, khiến nàng trở thành tình địch của đại tì,thành cái đinh trong mắt.

Được thanks

Xem thông tin cá nhân YIM WWW

1 thành viên đã gửi lời cảm ơn ngocngandl về bài viết trên: conluanho

Có bài mới 01.06.2011, 07:39

Hình đại diện của thành viên

ngocngandl

Cựu Editor

Cựu Editor

Ngày tham gia: 20.04.2011, 15:26

Tuổi: 27 Nữ

Bài viết: 467

Được thanks: 860 lần

Điểm: 10.5

Có bài mới Re: [Hiện đại] Bức hôn tổng giám đốc - Thiên Cầm - Điểm: 11

Chương 12.1

Thuần phục ngao thê

40 phút sau,Hạ Tử Tinh say túy lúy đã được tài xế chở về Lâm gia. Lâm Lập Phong nhìn Hạ Tử Tinh đầu tóc xõa tung, trên người đều bốc ra mùi rượu thối lập tức liền tức giận đến nỗi muốn lộn ruột!Cái đồ phụ nữ vô liêm sỉ này cứ nhiên đi uống rượu lại say đến nỗi trở thành cái hình dạng xấu xí này rồi mới chịu chở về!Thật chết tiệt!

"Chị Ngọc Dâu đem cô ta trở về phòng tắm rửa, tẩy sạch cái mùi ô uế này cho tôi! 10 phút sau, tôi muốn thấy cô ta sạch sẽ _!" Lâm Lập Phong ra lệnh

"Vâng. Thiếu gia."

Lâm Lập Phong ngồi trên ghế sofa con mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Dương quản gia: "Nói cho tôi biết, ông tìm thấy cô ta ở đâu?Bên cạnh cô ta còn có người nào?"

"Tôi tìm thấy thiếu phu nhân ở 1 quán bar,bên cạnh cô ấy còn có 1 phụ nữ." Dương quản gia chân thực nói

"Tốt! Chuyện đêm nay , ngoại trừ ông ra còn có người nào biết hay ko?" Hắn nghiêm khắc nhìn khiến Dương quản gia ko dám nhìn thẳng

"Không, ngoại trừ 1 đám người làm của chúng ta.Đêm nay tôi sẽ bảo bọn họ ko được tiết lộ chuyện này ra bên ngoài.Tôi đảm bảo sẽ ko có người nào nhắc đến chuyện này!" Dương quản gia linh động nói

"Tốt!Ông có thể lui ra."

"Vâng. Thiếu gia." Dương quản gia lui xuống.

Lâm Lập Phong nhắm mắt lại,hít 1 hơi thật sâu.Cái đồ phụ nữ chết tiệt! Xem hán đêm nay làm sao trừng trị nàng? Không để cho nàng được dạy dỗ 1 chút, nàng thực sự đã muốn lên đầu hán ngồi rồi!

Nguyên bản dự định cưới nàng về nhà chỉ là vì muốn phải che giấu cái tin đồn”Đồng tính luyến ái”, sẵn tiện cho nàng nếm chút mùi đau khổ,sau khi bắt nàng phải trả cái giá đắt xong, thì ném cho nàng 1 tờ ly hôn khiến nàng lập tức biến mất! Từ nay về sau cắt đứt quan hệ! Từ đầu chí cuối hán cũng ko nghĩ phải dây dưa lâu với nàng,phải sống cùng nàng cả đời!

Không ngờ tiểu nha đầu làm càn này thật khó thuần phục! Nàng lại một lần nữa chọc giận hán, khảo nghiệm tính tình của anh! Tốt! Người như thế không biết tốt xấu, ta càng khiến cho người sống ko có ngày lành! Người chờ coi đi! Hạ Tử Tinh!

Đi tới lâu hai, Lâm Lập Phong đã có thể nghe thấy tiếng hét chói tai của Hạ Tử Tinh, như vậy cũng đủ biết rằng nàng thật sự rất giận. Lâm Lập Phong, khỏe miệng khê nhếch lộ ra 1 nụ cười nhạt. Hán đẩy cửa bước vào thì thấy mấy người nữ hầu đang cố gắng xấy tóc cho nàng,nhưng nàng đã kháng cự,trênkhuôn mặt tràn ngập nỗi bất phước, giận chó đánh mèo

"Được rồi. Các người có thể đi ra." Lâm Lập Phong phát tay có ý bảo bọn người hầu rời đi

Bọn người hầu nghe xong lời hán nói lập tức buông Hạ Tử Tinh ra, rồi khỏi gian phòng của 2 người

"Lâm Lập Phong! Anh rốt cuộc muốn thế nào? Hiện tại có phải tôi muốn làm gì anh cũng đều can thiệp ?" Hạ Tử Tinh tàn bạo nhìn hán hỏi thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12

Thuần phục ngao thê

40 phút sau,Hạ Tử Tinh say túy lúy đã được tài xế chở về Lâm gia. Lâm Lập Phong nhìn Hạ Tử Tinh đầu tóc xòa tung, trên người đều bốc ra mùi rượu thối lập tức liền tức giận đến nỗi muốn lộn ruột!Cái đồ phụ nữ vô liêm sỉ này cứ nhiên đi uống rượu lại say đến nỗi trở thành cái hình dạng xấu xí này rồi mới chịu về!Thật chết tiệt!

"Chị Ngọc Dâu đem cô ta trở về phòng tắm rửa, tẩy sạch cái mùi ô uế này cho tôi! 10 phút sau, tôi muốn thấy cô ta sạch sẽ _!" Lâm Lập Phong ra lệnh

"Vâng. Thiếu gia."

Lâm Lập Phong ngồi trên ghế sofa con mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Dương quản gia: "Nói cho tôi biết, ông tìm thấy cô ta ở đâu?Bên cạnh cô ta còn có người nào?"

"Tôi tìm thấy thiếu phu nhân ở 1 quán bar,bên cạnh cô ấy còn có 1 phụ nữ." Dương quản gia chân thực nói

"Tốt! Chuyện đêm nay , ngoại trừ ông ra còn có người nào biết hay ko?" Hán nghiêm khắc nhìn khiến Dương quản gia ko dám nhìn thẳng

"Không, ngoại trừ 1 đám người làm của chúng ta.Đêm nay tôi sẽ bảo bọn họ ko được tiết lộ chuyện này ra bên ngoài.Tôi đảm bảo sẽ ko có người nào nhắc đến chuyện này!" Dương quản gia linh động nói

"Tốt!Ông có thể lui ra."

"Vâng. Thiếu gia." Dương quản gia lui xuống.

Lâm Lập Phong nhắm mắt lại,hít 1 hơi thật sâu.Cái đồ phụ nữ chết tiệt! Xem hán đêm nay làm sao trừng trị nàng? Không để cho nàng được dạy dỗ 1 chút, nàng thực sự đã muốn lên đầu hán ngồi rồi!

Nguyên bản dự định cưới nàng về nhà chỉ là vì muốn phải che giấu cái tin đồn”Đồng tính luyến ái”, sẵn tiện cho nàng nếm chút mùi đau khổ,sau khi bắt nàng phải trả cái giá đắt xong, thì ném cho nàng 1 tờ ly hôn khiến nàng lập tức biến mất! Từ nay về sau cắt đứt quan hệ! Từ đầu chí cuối hán cũng ko nghĩ phải dây dưa lâu với nàng,phải sống cùng nàng cả đời!

Không ngờ tiểu nha đầu làm càn này thật khó thuần phục! Nàng lại một lần nữa chọc giận hán, khảo nghiệm tính tình của anh! Tốt! Người như thế không biết tốt xấu, ta càng khiến cho người sống ko có ngày lành! Người chờ coi đi! Hạ Tử Tinh!

Đi tới lâu hai, Lâm Lập Phong đã có thể nghe thấy tiếng hét chói tai của Hạ Tử Tinh, như vậy cũng đủ biết rằng nàng thật sự rất giận. Lâm Lập Phong, khỏe miệng khê nhếch lộ ra 1 nụ cười nhạt. Hán đẩy cửa bước vào thì thấy mấy người nữ hầu đang cố gắng xấy tóc cho nàng,nhưng nàng đã kháng cự,trênkhuôn mặt tràn ngập nỗi bất phước, giận chó đánh mèo

"Được rồi. Các người có thể đi ra." Lâm Lập Phong phát tay có ý bảo bọn người hầu rời đi

Bọn người hầu nghe xong lời hấn nói lập tức buông Hạ Từ Tình ra, rời khỏi gian phòng của 2 người

"Lâm Lập Phong! Anh rốt cuộc muốn thế nào? Hiện tại có phải tôi muốn làm gì anh cũng đều can thiệp ?" Hạ Từ Tình tàn bạo nhìn hấn hỏi thẳng,

Hạ Từ Tình đầu nặng nề đang gục trên giường, nàng cố mở mắt nhưng chỉ thấy sao bay đầy trời. Sau đó, lại thấy bóng dáng Lâm Lập Phong hướng về phía nàng đi tới, đem nàng 1 lần nữa đè lên giường. Đôi môi lửa nóng chăm chú áp chặt lên miệng nàng, mềm, đầu lưỡi mềm nhẵn linh hoạt đẩy miệng nàng ra, tiến thẳng vào trong cướp đoạt sự ngọt ngào.

Nàng bị thân thể cao to của hấn ép đến mức ko thể nhúc nhích, chỉ có thể một mặt để hấn vô tình cướp đoạt. Đầu lưỡi hấn dày đưa quần lấy đầu lưỡi nàng, hầu như khiến nàng không cách nào hô hấp. Tay hấn vói vào trong đồ lót nàng vuốt ve thân thể mềm nhẵn, khiến cho nàng 1 trận run run.

Khi nàng gần như đến lúc ko hít thở nổi, hấn rốt cuộc cũng rời khỏi môi nàng, đem nụ hôn lửa nóng trượt dần xuống chiếc cổ nàng trắng nõn.

"buông ra! Lâm Lập Phong!" Hạ Từ Tình khàn giọng song tiếng nói lại có vẻ gì đó gọi cảm ko sánh được.

Nàng há miệng thật to cố hít thở 1 chút ko khí, trong lòng anh lại liên tục giãy dụa, thầm nghĩ cách thoát khỏi anh. Thân thể nàng như xà bần mềm nhẵn ở dưới thân hấn liên tục giãy dụa khiến hấn ko cách nào chống cự lại dục niệm (ham muốn tình dục), khiến hấn không khỏi thầm rên lên 1 tiếng

"Đồ tiểu quỷ này!" Hấn trầm giọng nói, kéo tay giật mạnh đồ lót trên người nàng, nàng liền nhìn chăm chăm vào hấn, con mắt hấn lúc này đã trở nên thâm thúy mà ngăm đen

"Đừng! Buông ra!" Nàng liều mạng giãy dụa.

"Không!" Hấn giật lại tay nàng, nụ hôn của hấn lại tiếp tục rơi xuống thân trên của nàng. Da thịt nàng trắng nõn lập tức xuất hiện rất nhiều vết hôn hồng hồng

Hấn mạnh mẽ đem thân thể lửa nóng của mình áp chặt vào chỗ da thịt trắng nõn, hấn hôn nhưng tay lại liên tục chà xát người nàng khiến lòng nàng sinh lửa, khiến nàng bỗng cảm thấy hoảng loạn.

"Tôi hận anh! Lâm Lập Phong!" Nàng thống khổ ko nhịn được nằm dưới thân hấn hét chói tai

"Tôi không ngại!" Lâm Lập Phong lãnh khốc nói, tiếp tục công việc cần nệ thân nàng

Nàng dưới thân hấn liên tục thở gấp, cơ thể nàng lại bốc lên 1 ngọn lửa nóng cháy, khiến nàng ko biết phải làm sao. Nàng cả người tựa như bị lửa thiêu, khuôn mặt hồng hồng quẩn rừ, bờ môi ướt át đỏ mọng, ánh mắt nhu tình, khiến Lâm Lập Phong càng thêm điên cuồng.

Hấn hầu như ko khống chế được, chính mình hôn toàn thân nàng, khiến cho nàng thống khổ vô tình bật ra tiếng rên. Đôi mắt nàng trong suốt lóe ra ánh nhìn mềm mại mà mê người, đôi môi ôn hương khê nhẹ nhẹ rung, hấp dẫn hấn 1 lần nữa cướp đoạt cặp môi thơm, hấp thụ sự ngọt ngào vô hạn

Da thịt mềm mại, mùi thơm tự nhiên của nàng, làm hấn ko tránh khỏi trầm mê! Hấn chợt nghĩ khi nàng ở bên ngoài, sắc đẹp ko biết đã bị bao nhiêu nam nhân thưởng thức, thì trong lòng liền bốc lên lửa giận cực nóng thiêu đốt! Hấn thật muốn đem tất cả nam nhân đã 1 lần gặp gỡ qua về đẹp mỹ lệ ấy thẳng tay giết hết!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13

Khi tất cả tình cảm mãnh liệt dần dần thối lui, Hạ Từ Tình cũng dần dần từ ánh mắt mờ như sương tỉnh lại. Nàng quay sang 1 bên giường ôm lấy bản thân mình, ko cách nào ức chế được sự run rẩy của bản thân

Nàng cắn thật mạnh vào môi dưới của mình, khiến chính mình cũng phải cảm thấy đau đớn! Nàng thật xấu hổ a! Nàng cứ nhiên ngủ cùng 1 người đàn ông mình ko yêu, nàng cứ nhiên cùng hấn ko biết xấu hổ mà rên rí, nàng cứ nhiên cảm thấy vui vẻ vô biên...

Nàng vì sao lại như vậy? ! Nàng sao lại có thể như vậy? ! Nàng đau lòng đến cực điểm! Nhưng ko cách nào thay đổi được thực tế! Nàng cùng hấn đã trở thành 1 đôi vợ chồng chân chính! Nàng đã là nữ nhân thuộc về hấn rồi!

Nghĩ tới đây, nàng ko khỏi buồn bã mà rơi lệ.

Cánh tay cường tráng của hấn trượt qua thân thể nàng, đem nàng lôi kéo vào khuôn ngực vạm vỡ của mình. Hấn chăm chú kéo nàng vào trong lòng, tiếng

nói khàn khàn mà gọi cảm: “Không được ngủ xa anh như vậy. Anh muốn ôm em cùng ngủ a.”

“Tôi ko muốn!” Hạ Từ Tình quật cường nằm trong lòng đánh hấn.

“Người phụ nữ này, rốt cuộc em muốn như thế nào đây?” Lâm Lập Phong bắt mắt nhìn nàng chăm chăm

“Tôi phải là người hỏi anh rốt cuộc anh muốn ra sao đây?” Hạ Từ Tình nhìn hấn bằng đôi mắt đen láy

“Chồng ôm vợ ngủ, ko phải là chuyện được trời đất cho phép sao?” Hấn ép hỏi nàng.

“Tôi ko thích, ko được a!” Nàng tận lực thúc vào thân thể hấn, cố ý phải rời khỏi cho bằng được cái ôm ấm áp

Thân thể nàng mềm nhũn nằm trong lòng hấn, dễ dàng khiến hạ thể hấn lại 1 lần nữa cảm thấy khó chịu (*hạ thể:bộ phận nằm ở phía dưới.. ko nói chắc ..các bạn cũng biết là gì rồi nhĩ...ai vẫn chưa biết thì nghĩ tới 1 tí đi nhé :d) .Anh ko thể ko bật ra 1 tiếng rên khẽ: ” Nếu như em ko muốn làm lại cái chuyện đó 1 lần nữa,thì tốt nhất là nên nằm yên ko cử động!”

Hạ Từ Tình nghe xong lập tức sợ đến mức ko dám động đây,cứng đờ nằm trong lòng anh

“Thả lỏng một chút! Hấn ko muốn ôm 1 cơ thể cứng ngắc đi ngủ đâu” Lâm Lập Phong ghé vào tai nàng thấp giọng nói, luồng khí ấm áp lập tức thổi qua lỗ tai mẫn cảm của nàng,khiến cả người nàng lập tức nổi da gà.

Cảm thụ được làn da nàng mẫn cảm, hấn khẽ cười, há miệng cắn cắn thật nhẹ nơi vành tai nàng. Thoáng chốc, một dòng điện từ trong đầu nàng đã hiện lên, khiến khuôn mặt nàng phớt hồng đỏ bừng.Nàng vẫn cố tỏ ra bình thản, trong khi tim vẫn vô duyên đập kịch liệt

Em Trai Xây Ra Chuyện

Khi con gió buổi sáng nhẹ thổi vào mặt người đang mê ngủ trên giường,Hạ Từ Tình mới từ giấc mơ hoảng loạn cực độ tỉnh lại. Nàng cảm giác như chính mình vừa từ giấc mộng trưởng thành, nàng đã ngủ được 1 thời gian rất dài.

Trong khoảng thời gian nàng trưởng thành trong giấc mộng, nàng hầu như đã quên luôn chính mình là ai?Quên luôn lúc này là sáng hay đêm?Ước gì nàng có thể mất đi kí ức như thế, thật là tốt biết bao a!

Nàng giật giật thân thể, từ giường đứng lên, nàng cảm thấy cả người đau nhức vô lực.

Nàng loạng choạng bước vào toa let, chiếc gương sáng sủa phản chiếu cơ thể đầy vết hôn môi đã chứng tỏ rằng tối qua nàng đã bị hấn “hành” đến triền miên.

Bọn họ đã trở thành vợ chồng chân chính!Nhưng nàng vẫn cảm thấy khó quá! Trở thành người phụ nữ của anh, nàng còn có hạnh phúc gì đáng nói?Có lẽ cả đời này nàng sẽ còn bị anh hành hạ và khi dễ.Hấn có khi nào chịu buông tha cho nàng dù chỉ 1 ngày ?

Nàng nhẹ nhàng tẩy trừ mùi vị của hấn trên người,tám gương phản ánh đôi mắt bất khuất kiên nghị. Nếu như thân thể nàng đã bị vắn đục, nàng sẽ dùng lý trí bảo vệ cho tâm mình yên ổn,nàng nhất định sẽ ko để tâm cũng bị vắn đục như thân thể.

Hấn có thể chiếm giữ thân thể nàng,nhưng tuyệt nhiên anh sẽ ko thể cướp được tâm nàng! Nàng tuyệt đối sẽ ko để mình yêu cái tên ác ma này! Hấn cả đời cũng không nhận được sự cam tâm tình nguyện của nàng!

Nàng rửa mặt chải đầu liêu một lúc thì đi tới phòng khách. Ngoài ý muốn thấy mẹ ruột đang lo nghĩ trong đại sảnh đi tới đi lui.

"Mẹ,mẹ đến rồi sao?Sao ko tìm con?" Hạ Từ Tình thấy mẹ lập tức nở 1 nụ cười sáng lạng

"Bọn họ nói con còn ngủ chưa tỉnh." Dương tuệ lan liếc mắt nhìn chị Ngọc Dâu đứng kế bên

"Chị Ngọc Dâu, mẹ tôi đến sao lại ko đánh thức tôi?."

"Thiếu gia nói, cô tối hôm qua mệt chết đi a. Mặc kệ là ai,cũng ko được quấy rối giấc ngủ của cô, vì thế chúng tôi ko dám gọi cô dậy." Chị Ngọc Dâu thành thực nói

Vừa nghĩ đến chuyện đã xảy ra hôm qua,nặtcủa Hạ Từ Tình lập tức nổi bưng sác đỏ

"Người nhà của tôi là ngoại lệ _ . Mặc kệ lúc nào, người nhà của tôi đến tìm tôi,cô đều phải đánh thức tôi dậy!" Hạ Từ Tình nói

"Vâng. Thiếu phu nhân." Chị Ngọc Dâu cung kính nói.

"Ở đây ko còn chuyện của cô rồi, cô có thể đi."

Nhìn chị Ngọc Dâu rời đi, Hạ Từ Tình mới vui vẻ quay sang ôm mẹ ruột làm nũng: "Mẹ, con rất nhớ mẹ a."

"Từ tình,có chuyện ko hay rồi!Em trai con đã xảy ra chuyện!" Dương tuệ lan vẻ mặt lo lắng nhìn nàng nói.

Chương 14

Có Việc Muốn Nhờ

Hạ Từ Tình bắt đầu ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc! Em trai là con trai duy nhất của Hạ gia, nếu như nó ko cẩn thận mà ngồi tù, thì công ty của Hạ gia sẽ giao cho ai tiếp nhận? Lẽ nào lại giao cho hạng nữ lưu như nàng và đại tỉ?

Nàng chỉ biết làm người mẫu, việc của công ti thì một chút cũng ko biết! Còn đại tỉ lại là một thiên kim tiểu thư chỉ biết đến quần áo! Nếu như em trai ko thể trở thành tổng giám đốc quản lý công ty, công ty nhất định sẽ rơi vào tay của người khác họ

Nếu là như vậy !thì tâm huyết cả đời của ba sẽ uổng phí mất!

"Chúng ta nên làm thế nào mới tốt đây ? Mẹ." Hạ Từ Tình lo lắng.

"Sợ dĩ mẹ tới tìm con nói chuyện, là vì muốn con nhờ Lập Phong có thể giúp đỡ mình được hay ko? Dù sao Lâm gia cũng là 1 đại gia tộc, ở nước Mỹ cũng có chi nhánh công ty. Nó và nhân viên chính phủ Mỹ cũng có quan hệ. Đối với pháp luật của Mỹ quốc nó sẽ tương đối rõ ràng. Nói không chừng, Lập Phong sẽ có biện pháp cứu em trai con ra?"

Cầu xin Lâm Lập Phong giúp đỡ ? Hạ Từ Tình khẽ hạ mi. Hắn sẽ giúp đỡ bọn họ sao? Hắn sẽ nguyện ý giúp nàng cứu em trai ra sao? Trong lòng nàng 1 chút hi vọng cũng ko có! Dù sao quan hệ của bọn họ cũng ko tốt! Nàng nên như thế nào mở miệng nhờ anh đây?

"Từ tình, mẹ mong con có thể giúp mẹ lo chuyện của em trai. Nếu như nó ko thể tiếp nhận công ty của ba con, thì tương lai sau đó của nó sẽ ra sao? Chuyện này sẽ ảnh hưởng đến cả đời của nó! Con nhất định phải giúp nó a! Nó dù sao cũng là em trai duy nhất của con!" Dương tuệ lan nắm tay con gái nấn nỉ

"Mẹ, con sẽ đi nhờ anh ấy. mặc kệ như thế nào đi nữa? Con cũng nhất định sẽ cứu em trai ra! Mẹ cứ yên tâm!" Hạ Từ Tình cầm tay mẹ rất thoải mái nói.

Kỳ thực lòng nàng lại ko muốn đi nhờ và _! Phản ứng của Lâm Lập Phong, nàng ko cách nào suy đoán được! Nàng không thể làm gì khác hơn là kiên trì đi thử một lần vậy. Vì nhiệm vụ phải cứu em trai, vì tiền đồ cả đời của nó, vì tập đoàn Hạ thị, nàng dự định sẽ đi xin anh!

Mặc kệ Lâm Lập Phong làm sao, nàng cũng ko sợ! Chỉ cần hắn chịu giúp đỡ em trai, nàng ngay cả linh hồn cũng đều nguyện ý bán đứng!

Người nhà đối với nàng mà nói, vĩnh viễn đều là quan trọng nhất!

Hạ Từ Tình khẩn trương cầm chặt bàn tay nhỏ bé, sợ hãi đi tới Lâm Lập tập đoàn. Nàng trong lòng lúc này thực sự rất khẩn trương a! Nàng sợ mình nói chuyện ko suy nghĩ lại đắc tội với Lâm Lập Phong thì cuộc đời của em trai của nàng sẽ bị hủy hoại! Nàng phải cẩn trọng đối mặt với Lâm Lập Phong!

Nàng tự nghĩ, mặc kệ Lâm Lập Phong đưa ra yêu cầu gì, nàng cũng sẽ đáp ứng! Chỉ cần hắn nguyện ý cứu đệ đệ!

Khi tiểu quân lại một lần nữa nhìn thấy Hạ Từ Tình đi tới Lâm Lập tập đoàn, lòng cô ko hỏi đánh ra 1 dấu chấm hỏi? Lần này, vị thiếu phu nhân này ko biết lại có chuyện gì mà đến đây?

"Lâm thái thái, tổng giám đốc đang ở trong phòng họp, cô có thể đến phòng làm việc của tổng giám đốc chờ ông ấy ko?" Tiểu quân cung kính hỏi nàng.

"Được. Tôi sẽ ở bên trong chờ ." Hạ Từ Tình ôn hòa nói.

Nàng lúc này khiến tiểu quân có điểm bị mê hoặc. Nàng hôm nay thật tinh khiết, nếu đem so sánh với bạo hỏa khủng long như tối hôm qua, thì quả thật là một trời một vực

Tiểu quân đem nàng phòng làm việc của tổng giám đốc, có ý bảo nàng ngồi xuống sofa ngồi chờ, sau đó mang đến cho nàng 1 ly cà phê thơm lừng.

"Đây là loại cà phê mà tổng giám đốc thích nhất, hi vọng rằng cô cũng sẽ thích."

"Cảm tạ." Nàng gật đầu, sau đó hiếu kỳ hỏi: "Anh ấy họp, sao cô ko đi theo?"

Khế Ước Ma Quỷ

Tiểu Quân thức thời lập tức lui ra ngoài, thuận đà tiện tay đóng cửa. Phòng làm việc lúc này chỉ còn mỗi Hạ Từ Tình và Lâm Lập Phong.

Lâm Lập Phong đi tới bên cạnh nàng ngồi xuống, về mặt sung sướng cười mỉm: "Em có ý tìm đến công ti của tôi, ko phải là lại “muốn” tôi rồi chứ?"

Khuôn mặt của Hạ Tử Tinh ko khỏi hiện lên 2 đóa mây đỏ.Hình ảnh kịch liệt tới hôm qua lại 1 lần nữa hiện lên trước mắt.Thân thể nàng đột nhiên khô nóng, ngay cả nhịp tim cũng đập nhanh hơn.

"Gì, tôi nói như thế khi nào?" Nàng vội vàng phủ định.

Ý cười của Lâm Lập Phong càng đậm: "Ko phải em đến tìm tôi vì “muốn” tôi hay có việc muốn nhờ sao?"

Tên này thật thông minh a! Hạ Tử Tinh phải thừa nhận!

"Em là có việc muốn nhờ." Hạ Tử Tinh dự định đi thẳng vào vấn đề .

"Chuyện gì?" Con mắt đẹp của anh chăm chú nhìn nàng, mũi đàn ông đặc biệt trên người hấn quay xung quanh mũi nàng, xâm lấn khứu giác

Cái phòng làm việc này thoáng chốc đã trở nên thật chật hẹp, bên trong tràn đầy mùi của hấn, nàng cảm giác như chính mình đang bị khí của hấn vây chặt, khiến lòng nàng có cảm giác bức bách

"Em trai em tại nước Mỹ gây sự bị bắt,em hi vọng anh có thể cứu nó."giọng nói Hạ Tử Tinh mềm nhẹ ko gì sánh được. Khiến hấn sau khi nghe vào cảm thấy thật thoải mái!Hình như đây là lần đầu tiên người phụ nữ này dùng lòng dạ như thế nói chuyện với hấn thì phải?

"Có nghiêm trọngko?" Anh bước tới gần nàng.

"Hình như có người bị thương." Nàng suy nghĩ một chút trả lời.

"Em muốn tôi giúp em thế nào?"

"Em trai ko bị ngồi tù, cũng ko bị lưu án lại,em mong muốn có thể giải quyết riêng." Hạ Tử Tinh vội vã nói , thân thể tiến về phía sau 1 chút, để giữ khoảng cách với anh. Việc hấn gần kề sẽ khiến nàng hô hấp ko thông

Hấn hé miệng cười, "Tốt. Không thành vấn đề. Chuyện này, tôi sẽ xử lý rất tốt!Tuy nhiên nếu tôi giúp em, tôi sẽ được lợi gì?"

Câu thứ nhất của anh khiến nàng thật vui,câu thứ 2 lại khiến lòng nàng rơi thẳng xuống biển rộng. Nàng đã biết trước hấn sẽ ko vô điều kiện mà giúp đỡ nàng!Hấn là 1 người đàn ông rất thực dụng!

"Chỉ cần anh có thể làm tốt chuyện này, điều kiện sẽ tùy anh đưa ra!" Hạ Tử Tinh kiên định nói.

"Em chắc chứ?"Anh chăm chăm nhìn vào mắt nàng.

"Chắc!Anh nói đi." Hạ Tử Tinh chăm chú gật đầu.Cho tới bây giờ nàng chỉ có thể là cá nằm trên thớt, tùy anh định đoạt.

"Tốt!Em nghe cho rõ, tôi muốn em ko được phản đối ý muốn của tôi! Tôi nói cái gì, em đều làm cái đó! Toàn tâm toàn ý làm 1 người vợ hiền của Lâm Lập Phong,tôi nói gì đều nghe nấy! Trung trình ko dối!Mặc kệ sau này tôi đối với em ra sao,em cũng ko được thốt lên 1 câu oán hận! Ko được đòi ly hôn! Trừ phi tôi đem em vứt bỏ!Em có thể làm được ko?"Đôi mắt của hấn lóe ra ánh nhìn tà ác khiến người nhìn phải khiếp sợ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Hôn Tại Phòng Làm Việc

Như vậy là sao?Ngay tại lúc này, tôi “muốn” em!” Lâm Lập Phong lãnh khốc nói

Hạ Tử Tinh vội vàng nắm áo, hoảng hốt khấn trương nói: “Anh ko được làm vậy!”

“Ở đây tôi là trời! Tôi muốn gì là được cái đó! Có ai dám nói không được?”Hấn trừng mắt hờn giận,một tay kéo nàng sà và lòng ngực mình.

Hạ Tử Tinh nhìn hấn, hấn cũng nhìn nàng, nàng phát hiện con mắt hấn trong bóng tối đặc biệt phát sáng. Nàng đỏ bừng về mặt, dần dần, dần dần đến gần hấn, đem đôi môi mềm áp nhẹ vào đôi môi kiên nghị, nhẹ nhàng mà hôn lấy môi hấn.

Thấy hấn không có phản ứng, nàng kiêu mị dùng đầu lưỡi, khả ái liếm liếm vào bờ môi hấn giống như 1 con mèo nhỏ đang liếm cá trên bàn.

Hình ảnh ngốc nghếch ngay ngô của nàng khiến Lâm Lập Phong cảm thấy thật buồn cười! Hắn nâng cằm nàng lên, đôi môi nóng bỏng của hắn thôn tín đôi môi mỏng mềm mại của nàng, đầu lưỡi cuồng dã ko kiêng nể đẩy hăm nàng ra, xâm chiếm miệng nàng, dây dưa cuốn quýt với đầu lưỡi nàng.

Đang đến thời khắc bọn họ khó mà rời nhau ra ,thì điện thoại của hắn lại reo lên. Hạ Từ Tinh lập tức đẩy Lâm Lập Phong ra, Lâm Lập Phong về mặt không hồn giận liền đi đến bàn làm việc nhắc điện thoại: “Chuyện gì?”

“Tổng giám đốc,tổng giám đốc tập đoàn dương vũ, dương tổng giám đốc tới chơi .”

Lâm Lập Phong thờ dãi một hồi,Cái tên Dương Vũ vô lại này lúc nào ko đến lại lựa đúng thời gian này !

“Kêu hắn ở bên ngoài chờ một chút.” Hắn rất không nhịn được mà nói. Sau đó lại nhìn thấy Hạ Từ Tinh bên cạnh đỏ mặt chân tay luống cuống thì không khỏi lộ ra dáng vẻ tươi cười đùa cợt

“Em dùng bộ dạng này mà đi ra ngoại thì cả đời anh mình của tôi sẽ bị tiêu tan!”(xi...xi Phong ca mà anh mình nổi gì ...gian thí mò!!Hô Hô)

“Vậy anh muốn thế nào?”

“Đến phòng nghỉ chờ tôi.Khi nào tôi gọi , em mới được đi ra.” Lâm Lập Phong ra lệnh

Hạ Từ Tinh cũng thích cái đề nghị này của hắn. Nàng cũng không thích cho người khác thấy hình dáng chật vật của nàng hiện tại. Nàng bước nhanh vào phòng nghỉ.

Lâm Lập Phong mở cửa ban công, dương vũ liền đi vào,cặp mắt ko có hảo ý đảo nhìn xung quanh như muốn tìm kiếm cái gì đó.

“Cô gái nhỏ kia đâu rồi?” Dương vũ đặt mông lên sofa cười hi hi nhìn anh

“Người nói cái gì a?” Lâm Lập Phong giả ngốc

“Cô gái vừa cùng người làm chuyện thân mật ở đây đâu?” Dương vũ ưu nhã , cong môi mỉm cười

“Ko có cô gái nào ở đây cả! Ở đây chỉ có 1 mình ta.” Lâm Lập Phong đi tới bàn làm việc ngồi xuống

“Phải vậy ko?” Dương Vũ tối mắt nhìn hắn

Nữ Nhân Lâm Lập Phong Yêu Nhất

Lâm Lập Phong cười khề một cái, "Muốn biết,thì tự mình tìm 1 nữ nhân đi!"

"Hắc! Hắc!Ta ko có tùy tiện như người! Nói kết hôn,liền tiện tay nắm lấy 1 nữ nhân đi kết hôn! Ko tìm được nữ nhân thật tình yêu ta,ta sẽ không kết hôn _!" Dương vũ phi thường lưu manh nói.

"Người tốt bụng nhì!Số lần người đùa giỡn với phụ nữ đâu dưới nghìn vạn lần? Ở trước mặt ta những lời thật tình đó của người. Quả thực không đáng giá một đồng!" Lâm Lập Phong cười nhạt.

"Tại tavẫn chưa tìm được người phụ nữ thích hợp,nhưng ta vẫn ko ngừng tìm a. Ta mặc dù đã có rất nhiều phụ nữ , nhưng ta đều đổi đãi họ rất thật tình _!"

"Đúng vậy.Chẳng có người phụ nữ nào người quen vượt quá 1 tuần! Đúng ko?" Lâm Lập Phong cười nhạt.

"Đúng vậy, dù sao cũng còn đỡ hơn người chuyện tình cảm cũng chẳng tốt hơn ta? 30 năm qua,người ko phải cũng chỉ yêu mình “Dư Tuyết Lâm” thôi sao?Đúng là 1 vương tử ngây thơ a!"

Dư tuyết lâm? Hạ Từ Tinh thầm nói. Đây là người phụ nữ hắn yêu nhất? Nàng bỗng nhiên cảm thấy tâm tính thiện lương của mình có chút đau đau?Nàng vì sao lại cảm thấy đau lòng chứ?Bất luận chuyện gì của hắn đối với nàng đều ko liên quan! Nàng làm sao vì hắn mà cảm thấy đau lòng?

Nhất định là ảo giác!Nhất định là vậy!

"Được rồi!Đừng nhắc đến cô ta nữa!" Lâm Lập Phong bỗng nhiên lớn tiếng nói

"Người xem người,vừa nhắc tới nàng đã trở thành cái hình dáng này!Cô ta vứt bỏ người đi tìm niềm vui mới. Người vẫn còn chưa muốn buông cô ta ra sao?" Dương vũgừ khí lạnh lùng vững vàng, "Người đừng quên, người đã kết hôn.Người trong ngực chỉ chứa hình bóng của người phụ nữ khác,đối với người vợ đáng thương của người sẽ ko công bằng!"

"Ta không cần người nhắc nhở ta!" Lâm Lập Phonglạnh lùng

"Nàng thật đáng thương!Cô ta thật đáng thương, chồng mình trong lòng chỉ có người khác, hoàn toàn ko có mình!Những ngày sau này , cô ấy còn có hạnh phúc sao?Sao người ko phát lòng từ bi thả người ta ra đi?Đừng giam hãm hạnh phúc cả đời của người ta!"

"Ta và cô ấy sẽ cùng nhau hạnh phúc!" Lâm Lập Phong tức giận nói.

"Người có thể cho nàng hạnh phúc sao? Người tự hỏi mình đi!" Dương vũ chất vấn

"Cô ấy hạnh phúc hay ko là chuyện của ta!Người ít dong dài lại!" Lâm Lập Phong phẫn nộ quát.

"Được! Là chuyện nhà của người, nhưng ta thích nhiều chuyện, ko được sao?" Dương vũ lạnh lùng nghiêm mặt đi ra khỏi cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Yêu Người Thế Thân

tuy rằng bọn họ đã đường đường chính chính trở thành 1 cặp vợ chồng đích thực. Nhưng việc của hắn, nàng ko muốn để ý, cũng chẳng màng để ý, bởi vì nàng ko có tư cách!

Nàng rõ ràng chỉ là người vợ khốn khổ của hắn!Chỉ là 1 người vợ trên danh nghĩa!Nàng 1 chút cảm cảm nhận về địa vị của mình trong lòng hắn cũng ko có!Đối với nàng hắn ko hề có sự trân trọng! Đối với nàng, hắn chỉ là cướp đoạt, chiếm hữu, khi dễ và vũ nhục!

Nàng cần chi phải để ý hắn?Nàng càng có tình cảm nhiều với hắn, hắn sẽ lại càng thương tổn nàng,rốt cuộc nàng cũng chỉ thêm phần thống khổ.Yêu hắn, chẳng khác nào thác xuống địa ngục, tuyệt đối so với cái chết còn đau khổ hơn!

Nàng ko thể để ý hắn, càng không thể yêu hắn,ngay cả 1 chút cảm tình cũng ko nên có!

Bỗng nhiên nàng nghe được dưới lầu có một trận âm ỹ, nàng xoay người đi xuống lầu dưới,thì thấy Lâm Lập Phong cả người vô lực đang được tài xế đỡ vào. Chị Ngọc Dâu cũng đi bên cạnh giúp đỡ

"Thiếu phu nhân, thiếu gia uống say rồi." Tài xế nhìn Hạ Từ Tinh nói, vẻ mặt lo nghĩ.

Hạ Từ Tinh chạy xuống giúp tài xế đỡ hắn, cùng nhau hợp lực đem hắn vào trong phòng. Sau đó,chị Ngọc Dâu giúp hắn cởi giày và áo khoác

Hạ Từ Tinh thấy trời đã về khuya thì nhìn tài xế mà nói: "Thành, anh về nhà trước nghỉ ngơi đi. Hiện tại cũng đã khuya lắm rồi"

"Cảm tạ thiếu phu nhân." Tài xế a thành cung kính mà lui xuống rồi bỏ đi.

"Chị Ngọc Dâu, chị cũng xuống phía dưới nghỉ ngơi đi."

"Cảm tạ thiếu phu nhân."

Hiện tại, trong phòng chỉ còn lại 2 người bọn họ. Hạ Từ Tinh nhìn vẻ mặt đỏ bừng,thân thể đầy mùi rượu của Lâm Lập Phong thì bỗng thấy rất kì quái.Hắn tuy rằng rất thường đi ra ngoài xã giao, nhưng chưa từng uống say bao giờ. Lần này chẳng biết là vì chuyện gì lại uống say như vậy? Nhất định là chuyện ko vui rồi

Ngày hôm nay, sau khi nàng rời khỏi phòng làm việc của hắn,sắc mặt hắn đã ko tốt!Ko phải là vì cái cô "Dư Tuyết Lâm" kia chứ?

Nàng đi tới toilet thấm ướt chiếc khăn giải nhiệt giúp hắn lau mặt, cổ và tay. Đang định đứng lên đem khăn lau mặt thấm nước tiếp thì đã bị hắn giữ lại

"Đừng đi. . . . ." Hắn lôi kéo tay nàng mơ mơ màng màng mà nói.

Nàng ngồi vào bên phải của hắn, đem áo sơ mi của hắn cởi ra 1 ít nút, giúp hắn cảm thấy thoải mái hơn

"Anh nghỉ ngơi đi."

"Đừng đi. . . . ." Hắn van nài nói

Chịu Nhục

khi tất cả tình cảm mãnh liệt đều đã kết thúc, Hạ Từ Tinh cũng dần dần theo cảm xúc của mình thanh tỉnh, lúc này đây nàng cảm thấy sung sướng ko gì sánh được,và còn chút ấm áp cùng túi thân. Là bởi vì anh trước đây đối với nàng chưa từng ôn nhu sao?

Nàng nghiêng thân quan sát Lâm Lập Phong đang ngủ say bên cạnh,mới phát hiện ra thì ra anh lại đẹp trai như vậy!Cái trán rộng, lông mi đậm, đường

viên môi gọi cảm,cảm kiên nghị.Ngũ quan như từ tượng khắc ra, tất cả đều biểu trưng cho tính cách kiên nghị và bất khuất

Nàng không khỏi ko đưa tay nhẹ nhàng xoa xoa khuôn mặt tuần tú ấy, bỗng nhiên, anh dùng tay đẩy tay nàng ra, trong miệng lại thì thào nói rằng: "Tuyệt lâm, đừng quậy, anh mệt mỏi quá."

Tuyệt lâm? !Cái tên này chọt xâm lấn trí óc nàng, nàng ngây ngẩn cả người! Trong đầu nàng nhất thời trống rỗng!

Anh, anh dĩ nhiên đem nàng trở thành "Đur tuyệt lâm" ? !Anh vừa ôn nhu ko phải là vì nàng, mà là vì "Đur tuyệt lâm",nàng bắt quả chí là 1 "Đur Tuyệt Lâm" thay thế!

Đột nhiên, nàng cảm thấy thật nhục nhã và phẫn nộ! Nàng tình nguyện để anh cường hào chiếm hữu, ... ít nhất ....Anh cũng phải biết nàng là ai? Mà hiện tại, khi anh đối với nàng tràn đầy nhu tình, vạn phần ôn nhu,thì trong lòng lại nghĩ đến người phụ nữ khác

Nước mắt thương tâm và tủi thân trào ra rơi đầy trên mặt, nàng men theo trên giường chậm rãi đứng lên, an tĩnh mà mặc quần áo, trở lại phòng mình

Nàng đi vào toilet, mở vòi nước, dòng nước lạnh từ đầu nàng chảy xuống người nàng ko ngừng! Nàng ôm thân thể của chính mình, nhắm mắt lại, cảm thụ dòng nước đông lạnh lẽo thấu đến tận xương

Nàng cả người lạnh lẽo run run, cái lạnh thấu đến tận xương tuy nhưng ko cách nào kêu giết được lửa giận và tủi thân trong lòng nàng!Nàng cư nhiên đã trở thành 1 người thế thân? ! Nàng cư nhiên trở thành 1 "Đur Tuyệt Lâm" thế thân?

Nàng là 1 Hạ Tử Tinh kiều ngạo,là 1 siêu mẫu thế giới mà!Ko phải đã có biết bao nhiêu thiếu gia nhà giàu đã trồng cây si dưới chân nàng sao? Ko phải đã có biết bao nhiêu người muốn nhìn nàng rời khỏi cửa,đã đứng chờ nàng lâu ngày trước nhà sao? Ko phải đã có biết bao nhiêu bởi vì muốn được nàng liếc mắt 1 cái đã đứng đợi nàng ở sân bay lâu ngày sao?

Nàng ko phải là 1 Hạ Tử Tinh được vạn người yêu thích sao? Tại sao nàng lại trở thành thế thân lưu lạc của người khác?Nàng đối với chuyện này mà nói quả thật cảm thấy rất nhục nhã! Vũ nhục! Vũ nhục! Cực đại vũ nhục!

Mà cái vũ nhục này là do Lâm Lập Phong đã ban cho nàng!Lâm Lập Phong đáng trách! Lâm Lập Phong chết tiệt!

Nước chảy qua mắt nàng, đã ko còn phân định rõ là nước mắt hay nước lạnh? Nhưng nàng biết nàng rất lạnh, rất lạnh! Không chỉ có thân thể nàng lạnh lẽo, lòng của nàng cũng lạnh, lạnh hơn!

Lại một lần nữa điều này đã khiến nàng càng rõ ràng, nàng không nên vì Lâm Lập Phong phát sinh tình cảm!Ngay cả 1 chút tình cảm cũng ko nên!Vì anh mà có tình cảm, chẳng khác nào tự nhận lấy thương tổn về mình!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Lâm Lập Phong lợi hại

Sáng sớm hôm sau, Hạ Tử Tinh nhận được 1 cuộc điện thoại của mẹ nói là em trai và ba đã từ nước Mỹ trở về. Nàng buông điện thoại xuống thì lập tức chạy về Hạ Gia. Tại Hạ Gia đại sảnh, nhìn vẻ mặt rã rời của ba và em trai,Hạ Tử Tinh nhất thời cảm xúc, không khỏi để lại nước mắt. Nàng chạy đến ôm cổ em trai Hạ Tử Hiên, chăm chú, chăm chú mà ôm hân.Em trai duy nhất của nàng cũng là người em trai nàng yêu quý nhất, có sao lại biến thành như vậy? ! Nàng vừa nhìn thấy hình dáng uể oải của nó thì cũng cảm thấy đau khổ!

"Được rồi, được rồi, không có việc gì cả, tất cả mọi người không có việc gì cả." Dương tuệ lan cười mang theo lệ nói.

"Dù sao, lần này tử hiên có thể bình an trở về,đều là nhờ Lập Phong.Quan hệ của nó đối với người bên kia thật là lợi hại!Nó chỉ cần gọi 1 cú điện thoại thì Tử Hiên ngay lập tức đã được thả ra. Chúng ta lần này nhất định phải cảm ơn nó." Hạ đang trung hưng phấn nói.Có được người con rể có năng lực như thế,ông cũng cảm thấy nở mày nở mặt!

"Có phải là anh ấy đã giúp đỡ ko?" Hạ Tử Tinh ánh mắt hoài nghi nhìn chăm chăm ba

"Đương nhiên.ta ở nước Mỹ ko có quen biết, căn bản đều ko nghĩ ra cách.Nếu ko nhờ có nó, Tử Hiên cũng ko thể ra được." Hạ Đương Trung xấu hổ nói.

Em trai hạ tử hiên gật đầu: "Ngày hôm qua , ở trại giam, có 1 luật sư đã nói với em hân là bằng hữu của anh rể, có ý muốn cứu em ra ngoài.Hắn rời đi khoảng 30 phút sau,thì em cũng vô cớ mà được phóng xuất."

"Lập phong thực đúng là rất có năng lực a! Tử tinh, con sau này phải chăm sóc tốt cho nó,tận tâm tận lực làm 1 người vợ ngoan." Dương tuệ lan nói cho

nữ nhi.

“Đúng là 1 màn diễn rất cảm động a!”Vợ chính Lưu Ngọc Mai cũng vừa vịn từ trên cầu thang đi xuống, nhìn người trong nhà đang luận bàn về “Con Rể” Lâm Lập Phong của chính mình, thì lửa giận trong ngực ko khỏi bùng lên.

Từ sau khi Lâm Lập Phong cưới Hạ Tử Tình, con gái Tử Phụng lúc nào cũng ở trong tình trạng âu sầu thống khổ, không cách nào tự kiềm chế. Hiện tại bọn họ nói bốc nói phét phẩm chất ưu tú của Lâm Lập Phong, chẳng khác gì thị uy trước mặt nàng!

Hạ Tử Tình lo lắng

duyên tuệ lan sắc mặt cứng đờ! Từ sau khi Tử Tình cùng Lập Phong kết hôn, đại tỷ đã ko còn hòa nhã nhìn nàng nữa. Luôn luôn châm chọc khiêu khích không ngừng!

“2 mẹ con các người thật là lợi hại!” Khen nam nhân thật sự ngay cả con mắt cũng ko chừa. Đúng là phòng vô ý phòng!”

“Ngọc mai, việc này đã kết thúc, bà ko phải còn muốn gây sự chứ?.” Hạ đang trung vọng vỗ trán an vợ lớn.

Lưu ngọc mai liếc mắt nhìn chồng 1 cái hừ lạnh: “Đối với ông mà nói, Lâm Lập Phong là con rể thì tốt rồi. Ông có để ý đến đứa con gái nào gả cho nó đâu? Ông làm gì mà nghĩ đến nỗi thống khổ của Tử Phụng?”

“Được rồi. Lập phong không cưới tử phụng, cưới tử tình thì là vì người nó yêu là Tử Tình, không phải tử phụng! Trước mặt đều là do Tử Tình đơn phương tình nguyện mà thôi! Tất cả mọi người là người một nhà, có cần phải can xé nhau chuyện này ko tha ko?” Hạ đang trung ko thể lý giải được tại sao người phụ nữ mà ông thương nhất lại lòng dạ chật hẹp bám mãi lấy việc nhỏ này.

“Ba !Ba nói vậy đối với con là ko công bằng!” Hạ tử phụng vừa vịn trở về, nghe được ba nàng vừa nói câu này thì ngực vừa khổ sở vừa tức!

Nàng đi tới Hạ Tử Tình, ở trước mặt chỉ vào mũi Hạ Tử Tình tức giận mà nói: “Rõ ràng là nó sai! Nó chiếm đoạt người đàn ông của con!Ba còn nói con là đơn phương tình nguyện sao? !” (cái bà này có họ hàng với con đĩa hay sao ý nhỉ? Phong ca đã ko thích mà cứ bám riết...bực...thật là làm xấu mặt chị em phụ nữ chúng ta)

“Đại tỷ, nếu người anh rể thực sự thích chính là chị, thì tại sao anh ấy ko cưới chị mà lại đi cưới chị của tôi?” Hạ tử hiên mạnh mẽ nhìn hình dạng của Hạ Tử Phụng rất ko vừa mắt. Qua nhiều năm như vậy, anh rõ ràng biết nàng có thói quen khi dễ chị và mẹ ruột của anh. Thế nhưng anh cũng sẽ ko đem nàng vào mắt_!

“Mày ——!” Hạ tử phụng một lúc nghẹn lời.

“Điều đó đã chứng minh rằng anh rể chưa từng thích chị! Chẳng qua là tại chị tự mình đa tình mà thôi!” Lời nói của Hạ Tử Hiên như 1 lợi dao quật vào Hạ Tử Phụng đau nhức

Hạ tử phụng sắc mặt nhất thời nửa trắng nửa hồng. Chị có thể trừng mắt to nhìn anh!

“Tôi đêm nay sẽ mời anh rể đến ăn để cảm ơn anh ấy đã ra tay cứu tôi! Đến lúc đó, đến lúc đó xem cách đối xử ôn nhu của anh ấy, thì chị có thể rõ ràng nhận thấy người anh ấy yêu là ai rồi?” Hạ tử hiên lộ ra 1 nụ cười lạnh

Hạ Tử Tình nghe em trai nói như vậy thì ngực lập tức bất ổn. Nàng đang lo lắng Lâm Lập Phong sẽ không chịu đến a. Tuy rằng trên danh nghĩa, anh là con rể của Hạ Gia, nhưng căn bản trong ngực anh ko có nàng! Anh sẽ hiểu được dụng ý lời mời của em trai sao?

Nàng ngực rất lo a! Nàng rất lo chính mình cùng anh sẽ diễn ko đúng tình huống, khiến mụ mụ và đệ đệ lo lắng!

“Tuyệt lắm, tuyệt lắm, Đứng! Đứng!...” Lâm Lập Phong gọi lớn, theo cảnh trong mơ dần dần tỉnh lại. Anh nhìn chung quanh bốn phía, mới phát hiện là đang ở trong phòng mình.

Anh chống tay lên cái đầu phát nhức, nàng đã rời bỏ anh gần 1 năm! Cứ tưởng rằng chính mình đã hoàn toàn quên nàng nhưng ko ngờ cái đồ vô lại chết tiệt Dương Vũ ấy lại nhắc đến! Đồ nữ nhân ghê tởm!

Nàng cư nhiên vì 1 danh phận xử nữ mà rời bỏ anh, chuyện này đối với anh mà nói quả thật là điều đại si nhục!

Nếu như nàng vì 1 nam nhân ưu tú có tiền hơn anh mà bỏ đi, anh còn có thể cảm thấy vui hơn 1 chút! Nàng nhất định sẽ hối hận! Anh có thể khẳng định! Nàng tuyệt đối sẽ hối hận!

Lâm Lập Phong liếc mắt đưa tình ,con người đang bốc cháy lên đến cực nóng!

Anh đứng lên phát hiện toàn thân ko mặc gì cả, trong đầu tức khắc hiện lên hình ảnh triền miên cực độ tối hôm qua, anh vẫn tưởng rằng chuyện xảy ra tối hôm qua chỉ là 1 giấc mộng_, chỉ là 1 lúc mất liệt, chỉ là 1 chút ko thể kiềm chế, nhưng đến bây giờ thì anh bắt đầu nhớ lại mọi chuyện.

Tối hôm qua nữ nhân đã cùng anh triền miên, lẽ nào lại là Hạ Tử Tình? Anh đã cư nhiên đem nàng xem là Dư tuyết lâm rồi. Nàng hẳn là phải rất tức giận?

Rửa mặt chải đầu xong, anh xuống dưới lầu ăn sáng, nhưng lại ko thấy hình bóng của Hạ Tử Tình

“Thiếu phu nhân đi nơi nào?” Lâm Lập Phong hỏi chị Ngọc Dâu

“Thiếu phu nhân sáng sớm sau khi tiếp 1 cuộc điện thoại, nói hạ lão gia và hạ thiếu gia từ Mỹ đã trở về, thì đã đi. Chắc là về nhà mẹ ruột.” Chị Ngọc Dâu 1 lời 1 mặt nói

Nga, thì ra là do em trai đã trở về? Nha đầu này xem ra rất để ý đến người thân! Như vậy cũng tốt, biết được nhược điểm này của nàng thì sau này anh có thể đem ra lợi dụng triệt để ! Khóe miệng của anh kiên nghị nhất thời lộ ra nụ cười tà ác. (Ặc..Phong ca cáo quá)

Lúc này , điện thoại bên người anh chợt reo. Cúi đầu vừa nhìn, là Hạ Tử Tình gọi. Anh cũng đang định tìm nàng. Không ngờ nàng lại chính là người đã gọi trước.

“Chuyện gì?”

“anh rể, em là Tử Hiền.”

Nga? Là Hạ Tử Hiền, em trai của Tử Tình? Lâm Lập Phong có điểm kỳ quái! Hắn tìm mình có chuyện gì chứ?

“Tử hiền sao? Cậu có khỏe không?” Lâm Lập Phong giọng điệu cực kì ôn hòa.

“Vẫn ổn , anh rể. Cảm ơn anh! Em nợ anh 1 ân tình.” Hạ tử hiền có điểm không có ý tứ nói.

“Không sao. Đều là người 1 nhà cả.” Lâm Lập Phong đối trả nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

buổi tối, buổi tối cả nhà Hạ Gia đều ngồi ở phòng khách đợi Lâm Lập Phong đến. Tâm trạng mọi người đều rất tốt! Ngoại trừ Hạ Tử Tình! Cả ngày hôm nay nàng như người mất hồn mất vía, ngực lúc nào cũng thấp thòm ko an tâm

Có vài lần, nàng muốn gọi điện cho Lập Phong, định yêu cầu anh ở trước mặt mẹ nàng đừng gây khó khăn cho nàng! Nhưng vừa nghĩ đến tính cách anh, nếu nàng cầu xin anh như thế này, thì anh càng đắc ý dặt dào, càng ko đáp ứng mong muốn của nàng.

Vì thế nàng ko biết làm gì khác hơn ngoài việc tùy cơ ứng biến, hành sự tùy theo hoàn cảnh . Hi vọng hôm nay tâm tình của anh tốt 1 chút, ko nên tức giận với nàng là tốt rồi!

Nàng không ngừng nhìn đồng hồ ,thăm nghĩ thời gian thật giống như con ốc sên hoặc loài bò sát cứ chậm chạp trôi qua. Nhìn lại bên cạnh lại thấy đại tỉ liên tục soi gương như muốn mặt mình thật xinh đẹp trước mặt ái lang thì lòng của Hạ Tử Tình lại càng buồn hơn

Tuy rằng nàng cùng Lâm Lập Phong kết hôn đều ko phải là do ý muốn, nhưng xác thực là nàng đã đoạt đi người đàn ông đại tỉ yêu mến nhất! Đây là điều ko thể tránh khỏi!

Lòng của nàng, càng nghĩ càng áy náy, càng nghĩ càng mâu thuẫn. . . . .

"Lão gia, nhị cô gia tới." Người hầu thông báo, Lâm Lập Phong mặt tươi cười đáng đáp phong độ từ bên ngoài liền đi vào. Hạ Tử Tình lập tức đứng lên, nhưng đại tỉ Hạ Tử Phụng đã vội chạy đến nghênh đón anh trước rồi.

"Lập phong, anh đã tới. Anh biết em đợi anh bao lâu rồi ko?" Hạ tử phụng chạy vội tới Lâm Lập Phong trước mặt xun xoe

Lâm Lập Phong liếc mắt nhìn vợ 1 cái thấy nàng vẫn vô cảm ko biểu tình. Anh thân mật mà : "Thật xin lỗi, tôi hôm nay có chút việc đến chậm. Mong đại tỉ, chị ko nên để ý."

Nghe Lâm Lập Phong gọi mình là "Đại tỉ", lòng Hạ Tử Phụng như rơi vào vùng biển rộng lạnh lẽo! Khí lạnh nhập sâu vào nội tâm!

"Anh rể." Hạ tử hiền đi tới trước mặt Lâm Lập Phong. "Em là Tử Hiền, anh còn nhớ em ko?"

Lâm Lập Phong nhìn thiếu niên anh tuấn 18 tuổi trước mặt, nói trắng ra thì 1 chút anh cũng ko có ấn tượng, dù gì bọn họ cũng chỉ gặp nhau 1 lần tại lễ cưới.

"Tôi đương nhiên là có ấn tượng. Cậu là em trai của Tử Tình cũng là em trai của tôi rồi." Lâm Lập Phong vẫn tỏ vẻ thân thiện như cũ

Hạ Từ Tình mắt lạnh nhìn anh đối trá, không nói một tiếng. Anh thân mật như thế thật đúng là hiếm thấy a.

"Lập phong,cùng bọn ta vào nhà ăn đi, bữa cơm cũng chuẩn bị xong rồi. Chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện." Hạ đang trung vội vã lôi kéo Lâm Lập Phong đến nhà ăn. Mọi người cũng lập tức đi theo.

Hạ đang trung đem Lâm Lập Phong an bài ngồi xuống cạnh mình, hạ tử phượng vội vã ngồi xuống vị trí cạnh Lâm Lập Phong, vị trí nguyên bản thuộc về Hạ Từ Tình.

Lâm Lập Phong Ghê Tôm(II)

Được rồi,mọi người tự nhiên nha." Dương tuệ lan đối mọi người nói.

Hạ đang trung lấy lòng, mang đến cho Lâm Lập Phong đĩa rau, "Cái này muối tiêu bài cốt (chả biết món gì O-O) rất ngon. Con thử xem "

"Cảm tạ ba." Lâm Lập Phong cười đến con mắt đều híp lại một chút cũng giống như đang cười giả. Sau đó, anh săn sóc mà gấp cho nàng 1 miếng bài cốt, nhìn nàng nói: "ba nói bài cốt ăn ngon,em cũng thử xem."

Hạ Từ Tình thấy anh ản tình đưa tình nhìn mình, không khỏi nổi da gà cả người.Cái tên này ko đi làm diễn viên thật đúng là lãng phí!Diễn trò hay như vậy!

Hạ tử phượng nhìn Lâm Lập Phong ôn như săn sóc đối với Hạ Từ Tình, thì lòng đổ lệ trong ngực lại bốc cháy

"Nếu như cô ko muốn mọi người biết là quan hệ của chúng ta ko tốt.thì tốt nhất cô nên phối hợp cùng tôi." Hấn bên tai nàng thầm thì

Hạ Từ Tình miễn cưỡng vui cười nhìn anh: "Cảm tạ anh. Lập phong."

"Anh rể,em kính anh 1 chén! Cảm ơn ân cứu mạng của anh!" Hạ tử hiên cầm lấy ly rượu kính Lâm Lập Phong.

Lâm Lập Phong cầm lấy ly rượu cùng anh chạm cốc: "Việc nhỏ mà, hà chi phải nói đến?"

Sau đó, bọn họ vừa hô lên vừa uống.

Mọi người tại vui vẻ ăn cho đến khi hoàn tất buổi tối. Sau khi ăn xong, Hạ Từ Tình cùng Lâm Lập Phong đi tới Hạ Gia hoa viên tản bộ.

Buổi tối đêm nay rất đẹp!Ánh trăng tròn tròn sáng quắc trên ko trung, ánh sáng vàng nhạt của vầng trăng bao trùm khắp cả hoa viên đã tạo nên 1 màn đêm yên lặng mà lãng mạn .

Gió nhẹ từ từ thổi tới, Hạ Từ Tình đánh 1 hơi hắt xì, thân thể không khỏi co rúm lại 1 chút

"Lạnh thì tới đây!"Anh cởi áo khoác dài của mình ra , 1 tay đem nàng kéo vào trong lòng.

Hạ Từ Tình ở trong lòng ấm áp, mùi của anh lập tức vây lấy nàng.Nàng cũng phát hiện ra mình rất thích cái mùi này!

"Anh vì sao đối với tôi tốt như vậy?" Hạ Từ Tình đơn thuần hỏi .Anh đối xử tốt với nàng, lòng của nàng lại càng không nở. Có cảm giác như anh đang đào hầm cho nàng nhảy vô vậy!

"Tôi đối với cô tốt, cần lý do sao?" Lâm Lập Phong vẻ mặt nhu tình áp sát mặt nàng

Hạ Từ Tình trừng mắt nhìn, có phải nàng nhìn lầm rồi hay ko?Tại sao trong mắt anh nàng lại thấy lấp lánh “Nhu tình”?

Lâm Lập Phong Ghê Tôm(III)

"Nó nghĩ như thế nào? Em cũng không ngại!" Hạ tử phượng kiên định mà nói, tình thâm chân thành chăm chú nhìn vào Lâm Lập Phong.

"Thế nhưng tôi chú ý a!" Lâm Lập Phong đem Hạ Từ Tình kéo vào lòng mình tiếp tục nói: "Cô ấy là vợ có cưới hỏi đăng hoàng của tôi, đối với cô ấy tôi phải quan tâm!"

"Ko phải là anh ko thương nó sao?" Nước mắt Hạ tử phượng như sắp chảy ra

"Nói bậy!Tôi đương nhiên yêu cô ấy! Nếu không tại sao tôi lại cưới Từ Tình?" Lâm Lập Phong diễn trò , trước mặt Hạ Tử Phượng anh liền hôn lên mặt Từ Tình 1 cái

Hạ Từ Tình cả người đều nổi sài! Cái tên đàn ông ác tâm này! Cưng nhiên nói yêu nàng? !Cưng nhiên trước mặt người khác bày tỏ “tình yêu” đối với nàng sao?

Hạ Từ Tình trong lòng anh tức giận đến run cả người, đồ ác ma! nói như vậy là có ý gì?Rõ ràng là muốn phá hư cảm tình của nàng và đại tì!

"Từ tình!Mau nói cho tao biết ! Mày đã làm gì Lâm Lập Phong_?" Hạ tử phượng nộ khí đằng đằng chất vấn Hạ Từ Tình.(ko gì nhiều chỉ là ngụ chung...

có 2 đêm mà thôi)

"Em không có. Đại tỷ." Hạ Từ Tình vô tội nói.

"Từ tình,lẽ nào em đã quên cái buổi tối kia? Anh nằm trên giường còn em đứng bên cạnh,tất cả..của anh đã bị em thấy hết rồi. Em còn ko thừa nhận sao?" Lâm Lập Phong thật thà nói, trên gương mặt anh tuần lộ ra nụ cười tà ác.

Kí ức của Hạ Từ Tình lập tức quay lại cái buổi tối anh bị mắc bẫy cái trò chụp hình “Đồng tính tươi đẹp kia”.Bất quá cũng là do nàng đến khách sạn thăm bạn thân nhưng đi nhầm phòng,tình cờ mới thấy cả người anh mà thôi.Anh nói tối nghĩa như thế đại tỉ chắc chắn sẽ hiểu lầm!

Tên Lâm Lập Phong đáng ghê tởm này! Quả thực là đang nói xấu nàng!

Tuy nhiên tại Hạ Gia đại viện, nàng lại ko thể đem sự thật của chuyện đó mà nói ra được!Nếu như nàng đem việc mình bị bức hôn nói ra, mẹ nhất định sẽ rất khó xử

Nàng vẫn còn nhớ rõ cái buổi tối đó. . . . .

Nàng đến khách sạn gặp bạn thân ko cẩn thận đi nhầm phòng, thấy có mấy người đàn ông trên giường đang ôm nhau mà ngủ, hai người con lại thì ko ngừng chụp ảnh

Nàng lúc đó quá bất ngờ liền hét lên 1 tiếng, Lâm Lập Phong còn đang mê man bất tỉnh liền giật mình tỉnh giấc,người chụp ảnh cũng bỏ chạy mất.

Anh lúc đó trên thân đều ko mặc gì , bên cạnh lại có thêm 1 người đàn ông lỏa thể khác cũng đang ngủ , Lập Phong lập tức phóng đôi mắt kinh khủng kia chăm chăm nhìn nàng,nhân thân bốc hỏa như muốn đem nàng giết chết!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Vì sao ko thể hòa bình sống chung?

Nhìn Lâm Lập Phong chẳng biết xấu hổ, Hạ Từ Tình thực sự tức giận! Nàng lực mạnh đẩy anh ra, 1 mình bỏ về phòng.

Hạ từ phượng nhìn Hạ Từ Tình bỏ đi, 1 lần nữa lại vào lòng Lâm Lập Phong, "Lập phong, em thực sự ko ngại chuyện danh phận, miễn là chúng ta có thể bên nhau, chuyện gì em cũng chịu."

Nhìn Hạ Từ Phượng ngàn lần nhu tình, khóe miệng Lâm Lập Phong nhất thời lộ ra 1 nụ cười lãnh khốc, "Từ phượng,việc đã đi qua thì ko cách nào quay lại.Sự thật cho đến bây giờ, tôi chỉ có thể nói, kiếp này chúng ta vô duyên."

Anh nói rồi đẩy Hạ Từ Phượng ra, lạnh lùng vô tình rời đi.(Hô Hô, hay ..hay yêu Phong ca của ta quá...:d)

"Lập phong, lập phong. . . ."Mặc kệ Hạ Từ Phượng ở phía sau đang lớn tiếng gọi,anh vẫn cứ nhiên lãnh khốc bỏ đi ko quay đầu lại.

Hạ từ phượng thật sự tức giận!Muôn chuyện cũng là do cái con hồ ly tình Hạ Từ Tình! Nàng trăm triệu cũng ko ngờ tới Hạ Từ Tình cứ nhiên ko hề nề mặt nàng! Tự mình đến khách sạn tìm Lập Phong!Đúng là thủ đoạn cao thủ!Nàng ngày hôm nay cuối cùng cũng đã nhìn thấu được em gái của mình rồi!

Hạ từ phượng tự nói với bản thân mình,nàng sẽ cùng Hạ từ tình đối kháng! Từ Từ nay về sau, nàng nhất định cũng sẽ ko cho nó có lấy 1 ngày lành_!

Hạ Từ Tình và Lâm Lập Phong ngồi trong xe có rèm che,trở về nhà. Trong xe, 2 người ko hề nói với nhau 1 câu gì, ko khí xung quanh có vẻ rất ảm đạm

Một lúc lâu, Hạ Từ Tình nhìn không được hỏi Lâm Lập Phong: "Anh thực sự thống hận tôi đến như vậy sao? Ngay cả một chút an bình cũng không thể cho tôi à?"

"Cô nghĩ như thế nào mà hỏi như vậy?" Anh mỉm cười vô tội (...Phong ca..chỉ có thể nói là vô (số) tội)

"Anh khiến đại tỉ hiểu lầm tôi sâu sắc, phá hư bầu ko khí hòa bình của nhà tôi.Anh cảm thấy hài lòng lắm sao?" Nàng rất bất đắc dĩ nhìn anh nói.

"Ko phải cô rất để ý đến người trong nhà à?Tôi thích nhìn người nhà cô đâu!" Lâm Lập Phong lạnh lùng vô tình chống lại đôi mắt ảm đạm của nàng.

Nhìn thấy vẻ nhu nhược trong đôi mắt nàng, cứ nhiên trong lòng anh có chút xúc động

"Lẽ nào anh làm tổn thương tôi vẫn chưa đủ sao ? Anh bắt ép tôi phải gả cho anh , khiến tôi mất đi người đàn ông mình yêu nhất .Anh phá hoại tình cảm

của tôi và đại tỉ, khiến tôi trở thành tội nhân!Thậm chí ngay cả công việc tôi thích nhất, anh cũng tước đoạt .Anh còn muốn thế nào nữa?" Hạ Từ Tình càng nói càng thương tâm, nước mắt ở khóe mắt ko ngừng tuôn rơi

Bại lộ lễ phục dạ hội

Sau cái chuyện gièm pha kia, anh hầu như đều ngập đầu trong tai nạn! Anh thân là tổng giám đốc tập đoàn công ty Lâm Lập, là trưởng tôn của Lâm thị gia tộc, từ nhỏ đã là 1 người sống trong cao quý và vinh quang!

Sau khi từ nước Mỹ tốt nghiệp đại học trở về, anh đã cùng các anh em họ trải qua ko ít gian khổ trở hết tài năng mới đoạt được cái vị trí tổng giám đốc này (trình độ cáo của Phong ca ta ko hề nghi ngờ)

Khi trở thành tổng giám đốc, anh đã ngày đêm nỗ lực dốc sức khiến cho tập đoàn Lâm Lập vững mạnh sừng sững đứng trong thị trường làm ăn của thế giới.

Nhưng khi cái tin đồn “Đồng tính luyến ái” vừa xuất hiện,địa vị và vinh quang của anh đã phút chốc biến mất ko còn thấy bóng dáng tăm hơi!Hình tượng tổng giám đốc tập đoàn Lâm Lập hùng mạnhkhiến cho nhiều người ái mộ trong nhiều năm qua của anh lập tức bị xóa mất, phút chốc anh đã trở thành 1 người trắng tay!Thành điều sỉ nhục cho cả gia tộc,thành ngoại tộc trong mắt mọi người!

Anh đã từ “vương tử của bầu trời” trở thành “ chuột chạy qua đường” !Thay đổi lớn như vậy, thử hỏi làm sao anh có thể chấp nhận?

Lẽ nào anh ko nên hận nàng? ! Lẽ nào anh ko nên dằn vặt nàng để phát tiết oán hận trong lòng bấy lâu?

Sau đó để bảo vệ anh,ba đã công bố với dư luận bên ngoài rằng 1 tháng sau anh sẽ kết hôn.Thế nhưng, người anh yêu nhất –Dư Tuyết Lâm, lại vì danh phận xử nữ bỏ trốn mất! Đối mặt với tình cảnh trắc trở như vậy,anh ko còn cách gì tốt hơn là đến tìm nàng!

Gièm pha này là do 1 tay nàng làm ra, lẽ nào nàng không chịu trách nhiệm?

Nếu như muốn tùy tiện tìm 1 người phụ nữ để kết hôn, thì lúc nào mà anh chẳng kết hôn được!Nhưng như vậy thì anh ko cam lòng! Nàng đã hại anh gần chết, chẳng lẽ nàng lại có thể vui vẻ cùng người đàn ông mình yêu kết hôn sống hạnh phúc sao?

Nếu như anh đã đánh mất khả năng hạnh phúc, anh đương nhiên cũng sẽ ko thể làm nàng hạnh phúc!

Nếu như phải xuống địa ngục, vậy thì hãy cùng nhau xuống địa ngục trầm luân luôn!

Ngày hôm nay là sinh nhật của lão thái gia Lâm gia, trong đại viện của Lâm gia đều tập trung nhân tài, nhân viên chính phủ quan trọng, thương gia nổi tiếng, đại gia giàu có, nhân vật nổi tiếng, thiên kim nhà giàu, học giả, truyền thông. . . . .Tất cả đều là những người có tiếng có tăm!Người người đều toát lên vẻ phú quý,ánh sáng của máy chụp ảnh ko ngừng nháy lên thật náo nhiệt phi phàm!

Mà tâm điểm được nhiều người chú ý nhất là cháu dâu mới cưới của Lâm gia _ Hạ Từ Tình.Nàng mặc bộ lễ phục màu cam lẩn trong đám người vẫn tỏa sáng, khuôn mặt tinh xảo, môi mềm đỏ búng, đôi mắt mỹ lệ có thần, dáng người khuê gởi, trên người lại bốc ra một mùi hương dễ chịu, khiến cho mọi người đều phải ghé mắt nhìn

Mang thai

"Anh xem mấy cô gái kia có người nào mặc áo khoác ko _?Mặc áo khoác đúng là xấu a!" Hạ Từ Tình có ý bảo anh nhìn đám phụ nữ .

"Bọn họ mặc quần áo gì đối với tôi cũng ko quan hệ! Tôi chỉ muốn cô phải ăn mặc cho nghiêm chỉnh 1 chút.Tôi ko muốn nhìn thấy con mắt sắc lang của mọi người đảo trên người cô!" Lâm Lập Phong hung thần ác sát nói.(xl. . .xl. . .giữ vợ ghê thế:))

Hạ Từ Tình liếc nhìn Lâm Lập Phong 1 cái,cái đồ đàn ông bá đạo ích kỉ! Nàng bắt đầu đi xoay người bỏ đi.Anh lập tức nắm chặt lấy tay nàng, "Cô đi đâu?"

"Tôi đi tìm bà mụ áo khoác." Hạ Từ Tình không hờn giận chăm chú liếc mắt nhìn anh.

Thấy nàng nghe lời như vậy, tâm tình của anh lập tức tốt hẳn lên.

"Bà của tôi ở phòng khách." Anh hào tâm nói.

"Tôi biết."

Hạ Từ Tình đi tới phòng khách vốn dĩ đã đầy người của Lâm gia, ở đây ngoài tập trung người nhà của Lâm gia còn có rất nhiều bạn bè thân thích. Tất cả mọi người đều vây quanh bà cố nội như muốn nói nói điều gì đó.

"Bà khỏe ko?". Hạ Từ Tình rất lễ phép cùng bà chào hỏi trước tiên.

"Khỏe, khỏe, người tìm chỗ ngồi đi." Bà cố nội rất hòa thuận nói.

"Dạ." Hạ Từ Tình đi tới mẹ chồng Bạch lệ, thấp giọng cùng bà nói: "Mẹ, con muốn mượn áo khoác.Con cảm thấy hơi lạnh."

"Nga." Bạch lệ gật đầu, cùng con dâu rời đi.

Đi vào cửa phòng nàng, nàng liền mở tủ quần áo nhìn Hạ Từ Tình nói: "Con xem nhìn thích cái nào?"

Hạ Từ Tình chọn 1 chiếc áo khoách màu trắng, nếu mặc nó lên người, xem ra rất hợp.

"Cái này, mẹ." Hạ Từ Tình cung kính nói.

"Tốt lắm. Quay về với chuyện chính 1 chút. Chúng ta cũng có chuyện muốn nói. Cô vào Lâm gia lâu như vậy, tôi cũng chưa có dịp nói chuyện với cô." Bạch lệ có ý bảo con dâu ngồi xuống ghế sofa đặt cạnh nàng

Hạ Từ Tình chiều ý mẹ chồng ngồi xuống bên cạnh, đôi mắt mỹ lệ mở to chuyên chú nhìn nàng.

"Cô biết là, tôi với mẹ cả của cô là bạn bè. Thật ra thì chúng tôi muốn Lập Phong cùng Từ Phụng kết hôn, nhưng ko ngờ lại bị cô xen vào. Tôi ko còn cách nào khác, lập phong nói thích cô, muốn kết hôn với cô. Ta cũng đành chấp nhận."

Hạ Từ Tình cúi đầu, tiếp tục nghe mẹ chồng nói. Nàng đương nhiên đương nhiên biết rõ mẹ chồng ko thích nàng. Người mà Bạch lệ cảm thấy xứng đáng làm vợ Lâm Lập Phong nhất ko phải là nàng mà là đại tì!

"Làm con dâu Lâm gia, cô phải nhớ kĩ 3 việc: thứ nhất phải biết chăm sóc chồng, thứ 2 phải biết giữ gìn vinh quang cho Lâm gia, ko được làm ra mấy cái chuyện vượt rào. thứ 3 phải giúp cho Lâm gia tăng nhân khẩu."

Ôm Tinh Nhân Cũ

"Đương nhiên, nếu cô ko thể sinh con thì Lâm gia còn muốn cô làm gì?" Bạch lệ lạnh lùng nói

"Thật tốt quá!" Hạ Từ Tình hưng phấn thốt ra

"Cái gì? ! Cô nói cái gì? !" Bạch lệ nhìn chằm chằm vào con dâu hỏi. Nàng có phải đã nghe lầm rồi hay ko? Con dâu của nàng hình như vừa nói tốt quá sao?

Hạ Từ Tình phát hiện mình đã lỡ lời vội vã cứu vớt: "Con, con muốn nói là thảm quá thưa mẹ."

"Đương nhiên! Bị chồng ruồng bỏ, cô chỉ còn biết đến mùi vị thâm mà thôi. Vì thế, nếu ko muốn vậy cô phải tự giải quyết cho tốt! Nhanh chóng sinh cho Lập Phong 1 đứa con, tốt nhất là con trai! Địa vị của cô tại Lâm gia sẽ ko ngừng thăng tiến." Bạch lệ hào tâm nhắc nhở

"Con biết rõ mà mẹ." Hạ Từ Tình gật đầu nở 1 nụ cười xán lạn

"Cô biết rõ là tốt rồi, cô đi chơi đi." Bạch lệ nhìn con dâu nói.

"Cảm tạ mẹ." Hạ Từ Tình cõ lòng vui vẻ rời khỏi phòng Bạch lệ. Nàng nhất thời cảm thấy ngực mình có chút trống trải do oán khí trong lòng nàng bấy lâu nay đã bị quét sạch!

Thật là tốt a! Vui quá! Chỉ cần nàng nội trong 1 năm ko thể mang thay, thì nàng có thể quang minh chính đại mà rời khỏi Lâm gia rồi. Thật sự là quá tốt! (..hồ..hồ...tì mơ à!! Phong ca nhất định là ko để tì mơ hảo đâu)

Nàng hưng phấn mà đi tới, đến 1 chỗ rẽ thì đột nhiên lại bị 1 người lúi vào vách tường. Nàng giật mình định bụng hét to nhưng đã bị 1 bàn tay to che kín miệng (tềng..tềng... tình địch số 1 của Phong caca đã xuất hiện!! Xin các bạn cho 1 tràng pháo tay *bộp bộp* *bộp bộp*)

"Đừng la! Anh là Vi Hoành."

Hạ Từ Tình sững sốt một chút, tròng mắt to. Ở đây rất tối, nàng phải nhìn 1 lúc mới nhận thấy rõ mặt anh, nhận thấy anh, tâm tình của nàng liền bình an trở lại. Nàng còn tưởng rằng là người nào có ý đồ đen tối chứ? Có gan như vậy cũng giỏi! Tại Lâm gia mà dám gây sự sao!

Anh thấy nàng đã bình tĩnh trở lại, liền buông nàng tay che miệng nàng ra.

"Anh muốn làm gì? Vi Hoành." Hạ Từ Tình lãnh tĩnh mà nhìn anh. Người đàn ông tuấn lãng này đã từng là người mà nàng yêu sâu đậm nhất! Có thể hiện tại . . . . .

"Khỏe ko? Từ tình." Anh quan tâm hỏi.

"Tôikhỏe. Cảm tạ đã quan tâm." Lúc trước khi nàng bị bắt ép kết hôn cùng Lâm Lập Phong thì nàng đã xác thực nàng phụ anh vì thế đối mặt với anh, nàng lúc nào cũng cảm thấy hổ thẹn! Nhưng cho đến ngày thứ 2, khi anh đem theo niềm vui mới xuất hiện trước mặt nàng thì lòng hổ thẹn trong lòng nàng đã tiêu tan đi mất!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20

Tức Giận Hôn

Trong Lâm gia đại viện, ngoài người của Lâm gia, còn có các tân khách khác, nếu bọn họ bị phát hiện thì nên làm cái gì bây giờ? Chuyện này tuyệt đối có thể bị đăng báo trở thành chuyện gièm pha!

"Ko!Anh ko bao giờ buông em ra nữa! Chúng ta cùng nhau bỏ trốn có được hay không? Chúng ta trốn đến 1 nơi nào đó ko ai biết chúng ta cùng nhau chung sống đi!" Lý Vi Hoành ôm chặt nàng như thể muốn đem cơ thể nàng tiến nhập vào chính mình

"Ko. . . . ."trong đầu Hạ Từ Tình lúc này lại hiện ra hình ảnh khuôn mặt của Lâm Lập Phong đang nổi giận. Nếu như để cho anh thấy bọn họ ở chỗ này ôm nhau, thì nàng ko cách gì để giải thích rồi

Đầu Lý Vi Hoành bỗng nhiên bao phủ lấy mặt nàng, môi anh đã áp chặt lấy đôi môi của nàng, Hạ Từ Tình thoáng chốc trừng mắt to. Cả người đều ngây ra vì sợ hãi!

Nàng còn chưa kịp phản ứng gì thì bất ngờ nàng cảm thấy có 1 ngoại lực thật mạnh tách 2 người bọn họ rời xa nhau, Lý Vi Hoành bị đánh ngã sang 1 bên. Hạ Từ Tình thở phì phò, kinh ngạc mà nhìn Lâm Lập Phong đang đứng trước mặt 2 người, anh nắm chặt tay, phần nộ nhìn Lý Vi Hoành chăm chăm.

Tâm tình Hạ Từ Tình phút chốc rơi vào biển lạnh băng lãnh vô biên! Lâm Lập Phong vừa xem 1 màn hôn môi của bọn họ rồi

Lý Vi Hoành vuốt vuốt cái cằm đau nhức của mình, lửa giận trong mắt phùng phùng nhìn Lâm Lập Phong (. . .ta thích xem các soái ca đấu nhau ..hô hô)

"Người không muốn sống? Ngay cả người phụ nữ của Lâm Lập Phong ta, người cũng dám đùa giỡn? !" Lâm Lập Phong quả thực tức đến sùi bọt mép! Anh hận không thể đem Lý Vi Hoành giết chết! Tên này dám cả gan cường hôn vợ anh? Thực sự là chán sống rồi!

"Lâm Lập Phong, người sai rồi! Là người động vào người phụ nữ của ta! Ko phải là ta động vào người phụ nữ của người!" Lý Vi Hoành không sợ chết mà nói.

"Người ——!" Lâm Lập Phong tức giận đến trừng mắt to.

"Ta có nói sai sao? Từ tình nguyên bản là bạn gái của ta! Nếu ko phải do người chen chân vào, cướp đi nàng, nàng đã làm vợ của Lý Vi Hoành ta rồi! Đồ cường đạo đáng ghê tởm! Đoạt người phụ nữ của ta còn dám ở đây ác nhân tiên cáo trạng?(ác nhân tiên cáo trạng=vừa ăn cắp vừa la làng) !" Lý Vi Hoành nắm chặt nắm tay không nói với Lâm Lập Phong đối diện

Tranh đấu xem ra hết sức căng thẳng! Hạ Từ Tình lo lắng nhìn bọn họ, nhất thời chẳng biết nên làm thế nào cho tốt? Lúc này, dương vũ vừa vặn xuất hiện, anh thấy 2 người bọn họ đều lửa giận phùng phùng khuôn mặt hết sức căng thẳng, lập tức trấn an Lâm Lập Phong.

"Lập phong, cậu cần phải bình tĩnh lại! Hôm nay là sinh nhật của gia gia, người của mọi tầng lớp đều tề tụ đông đủ ở đây. 2 người có ân oán gì thì giải quyết sau đi. Ko nên ở chỗ này làm ra những chuyện xấu hử!" Dương vũ vội vã trấn an Lâm Lập Phong. Thấy bọn họ 2 nam 1 nữ, ko cần nói anh cũng biết là xung đột vì chuyện gì. Thực sự là tình địch lâu ngày gặp mặt a! (cuộc chiến của Phong ca với Hoành ca bắt đầu)

Nghe xong dương vũ nói, tâm tình táo bạo của Lâm Lập Phong có chút dịu lại. Anh chỉ ngón trỏ vào Lý Vi Hoành kiên định không gì sánh được mà nói: "Lý Vi Hoành, chuyện đêm nay, ta nhất định sẽ khiến người phải trả giá đắt_!"

"Tốt! Ta sẽ chờ người đến!" Lý Vi Hoành kiêu căng, phui bụi trên vai, xoay người rời đi

Nhìn Lý Vi Hoành rời đi, Lâm Lập Phong gờ tay Dương Vũ ra, từng bước một tới gần Hạ Từ Tình.

Tức Giận Hôn (II)

"Câm miệng!" Lâm Lập Phong hét lớn một tiếng, khuôn mặt đã tới gần khuôn mặt của nàng. Nàng đem mặt kháng kháng đến một bên, không dám nhìn thẳng anh.

Tay anh nắm bắt khuôn mặt của nàng, khiến nàng cùng anh đối mặt. Hạ Từ Tình sợ đến ngay cả tức giận cũng không dám. Nàng kinh khủng mà nhìn anh, không biết anh sẽ đối phó nàng như thế nào đây?

Bỗng nhiên, anh nhất thời cúi đầu, thô lỗ mà che miệng của nàng lại. Đầu lưỡi anh kịch liệt trong miệng nàng quần quít lấy cái lưỡi thom tho. Đôi môi anh ko có nửa điểm cảm tình, thô bạo hấp dẫn lấy môi nàng

Nàng nhắm mắt lại tùy ý để anh xâm chiếm mình. Anh chà đạp lên môi nàng 1 hồi lâu, đầu lưỡi anh ở miệng nàng ko ngừng liếm láp như muốn tẩy khiết

đôi môi đỏ bần này.

Khi môi nàng bị anh chà đạp đến đỏ ửng, anh mới chậm rãi buông nàng ra. Nàng mờ mắt, đôi mắt nhìn chăm chăm vào đôi ngời đen thâm trầm của anh.

"Tôi cứu em cô, cô báo đáp tôi thế này sao? Hạ Từ Tình!" Lâm Lập Phong khàn giọng hỏi, thâm âm ngôn ngữ có chút đau xót ko sánh được

"Ko!Ko phải!Anh hãy nghe tôi giải thích" Hạ Từ Tình vội vã nói.

"Nói đi!"Anh chăm chú nhìn nàng chăm chăm.

"Đó là chuyện ngoài ý muốn, tôi ko biết Vì Hoành sẽ làm như vậy." Nàng gục đầu nói

"Ngoài ý muốn?"Khóe miệng Lâm Lập Phong nhất thời lộ ra nụ cười khinh bỉ, "Người đời đều thích dùng chữ ‘ngoài ý muốn’ để thoát tội."

"Tôi không có! Tôi thực sự ko muốn làm như vậy,xin hãy tin tôi!" Hạ Từ Tình chân thành mà nhìn anh.

"Tôi có thể tin tưởng cô sao?" Đôi mắt lợi hại của anh phát ra tia nhìn khiếp người

Hạ Từ Tình sợ hãi

"Nói cho cô biết!Nếu như lần sau để tôi thấy cô cùng Vì Hoành đi chung với nhau,tôi tuyệt đối sẽ ko bỏ qua cho các người!Chuyện này ko phải chỉ của riêng cô!Cô phải biết rõ, nếu làm tôi tức giận , hậu quả tuyệt đối 2 người sẽ ko gánh nổi_!"thanh âm Lâm Lập Phong như từ địa ngục âm trầm vọng tới

Hạ Từ Tình biết rõ nếu như anh một lần nữa bắt gặp cô ở cùng với Vì Hoành,thì đối tượng để anh trả thù tuyệt đối sẽ ko chỉ là mình mà còn có người nhà của nàng!

Tâm tình của Vì Hoành, nàng rất rõ ràng, tuy nhiên nàng đã là người phụ nữ của Lập Phong. Bọn họ kiếp này sẽ ko thể bên nhau!Nếu tiếp tục dây dưa thì chỉ làm cho cả 2 thêm phần thống khổ.

Đôi Môi Chói Mắt

"Tôi muốn đi tắm!!Cô tới giúp tôi chà lưng!" Anh ko biểu tình liếc mắt nhìn nàng

Thì ra là như vậy. . . . . Hạ Từ Tình nhìn lễ phục đang mặc trên người, thầm nghĩ ko tiện cho lắm

"Thế nào?Cô quên chúng ta đã có hiệp nghị sao? Nói gì nghe nấy!Cô nhớ kĩ chưa?" Lâm Lập Phong thấy nàng vẫn không nhúc nhích cho rằng nàng ko muốn làm

"Tôi đi thay quần áo.Mặc bộ đồ này thật bất tiện a." Hạ Từ Tình xoay người đi ra ngoài, nhưng lại bị tay anh kéo lại. Nàng thoáng cái đã tiến thẳng vào lòng anh.

"Nếu bất tiện thì ko cần mặc đâu." Tay anh luôn ra phía sau thân nàng, "Sa" _ một tiếng,khóa kéo của bộ lễ phục trên người nàng đã bị anh kéo xuống.

"Đừng!" Nàng vội vã giữ lấy khóa kéo của lễ phục dạ hội, đứng sang 1 bên một lần nữa kéo khóa kéo lên

"Thân thể của cô, có cái gì tôi chưa từng thấy, chưa từng sờ qua?Cô sợ cái gì?" Anh tới gần nàng, lãnh khốc nói: "Có phải cô muốn vì Lý Vì Hoành bảo vệ thân thể của mình?"

Hạ Từ Tình liều mạng lắc đầu, từng bước một bước lùi xuống phía sau

Anh đem nàng bức vào tường,khiến nàng ko còn đường để trốn. Nàng trừng mắt to kinh hoàng nhìn anh. Dáng dấp lạnh lùng vô tình của anh đã khiến nàng phải khiếp sợ

Thân thể anh ép chặt lấy thân thể nàng, đem nàng áp đảo trên vách tường, mặt gần kề mặt, anh nhìn chăm chăm vào đôi môi dị thường tươi đỏ, màu đỏ tươi của môi nàng đặc biệt chói mắt có phải là do nguyên nhân đã bị Vì Hoành thương thức qua chăng?

Nghĩ tới đây, anh bỗng dưng cảm thấy trong cơ thể mình như có 1 ngọn lửa vô danh thiêu đốt.Nữ nhân đáng trách này! Nàng đã là người của anh!Vậy mà vẫn cùng tình nhân cũ dùm ngó, vẫn vương tơ lòng sao! Quả thực đáng ghê tởm tới cực điểm!

Anh tức giận bao trùm lấy môi nàng, thô bạo , chà đạp lên bờ môi ngọt ngào ấy. Đây là bờ môi thuộc về anh!Người khác ko được quyền mơ tưởng tới!

Anh bá đạo mà xâm lấn miệng nàng, lửa nóng cùng lời lẽ tương giao, bừa bãi giữ lấy cái miệng nhỏ nhắn của nàng, ko cho nàng phản kháng!

Hạ Từ Tình bị anh áp đảo vào vách tường, không cách nào chống cự đành tùy ý để anh bừa bãi , xâm chiếm, sở hữu nàng. Nàng trong đầu đều trống rỗng, chỉ cảm thấy máu huyết toàn thân như sôi trào, thân thể không ngừng phát nhiệt.

Là Cô Lưu Luyến Vì Hoành Sao?

Lý Vĩ Hoành cầm trong tay bản hợp đồng, mạnh tay ném ra khỏi phòng làm việc. Anh biết rõ Lâm Lập Phong sẽ đến trả thù _! Nhưng không ngờ tới, năng lực của tên này lại lớn đến như vậy!

Trong vòng một ngày, Lâm Lập Phong cư nhiên đã khiến 3 công ty cùng anh hủy bỏ hợp đồng hợp tác, khiến anh tổn thất ... ít nhất ... một nghìn vạn.

Anh cũng biết Lâm Lập Phong lợi hại, cũng biết lâm thị gia tộc có đặc quyền thật lớn, thế nhưng lại ko ngờ tới Lâm Lập Phong lại có bản lĩnh khiến các công ty hợp tác với anh phải hủy bỏ hợp đồng hợp tác

Quả thực anh đã quá khinh người rồi!

Lâm Lập Phong cướp đi Hạ Tử Tình, người mà anh thương yêu nhất, hiện tại lại dám ở trên đầu anh khi dễ. Nếu như anh khuất phục trước Lâm Lập Phong, anh tình nguyện thả chết!

Lâm Lập Phong vì 1 việc như vậy mà tàn nhẫn đối với anh, anh càng ko cam lòng! Dựa vào cái gì mà Lâm Lập Phong muốn gió được gió, muốn mưa được mưa? Có thể ở 1 chỗ tùy ý phá hoại việc làm ăn của anh chứ?(cái này ta chém, nhưng ta đọc qua câu thì hiểu như thế này)

Lý Vĩ Hoành trong lòng căm hận đối với Lâm Lập Phong đang không ngừng thăng tiến. . . . .

Lâm Lập Phong không cho anh sống khá giả, anh cũng sẽ không để cho hắn sống khá giả !Người chờ coi nha! Lâm Lập Phong!

Tại một nhà hàng được trang hoàng ưu nhã, Hạ Tử Tình và La Y đang ăn cơm trưa. Ngày hôm nay thời tiết thật tốt, Hạ Tử Tình vẻ ngoài thật sáng lạng, nhưng nét mặt vẫn dờ ra. Thời tiết đẹp như vậy, đã lâu rồi nàng ko có gặp qua.

"Tử tình, tử tình ——" La Y lớn tiếng gọi Hạ Tử Tình.

"Nga?" Hạ Tử Tình lập tức quay đầu lại nhìn La Y, "Chuyện gì vậy?"

"Bên ngoài có người nào đẹp _? Có gì dễ nhìn sao?" La Y nhìn ra phong cảnh bên ngoài 1 chút, một bóng người cũng không có.

Hạ Tử Tình khoe miệng đẹp chột nhếch lên 1 nụ cười như hòa, "Người mỗi ngày ở khoang hạng nhất máy bay đều đã nhìn hoài hay sao?"

Thân là tiếp viên hàng không, La Y phục vụ ở khoang hạng nhất máy bay, mỗi ngày để kiếm 1 cơ hội ở khoang hạng nhất máy bay nhìn các thiếu gia nhà giàu đi tới đi lui quả thật ko hiếm.

"Người cũng phải rõ ràng, ko phải thiếu gia nhà giàu nào cũng ưu tú như chồng người a! Vừa có chí khí lại có khả năng. Ta từng chứng kiến nhiều thiếu gia nhà giàu mà chỉ biết đến hoa gia thôi. Một chút năng lực cũng không có!"

"Phải ko?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

TỪ LÂU KHÔNG HỀ ...

Trái tim nàng biết rõ, chuyện giữa nàng và Vĩ Hoành đã kết thúc từ lâu! Mặc kệ nàng cùng Lâm Lập Phong quan hệ thế nào? Nàng đã một lòng muốn vĩ hoành, càng một lòng thương hắn.

Tối hôm qua, vĩ hoành nói hắn vẫn còn yêu nàng, vẫn luôn nhớ về nàng, nàng vô cùng kinh ngạc. Dù sao cũng là nàng phản bội hắn trước đây, mà dĩ nhiên hắn với chính mình nhớ mãi không quên? Nàng không cách nào tin tưởng được!

Nếu như Vĩ Hoành yêu nàng là sự thực ... Nàng hoàn thương hắn sao? Nàng đối với hắn còn có cảm giác sao?

Tuy rằng thời gian bọn họ xa nhau chỉ là hai tháng, nhưng nàng cảm giác bọn họ hình như xa nhau thật lâu, thật lâu! Đến nỗi, nàng đã quên bọn họ đương ở cùng một nơi, cảm giác này ...

Yêu, sớm đã quên không còn cảm giác trong lòng ...

Hiện tại, trong đầu nàng luôn có hình bóng của Lâm Lập Phong ... Nàng không cách nào phủ nhận, từ cái đêm bọn họ phát sinh quan hệ, tâm tính nàng đổi với hắn dần dần đổi thay.

Không thể nói rõ là yêu, cũng không thể nói rõ là hận, tình cảm của nàng đối với hắn rất mong lung, mong lung mà ngay cả chính nàng cũng không biết

đó là loại tình cảm gì ...

Điện thoại di động của Hạ Từ Tình bỗng nhiên vang lên , nàng cuối đầu nhìn , là Lý Vĩ Hoành . Hấn lại như thế . Vì sao cứ làm phiền cuộc sống của nàng chứ ?

Nàng bắt đầu dĩ cười khổ .

“Điện thoại rung kia . Còn không nhận ?” La Y nhắc nhở Hạ Từ Tình .

“Mình không muốn nhận .” Hạ Từ Tình yếu ớt nói .

“Là ai ? “ La Y cầm điện thoại di động vừa nhìn , nguyên lại là Lý Vĩ Hoành .

“Vì sao cậu không nhận điện thoại của hấn?”

Hạ Từ Tình lắc đầu . “Mình không muốn sẽ cùng hấn liên hệ .”

“Tại sao ?”

Hạ Từ Tình đem việc xảy ra tối hôm qua nói cho La Y . La Y nghe xong quả thực khó tin !

“Lâm Lập Phong dĩ nhiên không tặng cho cậu một cái tát ? Hấn thật có lương tâm a” La Y thốt lên .

Hạ Từ Tình lòng muốn tát vào mồm , liếc nàng một cái . “Cậu cho rằng mỗi một lần như thế đều bạo lực sao ? Mình là bị buộc !”

“Hừ ! Ai biết cậu có hay không thực sự bị buộc ? Dù sao Lý Hoành trước là bạn trai cậu a . Nói không chừng hai người tình xưa nối lại .”

Tình xưa nối lại ? Khả năng sao ? Nàng phát hiện lòng nàng đã chết từ lâu ! Từ khi gả cho Lâm Lập Phong , nàng không còn tâm hồn của một nữ nhân !

“Các người có thể hay không tình xưa nối lại .” La Y chăm chú chăm chăm nhìn nàng .

LẦN ĐẦU TIÊN ƯỚC HỘI

Tại phòng làm việc của tầng tài tập đoàn Lâm Lập , Lâm Lập Phong đang vội vàng khối bốc trên đỉnh đầu phóng tới , trên bàn điện thoại tư nhân vang lên . Hấn vừa nhìn là Dương Vũ .

Hấn xoa bóp trán một chút , phòng làm việc của quản lý vang lên âm thanh trêu chọc của Dương Vũ , “Hai người tối hôm qua làm sao vậy ? Thê tử nhỏ bé của ngươi có khỏe không ?”

“Thế nào ? Quan tâm nàng như vậy a ? Vậy ngươi cũng sẽ không coi trọng nàng ?”

“Tôi địa ngục đi ! Bằng hữu thê không được hi ! Đạo lý này tôi còn biết !”

“Nguyên đương thiếu gia của chúng ta cũng biết đến đạo lý này a?” Lâm Lập Phong không khỏi lộ ra nét mặt tươi cười .

“Ta chỉ lo lắng cho ngươi mà thôi . Ta không muốn ngươi vì xúc động làm những việc không cách nào sửa được !”

“Ta có thể xử nàng thế nào ? Bóp chết nàng sao ?” Lâm Lập Phong lãnh khốc mà nói .

“Ngươi biết là tốt rồi .” Dương Vũ yên tâm nói

“Được rồi không có việc gì ta còn muốn làm việc . Chào.” Ngữ khí Lâm Lập Phong rất lạnh nhạt .

“Đã 6 giờ . Hấn là tan tầm . làm việc nhiều vậy ?” Dương Vũ nhắc nhở .

“Ta cần có chút việc cần làm gấp .”

“Ngươi hiện là người đã có vợ . Hấn là về nhà sớm một chút cùng với lão bà , mang nàng ra ngoài , tản bộ , đi shopping , lấy điểm với nàng . Đối tốt với naa2ng một chút !”.Dương Vũ háo hức nhắc nhở hấn , thực sự người tốt dễ làm .

Lâm Lập Phong không cho là đúng còn hừ lạnh : “Không nghĩ tới ngươi như thế cũng hiểu chuyện phu thê , ngươi thế nào không kết hôn chứ?”

“Ta cũng muốn tìm một nữ nhân có thể vây khốn ta a ! Chỉ là vẫn chưa gặp cao thủ như vậy ! Ta không có cách a !” Dương Vũ tự cao tự đại nói

“Ngươi cũng nhanh gấp phải đối thủ thôi . Ngươi đừng vội .” Lâm Lập Phong quả thực muốn phải điệu bạch nhãn . Cái này quá tự đại ! Thế nào còn không có một nữ nhân lợi hại rat ay thu phục hấn . Hấn thật đứng chờ mong Dương Vũ bị tình cảnh thống khổ khó khăn như bây giờ .

“Đã 6 giờ . Nhanh tan tằm về nhà với lão bà rồi mang nạng ra ngoài ăn cơm tối , tìm một nhà hàng có bầu không khí lãng mạn . Tặng một bó hoa , một chút quà nhỏ , nạng nhất định sẽ hưng phấn hết chồi tai .....”

Dương Vũ còn chưa nói hết , Lâm Lập Phong đã bắt tay với bộ phận then chốt . Hắn bây giờ mới phát hiện Dương Vũ là một nam nhân nhiều chuyện , chuyên xen vào việc của người khác .

Hắn nhìn đồng hồ báo thức trên bàn , 6 giờ đã là thời gian tan tằm . Hắn nhớ tới lời Dương Vũ nói , chỉ cần người đối tốt với nạng , nữ nhân sẽ không tùy tiện nghĩ đến người đàn ông khác ....

LÀN ĐẦU TIÊN ƯỚC HỢI (II)

“Đúng vậy , 20phút nữa tôi ở trước cửa nhà chờ cô .” Lâm Lập Phong vừa nói vừa đóng cửa .

Hạ Từ Tinh cảm điện thoại di động trong tay , cảm giác như đang mơ , không phải là thực .

“Thiếu phu nhân, làm sao vậy ?” Chị Ngọc Dâu nhìn Hạ Từ Tinh đứng như ngốc không khỏi hỏi .

Hạ Từ Tinh nhìn chị Ngọc Dâu “ Lâm Lập Phong nói đêm nay cùng ta ra ngoài ăn”

“Thực sự ? Vậy thật tốt quá ! Hai phu thê các người cũng nên đi ra ngoài lãng mạn một chút .” Chị Ngọc Dâu lộ ra dáng tươi cười khó có được .

Hạ Từ Tinh gật đầu . Khi nạng mới về , chị Ngọc Dâu đối với nạng là mọi cách xoi mói , hiện tại ở chung cùng mọi người , thái độ của chị đối với nạng rõ ràng dần thay đổi . Nạng phát hiện ra rằng chị Ngọc Dâu nói không nhiều lắm , ít biểu hiện cảm xúc , nhưng tâm của chị rất tốt .

20 phút sau , Hạ Từ Tinh ngồi trên xe cùng Lâm Lập Phong , nạng len lén quan sát hắn , vẻ mặt hắn lạnh lùng , chẳng hiểu vì sao phải mang nạng đi ăn ngoài ? Nhưng chỉ có hai người ? Hắn rốt cuộc đang nghĩ cái gì ? Nạng rất nghi hoặc !

“ Cô nhìn đủ chưa ?” Lâm Lập Phong liếc mắt nhìn nạng .

Hạ Từ Tinh lập tức thu hồi ánh mắt của mình , hướng ra cửa sổ “Nga, ngọn đèn bên ngoài rất đẹp a !”

“ Cô có bệnh không ? Bên ngoài làm gì có ngọn đèn nào ? Trời còn chưa tối !”

Lâm Lập Phong cho nạng là một người có mắt ngu ngốc .

Hạ Từ Tinh hừ lạnh một tiếng , không hề để ý tới hắn . Hắn chính mình độc nhất trên thế giới lại tấp vào mồm ! Luôn luôn nói không ra nửa điểm dễ nghe !

Rất nhanh , hắn đưa nạng đến một nhà cao cấp nằm lưng chừng núi . Hắn đưa nạng đến vị trí ngồi , nạng nhìn qua cửa kính xuống dưới , toàn cảnh thành phố ban đêm lập tức thu hết vào đáy mắt .

Thật đẹp ! Nạng không khỏi thờ dài . Chi phí nhà hàng này cực cao , hơn nữa phải là hội viên , người không phải là phú hào cao cấp thì không thể trở thành hội viên . Trước , nạng không cách nào trở thành hội viên . Nạng làm người mẫu , có mấy công từ nhà giàu mời nạng tới nơi này , nạng nhất nhất cự tuyệt . Bởi vì , khi đó nạng đã có bạn trai là Vĩ Hoành . Sỡ dĩ ngày hôm nay lần đầu tiên nạng đến nơi này .

Chỗ này nhìn bao quát cả toàn thành phố , cảnh sắc mỹ lệ động lòng người !thực sự khiến nạng mở rộng tầm mắt !

“ Cô ăn cái gì ?” Lâm Lập Phong hỏi nạng .

Hạ từ Tinh miễn cưỡng thu ánh mắt ở ngoài cửa sổ lại , cầm lấy thực đơn trên mặt bàn .

“ Hoa tuyết thịt bò ở đây rất ngon , cô có thể thử !” Lâm Lập Phong nhìn chằm chằm vào thực đơn không ngần đầu lên nói với nạng .

“Phải ?” Hạ Từ Tinh nhìn người bồi bàn “ Vậy hoa tuyết thịt bò một phần ba .”

“Tiểu thư có muốn dùng cùng với rượu vang đỏ chứ ?” Người bồi bàn lễ phép hỏi .

“ Hồng quán bar .” Nạng đột nhiên muốn uống một ly .

“Tốt”

“Mang cho tôi bình hồng rượu năm 1987 đến đây .” Lâm Lập Phong nhìn người bồi nói .

DUYỆT VỮ ĐUA CỘT

“ Ăn xong , tôi đưa cô đi chơi . Chắc chắn cô sẽ thích !” Lâm Lập Phong giả vờ thần bí nói .

“Tốt” Hạ Từ Tình dễ dàng đáp lại .

“Chúng ta cạn ly .” Lâm Lập Phong cầm ly rượu nói với Hạ Từ Tình .

Hạ Từ Tình cầm lấy ly rượu cùng hân chạm ly , sau đó bọn họ uống hết .

“ Cô thử phần hoa tuyết thịt bò này , mùi vị thực sự rất ngon !” Lâm Lập Phong chỉ đĩa hoa tuyết thịt bò trước mặt Hạ Từ Tình .

Hạ Từ Tình thử một miếng , thực sự thơm quá !

“Ăn , mùi vị tốt .” Hạ Từ Tình khen “ Anh vẫn thường dùng món này sao ?”

“ Có lúc .” Lâm Lập Phong cười

“ Anh cũng thử một miếng đi .” Hạ Từ Tình mang một miếng thịt bò đưa tới miệng hân .

“ Hắc hắc ! Đúng là thân mật nha !” Bỗng xung quanh vang lên tiếng cười trêu chọc . Bọn họ ngẩng đầu nhìn , Dương Vũ lúc nào đã đứng bên cạnh bọn họ . Trong lòng còn ôm một người con gái đẹp tuổi còn trẻ .

“ Tốt quá . Dương Vũ .” Hạ Từ Tình nhìn Dương Vũ cười , liếc mắt nhìn cô gái bên người hân . Cô gái này rất thanh tú , thuần khiết , vẻ diễm lệ của nữ nhân này không gì sánh được .

Nàng trước xem báo , Dương Vũ ở cùng cô gái này , thân hình hình chữ S , gọi cảm diễm lệ không gì sánh được , một cô gái dịu dàng . Lúc nào , khẩu vị của hân đã thay đổi ?”

“ Buổi chiều ngày hôm nay , ta cùng một người nói chuyện , cùng vợ đi ăn , lãng mạng một chút , làm tăng thêm tình cảm của hai người . Tên kia lại nói ta làm chuyện dư thừa ! Nói ta nhiều chuyện ! Hiện tại quay người lại , ta dĩ nhiên thấy hân cùng cô đi ăn rất lãng mạng ! Thế giới quái sự này , thật đúng là hay !” Dương Vũ đầy trêu chọc , ánh mắt nhìn thẳng Lâm Lập Phong .

Hạ Từ Tình nghe Dương Vũ nói vậy , mắt nhìn Lâm Lập Phong . Nàng rốt cuộc cũng đã biết hôm nay vì sao hân lại đưa nàng đi ăn ? Nguyên là ý của Dương Vũ .

Tăng tiến tình cảm ? Lãng mạng ? Hân làm điều này , nàng có thể cho rằng , bởi vì hân để ý nàng sao ? Hạ Từ Tình nghĩ lại , nàng cũng quá tự mình đa tình ! Hân sao có thể để ý nàng chứ ? Hân không hận nàng là tốt rồi !

Lâm Lập Phong lạnh lùng nhìn Dương Vũ nói “ Người đến là để ăn ? Hay chính đến xem việc hay ?”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

KHÓI LỬA VUI SƯỚNG

“ Ta đi . Hai người cứ dùng bữa !” Dương Vũ hướng Hạ Từ Tình mỉm cười .

“ Gặp lại .” Hạ Từ Tình nhìn hân cười vu vơ . Lâm Lập Phong như tát vào mồm bằng hữu , tuy rằng phá hủy một chút , thế nhưng nàng rất thích hình dạng của Lâm Lập Phong để cho hân cười nhạo . Hình như chỉ có Dương Vũ mới có tài đem Lâm Lập Phong biến thành dở khóc dở cười .

“ Hân rất khả ái .” Hạ Từ tình nói với Lâm Lập Phong

Lâm Lập Phong hừ lạnh một tiếng , con mắt nghiêm khắc nhìn Hạ Từ Tình nói “ Cô không muốn nói , cô xem trọng hân ?”

Hạ Từ Tình không ngại cười “ Thế nào ? Tôi xem trọng hân , anh có hay không nguyện ý của chúng ta ?”

Con mắt của Lâm Lập Phong lạnh băng , hiện lên một tia bá đạo “ Có muốn ngồi chỗ này an ổn mà ăn hay muốn ném ra ngoài cửa sổ ?”

Hạ Từ Tình nhìn ra ngoài cửa sổ một chút , bọn họ đang ăn trên đỉnh núi , phía dưới là vực sâu vạn trượng . Thực sự , hân sẽ đem nàng ném xuống ?

Nàng nuốt nước miếng nói “ Tôi ở tại chỗ này ăn được rồi !”

“ Cô chắc ?” mắt hân nguy hiểm nheo lại , liếc nhìn nàng .

“Tôi chắc.”

“Vậy tôi cho cô biết nghe đến cô xem trọng một nam nhân khác ! Hậu quả kia so với việc quẳng xuống vực sâu muôn trượng còn khó chịu hơn !” Lâm Lập Phong lãnh khốc không gì sánh được cảnh cáo nàng .

Hạ Từ Tình len lén ói ra nơi đầu lưỡi . Thực sự là ma quỷ ! Hẳn việc gì cũng làm được !

Lãnh khốc vô tình , tàn nhẫn không gì sánh được , Lâm Lập Phong vô tâm ....Nàng rút cuộc thế nào gặp được nam nhân như vậy ?

Ăn xong , Lâm Lập Phong đưa nàng tới một quán rượu ở một nơi rất cao . ở đây rất trống trải ! ngồi trên cao nhìn xuống dưới , toàn cảnh thành phố đều ở dưới chân . Bọn họ ngồi ở một nơi cao nhìn xuống , gió đêm lạnh băng thổi vù vù qua tai họ .

Hạ Từ Tình nhìn ánh trăng tròn xa vời cùng một chút ánh sáng , cảm nhận ở đây thực sự xinh đẹp , yên bình ! Nàng thích nơi này !

Lúc này một người bồi cầm pháo hoa đi tới . Con mắt Hạ Từ Tình lộ ra tia sung sướng . Nguyên hân đưa nàng đến bắn pháo hoa !

LỬA BÁO THÙ

Tại một góc khuất trong quán bar , Lý Vĩ Hoành rót một ly uống một ly . Hình như giống như không muốn sống , hân thầm nghĩ đem chính mình quá chén , như vậy không còn phiền não nữa ! Khi tỉnh táo , hân thực sự quá đau khổ !

Từ Tình , không để ý tới hân , công ty gặp tổn thất nghiêm trọng . Hân quả thực là tình trường , thương trường đều sai lầm ! Hân đột nhiên nghĩ chính mình rất vô dụng ! Vẫn bị Lâm Lập Phong ma quỷ quản chế !

Lâm Lập Phong cướp đi Từ Tình hân yêu nhất , hiện càng làm mưa làm gió công ty hân . Cái này ác ôn không biết xấu hổ ! Hành vi của hân tới nông nỗi lòng người cảm phẫn ! Hân hận hân ta ! Hân đến mức muốn chính tay giết hân !

Nếu như hiện tại trong tay hân có một khẩu súng , Lâm Lập phong sẽ chết ngay dưới tay hân không nghi ngờ !

“Dễ nhìn . Thế nào một người lại thành như vậy ? Ta đến cùng ngui a !” một nữ nhân tới bên hân nói.

Lý Vĩ Hoành ngẩng lên phẫn nộ nói “Cút ! Cút cho ta !”

Nữ nhân nhếch môi , không thú vị mà đi .

Một hồi lâu , lại có nói người đến ngồi bên hân , hân ngẩng lên dự định đuổi cái người mất lịch sự này ! Đã thấy Hạ Từ Phụng ngồi bên hân .

Hạ Từ Phụng nét mặt tươi cười đùa cợt “ Thế nào ? mượn rượu giải sầu ?”

Hân hừ lạnh một tiếng “ Việc của ta . Không cần ngui để ý đến !”

“ Việc của ngui , ta không có quyền quan tâm , cũng không muốn quan tâm đến ! Ta chỉ quan tâm chuyện tình của em ta !”

Lý Vĩ Hoành lập tức nhìn nàng “Ngui nói cái gì ?”

“Ta biết rõ trong lòng ngui rất đau khổ . Ngui đối với tình nhớ mãi không quên, thử chờ thâm tình khiến ta rất cảm động . Sở dĩ , ta nguyện ý giúp ngui !” Hạ Từ Phụng chân thành nhìn hân .

“Ngui nguyện ý giúp ta !” Lý Vĩ Hoành nhìn nàng không tin .

Hạ Từ Phụng gật đầu “Ngui có thể tin tưởng ta .”

“Ngui giúp ta như thế nào ?”

Hạ Từ Phụng tựa sát vào hân , ghé tai hân nói nhỏ ....

Quán bar mê huyền , ngọn đèn chiếu trên mặt họ những tia sáng kì dị , nguyên rất đẹp , trở nên xấu xí cùng khuôn mặt hôn ám .

Đêm nay , “ Danh viện câu lạc bộ” có hoạt động , Hạ Từ Tình nhận được thiệp mời , nguyên không định đi . Sau đại tỷ mời nàng cùng đi , nàng quyết định đi xem

Trước khi kết hôn , nàng cùng đại tỷ thường hay kết bạn cùng nhau tham gia hoạt động . Khi đó quan hệ giữa các nàng rất tốt !Nếu như không tại Lâm Lập Phong , nàng và đại tỷ quan hệ không tệ như thế !

“Danh viện câu lạc bộ” là một đám nhà giàu công tử thiên kim của thành phố tổ chức . Các nàng tổ chức các hoạt động không định trước , nội dung hoạt động khá phong phú , có tiệc trà , hội từ thiện , vũ hội hóa trang , tiệc rượu , nỷ dung chia sẻ , trang phục mốt nhất , mỗi lần hoạt động đều không giống nhau !

Hạ Tử Tinh đi tới thì thấy đại tỷ Hạ Tử Phụng ngồi một yên một bên . Nàng tới bên Hạ Tử Phụng , kêu lên “Đại tỷ”

Hạ Tử Phụng khẽ liếc nàng nói “Ngồi xuống”

TA CHỈ MUỐN CÙNG NHAU MỘT ĐÊM

Sau đó ,nàng chỉ vào mấy người ngồi bên , mỗi người khí chất khác nhau , nam nhân nói “Đó là nhị công tử gia tộc Vương thị , Vương Hữu Bằng . Đó là tổng giám đốc tập đoàn Vinh Cơ , Nghiêm Thâm . Đó là tổng giám đốc sắt thép Đại Thông , Đặng Ngay Cả Bình .”

Hạ Tử Tinh trừng to mắt nhìn tỷ tỷ , không ngờ tỷ tỷ biết nhiều người như vậy .

“Bọn họ đều là bằng hữu của tỷ sao ?”

“Sao? Nếu như ta là bằng hữu bạn hữu , ta còn ngồi nơi đây sao ?” Hạ Tử Phụng sắc bén liếc nhìn muội muội .

“Tỷ có thể chủ động làm quen họ a , đại tỷ . Cơ hội tốt như hôm nay , tỷ không nên dễ dàng buông tha a .” Hạ Tử Tinh giựt dây nàng . Đại tỷ đã 28 tuổi , tốt là nên tìm một nam nhân kết hôn . Nếu không thực sự muốn thành bà cô già .

Hạ Tử Phụng liếc nhìn Hạ Tử Tinh , nàng nhiệt tình như vậy , là sợ nàng đi dây dưa với trượng phu nàng sao ? Chẳng một tâm thoải mái !

Sau đó , Hạ Tử Phụng mắt nhìn đến một người , nàng nói với Hạ Tử Tinh “Ta phải gặp một người bằng hữu , ta đi một lúc !”

“Àn” Hạ Tử Tinh gạt đầu , có lẽ đại tỷ đã gặp được người trong lòng , hiện tại chủ động đi gặp .

Hạ Tử Phụng đi không lâu sau , Hạ Tử Tinh thấy một đôi giày da trước mặt nàng ngừng lại . Nàng ngẩng lên nhìn , nhưng làm nàng nhất thời thoáng ngạc nhiên . Là Lý Vĩ Hoành .

Nàng lập tức đứng lên đi đến chỗ khác , hần vội vã kéo nàng đến ngồi trên sofa , chính mình nhanh chóng ngồi bên cạnh nàng .

“Anh rất kinh khủng sao ? Tại sao nhìn thấy anh phải chạy trốn ?” Lý Vĩ Hoành buồn bã nói .

Hạ Tử Tinh cuối đầu nhìn chằm chằm vào túi xách của mình , không trả lời .

“Tử Tinh , em đừng tàn nhẫn với anh như vậy có được không ?” Lý Vĩ Hoành cầm tay nàng .

Hạ Tử Tinh lập tức thu bàn tay nhỏ bé của mình về , thấp giọng nói “ Anh đừng như vậy nữa ! Em đã kết hôn , là vợ của người khác !”

“Việc đó là thế nào ? Anh không quan tâm .” Lý Vĩ Hoành thâm tình nhìn nàng “Em có biết hay không , lòng anh vẫn còn rất yêu em ,Tử Tinh .”

“Vĩ Hoành , anh không nên như vậy . Chúng ta đã kết thúc . Anh hãy quên em đi.” Hạ Tử Tinh bình thản nói với hần . Từ sau nàng trở thành nữ nhân của Lâm Lập Phong , nàng sẽ không có tư cách cùng hần nữa .

MỘT ĐÊM TÌNH BÍ ẨN

“Không được ! Mãi mãi , chúng ta không được !” Hạ Tử Tinh liều mạng lắc đầu .

“Vì sao? Vì sao em tàn nhẫn như vậy ?” Lý Vĩ Hoành thấy nàng như vậy , vô cùng phần nộ .

“Em đã là vợ của Lâm Lập Phong . Em không được làm chuyện có lỗi với hần !”

“Em thương hần ? Em thương hần như thế ư ?” Lý Vĩ Hoành trừng to mắt nhìn nàng . Nàng phảng phất thấy trong mắt hần lửa ghen bùng cháy mạnh mẽ . Trong lòng Hạ Tử Tinh vô cùng lo sợ .

“Không phải ! Em không yêu hần !” sau khi nói ra , nàng vô cùng hối hận .

“Nói dối ! Em không yêu hần ! Vì sao em vứt bỏ anh cùng hần kết hôn ?” Lý Vĩ Hoành phần nộ chất vấn nàng .

“Em ...” Hạ Tử Tinh thoáng chốc quay mặt đi , không dám đối mặt với hần .

“Nếu như em không yêu hần , thì vì sao không đi với anh đến một chỗ được ?” ánh mắt Lý Vĩ Hoành tràn ngập bi thương “Lẽ nào trước đây em yêu anh là giả dối ?”

“Không phải ! Đó là sự thật ! Trước đây em thật sự rất yêu anh!” Hạ Tử Tinh vừa nói xong , Lý Vĩ Hoành liền kéo nàng vào trong lòng .

Dương Vũ trừng to mắt nhìn , sau đó lại dùng lực hết sức mở to mắt nhìn , cho rằng mắt mình có vấn đề nhận lầm người . Hần thử lại vài lần , vài phút sau , hần có thể hoàn toàn khẳng định một nam một nữ ngồi ở góc đen tối khi là Lý Vĩ Hoành và Hạ Tử Tinh .

Bọn họ đến đây hẹn hò ?!Không phải đâu ? Hạ Tử Tinh xem ra rất đoan chính , thì thế nào lại “ba tuồng” chứ ? Lâm Lập Phong thật đúng là thảm hại !

Dur Tuyết Lâm ngoại tình , hiện tại Hạ Từ Tình cũng ngoại tình .

Thiện tai , thiện tai ! Lâm Lập Phong nhất định nghiệp chướng nhiều lắm , đến nỗi gặp báo ứng .

Dương Vũ nghĩ , có nên hay không nói cho Lâm Lập Phong nơi này đánh ghen ?!

Đang tiếp khách , Lâm Lập Phong bỗng nhiên nhận được điện thoại của Dương Vũ .

“Người có việc gì ? Ta hiện tại bề bộn nhiều việc !” Lâm Lập Phong lạnh nhạt nói .

“Ta có việc quan trọng muốn nói với người . Người đang ở đâu ?” Dương Vũ truy vấn hấn .

“Ta đang tiếp khách hàng .”

“Ta đến xem lão bà người ngoại tình , người có muốn hay không tới bắt gian ?” Dương Vũ lười biếng không gì sánh được trả lời .

“Cái gì ?!” Lâm Lập Phong đứng lên , lập tức đi ngay .

“Ta ở Danh viện câu lạc bộ thấy lão bà người cùng Lý Vĩ Hoành đang hẹn hò !” Dương Vũ nói chớ cho hấn .

YÊU SÂU ĐẬM , HẬN SÂU ĐẬM

Lý Vĩ Hoành kéo Hạ Từ Tình vào trong một căn phòng , ngọn đèn hắt ám , hấn thuận tay khóa cửa . Trong phòng hôn ám , còn lại hai người bọn họ , cô nam quả nữ .

Hạ Từ Tình nhìn Lý Vĩ Hoành sợ hãi , chân run rẩy không đứng vững .

“Không nên ! Vĩ Hoành ! Anh không nên làm như vậy! Anh buông tah em , được không ?” Hạ Từ Tình sợ hấn đến nỗi không ngừng lùi về sau .

“Em không phải sợ , Từ Tình ! Anh sẽ không làm tổn thương em ! Anh chỉ muốn yêu em !” đôi mắt Lý Vĩ Hoành cực nóng bốc cháy .

“Chúng không được làm vậy ! Em là vợ của Lâm Lập Phong , phản bội hấn , chúng ta đều không còn đường sống , anh hiểu chưa ? Vĩ Hoành!” Hạ Từ Tình cầu xin hấn .

“Anh không sợ ! Anh đưa em đến một nơi không ai biết chúng ta sống thật tốt . Em hãy tin anh ,anh sẽ mãi yêu em , sẽ đối tốt với em , Từ Tình !” Lý Vĩ Hoành đồn Từ Tình đến chân tường .

Hạ Từ Tình dùng sức đẩy hấn ra , đôi mắt mỹ lệ tràn ngập thương cảm “Nếu aanh yêu em , xin hãy để em đi !”

“Không !” Hấn đem thân thể khêu gọi của nàng ôm chặt trong lòng . Phân luyện và ái mộ trong lòng đã che mờ mắt hấn , giờ này phút này hấn thậm nghĩ phải đối tốt với nàng ! Giữ chặt nàng , từ nay về sau không buông tay !

Hạ Từ Tình cố hết sức đẩy hấn ra , thể nhưng nàng sức yếu so với hấn một chút tác dụng cũng không có . Hấn mạnh mẽ giữ chặt nàng ! Hầu như muốn nàng ở trong hấn mãi !

“Anh không nên như vậy !Vĩ Hoành !” Hạ Từ Tình ở trong lòng hấn hoảng loạn mà giẫy dụa , khăn cầu hấn có thể buông nàng ra .

Lý Vĩ Hoành cúi đầu trong nháy mắt đã giữ chặt đôi môi nàng , đầu lưỡi tham lam nhiệt liệt tiến vào trong miệng của nàng muốn cùng cái lưỡi thom tho của nàng triển miên . Hạ Từ Tình lực mạnh đẩy đầu hấn ra , lập tức quay đầu mình tránh đi , không cho hấn cơ hội tiếp xúc với môi nàng .

“Em van anh ! Vĩ Hoành ! Anh buông em ra !” Hạ Từ tình khàn giọng nói , tiết âm vô cùng gọi cảm , càng kích thích lửa trong lòng Lý Vĩ Hoành .

“Từ Tình , đêm nay em là của anh ! Anh sẽ không buông em ra !” Lý Vĩ Hoành ôm đầu Hạ Từ Tình , buộc nàng phải nhìn hấn , sau đó môi hấn nóng bỏng , rơi xuống trên cái cổ mềm mại của nàng , cắn cái cổ trắng nõn của nàng .

“Không nên ! Vĩ Hoành ! Anh còn như vậy em sẽ hô to lên !”Hạ Từ Tình thấy hấn mê muội cố chấp , tức giận nói .

“Tốt ! Em cứ hét lên ! Khiến cho cả thế giới đều biết anh và em ở trong phòng triển miên !Em kêu a ! em kêu a !”Lý Vĩ Hoành trừng mắt không chút sợ hãi nhì Hạ Từ Tình .

Hạ Từ Tình nhìn Lý Vĩ Hoành ương ngạnh như vậy ,tức giận tui thân , nước mắt không ngừng chảy ra .

EM YÊU HẤN ?

“Vĩ Hoành không nên ! Anh buông ra ! Đừng để em hận anh !”Hạ Từ Tình lấy tay bấm mạnh vào vai Lý Vĩ Hoành , thét lên chói tai .

“Em hận anh ?!” Lý Vĩ Hoành không tin được nhìn nàng .

“Là” Hạ Từ Tình phần nộ nói “Em hận anh! Em ghét anh ! Em không thích anh như vậy !”

Lời Hạ Từ Tình làm đau hấn , hấn lại khổ sở lại tức giận !

“Từ Tình , em không công bằng . Vốn dĩ em thuộc về anh ! Nếu không phải Lâm Lập Phong chen vào , em đã là thê tử của anh ! Thân thể của em , đôi môi em , tất cả của em , đều là của anh , tất cả là của anh ! Anh hiện tại chỉ lấy lại những gì thuộc về anh , anh sai chỗ nào ?” Lý Vĩ Hoành phần nộ chất vấn Hạ Từ Tình .

“Thế nhưng , em đã là người phụ nữ của Lâm Lập Phong . Điều này không thể đổi thay !” nước mắt Hạ Từ Tình rơi xuống .

“ Anh không ngại ! Anh muốn đêm nay ! Anh chỉ muốn đêm nay em là của anh như vậy là đủ rồi !” Thân thể cao to của hấn đè lên nàng , đem thân thể nhỏ xinh mềm mại của nàng áp đảo trên giường .

“Không nên !” Hạ Từ Tình ở dưới thân hấn liều mạng giãy dụa .

Hấn chăm chú đem nàng ôm , lập tức đôi môi nóng cháy của hấn che lại đôi môi đỏ mọng non mềm của nàng , đầu lưỡi cấp thiết giữ lấy cái miệng nhỏ nhắn của nàng .

Hạ Từ Tình đối với Lý Vĩ Hoành xâm chiếm , cảm thấy một cảm giác khó chịu chưa từng trải qua ! Hấn nhiệt liệt hôn , dĩ nhiên khiến nàng cảm thấy một trận ác tâm .

Nàng không cách nào chống lại sự xâm lược của hấn , nàng không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt cắn mạnh vào đầu lưỡi của hấn .

Lý Vĩ Hoành cảm thấy đau đớn , thoáng thả nàng . Hấn vuốt vết máu ở khóe môi , ánh mắt hấn tràn ngập thương tâm nhìn đôi mắt phần nộ của nàng .

Nàng làm hấn bị thương ? Nàng vô tình đối đãi hấn như thế ?!

“Từ Tình , em dĩ nhiên đối với anh như vậy !” Lý Vĩ Hoành khổ sở lên án nàng “Em thay đổi ! Em đã thay đổi !”

Hạ Từ Tình trên giường ngồi xuống , tức giận đến run người ,nàng chỉ vào hấn nói “Người thay đổi là anh ! Anh trước đây là hào hoa phong nhã n , là luôn hiếu ý , hiện tại thay đổi như thế nào ?”

Nữ nhân phản bội

Hạ Từ Tình liều mạng lắc đầu, trong đầu cũng hiện ra khuôn mặt Lâm Lập Phong đầy phần nộ

Đột nhiên,cửa phòng bị đá mạnh. Lý Vĩ Hoành ngẩng đầu lên, liền bị một bóng đen mạnh tay ném vào tường. Đầu của anh nặng nề đập vào tường, lập tức sưng lên thật to

Hạ Từ Tình biết có người tiến đến, liền lập tức gom quần áo của mình trên giường ngồi dậy. Nhận ra khuôn mặt đầy phần nộ của Lâm Lập Phong! ! Nàng mở to hai mắt, đầu óc thoáng chốc trống rỗng.

"Tiện nhân!" Lâm Lập Phong tát 1 cái vào mặt. Mặt Hạ Từ Tình nhất thời phát đỏ, tựa như da đang vỡ tan ra. Nàng che khuôn mặt đau đớn phát tức, nước mắt từ thân lập tức chảy xuống khuôn mặt.

"Cô cư nhiên làm ra cái chuyện xấu này? ! Cô có biết xấu hổ hay ko? Hạ Từ Tình!" Anh nắm chặt tay nàng , vận lực thật mạnh như muốn đem tay nàng bóp nát.

Nàng chịu đau đớn từ cái bắt tay của anh, mở to đôi mắt từ thân cực độ nhìn anh, một câu cũng ko nói nên lời.

Cho tới bây giờ nàng có thể nói gì? Nàng còn có thể giải thích rõ ràng sao?

Anh mạnh tay lôi kéo nàng kéo đến trước mặt, con mắt phần nộ gần như có thể tóe ra lửa, "Cô nói!! Tại sao phải đối xử với tôi như vậy? !"

Hạ Từ Tình cúi đầu, căn bản ko dám nhìn thẳng vào đôi mắt đầy oán hận của anh, chỉ có thể yên lặng chảy lệ.

"Lâm Lập Phong, ngươi buông từ tình ra!" Lý Vĩ Hoành chạy tới giật lại Lâm Lập phong. Lâm Lập Phong tức giận ném cho anh 1 quyền té xuống đất, Lý Vĩ Hoành lần thứ hai đứng lên, lại nhắm về phía bọn họ.

Lâm Lập Phong một cước làm anh té xuống mặt đất, thanh âm âm trầm tựa như từ địa ngục truyền đến: "Lý Vĩ Hoành, ta nói cho ngươi, tập đoàn Lý thị của ngươi nội trong một tuần sẽ phá sản!"

"Tốt! Ngươi có bản lĩnh sẽ a! Ta không sợ ngươi!" Lý Vĩ Hoành không kiêng kị mà đón nhận đôi mắt bốc lửa của Lâm lập phong

Lâm Lập Phong bày ra dáng tươi cười khát máu, "Tốt! Có can đảm! Chúng ta chờ coi đi!"

Anh nói xong liền đem Hạ Từ Tình lôi đi. Hạ Từ Tình yên lặng đuổi theo anh, ko nói 1 tiếng, nước mắt khuất phục nhìn về người phía trước.

Nàng biết rõ Lâm Lập Phong nhất định sẽ không tha thứ nàng! Trong mắt anh nàng đã khó coi! Lần này, thì dù cho nàng có nhảy xuống sông Hoàng hà cũng ko thể đem nhơ bẩn trên người tẩy sạch. . . . .

Lâm Lập Phong đem Hạ Từ Tình từ trên xe xuống, một tay lôi kéo nàng đi thẳng vào phòng của bọn họ , anh nặng nề đẩy mạnh nàng xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Nội Tâm Thống Thiết

Đập vào mắt anh là những vết hôn nằm rải rác trên chiếc cổ trắng nõn của nàng, một màn triền mien của nàng cùng Lý Vỹ Hoành bất kham kia một lần nữa lại hiện ra trước mắt anh

Lửa giận trong lòng anh chợt thăng tiến, quả thực có thể thiêu đốt một người! Anh tức giận đem nàng ra trước sân thượng, nhìn thấy hồ bơi lấp loáng phía dưới, một ý niệm trong đầu anh chợt lóe sáng, anh ôm lấy nàng.

"Đi, Đem dơ bẩn trên người cô tẩy sạch!" anh lãnh khốc không gì sánh được hô. Lúc nàng chưa kịp phản ứng thì anh đã 1 tay đem nàng từ lầu 2 hướng xuống lầu 1.

"A —— ! ! ! " Nàng thảm thiết hét chói tai rơi xuống hồ _ "Phác thông" 1 tiếng âm thanh tựa như đồng bạc rơi. Bọn người hầu đều sợ đến nỗi phải nhìn nhau

Hạ Từ Tình hầu như khiếp vía! Nàng cho rằng nếu Lâm Lập Phong đem nàng từ lầu 2 thả xuống, thì chính mình sẽ rơi xuống sàn mà chết, ko ngờ mình lại rơi vào hồ bơi lạnh đến xương tủy này

Tuy nhiên đối với nàng mà nói, rơi vào hồ bơi cũng đồng nghĩa với "Tử vong" ! Bởi vì nàng ko biết bơi!

"A ——! Cứu mạng! Cứu mạng! Tôi ko biết bơi!" Hạ Từ Tình ở trong nước liều mạng giãy dụa theo quán tính, mặc cho nước ập vào miệng nàng. Nàng cảm thấy thân thể của mình đang dần dần chìm xuống, nàng ko thể tự cứu bản thân.

Sợ hãi vô tận nảy lên trong lòng, nàng đau lòng phác giác anh đối với mình thì ra lại thống hận như vậy! Hận đến nỗi muốn giết nàng. . . . .

Lâm Lập Phong vừa nghe đến Hạ Từ Tình nói ko biết bơi, lập tức thả người từ lầu hai nhảy xuống hồ bơi. Anh băng nhanh bơi tới bên người nàng, khi nàng đang đau quặn bụng dưới liền chìa tay ôm lấy thân thể thất kinh của nàng

Nàng sợ đến nỗi phải vội vã ôm anh, chăm chú, chăm chú mà ôm anh, tựa như ôm phao cứu, ôm chặt, ôm chặt anh ko chịu buông rời.

Lâm Lập Phong ôm nàng trở về bờ, sau đó đặt lên thành hồ bơi, nàng cả người run run ôm anh, chui vào cổ anh nức nở.

Nàng nhất định sợ hãi!

Anh ban đầu chỉ muốn đem nàng ra hồ bơi tẩy sạch dơ bẩn, khiến nàng cảm thụ một chút băng lãnh của nước hồ, sẵn tiện cũng trừng phạt nàng 1 chút!

Ko ngờ đến nàng lại ko biết bơi! Nàng kinh hoảng, nàng hét chói tai cũng khiến anh sợ hãi!

Hắn nguyên bản muốn nghiêm phạt nàng! Khiến nàng nếm trải chút vị đắng ! Nhưng anh ko hề cảm thấy có nửa điểm vui vẻ, trong lòng anh chỉ tồn tại nỗi cảm giác tự trách! Anh muốn nghiêm phạt nàng, nhưng người khó chịu tự nhiên lại là chính mình!

Lâm Lập Phong thấy hình dáng đầy thương cảm của nàng, đáy lòng ko hiểu sao lại cảm thấy đau đau! Nàng vì sao phải phản bội anh? Nàng vì sao phải cổ phản bội anh? ! Là do anh đối xử với nàng ko tốt? Chẳng phải anh đã đem nàng ra ngoài ăn rồi sao? Chẳng phải anh đã cùng nàng đốt pháo hoa sao? Anh đã tận lực lấy lòng nàng rồi mà! Nàng còn muốn anh thế nào?

Không Nên Đụng Tôi

ngạo thế khó thuần phục · chính văn không nên đụng ta!

"Đem thân thể dơ bẩn của cô xử lý tốt!" Lâm Lập Phong buông nàng, phần nộ ném ra một câu nói, rồi cũng quay đầu lại xoay người rời đi. Nhìn bóng dáng quyết đoán, nha thần phiền chán như vậy , Hạ Từ Tình ko nói gì nhìn bóng anh quay lưng, nước mắt chảy ra càng thêm mãnh liệt

Nàng biết rõ anh sẽ ko tha thứ cho nàng! Anh đã tận mắt nhìn nàng cùng Lý Vỹ Hoành một màn bất kham trên giường, có loại nam nhân nào sẽ tha thứ cho nữ nhân của mình làm chuyện như vậy?

Nàng cảm thấy thâm tâm rất đau, rất đau. . . . . Vẫn tưởng rằng bọn họ có thể hài hòa ở chung, không hề có cừu oán, không hề có oán hận, ko ngờ tới hôm nay lại phát sinh ra 1 chuyện như vậy, tất cả đều là lỗi của nàng! Là nàng khéo tay phá hủy quan hệ vừa mới gầy dựng của bọn họ. . . . .

Bên ngoài mây đen bịt kín, bầu trời đen thui đầy tia sét phát quang, gió mạnh vù vù thổi đập vào cửa sổ, phát sinh ra âm thanh “lũu rúu”. Trong nháy mắt, trời đã mưa tầm tã mưa to như trút nước, giọt mưa lớn như tảng đá đập vào song thủy tinh phát sinh ra thanh âm kinh khủng.

Hạ Từ Tình đứng ở trong phòng thông qua song cửa thủy tinh nhìn ra bên ngoài, bên ngoài trời vẫn mưa rền gió dữ, trong lòng nàng cũng một trận bão tố nổi lên.

Hạ Từ Tình nhìn vào đồng hồ báo thức trên đầu giường, đã là 3 giờ sáng, Lâm Lập Phong vẫn chưa trở về! Anh đã 2 ngày ko về nhà, ngày hôm nay là ngày thứ ba.

Hay ngày nay anh đã đi nơi nào? Ở nơi nào? Nàng tuy là vợ anh nhưng đến cả tư cách hỏi cũng ko có!

Nàng biết rõ anh hận nàng, anh căn bản ko muốn nhìn thấy nàng.

Nàng nhắm mắt lại, trong đầu lại hiện lên hình ảnh của Lâm Lập Phong cùng nữ nhân của anh triền miên. . . . . Lòng của nàng, cứ nhiên cảm thấy có chút đau đớn và khó chịu.

Anh lúc này thật sự đang ở cùng 1 nữ nhân khác sao?

Bỗng nhiên, nàng nghe được sát vách có tiếng âm ỹ. Nàng lập tức đẩy cửa đi ra ngoài, nhìn thấy Lâm Lập Phong nhắm mắt say túy lúy, phờ phạc nằm trên giường, trái phải hai bên là chị Ngọc Dâu và tài xế Lý Thành đang hầu hạ.

Bọn họ thấy Hạ Từ Tình, lập tức đứng lên, kêu lên: "Thiếu phu nhân."

"Àn." Hạ Từ Tình nhìn bọn họ gật đầu nói: "Tôi sẽ chiều cổ anh ấy. Các người nghỉ ngơi đi."

"Vâng." Bọn họ lên tiếng trả lời rồi đi ra ngoài.

"Thành, thiếu gia 2 ngày nay tan tâm đã đi đâu?" Lòng hiếu kỳ nổi lên, Hạ Từ Tình mở miệng hỏi Lý Thành.

"Thiếu gia 2 ngày nay buổi tối đều nghỉ tại phòng làm việc. Đêm nay, tôi thấy ngài uống say mới dám đưa ngài ấy về." Lý Thành rất có trách nhiệm nói với nàng.

Tôi Diên Rời

Hạ Từ Tình đón nhận ánh mắt lạnh lùng như đá của Lâm Lập Phong, tâm tình bỗng nhiên trùng xuống.

"Quần áo của anh dơ rồi. Tôi sẽ giúp anh thay quần áo." Hạ Từ Tình đem áo ngủ của anh đến mặc vào cho anh, cài lại nút.

"Cút! Đừng đụng vào tôi! Đồ nữ nhân dơ bẩn!" Anh chụp 2 tay nàng, con mắt hung hãn phẫn nộ nhìn nàng chằm chằm, gần như muốn đem nàng ăn sống nuốt tươi!

Con mắt u buồn đầy mỹ lệ của nàng nhìn anh một hồi lâu, cắn cắn môi dưới, nàng xoay người rời khỏi phòng anh.

Lâm Lập Phong nhìn thân anh nhỏ nhắn xinh xắn rồi đi, ngực lại ko nổi! Anh tức giận đem song cửa thủy tinh trên sân thượng mở ra, một mình chạy ra ngoài trời mưa to lạnh lẽo. Mưa rền gió dữ như những hòn đá nhỏ đập vào thân thể, nhưng anh ko chút nào cảm thấy đau đớn. Anh chỉ cảm thấy cả người oi bức khó chịu, gió mưa lạnh lẽo tùy ý xối xả cọ rửa thân thể anh nhưng lại ko cọ rửa được lửa giận đang bùng hực thiêu đốt trong lòng.

Nhìn thấy hồ bơi to phía lầu dưới, anh bỗng nhiên cảm thấy hồ bơi lạnh lẽo đặc biệt hấp dẫn mình. Vì vậy anh ko cần phải nghỉ ngơi lâu mà nhảy thẳng xuống hồ.

Hạ Từ Tình nghe được "Phác thông" một tiếng, lập tức chạy ra sân thượng, nhìn Lâm Lập Phong lúc mưa lạnh gió rền nhảy vào hồ bơi băng giá. Lòng của nàng ko thể ko chú tâm. Anh ở hồ bơi, bơi qua bơi lại, tư thế ra sức kia khiến nàng biết anh rất phẫn nộ! Anh bây giờ rất rất tức giận!

"Thiếu gia, cậu mau lên đây đi! Nước rất lạnh! Mưa cũng đang lớn! Như vậy rất nguy hiểm _!" Hạ Từ Tình bỗng nhiên nhìn thấy chị Ngọc Dâu đem 1 cây dù đến gần hồ bơi khuyên Lâm Lập Phong.

Thế nhưng Lâm Lập Phong một chút cũng ko thèm nhìn đến chị Ngọc Dâu, vẫn tiếp tục ở hồ bơi liều mạng, phát tiết hết mọi phẫn nộ và phiền muộn trong lòng.

Chị Ngọc Dâu thấy chính mình ko cách nào khuyên bảo Lâm Lập Phong liền bỏ chạy lên lầu tìm Hạ Từ Tình.

"Thiếu phu nhân, cô nhanh mau đi khuyên nhủ thiếu gia! Như vậy không được _! Nguy hiểm lắm _! Lúc này ngoài trời còn có sét _ nếu như thiếu gia có cái gì sơ xuất, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Chị Ngọc Dâu cực độ hoảng loạn theo sát Hạ Từ Tình nói.

Nàng đã xem thiếu gia lớn lên, nhưng chưa từng thấy anh điên cuồng như vậy!

Hạ Từ Tình nhẹ nhàng đem nước mắt lau khô nói: "Tốt,tôi sẽ đi khuyên nhủ hấn."

Chị Ngọc Dâu phát hiện con mắt Từ Tình hồng hồng, còn đang rơi lệ,có lẽ đại khái vợ chồng bọn họ lại cãi nhau rồi.

Hạ Từ Tình mạo hiểm vượt đi tới thành hồ, mưa rơi đầy trên mặt trên người nàng, gió mạnh bật tung mái tóc thật dài, nàng phảng phất hình dáng của tiên tụt lạc phàm thật lay động. Lâm Lập Phong nhìn nàng đi về hướng mình bằng đôi mắt nóng cháy đầy chuyên chú

Đến bên bờ hồ bơi thì anh nhìn nàng lớn tiếng nói: "Cút!Cô cút đi cho tôi! Tôi ko muốn nhìn thấy cô nữa!"

"Nếu anh thích thì nghiêm phạt tôi, dẫn vật tôi a. Vì sao phải đi dẫn vật bản thân mình?" Nàng khổ sở nhìn anh la lớn

"Việc của tôi, ko cần cô để ý!Cô chỉ cần biến mất trước mặt tôi là được!"lừa giận trong đôi mắt sáng quắc của Lâm Lập Phong vẫn đang thiêu đốt.

Điều không phải! Điều không phải! Minh không thương hấn!Minh đã quyết ko thương hấn rồi!Ngực nàng hò hét! Nhưng nàng vẫn cắn chặt môi ko rên lên 1 tiếng

Nàng tình nguyện để anh hận nàng! Nàng nguyện ý nhận lấy cừu hận từ anh, nàng ko muốn mang đến cho Lý gia phiền phức! Mất đi tập đoàn lý thị,đổi với hợn mà nói là đã rất thống khổ rồi! Nàng không muốn họa vô đơn chí!

"Cô nói chuyện a! Cô!" Anh tức giận mà gào thét. Mong muốn nàng có thể giải thích,mong muốn nàng có thể hướng về anh cầu xin anh tha thứ! Hay lung tung vơ đại 1 cái cớ, anh cũng sẽ nguyện ý tin tưởng nàng vô tội !

Hạ Từ Tình rung rung đôi mắt ngấn lệ nhìn anh nói: "Tôi xin lỗi anh, tôi chết tiết!Anh để cho tôi chết đi!"

Tâm anh thoáng chốc rơi vào vực sâu vạn trượng!Nàng cư nhiên vì Lý Vỹ Hoành muốn tự tử!Nàng thực sự yêu Vĩ Hoành đến thế sao ?Tâm của anh đã bị nàng xe rách rồi. . . . .

"Cô ——! Đồ ghê tởm! Hạ Từ Tình!Cô là nữ nhân đáng ghê tởm nhất trên thế giới này! Cô có biết hay không? !" Con mắt phẫn nộ của anh trở nên đỏ bừng, anh nắm chặt lấy vai nàng như muốn bóp chết nàng

"Tôi biết !Tôi biết!Anh giết chết tôi đi !Anh bóp chết tôi đi!" Hạ Từ Tình mất lý trí tru lên, đem anh bức đến đường cùng ko lối thoát.

"Cô ——! !Nếu cô muốn chết!Tôi thành toàn cho cô!" Lâm Lập Phong phẫn nộ mà đem nàng chìm xuống nước, nước hồ lạnh lẽo theo lý tính ập vào miệng nàng ko ngừng. . . . .

Nàng dĩ nhiên không rên một tiếng mà nhắm mắt lại,tạo thành hình dạng thấy chết ko sợ khiến cho thâm tâm Lâm Lập Phong như bị hàng ngàn vạn mũi tên nhỏ xuyên thấu, đau đớn ko ngừng!

Anh yêu thương lập tức mang nàng ôm chầm, nàng thống khổ mà ho lên, đem tất cả lượng nước trong miệng phun ra ngoài

Nàng khó chịu ngẩng đầu lên, một khắc sau, miệng của nàng đã bị miệng của anh chặt chẽ ch lại , bờ môi băng lãnh của anh hấp dẫn bờ môi băng lãnh đồng dạng của nàng , thô lỗ mà mãnh liệt quán lấy nàng.Nụ hôn kịch liệt của anh đã châm ngòi cho cảm tình trong lòng nàng, nàng ôm lấy cổ anh nhiệt liệt đáp trả nụ hôn ấy,như cừu ngộ cam lộ bàn, luyến tiếc ko buông ra.(cừu ngộ cam lộ bàn là cái gì..ai giúp ta với)

Đôi mắt của nàng ko cách nào dừng chảy lệ, nàng rất muốn nói cho anh biết, chính mình bị tui thân, nàng rất muốn nói cho anh biết, thâm tâm chính mình đang khổ sở. Nhưng nàng giờ này khắc này,ko cách nào cùng anh nói thẳng. . . . .

Bọn họ ở hồ bơi kịch liệt hôn môi đối phương, cho đến khi bờ môi băng lãnh của mình bốc lửa nóng,cho đến khi thân thể băng lãnh bắt đầu bốc cháy. Bọn họ tựa như người gặp nạn chạm phải pháo cấp cứu, chăm chú mà ôm đối phương, cuồng liệt hấp thụ tất cả nhiệt tình của đối phương

Cho đến khi tình cảm mãnh liệt quán thông trên mỗi sợi dây thần kinh trong người,đến khi nhiệt tình thiêu đốt tế bào của bọn họ, Lâm Lập Phong liền cấp tốc ôm lấy Hạ Từ Tình, đá văng cửa phòng khách lầu 1. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

CẦU TÌNH

Hạ Từ Tình buồn chán ngồi uống cà phê dưới cây đại thụ ở hoa viên . Nàng ngắm nhìn các loài hoa ở hoa viên tranh nhau khoe sắc , có hoa cúc và hoa

đảo . nơi này là phía nam thành phố , mùa đông không có tuyết , nhưng khí lạnh vô cùng .Mà năm nay cảm giác so với năm rồi có phần lạnh hơn .

Gió từ từ thổi qua khuôn mặt mềm mại của nàng , đầu đón như dao cắt . Nhưng nàng thích cảm nhận sự sâu sắc này .Chỉ có sự cảm nhận này mới khiến cho nàng cảm thấy chính mình đang sống , lòng của nàng còn đang nhảy lên .

Nàng ngắm nhìn lá cây theo gió phiêu lãng , từ từ hạ xuống , tựa như một chiếc thuyền nhỏ từ trên trời giáng xuống . Cảm giác bị thương kia , trong lòng nàng đau đớn !

Tìm nàng rất đau ! Rất đau ! Vì sao lại đau như thế ?Nàng tự vấn chính mình , là bởi vì Lâm Lập Phong hiểu lầm và vô tình sao ? Nàng nhẹ nhàng lắc đầu , nàng không trách hắn , hắn tức giận là điều dĩ nhiên . Bất luận người nam nhân kia thấy cảnh gì , ngực cũng sẽ không dễ chịu !Cho dù với hắn nàng không phải vì yêu mà kết hôn , nhưng dù sao nàng cũng là vợ hắn .

Có người nam nhân nào khi nhìn thấy thế tử của mình cùng người nam nhân khác ở tại trên giường mà không phẫn nộ ?

Nàng cười nhạt . căn bản điều này không có khả năng !

Hắn có thể hay không mà cùng nàng ly hôn chứ ?Vừa nghĩ đến hai từ ly hôn , không hiểu sao nàng cảm thấy đau lòng . Nàng vì sao mà đau lòng ?Nàng không phải là rất muốn ly hôn hắn sao ?

Nàng ngừng suy nghĩ , nhìn ly cà phê .Có người nói , ái tình tựa như vị cà phê ,uống một ngụm thì cảm thấy vô cùng khó chịu , sau mới cảm nhận được hương thơm nồng từ nơi cổ họng lan dần dần sâu vào trong . Hay cảm giác ái tình tiên khổ hậu điền !

Nhưng vì sao ái tình của nàng chỉ có đau khổ mà không gặp ngọt ngào chứ ?

“Thiếu phu nhân , người có điện thoại !” Chị Ngọc Dâu bắt điện thoại đưa cho nàng .

“Cảm ơn chị , chị Ngọc Dâu” Hạ Từ Tình nhận điện thoại .

Vừa nhìn , số điện thoại lạ . Là ai tìm nàng ?

“Tôi là Từ Tình . Là ai vậy ?”

“Từ Tình , ta là di Lý” âm thanh bên đầu dây nghe ngạo .

“Di Lý , có chuyện gì vậy ?” Từ Tình kì quái hỏi thăm .

Nàng biết giọng nói này , là mẹ của Lý Vĩ Hoành . Mẹ Lý Vĩ Hoành tìm nàng có chuyện gì chứ ?Từ khi nàng và Lý Vĩ Hoành chia tay , đã không cùng nàng liên lạc . Di Lý là người phụ nữ ôn nhu , trước đây đối với nàng rất tốt . Đáng tiếc , nàng không có cái phúc làm dâu nhà họ Lý .

ĐƯA NGƯỜI TÌNH NHỎ VỀ NHÀ

“Từ Tình , con đồng ý giúp chúng ta sao ?” Nàng thương cảm hỏi

Hạ Từ Tình một phen khổ sở . Nàng cũng rất muốn giúp họ . Chỉ là , nàng biết mình không có khả năng đi giúp họ ! Chỉ sợ nàng mở miệng cầu tình , hắn sẽ trở nên trả thù tàn bạo hơn !

“Từ Tình , di cầu xin con ! Con có giúp chúng ta a ? Nếu như tập đoàn lý thị đóng cửa , chúng ta biết lấy cái gì mà sống ? Ngày sau sẽ thế nào ?” nàng nghe ngạo cầu xin Hạ Từ Tình .

“Con...con sẽ thử một lần !” hạ Từ Tình hít một hơi thật sâu .

“Cảm ơn con .Từ Tình . Cảm ơn con !”

Hạ Từ Tình gác máy , suy nghĩ nên nói thế nào với Lâm Lập Phong ? Nói với hắn như thế nào , để hắn không tức giận ? Hắn mới chịu đáp ứng buông tha cho họ chứ?

Suy nghĩ hồi lâu , nàng bắt tay ấn số điện thoại của hắn . Một hồi lâu , hắn rút cuộc cũng bắt máy , giọng điệu vững vàng “Nói ! Chuyện gì ?”

“Lâm Lập Phong , tất đều là lỗi của tôi . Anh tức giận , thì hướng về tôi mà trả thù!

Anh buông tha cho tập đoàn Lý thị đi !” Hạ Từ Tình can trọng nói .

“Thình thịch” một âm vang lên . Lâm Lập Phong ném mạnh điện thoại đến nỗi nứt tường . Lập tức toàn thân mệt mỏi . buông tha Lý Vĩ Hoành ?! Nàng vì Lý Vĩ Hoành đến cầu xin hắn ?

Nữ nhân này thật ghê tởm ! Nàng còn dám vác mặt đến cầu xin hắn buông tha cho tình nhân của nàng . Quả thật không thể nói nổi !

Hạ Từ Tình nghe một tiếng “ Thịch” , sau đó điện thoại mất liên lạc . Nàng nhắm mắt lại , nếu nàng đoán không sai , hắn nhất định bắt tay phá hủy .

Có lẽ lời cầu xin của nàng khiến hắn càng thêm tức ! Nàng còn có thể làm gì để giúp đỡ họ ? Chính bản thân nàng còn khó bảo toàn !Nàng cười khổ!

Chạng vạng tối , Lâm Lập Phong trở về , bên người ôm một cô gái đẹp còn trẻ . Nhìn bọn họ ôm ấp nhau vui vẻ , xem nàng như người vô hình. Hạ Từ Tình cảm thấy tâm tính lương thiện của mình tựa như bị dội một dòng nước lạnh băng , cả người thấu lạnh .

“Chị Ngọc Dâu , ăn cơm .Ta đói bụng .”Lâm Lập Phong ngồi xuống bên cạnh bàn ăn , kéo cô gái ngồi lên đùi mình .

Cô gái ngồi lên đùi hắn , cầm lấy mặt hắn , càng không ngừng hôn hắn , hôn khuôn mặt hắn , mũi , tai , đến cả cổ , quả thực không coi ai ra gì , không kiêng nể gì cả .

Hạ Từ Tình biết đây là đòn phản kích của Lâm Lập Phong hắn cố ý đưa cô gái này về nhà là muốn khiến nàng đau khổ .

NÀNG NHU NHƯỢC VẬY SAO ?

Bỗng nhiên , nàng nghe được âm thanh từ sát vách phòng bên truyền đến . Nàng biết bọn họ đã vào phòng bên . Không dấu diếm , nàng nghe rõ những âm thanh từ sát vách trong căn phòng kia truyền đến , những ngân thanh, tiếng thở dốc ,còn có tiếng nữ nhân tình cảm mãnh liệt thê lên chói tai ...

Nàng bưng lấy lỗ tai của mình , chính vì âm thanh không cách nào chấm dứt kia càng khiến nàng đau khổ , nước mắt của nàng chảy xuống gương mặt .... Nhớ tới đêm tân hôn trước kia , hắn cũng như thế tàn nhẫn đối đãi nàng .

Nàng khi đó thật đúng cảm chạy ào vào phòng tặng cho bọn họ một xô đầy đá lạnh băng , phá hư bọn họ thật là việc hay . Thế nhưng hiện tại , ngay cả cái dũng khí này nàng cũng không có !

Nàng trở nên nhu nhược như vậy sao ? Hay là ....

Nàng hiện tại ngay đi phá hư , ngay cả cái dũng khí để đối mặt cũng không có !Bởi vì nàng biết chính tâm mình cũng không thể chịu nổi ....

Vì sao không thể chịu nổi ? Về phần nguyên nhân , nàng , cũng không dám đối mặt và hiểu đến tận cùng . Kết quả kia , tuyệt đối suốt đời sẽ hủy hoại nàng ...

Một đêm không ngủ , sáng sớm Hạ Từ Tình đã ra hoa viên tản bộ . Khí trời sáng sớm thật sự rất lạnh ! Nàng cảm thấy gió lạnh thấu xương , thân thể nàng bạc nhược .

Nàng cảm thấy rất thoải mái ! Bởi vì nàng nghĩ cả người mình ớn lạnh khó chịu , gió lạnh vừa vãn có thể giúp nàng tiêu trừ miễn trên người . Nàng đi tới bên bờ hồ bơi , ngồi trên mặt đất , nàng tháo dây thắt hai cho vào làn nước lạnh lẽo của hồ bơi .

Thực sự quá lạnh ! Cả người nàng ngay lập tức nổi da gà . nàng chà xát lòng bàn tay mình , sau đó đưa lên miệng hà hơi . Đón bắt tay phóng tới trong ao , lạnh lẽo đến thấu xương , để thẳng bụng đau .....

Lâm Lập Phong từ sân thượng của căn phòng nhìn thấy Hạ Từ Tình ngồi bên biên hồ bơi , lấy tay bắt chân phóng tới hồ bơi . Hiện tại nhiệt độ ôn độ ! Nàng có bị sao không a ? Nàng dĩ nhiên bắt tay lấy chân phóng tới ngâm trong nước . Có đúng là nàng muốn sinh bệnh hay không ?

Hắn vội vã từ trong phòng chạy đến hồ bơi , kéo tay nàng .

“Cô ngồi ở đây làm gì ? Không lạnh sao ? Đồ ngốc !”hắn đỡ thân thể hơi bất ổn của nàng , mặt nàng hồng hồng sát đến khuôn mặt hắn , hắn cảm nhận được hơi nóng từ nàng đến .

“Anh đến làm gì ?” Hạ Từ Tình đứng không vững mà đẩy hắn ra .

Bàn tay to của hắn sờ lên trán nàng , quá nóng a ! Đầu nàng sốt lên !

TÀN NHẢN LÀ BẢN TÍNH CỦA TA !

Nàng lạnh lùng đẩy hắn ra , quay mặt đi “Không cần anh để tâm , tôi thế nào là chuyện của tôi !”

Lâm Lập Phong tức giận quay mặt nàng lại “ Tôi là trọng phu của cô ! Chuyện của cô cũng là chuyện của tôi !”

Hạ Từ Tình liếc nhẹ hắn , đơn giản nhắm mắt lại . Không hề để ý tới hắn !

Lâm Lập Phong cho nàng xem thường hắn ,hắn hít một hơi thật sâu , âm thanh lạnh lùng mà nói “Được , cô nhắm mắt lại , vậy không thấy được tin tức ngày hôm nay tập đoàn Lý thị tuyên bố phá sản .”

Hạ Từ Tình Thoáng chốc mở to hai mắt , lập tức từ trên giường ngồi xuống kéo tay hắn , cầu xin hắn “ Anh sẽ không buông tha hắn một lần sao ?Đó tận huyết cả đời của nhà họ Lý !”

“Tôi vì sao phải buông tha hắn?Cô đã quên ? Không ai làm tổn thương ta còn có thể sống tốt !”Âm thanh của hắn như từ sứ giả địa ngục , nghe xong mà không cách nào nói lại được .

“Anh như vậy không phải quá tàn nhẫn sao ?” Hạ Từ tình khổ sở nhìn hấn .

“Tàn nhẫn là bản tính của tôi , tôi sẽ không bỏ qua điều gì bất luận là ai !Kề cả cô!” hấn bỗng nhiên nắm lấy cái cằm nhỏ của nàng , dương mắt nhìn nàng .

Hạ Từ tình nước mắt tràn mi “Mặc kệ thế nào tôi cầu xin anh , anh cũng không thể thủ hạ lưu tình sao ?”

“Ta đã thủ hạ lưu tình ! Nếu bằng không , ngày hôm nay không chỉ tập đoàn Lý thị tuyên bố phá sản , mà còn có tập đoàn Hạ thị nhà cô !”

Nàng nhắm mắt lại , mặc cho nước mắt chảy dài trên gương mặt nàng .

“Anh cứ đi ! Tôi không muốn thấy anh !” Nàng tức giận àm to tiếng với hấn

“Lý Vi Hoành đối với cô thực sự mà nói quan trọng đến vậy sao ?” hấn tức giận , tay càng nắm chặt lấy cằm nàng .

Nàng trợ to con mắt rung rung nước nhìn hấn “Anh không biết rõ ! Đó là người nhà Vi Hoành là vì sự sinh tồn của công ty !Công ty không còn , cả nhà bọn họ nói không chừng phải ra đường mà sống , phụ mẫu hấn lâm lão không được an dưỡng lúc tuổi già . Anh nói xem , sau này bọn họ sẽ sống ra sao ? Anh nhất thời tức giận , không chỉ đóng cửa một công ty , mà hủy hoại cả một tương lai của một nam nhân , hoàn toàn phá hủy tâm nguyện an dưỡng tuổi già của hai người lão nhân !”

Lâm Lập Phong nghe xong lời của nàng , tay nắm chặt cằm nàng buông rơi . Hấn ngẩng đầu , thấy chị Ngọc Dâu và bác sĩ Hoàng đã đứng ở cửa phòng .

“Chị Ngọc Dâu , bác sĩ Hoàng, giao nàng cho hai người” Hấn nói với họ , liền quay người đi ra .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

NGƯỜI MUỐN CHẾT ĐÚNG KHÔNG ?

“Cô muốn chết đúng không ?” Lâm Lập Phong lớn tiếng hỏi nàng.

Nàng nhắm chặt mắt lại không rên một tiếng.

“Mau đứng lên uống thuốc !” hấn kéo nàng .

Nàng đẩy hấn ra , tiếp tục nằm trên giường , kéo chăn trùm kín .

“Rốt cuộc cô muốn thế nào ?” hấn lại một lần nữa kéo nàng .

Nàng mở mắt lạnh lùng nhìn hấn "Việc của tôi , không cần anh lo !”

“Cô là thê tử , chuyện của cô , đương nhiên tôi phải lo! Mau uống thuốc !” hấn đưa thuốc tới miệng nàng .

Nàng hất thuốc trên trên hấn ra , thuốc rơi trên giường . Lâm Lập Phong tức giận nắm lấy cằm nàng , hốt lấy những viên thuốc trên giường , trực tiếp nhét vào miệng nàng . Nàng mím chặt môi , không chịu uống thuốc .

“Chết tiết ! Cô mau mở miệng uống thuốc vào !”

Hạ Từ Tình cứng đầu không chịu mở miệng ,

“Cô! Chết tiết !” Lâm Lập Phong nheo mắt nguy hiểm , bỗng nhiên giữ chặt môi nàng , hấn thô bạo mà chà đạp môi nàng , thẳng đến nàng cảm thấy đau đớn . Nàng tức giận cố đẩy hấn ra , thế nhưng không suy chuyển thân thể cao to của hấn .

Nàng thống khổ khó chịu mà hé miệng , khiến cho cái lưỡi của hấn thừa cơ yham lam tiến vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng , sau đó hấn buông môi của nàng ra , nhân cơ hội mà nhét thuốc vào miệng nàng .

Nàng thiếu chút nữa nghẹn thuốc mà chết , Lâm Lập Phong lập tức đưa ly nước cho nàng , nàng vội nhận lấy uống một hơi cạn sạch . Đợi sau khi thuốc trong miệng nàng trôi xuống , nàng phẫn nộ cầm ly nước trong tay ném vào tường , ly thủy tinh lập tức vỡ thành muôn mảnh .

Lâm Lập Phong nhìn những mảnh vỡ thủy tinh , đưa mắt sắc bén nhìn nàng “Tốt ! Tốt! Cô muốn chết !Tôi không cần cô ! Cô thích làm thế nào thì làm !

Bất quá , tôi càng cáo cô , cảm chết trong nhà tôi ! Muốn chết ra ngoài mà chết !”

Hạ Từ Tình cười lạnh một tiếng , quay mặt qua chỗ khác không nhìn hấn . Lâm Lập Phong thấy dáng đáp quát cường của nàng , cũng vô tình không để ý đến sự sống chết của nàng , hấn đứng lên , nhanh chóng ra ngoài .

Hạ Từ Tình thấy hấn ra ngoài , thả mình trên giường nghỉ ngơi . Thế nhưng tâm nàng rất phiền muộn ! Vừa nghĩ đến hoàn cảnh bi thảm của Vi Hoành và Lý thúc thúc , di Lý , tâm nàng rất khó chịu ! Tất cả đều tại nàng ! Nàng đã không dứt khoát trong mối quan hệ này !

THẤT TUNG

Nàng mở to hai mắt , chiêm ngưỡng khuôn mặt đẹp lạ thường của nam nhân ngoại quốc .

“Cô không sao chứ ?Tiểu thư !” nam nhân ngoại quốc dùng tiếng Trung hỏi nàng .

“Anh nói tiếng Trung rất khá .” Hạ Từ Tình nở một nụ cười quyến rũ.

“Cảm tạ” hấn tươi cười lộ ra dáng người lồi lạc .

Hạ Từ Tình gạt đầu , thoát ra khỏi vòng tay ôm ấp của hấn , rồi lại lần nữa ngã xuống , nam nhân ngoại quốc lại đỡ lấy nàng .

“Búp bê Trung Quốc , Nhà cô ở đâu ?Tôi đưa cô về !”

“Ta một mình” nàng vừa nghĩ đến hình ảnh lãnh khốc vô tình của Lâm Lập Phong thì tức giận , hấn vì sao không cần nàng chết chứ ? Hấn vì sao không thể buông tay người nhà Vi Hoành chứ ?

Nàng không phải người nhà của hấn ! Nàng không muốn thừa nhận là người nhà của hấn !

“Tôi đưa cô đến khách sạn nghỉ ngơi nha !”

“Không cần”Hạ Từ Tình đẩy hấn , tự mình đi không vững . Bỗng nhiên , từ hai bên một người đột nhiên lao tới , va vào nàng , đầu nàng va phải cái cột phải trước , trước mắt nàng bỗng tối sầm lại ,....

Lý Thành nguyên ở một quán bar theo Hạ Từ Tình , chỉ mới đi toilet một chút , đã không thấy tăm hơi hình bóng nàng . Hấn tìm khắp quán bar , đều không thấy bóng dáng nàng . Nàng rốt cuộc đã đi đâu ? Mặt hấn lập tức trắng bệch .

“Cái gì ?! Không thấy nàng đâu ?!” Lâm Lập Phong nhận được điện thoại , tìm như ngừng đập “Người ở nơi nào tìm đi , ta đến ngay”

Hấn lập tức lái xe rời công ty , bằng tốc độ nhanh nhất tới quán bar . Thấy Lý Thành , hấn liền hỏi “ Thế nào đã tìm thấy chưa ? Một người lớn như vậy , nhất định phải tìm thấy bóng dáng chứ ?”

“Tôi không biết” Lý Thành cúi đầu không dám nhìn ánh mắt đầy phẫn nộ của thiếu gia .

“Đã hỏi xung quanh quán bar chưa ?Có lẽ có người thấy bóng hình của nàng !” Lâm Lập Phong lo lắng hỏi .

Lý Thành lắc đầu “Tôi đã hỏi rất nhiều người . Bọn họ đều nói không thấy thiếu phu nhân .”

“Chết tiệt ! Nàng rốt cuộc đã đi đâu?”Lâm Lập Phong nắm chặt bàn tay . Nữ nhân này thật phiền phức ! Thế nào lại mang thêm lo lắng cho hấn !

Quán bar này rất phức tạp ,nàng một nữ nhân tới đây uống rượu , thực sự cái gì ngoài ý muốn đều phát sinh ! Nữ nhân chết tiệt này đã đi đâu ?

TÌNH MỘT ĐÊM

Làm sao bây giờ ? Làm sao bây giờ ? Ai có thể nói cho nàng biết rốt cuộc tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì ?Trong đầu nàng lần nữa hiện lên khuôn mặt Lâm Lập Phong đương phẫn nộ ....

Trời ạ ! Nàng một đêm không về nhà ! Hấn nhất định tức giận muốn giết người 1

Làm sao bây giờ ? Làm sao bây giờ ? Cái đầu thông minh của nàng hỗn loạn ? Bỗng nhiên , nàng nghe được một âm thanh , nàng hướng ánh mắt đến nơi phát ra âm thanh , một nam nhân người mặc quần , thân trên hoàn toàn không gì che đậy đi tới , vóc người hấn cao ngất , cơ ngực rắn chắc , tóc vàng ánh rực rỡ , thân càn ướt nước . Rõ ràng vừa tắm xong .

Hạ Từ Tình hách dịch nhìn hấn !Hấn không phải là người đẹp trai tối hôm qua nàng say rượu gặp phải ?!

“Anh, anh là ai ? Tại sao tôi lại ở đây ? Nơi này là đâu ?” Hạ Từ Tình khẩn trương kéo quần áo của mình tránh ra xa hấn nhất , một đôi mắt đẹp hơi tức giận nhìn hấn.

Nam nhân lộ ra nụ cười đẹp mê hồn , đôi mắt màu xanh cười khanh khách nhìn nàng chăm chú “Tôi là Just , đây là nhà trọ của tôi.”

“Đây là nhà trọ của anh ! Anh vì sao đưa tôi đến nhà trọ của anh ?” Hạ Tử Tinh rất tức giận chất vấn hấn .

“Tôi nói đi khách sạn , cô nói không đi . Tôi cũng còn cách đưa cô về nhà trọ của tôi .” Just nhìn về mặt buồn của Hạ Tử Tinh . Cái này xem ra Búp bê Trung Quốc không biết tới qua đã xảy ra việc gì ?

Mặt Hạ Tử Tinh nhất thời đỏ lên , nàng tối hôm qua dĩ nhiên đã ngủ ở nhà hấn . Hơn nữa hấn bây giờ còn nửa người . Lẽ nào , lẽ nào tối qua bọn họ đã .....? Trời ạ! Tại sao có thể như vậy ? Nàng không dám nghĩ nữa ....

“Tôi , quần áo của tôi đâu ?”Nàng hận không thể lập tức thay quần áo mà đi khỏi đây . Ở đây khiến cả người nàng không được tự nhiên .

“Quần áo của cô ? Tôi không có ý , tối hôm qua đã quá lực , đem xé rách mất rồi !” Just về mặt vô tội nhìn nàng .

Xé rách ?! Không phải đâu! Bọn họ tối hôm qua sao có thể kịch liệt như thế ? Tại sao nàng một chút ấn tượng cũng không có ? Hạ Tử Tinh mặt đỏ tựa như bị nhìn thấu .

“Anh , anh nói cho tôi rõ , chúng ta , chúng ta có đúng hay không thực sự , thực sự cái kia ?” Hạ Tử Tinh cố lấy dũng khí hỏi hấn .

“Cái kia ? Chính cô là ai ?” Just kì quái nhìn nàng .

Hạ Tử Tinh hầu như muốn cắn đứt lưỡi mình , hấn là người ngoại quốc , đương nhiên nghe không hiểu tục ngữ này của người Trung Quốc .

Nàng suy nghĩ một chút “ Tôi hỏi anh , anh tối hôm qua có khi dễ tôi hay không ?”

Làm tình nhân của tôi

Nàng cứ nhiên cùng cái người đàn ông ngoại quốc này trải qua 1 đêm tình sao?Nàng có điểm xúc động muốn khóc! Tại sao lại có thể như vậy?Vì sao nàng lại uống rượu chứ?Vì sao nàng lại cùng Lâm Lập Phong hờn dỗi? Hiện tại đã hại chính mình rồi!

Hiện tại nàng làm sao bây giờ? Nàng cả người cứng ngắc! Suy nghĩ một hồi lâu, vấn đề hiện tại của nàng chính là tìm cách che miệng của hấn lại,chuyện lớn này ko nên để người thứ 3 biết!Nếu như có sơ hở,nàng chết là cái chắc!

Nàng vội vã móc ví của mình, đem tất cả tiền bên trong đưa cho hấn

"Đây là toàn bộ số tiền trên người của tôi,tôi mong muốn anh có thể đem toàn bộ tất cả chuyện hôm qua giờ này khắc này quên sạch!Sau đó mặc kệ là anh gặp tôi ở đâu, cũng phải giả vờ như ko quen biết . Được chứ?"

Khắc Just nhìn tiền trên tay nàng, đại khái cũng chỉ là mấy nghìn mà thôi. Hấn lúc nào đã trở nên kém giá như vậy?

Hấn có chút hứng thú nhìn nàng, "Cô cho rằng xi cho tôi 1 ít tiền như vậy thì có thể bị được mồm tôi sao?"

"Vậy anh muốn thế nào?"

Hấn lôi kéo tay nàng, đem nàng ngồi xuống đùi hấn, mùi long thủy trên người hấn lập tức xông vào khứu giác nàng, "Tôi muốn em làm người tình bí mật của tôi, bảo bối!"

Hạ Tử Tinh lập tức đẩy hấn ra, con mắt mỹ lệ tràn ngập ý giận: "Đừng mơ tưởng!!Cái đồ xấu xa, vô lại này!"

Khắc Just khẽ gọi mỉm cười quyến rũ: "Em ko sợ tôi đem chuyện tối hôm qua toàn bộ nói cho chồng em, Lâm Lập Phong?"

"Anh, anh biết hấn? !" Hạ Tử Tinh thân thể cứng đờ!

"Trong cái thành phố này, ko ai ko biết chồng em là Lâm Lập Phong cả.Hấn gần như đã trở thành danh nhân." Khắc Just buồn cười nâng mi.

cũng đúng! Trong cái thành phố này, có ai mà ko biết Lâm Lập Phong chứ?Doanh nhân thành đạt Lâm Lập Phong, trưởng tôn của Lâm thị gia tộc,Lâm Lập Phong vạn người mê. . . . .Hấn biết Lâm Lập Phong cũng chẳng phải là lạ.

"Như vậy đi, em cứ suy nghĩ. Anh cho em một ít thời gian để suy nghĩ."

"Ko cần suy nghĩ!Tôi hiện tại trả lời! Không bao giờ! Anh thích nói cho hấn thì cứ nói đi!" Nàng tức giận đá cửa rồi đi

"Em muốn như vậy rồi đi sao?"Khóe môi hấn hiện lên nụ cười xấu xa.Nhân thần quan sát nàng từ đầu đến chân, trong mắt tràn ngập ý đen tối.

Định Ra Khế Ước

đi ra, sau khi rửa mặt, chải đầu, khuôn mặt hồng hồng của nàng càng xinh đẹp động lòng người, con mắt tinh linh có thần,mũi xinh đẹp, đôi môi đỏ búng khêu gợi. Thật không hổ là người mẫu thế giới!

Lâm Lập Phong đúng là biết chọn vợ!Hạ Tử Tinh mỹ lệ , kêu gọi như vậy,quả thật nàng có thể bức điên 1 đoàn nam nhân a! Hình dạng. Vóc người.

Khí chất đều là thượng đẳng! Hắn đột nhiên thấy đồ ký với Lâm Lập Phong!

"Em rất đẹp!" Khắc Just không khỏi ca ngợi nói.

"Cảm tạ."

"Xem ra em rất thích hợp làm người mẫu quảng bá sản phẩm cho chúng tôi, chỉ bằng em làm người đại diện cho sản phẩm của chúng tôi đi." Khắc Just bỗng nhiên nói thẳng

"Nga? Đây ko phải là quần áo của công ty anh sao?" Hạ Từ Tình xoa xoa chiếc váy trên người

"Đúng vậy. Chúng tôi là doanh nhân nước ngoài. Tôi là tổng giám đốc chi nhánh Châu Á. Lần này có ý đến Trung Hoa Trung Quốc là muốn mở rộng thị trường công ty. Tôi còn lo lắng ko biết tìm ai là người phát ngôn, hiện tại tôi nghĩ đã tìm được rồi." Khắc Just vẻ mặt thương thức mà nhìn nàng.

Hạ Từ Tình suy nghĩ một chút, nói: "Nếu tôi chấp nhận làm người đại diện cho công ty anh, anh sẽ giúp tôi bảo mật chuyện tôi qua chứ?"

Đôi môi duyên dáng nhắc lên 1 nụ cười nhạt, " đương nhiên."

"Được! Tôi chấp nhận!" Hạ Từ Tình sáng khoái mà nói.

Khắc Just đem hộp đồng đưa ra trước mặt nàng, "Đây là hộp đồng, cô xem kỹ rồi kí."

Hạ Từ Tình cầm lấy hộp đồng xem, ngửi ngửi 1 lúc. Phải kí 1 năm sao?

"Một quý thôi có được ko ? Một năm thì dài quá." Hạ Từ Tình đề nghị.

"Không được!"

"Vây nửa năm đi." Hạ Từ Tình đề nghị lần nữa. Nếu như thời gian dài quá, nàng e rằng Lâm Lập Phong sẽ ko đồng ý.

"Ko được đâu. Em thích thì kí vào, không thích thì ko cần kí. Tôi ko ép buộc em!" Khắc Just ngồi trên sofa nhàn rỗi nhìn nàng.

Hạ Từ Tình bắt đầu nhìn hộp đồng rồi kí tên mình vào

Tuy rằng Lâm Lập Phong không thích nàng làm người mẫu, nhưng vì bảo vệ danh dự của mình, nàng phải đem chuyện này làm thật tốt. Hi vọng Khắc Just là người biết trọng lời hứa, không đem chuyện tôi qua nói cho người khác.

Nhưng khi nghĩ đến chuyện tối hôm qua, nàng cùng cái tên nam nhân này làm chuyện vô liêm sỉ trên giường thì toàn thân nàng da gà đều nổi hết lên cả. . .

Khi Hạ Từ Tình vừa về đến nhà, nàng cứ nhiên đã thấy Lâm Lập Phong ngồi chờ ở phòng khách, hắn không cần đi làm sao? Hiện tại đang là buổi trưa, tại sao hắn lại ở nhà?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Nói Xạo

"Tôi hôm qua cô đi ra ngoài, thiếu gia lo lắng cho bệnh tình của cô, đã nhờ Lý Thành theo cô. Thế nhưng, trong chớp mắt, hành tung của cô đã biến mất rồi. Chúng tôi lo lắng khắp nơi tìm cô nhưng vẫn tìm ko được! Tôi lo đến nỗi cả buổi tối cũng chưa ngủ." Chị Ngọc Dâu vừa nói vừa niệm kinh vái bồ tát, viên đá giắt trong tâm cuối cùng cũng có thể gỡ xuống

Hạ Từ Tình nghe chị Ngọc Dâu nói vậy ko thể sững sờ. Bọn họ cả tối hôm qua tìm nàng sao? Phải vậy ko?

1 lúc sau, nàng đón nhận con mắt truy vấn lợi hại của Lập Phong, hắn sắc giọng hỏi: "Nói đi, tôi hôm qua cô đi đâu?"

"Tôi, tôi đến nhà của bạn." Hạ Từ Tình vội vã nói sạo

"Bạn nào?" Hắn tiếp tục truy vấn, con mắt phần nộ như muốn đem nàng nuốt gọn

"Anh ko biết người đó đâu." Nàng đẩy hắn ra, cố ý tránh né con mắt thâm dò

"Thật xin lỗi, chị Ngọc Dâu, khiến chị lo lắng rồi." Hạ Từ Tình vội vã chuyển ánh nhìn sang chị Ngọc Dâu, né tránh sự truy vấn của hắn

Ko ngờ chị Ngọc Dâu lại quan tâm nàng như vậy, nàng trước đây còn tưởng rằng nàng ko để ý đến mình ? Xem ra chị Ngọc Dâu là người ngoài lạnh trong ấm a!

"Tôi ko có sao. Thiếu gia cả buổi tối hôm qua đều bồn ba tìm kiếm cô. . . . ."

"Chị Ngọc Dâu!! Chị nói nhiều quá rồi!" Lâm Lập Phong lập tức uống nấn chị Ngọc Dâu, lo sợ nàng đem chuyện tối hôm qua hắn lo lắng toàn bộ nói cho Hạ Từ Tình.

Hạ Từ Tình nhìn chăm chăm Lâm Lập Phong bằng ánh mắt ko thể tin được, hắn thấy nàng biến mất, tối hôm qua đã lang thang tìm nàng? Chuyện này có thể xảy ra sao? Ko phải là hắn rất hận nàng à?

Lâm Lập Phong thấy ánh mắt nóng cháy của nàng có điểm khó chịu. Hắn xoay người sang chỗ khác, mượn cớ gọi điện thoại, nhân cơ hội bỏ đi.

"Thiếu phu nhân, cô trước tiên về phòng nghỉ ngơi 1 chút đi." Chị Ngọc Dâu quan tâm nhìn Hạ từ tình cười

Hạ Từ Tình gật đầu đi thẳng đến gian phòng hảo hạn. Nàng giờ này khắc này thực sự rất cần nghỉ ngơi 1 chút để phiền muộn trong lòng có thể vơi đi!

Nàng đem ra một bộ áo ngủ, đi vào phòng tắm đem bản thân mình thanh tẩy 1 phen. Vừa nghĩ đến người nàng có mùi của nam nhân kia, nàng đã chịu không nổi!

Dòng nước ấm áp chảy xuống châu thân, nàng nhắm mắt lại, đầu óc trống rỗng. Đối với tất cả chuyện tối hôm qua, nàng 1 chút ấn tượng cũng ko có! Nàng có thực làm ra cái chuyện vượt rào ko? Tâm tình của nàng bỗng nhiên trở nên rất ác liệt!

Nàng ko phải là 1 người phụ nữ tùy tiện, cũng ko làm những việc tùy tiện! 1 đêm tình hôm qua, đã phá tan điểm mấu chốt trong đạo đức của nàng, khiến nàng ko cách nào chấp nhận bản thân mình

Tuy rằng chỉ là 1 lúc nông nổi! Nhưng nàng cũng ko cách nào tự tha thứ cho bản thân! Nàng bỗng nhiên nghĩ đến cơ thể mình đã vương bẩn. . . . . Nước mắt tủi thân lại ko ngừng chảy xuống. . . .

Số Phận Phù Hợp

"Tôi, tôi ko phải đã nói là đến nhà bạn rồi sao?" Nàng ko cách nào khống chế nhịp tim của mình

"Thật ko?" Hắn hí con mắt đầy nguy hiểm, hoài nghi nhìn nàng.

"Tin hay không tùy anh!" Hạ Từ Tình đem mặt xoay qua 1 bên, ko dám nhìn hắn, sợ bị hắn nhìn thấy tất cả

Hắn chuyển mặt nhìn thẳng vào mặt hắn: "Tôi tin cô 1 lần! Đừng gạt tôi! Tôi ghét nhất là bị người khác lừa dối!"

Hạ Từ Tình cả người giật mình, lỡ như hắn phát hiện chuyện nàng làm tối hôm qua, hắn nhất định sẽ giết chết nàng!

"Tôi cảnh cáo cô, nếu như còn có cái buổi tối thứ 2 như hôm qua, cô vĩnh viễn đừng nên trở về nữa!" Lâm Lập Phong chăm chú nhìn nàng nói.

"Tôi cam đoan ko có lần thứ 2 đâu." Nàng lần này đã gặp phải "Quý", lần sau nàng còn dám đi sao? Nàng hối hận gần chết rồi!

"Thực chứ?" Tiếng nói của hắn bỗng dưng trầm trầm, chất giọng khàn khàn có vẻ gì đó đặc biệt gọi cảm.

"Uh, ân." Nàng liên tục gật đầu.

Tối hôm qua nàng biến mất đã thật sự làm hắn lên ruột 1 phen! Tâm can hắn từ tức giận đến lo lắng, cuối cùng lại chuyển thành sợ hãi! Hắn không biết nàng đi nơi nào? Mặc dù gần như lục tung cái thành phố này lên nhưng hắn vẫn ko tìm thấy bóng dáng nàng! Cái loại cảm giác vô duyên vô cớ tự dưng biến mất, khiến hắn cảm thấy sợ hãi !

Ko ngờ nàng đối với hắn lại quan trọng như vậy! Một ngày mất đi nàng, hắn ko thể nào chịu được! Nàng thuộc về hắn ! Ngay từ đầu nàng đã là người của hắn ! Hắn ko cho phép nàng vô duyên vô cớ biến mất, càng ko để nàng rời bỏ bản thân mình!

Ước muốn cường liệt giữ lấy nàng thôi thúc tâm can hắn, cuộc đời này dù có ra sao hắn cũng sẽ ko buông nàng ra! Mặc kệ thế nào, nàng cũng chỉ có thể làm nữ nhân của hắn mà thôi! (bá đạo phát sức, chắc chắn)

Hắn không chịu thừa nhận rằng chính mình rất để ý đến nàng, cũng ko muốn cả ngày đối mặt với cái cảm giác chính hắn cũng ko hiểu rõ! Hắn chỉ cần nàng! Hắn biết chính mình chỉ cần nàng!

Hắn ôm chầm lấy nàng trong ngực, thoáng 1 cái đã đặt nàng lên người. Hạ Từ Tình nhẹ nhàng dựa vào lồng ngực rắn chắc của hắn, nghe mùi vị nam tính trên người, nàng đem mặt dúi vào ngực hắn lắng nghe tiếng tim đập ko nhanh ko chậm, thật kiên định, thật an tường

Hắn như vậy quan tâm nàng khiến nàng thật cảm động! Làm sao bây giờ? Long của nàng thật ấm áp, cảm giác thật chân thực thoải mái.

Tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt ôn nhu của nàng. Nàng lười kéo tay hắn đặt bên mép nhẹ nhàng, ko ngờ lại khiến hắn toàn thân 1 trận run. Hắn thân thể hơi nghiêng, bọn họ mặt đối mặt nhìn đối phương, hắn nhìn thấy trong mắt nàng mờ mờ 1 màn sương mù, nàng lại thấy trong mắt hắn 1 tia nhu tình.

CHÚNG TA TẮM CÙNG NHAU

Sau phút mây mưa Hạ Tử Tinh chậm rãi tỉnh táo lại, sắc trời đã u ám một mảnh. Bọn họ dĩ nhiên tại trên giường ôm nhau mà ngủ cả buổi chiều. Đây là lần đầu tiên bọn họ yên bình ở bên nhau “hòa bình ở chung”.

Chính cảm giác yên bình đẹp đẽ như vậy, Hạ Tử Tinh cảm thấy vô cùng thoải mái. Bên ngoài khí trời lạnh lẽo như thế, nàng ở trong Lâm Lập Phong vô cùng ấm áp không muốn đứng lên. Thế nhưng, cái bụng của nàng cũng chịu thua không kém, réo lên biểu tình.

Nàng ngẩng đầu, thấy đồng hồ nơi đầu giường đã điểm 6h20'. Nguyên hiện tại đã hơn 6h tối. Trách không được, chính nàng một ngày đêm đã không ăn gì, bụng không đói mới là lạ a!

Động tác khẽ của nàng làm Lâm Lập Phong giật mình tỉnh giấc, hắn mở to đôi mắt đen sâu như màn đêm nhìn nàng

Hạ Tử Tinh thoáng chốc đỏ mặt, "Anh, anh đã tỉnh?"

"Àn." Hắn cúi đầu, lại một lần nữa lấy giữ lấy đôi môi đỏ mọng nóng bỏng của nàng, ôn tồn cùng nàng lời lẽ dây dưa.

Hạ Tử Tinh nhắm mắt lại, say sưa mà đáp lại nụ hôn của hắn, cùng hắn nhiệt liệt giao triền cùng một chỗ.

Bỗng nhiên, cái bụng nàng chịu thua không kém lại kêu cầu nhàu mà phát sinh trách thanh. Lâm Lập Phong lưu luyến mà rời của nàng môi, khoe miệng đẹp hiện lên một cái mỉm cười, "Xem ra, em rất đói."

Hạ Tử Tinh mặt đỏ gật đầu, "Em ngày hôm nay một ngày đêm chưa ăn cái gì."

Miệng hắn cười tươi, "Chúng ta ra ngoài ăn cơm đi."

Hắn nói đứng lên mặc quần áo, Hạ Tử Tinh vội vã cầm quần áo của mình mặc vào.

Hắn mặc quần áo xong, nhân thân tối (ánh mắt đen tối) mà nhìn nàng, "Có lẽ, chúng ta có thể cùng nhau tắm rửa, rồi hãy đi."

Tắm? Bọn họ hai người cùng nhau tắm? ! Hạ Tử Tinh vừa nghĩ đến cái cảnh nóng bỏng kia, khuôn mặt càng đỏ.

"Không cần, chúng ta tự tắm là tốt rồi. quần áo sạch của anh ở trong tủ kia ?" Nàng chỉ vào chiếc tủ.

Lâm Lập Phong lộ ra một người với dáng cười xấu xa, "Em không cùng anh tắm sao?"

"Tự tắm chính mình là tiện nhất !." Nàng nói vội vã trốn vào trong phòng tắm, đóng chặt cửa.

Lâm Lập Phong nghĩ nàng xấu hổ như vậy, thêm phần xinh đẹp!

Lâm Lập Phong đem Hạ Tử Tinh đưa du thuyền xa hoa "Carol hào". Đây là chuyến du thuyền đi ngắm cảnh thành phố vào ban đêm. Mỗi đêm 8 điểm. Chuyến du thuyền này sẽ đưa du khách đi dọc theo bờ sông, vòng quanh thành phố phồn hoa náo nhiệt này, ngắm nhìn cảnh đẹp, hưởng thụ gió đêm thoải mái.

Ở trên thuyền, mỗi tối có biểu diễn, mọi người có thể vừa hưởng thụ mỹ thực, vừa xem biểu diễn. Sau bữa cơm, trên thuyền hoàn còn có một căn phòng to để khiêu vũ, mọi người có thể tại phòng khiêu vũ khoe tài cùng vũ điệu. Nếu như không thích khiêu vũ, cũng có thể đến boong tàu trên thưởng thức cảnh đêm mỹ lệ nơi hai bên bờ sông.

"Thích ở đây sao?" Lâm Lập Phong hỏi Hạ Tử Tinh bên cạnh

ĐÊM NAY Ở LẠI CÙNG ANH

"Như thế này thật không hay !" Hạ Tử Tinh tức giận mà nói.

"Ta đi ăn, vừa hay gặp em mà thôi. Xem ra, chúng ta cũng có duyên phận a!" Hắn vẽ mặt cười hi hi.

Hạ Tử Tinh quay mặt đi, cảnh cáo hắn: "Người hay nhất làm bộ không nhận ra ta."

"Vì sao? Bởi vì Lâm Lập Phong đã ở sao?"

"Người biết rõ mà!"

“Bất quá, hần đã thấy chúng ta, hướng chúng ta bên này đi tới.” Khắc Just rất vô tội mà nói.

"A?" Hạ Từ Tình lập tức ngẩng đầu, thì thấy Lâm Lập Phong xác thực hướng bọn họ bên này đi tới. Nàng sợ đến cả người cứng rần! Hần sẽ không thấy nàng cùng Khắc Just nói chuyện với nhau? Lâm Lập Phong chậm rãi đi tới, nhịp tim Hạ Từ Tình đập ngày một nhanh.

"Làm sao vậy? Em biết nam nhân kia?" Lâm Lập Phong nhìn theo bóng lưng của Khắc Just, tổng nghĩ cái kia nam nhân có điểm già đó nhìn rất quen. Không biết đã gặp ở đâu?

"Không! Em không nhận ra hần!" Hạ Từ Tình khẩn trương mà liều mạng lắc đầu.

Hần rõ ràng thấy kia nam nhân giúp Hạ Từ Tình lấy thức ăn, thái độ thân mật.

"Em đứng ở chỗ này lâu như vậy mà chưa chọn được thức ăn? Lẽ nào những thứ kia không hợp khẩu vị của em?" Lâm Lập Phong rất kinh ngạc nhìn Hạ Từ Tình

"Này, những thứ kia nhiều lắm, em nhất thời hoa cả mắt." Hạ Từ Tình lộ ra một nụ cười cứng nhắc.

"Anh đến đây chọn giúp em." Lâm Lập Phong cầm lấy đĩa giúp nàng chọn món.

"Tốt."

Bọn họ chọn một vài món đến an vị tại chỗ ngồi của mình. Hạ Từ Tình cúi đầu ăn không dám ngẩng lên, bởi vì nàng cảm thụ được một đôi mắt nhiệt liệt một mực chăm chú nhìn chăm chăm nàng không tha. Không cần nhìn, nàng biết ánh mắt đó xuất phát từ đâu!

“Em làm sao vậy? Cứ cầm cái ăn. Thực sự đói vậy sao?” Lâm Lập Phong nhìn cái dáng ăn chăm chú của nàng mà không khỏi buồn cười.

Hạ Từ Tình ngẩng đầu lên, lập tức đón nhận tiếng Khắc Just cười khanh khách, thiếu não nàng vội vã cầm túi đi ra.

"Đúng vậy. Em rất đói." Nàng khẩn trương không gì sánh được mà nói, cảm thấy quần áo mình phía sau đều đã ướt. Nàng biết chính mình đang đổ mồ hôi lạnh.

"Vậy em ăn đi, thoải thích ăn đi." Lâm Lập Phong con mắt tươi cười nhìn Hạ Từ Tình, cầm lấy một ly rượu. Bỗng nhiên, hần thấy nam nhân tóc vàng đi cùng Hạ Từ Tình hướng hần mỉm cười nâng ly. Hần vô cùng sững sốt, lập tức đáp lễ về phía hần mỉm cười nâng ly. Chẳng lẽ là mình hay quên? Nam nhân này, đã gặp qua hần ở nơi nào? Hần rốt cuộc là ai?

Bọn họ trở về phòng của mình, đêm đã khuya. Hạ Từ Tình theo thói quen đi về phòng của mình, dự định nghỉ ngơi. Nhưng vừa bước tới cửa đã bị Lâm Lập Phong giữ lại.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

SINH CON

"Em nghĩ em ở giường bên này sẽ thoải mái hơn." Hạ Từ Tình vội vã mượn cơ mà người thoát nhìn không giống mượn cơ.

Lâm Lập Phong mở mắt mỉm cười, "Nếu như em không thích chiếc giường này, ngày mai anh sẽ bảo chị Ngọc Dâu mượn đi."

Nàng vĩnh viễn sẽ không biết, nữ nhân hần đưa về nhà chỉ là công cụ để hần trả thù nàng, hần cho tới bây giờ cũng không tiếc đá các nàng đi. Hần cùng nữ nhân khác tại trên giường tình cảnh cuộn cuộn kiệt liệt, chỉ bất quá là làm tiết mục để nàng xem thôi.

"Thực sự?" Hạ Từ Tình vẻ mặt chờ mong.

"Thực sự." Hần vẻ mặt ôn nhu mà nhìn nàng.

"Cảm tạ người." Hạ Từ Tình chủ động mà tiến vào lòng hần.

Lâm Lập Phong ôm Hạ Từ Tình vào lòng, hôn thật lâu trên trán nàng.

Nàng khiến hần vô cùng quyến luyến, chẳng lâu thì bắt đầu. . . . .

"Lập phong, em nghĩ cần bàn với anh một việc quan trọng." Hạ Từ Tình ôn thanh lời nói nhỏ nhẹ mà nói. Khiến tai hần nghe rất thoải mái.

"Em nói."

"Gần đây có người giới thiệu một công việc đại diện cho em, em nghĩ. . . . ." Nàng vừa nói, mà ngực không ngừng lo lắng. Sợ hấn tức giận, sợ hấn phản đối. Đây chính là việc không cách nào trốn tránh, mong muốn hấn không nên giận nàng! Nếu không, nàng thực sự chết chắc rồi!

"Đại diện cái gì?" Hấn hiếu kỳ tính chất công việc này của nàng.

Hấn biết rõ nàng ở nhà không có việc gì để làm, đối nàng mà nói tuyệt đối là khó chịu. Nàng là ngọn lửa tinh linh, tại ngọn lửa nhiệt tình, nàng sẽ trở thành vật trang trí đẹp mắt. Trước đề cập chính nàng, hấn không cho nàng đi làm. Hấn mình biết rõ đó là việc nàng thích nhất, cướp đoạt không tha, đó là hình phạt đối với nàng.

Bất quá, hiện tại không giống trước. Hấn bỗng nhiên rất muốn nàng có thể vui sướng, vui sướng mà ở lại bên hấn.

"Đó là đại diện cho mẫu thời trang quốc tế của một công ty nước ngoài. Thời hạn một năm." Nàng khần trương mà nhìn hấn, đầu lưỡi không khỏi nhấp nháy môi khô của mình.

"Thời gian dài như vậy?" Một năm đại diện, tựa hồ quá dài.

"Không dài. Chúng ta làm đại diện giống nhau đều là ký một năm." Hạ Từ Tình vội vã nói. Lo lắng hấn nói ra từ phản đối

Hấn cười thần bí, bắt tay phóng tới tiểu phúc của nàng, "Nếu như mang thai được chứ?"

YÊU MƠ HỒ

"Ta nghĩ, không thể nhanh như vậy. . . . ." Nàng cúi đầu, ấp a ấp úng mà nói.

Hấn cười thần bí, "Tốt lắm. Người thích thì đi làm đi."

"Thực sự?" Con mắt Hạ Từ Tình lập tức phát ra những tia sáng lấp lánh "Cảm ơn anh, Lập Phong."

"Tâm lòng của em, anh nhận tất cả. Nhưng, cũng chỉ có thể ... này sao?" Lâm Lập Phong nhướng mày, con mắt tàn ác tràn ngập bóng tối mà nhìn chăm chăm nàng.

Hạ Từ Tình đỏ mặt, tại trán hấn hôn một cái. Hấn nhân cơ hội ôm nàng, cuối đầu hôn thật lâu trên mái tóc dài của nàng, môi hôn lên cái cổ mềm mại trơn bóng của nàng, hơi thở ấm áp, phả trên da thịt nàng, khiến cho cả người nàng nóng lên.

"Lập phong. . . . ." Nàng đã cảm thụ được từ cơ thể hấn sức nóng tỏa ra mãnh liệt nóng bỏng.

"Ân?" hấn tiếp tục hôn tại tạo nên ngọn lửa trong cơ thể nàng, nàng biết áo của mình đã bị cởi ra. Khuôn mặt trắng nõn điểm lệ của nàng ửng đỏ.

"Không nên ở chỗ này, có được hay không?" Nàng vẻ mặt đỏ bừng mà cầu xin hấn.

Lâm Lập Phong ngừng đầu, vẻ mặt mỉm cười mà trác một chút của nàng nhu môi, sau đó một tay ôm lấy nàng, bước nhanh về hướng sát vách gian phòng. . . . .

Khi ánh mặt trời xán lạn chiếu lên khuôn mặt Hạ Từ Tình thì nàng mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại. Nàng thân vron vai, cảm giác ngày hôm nay tinh thần của chính mình rất tốt. Tối hôm qua, nàng ngủ rất thoải mái. Không biết điều này có phải bởi vì có hấn ở bên cạnh không?

Nàng nhớ tới Lâm Lập Phong, bắt giác đỏ mặt. Đây là lần đầu tiên bọn hấn ôm nhau mà ngủ. Nàng phát hiện nàng rất thích cái cảm giác này, rất ấm áp, cảm thấy rất an toàn. . . . .

Nàng có thể dựa vào hấn sao? Nàng có thể yên tâm mà yêu hấn sao?

"Ái". . . . . Lúc nào, trong lòng nàng nảy sinh những khát vọng này? Khát vọng, hấn có thể yêu nàng, mong muốn hấn có thể đối xử tốt với nàng. . . . .

Nghĩ tới đây, lòng của nàng lại càng phản đối kịch liệt. Lẽ nào, nàng đã yêu hấn? Bất, không thể nào? Nhanh như vậy thì. . . . .?

Nàng lác đầu, không nên quá nhanh. . . . .

Nàng không muốn nhanh như vậy thì chính lòng nàng rơi vào tay giặc, chỉ sợ hấn sẽ không quý trọng nàng. . . . .

Hấn lãnh khốc vô tình, thay đổi thất thường như vậy, sẽ có khả năng hấn yêu nàng sao? Nàng nhắm mắt lại, không dám tưởng tượng. . . . .

Linh linh linh. . . . . Điện thoại cầm tay để đầu giường lúc này chợt vang lên. Hạ Từ Tình cầm lấy điện thoại, dĩ nhiên thấy là mẹ của Lý Vĩ Hoành. Tâm nàng cảm thấy xấu hổ! Không biết nàng nói thế là tốt hay không nữa? Dù sao tập đoàn Lý thị phá sản bọn họ phá sản nguyên nhân hoàn toàn là tại nàng. . . . .

HỘI PHI YÊN DIỆT

"Con đã nói sao với Lâm Lập Phong ? Nguyên chúng ta công ty chúng ta đã rút giá xuống cuối bảng , không cách nào vực lên được . Chúng ta cũng chuẩn bị tuyên bố tin tức phải phá sản . Nhưng tại thời khắc cuối cùng , thư kí của Lâm Lập Phong nói cho chúng ta biết, chỉ cần Vĩ Hoành rời khỏi Trung Quốc, thì hẳn sẽ bỏ qua cho công ty chúng ta."

"Các người đồng ý rồi sao?" lòng Hạ Từ Tình bỗng chốc rơi xuống vực sâu. Nàng còn tưởng rằng Lâm Lập Phong thật tình buông tha tập đoàn Lý thị , không nghĩ tới là hẳn ta ra điều kiện!

"Kỳ thực mấy năm trước, chúng ta tại Mỹ đã mua một căn hộ , dự định lúc tuổi già sẽ sang đó an dưỡng . Hiện tại nhân cơ hội này đưa người nhà sang bên đó sinh sống , cũng không hẳn không phải là một chuyện tốt . Chúng ta đã nhận lời hẳn rồi. Sau đó , cô phiếu công ty chúng ta lên giá nhanh chóng , không chỉ không có lỗ , mà còn ăn nên làm ra . Cũng đủ cho người nhà chúng ta tại Mỹ bắt đầu một cuộc sống mới tại." Di Lý thao thao bất tuyệt mà nói, không biết tâm Hạ Từ Tình dần dần trượt xuống .

Đắc tội với Lâm Lập Phong, hậu quả không thể bàn ! Người nhà bị buộc phải rời bỏ quê hương , ra nước ngoài sinh sống . Nàng còn nhớ rõ Lý thúc thúc đã nói , hẳn tuyệt không xa quê hương , hẳn thích chính mình là người dân Trung Quốc. Chờ hẳn về hưu , hẳn muốn phải lôi kéo đi Lý đi cùng , mỗi ngày cùng nàng đến quán trà uống trà, mỗi ngày cùng nàng đến công viên đi tản bộ, tại công viên luyện thái cực quyền. . . . .

Hạ Từ Tình bỗng nhiên nghĩ chính mình không còn mặt mũi gặp người nhà bọn . Nguyên tất cả tai họa đều vì nàng! Nếu không phải do nàng, Vĩ Hoành sẽ không ly hương biệt quê hương đến Mỹ . Tất cả giải nhân do nàng làm!

"Xin lỗi, a di, tất cả đều là con. Con lụy cả nhà các người bị khổ." Hạ Từ Tình khó khăn nói.

"Không có. Từ tình, con không nên nói như vậy. Chuyện con cùng Lý Vĩ Hoành, ta nghe hẳn kể . Thác tại hẳn, không ở con! Hẳn không nên dây dưa với con ! Dù sao người đã là phụ nữ có gia đình ." Lý a di phân tích với nàng, cũng có thể lý giải sự phẫn nộ của Lâm Lập Phong !

Sở dĩ, người nhà bọn họ rời Trung Quốc là chuyện tốt, khiến vĩ hoành có thể toàn tâm toàn ý quên Từ Tình hoàn , một lần nữa bắt đầu lại cuộc sống ! Để tránh phiền phức, mấy ngày hôm trước bọn họ đã sớm đưa Vĩ Hoành lên đường.

"Ngày hôm nay a di nói lời từ biệt với người. Ngày hôm nay từ biệt, có lẽ sau này sẽ không gặp lại hậu . Từ tình, con hiện tại phải biết quý trọng những gì mình có , phải sống thật hạnh phúc."

"A di, là ta xin lỗi người. . . . ." Hạ Từ Tình thương tâm mà nghẹn ngào .

"Không có. Tập đoàn Lý thị chúng ta không có đóng cửa, cũng là công lao của con. Ta tin tưởng Lâm Lập Phong, hẳn vì yêu con nên mới làm như vậy , chúng ta có thể hiểu. Mong muốn các người sau đó có thể sống cuộc sống hạnh phúc của chính mình . Chuyện trước, con sẽ bỏ qua cho hẳn được chứ . Quay về với ý nghĩa của tất cả những điều đã trải qua . Trước mắt phải quý trọng cuộc sống mới là điều quan trọng !" Lý a di lo lắng Hạ Từ Tình đem việc nghĩ đến một bên đi, vô cùng tự trách.

"Ta biết, a di, chúc các người thuận buồm xuôi gió." Hạ Từ Tình che miệng khóc không thành tiếng.

TÌNH PHẠM NỮ NHÂN

Hạ Từ Tình lạnh lùng nhìn Khắc Just đối diện , vóc người cao to , bên ngoài xuất sắc, tràn ngập khí chất quý tộc , mái tóc ánh vàng, thật dài buông xuống tại trên vai, con mắt màu lục bích , lóe ra ánh sáng chói mắt , đôi môi ưu nhã nhẹ tạo nên một đường cong , mê mẩn tâm người, khiến một đám nữ nhân trong nhà hàng phải chú ý đến hẳn .

Tất cả mọi người tại khe khẽ nói nhỏ, nói về nam nhân ngoại quốc này có thuộc hàng ngôi sao quốc tế hay? Bởi vì hẳn cùng đang ngồi cùng người mẫu thế giới Hạ Từ Tình .

"Em ăn cái gì? Từ tình." Khắc Just vẫn phong lạnh nhạt hỏi Hạ Từ Tình, đối với ánh mắt đó mà không hề hấn gì , hiển nhiên sớm thành thói quen.

"Em không ăn. Uống một chút ." Hạ Từ Tình lạnh nhạt không gì sánh được mà nói. Mặt cười lạnh băng tượng bao trùm trên một tầng trong sạch.

Khắc Just phiêu Hạ Từ Tình liếc mắt, trêu chọc nói: "Người đã có lòng tốt, lại không ăn, anh lo lắng em sẽ biến thành bạch cốt tinh ."

"Chuyện của em, không cần anh để ý!" Hạ Từ Tình lườm hẳn một cái.

"Thế nào? Lâm Lập Phong làm em tức giận, thì em đem anh mà trút giận như vậy a?" Khắc Just ánh mắt mỉm cười, hẳn nghĩ Hạ Từ Tình tức giận hình dạng con người thay đổi.

Hạ Từ Tình đem mặt nhìn sang một bên , căn bản vô tâm với tình lý của Khắc Just.

"Vợ chồng son cãi nhau sao?" Khắc Just thử hỏi.

". . . . ." Hạ Từ Tình chính không rên một tiếng.

"Nếu như em cùng hẳn sống không vui vẻ , thì đi với anh a. Tâm ý anh mãi mãi đón nhận em!" Khắc Just cọt nhả mà nói.

Hạ Từ Tinh mắt lạnh băng liếc nhìn hắn, "Nữ nhân của Lâm Lập Phong, mà anh cũng dám muốn có được ?"

Con mắt của lóe lên một tia sáng khá thường, bạc môi khinh nói: "Khắc Just anh có cái gì không dám? Là nữ nhân của Lâm Lập Phong thì sao ? Chỉ cần anh thích, ngay cả nữ nhân của Nhật bản thiên hoàng, anh đều muốn có ! Em đã quên chúng ta đã có một đêm tình cảm rất mãnh liệt sao ?"

Mặt Hạ Từ Tinh ửng đỏ không được, đỏ lên. Cái này đỏ vô lại!

"Anh xác định chúng ta trong lúc đó thật có một đêm như thế sao?" Nàng dừng cảm mà đón nhận con mắt vui cười của hắn. Nàng đối đêm đó thực sự một chút ấn tượng cũng không có! Nàng đến bây giờ còn không có thể tin tưởng chính mình cùng hắn hoan ái!

Trong ánh mắt lục bích của hắn ý cười càng tà mị, hắn lưu manh không gì sánh được mà nói: "Nếu như ấn tượng thiếu khắc sâu, chúng ta hiện tại có thể trở lại một lần."

"Anh!" Hạ Từ Tinh hầu như muốn cầm lấy ly hướng vào hắn hất đi. Đồ nam nhân không biết xấu hổ này!

"Em nghĩ đi, so với hắn anh hài hước khôi hài hơn, càng chiều lòng của nữ nhân hơn, em theo ta tuyệt đối so với cùng Lâm Lập Phong đầu đất kia sẽ hạnh phúc hơn!" Hắn nói, ánh mắt lục bích mê người hướng tầm bắn phá một chút, lập tức khiến cho nữ nhân trong tầm mắt sợ hãi than.

"Em xem, xung quanh mỹ nữ cũng tuyệt đối suy nghĩ giống như anh nói." Hắn bạc môi nhướng lên, lộ ra một người đáng tươi cười, lại khiến cho nàng một lần nữa sợ hãi than thanh.

Hạ Từ Tinh nhìn chung quanh một đám gái hám trai kia, hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

GẶP NHAU QUÁ TRỄ

Ngày hôm nay là ngày đầu tiên nàng cùng Khắc Just làm việc, việc chụp ảnh trong buổi sáng, nàng vì trang phục mới của công ty hắn quay chụp được rất nhiều ảnh đẹp. Trong thời gian làm việc, com mắt của Khắc Just không lúc nào rời Hạ Từ Tinh.

Hạ Từ Tinh với khuôn mặt thiên sứ, vóc người ma quỷ, với những đường cong hoàn mỹ, căn bản là không thể chê. Làm một người mẫu đẳng cấp thế giới, nàng luôn cười mê người như vậy, một cái xoay người, một ánh mắt, đều có thể mê đảo tất cả.

Khắc Just yên lặng thu vào trong tầm mắt vẻ mỹ lệ của nàng, nụ cười quyến rũ của nàng đều lưu lại trong lòng hắn ấn tượng sâu đậm.

Nhìn nữ nhân đẹp như vậy, dĩ nhiên thuộc về Lâm Lập Phong, bàn tay hắn không khỏi nắm rất chặt! Vì sao tất cả mọi điều tốt đẹp đều dành cho Lâm Lập Phong?!

Sinh ra hiển hách, tiền đồ quang minh, bên ngoài tiêu sái xuất sắc, thể từ đẹp mê người. . . . . Tất cả, tất cả, dường như toàn bộ những điều tốt đẹp trên thế giới này đều thuộc về Lâm Lập Phong!

Nàng cả người phát ra ánh hào quang chói mắt, khiến xung quanh mọi người cũng không cảm sợ hãi than!

Mà đối lập với hắn, hắn bất luận làm cái gì ở đâu đều phải trả giá nỗ lực tài năng rất lớn mới đạt được! Vì sao bọn họ trong lúc đó kém xa như vậy chứ? Điều này, khiến hắn trong lòng rất không cam!

"Từ tinh, nhìn bên này, tốt!"

"GOOD!"

"Thật xinh đẹp!"

"Đến, cười một cái."

"Tốt!"

"Tốt! Ngày hôm nay chụp tới đây. Em vất vả rồi!" Chụp ảnh sư phi thường thoả mãn mà thu hồi cameras.

"Mọi người cũng vất vả." Hạ Từ Tinh hữu hảo hướng bọn họ cười, xoay người quay về phòng thay quần áo, thay quần áo của mình.

Thay đồ rồi đi ra , mọi người lập tức bắt với chuyện nàng nhiều cùng nhau chịu chút tâm. Hân về mặt vui cười, mang đến một mùi thơm.

Khắc Just đưa cho Hạ Tử Tinh một cái bánh ga-tô, "Cái này bánh ga-tô định không sai, ngươi thử nhìn xem."

"Cảm tạ." Hạ Tử Tinh mỉm cười ngọt ngào. Ngày hôm nay mặc dù có điểm mệt, nhưng có thể trở lại làm nghề người mẫu sân khấu mà mình thích , nàng cảm thấy chưa bao giờ vui đến vậy .

Hình như bây giờ, sau khi hoàn thành xong công việc , mọi người cùng nhau chịu chút tâm tạo tình huống, nàng thật đúng là hoài niệm.

Cái này bánh ga-tô cũng có hương vị đặc biệt ngọt ngào!

"Từ tình, đừng nhúc nhích." Khắc Just nói rằng, cúi đầu giúp nàng đem khước miệng dính bánh ga-tô xóa đi . Nàng vẫn không nhúc nhích mà nhìn hân cẩn thận ôn nhu mà giúp nàng xóa đi chút kem. Sau đó phát hiện, Khắc Just thật đúng là một nam nhân cẩn thận tỉ mỉ ôn nhu !

GIỀM PHA

Ngày thứ hai , cảnh khắc Just thân mật giúp Hạ Tử Tinh xóa đi khước miệng dính bánh ga-tô đăng đã trở thành tin nóng trên các tòa soạn báo và các trang bìa tạp chí. Quan hệ của bọn họ trong buổi tối hôm đó , tại thành phố thoáng chốc thành đề tài nóng bỏng!

Lâm Lập Phong đang ở phòng làm việc nhìn văn kiện, bỗng nhiên một quyển án có khắc Just và Hạ Tử Tinh đặc biệt trên bìa tạp chí ném tới trước mặt hân.

"Biểu ca, chuyện này, ngươi đại khái còn không biết ?" Biểu đệ Lâm Lập Nguyên chỉ vào tạp chí bìa hỏi Lâm Lập Phong, mỉm cười châm biếm khiến Lâm Lập Phong cảm thấy thật chói mắt.

Hân đưa mắt nhìn tờ tạp chí, ảnh chụp rất đẹp, quan hệ hai người toàn bộ biểu hiện không thể nghi ngờ. Hạ Tử Tinh kia nhất mỉm cười rất ngọt , khiến ngực hân đông cứng lại .

Nàng hình như chưa từng đối hân mà cười ngọt ngào như vậy . . . . .

Hân ngừng đầu, lộ ra một dáng tươi cười không cho là đúng nhìn biểu đệ: "Thế nào? Ngươi chỉ biết làm việc nhỏ như vậy sao ? Không có chuyện gì, có đúng hay không?"

"Ta cho ngươi không đến . Lão bà ở bên ngoài đối nam nhân khác cười hi hi, ngươi còn có thể nhận a. Ngươi ghé gối thật nha ! Biểu ca." Lâm Lập Nguyên trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra dáng cười tà ác. Biểu ca Lâm Lập Phong luôn luôn cười hân trên đầu, trong lòng hân sớm từ lâu đã oán hận. Hiện tại có cơ hội tốt như vậy khiến hân hòa nhau nhất thành , hân sẽ chẳng bỏ qua?

Lâm Lập Phong hừ lạnh một tiếng, "Này phúc đồ vừa nhìn chỉ biết đúng vậy. Ta tuyệt đối tin tưởng ngươi biểu chị dâu là một nữ nhân trinh tiết . Sở dĩ phu thê ta có việc khó , không nhọc ngươi làm việc!"

Hân đem một phần văn kiện ném tới trước mặt Lập Nguyên, "Đây là dự án trùng tu nội thành cũ , ngươi lúc này rảnh rồi như vậy , ta giao cho ngươi làm."

Lâm Lập Nguyên trừng mắt to, trùng tu nội thành cũ? Đó không phải là một phần "Làm việc cực nhọc"? Trời ạ! Không thể nói, hay việc khuyên bảo chủ ý này ly khai gia đình bọn họ , hay vấn đề của một người khó khăn không nhỏ . Hân muốn chẳng muốn cáo từ chính mình sao ?

"Ta, ta phát hiện, ta còn có rất nhiều việc chưa làm. Ta trước đi ra." Lâm Lập Nguyên hầu như là đi như chạy .

"Lập nguyên, chớ nhanh như vậy! Chớ quên kế hoạch dự án trùng tu nội thành cũ ." Lâm Lập Phong hào tâm nhắc nhở hân cái này chỉ biết uống. Ăn. Đùa biểu đệ.

"Nga, ta sợ rằng không giúp được ngươi . Biểu ca. Trên ta còn có mấy người muốn dự án a." Hân tại cửa chỗ xoay người đối Lâm Lập Phong nói. Dứt lời, lập tức tiêu thất ở trước mặt hân.

Lâm Lập Phong kiên nghị dáng tươi cười lạnh lùng. Muốn cùng hân đối chọi, Lập Nguyên, ngươi cũng quá ngây thơ rồi!

HỘI ĐÁU GIÁ TỪ THIỆN LỄ GIÁNG SINH (nhất)

Mỗi năm một lần, Lễ Giáng Sinh trừ tịch lặng yên tới, trên đường cái, trên thương trường , nơi vui sướng, cầm đèn kết hoa, náo nhiệt lạ thường. Ngay cả trong thành thị luôn cả những tòa nhà cao tầng lạnh băng, đều treo đèn màu trước cửa làm cho đẹp làm cho đẹp mắt , mọi người trên mặt đều tràn đầy vui sướng nét tươi cười hạnh phúc.

Hạ Tử Tinh nhìn cảnh tượng náo nhiệt ngoài kia , đáy lòng cũng lạnh băng không gì sánh được. Nhớ tới buổi sáng Lý a đi cùng nàng nói lời từ biệt , lòng của nàng cảm thấy mơ hồ đau.

Tại đây một ngày khắp chốn mừng vui , vĩ hoành cùng người nhà lại bị bức rời bỏ quê hương , bay đến một quốc gia xa lạ . . . . . Tất điều này, đều do người bên cạnh nàng _ Lâm Lập Phong một tay tạo thành. Nàng cắn cắn môi dưới, ức chế không được lửa giận trong lòng mình .

Lâm Lập Phong bỗng nhiên cầm tay nàng, nàng lại càng hoảng sợ, cúi đầu nhìn bàn tay to thon dài trắng nõn của hắn đem bàn tay nhỏ bé của nàng của nàng hoàn toàn nắm chặt ở lòng bàn tay, âm áp từ bàn tay của hắn truyền đến bàn tay nàng, nhưng không cách nào đến lòng của nàng .

"Tay em rất lạnh." Đôi mắt hắn quan tâm dào dạt ôn nhu.

Đón nhận đôi mắt quan tâm của hắn , lòng của nàng không khỏi run lên. Lửa giận vù bùng lên một chút liền bị dập tắt.

"Thành, đem xe đưa về nhà đi, Từ Tình phải mặc thêm quần áo." Lâm Lập Phong đối tài xế cách nói sẵn có.

"Không cần!" Nàng phản bác tay hắn, lắc đầu nói: "Em không lạnh."

"Thế nhưng, tay em vì sao đóng băng như thế ?" hai tay hắn cầm lấy bàn tay nhỏ bé nhu nhược của nàng , ánh mắt lo lắng biểu hiện ra bên ngoài.

Tâm Hạ Từ Tình như đắm chìm vào đôi mắt ôn nhu thâm thúy của hắn , trong lòng mất phương hướng nhu lạc vào mê cung . Hắn đem nàng kéo vào trong lòng, làn khí âm áp tức xuyên đến cái lỗ tai mẫn cảm của nàng , trong lòng nàng như có một đầm xuân thủy.

"Như vậy có thể hay không cảm thấy âm áp một ít?" Hắn ôn nhu hỏi nàng.

Nàng cúi đầu xuống, nhìn cánh tay to lớn của hắn ôm chặt lấy mình, nàng nghe được nhịp tim của mình đập loạn, cùng nhịp tim ổn định của hắn , hình thành nhất thời một nhạc khúc không đều .

Nàng nhắm mắt lại, theo đuổi chính mình trong lòng hắn, thân của nàng không lạnh băng, chỉ ở trong lòng. Nàng chỉ sợ hắn cả đời trong lòng cũng sẽ không quên được mối thù đối với nàng , trong lòng chỉ đau nhức!

Hắn vì sao phải tàn nhẫn như vậy ? Sự tàn nhẫn sẽ chỉ làm nàng đau lòng, khiến nàng khổ sở! Khiến lòng của nàng không cách nào tới gần hắn!

Nàng không cho phép chính mình đối hắn có cảm tình, nhưng không cách nào ức chế chính mình hướng tới tình cảm với hắn, giờ này khắc này, nàng trong lòng bị dày vò và dằn vặt!

Cảm thấy thân thể Hạ Từ Tình run nhè nhẹ, hắn đem thân thể của hắn ôm chặt hơn nữa!

"Em nếu như khó chịu, thì đêm nay chúng ta không nên đi." Lâm Lập Phong sẵn sàng mà nói.

“ Không sao, Em không sao. Vũ hội từ thiện đêm nay, em muốn đi xem." Lễ hội từ thiện đêm nay là vì những bệnh nhân nhi đồng quyên góp bệnh phí . Nàng rất muốn đi tham gia lần quyên góp này .

HỘI ĐẤU GIÁ TỪ THIÊN HỘI GIÁNG SINH (nhị)

Làm người mẫu này mấy năm qua, khiến nàng biết rõ phải làm sao ứng phó với chuyện xấu. Việc nhỏ như vậy , nàng sẽ không để ở trong lòng.

Mà điều đáng quý chính là , Lâm Lập Phong cũng không có truy vấn nàng về việc xấu đó. Có đúng hay không nói rõ tín nhiệm của hắn đối với chính mình chứ?

Chính, đối với hắn chuyện xấu như vậy căn bản là chẳng đáng!

“ Anh dẫn em đi xem đêm nay bán đấu giá cái gì , nhìn có thích hay không?" Lâm Lập Phong ôn tồn sẵn sàng mà nói.

Hạ Từ Tình cùng hắn kéo tay đi xem vật phẩm giá trị trong hộp kính thủy tinh. Những thứ bán đấu giá gì đó, có rất nhiều hộp xoàn đồ trang sức, danh nhân quần áo và đồ dùng hàng ngày, danh gia thi họa, đồ sứ cổ, chủng loại thật to ít có trên bách kiện.

Hạ Từ Tình cẩn thận tỉ mỉ mà đánh giá mỗi một kiện phẩm bán đấu giá, sau cùng coi trọng một bộ ngọc bích hạng liên và vòng tai giá quy định 100 vạn . Bộ trang sức thiết kế mới mẻ độc đáo, bảo thạch chất lượng cao, giá trị vô cùng quý giá.

Hạ Từ Tình suy nghĩ một chút, hiện tại sức tích, mãi hạ tha tuyệt không trắc trở. Gần đây cùng khắc Just ký kết một năm đại diện, nàng thì có thể tiến sổ sách 500 vạn . Mãi một bộ đẹp đồ trang sức ngợi khen chính mình, bất quá phận ?

Lâm Lập Phong phát hiện con mắt Hạ Từ Tình nhìn chăm chăm vào bộ ngọc bích đồ trang sức, rõ ràng nàng trong lòng suy nghĩ.

Hồi tưởng chính mình, cùng nàng kết hôn 3 tháng, cũng chưa từng tặng nàng một món quà , đột nhiên nghĩ rất xấu hổ.

Bộ trang sức này, hắn vô luận như thế nào đều phải lấy được tặng cho nàng. Khiến nàng vui vẻ một chút.

Bán đấu giá rốt cục bắt đầu, dĩ nhiên sản phẩm đầu tiên là bộ ngọc bích đồ trang sức. Giá quy định 100 vạn, mỗi lần đấu một lần gia 30 vạn.

Đồ trang sức nhất đưa ra, lập tức lấy đi ánh mắt của rất nhiều nữ nhân. Lâm Lập Phong bực môi một hiên, lộ ra một dáng cười đắc chí .

Bắt đầu rao hàng , 130 vạn, 160 vạn, 190 vạn, 220 vạn . . . . .

Hạ Từ Tình thấy rất nhiều vị phu nhân đối này bộ đồ trang sức cảm thấy hứng thú, tâm tình không khỏi táo bạo . Nàng chặt cầm chặt hai tay, hay không cách nào mà định chú ý kêu giá .

Lâm Lập Phong đem những lo nghĩ của Hạ Từ Tình thu hết vào đáy mắt, hần thân thủ cảm ngón tay nhỏ bé của nàng, kêu lên: "500 vạn!"

Toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh! Mọi người _ con mắt đều tập trung tại Lâm Lập Phong và Hạ Từ Tình trên người. Hạ Từ Tình lập tức kéo tay Lâm Lập Phong, "500 vạn, quá cao!"

Lâm Lập Phong nhu tình nhìn nàng, "Chỉ cần em thích, dù là một nghìn vạn, ta đều không cảm thấy tiếc."

Hạ Từ Tình nhìn vào đôi mắt tình của Lâm Lập Phong Lâm Lập Phong , nhất thời đã quên phản ứng. Lúc nào, hần sao hần có ánh mắt say mê như vậy ? Hần vì sao bỗng nhiên đối nàng tốt như vậy? Nàng dĩ nhiên có điểm không thể tin được!

"600 vạn!" Phía bỗng nhiên có người kêu lên. Ánh mắt mọi người thoáng cái tập trung về phía người vừa kêu giá .

Lâm Lập Phong nhìn về phía người kêu giá , dĩ nhiên người ngoại quốc kia là Khắc Just!

HỘI TỪ THIÊN LỄ GIÁNG SINH (tam)

“Em thực sự không muốn.” Hạ Từ Tình kiên định gập đầu không gì sánh được .

Sau cùng , bộ trang sức giá 900 vạn này thuận lợi giao thành , Khắc Just thuận lợi mang bộ trang sức ngọc bích này đi .

Hần lên đài cầm bộ trang sức ngọc bích này thẳng đường đi tới trước mặt Hạ Từ Tình , đem trang sức đưa ch Hạ Từ Tình .

“Tiểu thư mỹ lệ , hiện tại trang sức này thuộc về em.”

Hần nói . ngay lập tức phía dưới dâng lên một trận kinh ngạc tranh cãi ! Khuôn mặt tuấn tú của Lâm Lập Phong cứng đờ ! Con mắt nguy hiểm thẳng bức Khắc Just ! Cái đồ vô lại này ! Cũng dám làm trò trước mặt hần đem theo trên tay trang sức đoạt được từ trên tay hần tới tặng cho thê tử của hần !

Trong con mắt ngăm đen thâm trầm đồng phát cực độ ánh sáng lạnh lẽo .

Hạ Từ Tình kinh ngạc mà con mắt trừng lớn , nàng sừng sốt hồi lâu , đối với hần cười lạnh “Vô cùng không bị lộc ! Khắc Just tiên sinh , lễ vật mà người quý trọng kia làm sao ta dám nhận chứ !”

Bọn họ trong lúc đó chuyện không hay đã bay đầy trời , hần bây giờ bày trò trước mặt nhiều khách khứa như vậy tặng nàng vật quý giá , hần thực sự muốn hại nàng thành “Chuyện xấu nữ vương” đúng không ?

“Bảo thạch tặng mỹ nhân ! Em mỹ lệ như thế này , không tặng cho em còn có thể làm gì ?” Khắc Just vừa nói xong , lập tức dưới đài rất nhiều nữ nhân kháng nghị .

Khắc Just đối mặt với nhiều người kỳ dị mà ánh mắt kinh ngạc , hoàn toàn không thèm để ý !

Hạ Từ Tình cũng đã nghĩ kĩ . Không biết cùng Khắc Just nói như thế có tốt hay không ?

Lâm Lập Phong lãnh khốc cười, khéo đẩy trang sức trên tay Khắc Just qua , tiếng rất nặng rất rõ đúng mực nói “Khắc Just tiên sinh nói đúng , đồ trang sức đẹp quý trọng như vậy , đương nhiên muốn tặng cho nữ nhân xinh đẹp và cao quý nhất chính là thê tử của ta . Ta đại diện thê tử ta cảm tạ người , song song ta đại diện tổ chức từ thiện lần này cảm tạ Khắc Just tiên sinh đã mạnh lực chi và hung hồn giúp tiền !”

Hần vừa nói hết lời , dưới đài lập tức vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt .

“Việc thiện không cam lòng với người sau , Lâm Lập Phong ở đây , dĩ là người có tên tự quyền ra một nghìn vạn cho tổ chức từ thiện !” hần cười mà hữu lực với những gì nói ra , tiếng vỗ ta phía dưới nhất thời to lại càng to .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

QUAN HỆ TÔI

“Chúng ta chỉ là công việc trên quan hệ hợp tác .” Hạ Từ Tình thấp giọng nói .

“Nói dối !Đêm đó trên thuyền , các người đã biết nhau rồi đúng không ?” Lâm Lập Phong âm thanh ừ dột không thể nghiêm túc kháng cự .

Hạ Từ Tình tâm thất kinh !Lẽ nào đêm đó hắn đã nhìn ra điều gì trên người bọn họ? Không thể nào ! Hắn là sẽ không !

“Không có ! Chúng ta trước đây không biết nhau . Chỉ là thời gian kí ước mới biết được là hắn . Có lẽ hắn cũng chỉ biết em , đêm đó mới cho em giáp giải từ .” Hạ Từ Tình dự định không thừa nhận ! Nàng biết Lâm Lập Phong thiên tính đa nghi , sẽ không tùy ý tin tưởng người khác . Nếu như khiến cho hắn nghi ngờ , vậy thì tự rước phiền toái .

“Là như thế này sao ?” Từ Tình là người mẫu thế giới sáng giá , Khắc Just biết nàng , không phải là điều lạ . Bất quá , thực sự việc theo lời nàng nói đơn giản như vậy sao ?

Nếu như bọn họ đều không phải lên biết nhau , ảnh chụp Khắc Just giúp nàng lau đi khóe miệng dính đầy bánh kem lại đăng trên các báo tạp chí lớn ? Động tác thân mật như vậy , khả năng xuất hiện hai người trên biết nhau sao ?

Còn đêm nay , Khắc Just bày trò trước mặt nhiều người như vậy đem món đồ trang sức quý trị giá 900 vạn tặng cho nàng , có thể thấy quan hệ bọn họ không hề đơn giản ? Có ai có thể tin hắn trong lúc đó không có ẩn ý gì ?

“Anh không tin em ?” Hạ Từ Tình mắt trong suốt nhìn thấu đôi mắt hắn , tại trong đêm tối long lanh ánh sáng , mang vẻ đặc biệt mê người .

Lâm Lập Phong không trả lời , chỉ hôn lên nhu môi ướt át yêu kiều của nàng , cướp đoạt hương vị ngọt ngào từ miệng . Hắn cấp thiết giữ lấy môi nàng , nụ hôn của hắn có gấp gáp có điên kịch liệt , thẳng đến lộng hành làm môi nàng đau nhức .

Nàng là nữ nhân của hắn ! Vĩnh viễn chỉ có thể thuộc về hắn ! Ai dám mơ tưởng nàng , thì sẽ là địch của hắn !

Ngày thứ hai , Khắc Just thấy trên cổ Hạ Từ Tình dùng khăn lụa cũng không cách nào che giấu được những vết hôn , hắn không khỏi nắm chặt hai tay .

Đó là việc kinh thiên động địa ! Trong mắt hắn nhìn thật chói mắt ! Từ đáy lòng hắn dâng lên một ngọn lửa , tâm hắn bốc cháy , ý hận Lâm Lập Phong không ngừng trở dậy .

Hạ Từ Tình nhìn hôm nay phải chụp ảnh thời trang , tiếp theo là thời trang mùa xuân của năm , cổ áo tương đối thấp , trên cổ nàng thấy được vết hôn , nên che giấu như thế nào đây ?

Tối hôm qua Lâm Lập Phong muốn nàng rất nhiều , khiến cho nàng mệt mỏi quá. Ngày hôm nay đứng lên thì xương cốt cả người nhát loạt than đau .

Hắn lần lượt giữ lấy nàng , hắn tại trên người nàng không ngừng khẳng giáo (thông cảm nha từ này mình kg biết dịch thế nào ?) chỉ chứng minh tâm hắn ngàn bất ổn định , hắn rất không yên tâm . Sự vội vàng xao động của hắn khiến nàng biết rõ , hắn kì úy với Khắc Just , song song minh chứng vừa rồi của Khắc Just đối với hắn mà nói đó là sự uy hiếp .

BỨC ẢNH TUYỆT MỸ

Hạ Từ Tình mặc quần áo đi ra ngoài , thấy trong phòng chụp ảnh còn có một người mẫu nam khác . Hắn là một người mẫu nam mới nổi , nàng có xem qua hắn trên tạp chí , chỉ là lên , bọn họ lần đầu tiên gặp mặt .

“Từ Tình , kế tiếp là các người phối hợp hai người .” Đạo diễn trưởng quay nói với Hạ Từ Tình .

Hạ Từ Tình hướng nam người mẫu Lý Dương mỉm cười , đi tới chỗ chụp ảnh .

“Thật tốt , Hạ tiểu thư .” Lý Dương gật đầu đáp lễ Hạ Từ Tình.

Bắt đầu quay chụp , Hạ Từ Tình rất tự nhiên mà đón nhận mỗi một màn ảnh , khuôn mặt tươi cười với bạn diễn . Thế nhưng Lý Dương lại có vẻ rất cứng nhắc , động tác rất không phối hợp .

Chụp ảnh những bức ảnh này khiến nhiếp ảnh gia rất không hài lòng .

“Lý Dương , ngươi thả lỏng ra một chút . Động tác của ngươi không có tự nhiên .” chụp ảnh sư nhắc nhở hắn .

“Tốt” hắn hít một hơi thật sâu .

Hiệu quả kế tiếp chính là không làm cho bọn họ hài lòng , đối mặt với Hạ Từ Tình, Lý Dương có vẻ không được tự nhiên .

Hạ Từ Tình biết rõ trong lòng Lý Dương có áp lực , nàng ôn nhu “Anh không nên xem em là Hạ Từ Tình . Anh hãy nói với chính mình , trước mặt anh là nữ nhân anh yêu nhất . Anh đang cùng người mình yêu nhất chụp ảnh . Như vậy , anh sẽ bình tĩnh lại , động tác sẽ tự nhiên hơn .”

“Tốt” Lý Dương nhìn Hạ Từ Tình có vẻ đỏ mặt .

Chụp ảnh tiếp tục xuống phía dưới , Khắc Just nhìn động tác và biểu tình cứng nhắc của Lý Dương , ánh mắt màu lục bích ánh lên một tia lạnh lẽo .

Hắn đi qua , ý muốn Lý Dương đi ra khu chụp ảnh , chính mình đi vào phong chụp , nói với chụp ảnh sư , “ Ta đến làm mẫu một chút , bây giờ bắt đầu chụp.”

Hạ Từ Tình trừng to mắt nhìn Khắc Just , hắn đến cùng mình chụp ảnh ? Không phải đâu ?

“Chuẩn bị tốt chưa ?” hắn hỏi Hạ Từ Tình .

“Nga” Hạ Từ Tình sừng sốt một hồi gật đầu .

“Bắt đầu.” hắn đối với người chụp ảnh nói .

Nói xong , hắn kéo tay Hạ Từ Tình đem nàng đến đứng bên cạnh mình , một tay ôm eo nàng . Hạ Từ Tình trừng to mắt nhìn hắn đầy kinh ngạc .

Khuôn mặt anh tuấn của hắn kề gần mặt nàng , đôi mắt xanh lục thâm tình chăm chú dừng mắt nhìn nàng , nhất thời vô tình tạo nên dáng dấp của một đôi tình nhân.

Rồi , hắn đẩy Hạ Từ Tình ra , rời khỏi vòng tay ôm ấp của hắn , khéo tay nâng nhẹ cái cằm nhỏ của nàng , khoe miệng lộ ra một nụ cười tươi tắn .

Loáng thoáng ánh sáng trên họ không ngừng lóe lên , chụp từng động tác của họ . Bọn họ chụp chung quả thực rất đẹp ! Phối hợp hoàn hảo ! Lóe sáng !

Cường Hôn

Hạ Từ Tình chưa kịp phản ứng, đã bị đôi môi cực nóng của hắn thần tốc và chuẩn xác cướp đoạt môi nàng.

Đây là xâm phạm! Đây là người đầu tiên dám xâm phạm đến Hạ Từ Tình!

"Ân ——, ân. . . . ."Hạ Từ Tình trong lòng hắn liều mạng giãy dụa, Hắn cầm lấy tay nàng, đem nàng đè trên giường, đầu lưỡi linh hoạt tham tiến vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng cướp đoạt ngọt ngào.

Nàng giờ chân đá vào cơ thể hắn thật mạnh, thân thể hắn giật giật khiến cho Hạ Từ Tình có cơ hội vùng ra. Khuôn mặt tuấn mỹ của hắn ngay sau đó đã bị Hạ Từ Tình giáng cho một cái tát vang dội.

Hạ Từ Tình tức tức giận cắn môi thờ phỉ phò theo dõi hắn, chất vấn nói: "Tại sao ngươi lại làm như vậy với ta"

"Tôi thích em!" Hắn không chút nào dẩu diếm nhìn nàng nói thẳng, đôi mắt nhiệt liệt gần như bốc cháy lửa đỏ.

"Ta đã là người có chồng!" Nàng tức giận nhìn hắn. Cái tên nam nhân ko biết xấu hổ này! Dám đem nàng ra đùa giỡn sao? !

"Thì sao nào!! Tôi ko ngại!" Hắn vững vàng nhìn nàng chằm chằm, đôi mắt bích lục phát ra tia sáng

"Nhưng ta chú ý!" Hạ Từ Tình dùng hết sức đẩy hắn ra, vội vàng thoát khỏi hiện trường.

Khắc Just nhìn bóng dáng vội vàng ra đi của Hạ Từ Tình, liền mạnh tay giáng vào tường một cú đấm, mảng tường lập tức văng ra một khối bụi.

Cặp mắt bích lục của hắn trước nay chưa hề phát sinh lửa giận, hắn nhìn chăm chú vào hướng Hạ Từ Tình rời đi, âm thầm hạ quyết tâm, hắn ko có nàng là ko được!

Hạ Từ Tình chạy trốn đến bãi đậu xe lấy xe của mình, nàng nhanh chóng thoát khỏi hiện trường. Nàng ko ngừng dùng khăn tay lau miệng cốt ý làm sao để lau sạch mùi vị của Khắc Just còn lưu lại trên miệng nàng!

Đây là mùi vị của tên ác ma! Nàng cực hạn chán ghét! Miệng nàng ko nên lưu lại mùi vị của hắn! Điều này làm nàng ko thể chấp nhận được! Đợi lát nữa về đến nhà rồi, nàng muốn phải lập tức đi súc miệng!

Cái đồ vô lại này cũng dám đem nàng ra đùa giỡn? ! Thật quá đáng! Quả thực thật quá đáng!

Vừa chạy về đến nhà, Hạ Từ Tình vội vàng xông lên toilet phòng 2, ko ngừng súc miệng, đánh răng, qua lại nhiều lần, như muốn đem môi mình phá hỏng. Nàng mới bằng lòng bỏ qua!

Thả mình trên giường, nàng nhắm mắt lại, trong đầu lập tức hồi tưởng đến cái cảnh nhục nhã kia. Nàng liền cảm thấy cả người ko được tự nhiên!

Yêu và Ko Yêu

Tình cảm hắn đối với nàng thật lạ lẫm, nếu đem so sánh với tình cảm cùng Dư Tuyết Lâm thì thật khác a! Khi yêu Dư Tuyết Lâm, hắn sùng nịch nàng, nhường nàng, tình cảm đều xuất phát từ nội tâm yêu thương nàng, không hề tính toán giống như thiêu thân lao đầu vào lửa!

Hắn nguyện ý vì Dư Tuyết Lâm có thể buông xuôi tất cả, chỉ cần có nàng. Để khiến nàng nở nụ cười, hắn có thể làm ra rất nhiều việc ngốc nghếch. . . . .

Tuy nhiên thứ ái tình trẻ con lòng bông ấy, cùng cảm giác nóng cháy đó đã đi theo nàng rồi bỏ hấn rồi

Hấn hiện tại, đã sớm ngàn sang bách không rồi. Ngay cả yêu một người cũng rất khó khăn rất vô lực.

Hạ Từ Tình lại khiêu khích cực hạn tình cảm của hấn, khiến lửa nóng nhiệt tình trong cơ thể của hấn lại bộc phát, có điều, hấn vẫn ko muốn yêu nàng.

Yêu một người thường rất đau khổ, cái cảm giác thống khổ này khiến hấn hít thở không thông, làm hấn sống ko bằng chết. Hấn không muốn một lần nữa phải chịu đựng cái cảm giác thống khổ, dần vận kia

Hạ Từ Tình nằm trên giường bàn tay tóm lấy ánh trắng, ngón tay thon dài mềm mại dưới ánh sáng phản chiếu của mặt trăng thật xinh xắn, cũng thật yếu đuối

Hấn bỗng nhiên có chút cảm giác đau lòng. Tay hấn bắt lấy bàn tay nhỏ bé xinh xắn của nàng kéo lại bên mép, dịu dàng hôn môi, như thể tiếc thương, như thể nhu tình. Tâm Hạ Từ Tình ko khỏi nhẹ nhàng run, đáy lòng hiện lên hình ảnh ôn nhu của hấn, ko khỏi phát sinh cảm giác đau nhức kì lạ

Nàng biết rõ hơn ai hết ko nên vì hấn phát sinh ra bất cứ loại tình cảm gì, bởi vì nàng biết hấn sẽ không quý trọng nàng! Huống chi là yêu nàng!

Yêu hấn, chỉ khiến thâm tâm yếu đuối của nàng bị bó sát chỉ khiến nàng rơi vào vực sâu ko đáy đầy thống khổ!

Hấn đối với nàng hiện tại chỉ là muốn chiếm hữu, chỉ là mê luyện, hấn mê luyện thân thể của nàng, hấn muốn chiếm giữ thân thể của nàng, cũng chỉ đơn giản vì nàng là vợ hấn! Hấn muốn phải hoàn toàn giữ lấy nàng toàn bộ!

Chờ đến khi thân thể của nàng qua thời gian đối với hấn ko còn sức hấp dẫn nữa, hấn tuyệt đối sẽ đem nàng vứt bỏ!

—— trở thành vợ của tôi, làm cho tôi chán ghét em Tôi sẽ tha cho em!

Đêm tân hôn, hấn đã lãnh khốc nói, lời nói ấy trong tai nàng vẫn còn vang vọng. Có lẽ, nàng nên thật lòng thuận phục, đổi lấy hấn sẽ buông nàng ra, sẽ trao trả sự tự do về cho nàng, nhưng làm vậy thì tâm tình của nàng có được hạnh phúc, có được mãn nguyện như trước?. Chuyện này càng ngày càng trầm trọng rồi!

Bất chợt đôi mắt bích lục đầy liệt hỏa thiêu đốt của Khắc Just hiện lên, khiến cả người nàng da gà đều nổi lên

"Em sao vậy? Lạnh lắm sao?" Cảm thấy thân thể nàng thay đổi, hấn lập tức giúp nàng chăm sóc bản thân, đem nàng ôm chặt hơn nữa.

"không phải." Nàng nhẹ nhàng lắc đầu.

"Ngày hôm nay làm sao vậy? Ko vui à?" Hấn bình thản vô tư hỏi nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Ánh mắt lửa nóng

Tại tập đoàn Lâm Lập, Lập Phong đang ngồi ở phòng làm việc nhìn vào hồ sơ của Khắc Just.

Khắc Just, nam, 27 tuổi, người Mỹ. Năm 2007 tốt nghiệp Đại học, 2008 làm tổng giám đốc chi nhánh châu Á của tập đoàn quốc tế, thành tích phi phạm. Tính cách: đào hoa, khó cưỡng lại, ko bao giờ quen phụ nữ quá 3 tháng. Thay bạn gái như thay áo!

Sở thích: xử nữ và phụ nữ có chồng.

Lâm Lập phong cười nhạt, sở thích tốt a. Chuyên tìm xử nữ và phụ nữ có chồng ra tay! Đây là loại phụ nữ rất dễ xuống tay, cũng khó để lại mầm mống tại họ! Đúng là người thông minh!

Thật kì lạ, Từ Tình vừa vận hợp với cái dạng này! Vậy là hiện tại Từ Tình đang trở thành con mồi của hấn sao?

Nếu như hấn dám thích Từ Tình, hấn cũng nên biết đến chữ “Từ” viết như thế nào chứ? Đây là người phụ nữ của Lâm Lập Phong, ko được ai có quyền mở tưởng đến!

Lâm Lập phong trong mắt chợt toát ra ánh nhìn chết chóc!

Hạ Từ Tình trước máy ảnh, lộ dáng tươi cười, liên tục thay đổi tư thế, cho người chụp ảnh chụp. Nàng mỗi một động tác đều rất hoàn mỹ, rất động nhân.

Xem ra nàng rất nhập tâm , rất cố gắng

Con mắt nhiệt tình của Khắc Just nhìn chăm chăm vào nàng, ko một cái nháy mắt, phảng phất như muốn thiêu đốt nàng.

Hạ Từ Tình tự nói với chính mình ko nên nhìn Khắc Just, nàng muốn chuyên tâm làm việc, muốn đem công việc hoàn thành thật nhanh, sau đó sẽ không phải đối mặt với Khắc Just nữa rồi

Sau ngày chụp ảnh hôm nay , nàng chỉ cần phải đến buổi họp báo tuyên truyền rồi từ đó trở về sau nàng và hắn cũng gặp mặt nhau ít đi rồi.

"Từ tình,nhìn hướng này."Người chụp ảnh hướng Hạ từ tình nói.

Hạ Từ Tình lập tức họp tác đem ánh mắt chuyển hướng nhìn. Bỗng nhiên, nàng chợt thấy Lâm Lập Phong đang từ cửa bên kia đi vào khiến con mắt của nàng ko khỏi ngây ngẩn. Hắn tìm đến nàng có chuyện gì chứ?

"Từ tình, ngừng đầu lên một chút."

Hạ Từ Tình lập tức tâm tình chú tâm vào công việc. Trước hết nên hoàn thành công việc đi thì hơn

Lâm Lập phong nhìn nàng dưới ánh đèn chụp ảnh,thấy nàng có vẻ tự tin, có chút phấn chấn, nụ cười lại toát ra một vẻ mê người. . . . .

Hình ảnh này của nàng thật sự hấp dẫn nha!

Đây là lần đầu tiên hắn đến nơi này làm việc,bình thường so với lúc này thì nàng kém rất xa rất xa, nhưng đến bây giờ thì hắn mới phát hiện, nàng đứng dưới ánh đèn thật khiến cho người khác cũng phải ngưỡng mộ _!

Báo thù mà đến

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình đi về phía hắn, liền vui vẻ kéo Hạ Từ Tình vào lòng. Hạ Từ Tình đối mặt với sự nhiệt tình của Lâm Lập Phong,liền ôn nhu mà tựa vào lòng hắn, vẻ mặt mỉm cười hạnh phúc.

Khắc Just nhìn vợ chồng bọn họ nhiệt liệt ôm nhau, con mắt liền phát ra tia sáng đỏ kị. Hắn nắm chặt bàn tay, móng tay thật dài cắm vào lòng bàn tay hắn,khiến hắn cảm thấy một trận đau đớn. Không biết là đau từ móng tay hay từ đáy lòng? Nói chung,hắn rất nhức, rất đau!Rất đau!

Hắn hận không thể xông lên giết chết Lập Phong! Khiến Lập Phong từ nay về sau biến mất trên thế giới!Chưa từng có giây phút nào hắn lại hận Lập Phong như vậy!

Lâm Lập Phong, cái người này đã khiến hắn đỏ kị 20 năm, thông hận 20 năm nay! Lập Phong tại sao có thể may mắn như thế chứ?Tại sao Lâm Lập Phong lại có tất cả, còn đối với bản thân hắn lại ko? Tại sao ông trời lại đối với hắn tàn nhẫn như vậy?

Nếu như người đàn ông kia ko vô tình bỏ rơi hắn và mẹ. Nếu như, người phụ nữ kia ko hung ác đuổi cùng giết tuyệt mẹ con hắn, ép buộc mẹ con hắn phải rời khỏi Trung Hoa

Thì tình huống hiện tại sẽ ra sao?Có lẽ sẽ ko như bây giờ rồi? ... ít nhất ...hiện tại, hắn vẫn có năng lực báo thù, hắn có thể cùng Lâm Lập Phong mặt đối mặt đấu,khẳng định là hắn cũng ko thể thấp hơn Lập Phong 1 bậc.(đầu đi, đầu đi...ta muốn xem mỹ nam đầu nha!! Haha...)

Hắn hẳn thật là may mắn, nếu ko vì người phụ nữ kia đem mẹ con hắn tuyệt tình! Nếu không vì bọn họ đã có dịp gặp lại người cha đồn mặt của hắn.Người cha đối với hắn ko hề tỏ ra một chút nào gọi là quan tâm chăm sóc, thì hắn cũng ko thể trở lại Trung Quốc tìm bọn họ báo thù, hắn cũng sẽ ko có khả năng cùng Lâm Lập Phong chung một chí hướng mà cạnh tranh.

Lần này, mặc kệ là sự nghiệp, hay nữ nhân, hắn cũng không đối với Lâm Lập Phong nương tay! Hắn muốn phải mặt đối mặt đấu với Lập Phong! Lâm Lập Phong sở hữu cái gì, hắn cũng đều phải đoạt lấy!

Người chờ coi đi! Lâm Lập Phong,bắt đầu từ giờ khắc này, vận may của người sẽ ko còn nữa đâu. . . . .

Tại một nhà hàng lưng chừng núi, Hạ Từ Tình nhìn chăm chăm vào Lâm Lập Phong đối diện, ánh mắt hiếu kỳ hỏi: "Anh ngày hôm nay sao lại rảnh rồi đến tìm em?"

"Anh đi ra ngoài cùng bạn hàng nói chuyện,vừa vặn đi ngang qua đây nên tiện thể xem em thế nào"Lâm Lập Phong hỏi hột nói.

Bởi vì chuyện khác thường tới hôm qua,nên hắn cảm thấy lo lắng cho nàng, vì vậy hắn cố ý ghé qua nơi nàng làm việc một lúc.

Ko ngờ tới cái tên Khắc Just kia lại nhìn chăm chăm về phía nàng ko buông tha.Nhấn thần của hắn thật khủng khiếp như muốn đem nàng nuốt vào bụng hàng ngàn lần .Nhiệt liệt như vậy, si mê như vậy, ngay cả hắn cũng chưa từng thấy qua.

Cái tên Khắc Just này thật sự là nhân vật nguy hiểm a!Từ Tình cùng hắn mỗi ngày thân cận như vậy,Lập Phong cũng ko cách nào tưởng tượng nổi sẽ phát sinh ra những chuyện gì a?Hắn phải có biện pháp tốt mới được.

"Bắt đầu từ ngày mai,anh sẽ kiếm cho em một bảo mẫu, một tài xế." Lâm Lập Phong nói với nàng.

"Vì sao?"

Cố Tình Gây Sự

Hạ Từ Tình từ sáng sớm đã nhận được thông báo đi đảo Hải Nam 3 ngày, nàng lập tức thu thập hành trang chuẩn bị xuất phát. Khi vừa tới sân bay, nàng liền phát hiện Khắc Just đã ở đó. Nàng nhất thời nghĩ rất kỳ quái. Sếp lớn ko phải là ko cần thiết theo tổ chụp ảnh sao_. Hắn thế nào lại . . . . ?

Ko phải là vì mình mà đến đây chứ? Ngực nàng trầm xuống. Mấy ngày nay, hấn cứ nhìn chăm chăm nàng khiến cả người nàng cảm thấy ko được tự nhiên.

Hiện tại lại cùng nhau đi đảo Hải Nam, nàng nên đối với hấn giữ khoảng cách thì tốt hơn.

Nàng gọi điện thoại đến công ty Lâm Lập Phong báo trước, nói cho hấn chuyện này. Hấn nghe xong liền phi thường tức giận: "Ko được đi! Em có nghe hay ko?"

"Em đi làm a. Ko thể nói ko muốn đi, ko muốn đảm nhiệm là ko đi _." Hạ Từ Tình giải thích lý lẽ với hấn.

"Tại sao một chút thông báo trước cũng ko có?" Lâm Lập Phong chất vấn nàng.

"Em cũng vừa nhận thông báo."

"Đi bao nhiêu ngày

"3 ngày."

"Bảo mẫu Tình vào tài xế Diêu có cùng em đi ko?" Lâm Lập Phong hỏi nàng. Những người hấn đã sắp đặt, sợ rằng ko thể theo sau nàng rồi.

"Không có. Hai người bọn họ đều chưa kịp mua vé máy bay."

Giận tùm! Lâm Lập Phong mạnh tay phát lên mặt bàn 1 cái, cầm lấy điện thoại ra lệnh cho nàng: "Em trở về cho tôi! Tôi ko cho em đi!"

"Anh đúng là ko biết lý lẽ" Hạ Từ Tình chu cái miệng nhỏ nhắn của mình giận dữ.

"Tôi ko cho em đi!" Lâm Lập Phong ko thêm phân rõ trái phải.

"Không nghe!" Hạ Từ Tình kiên quyết nói đem điện thoại cúp máy, không hề để ý tới Lâm Lập Phong đang cố tình gây sự.

Nàng chỉ là đi làm mà thôi, hấn cũng tức giận sao? Đúng là người ko biết nói lý!

Nàng cũng dám cãi lại hấn? Lâm Lập Phong tức ko kiềm chế được đem điện thoại ném thẳng xuống đất. Điện thoại di động lập tức vỡ thành mưoi mảnh nhỏ.

Tiểu Quân ở bên ngoài nghe được âm thanh vang dội, lập tức đẩy cửa bước vào xem chuyện gì đã xảy ra? Chỉ thấy điện thoại di động kia đã vỡ tan tành. Xem ra tổng giám đốc hiện tại rất tức giận!

Hấn theo Lâm Lập Phong năm năm rồi mới nhìn thấy Lập Phong đập vỡ điện thoại, hơn nữa trong vòng 2 tháng nay đều là vì Lâm Thái Thái. Dù biết Lâm Thái thái trong lòng Lập Phong có địa vị cao bao nhiêu! Nàng chỉ nói mấy câu mà đã khiến sếp của hấn tức giận thành cái dạng này.

Xem ra yêu ko phải là việc vui vẻ gì a!

"Cho tôi một cái điện thoại mới _!" Lâm Lập Phong hướng tiểu quân nói.

"Vâng. Tổng giám đốc." Tiểu quân gật đầu, thu dọn sạch mảnh nhỏ của điện thoại rồi đi ra.

Quá Thân Mật

Đảo Hải Nam thật đẹp nha! Bầu trời trong xanh vạn dặm ko mây, nước biển xanh thẳm trong suốt ko thấy đáy, cát thật mềm, bước trên cát thật thoải mái

Bọn họ từ thành phố mất hết một giờ cuối cùng cũng đến được đảo Hải Nam, buổi chiều sẽ bắt đầu chụp ngoại cảnh.

Hiện tại là khoảng tháng 1, nhiệt độ ở đảo Hải Nam cũng tầm tầm cỡ 20, nhiệt độ không khí rất hợp lòng người, rất thích hợp cho bọn họ chụp ngoại cảnh thời trang xuân

Hạ từ tình ăn mặc đẹp đứng cạnh biển chụp hình, gần biển nên gió rất lớn, từng đợt gió thổi đến, vung lên ko ít cát, đánh thẳng vào mặt Hạ Từ Tình, khiến con mắt nàng ko thể bật mở

"Em không sao chứ?" Khắc Just nhìn gió thổi trên biển vung cát lên mặt Từ Tình, khiến nàng không cách nào mở mắt, liền không khỏi lo lắng mà đi tới tới phía trước mặt nàng

"Không sao _." Hạ Từ Tình cúi đầu, xoa con mắt. Mắt nàng đại khái đã bị cát bay vào rồi

"Đề tôi xem." Tay hắn chạm vào khuôn mặt Hạ Từ Tình. Hạ Từ Tình lập tức đem tay hắn đẩy ra, bản thân mình quay mặt sang chỗ khác: "Tôi ko sao, nghĩ ngơi 1 chút là khỏe thôi."

Khắc Just lập tức có ý bảo mọi người nghỉ ngơi. Hắn đỡ tay Hạ từ tình, nói: "Tôi dẫn em qua bên kia nghỉ ngơi một chút nha."

Hạ Từ Tình đẩy tay hắn ra, một lần nữa cự tuyệt hắn"Cảm ơn, tôi có thể thấy đường để đi."

Nàng cúi đầu,ngồi xuống một chiếc. Khắc Just nhìn nàng thật xa cách, đôi mắt ko khỏi trầm xuống

Hắn không thêm nói nữa mà ngồi sang một bên,ánh mắt vẫn nhìn vào người Hạ từ Tình thật kỹ ko muốn rời đi. Nàng càng đối với hắn càng lạnh nhạt, hắn càng cảm thấy có hứng thú.

Hắn muốn vợ của Lâm Lập Phong có bao nhiêu trung trinh? Hắn muốn biết bản thân Lâm lập Phong có hết thấy bao nhiêu sức quyến rũ? Cái miệng của hắn chọt nở 1 nụ cười yêu ớt, một nụ cười lạnh rất lạnh.

Chạng vạng,bọn họ cùng nhau ra bờ biển ăn hải sản.Hôm nay nhà hàng tổ chức tiệc đứng.Tại nhà hàng, trái phải bờ cát đều dùng để chất thực vật, hải sản, hoa quả, hơn một nghìn loại thực phẩm mặcnghười lựa chọn. Ngoài ra còn có dàn nhạc diễn tấu,biểu diễn ảo thuật, các ngôi sao ca nhạc chờ bắt đầu bữa tiệc.

Nhóm người của tổ chụp ảnh cùng nhau ăn hải sản thật vui, người một lời, tôi một lời, mọi người ở chung phi thường hòa hợp. Hạ Từ Tình thật lâu đã không có cảm thụ được bầu ko khí này. Trước đây khi nàng còn làm người mẫu thì mọi người vẫn thường tụ tập cùng nhau ở một chỗ ăn uống, hát hò,khoảng thời gian lúc trước đối với nàng thật sự tốt a!

Từ lúc gả cho Lâm Lập Phong hắn ko cho nàng làm người mẫu,khiến sinh hoạt tinh thần của nàng càng ngày càng sa sút. Bất quá,hiện tại những ngày hạnh phúc lại trở về. Chỉ là,nàng lo lắng chỉ có thể kéo dài trong một khoảng thời gian rất ngắn.Sau khi nàng hoàn tất công việc này xong, Lâm Lập Phong có còn cho phép nàng làm người mẫu ko? Xem ra rất khó rồi!

Khắc Just lưu ý đến nét mặt Hạ từ tình tươi cười đang nhìn mọi người cười nói,chính nàng cũng vài lời nói thêm.Nàng đêm nay tỏ ra rất hài lòng, tựa hồ như muốn cảm thụ niềm vui sướng của mọi người.

Bất chợt, người phụ trách hậu cần nhỏ lệ,bàn tay đem một con tiểu hà thả trước mặt đĩa của Hạ Từ tình, nói: "Từ tình,loại hà này đặc biệt ngon cô thử xem"

Hạ Từ Tình nhìn con quái vật lớn này bất chợt rùng mình. Nàng biết nước của loại tiểu hà này rất ngon,nàng căn bản ko hiểu là sao lại đem xác ngoài của loại tiểu hà này bài trừ như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

Tự Tim Đến Khổ

Thiếu gia hôm nay đi ăn tiệc vẫn chưa trở về."

"Nga, tốt lắm Tôi sẽ gọi cho anh ấy sao." Hạ Từ Tình ko khỏi thất vọng

"Dạ, thiếu phu nhân làm việc xong hãy trở về liền."

"Tốt." Hạ Từ Tình cúp máy di động. Thì ra là có tiệc a.Khó trách nàng ko nghe được tiếng di động kia.chỗ hắn đến nhất định phải là một nơi rất náo nhiệt.Trong đầu nàng lập tức liền hiện lên một nơi rất trụy lạc,cùng mỹ nữ như mây.Nam nhân bọn họ ra ngoài làm việc rất thường hay đến những nơi như vậy

Nam nhân nàng quan tâm nhất đã đi ra ngoài lâu rồi!

Từ “Liêu lộng” vừa nhập vào não bộ khiến nàng không khỏi nở nụ cười. Nàng lúc nào đã biến thành"Đồ phụ" (người phụ nữ ghen tuông)?Càng nghĩ lại càng thấy mờ mịt!Có thể thấy được lòng tin của nàng đối với hắn là như thế nào!

Bất chợt điện thoại của nàng run lên, nàng cúi đầu nhìn xuống, là Lâm Lập Phong gọi. Hắn nhất định là đã thấy cuộc gọi nhờ của nàng.

Nàng vui vẻ mà đón nhận: "Uy, anh ở đâu?"

"Em vẫn còn quan tâm đến tôi sao?" Thanh âm hần lạnh lạnh vững vàng giống như chậu nước lạnh hướng nàng mà hắt tới.

"Anh biết em đến đảo Hải Nam làm việc mà. . . . ." Nàng cố giải thích

"Làm việc! Làm việc! Trong đầu em lúc nào cũng chỉ có làm việc, Hạ Tử Tinh!" Hần sắc bén nói, nghe giọng nói cũng đủ biết hần vẫn còn giận

Hạ Tử Tinh khinh khinh thở dài một hơi, ko hiểu vì sao hần lại tức giận như thế? Thấy nàng ko hề miệng nói lời nào, Lâm Lập Phong càng ngày càng tức giận nóng cháy

"Thế nào? Ở cùng Khắc Just chắc em hài lòng lắm phải ko?"

"Anh——!" Hạ Tử Tinh ngực cứng lại, lửa giận trong lòng chợt nổi lên.

"Sao? Bị tôi nói trúng tim đen rồi à?" Hần nói càng ngày càng quá quắt.

"Anh đừng quá đáng! Tôi với hần ta ko phải là cái quan hệ đó!" Nàng cắn răng nói.

"Vậy 2 người là cái quan hệ gì?"

"Chúng tôi chỉ có quan hệ hợp tác." Hạ Tử Tinh nhú mày.

"Phải? Nếu như 2 người trong sáng? Thì tại sao hần lại trước mặt mọi người ép em đi?" Hiển nhiên, Lập Phong vì chuyện này mà tức giận.

"Làm sao tôi biết?" Hạ Tử Tinh cũng sinh khí.

"Nói cho em biết! Tốt nhất là em nên biết cách giữ gìn khoảng cách với Khắc Just đi! Tôi ko muốn nhìn thấy tin đồn của 2 người lần nữa lại đăng trên báo đâu!" Lâm Lập Phong cảnh cáo nàng.

"Lâm Lập Phong! Anh có biết là anh rất ghê tởm hay ko?"

Đêm Khuya Khắc Just Dò Hối

Buổi tối, nàng nằm nghỉ ngơi trong phòng. Đờ đẫn nhìn trần nhà, nàng bỗng nhiên phát hiện thời gian đi công tác của nàng trôi qua thật chậm rãi. Hình như nàng có điểm gì đó ko quen, lại có điểm không được tự nhiên, ngoài ra còn có một chút cảm giác trống rỗng

Vì sao nàng lại có cảm giác như vậy chứ? Là do nguyên nhân ko có Lâm Lập Phong bên cạnh sao? Nàng lúc nào đã trở nên đa sầu đa cảm như vậy? Rồi xa hần ko phải là điều rất tốt sao? Vì sao giờ này khắc này nàng lại cảm thấy ko hề dễ chịu chút nào?

Có lẽ nàng đã bắt đầu quen sống cùng sự tồn tại của hần? Nàng cắn răng, hần quả thực là một đồ vô lại a! Tối hôm qua, nàng có ý tốt gọi điện thoại cho hần, hần cư nhiên lại đối xử với nàng như vậy? Thực sự ghê tởm cực kỳ! Hiện tại nhớ đến chuyện cũ, trong lòng nàng có chút mơ hồ tức giận

Bất chợt cửa phòng của nàng chợt rung động. Nàng ngồi dậy khỏi giường mở cửa, là Tiểu Lệ, người phụ trách hậu cần

"Chuyện gì vậy? Tiểu Lệ." Hạ Tử Tinh nhìn nàng ôn hòa cười.

Chỉ thấy Tiểu Lệ liếc mắt nàng, lạnh lùng nói: "Sếp muốn gặp cô, tôi có ý đến thông báo."

Hạ Tử Tinh thấy vẻ mặt của nàng ko vui liến khó hiểu, chẳng lẽ nàng đã gây ra chuyện gì xấu sao?

"Hần tìm tôi có chuyện gì?"

"Không biết. Sếp nói muốn nói chuyện với cô." Tiểu Lệ thù địch liếc nhìn nàng

Hạ Tử Tinh ko hiểu tại sao Tiểu lệ thoáng một cái lại trở thành cái dạng này? Lấy vẻ mặt lạnh như băng mà nói chuyện với nàng. Nàng rốt cuộc có làm chuyện gì đắc tội với cô ấy đâu? Hôm qua chẳng phải là bọn họ đã rất tốt sao? Vì sao ngày hôm nay, nàng đối xử với mình lại lạnh lùng như vậy?

Đột nhiên, nàng nhớ tới chuyện sáng sớm, Tiểu Lệ cùng các cô gái khác tranh nhau Khắc Just. Thì ra, Tiểu Lệ thích Khắc Just. . . . .

Hạ Tử Tinh rõ ràng cười, nói: "Bây giờ cũng khuya rồi. Tôi muốn nghỉ ngơi một chút. Phần cô nói lại với hần, ngày mai tôi sẽ gặp hần sau."

Tiểu Lệ liếc mắt, châm chọc nói: "Sếp muốn đích thân tiếp kiến cô, cô vẫn ko muốn đi sao? Thật không hổ người mẫu thế giới a!"

Hạ Tử Tinh ngực đánh một phen. Tiểu Lệ đối với nàng đúng là ko thân thiện. Thật sự, Tiểu Lệ đã hiểu nhầm quan hệ của nàng với Khắc Just rồi.

"Tôi thực sự rất mệt, xin lỗi." Nàng thực sự ko muốn đến phòng của Khắc Just.Người như hần rất đáng sợ a!

"Cô ko đi, tôi làm sao ăn nói với sếp?Cô muốn hại tôi mất việc phải ko?" Ánh mắt Tiểu Lệ phát ra tia nhìn quỷ dị

Hạ Từ Tinh không khỏi sùng sốt.

Buông Tha Tôi

Hạ Từ Tinh thấy khắc Just nhàn nhả tựa vào thành giường,Khuôn mặt trắng nõn của hần vì hải sản mà nổi lên vô số điểm nhỏ hồng hồng.Điểm nhỏ hồng hồng nổi lên rất nhiều nhưng cũng ko thể che đi vẻ tuyệt mỹ trên khuôn mặt của hần, nhìn sơ qua trông hần cũng có điểm khả ái

Hần thấy nàng tới, khuôn mặt tuấn mỹ liền lộ ra một nụ cười sáng lạng,đôi mắt trong suốt trong đêm tối như đang phát quang

"Người có khỏe không?Nổi mề đay nhỏ trên mặt ko ngứa chứ?" Hạ Từ Tinh nhìn cái hình dạng này của hần cảm thấy buồn cười. Bình thường,hần phong độ thể nào thể mà hiện tại. . . . .

"Lúc trước có chút ngứa, hiện tại ko sao rồi."Có thể thấy rõ là hần đang rất vui, vui đến nỗi ánh mắt cũng đang tươi cười

"Biết rõ ăn hải sản sẽ bị dị ứng vậy mà còn ăn a."

Khắc Just không ngần ngại cười, "Tôi cũng ko rõ lắm, lúc trước tôi ăn rất nhiều hải sản nhưng ko hề bị dị ứng_. Có lẽ,hôm nay ăn phải thứ gì lạ khiến cơ thể phản ứng lại rồi."

"Người tìm ta có chuyện gì?"

"Không có việc gì, thì ko thể tìm em sao?"

"Nếu như không có việc gì, ta đây đi." Hạ Từ Tinh lạnh nhạt nói, xoay người rời đi

"Người đúng là vô tình! Biết ta bị bệnh,mà cả ngày cũng ko thèm liếc mắt đến."Trong lời nói của Khắc Just có mùi vị của trách cứ .

Hạ Từ Tinh xoay người lại cười, "Ta hiện tại điều không phải đến thăm người rồi sao? Khắc Just tiên sinh."

"Nếu như tôi ko nhờ Tiểu Lệ đi gọi,em cũng sẽ ko thèm bỏ thí cho tôi lấy một cái liếc mắt đừng ko?" Khắc Just hừ lạnh.

Hạ Từ Tinh bắt đắ dĩ mà chu môi nói, "Khắc Just tiên sinh,người với ta chỉ là quan hệ hợp tác.Ta tới thăm người cũng đã quá nể mặt rồi. Ta thấy người cũng ko có việc gì_. Mong người có thể nhìn thẳng vào thân phận của mình,đừng kì vọng cao vào ta. Vô dụng _!"

"Đúng là nữ nhân có tình cảm!Em cùng Lâm Lập Phong lãnh khốc vô tình thật là xứng đôi!"Ánh mắt xanh lục của Khắc Just phần nộ toát ra ánh lửa.

"Cảm tạ! Ta cũng thấy thế!Vì thế mà ta và Lâm Lập phong mới là vợ chồng a!" Nàng lạnh lùng nói, xoay người rời đi.

"Em cứ như vậy mà đi sao?" Âm thanh phần nộ của Khắc Just từ sau truyền đến.

"Vậy người còn có chuyện gì khác sao? Khắc Just tiên sinh." Hạ Từ Tinh quay người lại nhìn khắc Just.

"Tôi đói bụng rồi." Hần hạ mi nói, bộ dạng có vẻ rất đáng thương

Xâm Phạm

hần hừ lạnh một tiếng, "Em muốn cùng Lâm Lập Phong chung sống?"

Hạ Từ Tinh ngẩn người,suy nghĩ xa xăm. Đúng vậy! Nàng muốn cùng Lâm Lập Phong chung sống. Chỉ cần hần có thể đối xử với nàng tử tế. . . . . có thể yêu nàng, nàng nguyện ý cả đời ở bên hần. . . .

Mặc kệ hần lúc trước đã làm ra rất nhiều chuyện quá đáng với nàng?Nàng sẵn sàng bỏ qua tất cả.(câu này ta chém cho nó rõ nghĩa), nàng chỉ muốn ở lại bên cạnh hần.Suy nghĩ như vậy có phải là nàng đã đơn phương tình nguyện rồi phải ko?

Khắc Just nhìn ánh mắt mờ ảo của nàng, cũng đủ biết giờ này khắc này, nàng đang nghĩ đến Lập Phong!

Chết tiệt! Tại sao lại là Lâm Lập Phong! Tại sao nàng lại là vợ Lập Phong mà ko phải vợ hần_?

Hần tức giận mà đem nàng lôi kéo,nàng một phút ko đứng vững đã ngã sấp vào lòng hần. Hần ôm chặt nàng,một tay xoay người nàng, đem nàng áp chặt xuống giường.

Thân thể cao to thon dài của hần cùng nàng dính sát vào nhau, mùi vị long thủy đặc biệt của hần bao quanh lấy nàng,hoi thờ ảm áp của hần phả lên mặt khiến nàng nhất thời rùng mình!

"Anh muốn làm gì! Buông ra!" Hạ Từ Tinh dưới thân hấn liên tục gãy dựa. Thần tình thất kinh của nàng rơi vào mắt Khắc Just

"Nếu như em đã nếm qua mùi vị của anh,em nhất định sẽ nghĩ hấn thua xa anh!" Đôi mắt Bích Lục của Khắc Just phát sinh ra tia sáng tà mị.

Sau một khắc, bạc môi châm chọc của hấn đã toàn bộ phụ lên môi mềm của nàng, bừa bãi chà đạp của nàng kiều mị.

Hạ Từ Tinh bị hấn dặt cười thân, tiếc thu đôi môi lửa nóng của hấn, hấn nhiệt liệt mà thô bạo hấp dẫn lấy nhu môi của nàng, đầu lưỡi mềm nhẵn của hấn xâm chiếm vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng công thanh đoạt đất. Nàng ở dưới thân hấn liên tục gãy dựa, đôi tay bé nhỏ liên tục đánh vào thân hấn, hấn cũng vẫn không nhúc nhích, vẫn tiếp tục xâm chiếm ngọt ngào của nàng

Hạ Từ Tinh vừa giận vừa thẹn! Nàng tức giận một phát cắn vào đầu lưỡi hấn, khiến hấn trong miệng nghe thấy mùi máu tươi, hấn mới chậm rãi buông tha nàng

Hấn tóc mắt trật tự, con mắt lợi hại thâm trầm mà nhìn nàng. Nàng dĩ nhiên dám cắn đầu lưỡi của hấn? Ngay sau đó, một cái bạt tai vang dội lập tức rơi xuống khuôn mặt trắng nõn của Khắc Just, mặt hấn lập tức liền hiện ra dấu đỏ 5 ngón

Hạ Từ Tinh từ trên giường ngồi dậy, thờ phỉ phò, nàng tức đến ko thờ được, đôi mắt tức giận ko ngừng phát sinh ra tia sáng nóng. Cái đồ vô lại này dám xâm phạm nàng?

"Khắc Just,ngươi là đồ vô lại! Ngươi rút ngay cho ta!" Nàng một bả đẩy hấn ra,rồi nhanh khỏi phòng

Đôi mắt thâm trầm của Khắc Just có vẻ dị thường u ám , hấn sờ sờ môi, nhìn bóng lưng nàng rời đi,nàng xem ra khá ngoan cố. Bất quá, hấn vẫn có tự tin rằng nàng nhất định sẽ ko thể thoát khỏi tay hấn_!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Vạn dặm tìm vợ

Ngày thứ 3 làm việc cực độ đã thuận lợi hoàn thành. Hạ Từ Tinh cả ngày hôm nay trong tầm mắt âm trầm nhìn kỹ của Khắc Just, cuối cùng cũng đã có thể hoàn thành xong công việc chụp hình

Công việc chụp hình rốt cuộc cũng đã làm xong.Nàng đã có thể nghỉ ngơi rồi.Sau này cũng có thể tránh khỏi cái tên Khắc Just ma quỷ này xa xa một chút, rốt cuộc Hạ Từ Tinh cũng có thể thở ra một hơi.

Nếu như ko phải sợ mọi người lo lắng, hồ nghi, nàng đã muốn ngay đêm đó một mình trở về. Bữa cơm qua đi, mọi người liền đề nghị đi hát karaoke một chút để chúc mừng công việc đã hoàn thành thuận lợi, Vì vậy khắc Just cũng đã vì mọi người bao một gian phòng giành cho khách quý, giúp mọi người dễ dàng vui vẻ một phen

Hạ Từ Tinh ngoạn ý lại ko có một chút hứng thú, nàng thừa dịp mọi người ko chú ý liền len lén trốn đi

Nàng đi tới bãi cát của khách sạn, nhân hạ tản bộ,hít thở khí trời,xem ra việc ngắm nhìn gió thổi nhẹ nhàng trên mặt biển ở đảo Hải Nam vào buổi tối cũng khiến nàng có chút yên bình

Nàng lôi kéo áo khoác trên vai,thong thả men theo bờ biển mà đi.Buổi tối, bờ biển rất vắng vẻ , chỉ có độc nhất tiếng gió thổi vù vù bên tai, gió thổi trên biển khiến tóc nàng bay loạn,tóc dài lay động gần như đã che khuất cả gương mặt nàng.

Đến đảo Hải Nam đã 3 ngày, nàng lại có cảm giác như đã qua một thế kỉ.Tại đây, mọi đêm đều buồn chán, nàng đặc biệt lại rất nhớ hấn.Nhớ tới ánh nhìn lợi hại của hấn, nhớ tới cái cằm kiêu căng,nhớ cả vẻ mặt thường hay tức giận kia nữa.

Hấn hình như luôn tỏ ra giận dữ!Mỗi lần gặp nhau hấn đều tỏ ra tức giận!Nàng ko biết rõ giận dữ của hấn từ đâu mà đến? Hình như mọi cơn giận dữ của hấn đều nhắm vào nàng

Nàng bỗng nhiên nhớ tới hấn đối với nàng có rất ít nhu hòa. Hay gần đây mới phát hiện trên mặt hấn có nhu hòa một chút, thế nhưng việc nàng đến đảo Hải Nam, mặt hấn lại một lần nữa trở về như cũ

Quan hệ giữa bọn họ mới chỉ hòa hoãn đôi chút, lại một lần nữa trở nên tệ hơn . Nàng ko rõ, hấn vì sao ko muốn nàng đến đảo Hải Nam? Là sợ Khắc Just sao? Hấn lo lắng nàng và Khắc Just sẽ gần gũi?

Nàng miễn man suy nghĩ sau đó lại đem ý nghĩ này phủ quyết!(*phủ định)

Hắn làm sao có khả năng để ý nàng? Nàng đối với hắn mà nói làm sao có thể có khả năng này? Nàng trong lòng hắn rốt cuộc là cái gì? Là vợ trên danh nghĩa? Hay là món đồ chơi để hắn trút giận?

Nàng rất muốn biết trong lòng Lâm Lập Phong, nàng rốt cuộc là cái gì?

Nàng ngồi xổm xuống để chơi đùa với cát, cảm thụ những hạt cát mềm nhỏ trên tay, lòng nàng cảm thấy thật thoải mái!

Một vài tiếng bước chân bình ổn từ xa bước đến gần, một lúc sau, nàng thấy một đôi giày da bước đến bên cạnh nàng

Nàng ngẩng đầu nhìn, dưới ánh sáng mờ mờ của bóng trăng, nàng dần dần nhận ra vẻ mặt quen thuộc, đôi mắt của nàng không thể không chế được liền bất ngờ trừng to, nàng hầu như không thể nào tin tưởng được về sự xuất hiện của nam nhân trước mặt

Luật bất thành văn

Khi Lâm Lập Phong kết thúc màn hôn dài khiến cho bọn họ hít thở không thông thì cũng là lúc Hạ Tử Tinh về mặt đã đỏ bừng, cả người mềm yếu, hầu như ngay cả đứng cũng không xong

Lâm Lập Phong giật lại áo khoác đem nàng kéo vào trong lòng, nàng ôm lấy eo hắn, Tử Tinh như con chim nhỏ nép vào trong lòng ngực ấm áp của hắn, vẻ mặt hạnh phúc lộ đáng tươi cười

"Đêm nay sao anh lại đến đảo Hải Nam?" Hạ Tử Tinh hiếu kỳ hỏi hắn.

"Anh đến xử lý vài việc." Lý do của hắn rất trắng trợn

"Anh làm sao biết được em ở khách sạn này?" Nàng là bảo bối của hắn, Lâm Lập Phong bực mình nhắc thời lộ ra một nụ cười mỉm

"Anh vừa vặn cũng ở khách sạn này nghỉ ngơi. Thiết nghĩ cần đi dạo một chút chọn khỏe người, thì lại thấy một nha đầu ngốc đang đùa với cát. Thấy lạ anh liền bước đến xem, liền phát hiện thì ra là em."

Hạ Tử Tinh khuôn mặt không khỏi đỏ lên

"Anh đói bụng, theo anh ăn chút gì đó đi." Hắn lập tức chuyển đổi trọng tâm câu chuyện, lo lắng nàng sẽ tiếp tục hỏi sâu xuống phía dưới

"Cũng được, anh muốn ăn gì?" Hạ Tử Tinh hài lòng nhìn hắn

Đôi mắt ngăm đen của hắn trong đêm tối lại phát ra tia sáng dị thường, hắn tiến đến bên tai nàng khàn khàn giọng gọi cảm nói: "Muốn ăn em. . . . ."

Đầu óc Hạ Tử Tinh nhất thời bốc cháy ngọn lửa nhỏ, hai má nàng thoáng chốc đã đỏ bừng một mảng.

Thấy vẻ mặt kiêu mị của nàng đỏ ửng, Lâm Lập Phong hiển nhiên rất hài lòng, chứng tỏ rằng trong lòng nàng đối với hắn là có cảm giác

"Bất quá trước tiên anh nghĩ chúng ta cần phải no bụng đã" Hắn mỉm cười ngưng mắt nhìn nàng, "Em hiện tại có đói không?"

"Có chút đói." Hạ Tử Tinh xấu hổ mà gật đầu.

"Em đương nhiên phải vậy nga! Thấy anh, sao em lại không đói? Anh tuy vậy nhưng nhan sắc không tầm thường nha." Đôi mắt Lâm Lập Phong tràn đầy ý tứ

"Anh đáng ghét rồi!" Hạ Tử Tinh đẩy hắn ra, chính mình chạy về phía trước

Lâm Lập Phong đuổi theo phía sau ôm cổ nàng, "Em thích anh đáng ghét như vậy, không phải sao?" (cặp này kute quá!! Hic hic!!)

Hạ Tử Tinh lại một lần nữa đẩy hắn ra, "Ai thèm thích anh? Không biết xấu hổ?" (Ahrin: em nè, em nè Phong ca (>3<), Tinh tỷ *lườm lườm*)

"Dĩ nhiên là em à!" Hắn lôi kéo bàn tay nhỏ bé của nàng, đem nàng kéo vào trong ngực

"Ai nói cho anh biết là em thích anh?" Hạ Tử Tinh về mặt nghịch ngợm mỉm cười

"Là cái trán của em à. Em không thấy trên trán em đã có khắc 5 chữ lớn: tôi thích Lâm Lập Phong sao?" Ngón tay thon dài của Lâm Lập Phong búng nhẹ lên cái trán trơn trượt của nàng

Yên lặng sản sóc

Edit: Ahrin00

"Đây là chợ hải sản. Chúng ta có thể tự do lựa chọn hải sản mình thích, sau đó đến bên quán ăn này chế biến, hải sản phi thường mới mẻ, mùi vị cũng rất tuyệt"

Lâm Lập Phong mang theo Hạ Tử Tinh đi tới những quầy hải sản sắp đầy hai bên trái phải mà lựa chọn tí mĩ

"Em ăn gì? Từ Tinh."

"thị hà, cao giải, sò biển, sa hiện các loại, em đều thích." Hạ Từ Tinh liệt kê một đồng lớn hải sản

"Được, chúng tôi mua những thứ này."

Chỉ chốc lát, bọn họ đã an vị tại bờ biển chờ hải sản bày ra. Buổi tối tại bờ biển gió khá lớn. Lâm Lập phong liền đem áo khoác của mình khoác lên vai Từ Tinh

"Em không lạnh." Hạ Từ Tinh ôn nhu cười.

"Gió buổi tối ở biển rất lạnh _."

Hạ Từ Tinh nhìn bốn phía, bầu ko khí ở đây dị thường nóng, khắp nơi đều có lửa sưởi. Vì thế sẽ ko cảm thấy lạnh

"Em thường đến đây lắm sao? Anh thấy em đối với những thứ này đều rất quen thuộc."

"Mỗi lần đến đảo Hải Nam đi công tác, em đều đến đây ăn hải sản."

Ở đây tuy rằng không có nhà hàng hoa lệ, cũng ko ngăn nắp sạch sẽ, nhưng em rất thích bầu không khí nơi đây. Như vậy cũng đã đủ! Đến đến nơi đây, mọi người tự nhiên đều cảm thấy vui vẻ dễ chịu.

Chỉ là ko ngờ tới thân phận tôn quý như Lâm Lập Phong, cư nhiên cũng sẽ đến đây ăn uống. Vừa nhìn hần chọn hải sản cũng đủ biết hần rất có kinh nghiệm rồi

Vài phút sau, hải sản của 2 người cũng ngào ngạt được bung đến. Trước mặt là thị hà (con sò) hồng hồng phát ra hương vị mê người, Hạ Từ Tinh cảm thấy mình có chút đói. Nàng liếm liếm môi, cầm lấy ngay 1 con tôm lớn, chỉ là tôm lớn quá nóng, nàng lập tức đem trứng tôm đặt trở về bàn, miệng thổi thổi bàn tay nhỏ bị phỏng

Lâm Lập Phong thấy hành động khả ái của nàng, liền nhẹ nhàng kéo bàn tay nhỏ của nàng đến miệng mình thổi thổi

"Còn đau không?"

Hạ Từ Tinh mặt đỏ lác đàu. Không ngờ đến, hần cũng có thể ôn nhu săn sóc nàng. Bất chợt, trước miệng nàng xuất hiện một con tôm lớn đã lột vỏ.

"Há miệng to ra nào." Hần ra lệnh

Nàng ngẩn người, sau đó rất nghe lời, há to miệng tiếp thu sự ân cần của hần

"Ăn ngon ko?" Hần nhìn nàng chăm chăm ôn nhu mỉm cười

Nùng tình hóa ra không

Edit: Ahrin00

"Sau khi đi công tác xong bay trở về, cơ bản cũng có một thời gian đi chơi _."

"Nga, nguyên lai như vậy."

"Em 2 năm trước cũng có bay qua Nhật Bản 1 lần. Khi đó lại là mùa hè nên em ko được nhìn thấy cảnh hoa đào mỹ lệ. Nàng nhú mắt mơ màng nhớ lại thời khắc tự do tự tại lúc trước. Tại cái khoảng thời gian ấy nàng đã sống rất hạnh phúc _!

Khi đó nàng vừa nhận được giải thưởng người mẫu lớn, sắc sỡ loá mắt, chói mắt mà huy hoàng. Mà hiện tại, ánh sáng huy hoàng trên người đã biến mất. Nàng đã là một phụ nữ có chồng, thời khắc như vậy sẽ ko còn nữa. Hiện tại có thể đứng ở sân catwalk làm người mẫu đối với nàng đã là quá xa xỉ rồi

"Không sao, sau này nếu anh có đi công tác nhất định sẽ mang em theo cùng. Chúng ta có thể nhận cơ hội đó ra ngoài chơi đùa 1 chút." Bàn tay thon dài ấm áp của hần bao trùm bàn tay nhỏ bé của nàng, đem hơi ấm trên người ko ngừng, ko ngừng truyền lại cho nàng khiến nàng cảm thấy vô hạn ấm áp.

Nàng ngược đôi mắt trong suốt nhìn hần chăm chú, "Anh nói thật sao?"

"Đương nhiên rồi." Hần khẳng định hướng nàng gật đầu.

Đôi môi kiều diễm của Hạ Từ Tinh nhất mực lộ ra nụ cười ngọt ngào, "Cảm ơn anh, Lập Phong."

"Anh với em lúc này còn phải nhắc đến hai chữ “cảm ơn” sao?" Lâm Lập Phong thâm tình chăm chú nhìn nàng. Trong ánh mắt chăm chăm của Lâm Lập Phong, Hạ Từ Tinh như nai con ngờ ngác, sắc mặt đỏ bừng.

"Ngày hôm nay vui vẻ như thế, chúng ta cũng nên uống một chén chúc mừng đi." Hạ Từ Tình vội vã xoay hướng nhìn

"Em nghĩ ngày hôm nay thật cao hứng sao?" Lâm Lập Phong thấy có chuyện lạ liền liếc nhìn nàng mà hỏi

"Đúng vậy."

"Bởi vì thấy anh sao?" hần ý cười dịu dàng, ngưng mắt nhìn nàng

Lời hần nói lại một lần nữa thành công trong việc đem mặt nàng hung đỏ. Lâm Lập Phong thấy vẻ mặt đỏ bừng đầy kiều mị của nàng thì tâm tình phút chốc lại trở nên nhộn nhạo. Hần cũng cần một chút bia để làm dịu lại tâm can đang khô nóng của mình

Lâm Lập Phong hướng đến một người hầu bàn,ra hiệu cho hần đến đây

"Ở đây chỉ có bia, em muốn uống loại bia nào?" Lâm Lập Phong hỏi Hạ Từ Tình.

"Anh quyết định đi."

Lâm Lập Phong tùy ý kêu một loại bia, rất nhanh bia lạnh đã đến.

"Cụng ly!" Lâm Lập Phong cầm lấy ly bia đưa trước mặt Từ Tình

"Cụng ly!" Hạ Từ Tình cùng hần chạm cốc.Một ly bia lạnh đã chảy xuống bụng nàng, nàng cảm thấy như có một trận nóng cháy thiêu cháy dạ dày mình, khuôn mặt lập cảm thấy như có một cỗ nhiệt khí thiêu đốt

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình một hơi uống hết ly bia lớn, khuôn mặt lập tức đỏ tươi một mảng, hình dáng thực sự rất đáng yêu.

Hần cười cười, "Em uống nhanh như thế rất dễ say _."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

Rượu hậu mê tình

Mới uống 3 chai bia, Hạ Từ Tình đã say túy lúy ngã vào lòng Lâm Lập Phong, nàng vẻ mặt đỏ bừng như lửa, cả người mềm mại không xương. Lâm Lập Phong nhìn đến đáng người khả ái của nàng đã muốn âu yếm

Đem nàng ẵm lên xe taxi, hần khiến nàng dựa vào lòng mình nghỉ ngơi.Nàng cả người vô lực mà dựa vào vai nghỉ ngơi một hồi, thì mơ mơ màng màng mà ngẩng đầu dậy, đôi mắt đầy sương mù híp híp nhìn hần, hai cánh tay trắng nõn nà ôm chặt cái cổ của hần,khuôn mặt tuyệt mỹ chột gằm kề. Hần cùng với nàng bốn mắt nhìn nhau, nhìn cái hình dạng vô thức này của nàng, hần cũng thấy buồn cười.

"Anh rất hài lòng sao?" Nàng mê ly hỏi hần,khí nóng tràn lan.

"Đúng vậy. Anh rất hài lòng." Lâm Lập Phong vẻ mặt vui cười.

"Em cũng vậy , cũng hài lòng." Nàng ngu ngơ gật đầu

"Vì sao?"Lông mi đẹp của hần khẽ vung lên.

"Bởi vì có thể gặp anh a."Nàng đem khuôn mặt nóng của mình áp lên mặt hần, cùng khuôn mặt ôn nhu của hần ma sát

Lâm Lập Phong thấy tài xế taxi đang qua gương nhìn mình liền muốn đem nàng ngồi ngay lại,nhưng đôi môi nóng của nàng đã vừa kịp che lại bạc môi của hần. Miệng nàng mang chút hơi cay của rượu kích thích vị giác của hần, hần theo miệng nàng liền thưởng thức hương rượu nồng đặc sắc, hần ôm nàng rồi bắt đầu có ý định xâm lược

Đột nhiên, ý thức được bọn họ còn đang ngồi trên xe taxi , hần lập tức kết thúc cái màn hôn trần miên này, đem đầu nàng áp chặt lên ngực.Hần ko muốn nam nhân khác nhìn thấy cái hình dạng quyến rũ này của nàng.

Thật vất vả, hần mới đem nàng trở về phòng, Lâm Lập Phong khéo tay ôm thân thể mềm nhũn của Hạ Từ Tình,gian nan đẩy cửa. Bọn họ bước vào, hần liền đem cửa phòng đóng lại, rồi lập tức ôm cô thể như muốn trượt đi của Hạ Từ Tình

Thân thể nàng mềm mại ko gì sánh được ngủ tựa vào người hần, đem hần bức vào vách tường, thân thể mềm mại tựa như một cỗ bàn ủi truyền nhiệt

sang người hân. Cánh tay trắng nõn của nàng quàng chặt cổ hân, đầu tựa lên bờ vai, qua lớp cách của áo sơ mi trắng tinh liên tinh tế cắn cắn khiến hân ko khỏi rên lên, cái cắn của nàng khiến hân cảm thấy cả người mềm yếu vì hưng phấn

Nha đầu này! Hình dáng uống say thật đáng khen! Cuồng dã như vậy, nhiệt tình như vậy, làm hân ăn ko muốn tiêu!

Lúc hân cúi đầu xuống thì tay nàng đã luồn vào trong áo hân. Hân nhìn nàng bắt đắc dĩ. Hân liền tự hứa với mình, tuyệt đối ko cho nàng ở trước mặt bất cứ kẻ nào uống rượu, nếu ko sẽ bị cái dáng dập nhiệt tình như lửa này của nàng cuốn hút mà chiếm tiện nghi nàng mất!

Nàng kéo áo hân ra, nụ hôn thăm dò đã đi đến bên cổ hân, lập tức khiến cho hân hưng hực hòa diễm

HẠNH PHÚC CỦA NỮ NHÂN

Lâm Lập Phong cúi người hôn trụ lên nhu môi làm hân tưởng niệm mấy ngày nay, mùi vị ngọt ngào của nàng, hương thơm trên người nàng, thân thể kiều mị của nàng, đã khiến hân mấy ngày nay nhận hết dày vò!

Vẫn quen có nàng làm bạn, một ngày vắng bóng, hân cảm thấy cô đơn và trống rỗng không gì sánh được. Nguyên lai nhớ một người là đáng sợ như vậy, hân tại đây xa cách cảm thụ được.

Chẳng biết từ khi nào, giọng nói đáng điệu của nàng đã khắc sâu trong lòng hân không xóa nhòa được!

Sáng sớm, Hạ Từ Tinh nắm tay Lâm Lập Phong, vẻ mặt tràn đầy hạnh phúc xuất hiện tại quầy rượu của nhà hàng để ăn sáng, làm tất cả nhân viên đều kinh ngạc.

Đường đường là tổng giám đốc tập đoàn Lâm Lập, hàng đầu trong giới doanh nghiệp, dĩ nhiên làm chủ tập đoàn khổng lồ như vậy lại bay đến đảo Hải nam cùng với lão bà? Có thể nào không làm cho mọi người kinh ngạc?

Xem ra vẫn là Lâm Lập Phong lãnh ngạo trứ danh, một Lâm lập Phong lãnh khốc vô tình, khi gặp gỡ chính nữ nhân mình yêu, hân sẽ là một con người khác, sùng nịnh nữ nhân của mình.

Hạnh phúc của Hạ Từ Tinh làm đau đớn con mắt mỗi một nữ nhân ở đây, song song cũng làm đau đớn con mắt của Khắc Just. Đôi mắt thâm thúy màu lục bích của hân ồ đột nhìn bọn họ tràn ngập hạnh phúc mặt mỉm cười, trong lòng nảy lên những đồ kị oán hận.

Vì sao nàng lại là nữ nhân của Lâm Lập Phong?

Hạ Từ Tinh và Lâm Lập Phong tìm một vị trí ngồi xuống, Lâm Lập Phong đương nhiên không có buông tha Khắc Just kia, lửa nóng từ đôi mắt hầu như muốn đem hân giết chết đi, hân đắc ý dành cho Khắc Just nụ cười nhạt. Muốn cùng hân đấu? Cũng không biết chính mình có hay không cái năng lực này?

Khắc Just đón nhận ánh mắt nhàn nhạt từ Lâm Lập Phong, lửa trong lòng càng cháy mạnh đạt cực nóng.

“Lâm Lập Phong, em đến bên kia cùng mọi người nói chuyện một lát.” Hạ Từ Tinh chân thành đứng lên, đối với Lâm Lập Phong lộ ra một nụ cười bình thản.

Lâm Lập Phong hướng nàng gật đầu.

Hạ Từ Tinh đi đến tổ làm phim bên những người đồng sự, cùng mọi người chào hỏi: “Buổi sáng tốt lành.”

“Buổi sáng tốt lành.” mọi người thấy nàng đều rất có lễ phép mà đáp lại.

“Thật không phải, tôi sẽ không cùng mọi người xuất phát được. Bất quá, tôi sẽ tự mình đi ra sân bay.” Hạ Từ Tinh áy náy nói.

“Không sao, chúng tôi biết mà...” tổng giám đốc có chút lạnh lùng nói. Khó có được chồng đi tới đảo Hải Nam tìm nàng, nàng đương nhiên muốn cùng chồng ở lại một chút.

“Cảm tạ người.” Hạ Từ Tinh thân nhiên cười, rồi đi.

Nhỏ lệ nhìn dáng vẻ hạnh phúc kia của Hạ Từ Tinh, ngực đồ kị muốn chết được! Vì sao Hạ Từ Tinh lại may mắn như thế? Có một người chồng hoàn mỹ như vậy, ôn nhu, giàu có, có năng lực lại vừa yêu thương nàng!

Hiện tại ngay cả Khắc Just nam nhân ưu tú như vậy đều coi trong nàng? Nàng rốt cuộc có cái sức quyến rũ gì? Chỉ bất quá lớn lên hơi đẹp một chút mà thôi!

Nàng từ tận sâu trong lòng thật không cam chịu!

TUYÊN THỆ QUYỀN CỦA CHÍNH MÌNH

Cái miệng của hân lộ ra nụ cười không vết tích, sau đó nhiệt liệt nhìn Khắc Just kị hạ, dùng đầu lưỡi liếm đi vết trà sữa trên mặt Hạ Từ Tinh. Hạ Từ Tinh cho rằng hân nhất thời trời gheo, khuôn mặt trắng nõn đỏ lên, mang vẻ đẹp diễm lệ.

“Khỏe miệng em có vết trà sữa.” Lâm Lập Phong ánh mắt nhu tình nhìn kĩ nàng cho đã, ngón tay thon dài cẩn thận nâng cằm nàng lên, khuôn mặt tuấn mỹ kiên nghị của hắn tới gần nàng, hơi thở ấm áp trực tiếp phả đến trên mặt của nàng.

Tìm Hạ Từ Tình không khỏi đập nhanh, vẻ mặt nàng đỏ bừng nhìn Lâm Lập Phong, tại đây với dạng của một người công chúng địa phương, hắn thử chờ động tác thân mật, khiến Hạ Từ Tình rất không có ý tứ.

Nàng xem môi hắn sắp bắt đầu chạm, xấu hổ mà nói: “Lập Phong, có rất nhiều người đang nhìn.”

Lâm Lập Phong tiếng trầm thấp tràn ngập kêu gọi nói: “Thế nhưng hiện tại anh rất muốn hôn em, làm sao bây giờ?”

Nói, hắn khẽ kiếc mắt nhìn Khắc Just, sau đó thấy cặp mắt hung ác như muốn giết người kia, khỏe miệng đắc ý lộ ra một nụ cười đẹp, sau đó đem đôi môi ấm áp tại trước mặt bao người hôn trụ lên đôi môi đỏ mọng kiêu diễm của nàng.

Hạ Từ Tình xấu hổ, khuôn mặt khẽ nóng lên, máu chảy mạnh trong người, không cự tuyệt nụ hôn nhiệt tình của hắn. Môi hắn ôn nhu mềm mại hôn môi nàng, thương tiếc mà thâm tình. Hạ Từ Tình không cách nào chống cự mà say mê trong đó, quên mất chính mình đang ở nơi nào.

Thật lâu sau, hắn buông Hạ Từ Tình với vẻ mặt ửng hồng ra, thấy bóng dáng của Khắc Just đã rời xa.

Lâm Lập Phong mân mê đường môi bạc, cười nhạt đôi mắt thâm thúy rời đi. Muốn cùng hắn tranh nữ nhân, không tự lượng sức!

Khắc Just tràn ngập tức giận mà rời khỏi nhà hàng, bước nhanh tới quán rượu chuyên dụng trên bãi cát, gió biển thổi mát mẻ không cách nào làm giảm nổi oán hận trong lòng hắn.

Lâm Lập Phong là cố ý! Hắn tuyệt đối là cố ý!

Lâm Lập Phong tuyệt đối là cố ý ở trước mặt hắn hôn môi Hạ Từ Tình! Hắn muốn hướng chính mình thị uy, muốn phải tuyên thệ với chính mình tuyệt đối giữ lấy Hạ Từ Tình!

Lâm Lập Phong chết tiệt! Hầm cho rằng làm như vậy, hắn (Khắc Just) sẽ buông tha Hạ Từ Tình sao? Lâm Lập Phong nghĩ như vậy thì mười phần sai! Hắn Khắc Just thích nhất là yêu cầu khiêu chiến cao độ, càng là làm khốn làm khó gì đó, hắn lại càng dự đoán được!

“Khắc Just...” phía sau bỗng vang lên một giọng nữ mềm nhẹ.

Khắc Just xoay người nhìn, là Nhỏ Lệ người phụ trách hậu cần.

“Có việc sao?” Đôi mắt lợi hại của Khắc Just trực tiếp hướng nhìn nàng vô tình mà lướt qua, hắn hiện tại cũng không có tâm tình mà để ý nàng.

“Từ Tình, đã kết hôn. Bên ngoài còn có rất nhiều nữ nhân tốt, anh vì sao lại phải thích một nữ nhân đã có chồng chứ?” Nàng cố lấy dũng khí mà nói với hắn, mong muốn hắn có thể nhận ra một chút, không nên chấp mê dút khoát nhìn lại.

Khắc Just hừ lạnh một tiếng, lãnh khốc nói: “Tôi không thích cô ấy, lẽ nào thích cô?”

BẮT DỰNG

Từ đảo Hải Nam trở về ngày thứ hai, Hạ Từ Tình vì một trang phục quốc tế cùng với các cảnh quay ảnh chụp đẹp đã được tung ra thị trường lớn và trưng bày tại các cửa hàng thời trang.

Hạ Từ Tình thoáng chốc trở thành tiêu đề trang bìa trên các tạp chí lớn. Nàng lại một lần nữa khôi phục danh hiệu siêu người mẫu trước khi kết hôn, ánh hào quang sáng chói, con đường trải vàng!

Khuôn mặt nàng tuyệt mỹ, đáng cười tươi chói mắt, một lần nữa chinh phục ánh mắt mọi người. Danh tiếng của nàng so với trước kết hôn còn muốn lợi hại hơn! Mỗi ngày tiếp điện thoại không xuể, mỗi ngày đều phỏng vấn không hết!

Nàng trên cơ bản đều nhất nhất từ chối, ngoại trừ người quen phỏng vấn, nàng đều dự họp. Đa số thời gian còn lại dành để nghỉ ngơi. Gần đây nàng nghĩ có điểm lạ, rất ham ngủ. Hình như giống người thiếu ngủ!

Vừa tỉnh ngủ, đã là lúc chạng vạng. Nàng mới rửa mặt chải đầu đi ra, chị Ngọc Dâu nói với nàng, bà bà tới chơi.

Nàng lập tức đi xuống lầu, đây là lần đầu tiên bà bà đến chơi, chẳng đã gay nên chuyện gì? Đối với bà bà nghiêm khắc này, nàng chính trong lòng còn có điểm nể sợ!

“Mụ, người đã đến rồi?” Hạ Từ Tình đi tới bên bà bà ngồi xuống.

Bạch Lệ mắt lạnh nhìn người vợ, cái nữ nhân này xác thực lớn lên tiêu trí! Khuôn mặt tinh xảo, ngũ quan hoàn mỹ, nàng cùng Lâm Lập Phong có thể nói là một đôi trời sinh! Cũng không lạ được Lập Phong thích nàng!

Nhưng cái nữ nhân này cũng rất không an phận, đã kết hôn còn không yên ổn ở nhà, còn muốn xuất đầu lộ diện. Nữ nhân xuất thân sao kim quả nhiên

không chịu nổi tịch mịch !

“ Gần đây , danh tiếng của con thật lợi hại a ! Đây đường đều là ảnh chụp của con!” Bạch Lệ ngồi ở sô pha lạnh lùng nói .

Hạ Từ Tình nghe Bạch Lệ nói , cúi đầu nhìn xuống .

“ Ta hỏi con , con mang thai sao ?”

Hạ Từ Tình kinh hoàng ngẩng đầu lên nhìn bà bà liếc mắt , sau đó gục đầu xuống suy tư , nguyệt sự của nàng hẳn là mấy ngày nay tới . Hẳn là còn không có thai ha?

Bạch Lệ thấy nàng cúi đầu , không dám hé răng , một lòng đều ngả xuống . Kết hôn nửa năm , bụng không hề động tĩnh , nàng sẽ không vô sinh ha ?

Nàng nhủ nhủ đầu mày , hỏi Hạ Từ Tình : “ Con thành thật nói cho ta biết , con có đúng hay không bị vô sinh ?”

Mặt Hạ Từ Tình lập tức tái nhợt !

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

KHÔNG CÁCH NÀO TUYỀN TRẠCH

“ Con không biết .” Hạ Từ Tình cắn môi dưới nói . Mang thai là việc của hai người, thế nào không có thai phải nhất định là nguyên nhân của nàng ? Nàng cảm thấy rất tủi thân !

“ Đi ! Ta mang con đi bệnh viện kiểm tra một chút !” Bạch Lệ lập tức đứng lên đi ra cửa , Hạ Từ Tình bất đắc dĩ mà thờ dài , rất không muốn , nhưng phải theo bà bà đi .

Mới vừa ra đến cửa lớn , thì đụng Lâm Lập Phong đã trở về . Hắn thấy mẹ mẹ đến có điểm ngạc nhiên .

“ Sao người lại tới đây ? Mẹ mẹ”

“ Có đúng hay không ta không đến ? Con sẽ không tới lâm trạch thăm ta ?”

Lâm Lập Phong bạc môi cười , “ Nào có , con bề bộn công việc . Trước đoạn ngày , gia gia sinh nhật , con không phải đã thăm người sao ?”

Bạch Lệ không khỏi tròn mắt . Như vậy cũng như là thăm sao ?

“ Đúng rồi , con đã lâu rồi không đi trại an dưỡng thăm ba ba con , con lúc rảnh rồi đi xem hẳn ha .” Bạch Lệ nhắc nhở con trai .

Lâm Lập Phong nhủ nhủ mày , có điểm không nhịn được mà nói “ Lúc rảnh rồi , con nhất định đi .”

Hạ Từ Tình lấy làm kì quái vì sao Lâm Lập Phong khi nhắc đến cha chồng thì nhủ mày . Nàng biết cha chồng thân thể rất kém cỏi , vẫn ở tại trại an dưỡng . Kết hôn nửa năm , nàng cũng không có gặp hẳn , nàng xem ra cũng sơ sót .

Hắn một tay kéo Hạ Từ Tình vào lòng , hiện hẳn muốn mang nàng chăm chú ôm vào trong lòng , cực khổ mệt nhọc một ngày đêm , trở về thấy nàng , là phương pháp tốt nhất giúp hắn tiêu trừ mệt nhọc .

“ Tối nay ở lại đây ăn cơm đi , mẹ mẹ”

“ Không cần . Ta hiện tại muốn dẫn lão bà con đi bệnh viện kiểm tra , khi trở về hẳn đã muộn .”

Lâm Lập Phong khản trương nhìn Hạ Từ Tình , hỏi “ Em khó chịu ?”

Hạ Từ Tình chỉ nhẹ nhàng lắc đầu , đôi mắt mỹ lệ có tia tủi thân và u buồn .

“ Ta nghĩ mang nàng đi tìm dì Lưu . Giúp nàng kiểm tra thân thể một chút .”

Dì Lưu là bác sĩ khoa phụ sản , Lâm Lập Phong mặt mày rạng rỡ nhìn chằm chằm vào bụng nàng “ Em mang thai có đúng hay không ?”

Hạ Từ Tình trong lòng cứng lại . Nàng biết rõ hẳn cũng rất muốn chính mình mang hài tử . Thế nhưng ....

“Nếu như nàng mang thai ta cũng sẽ không phải lo lắng như thế . Giá Tiên Lâm gia nửa năm , cũng không có tin tức , thật đúng là người vợ đệ nhất của Lâm gia !” Bạch Lệ về mặt khinh thường .

“Mụ , được rồi .” Lâm Lập Phong rất mất hứng mà nhủ mày : “Nàng có hài tử hay không , đó là thiên ý . Chúng ta không đề cập đến . Điều chính là chúng con còn trẻ .”

Thật tâm giữ lấy

Edit:Ahrin00

"Thế nhưng . . . ."

"Không có thể nhưng!" Hấn chuyển mắt nhìn mẫu thân, đôi mắt ngăm đen dị thường thâm trầm, "Nàng là nữ nhân của con, chuyện nàng đi hay ở lại, chỉ có mình con mới có thể quyết định!"

Bạch lệ nhìn thấy khuôn mặt của nhi tử đành thờ dài một hơi

Hấn kéo tay Hạ Tử Tình , đem nàng lên lầu 2. Đẩy cửa, hấn ko chút lưu tình mà ném nàng xuống giường

Lập Phong nộ khí đằng đằng tới gần nàng, vẻ ôn nhu trên khuôn mặt đã biến mất ko còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Thì ra cô cùng mẹ đã có khế ước từ lâu. Cô định giấu tôi bao lâu nữa đây? Hả?" Thanh âm hấn lạnh lùng mà trầm thấp, mang theo nồng đậm tức giận.

"Em không có!" Hạ Tử Tình kinh hoàng mà lắc đầu. Nàng biết hấn đã hiểu lầm rồi

"Còn nói dối?" Đôi mắt hung ác thâm hiểm nhìn vào con người đen láy, như muốn xem thấu nàng. Nàng rốt cuộc có bao nhiêu việc muốn gạt hấn? Người như nàng mà cũng dám tùy tiện cùng mụ mụ định ra cái khế ước buồn cười đó sao? (*mụ mụ = mẹ)

"Em không có."

"Tôi nói rõ cho cô biết! Hạ Tử Tình, dù cho cả đời cô ko thể sinh con, thì cô vẫn mãi mãi là nữ nhân của Lập Phong này! Đừng mơ tưởng tôi sẽ buông tha cho cô!" Lâm Lập Phong mạnh bạo nâng cằm nàng lên mà lớn tiếng. Đôi mắt phần nộ củ hấn dường như muốn nuốt chửng cả nàng!

Nàng ko biết rằng, giờ này khắc này, lòng hấn thật đau xót! Hấn cho rằng nàng từ lâu hồi tâm thuần phục muốn bên hấn cả đời! Không ngờ đến nữ nhân này cư nhiên lại có hai lòng!

"Chuyện đó là do mẹ anh nói, em ko có đồng ý." Hạ Tử Tình mở to mắt sáng tỏ nhìn hấn, nàng mong muốn hấn có thể hiểu rõ chuyện này

"Thực ko?" Hấn ngăn người, buông bàn tay đang nắm chặt cằm nàng, đường cong cứng ngắc trên khuôn mặt rõ ràng đã thư giãn bớt

"Thực sự. Em chưa từng đáp ứng mẹ." Hạ Tử Tình kiên định hướng hấn gạt đầu

"Còn suy nghĩ của em thì sao? Anh muốn nghe một chút tâm ý." Lâm Lập Phong về mặt chờ đợi mà nhìn nàng. Lúc này hấn ko khỏi có vẻ khản trương

Hạ Tử Tình nhìn đôi mắt nóng cháy của hấn, khuôn mặt không khỏi đỏ lên

"Nếu như, anh có thể đối xử với em tử tế, em. . . ." Nàng xấu hổ ko biết nói làm sao. Nghiêng người, nàng núp vào trong chăn, trái tim thẳng thán mà kịch liệt đập dồn. Kêu nàng làm sao nói với hấn rằng mình nguyện ý ở bên hấn suốt đời được chứ? Chuyện khó nói như vậy mà. . . .

"Nói cho hết lời a. Em rốt cuộc là như thế nào?"

LÀ THẬT TÂM , CHÍNH GIỮ LẤY

“ Thế nhưng . . . . ”

“ Không có thể nhưng . ” hấn nhìn mẫu thân , đôi mắt ngăm đen dị thường thâm trầm “ Nàng là nữ nhân của con , của nàng đi lưu , chỉ có thể mình con quyết định ”

Bạch Lệ thấy con trai hé ra khuôn mặt âm lãnh , thờ dài .

Hấn kéo tay Hạ Tử Tình đem nàng lên lầu hai . Đẩy cửa , hấn không chút lưu tình nào đem nàng ném tới trên giường .

“ Nguyên lai em cùng mụ mụ sau lưng đã định ra khế ước . Em dự định muốn dấu anh bao lâu ? Ân ? ” âm thanh hấn lạnh lùng trầm thấp , mang theo tức giận nồng đậm .

“ Em không có . ” Hạ Tử Tình kinh hoàng lắc đầu . Nàng biết hấn đã hiểu lầm nàng .

“Còn nói dối?” Đôi mắt hần nham hiểm hung ác vọng tiến vào trong ánh mắt nàng , muốn đem nàng nhìn thấu hết thấy . Nàng rốt cuộc có bao nhiêu việc gạt hần ? Cũng dám cùng mụ mụ định ra kẻ ước buồn cười đến như vậy ?

“Em không có .”

“Anh nói cho em biết ! Hạ Tử Tinh , thì là em cả đời không cách nào sinh con được , em chính là nữ nhân của Lâm Lập Phong anh ! Đừng mơ tưởng anh sẽ bỏ em !” Lâm Lập Phong nắm bắt lấy cái cảm khéo léo của nàng cả tiếng tru lên . Ánh mắt hần đầy phần nộ , hầu như muốn nắm chặt lấy nàng !

Nàng bắt sẽ rõ ràng , giờ này khắc này , lòng hần đau xót ! Hần cho rằng nàng từ lâu hồi tâm thuần phục muốn theo hần cả đời ! Không nghĩ tới nữ nhân này có nhị tâm !

“Đó là tự bà bà , em không có đáp ứng .” Hạ Tử Tinh mở to đôi mắt làm sáng tỏ cùng hần nhìn nhau , nàng mong muốn hần có thể rõ ràng tin mình .

“Thực sự ?” Hần ngần người , buông tay nắm chặt cầm nàng ra , trên mặt đường cong cứng ngắc rõ ràng giãn ra .

“Thực sự . Em chưa từng có đáp ứng bà .” Hạ Tử Tinh kiên định hướng hần gật đầu .

“Đó là suy nghĩ của chính em chứ ? Anh muốn nghe điều thật lòng từ em !” Lâm Lập Phong vẻ mặt chờ đợi nhìn nàng , hần không khỏi có chút khản trương .

Hạ Tử Tinh bị đôi mắt nóng cháy của hần nhìn xuống , khuôn mặt không khỏi đỏ .

“Nếu như , anh có thể đối xử tử tế với em , em ...” Hạ Tử Tinh xấu hổ không biết nói làm sao . Nghiêng người , nàng kéo chăn , đem chính mình chôn vào trong chăn , tâm nhĩ nhưng thẳng thắn mà kịch liệt nhảy lên . Nàng làm sao nói với hần chính nàng nguyện ý ở lại bên hần chứ ? Khó mở miệng nói như vậy ....

“Đem nói cho hết lời a . Em rốt cuộc như thế nào ?”

Nỗ lực đối đãi

Edit:Ahrin00

Cái chữ “Yêu” này, nàng ko dám hỏi a! Nàng sợ sẽ nghe phải câu nói khiến tâm can nàng tan nát. Nếu như hần nói, hần chỉ muốn giữ lấy nàng mà ko muốn yêu nàng,nàng sẽ xử lý như thế nào đây?

"Ừ, anh sẽ...." Hần nâng cầm nàng lên hôn vào đôi mềm, âm thanh mê say, khiến nàng cảm thấy uất ức.

"Dù cho cả đời này em ko thể sinh con, anh cũng sẽ ko vứt bỏ em?" Nàng ngưng đôi mắt to chờ đợi nhìn hần,nàng chỉ cần một lời hứa của hần.Dù cho trong lòng biết rõ rằng nam nhân dùng lời hứa chỉ để lừa gạt nữ nhân, thế nhưng nàng rất mong muốn hần có thể ân thuận cho nàng lời hứa. Mặc dù chỉ là lời hứa làm yên lòng nàng, cũng tốt! ... ít nhất ... Giờ này khắc này, nàng cũng hoàn toàn tin tưởng hần_!

Lâm Lập Phong cười khê một cái, "Em để ý đến việc sinh con sao?"

"Đúng vậy." Nàng chăm chú gật đầu.

"Em thật đúng là cô hữu!" Hần nghiêng ngẫm mà vui cười.

"Đây chính là chuyện thường tình a! Lẽ nào,anh ko muốn có con?" Nàng không ủng hộ mà nhìn hần.

Tay hần phóng tới phần bụng trên của nàng,lòng bàn tay hần như truyền sự ấm áp cho nàng. Con mắt ngăm đen trong đêm tối lóe sáng quang mang. Hần căng mắt quan sát trên dưới thân thể nàng

"Có lẽ,anh còn chưa nỗ lực !"

"Oanh" Khuôn mặt Hạ Tử Tinh đỏ lên, nóng bừng như thiêu đốt

Hần khéo tay đem thân thể nàng kéo về hướng mình, tràn ngập ý tối nói: "Không sao, từ giờ trở đi chúng ta có thể cố gắng lại lần nữa!"

Lần này,Khuôn mặt của Hạ Tử Tinh càng đỏ hơn.

"Anh ko biết xấu hổ!" Nàng xấu hổ mà thúc hần.

"Còn có một chuyện xấu hổ hơn nữa,em có muốn thử một chút ko?"Hần tươi cười thu cánh tay lại,đôi môi điểm lệ của nàng cũng tự động đến bên miệng hần. Hần cúi đầu hôn trụ đôi môi đỏ tươi xinh đẹp, nàng vui thích mà tiếp nhận nụ hôn, cánh tay dần dần quàng lên cổ hần, ngón tay lùa vào mái tóc ngắn đen, nhiệt tình mà cùng môi hần giao hòa

Tại giờ khắc này, ko ngôn ngữ nào có thể biểu đạt được cảm nhận của bọn họ, tình cảm của họ mãnh liệt như ánh sáng mặt trời lóe lên, từng đợt sóng trên người bọn họ ko ngừng dâng trào cuộn cuộn, bọn họ hoàn toàn chỉ muốn đem đôi phương giữ lấy, từ nay về sau tuy hai mà một.

Sáng sớm sau một lúc lưu luyến ko muốn rời xa Hạ Từ Tinh, Lâm Lập Phong đã trở lại phòng làm việc của tổng giám đốc để bắt đầu một ngày làm việc bận rộn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

"Đúng như vậy, thời gian xây nhà của chúng ta đã ko còn nhiều. Vì thế chúng ta đành phải yêu cầu công nhân tăng ca để đẩy nhanh tiến độ."

"Bọn họ không đáp ứng?"

"Bọn họ nguyên bản đã đáp ứng. Chúng ta cũng dựa theo luật cho bọn họ phí tăng ca. Thế nhưng, sáng sớm hôm nay, ko hiểu vì sao bọn họ lại lật lọng? Còn yêu cầu chúng ta phải tăng hơn gấp đôi phí tăng ca, nếu không bọn họ sẽ không khởi công nữa."

Một bên nhà sắp giao, một bên công nhân lại đình công! Thực là khiến hần phải đau đầu! Trương quản lý gấp đến độ chảy mồ hôi như mưa.

Tăng phí tăng ca lên gấp đôi? ! Chuyện này đúng là quá đáng!

"Ko được đáp ứng bọn họ! Nhất định ko để cho bọn họ được đằng chân lên đằng đầu!" Lâm Lập Phong rất cứng nhắc mà nói.

"Thế nhưng, bọn họ không chịu thi công, công trình của chúng ta ko cách nào giao trả, trễ hạn sẽ phải bồi thường hợp đồng rất nặng. Làm sao bây giờ? Tổng giám đốc?"

"Cậu xem trong đám người đó ai là đầu lĩnh? Trước tiên đưa họ vào phòng nói chuyện. Tôi sẽ đến ngay." Lâm Lập Phong nhìn trương quản lý nói.

"Vâng."

Khi Lâm Lập Phong mang theo tiểu quân đi tới công trường thi công, cũng là lúc hần thấy đông đảo công nhân đều ngồi dưới đất nghỉ ngơi, sắc mặt có vẻ như rất bình tĩnh.

Hần liếc mắt nhìn công nhân, ở đây ít nhất cũng có mấy nghìn công nhân a! Nếu như bọn họ thực sự bãi công, nhà lầu ko cách nào giao cho chủ, thì tiền bồi thường ước tính có thể cao đến mấy vạn.

Cuộc bãi công long trọng như vậy, ít nhất cũng phải có mấy người đứng phía sau thao túng điều khiển. Nếu như chỉ là một số phần tử nhỏ công nhân xúc động phần nộ gây lên cũng ko đủ để gây nên sự sợ hãi này. Chỉ sợ là có bàn tay của đối thủ trên thương trường nhúng vào chuyện này, nếu như vậy thì rất phiền phức.

Hần đi vào phòng làm việc, nhìn trương quản lý đang tận tình khuyên bảo mấy người công nhân dẫn đầu. Bọn họ hiển nhiên đối với trương quản lý ko để trong lòng, bọn họ vẫn yên lặng, mắt nhìn trương quản lý, vẻ mặt lạnh lùng mà khinh bỉ.

Đôi mắt lợi hại của Lâm Lập Phong nhìn thấy biểu tình kiên trì của công nhân, cũng đủ biết sau lưng bọn họ có người ản mặt chống lưng điều khiển. Nếu không, thì mấy người này sẽ ko dám biểu lộ sự lạnh lùng như vậy vì theo lý thì bọn họ phải bày tỏ biểu hiện lấy lòng mới đúng.

Chỉ cần liếc mắt, Lâm Lập Phong cũng đủ biết sự thật bên trong chuyện này ko đơn giản. Là ai can đảm như vậy? Là ai lớn mật muốn ra tay độc thủ với tập đoàn Lâm Lập?

Hần suy nghĩ một hồi lâu cũng ko nghĩ đến cái tên khả nghi nào. (aizzz...tội nghiệp mấy bác công nhân...đấu với ai ko đấu...lại đi đấu với Phong ca-Cáo đắc đạo)

Phá lệ khai ân

Edit: Ahrin00

Bọn họ tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, vẻ mặt hoài nghi, thần tình kinh hoàng. Làm sao hần biết sau lưng bọn họ có người giật dây? Lẽ nào trong bọn họ có nội gian?

"Nếu như ko có người cho các anh tiền để các anh gây rối, tôi nghĩ các anh cũng ko dám có cái can đảm này!" Lâm Lập Phong xác định như đinh đóng cột.

Bọn họ mặt một mảng trắng bệch, đúng là lợi hại! Ko ngờ cái tên Lâm Lập Phong này lại lợi hại như vậy! Liếc mắt đã nhìn thấy sự tình của bọn họ. (Cáo thành tình mà lị)

Sự thật của bọn họ trước mắt hẳn đều bị phơi bày cả,ko cách nào có thể giấu diếm hẳn điều gì! Nghĩ đến , bọn họ liền chảy mồ hôi lạnh, thân thể có chút hơi run

"Tôi cho các người 2 con đường để lựa chọn:thứ nhất, các người có thể mang theo đám công nhân kia rời khỏi đây, từ nay về sau không được đặt chân đến cái thành phố này nữa.Thứ 2 , trở lại nói với mọi người tiếp tục làm việc,tôi có thể mắt nhắm mắt mở xem như chưa có chuyện gì phát sinh." Lâm Lập Phong lạnh lùng mà nói.

"Như vậy, như vậy. . . . ." Bọn họ mấy người nhìn nhau, vẻ mặt khẩn trương. Nếu như bọn họ không thỏa hiệp, bọn họ sẽ ko còn cơ hội được đặt chân lên thành phố này, Lâm Lập tập đoàn tuyệt đối có quyền đem bọn họ đuổi ra khỏi thành phố

Thế nhưng, phương án thứ 2 cũng ko có chỗ tốt gì,các anh em bên ngoài là sao bỏ qua chuyện này?lãng phí thời gian một ngày một đêm của đám anh em, bất luận phương án thứ 2 có cái chỗ tốt gì,cũng ko thể trả cho đám người kia tiền công một ngày đêm được.Đám an hem kia nhất định sẽ đánh bọn họ đến chết mất!

Có lẽ ngay cả cái mạng nhỏ của bọn họ cũng ko thể bảo toàn được a! Lúc này, bọn họ thực sự sợ đến run cả người rồi!

"Thế nào?Các người đã lựa chọn chưa, muốn phương án thứ nhất hay thứ hai?"Đôi mắt âm lãnh của Lâm Lập Phong quan sát bọn họ, khóe miệng cong cong một nụ cười lãnh khốc

Muốn cùng tập đoàn Lâm Lập đối nghịch sao!! các người cũng đã quá mơ tưởng rồi?

"Lâm, lâm tổng giám đốc,ngài như vậy là bức chúng tôi vào tử lộ rồi?" Bọn họ sợ hãi mà nói

"Các người đã gây ra phiền phức này, chẳng lẽ các người cũng ko dám tự mình gánh vác hậu quả?" Lâm Lập Phong thần diện ko biểu tình nói.

"Có thể, có thể cho chúng tôi một con đường sống hay ko?" Bọn họ yếu ớt hỏi

Lâm Lập Phong hé miệng lộ ra một nụ cười rất lạnh: "Đợi lát nữa, tôi sẽ nói với mọi người chỉ cần lập tức trở lại làm việc,tiền công ngày hôm nay sẽ ko ít."

"Thực chứ?" Bọn họ mừng rỡ.

Lâm Lập Phong gật đầu, lạnh lùng mà nói: "Lâm Lập Phong tôi nói lời giữ lấy lời. Bất quá, tôi cũng có cảnh cáo trước, nếu như các còn dám cùng đám công nhân gây rối.Tôi nhất định sẽ cho các người từ đây trở về sau biến mất khỏi thành phố. Hiểu chưa?"

"Hiểu rõ, hiểu rõ." Bọn họ lập tức khúm núm yếu ớt nói

"Nói cho tôi biết, là ai lớn mật xúi giục các người gây ra chuyện này_?" Con mắt lợi hại của Lâm Lập Phong di chuyển trên người bọn họ. Bọn họ sợ đến nỗi người nào người nấy cũng chỉ dám cúi đầu

"Ko dám nói sao?" Thanh âm của hắn trầm thấp mà uy nghiêm ko gì sánh được

"Người đó, chúng tôi thật sự ko biết." Một người thấp giọng nói.

"Nếu như có thể gặp lại, các người có nhận ra hắn ko?"

Bọn họ trao đổi cho nhau một chút ánh mắt,sau đó một nam nhân đã gật đầu nói: "Tôi có thể."

Chưa vào biển lửa

Edit:Ahrin00

khi Lâm Lập Phong vừa rời khỏi công trường thì công thì liền có một người khẩn cấp gọi điện đến. Đó chính là Lý tổng giám phục trách nhà hàng tập đoàn Lâm Lập

"Tổng giám đốc, hôm nay tại khâu phục dịch ở nhà hàng Nghiêm Lệ của chúng ta có khách hàng khó chịu,phải vào bệnh viện. Chúng tôi đang ở bệnh viện xử lý nhưng nàng đòi yêu cầu bồi thường quá lớn,tôi ko dám đáp ứng, muốn thương lượng với ngài một lúc."

"Người khách đó yêu cầu bồi thường bao nhiêu tiền?"

"Một trăm vạn!"

Lâm Lập Phong sắc mặt trầm xuống."Cự tuyệt nàng!"

"Tổng giám đốc, điểm mấu chốt còn là nhiều hay ít sao?" Lý tổng giám lo lắng mà hỏi Lâm Lập Phong

"Một xu cũng ko bồi thường! Người nghe không hiểu sao?Rõ ràng là cố ý lừa gạt!" Lâm Lập Phong tức giận chất vấn hỏi hắn.

"Vậy chuyện này xử lý như thế nào?" Lý tổng giám thấp giọng hỏi.

"Gọi hồ luật sư lo việc này, sau đó nội trong 2 ngày kêu hán đem phương án đến trình cho tôi"

"Vâng." Lý tổng giám cung kính mà nói.

Lâm Lập Phong không khỏi nhủ mảy, thế nào việc ko hay lại một lần nữa xảy ra? Ko lẽ có người đứng phía sau ra tay độc thủ với tập đoàn Lâm Lập? Hán trong lòng rất hoài nghi. Là ai ở sau lưng đám giờ trò?

"Tổng giám đốc, nghiêm quản lý từ viện khoa học kỹ thuật gọi đến."

Vừa mới buông điện thoại, bộ đàm đã truyền đến âm thanh của tiểu quan. Hán nhắc bộ đàm lên, thì lập tức giọng lo lắng của Nghiêm quản lý đã truyền đến: "Tổng giám đốc, nhà xưởng của chúng ta đang trên đường sản xuất trừ thấp khí(ta nghĩ là cái quạt hút ko biết đúng ko!!?), bỗng nhiên bị nổ khiến mấy người công nhân bị thương. Tôi đã đưa bọn họ vào bệnh viện, nhưng có một người bị thương rất nghiêm trọng, tôi muốn xin chỉ thị của ngài để biết cách đối phó với tình huống này như thế nào?"

Lâm Lập Phong thoáng lạnh mặt! Sự cố như vậy lại liên tiếp phát sinh, tuyệt đối ko phải là điều ngẫu nhiên! Hán có thể ko nhìn mà đoán trúng, khẳng định như đinh đóng cột, nhất định là có thể lực tà ác âm thầm đứng phía sau đối phó với tập đoàn Lâm Lập!

Bọn họ bày ra các loại sự cố này, mục đích là muốn đã kích hán, để cho hán lâm vào một trận tuyến rối loạn! Bước kế tiếp, bọn họ sẽ vơ vét tài sản tập đoàn Lâm Lập? Khiến cho cổ phiếu trên thị trường của tập đoàn Lâm Lập bị rớt giá

Hiện tại vào cái thời khắc này, hán phải nhất định bình tĩnh mà chống đỡ!

Lâm Lập Phong mang theo tiểu quân, lập tức đi đến hiện trường sự cố, để xem cho rõ sự cố là vì lý do gì mà tạo thành? Nếu như nguyên nhân là do con người hán có thể khẳng định bên trong nhà xưởng có nội gián!

Hán đi tới hiện trường phát sinh sự cố, thấy hiện trường chỉ còn lại một mớ hỗn độn. Rất nhiều máy móc đều bị vụ nổ phá hủy, nhà xưởng của hán vừa mua về một số máy móc mới, rốt cuộc tất cả đã trở thành phế liệu, ... ít nhất ... muốn cho nhà xưởng hoạt động lại cũng phải mất nửa tháng.

"Kĩ sư cơ khí ở đâu?" Lâm Lập Phong đi tới nhà xưởng liền hỏi.

Một người nam cao gầy, hướng Lâm Lập Phong cung kính cúi đầu: "Tôi là quản đốc nơi đây, thưa tổng giám đốc."

"Nói cho tôi biết, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?" Con mắt lợi hại của Lâm Lập Phong ngưng thần nhìn hán, khiến hán cảm thấy có một cảm giác áp bách vô hình

"Đại khái là gần đây vì đẩy nhanh tiến độ sản xuất, nên máy móc bị chạm_." Người nam cao gầy ngược con mắt thật thà nhìn hán.

Ánh mắt sắc bén của Lâm Lập Phong trực tiếp bắn đến hán, "Ko phải nguyên nhân là do con người sao?"

Người nam cao gầy lắc đầu: "Ko phải là do con người."

Lâm lập phong quan sát thấy người nam trước mặt có vẻ xa lạ. Trong trí nhớ hán, lần trước đến thị sát nhà xưởng, quản đốc lúc đó hình như ko phải là người này

"Anh là quản đốc mới đến?" Lâm Lập Phong nghi hoặc hỏi.

"Đúng vậy, tôi mới vừa đến đây một tháng, tổng giám đốc."

Một tháng? Trong lòng Lâm Lập Phong vì người quản đốc mới đến này bắt đầu lo lắng. Hán thật lâu liếc mắt nhìn người quản đốc, rồi chuyển ánh nhìn sang Nghiêm quản lý: "Trong khoảng thời gian này, chúng ta có nhận đơn đặt hàng nào ko?"

"Có! Có một công ty nước ngoài đã đặt hàng chúng ta mười ngàn trụ khí thấp, tháng sau sẽ phải giao hàng rồi." Nghiêm quản lý rất khẩn trương nói.

"Có thể kéo dài thời hạn ko?"

"Chúng tôi vừa thỏa thuận với bọn họ, cho chậm lại thời gian sản xuất, nhưng bọn họ ko chấp nhận. Nếu như chúng ta ko thể giao hàng đúng hẹn, họ muốn chúng ta phải bồi thường tiền." Nghiêm quản lý vừa nói, một bên quệt mồ hôi trên mặt.

"Tiền bồi thường bao nhiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

THÂN PHẬN KHÁC CỦA KHẮC JUST

Tại một ngọn núi cao với sự yên lặng bao quanh, có một biệt thự kiến trúc hiện đại tọa lạc tại núi xanh nước trong biển, đây là một trại an dưỡng cao nhã mà tôn quý. Mà ba ba của Lâm Lập Phong tận dụng ngay trại an dưỡng ưu nhã này để trị liệu.

20 năm trước, ông vì một tai nạn xe cộ mà biến thành bán thân bất toại, trải qua trị liệu hơn mười năm, hiện tại ông đã có thể ngồi đứng trên xe đẩy, thế nhưng hai chân không cách nào đi lại.

Từ sau tai nạn xe cộ phát sinh, ông vẫn ở tại trại an dưỡng suốt 20 năm dài ngắn cách. Tâm ông theo từng sự kiện 20 năm trước chậm rãi an ổn bình thản. Hiện tại ông đã trở nên không muốn vô cầu. Chỉ hi vọng con trai Lâm Lập Phong có thể sống tốt. Tâm ông không còn gì lo lắng nữa.

Từ sự kiện 20 năm trước, con trai Lâm Lập Phong và vợ Bạch Lệ đã hận ông tận thấu xương. Sở dĩ, ông đến đây 20 năm qua, bọn họ đều rất ít đến thăm ông. Đặc biệt là con trai Lâm Lập Phong, số lần hẳn đến có thể tính trên bàn tay.

Ông ngồi một mình bên khung cửa sổ sát đất hai bên trái phải, cách tám thủy tinh nhìn ra xa là núi xanh nước biển. Ánh mắt ngẩn ra. Ông cứ như vậy nhìn một cảnh núi xanh nước biển suốt 20 năm dài này.

Có lúc, ông không biết chính mình sống trên thế giới này vì cái gì? con trai và vợ không để ý tới ông, người tình và người con trai khác của ông bị thất lạc suốt 20 năm, không có tin tức gì. Không biết mẫu tử bọn họ qua nhiều năm như vậy sống như thế nào?

Mặc kệ thế tử Bạch Lệ như thế nào, đối với người tình Phù Na, trong lòng ông đều cảm thấy hổ thẹn.

Linh “Tin đặc biệt, sáng sớm ngày hôm nay kĩ thuật viên tập đoàn Lâm Lập phát sinh một vụ nổ lớn ....” Trên TV đưa tin tức khẩn cấp hàng đầu.

Ông vừa nghe đến Lâm Lập tập đoàn thì lập tức ngừng đầu trừng to mắt nhìn TV, tập đoàn Lâm Lập phát sinh sự cố.

Ngực ông cả kinh!

“Sau tổng giám đốc tập đoàn Lâm Lập Lâm Lập Phong đến hiện trường thị sát, hiện trường lại một lần nữa phát sinh vụ nổ, tổng giám đốc tập đoàn Lâm Lập Phong tại hiện trường bị song xung cấp, bản thân bị trọng thương, bây giờ đang điều trị tại bệnh viện, tình trạng chưa xác định được...”

Lâm Thế Hiền run cả người! Lập Phong xảy ra chuyện! Hẳn ở hiện trường vụ nổ? Trời ạ! Ông lập tức lấy điện thoại gọi vào số đặc biệt cho hắn, thế nhưng tay ông run nên không cách nào ấn số gọi được.

Không nghĩ rằng là, tay ông cơ hồ không có chút lực. Ông muốn tự mình đi xem, thế nhưng khoảng cách lại quá xa. Lúc này, ông nghe được tiếng bước chân bình ổn từ xa tiếng lại gần.

Ông ngừng đầu nhìn lên hướng phát ra tiếng chân, chỉ thấy thấp thoáng mái tóc dài lấp lánh ánh kim lay động trong không trung, một nam nhân mặc tây trang bạch sắc hợp thời trang từ xa tiến lại gần.

Khi hắn đi tới trước mặt Lâm Thế Hiền, Lâm Thế Hiền trừng ánh mắt mê hoặc, ông quan sát nam tử trẻ có mái tóc vàng mắt lam này. Nam tử này rất cao đại, rất tuấn tú, mái tóc vàng thật dài, đôi mắt lục bích, trên mặt lộ đáng cười cười mà như không cười, ông có quen biết người này?

Giữa lúc Lâm Thế Hiền còn đang nghi hoặc thì nam nhân tóc vàng cúi người nhặt chiếc điện thoại trên mặt đất, cao ngạo đến bên Lâm Thế Hiền, liếc nhìn ông: “Muốn gọi cho người con trai tốt đẹp Lâm Lập Phong của ông?”

Điều này, ông càng mơ hồ khó hiểu. Lẽ nào nam tử này biết Lâm Lập Phong?

“Người là ai?” Lâm Thế Hiền chất vấn hắn.

Nam tử tóc vàng khẽ nhếch môi, lộ ra nét mặt lạnh nhạt “Ông đương nhiên không biết tôi sao? Tại trong lòng ông chỉ có duy nhất một người con trai là Lâm Lập Phong.”

“Người rốt cuộc muốn nói cái gì?” Lâm Thế Hiền đứng ở trước mặt nam tử này. Nhìn thật lâu, ông lại có cảm giác quen thuộc chứ? Ông rõ ràng không nhận ra nam tử tóc vàng trước mắt này ....

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Khắc Just hiện lên một nụ cười khở lãnh tuyệt. Trên thế giới có việc gì bi thương hơn điều này a? Ba ruột của mình đứng trước mặt, ông dĩ nhiên không nhận ra chính mình!

“Người rốt cuộc là ai? Người muốn gì?” Lâm Thế Hiền tàn bạo trừng mắt chất vấn.

“Tôi là ai, ông không cần biết. Bất quá, tôi nói cho ông biết, con trai ông Lâm Lập Phong sắp không được rồi.” Khắc Just lộ ra đôi môi mỏng, lãnh khốc nói.

“Ngươi...” Lâm Thế Hiền tức giận hầu như muốn đứng bật dậy.

Khắc Just ngồi xổm bên người Lâm Thế Hiền hung ác nham hiểm, trầm thấp nói với ông “Hắn lần này cho dù chết cũng không được, lần sau tuyệt đối không may mắn như lần này đâu.”

“Ngươi! Ngươi rốt cuộc là ai?!” Lâm Thế Hiền phát lực mạnh lên xe đẩy của chính mình. Nam nhân ghé tòm này rốt cuộc là ai? Lẽ nào tai nạn của Lập Phong lần này là do một tay hắn tạo nên?

“Ngươi nói cho ta biết, vụ nổ lần này có đúng hay không là do ngươi gây nên.” Lâm Thế Hiền giận dữ chăm chú nhìn hắn.

Nếu như ông có thể đi lại, hắn có thể bày kế giết chính ông?

Khắc Just ngửa đầu cười cuồng dại, đôi mắt hiện ra vẻ bi thiết hung hăng nhìn ông mà nói “Đúng vậy! Là ta hại hắn! Ta chính là muốn hắn chết! Hắn đã đến lúc phải chết!”

“Ngươi! Ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi là ác ma!” Lâm Thế Hiền tức giận đến run cả người

Khuôn mặt Khắc Just từ trên cúi gần tới ông, tiếng nói trầm thấp mà nghiền ngẫm “Nếu như tôi là ác ma, thì ông lại là cái gì? Lâm Thế Hiền? Ông vút bỏ 3 mẫu từ chúng tôi, khiến mẫu từ chúng tôi tự sinh tự diệt. Miệng toàn lời nói dối nói sẽ rời bỏ bọn họ theo chúng tôi cùng nhau đi? Lời hứa của ông quả thực không đến một phần tiền! Nói đến ma quỷ, ông mới đích thực là ma quỷ!”

Lâm Thế Hiền thoáng chốc ngây ngẩn cả người! Ông cả người cứng nhắc nhìn chăm chăm vào nam tử tóc vàng trước mắt, hắn nói cái gì? Ông vút bỏ mẫu từ bọn họ?! Lẽ nào, lẽ nào hắn là Khoa Tư Đồn? Hắn là Khoa Tư Đồn con trai ông thất lạc suốt 20 năm qua?

Sắc mặt ông gần với màu đất, gât gao nhìn chăm chăm nam nhân tuần tú còn trẻ tuổi đứng trước mặt mà khuôn mặt lãnh khốc, muốn từ trên mặt hắn tìm ra bóng dáng của Khoa Tư Đồn.

“Ông còn nhớ rõ cái này?” Khắc Just móc ra một khối ngọc bích trong suốt hình dạng chim trả ngọc đưa tới trước mắt ông.

Con mắt Lâm Thế Hiền đầy tơ máu, thấy trước mắt là khối chim trả này thoáng chốc sợ ngây người. Khối ngọc hình chim trả này, ông thế nào sẽ không nhớ? Đó là quà sinh nhật hắn tặng cho Khoa Tư Đồn năm bảy tuổi. Khoa Tư Đồn là đứa con trai ông cùng người tình Phù Ý Sở hạ sinh.

Một lúc lâu, ông ngẩng đầu con mắt rung rung nước, âm thanh run rẩy hỏi “Con! Con thật là Khoa Tư Đồn?”

Trước mặt nam tử kia chính là nhi tử thất lạc của ông suốt hai năm dài? Ông quả thực không thể tin được!

Khắc Just bi thương cười khổ “Hào cảm tạ, ông còn nhớ rõ đứa con bị ông bỏ rơi này!”

“Khoa Tư Đồn” Lâm Thế Hiền bàn tay kéo tay Khắc Just. Khắc Just không một chút suy nghĩ đem bàn tay già nua của ông đẩy ra.

“Đừng chạm vào tôi! Ông mang tôi và mẹ tôi vút bỏ tại sân bay, ông sẽ không có tư cách chạm vào tôi!” Con mắt Khắc Just đầy ý hận. Nhiều năm qua, hắn và mẹ ở bên ngoài chịu gió táp mưa sa thì ông ta ở nơi nào? Để quên hắn, mẹ cố ý mang tên của hắn “Khoa Tư Đồn” đổi thành “Khắc Just”. Bắt đầu từ đó, hắn sẽ không có ba ba. Tiểu hài nam Khoa Tư Đồn trước kia đã chết.

VIỆC TIẾC NUỐI TRONG CUỘC ĐỜI

“Ta không có! Ta không có vút bỏ con và Phù Ý! Ta vút bỏ chính là chính thể của ta và Lập Phong!” Ông hồ thẹn kích động nói.

“Ông nói sao! Tôi không tin!” Khắc Just tức giận hướng ông gào thét. Đến bây giờ trong tình trạng này, ông ta còn muốn lừa dối hắn?

Lâm Thế Hiền trong mắt rung rung nước mắt nói “Ta không có nói sao! Ngày đó ta cho mẫu từ hai người chờ ta tại sân bay, ta về nhà đem mọi việc xử lý thật tốt, rồi cùng hai người ra nước ngoài định cư. Trên đường tar a sân bay, bị tai nạn xe cộ nghiêm trọng. Hôn mê nửa năm, lúc tỉnh thì liệt nửa người tại giường. Cho tới bây giờ không cách nào bước xuống đất đi được.”

Khắc Just nghe ông nói vậy, cả kinh lùi lại phía sau mấy bước. Sắc mặt hắn tái nhợt!

“Tôi không tin! Tôi không tin! Ông không nên lại nói dối!” Hắn không thể nào tin được mà lắc đầu.

“Tất cả những gì ta nói đều là sự thật. Ta cùng với mẫu từ các người bỏ đi, ta đã mất đi người nhà. 20 năm qua, bọn họ đều xem ta như người đã chết đưa ta đến chỗ này chờ chết. Không ai nguyện nhìn ta dù chỉ là cái liếc mắt. Chính thể của ta mỗi lần đến thăm ta đều nhìn bằng con mắt chán ghét oán hận. La65p Phong ngay cả nhìn cũng không chịu liếc mắt đến thăm ta. 20 năm qua, số lần hắn tới không vượt quá 5 lần.....” Lâm Thế Hiền thương tâm không nói thêm được gì nữa.

Ông biết, đây là báo ứng của ông! Đây là trời đối với ông nghiêm phạt! ông bỏ rơi vợ con, không xứng làm cha! Mặc kệ là đối với Bạch Lệ và Lập Phong, hay đối với Phù Ý và Khoa Tư Đồn, ông đều không tròn trách nhiệm! ông chết tiệt!

Vì sao qua nhiều năm như vậy, ông sống không bằng chết, ông trời không chịu thu lưu tàn mệnh này của ông? Không cho ông tự do đi tìm cái chết?

Là vì khiến ông lần thứ hai nhìn thấy những trái niêm trong lòng mẫu tử bọn họ ?

Khắc Just cắn bản không thể nào chấp nhận chuyện này ! Đương nhiên hắn 7 tuổi , hắn và mẫu thân đợi tại sân bay , cũng không có đợi được ba ba đến . Nhưng sau đó lại gặp Bạch Lệ Như ! Nữ nhân độc ác kia tại sân bay trước mặt mọi người la mắng mẫu tử bọn họ , nói bọn họ trên đời này không biết đúng sai không biết xấu hổ đi đoạt chồng người khác sinh con riêng . Nàng muốn bọn họ phải rời khỏi Trung Quốc ! Sau này không được phép quay về ! Sau cùng nàng khiến bảo tiêu trời bọn họ đưa lên máy bay ....

Đến bây giờ hắn còn nhớ rõ mụ mụ thật thê lương với khuôn mặt đầm nước mắt ... Hắn trong lòng tràn đầy ý hận ẩn dấu thật sâu trong lòng , chờ tới bây giờ trở về báo thù !

Mà hiện tại ông ta nói cho hắn , thì ý hận của hắn là ngoài ý muốn ? Buồn cười ! Hắn nghĩ chính mình thật sự rất buồn cười !

Hắn không cách nào tiếp nhận được chuyện này ! Hắn không muốn tin điều này là thật !

“Khoa Tư Đồn nói cho ta biết , mụ mụ con bây giờ còn khỏe ?” Lâm Thế Hiền hỏi rất nhỏ , ông lo lắng khi nghe đáp án khiến cuộc đời ông chết đi .

“Nàng tốt ! Nàng chưa từng tốt đến như vậy !”

“Vậy là tốt rồi , vậy là tốt rồi . Chỉ cần nàng có thể sống tốt là ta an tâm .” Ông rất vui mừng . Thực sự nàng có thể sống tốt , ông thế nào chưa từng nghĩ .

“Nguyên lai ông còn có thể quan tâm đến nàng a ?” Khắc Just cười nhạt .

Lâm Thế Hiền lấp bắp đầu môi , nhưng không cách nào nói thành câu . Ông biết rõ Khoa Tư Đồn nhất định rất hận ông ! Ông nguyện ý nhận hết mọi hận thù từ Khoa Tư Đồn , thế nhưng Lập Phong vô tội . Hắn là đứa con trai nhận được ít tình thương từ ba , nay còn phải chịu thêm sự hận thù từ Khắc Just ! Ông thật có lỗi với Lập Phong .

“Khoa Tư Đồn , Lập Phong rốt cuộc là anh trai của con . Con có thể buông tha cho hắn ?” Lâm Thế Hiền cầu xin Khoa Tư Đồn

Khắc Just vẻ mặt lạnh lùng , hắn hung hăng nói : “Ông có tư cách gì cầu xin tôi !”

NỮ NHÂN VÔ TÌNH

Những lời nói này từ loại người không có dũng khí đi nói lời yêu như nàng ! Đến khi người mình yêu rời xa mình , mới phát hiện chính mình không thể nào rời xa hắn !

Nàng nắm tay hắn áp vào mặt mình , nước mắt thương tâm theo gương mặt chảy xuống đến tay hắn , nàng khàn giọng hô hoán nói với hắn “ Anh nhanh tỉnh lại đi . Anh còn muốn ngủ đến khi nào nữa ?”

“Anh biết không ! Tất cả mọi người đều rất lo lắng cho anh . Anh nhanh tỉnh lại đi! Lập Phong !”

“Em không thể không có anh ! Anh có biết hay không ?Em yêu anh ! Lập Phong ! Em thực sự rất yêu anh ! Anh tỉnh lại đi ! Chỉ cần anh tỉnh lại , anh muốn em làm cái gì , em đều đáp ứng anh . Lập Phong nhanh tỉnh lại đi !”

Nàng cúi đầu xuống nhìn hắn không có dấu hiệu tỉnh lại , ngực lạnh lẽo . người ta nói , bệnh nhân hôn mê rất cần kích thích . Có thể nàng nên nói một số lời có thể kích thích hắn , có thể hắn sẽ mau tỉnh lại .

“Lâm Lập Phong ! Anh nhanh tỉnh lại cho em !Nếu như anh không tỉnh lại , em sẽ cùng Khắc Just rời khỏi Trung Quốc ! Từ nay về sau sẽ không trở về !Anh nghe rõ chưa ?” Nàng cố ý kích thích hắn , ngôn ngữ càng nói càng tức giận . Nhìn hắn vẫn còn không có phản ứng , giống như là một khúc gỗ vậy . Nàng rất đau lòng , lại khô sở !

Nàng lau nước mắt trên mặt , yếu ớt nói “ Nếu anh không tỉnh lại , em thực sự phải đi . Vĩnh viễn đều không trở lại . Có lẽ , chúng ta thực sự hữu duyên vô phận . Quan hệ chúng ta mới được cải thiện , anh lại biến thành như vậy . Em tâm ý nguội lạnh . Lập Phong , em đi .”

Nàng biết rõ , nếu như Lập Phong không tỉnh lại , nàng không cách nào mà ở lại Lâm gia . Nữ nhân Lâm gia này sẽ bỏ qua cho nàng sao ?

Nàng thương tâm gần chết cúi xuống hôn trên mặt hắn một cái , nàng xoay người rời đi . Bỗng nhiên , nàng cảm thấy một cánh tay từ phía sau kéo nàng lại .Nàng kinh ngạc quay người lại , thấy Lâm Lập Phong nằm trên giường mở to hai mắt tức giận mà nhìn chằm chằm nàng . Hắn đưa tay đem đường khí trên mặt nàng lấy đi . Hắn nhu nhược nói “Em ...Em ...nữ nhân vô tình này ...”

“Lập Phong !” Nàng vừa mừng vừa sợ mà ôm hắn “Anh cuối cùng đã tỉnh ! Anh cuối cùng đã tỉnh !”

“Em thật vô tình ! Anh bị tai nạn ngoài ý muốn , em lại cùng Khắc Just rời xa anh . Em nữ nhân vô tình này ....”Hắn thở phì phò tiếp tục chỉ trích nàng .

Hạ Từ Tình lập tức xoa bóp băng cấp cứu , hai lòng nước mắt đều chảy ra .

“Em không nói như vậy , có thể kích phát sinh mệnh của anh sao ? Anh có thể nhanh tỉnh như vậy sao ?” Nàng vừa chảy lệ , vừa cười nói .

“Em nói, em có đúng hay muốn cùng Khắc Just rồi đi ?” Hấn khan giọng trầm thấp âm thanh tức giận ép hỏi nàng .

“Không ! Em không bỏ đi !” Nàng ghé vào người hấn ôm hấn vừa khóc vừa cười “Em dù nơi nào cũng không đi ! Em chỉ muốn ở cùng một chỗ với anh !”

“Thực sự ?”

“Thực sự . Thực sự .” Nàng ngẩng đôi mắt rung rung nước hướng hấn liều mạng gật đầu .

Lâm Lập Phong nhẹ nhàng xoa khuôn mặt của nàng , lau nước mắt trên mặt nàng .

“Anh đã hôn mê bao lâu rồi ?”

“Một ngày một đêm .”

Lúc này , một nhóm bác sĩ bước vào , mọi người phân công hợp tác tiến hành kiểm tra toàn thân Lâm Lập Phong . Sau một lúc kiểm tra , phát hiện hấn không còn trở ngại gì nữa , cho phép người nhà Lâm gia vào thăm . Tất cả mọi người như ong vỡ tổ đứng vây quanh Lâm Lập Phong . Hạ Tử Tinh lập tức lui đến bên cửa sổ . dành nơi đó cho người nhà Lâm gia . Nàng hiểu rõ tất cả mọi người đều lo lắng cho Lập Phong , tâm tình mọi người đều như nhau .

Cách đông đảo người thân , ánh mắt Lâm Lập Phong và Hạ Tử Tinh trao cho nhau qua khe hở thật ôn nhu nồng ấm . Trong ánh mắt ấy có sự thâm tình yên lặng , không cách nào nói lên được , chỉ ở đâu đó trong lòng chậm rãi chảy xuôi , chậm rãi khuếch tán . . . . .

Sáng sớm trong nắng ấm , Lâm Lập Phong , ngồi xuống ghế xem văn kiện , Hạ Tử Tinh ngồi bên cạnh gọt táo . Nếu như không phải Lâm Lập Phong bị thương có thể tự do nghỉ ngơi tại nhà , hấn thật là không có thời gian tốt như vậy tranh thủ lúc rảnh rỗi cùng nàng vui vẻ tại hoa viên .

Tựa như bây giờ , hai người bọn họ cùng ngồi ở hoa viên cùng đọc sách , cùng ăn trái cây , ngày thư nhàn như vậy , hấn kết hôn nửa năm rồi đó là lần đầu tiên .

“bánh ga-tô”

Một miếng bánh ga-tô khéo léo lập tức đưa tới miệng Lâm Lập Phong . Hấn mở to miệng táp vào nuốt xuống dưới .

“Nước”

Một ly nước xuất hiện trước mặt hấn , hấn tùy tiện uống một ngụm .

“Khuôn mặt”

Hé ra kiều dung tuyệt mỹ gần kề hấn , đôi mắt mở to tràn ngập nghi hoặc . Về mặt hấn nhu tình áp sát vào nàng , bạc môi ấm áp bao trùm trên nhu môi đỏ tươi của nàng . Khí tức của hấn tươi mát sạch sẽ bao phủ lấy nàng . Hấn ôn nhu mà hấp dẫn môi nàng , trần trọc mà triền miên , thương tiếc mà nhiệt tình , nàng mê thất trong nhu tình của hấn , cùng hấn chìm đắm trong thế giới ái tình chỉ có khơi vũ . nàng nhu tình đáp lại nụ hôn của hấn , trong lòng tràn đầy ngọt ngào , nàng cảm thấy chính mình trước đó chưa từng hạnh phúc đến như vậy !

Hấn chậm rãi buông nàng ra , nàng về mặt đỏ bừng tựa trong lòng hấn thờ dốc , hấn thâm tình hôn lên trán nàng lên mái tóc của nàng , hít ngửi hương thơm mê hoặc nhân tâm của nàng .

Nàng nhắm mắt lại hưởng thụ sự thâm tình và ôn nhu của hấn , tình cảnh này , nàng nguyện dùng sinh mệnh đổi lấy , nguyện cho khắc thời gian đẹp đẽ này có thể vĩnh viễn dừng lại .

Tiếng bước chân nháo loạn , cắt đứt thời khắc lãng mạn này , Hạ Tử Tinh mở mắt theo Lâm Lập Phong ngẩng đầu lên , thấy chị Ngọc Dâu rất sốt rột đi tới bên họ .

“Thiếu gia , thiếu phu nhân lão gia , lão gia tới !” Chị Ngọc Dâu phì phò , nhưng nhìn ra được đến nàng lúc này rất hài lòng . Bởi vì bình thường về mặt nàng lãnh đá , dĩ nhiên trên khuôn mặt mang theo nét cười sáng lạn .

“Lập Phong . . . . .” Hạ Tử Tinh có điểm lo lắng mà lôi kéo ống tay áo hấn .

Hấn nhìn nàng không chút biểu tình gật đầu , lôi kéo cánh tay mềm mại mảnh khảnh của nàng tiến vào trong phòng .

Khi thấy Lâm Thế Hiền ngồi trên xe đẩy , Hạ Tử Tinh cảm nhận được sự băng lãnh từ Lâm Lập Phong và không hôn giận . Vì sao khi thấy chính phụ thân của mình đã lâu không gặp , hấn lại có biểu tình như vậy ?

Lẽ nào hấn cùng cha có điều gì hiểu nhầm ?

Lâm Thế Hiền nhìn thấy bọn họ , trên mặt lập tức lộ ra nụ cười hiền lành . Dáng tươi cười kia , khiến Hạ Tử Tinh thấy được ánh sáng chói mắt . Nàng nhìn thấy trong đôi mắt của ông nồng đậm tình thương của cha .

Nhìn lại Lâm Lập Phong, đối với nụ cười hiền lành của cha là nét mặt lạnh băng của hấn.

"Lập phong thân thể của con có khỏe không?" Lâm Thế Hiền hiền lành hỏi, đôi mắt hiện ra một tia lo lắng. Tuy rằng nhìn bề ngoài, Lâm Lập Phong hình như không có trở ngại gì. Thế nhưng đáng sợ nhất là vết thương không nhìn thấy này.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

"Tôi không sao." Lâm Lập Phong rất bình thản mà nói với một người xa lạ ân cần thăm hỏi

"Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi." Lâm thế hiền lại một lần nữa vui mừng mỉm cười, gật gật đầu

"Ba ba, ba cũng phải chú ý thân thể một chút." Hạ Tử Tình ôn nhu mà đối với cha chồng nói

Lâm thế hiền chuyển mắt sang con dâu, nàng tuy là người của công chúng, nhưng thoát nhìn rất hiền lành lại có vẻ như rất hiểu quy củ

"Thân thể Ba ba rất tốt." Lâm thế hiền nhìn Hạ Tử Tình thoải mái. Hấn tin tưởng cô gái hiền lành này có thể mang lại hạnh phúc cho Lập Phong.

"Nếu như không có việc gì để nói nữa, tôi sẽ cho người đưa ông trở về trại an dưỡng." Lâm Lập Phong đột ngột mở miệng nói, lời nói vô tình kia của hấn khiến Tử Tình ko thể ko để ý. Nàng lôi kéo tay hấn, mở to đôi mắt nghi hoặc ngưng mắt nhìn hấn

Hấn đối mặt với chính cha ruột của mình như vậy, nàng rất không thích. Lâm Lập Phong thật lâu nhìn Hạ Tử Tình liếc mắt, thấy được trong mắt nàng phảng phất vẻ yếu đuối

Lâm Thế Hiền nghe được lời đui khách của chính con ruột, cả lòng lập tức liền chìm vào hồ nước lạnh, cả người rét run. Hấn biết rõ Lập Phong ko thích thấy hấn, Lập Phong trong lòng đối với hấn vẫn còn hận ý chưa tiêu trừ, cho dù việc kia đã đi vào dĩ vãng 20 năm rồi. Nhưng trong lòng Lâm Lập Phong thương tôn vĩnh viễn ko cách nào tha thứ_!

"Lập phong!" Hạ Tử Tình tức giận mà chăm chú liếc nhìn Lâm Lập Phong, đem tay hấn lực mạnh bỏ qua. Đi tới bên người Lâm Thế Hiền, nàng ôn nhu nói: "Ba ba, ba đã xem nhà của chúng con chưa? Con mang ba đi xem."

Lâm thế hiền thương tâm lộ ra chút cười khổ. Lâm Lập Phong nhìn Hạ Tử Tình dẫn ba ra hướng hoa viên. Đôi mắt đen láy của hấn lộ ra một tia lạnh lùng mà đau xót. Thống khổ trong lòng hấn ko bao giờ có thể được lý giải

Từ năm 10 tuổi tận mắt chứng kiến ba ba gặp tai nạn, chính tai nghe được mẹ nói ra chuyện vô tình, hấn mới biết ba đã nhẫn tâm vứt bỏ tình nhân và con riêng của mình, tâm linh đứa bé 10 tuổi yếu ớt nhất thời bị tổn thương nghiêm trọng! Chuyện này chính là nguyên nhân trực tiếp đã bóp nát trái tim hấn! Vì thế bắt đầu từ giờ phút đó, trong lòng hấn đã ko còn tồn tại một người ba ba!

Mặc kệ là 20 năm nay, ba ba đều nằm trên giường ở trại an dưỡng, hấn vẫn ko muốn liếc mắt đến ông ta! Chỉ vì khi gặp ông ấy, tâm của hấn sẽ cảm thấy áp lực cùng đau xót ko thể nói.

Hạ Tử Tình dẫn Lâm Thế Hiền đi đến hoa viên. Hiện tại là đầu mùa xuân, hoa viên nở rộ rất nhiều loài hoa đủ màu sắc, thơm nức mũi. Đối mặt với bức tranh hoa tươi xinh đẹp như vậy, lâm thế hiền hoàn toàn vẫn ko có tâm tình thưởng thức.

"Ba ba, thân thể ko có gì đáng ngại chứ?" Hạ Tử Tình thân thiết hỏi lâm thế hiền, khoe miệng ôn nhu ngọt ngào khiến hấn cảm thấy hơi uất ức.

"Cơ thể của ta khỏe hơn nhiều rồi. Mấy năm trước chỉ là nằm ở trên giường, hiện tại có thể ngồi ở trên xe đẩy, ta đã cảm thấy thoải mái." Lâm thế hiền bắt đầu dĩ thời dài. Đây chính là báo ứng của việc mình vứt bỏ thể tử.

Hạ Tử Tình ngồi xuống ghé đá bên cạnh hấn, cười tủm tỉm hỏi: "Thân thể của ba khỏe lại rồi. Tại sao ko cùng mẹ ở chung? Mẹ lớn tuổi như vậy ở một mình hấn rất tịch mịch."

Lâm thế hiền chỉ cười khổ, "Nàng ko muốn ta cùng nàng sống chung. Nàng đại khái gặp ta sẽ cảm thấy khó chịu"

"Ba ba, ba vì sao lại nói như vậy? Con nghĩ mẹ sẽ rất nhớ ba, cũng muốn ở cùng ba."

"Nếu như con biết những chuyện trước đây ta đã gây ra cho mẹ _con sẽ ko nói như vậy nữa. Từ tình." Đôi mắt già nua của Lâm Thế Hiền nhìn về phương xa, nhớ tới cái việc xa xôi đó. . . . .

Hạ Tử Tình cất bước lên lầu, tìm kiếm Lập Phong ở lầu 2. Khi nàng đẩy cửa phòng ngủ ra, chỉ thấy Lâm Lập Phong nghiêng người tựa ở song cửa thủy tinh, thân sắc cô đơn đông lạnh.

Hơi gió lùa vào mái tóc hần, làm vài cọng tóc đang phủ xuống gương mặt cũng theo gió lay động bay phất phơ, khiến hần thoát nhìn càng kiều căng vô lễ, lại càng bí ẩn khó hiểu.

Lời ba ba nói khiến nàng rất đau lòng! 20 năm qua sống trong cô độc dày vò, hần đã rèn luyện được một thân vô tình và kiên nghị. Trách không được, gần hần khiến người ta có cảm giác xa cách, ko cách nào cảm thấy gần gũi

"Lập phong. . . . ." Nàng nhẹ giọng gọi.

Hần quay đầu lại nhìn nàng, đôi mắt đen lầy cát giấu đau xót vô danh cùng yếu đuối

Nàng chậm rãi đi tới hần trước mặt, Đôi mắt đẹp trong suốt thâm tình nhìn hần. Trên mặt hần thoáng vẻ bi thương khiến nàng có chút đau lòng khó hiểu. Bàn tay nhỏ bé trắng nõn xoa nhẹ khuôn mặt vững vàng băng lãnh, nàng rất muốn xoa dịu đau xót trong lòng hần

Hần lôi kéo tay nàng đặt ở bên mép thâm tình hôn, sau đó một tay kéo nàng về mình. Chăm chú, chăm chú đem nàng ôm chặt như một người sắp chết đuối nắm được chút rom rạ cứu mạng

Hần phát hiện hần không cách nào buông tha nàng! Nếu như ngay cả nàng cũng mất đi, hần sợ chính mình sẽ biến thành một cái xác ko hồn, từ nay về sau cũng không thể tìm lại linh hồn của mình được nữa!

"KO được rồi bỏ anh! Không được phản bội anh!" Tiếng nói trầm thấp của hần chứa đựng đau xót, nhẹ nhàng tiến vào chỗ sâu thẳm trong tâm can mềm mại của nàng, khiến linh hồn nàng chấn động!

Tay nàng đem hần ôm thật chặt, đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn sâu vào lòng hần

"Ko! Em sẽ ko bao giờ rời bỏ anh! Sẽ không bao giờ phản bội anh! Cả đời này sẽ ko bao giờ!" Nàng đau lòng đến cực điểm mà ôm chặt hần, nước mắt thương tâm khổ sở chảy xuống khuôn mặt

"Yêu anh sao?" Hần bỗng nhiên thấp giọng hỏi.

Nàng cả người sùng sốt, nhắm mắt lại, ở trong lòng hần thủ thỉ: "Yêu! Em yêu anh!"

Sau đó, nàng lại nghe được tiếng hần thờ dài, cảm thụ được cánh tay hần đem nàng ôm chặt hơn. Bọn họ thân mật dính sát vào nhau cùng một chỗ, hầu như ko còn kẽ hở. Hần như thể muốn đem nàng tiến nhập vào cơ thể, khiến nàng ko cách nào hô hấp

"Anh cả đời này cũng sẽ ko phụ em! Từ Tình." Hần trầm thấp khàn giọng nói. Nghe được trong lời nói của hần chứa đầy đặc thâm tình. Nàng ở trong lòng hần cảm động đến nỗi chảy cả nước mắt

Yêu, rất dễ dàng làm cho bản thân ngu mê! Yêu phải một nam nhân như hần, nàng ngay cả một chút phản kháng cũng ko có!

Nàng dường như là con kiến trên tay hần, chỉ cần hần nhẹ nhàng vuốt ve, nàng nhất định xác tan xương tàn! (*nguyên: phấn thân toái cốt)

Nhưng nàng thành tâm yêu hần, nguyện ý vì hần mạo hiểm, nàng nguyện ý đánh đổi cả hạnh phúc của chính mình để được một đời quyến luyến bên cạnh hần!

Hần thương tiếc mà tình té hôn lên mái tóc nàng, cái trán nàng, khuôn mặt nàng, mũi nàng rồi cuối cùng hôn lên đôi mềm mại.

Tại thời điểm 2 người vừa chạm môi, bọn họ đều không hẹn mà cùng cảm thấy một dòng điện kịch liệt xuất hiện trong người, khiến bọn họ cả người run lên càng thêm ôm chặt đối phương

Bạc môi ôn tồn của hần tước đoạt môi nàng, muốn mượn môi nàng tiếp xúc để truyền lại ý nghĩ yêu thương nồng đậm trong lòng mình. Hần yêu nàng! Rất yêu nàng!

Nhưng vì cảm giác bị thân tình vứt bỏ, cảm giác bị thương tổn, khiến hần đã ko thể nào mở miệng nói lời yêu! Nhưng yêu nàng tuyệt đối là tình cảm xuất phát từ chân ý! Chỉ là lời yêu nàng rất khó mở miệng mà thôi (hic!! Gần cuối truyện mới thấy được lời này của Phong ca)

Liệu nữ nhân này có hiểu được tình yêu hần chôn sâu vào tận đáy lòng hay ko?

Em mang thai rồi

Edit: Ahrin00

Ngày hôm nay công ty người mẫu có một buổi trình diễn thời trang. Tại trung tâm hội trường mọi người đã dựng sẵn một cái sân khấu hình chữ T cùng với các loại đèn lớn đèn neon gắn đầy trên sân khấu, lấp lánh ánh sáng như ban ngày

Ở phía sau hậu trường, một đám người mẫu và nhân viên công tác đều bận rộn đi tới đi lui, cảnh tượng khí thế thật ngất trời

Tuyên bố sắp bắt đầu, tất cả mọi người đều muốn làm cho xong công tác chuẩn bị. Bầu ko khí hiện tại đậm mùi khẩn trương!

"Tiểu Lệ, nhanh đem giày của Từ Tình đến đây." Lý tá phụ trách trang phục một bên chỉnh sửa trang phục của Hạ Từ Tình một bên lớn hô hoán nhân viên Tiểu Lệ

Tiểu Lệ mắt lạnh liếc nhìn Từ Tình, đi vào một cái phòng nhỏ lấy ra đôi giày. Đạp vào mắt của nàng là đôi giày xăng đan của Hạ Từ Tình được đính các hạt pha lê lấp lánh vàng rực. Để có đôi giày này, khắc Just đã mời một nhà thiết kế trứ danh I ta li thiết kế riêng. Trên khắp thế giới này cũng chỉ có một đôi!

Thấy khắc Just như vậy lưu ý Hạ Từ Tình, Tiểu Lệ trong lòng tràn ngập chán ghét và bất mãn.

Tại sao hoa đã có chủ như Hạ Từ Tình lại có thể trêu chọc được một nam nhân ưu tú như vậy? Nàng rõ ràng ko hiểu a! Hạ Từ Tình bắt quá chỉ đẹp một chút, nổi tiếng một chút, tại sao nam nhân nào gặp nàng cũng muốn theo đuổi ko buông?

Hạ Từ Tình rốt cuộc có cái sức quyến rũ gì?

Nàng nhìn chằm chằm vào đôi giày, kỳ thực nàng cũng rất thích a. Vì sao nàng ko phải là Hạ Từ Tình? Vì sao nàng ko chiếm được tình cảm của Khắc Just?

Nàng đổ kị mà đem chân mình xỏ vào đôi giày xăng đan, nhưng ko cách nào mang vào được vì giày quá nhỏ mà chân nàng quá lớn.

Chân ghê toét! Nàng đem giày một phát ném! Sau đó miết trên sàn một cái, ánh mắt thoáng chốc toát lên một tia sáng lạ thường. . . . .

Âm nhạc sống động mười phần vang dội toàn hội trường, đèn neon tập trung ánh sáng trước sân khấu, Hạ Từ Tình dẫn đầu đoàn người mẫu mặc trang phục mùa xuân bước lên sân khấu, bày ra dáng người tốt đẹp của mình.

Mỉm cười của nàng, cơ thể linh động của nàng, phong thái của nàng, đôi mắt tinh linh ngập nước của nàng, đều như hấp dẫn mọi người ở đây. Loang loáng ánh sáng trên người nàng ko ngừng tỏa ra, nổi lên ko dứt. Đứng trên sân khấu, khí chất của nàng, nụ cười của nàng ko người nào có thể bình luận! Nàng sở hữu một vẻ sức quyến rũ có thể hấp dẫn bất cứ kẻ nào!

Khắc Just đứng mắt trước Hạ Từ Tình tươi đẹp, đôi mắt bích lục ko cách nào thu lại được ánh sáng. Hạ Từ Tình nhất thời cười thật sâu đã khiến lòng hấn xúc động phát hỏa, hấn cảm thấy lòng mình như thiêu đốt, sự linh động của nàng, ý cười của nàng, đều khiến hấn động tâm ko ngớt

Có lẽ lúc bắt đầu tiếp cận, trêu cợt nàng, hấn chỉ vì mục đích trả thù Lâm Lập Phong, khiến Lập Phong cảm thấy nhục nhã. Nhưng hiện tại trong tâm hấn ko cách nào dự đoán được tình huống vì nàng rơi vào tay gặc, vì nàng mà thiêu đốt, vì nàng mà hấn sẽ thua Lập Phong

Nàng là vợ Lập Phong thì đã làm sao? Chị dâu ư? Trong đầu hấn nhất thời hiện lên cái tên gọi này, khiến hấn ko khỏi lộ ra dáng cười tà ác, trong lòng hấn chưa từng xem qua Lập Phong là anh hai, Hạ Từ Tình làm sao có thể là chị dâu của hấn chứ?

Thật đúng là buồn cười! chị dâu? anh hai? Hấn muốn cười nhạt! Lâm Lập Phong cũng xứng làm anh hai hấn sao?

Buổi trình diễn thời trang trước sau cũng thành công! tại màn cảm ơn buổi lễ hoàn thành, Hạ Từ Tình đã cùng một đám người mẫu trở về hậu trường nhưng trên đường về hậu trường thì giày cao gót của nàng chọc "Ba" một tiếng liên dứt, khiến nàng trọng tâm bất ổn, từ trên sân khấu chữ T nặng nề ngã xuống. Nhất thời, nàng cảm thấy choáng váng, quỵ rạp trên mặt đất mê muội ko cách nào đứng lên

Nhân viên công tác hậu trường cùng người mẫu đều chạy đến nâng nàng dậy. Nàng mềm nhũn thân thể tựa trên ghế nghỉ ngơi, choáng váng mặt mày.

"Em không sao chứ? Từ tình." Mọi người lo lắng hỏi, một đôi mắt ngưng thần nhìn khuôn mặt tái nhợt

Nàng lắc đầu, cảm thấy có chút cảm giác muốn nôn mửa. Bỗng nhiên, nàng cảm thấy bụng một trận đau đớn, hạ thể hình như có một dòng ấm áp chảy ra

"Từ tình, trên váy của em có máu" Một người mẫu kinh hoàng kêu lên.

Tất cả mọi người nhìn về một chỗ, thoáng chốc tất cả đều sợ ngây người. Hạ Từ Tình lúc này cảm thấy bụng càng đau nhức. Từ bụng đến eo nàng đang phải chịu đựng từng trận, từng trận đau

Bỗng nhiên Khắc Just đẩy đoàn người, một tay ôm lấy Hạ từ Tình, một bên hướng về phía tài xế nói: "Tiểu Tân mau lấy xe, chúng ta đưa Từ Tình đến bệnh viện."

Hạ Từ Tình gục trên vai Khắc Just, đau đớn và mê muội khiến nàng cả người vô lực, sau một hồi chống đỡ, nàng liền hôn mê.

Theo một mảnh sương mù tình lại, Hạ Từ Tình phát hiện chính mình đang nằm tại bệnh viện, trên tay đang ghim một cây kim thật dài. Cái mũi nhạy cảm của nàng lập tức nghe thấy mùi thuốc nước

Nàng không khỏi nhú mày!

Nàng giật mình, bụng lại truyền đến cảm giác mơ hồ đau, nàng rên rỉ một tiếng lại quay về với vị trí ban đầu

Khắc Just nghe được âm thanh của nàng, lập tức phục hồi tinh thần lại. Hắn bước nhanh đi tới bên người nàng, ánh mắt bích lục chứa đựng ý thần thiết: "Em cảm thấy thế nào? Có việc gì chứ?"

"Tôi làm sao vậy?"

"Em mang thai rồi, có biết hay ko?" Ngữ khí Khắc Just bao hàm ý trách cứ. Cái nữ nhân này lại ko chịu cẩn thận!

"Tôi mang thai rồi?" Nàng kinh ngạc đem tay phủ lên bụng mình. Nàng mang thai rồi! Nàng rốt cục mang thai rồi! Đáy lòng nàng tràn ngập vui sướng. Nàng và lập phong rốt cục cũng có đứa con thuộc về mình

Thế nhưng, nàng sợ hãi rằng mình bị chảy máu, đứa bé ko có việc gì chứ?

Nàng trong lòng cả kinh! Ngôi bật dậy khiến Khắc Just phải nhanh tay đỡ nàng nằm xuống

"Em không nên lộn xộn! Bác sĩ nói, em phải được tĩnh dưỡng."

"Con, con của tôi? Nó ko có việc gì chứ?" Hạ Từ Tĩnh nắm chặt tay Khắc Just sốt ruột hỏi

"Không có việc gì." Hắn thở dài một hơi, "Bác sĩ nói đứa bé chỉ mới hình thành được 40 ngày, còn rất nhỏ, rất yếu, em phải tĩnh dưỡng thật nhiều."

Nàng nghe xong hắn nói, ngực lập tức dễ chịu hơn rất nhiều. Hoàn hảo, đứa bé còn sống. Nàng vô cùng thần thiết mà xoa bụng mình, đứa bé chỉ mới hình thành được 40 ngày thôi, 40 ngày chính là số ngày mà nàng đã mang nó trong bụng.

40 ngày, đầu nàng trở về hồi ức 40 ngày trước. . . . .

Thoáng chốc, sắc mặt nàng đại biến! 40 ngày, 40 ngày ko phải là vào cái khoảng thời gian nàng cùng Khắc Just uống say sao? Vào cái buổi tối đó nàng và hắn đã. . . . . Sự dễ chịu của cả người nàng lập tức bị hút mất, nàng trong sát na cảm thấy thân thể băng lãnh ko gì sánh được!

Nàng ngược đôi mắt nghi hoặc nhìn Khắc Just. Có khả năng sao? Đứa bé là con của hắn sao? Nghĩ đến cả người nàng đều nổi da gà!

Không! Ko có khả năng đó! Làm sao có khả năng đó? Đứa bé này nhất định là con của Lập Phong! Làm sao có thể là của Khắc Just chứ?

Thế nhưng, hài tử vừa hình thành 40 ngày! Cũng trùng hợp vào cái thời điểm kia à? Làm sao bây giờ? Nếu như là con của hắn thì nàng lên làm gì?

Con là của ai?

Edit: Ahrin00

Nếu như sau mười tháng nàng sinh ra một đứa bé mắt xanh tóc vàng thì sao bây giờ? Làm sao nàng có thể đối mặt với Lập Phong? Làm sao nàng có thể đối mặt với mọi người? Làm sao nàng có thể đối mặt với chính mình?

Khí lực trên người chỉ một thoáng đều như bị hút ra. Nàng cả người rời rạc, sắc mặt có vẻ rất chán chường

Khắc Just đón nhận nàng ánh mắt kì dị của nàng, ko giải thích nổi liền hỏi: "Em làm sao vậy?"

Hạ Từ Tĩnh nuốt nước miếng, lo lắng hỏi hắn: "Anh thành thật nói cho tôi biết, sau cái buổi tối chúng ta uống say, rốt cuộc có phát sinh quan hệ ko?"

Khắc Just thoáng chốc ngây ngốc cả người. Qua một hồi lâu, đôi môi bạc lãnh của hắn mới nở một nụ cười tà ác đến cực điểm: "Thế nào? Em hoài nghi đứa bé trong bụng là con của tôi sao?"

Người bên ngoài đang muốn bước vào chợt dừng bước trước cửa. Nàng lẳng lẳng vẫn đứng yên ở nơi đó, ko nhúc nhích, thậm chí ngay cả thở lớn cũng ko dám.

Hạ Từ Tĩnh cúi đầu cắn môi dưới, ko nói một tiếng. Nàng đương nhiên không hi vọng đứa trẻ là con hắn! Thế nhưng, hắn rất đáng nghi

Thâm tâm nàng rất muốn nghe hắn nói rằng đêm đó bọn họ chưa từng có chuyện gì xảy ra!

"Ha ha ha. . . . ." Khắc Just bỗng nhiên ngửa đầu cười to: "Thật buồn cười! Vợ của Lâm Lập Phong cư nhiên lại mang thai con của tôi! Thế giới này cũng quá kì lạ rồi!"

Cái người đứng trước cửa liền chấn động, ánh mắt phát ra nồng đậm hận ý!

Hạ Từ Tĩnh nhất thời mặt mày trắng bệch! Đồ ma quỷ này! Hắn cư nhiên còn dám cười lớn? Hắn cư nhiên lại cao hứng như vậy? ! Quả thực quá ghê tởm rồi!

Nàng hung hãn cắn môi dưới, không cho phép thân thể mình run. Nàng gian nan nhắm mắt lại, ko muốn tiếp thu sự thật tàn khốc này!

Lẽ nào, đêm đó bọn họ thực sự đã phát sinh quan hệ rồi sao? Đứa bé này....lại là con hấn.....

Vừa nghĩ tới đây lòng nàng đau như dao cắt! Vì sao ông trời lại muốn dùng cái tình huống này dẫn dắt nàng? Vì sao?

Bỗng nhiên, ngón tay thon dài của hấn phóng tới bụng nàng,hấn tà mị mà tàn nhẫn nhìn nàng nói: "Tôi thực sự rất hi vọng em có thể sinh nó ra sớm một chút a!Ko biết nó ra đời có giống tôi , cũng mất xanh tóc vàng hay ko nhỉ?"

Hạ Từ Tinh nhất thời trừng mắt to, tức giận một tay đẩy hấn: "Anh ăn nói bậy bạ gì đó? !Nó là con của tôi cùng Lập Phong! Anh không nên đụng vào nó!"

Đôi mắt tà mị của Khắc Just quan sát nàng, "Nó cũng có thể là con của tôi!Bảo bối à!."

"Anh dứt!Mau dứt đi cho tôi!" Hạ Từ Tinh phần nộ từ trên giường ngồi bật dậy.Cặp mắt to quầng rừ vô hạn liền biến thành biển lửa rộng mênh mông.Cặp mắt bốc hỏa như muốn đem hấn thiêu cháy

"Xem ra em rất hận tôi!Bảo bối!." Khắc Just ánh mắt châm biếm.

"Tôi đương nhiên hận anh! Tôi hận anh chết đi được!Anh là đồ ác ma!Anh hủy hoại hạnh phúc cả đời tôi!Anh mau dứt đi cho khuất mắt! Tôi từ nay về sau cũng không muốn nhìn mặt anh nữa!" Lửa giận thiêu đốt đôi mắt, nàng tiện tay cầm lấy cái chén bên giường ném vào hấn

Khắc Just hơi nghiêng thân đã tránh được đòn công kích vô tình của nàng

"Hắc, hắc,ngao đi a!Ko phải người Trung Quốc các người có câu nói này sao? Một đêm phu thê trăm ngày ân!(*Một đêm làm vợ chồng, ân nghĩa trăm ngày)Chúng ta dù sao cũng đã làm quá một đêm vợ chồng, em như vậy tàn khốc với tôi có phải là hơi quá đáng rồi ko?" Khắc Just đáng vẻ lưu manh nói.

"Anh dứt đi cho tôi!" Hạ Từ Tinh oán giận mà hô lớn, nước mắt thương tâm khuất nhục ko ngừng chảy xuống gương mặt nàng

Khắc Just nhìn nàng thương tâm rơi lệ,bỗng nhiên trong lòng cảm thấy thương cảm. Khiến nàng khó chịu như vậy, từ đầu ko phải là ý của hấn

"Được rồi.Em đừng gây rối nữa. Nằm xuống đi, Nổi giận như vậy đối với đứa bé sẽ ko tốt." Hấn đỡ nàng , muốn nàng nằm xuống nghỉ ngơi

Nàng đẩy hấn ra: "Ko được dùng tay bẩn của anh đụng vào tôi!Nếu như đứa bé là con của anh, tôi nguyện ý làm cho nó biến mất!"

"Em, em nói cái gì? !" Khắc Just nheo mắt nguy hiểm nhìn nàng.

"Tôi nói cho anh biết, nếu như đứa bé là con của người tôi nguyện ý sẽ ko lưu tình mà đem nó đi phá!" Hạ Từ Tinh lãnh khốc vô tình nói, ánh mắt băng lãnh như muốn đông thành băng

Khắc Just cả người chấn động! Ko ngờ nàng cũng sẽ nói ra những lời lãnh khốc này

"Cô làm như vậy là vì ghét tôi?" Khắc Just tức giận chất vấn nàng.

"Đúng!Tôi ghét anh" Hạ Từ Tinh không chỗ nào sợ hãi mà nhìn thẳng hấn.Dáng vẻ của nàng bệ vệ giống như sư tử phát điên. Vừa quyết đoán, vừa điên cuồng, lại vừa lạnh lùng đến tươi đẹp

Hấn một hơi hít vào thật sâu, tận lực ko vì lời nói của nàng mà phát hỏa, đôi mắt hung ác vô hạn nham hiểm nhìn nàng đánh giá, nói: "Tốt!Nếu như cô ko thích nó thì cô đem nó đi đi!Như vậy là tôi đã thấy rõ được tình thương từ một người mẹ vô tình như cô"

Hạ Từ Tinh đem mặt phiến diện, lãnh ngạo (lạnh lùng+ kiêu ngạo)mà ko thêm liếc mắt dè dặt đến hấn

"Nhưng mà, tôi cũng phải nhắc cô nhớ lấy 1 điều,ko nên làm việc khiến bản thân mình hối hận!Đứa bé dù sao cũng là một sinh mệnh!Cô có dám chắc là bỏ được nó ko?"Thanh âm hấn nghiêm túc bao hàm cả phần nộ.

"Việc của tôi ko cần anh quản!Anh chỉ cần rời xa tôi, như vậy tôi cũng đã rất mang ơn rồi!"

"Tốt! Như cô mong muốn!Tôi sau này cũng ko dây dưa với cô nữa!Chuyện cô, cô tự giải quyết cho tốt đi!" Hấn nói như tát nước, tức giận mà xoa người bỏ đi

Hạ Từ Tinh nhìn bóng dáng hấn từ từ rời đi,rốt cuộc kiểm chế ko được, nước mắt rơi như mưa.Nàng che miệng lại tận lực ko cho mình khóc thành tiếng. Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?Nếu như đứa bé trong bụng là con của Khắc Just, nàng lên làm gì đây?Đứa bé này chắc chắn sẽ hủy hoại hạnh phúc cả đời nàng!

Nàng ko nên bỏ nó !Nó trong bụng nàng cũng coi như là da thịt của mình! Nàng đâu thể bỏ được?

Vừa trước mặt Khắc Just lạnh lùng vô tình nói sẽ bỏ nó,cũng chỉ là vì nàng tức thời quá tức giận. Nàng đâu thể bỏ được?Nàng đã chờ đợi lâu như vậy mới có nó, nhưng cha nó lại ko phải là nam nhân nàng yêu – Lâm Lập Phong

Nàng nên dùng lý gì để nói? Nàng hết đường chối cãi a!Nàng làm sao có thể cùng Lập Phong giải thích?Hắn làm sao có thể tha thứ cho nàng?

Ko!Ko!Nàng lắc đầu!Lập Phong tỉnh tỉnh cương liệt như vậy, hắn cả đời cũng sẽ ko tha thứ! Nàng nên làm cái gì bây giờ? Ai có thể nói cho nàng biết? Nàng phải làm gì mới tốt?

Nếu như mười tháng sau, nàng sinh ra một đứa bé mắt xanh tóc vàng, nàng nên làm gì bây giờ?Nàng đưa tay sờ bụng mình,con à, nói cho mẹ biết, mẹ phải làm gì mới tốt đây?Nước mắt của nàng như sa châu theo khuôn mặt mà chảy xuống

Đứa bé này, nên giữ hay nên bỏ? Lòng nàng đang rất giằng vò

Lúc này cửa phòng bệnh chợt đẩy ra, Lâm Lập Phong về mặt khăn trương mà đi vào.Thấy Hạ Từ Tình nước mắt ràn rụa trước mắt, tâm hắn ko khỏi căng thẳng

Hắn cầm lấy khăn tay mềm nhẹ lau nước mắt cho nàng, rồi lo lắng hỏi: "Em đau lắm phải ko?Anh nghe nói em từ sản diễn ngã xuống,em muốn hù chết anh có phải hay ko?"

Hạ Từ Tình ngược đôi mắt bi thương, run run môi mềm nói: "Lập phong,em muốn nói cho anh. . . . ."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

"Ừ?Nói cho anh biết cái gì?" Lâm Lập Phong nâng mi, nghi hoặc nhìn nàng

"Em. . . . .em. . . ."Lời nói vừa đến bên môi chợt im bặt,nàng ko cách nào dám mở miệng nói.Lẽ nào lại nói cho Lập Phong biết, chuyện nàng mang thai nhưng đứa bé ko phải là con của hắn?

Nàng run run môi mềm, ko thốt ra nửa lời. Nước mắt lại một lần nữa trào ra!Mái tóc thật dài che xuống 2 bên trái phải vừa vắn che luôn khuôn mặt đang bị tâm can cắn nát của nàng.

"Em làm sao vậy? Từ tình." Lâm Lập Phong tay muốn nâng mặt nàng lên,nhưng nàng bỗng nhiên đã ôm lấy hắn đem mặt mình úp vào ngực hắn. Nàng ko muốn để hắn nhìn thấy khuôn mặt đầy nước mắt của nàng

Giờ này khắc này, nội tâm của nàng đang bị giằng vò , rất mâu thuẫn, ko ai có thể lý giải được

Đứa bé này khiến nàng tan nát cõi lòng,nàng nên xử lý việc này ra sao? Có lẽ,nàng trước tiên phải giấu Lập Phong, sau đó len lén đem nó đi. . . . .

Vừa nghĩ đến sẽ mất đi đứa bé,lòng nàng lại đau như dao cắt! Ai có thể nói cho nàng biết? Nàng nên làm cái gì bây giờ?

Lâm Lập Phong ôn nhu vuốt mái tóc mềm mại của nàng,Nàng yếu đuối khiến hắn yêu thương.Hắn rất hận chính mình!Hắn hận bản thân ngày hôm nay ko cách nào ở bên cạnh nàng!

Hắn vì công việc đã bỏ qua nàng,hắn chỉ có thể đối với nàng từ xa quan tâm! Hắn sau này sẽ giành nhiều thời gian hơn cho nàng, ở cùng nàng.

Bỗng nhiên một đạo âm thanh lạnh lùng vao lên: "Bệnh nhân,cô mau nằm xuống.Cô hiện tại ko thích hợp để ngồi đâu."

Hạ Từ Tình chậm rãi Lâm Lập Phong ra, thấy một y tá từ cửa đi vào,giúp nàng chỉnh sửa gối rồi có ý muốn nàng nằm xuống.

Hạ Từ Tình chậm rãi nằm trên giường, y tá lại giúp nàng đem chăn đắp

"Cô phải đặc biệt chú ý!Đứa bé chỉ mới hình thành 40 ngày, thân thể đặc biệt rất yếu.Đặc biệt ngày hôm nay cô lại bị ngã. Người mang thai vào bốn tháng đầu phải cần nghỉ ngơi."

Lời y tá nói khiến Lâm Lập Phong há hốc? Từ tình mang thai rồi? Bỗng nhiên cảm thấy vui sướng, hắn nắm chặt tay Từ Tình hỏi: "Từ tình,em mang thai rồi?"

Hạ Từ Tình ngưng đôi mắt trong suốt nhìn hắn,miệng nàng mấp máy. Nàng không muốn cho hắn biết,nhưng rõ ràng việc đến nước này đã ko còn có thể giấu.

"Đúng vậy,vợ anh mang thai 40 ngày rồi.Khoảng thời gian này là nguy hiểm nhất, anh phải chiều cô tốt đến nàng." Y tá có ý nhắc nhở Lâm Lập Phong.

"Từ tình. . . . ."Hắn nhu tình, hưng phấn hỏi: "Chúng ta rốt cuộc cũng có được đứa con thuộc về mình."

Hạ Từ Tình nhìn đáng vẻ tươi cười của Lập Phong, thống khổ trong lòng nàng lại chậm rãi khuếch tán

"Em làm sao vậy?Ko vui sao?" Hấn thấy vẻ mặt đông lạnh của nàng, có điểm kỳ quái.Nàng ko phải rất mong chờ việc có con sao? Thế nào hiện tại, nàng dĩ nhiên lại mất hứng?

"Ko, em rất vui." Nàng vẻ mặt cứng ngắc lộ ra nụ cười gượng gạo

Hấn vuốt ve khuôn mặt mềm mại, ngưng mắt nhìn vẻ tuyệt mỹ của nàng, vẻ mặt chờ đợi mà nói: "Anh đang nghĩ đến hình hài của con. Từ tình.Em nói nó sẽ giống ai?Nó sẽ có đôi mắt đẹp giống em hay có thân thể to lớn của anh?"

Hạ Từ Tình vừa nghĩ đến dáng dấp của đứa trẻ,cả người liền nổi da gà. Trong đầu lập tức hiện ra đầu tóc ánh vàng, đôi mắt bích lục của Khắc Just. . . .
. Ko!Ko nên!Làm sao nàng lại nghĩ đến hấn chứ?

Đứa bé này là của nàng cùng Lập Phong_! Ko phải là của Khắc Just_! Nhất định là ko phải!Nhất định là ko!

Nàng nhắm mắt lại, ko muốn nghĩ đến chuyện đứa trẻ nữa

"em mệt rồi phải ko?" Một cái bàn tay lớn xoa lên trán Hạ từ Tình, Hạ Từ Tình tròn to đôi mắt mê hoặc nhìn Lập Phong.

Xung đột lại một lần nữa xảy ra trong lòng nàng! Nếu như, nếu như, nàng cùng hấn nói thẳng, hấn có tha thứ cho nàng ko?Hấn sẽ tiếp nhận đứa bé này sao?

Ngôn tình tiểu thuyết trạm: vòng () vì năm cung cấp tối chất lượng tốt _ ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem.

Đột nhiên, nàng nghĩ đến mình rất buồn cười! Làm gì có khả năng đó?Cho dù Lâm Lập Phong có thể tha thứ cho lỗi lầm của nàng, thế nhưng hấn làm sao có thể tiếp nhận một đứa bé mắt xanh tóc vàng làm con chứ?

Làm như vậy ko phải là tỏ rõ cho thiên hạ biết, vợ hấn hồng hạnh ba tường sao?(*cảm sùng)Hơn nữa đối phương lại là một người ngoại quốc!

Trên mặt lộ ra nụ cười nhạt. Nàng cũng quá ngây thơ,thật choáng váng!

Từ bệnh viện trở về nhà, Hạ Từ Tình vẫn nằm ở trên giường tĩnh dưỡng.Từ sau cái ngày Lâm Lập Phong đem việc nàng có mang nói cho mẹ biết, người trong Lâm gia ngày nào cũng liên tục đến thăm hỏi nàng

Từ ông nội, bà nội, mẹ, bác, một đám người tựa như cười tựa như khóc xem hoa đều lần lượt đến thăm, thuận tiện để lại rất nhiều món quà có giá

Bà nội đem ngọc bội phật quan khoác lên cô nàng, đã nhìn nàng nói: "Con phải giúp cho Lâm gia chúng ta mở rộng dòng dõi,vì Lập Phong sinh ra một đứa bé mập mạp "

Nước mắt của nàng lại một lần nữa trào ra. Nàng rất mong muốn a!Nàng yêu người đàn ông này rất sâu đậm, nàng cũng mong muốn vì nam nhân này mà sinh ra một đám con,thế nhưng đứa con trong bụng nàng lại ko biết là của ai!

Dày vò thống khổ này phải làm như thế nào mới thoát khỏi đây?Nàng theo tâm tình mâu thuẫn mà âu sầu!

Đối mặt với đám người Lâm gia, đối mặt với sự ôn nhu của Lập Phong, lòng của nàng cũng lạnh lùng.

Lâm Lập Phong đẩy cửa phòng ra thấy Hạ Từ Tình nằm trên giường, hai mắt đại ra nhìn ra bên ngoài cửa sổ, biểu tình lạnh lùng.

Nàng nhất định là rất khó chịu! Lâm Lập Phong nhìn thấy cái dạng này của nàng khóe miệng hơi xui xuống.Hấn đi tới bên người nàng, nàng cũng ko phát hiện.Xem ra nàng rất thất thần!

Hấn nhẹ nhàng mà ngồi xổm bên người nàng, ở trên gương mặt hôn nàng một cái, Hạ Từ Tình thoáng giật mình.Vừa chuyển mắt nhìn thì gặp phải đôi mắt tràn ngập ý cười của Lập Phong, "Thế nào? Rất khó chịu sao?"

"Ừ." Nàng mềm nhẹ lên tiếng.

Hấn mở tủ quần áo lấy ra một cái áo khoác,từ trên giường nâng nàng dậy, ôn nhu mặc vào. Sau đó đem nàng nhẹ nhàng ôm lấy, "Anh mang em đến hoa viên hồ hấp đôi ko khí."

Nàng nhìn hấn, đáy lòng tràn ngập nhu tình, nàng phát hiện hấn gần đây săn sóc nàng rất nhiều, ôn nhu rất nhiều.

Lâm Lập Phong ôm nàng ngồi trên ghế đá ở hoa viên, nàng dựa đầu vào lòng hấn ko muốn ngẩng lên

"Làm sao vậy? Tâm tình bất hảo?"Tiếng nói mềm nhẹ hồn hậu của hấn bên tai nàng vang lên.Có phải là do mấy ngày nay người thân đến quấy rối nàng quá nhiều rồi ko?Hấn phải cùng mẹ nói chuyện một chút mới được.

Nói cho mẹ biết chuyện Từ Tình mang thai là muốn mẹ yên tâm, sau đó sẽ ko tìm Từ Tình gây phiền phức nữa, nhưng ko ngờ đến chuyện này lại đưa

đến một đám người thân thích

Hắn rõ ràng thân là Lâm Lập Phong, trưởng tôn Lâm gia, Con nối dòng của hán nhất định sẽ được mọi người quan tâm. Chỉ ko ngờ là tất cả mọi người đều quan tâm a!

Hắn có điểm bật cười. Nếu như vợ chồng bọn họ chậm chạp ko có con có pahi3 là tội ác tày trời rồi ko? Kỳ thực chuyện này nên thuộc về chuyện riêng của vợ chồng bọn họ, nhưng bởi vì thân phận đặc thù của hắn mà chuyện này đã biến thành đề tài cho tất cả mọi người trong gia tộc thảo luận

"Em không có."

"Mọi người hay đến quấy rối em phải ko? Anh sẽ nói bọn họ đừng đến nữa, để ko phiền em nghỉ ngơi." Lâm Lập Phong thấp nhu nói.

"Không có." Nàng lắc đầu, "Chỉ là tâm tình không được tốt."

"Phụ nữ mang thai cũng trải qua giai đoạn phiền muộn như vậy sao?" Hắn không giải thích được, từ sau khi mang thai, tâm tình của Từ Tĩnh rất xấu.

"Đúng vậy a." Nàng miễn cưỡng mà lộ ra nụ cười mỉm.

"Anh mang em đi ra ngoài một chút, thế nào?" Ý ko muốn tràn đầy trong mắt hắn

Hạ Từ Tĩnh nhẹ nhàng lắc đầu, "Ko sao, qua giai đoạn sẽ ổn thôi."

"Thực chứ?"

"Thực ."

Nàng lưu luyến vui đầu vào lồng ngực ấm áp, hấp thụ mùi đặc biệt trên người hắn, ko biết cái ngày lành như thế này còn có thể kéo dài được bao lâu?

Nàng lúc này như miếng băng mỏng, lúc nào cũng có khả năng rơi vào vực sâu vạn trượng. Giờ khắc tốt đẹp này nàng phải hưởng thụ, tạm gác lại chuyện cũ

Lòng của nàng bảo tố lại phát sinh, tâm tình rất không bình ổn, rất không ổn định, lại nghĩ đến chuyện lớn sắp sửa xảy ra

BÍ MẬT KHÔNG THỂ CHO AI BIẾT

Khi thư kí của Lâm Lập Phong Tiểu Quân xuất hiện tại phòng làm việc của hắn , thì Khắc Just biết hắn đến vì chuyện gì

Hắn cười nhạt , lạnh lùng mà trêu chọc nhìn Tiểu Quân .

“Mời ngồi , Tiểu tiên sinh .”Hắn mời thủ thế trước .

Tiểu Quân vẻ mặt tươi cười ở trước mặt hắn ngồi xuống , không nghĩ tới quốc ngữ của người ngoại quốc này chuẩn như thế “ Khắc Just tiên sinh , tiếng Trung của tiên sinh rất tốt . Đã từng tới Trung Quốc sao ?”

“ Tôi sinh ra tại Trung Quốc .” Khắc Just thản nhiên thừa nhận chính mình cũng từng là một người Trung Quốc .

Tiểu Quân lộ ra vẻ mặt kinh ngạc “Nga , nguyên lai là người trong nhà .”

Tốt nhất cứ người trong nhà ! Khắc Just cười nhạt . Bọn họ thật đúng là người trong nhà chứ ?

Nếu như ngày hôm nay hắn công khai thân phận thật của mình , không biết Lâm gia sẽ đối đãi với hắn như thế nào ? Sẽ hoan nghênh long trọng đón tiếp hắn quay về Lâm gia giống như gặp lại người thân lâu ngày xa cách sao ?

Trong mắt hắn tràn ngập nét châm biếm .

“Khắc Just tiên sinh thấy tôi , tôi nghĩ tiên sinh đã biết tôi đến vì chuyện gì .”

Khắc Just nhún mày “Mời Tiểu tiên sinh .”

Tiểu Quân nói có bài bản “ Khắc Just tiên sinh , hôm nay tôi tới là Lâm phu nhân muốn cùng quý công ty kết thúc hợp đồng .”

“Ân hử , giải quyết hợp đồng ?” Khắc Just vung lông mi lên “Lâm Lập Phong đưa ra điều kiện thế nào ?”

“Chúng tôi sẽ dựa theo yêu cầu của tiên sinh trên hợp đồng , bởi thường những tổn thất của tiên sinh.”

“Nhiều như vậy ?” Khắc Just ánh mắt lạnh lùng . Hắn tưởng Lâm Lập Phong sẽ đưa cho hắn một tờ chi phiếu , để tùy ý hắn điền vào chỗ trống chứ .

“Vâng , Khắc Just tiên sinh , tiên sinh có ý kiến gì không ?”

“Không có . Cứ quyết định như vậy đi .” Khắc Just lạnh nhạt nói . Hắn biết rõ Hạ Tử Tình động thai khí , phải nằm trên giường nghỉ ngơi . Kết thúc hợp đồng là việc sớm muộn .

Tiểu Quân một lần nữa lộ ra vẻ mặt kinh ngạc , không nghĩ tới Khắc Just nhanh chóng đáp ứng hắn như vậy .

“Cảm tạ ý tốt của tiên sinh . Khắc Just tiên sinh .” Tiểu Quân vui vẻ nói .

“Không có gì . Thân thể Tử Tình có khỏe không ?” Nàng ở nhà tĩnh dưỡng cũng là chuyện nên ha ?

“Lâm phu nhân tốt , cảm tạ quan tâm . Nếu như không còn việc gì nữa , tôi xin phép cáo từ .”

Khắc Just nhẹ nhàng gật đầu , nhìn Tiểu Quân rời đi . Suy nghĩ của hắn đang ở phương xa , không biết hiện tại Hạ Tử Tình như thế nào ? Thân thể có khỏe không ? Có lẽ , hiện tại nàng đang hạnh phúc nằm trong lòng Lâm Lập Phong ha ?

Nghĩ tới đây , hắn không khỏi nhũn mày . Hắn rất muốn đi thăm nàng , mặc dù nàng hận chính mình , nhưng hắn rất quan tâm nàng .

Thấp hèn ! Hắn nguyên rủa chính mình .

Đẩy cửa ra ban công , hắn nói với tổng giám “Hạ Tử Tình đã cùng chúng ta kết thúc hợp đồng , người phải tìm một người mẫu nổi tiếng thay thế nàng .”

“Ngạ , tốt .”

Khắc Just xoa người đi , mọi người bàn tán .

“Ta nghe nói lần ngã xuống lầu đó Hạ Tử Tình gần như đẻ non .”

“Đúng vậy . Sở dĩ vậy phải ở nhà dưỡng thai .”

“Thật hạnh phúc ! Nếu như vì Lâm gia sinh hài tử , thân thể của đứa nhỏ hiển nhiên phải giữ gìn .”

“Đều là nữ nhân , sao mệnh nàng lại tốt như vậy ? Quả thực là người trung long phượng ha ?

“Trưởng tôn Lâm gia Lâm Lập Phong coi trọng nàng , nàng đã sớm bay lên biến thành phượng hoàng rồi .”

Phượng hoàng ?! Nhỏ Lệ hừ lạnh , vận tốt của nàng rồi cũng chóng qua . Nàng đang chờ nhìn cảnh nàng ta thống khổ từ trên trời ngã xuống chứ .

Trên khuôn mặt thanh tú hiện ra nụ cười châm biếm , đôi mắt phát ra những tia oán hận , khiến người khác bất giác cảm thấy lạnh lẽo .

Lâm Lập Phong đang ngồi ở phòng làm việc xem văn kiện , bỗng nhiên thư ký đưa một bưu kiện tới trước mặt hắn , cung kính nói “tổng tài , là văn kiện của người .”

Lâm Lập Phong nhìn bưu kiện một chút , trong lòng rất nghi hoặc , là ai gửi bưu kiện cho hắn ? Hắn một ngày một đêm cũng không có nhận điện thoại báo trước .

Hắn mở bưu kiện , bên trong có hai gói nhỏ . Hắn xé mở một gói trong đó . Thoáng chốc sắc mặt đại biến !

Bên trong dĩ nhiên là ảnh chụp Hạ Tử Tình cùng Khắc Just mây mưa trên giường! Hắn nhanh chóng đem ảnh chụp nhìn lại một lần nữa , sắc mặt tái nhợt . Ai có thể nói cho hắn biết , rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ?

Vì sao Tử Tình cùng gã Khắc Just kia ở trên giường ? Nhưng lại tới như vậy ? Lẽ nào bọn họ đã ....

Lẽ nào Tử Tình đã phản bội hắn ?

Hắn tinh tế nhìn bối cảnh ảnh chụp , hắn nhận ra đó là khách sạn nhỏ trên đảo Hải Nam mà hắn đã đến .

Lẽ nào trước khi hắn đến đảo Hải Nam tìm nàng , nàng đã phản bội hắn ? Đã cùng Khắc Just phát sinh quan hệ ?

Hắn nhất thời cảm thấy cả người lạnh băng !

Con mắt bắn phá đến bưu kiện kia , hắn nhanh chóng xé mở nó ra , đó là một đoạn băng ghi âm . Hắn vội vàng mở băng ghi âm , bên trong truyền ra âm thanh của Hạ Tử Tình “Anh nói thật cho em biết , tới đó em uống say , chúng ta rốt cuộc có hay không phát sinh quan hệ ?”

Tiếp là tiếng của Khắc Just “Thế nào ? Em hoài nghi hài tử trong bụng là của anh?”

Tâm Lâm Lập Phong thoáng chốc tựa như có hàng nghìn kim độc châm vào , hầu như muốn găm nhăm sinh mệnh của hắn . Hắn nhắm mắt lại , bên tai lại truyền đến âm thanh cuồng vọng của Khắc Just “Ha ha ha , ... Thật buồn cười ! Thê tử của Lâm Lập Phong lại mang hài tử của ta ! Trên đời lại có chuyện bi ai như vậy !”

“Ta thực sự hy vọng hấn có thể sinh ra sớm một chút ! Không biết có thể giống ta hay không đều là tóc vàng mắt xanh !”

“Anh nói bây bạ gì đó ! Đứa trẻ là con của em và Lâm Lập Phong ! Anh không được đụng tới đứa trẻ !”

“Nó cũng có thể là con của anh và em ! Bảo bối !”

Tâm Lâm Lập Phong như tan thành muôn nghìn mảnh nhỏ . Hấn phần nộ tàn bạo cảm máy ghi âm trong tay ném lên mặt đất . Khuôn mặt tuần tú cuồng nộ hiện lên sự tức giận , tâm người khiếp sợ , một đám người bên cạnh hấn sợ hãi né tránh lửa giận trong đôi mắt hấn .

“Tổng giám đốc .....” Lý thư kí cảm văn kiện đang cần hấn kí tên .

“Cút ! Nhanh cút hết cho ta !” Hấn rít gào lên , bước nhanh vào thang máy .

Tất cả mọi người bên hấn sợ đến ngốc không dám hé răng . Chưa từng thấy tổng giám đốc tức giận đến như vậy , đã xảy ra chuyện gì ?

Bước nhanh ra khỏi phòng làm việc , tới bãi đỗ xe , hấn lái xe bằng tốc độ nhanh nhất về nhà .

“Thiếu gia , người đã về ?” Chị Ngọc Dâu thấy đang trong giờ làm việc Lâm Lập Phong bỗng nhiên trở về , rất ngạc nhiên .

Khuôn mặt Lâm Lập Phong lãnh băng bước lên hai , chị Ngọc Dâu mất hồn .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

ÁI TÌNH TÊ TÁI

“Thình thịch” cửa phòng vang lên một tiếng bị lực mạnh đẩy ra , Hạ Tử Tinh nhất thời giật mình . Ngồi xuống giường , đón nhận khuôn mặt lãnh khốc như tử thần bóng đêm của Lâm Lập Phong , lưng không khỏi nổi lên cảm giác lạnh lẽo !

Đôi mắt ngăm đen thâm thúy của hấn tràn ngập lửa giận , khuôn mặt kiên nghị cứng nhắc , hấn từng bước tiến tới gần nàng , như tử thần tiếp cận , lòng nàng từng chút từng chút đông lại , đáy lòng nàng dự đoán một sự không hay .

Tuy rằng không biết chuyện gì đã xảy ra , nhưng chắc rằng không phải là chuyện nhỏ !

Bỗng nhiên hấn đem tất cả tức giận hướng nàng , thoáng chốc nàng thấy được rất nhiều ảnh chụp tựa lá cây rơi xuống giường . Nàng cúi đầu nhìn , là ảnh chụp nàng cùng Khắc Just trên giường vào đêm đó trên đảo Hải Nam .

Khuôn mặt của nàng trong chốc lát trắng bệch ra . Là ai chụp ? Lòng nàng thoáng tựa hồ sâu lạnh băng ! Cả người run lên !

“Nói cho tôi biết ! Em cùng hấn bắt đầu từ khi nào _?” Âm thanh bi thương của Lâm Lập Phong từ trên vọng xuống .

Hạ Tử Tinh ngẩng đầu , nhìn về mặt thịnh nộ của hấn , nàng không biết nàng làm sao giải thích , không cách nào đem việc này giải thích rõ ràng !

Nàng cúi xuống , không lên tiếng .

Hấn nhìn nàng xấu hổ cúi đầu xuống , một câu cũng không nói , bất luận không giải thích điều gì . Trong lòng lửa giận càng nóng cháy !

Hấn cầm lấy cánh tay của nàng lực mạnh mà loạng choạng “Em nói a ! Em giải thích a ! Em cùng hấn có hay không xảy ra chuyện gây rối ? Em trả lời tôi đi !”

Nàng nước mắt tui thân , chăm chú cắn môi mình , nhất định không mở miệng . Nàng không biết nên giải thích với hấn như thế nào ? Nói bọn họ không phát sinh chuyện gì sao ? Bọn họ trong lúc đó xác thực xảy ra “Tình một đêm” a !

Muốn nàng phải làm sao mở miệng nói với hấn , nàng hối hận , nàng khổ sở chứ ?

Nàng chỉ có thể cúi đầu yên lặng rơi lệ .

“Cô không phải yêu tôi sao ? Đây là yêu của cô ?”

Hạ Tử Tinh liều mạng lắc đầu , khàn giọng nói lộ ra sự đau xót “Không phải ! Em thật lòng yêu anh! Lập Phong !”

“Câm miệng ! Cô nói dối ! Cô rút cuộc muốn lừa gạt tôi khi nào ? Có phải chờ tới khi hài tử sinh ra , cô nói cho tôi biết , đứa trẻ là của Khắc Just , không phải là con của tôi ?” Lâm Lập Phong tức giận đỏ mắt hướng nàng rít gào .

Hắn tin tưởng nàng như vậy ! Đòi lấy là sự lừa dối của nàng ! Hắn yêu thương nàng hơn cả sinh mệnh của mình !

Hạ Từ Tình cả người cứng đờ ! Con mắt mỹ lệ kinh hoàng nhìn hắn , lẽ nào hắn đã biết ? Biết hài tử có khả năng không phải là con của hắn ?!

Là ai nói cho hắn ? Chẳng lẽ là Khắc Just ?! Tất cả đều do Khắc Just gây nên ? Nam nhân đề tiện này mang tất cả mọi chuyện nói với Lâm Lập Phong ?

“ Vì sao cô lại dối với tôi như vậy ? Cô nói đi ! Cô nói đi !” Lâm Lập Phong mạnh mẽ khóa chặt tay nàng nắm bắt lấy nàng , hầu như muốn đem cánh tay nàng bẻ gãy . Đau đớn truyền đến cánh tay nàng , khiến nàng không khỏi nhíu mày .

“ Xin lỗi, Lập Phong .” Nàng nghẹn ngào không được thành tiếng .

Sắc mặt Lâm Lập Phong như tro nguội , nàng nói như vậy là thừa nhận có quan hệ cùng Khắc Just ? Nàng thực sự phản bội hắn ! Hài tử trong bụng nàng thậm chí cũng không phải của hắn ! Hắn lại toàn tâm toàn ý yêu nàng !

Yêu ! Hắn cười bi thương . Dối ! Hắn yêu nàng ! Hắn yêu nữ nhân miệng đầy lời nói dối này ! Trong lòng hắn bi thiết.

Hắn lạnh lùng buông nàng ra , lùi về sau một bước , đôi mắt lãnh liệt chăm chú nhìn nàng , bạc môi vô tình nhả ra từng chữ từng chữ một “ Cô làm tôi ác tâm ! Hạ Từ Tình ! Cô cắt đi cho tôi ! Tôi vĩnh viễn không muốn nhìn thấy cô nữa !”

Nàng che miệng thương tâm mà rơi lệ , đôi mắt đã sưng đỏ nhìn hắn , bi thương hỏi “ Anh thực sự muốn em đi ?”

“ Đúng ! Cô lập tức , lập tức , cắt đi cho tôi !” Lâm Lập Phong nhấn mạnh từng chữ .

Hạ Từ Tình cõi lòng tan nát từ trên giường đứng lên , bờ vai mảnh khảnh run lên , từng bước từng bước một đi ra cửa . Hắn nhìn đôi vai gầy , bóng lưng mảnh khảnh, làm trái tim mình đau đớn . Hắn nắm chặt nắm tay , ức chế ý muốn muốn chạy đến ôm chặt lấy nàng .

Mãi cho đến khi bóng dáng nàng biến mất sau cửa , hắn dùng lực đóng mạnh cánh cửa , dẫm mạnh vào vách tường . Lập tức , bụi trên tường tuột rớt ra từng mảng . Tay hắn sưng lên ứa máu .

Hắn cảm thấy đau , rất đau ! Nội tâm đau nhức ! Cảm giác cõi lòng tan nát làm hắn muốn điên lên !

Vì sao hắn yêu chiều nàng như vậy , bảo vệ nàng như vậy , nàng lại muốn phản bội hắn ? Lẽ nào tình yêu của hắn chẳng đáng giá ? Ba ba vứt bỏ hắn , Du Tuyết Oánh vứt bỏ hắn , hiện tại ngay cả Hạ Từ Tình cũng phản bội hắn !

Đôi mắt hắn không lời hiện lên ý hận ! Nội tâm hắn thống hận không cách nào diễn tả được , hắn phải tìm người phát tiết !

Hắn giật mạnh cửa , bước nhanh xuống lầu , đi tới ga ra lái xe rời đi . Hắn phóng xe với tốc độ nhanh , khiến Hạ Từ Tình toát mồ hôi lạnh .

Hạ Từ Tình lo lắng lái xe đi theo phía sau hắn , mãi cho đến nhà trọ của Khắc Just, xe mới dừng lại .

Nguyên lai hắn đến tìm Khắc Just ha ! Hạ Từ Tình đem xe khóa kĩ , vội vã đi theo .

Khắc Just nghe được tiếng đập cửa rất mãnh liệt , hắn mở rộng cửa , thì một nắm đấm lao đến trên mặt hắn . Hắn bị văng đến tận sô pha , từ sô pha đứng lên , chạm phải con mắt đỏ như máu của Lâm Lập Phong .

Lâm Lập Phong tay nắm thành quyền thứ hai công kích hắn , Khắc Just nghiêng nhẹ người tránh đòn của Lâm Lập Phong .

Khắc Just xoa khuôn mặt đau nhức của mình , sắc bén nhìn hắn chăm chú “ Ngươi đến để đánh nhau sao ? Lâm Lập Phong !”

“ Ngươi là đồ vô sỉ ! Ta muốn đánh chết ngươi !” Lâm Lập Phong hướng Khắc Just đi tới . Khi Hạ Từ Tình đến , Khắc Just cùng Lâm Lập Phong đang đánh nhau.

“ Hai người không nên đánh nhau ! Không được đánh nhau nữa !” Hạ Từ Tình lo lắng mà la lên .

Khi Khắc Just hướng quyền đến phía Lâm Lập Phong , Hạ Từ Tình lập tức đẩy mạnh Khắc Just ra . Lâm Lập Phong từ trên đất đứng lên , một lần nữa đánh về phía Khắc Just , Hạ Từ Tình kéo tay hắn cầu xin “ Không nên đánh ! Lập Phong! Không nên đánh nữa !”

“ Cô cắt ngay cho tôi !” Lâm Lập Phong vung mạnh tay , đem nàng bỏ qua . Nàng bị lực mạnh , đụng phải mặt bàn ngã xuống , thoáng chốc bụng trở nên đau nhức .

Nàng ngã xuống đất , cảm thấy một luồng ấm áp theo đường dưới chân ra . Nàng ngồi dưới đất , đau đớn không đứng lên được .

“ Lâm Lập Phong ! Từ Tình ngã xuống kia !” Khắc Just tức giận mà một quyền đánh Lâm Lập Phong , bước nhanh tới trước Hạ Từ Tình .

“Em không sao chứ ? Tử Tinh !” Khắc Just lo lắng hỏi .

“Bụng em rất đau .” Hạ Tử Tinh kéo tay Khắc Just nói .

Lâm Lập Phong chạy đến , thấy hạ thể của Hạ Tử Tinh chảy máu , ngực cả kinh ! Hắn lập tức đoạt lấy Hạ Tử Tinh trên tay Khắc Just , hét lên với hắn “ Nhanh lái xe ! Đến bệnh viện !”

Hạ Tử Tinh nhìn Lâm Lập Phong trong lòng đau nhức , chưa đến bệnh viện đã ngất đi .

Lâm Lập Phong và Khắc Just mặt trắng bệch lo lắng chờ Hạ Tử Tinh trước phòng cấp cứu . Từng giây trôi qua , Lâm Lập Phong càng lúc càng nhủu chặt mày .

Cửa phòng cấp cứu cuối cùng cũng mở ra . Lâm Lập Phong và Khắc Just chạy tới .

“ Ai là người nhà của bệnh nhân ?”

“Tôi là chồng của nàng . Thân thể của nàng thế nào ?” Lâm Lập Phong đi tới trước mặt bác sĩ vội vàng hỏi .

“ Bệnh nhân đã qua cơn nguy hiểm , chỉ tiếc là hài tử trong bụng nàng không giữ được !”

ĐÓ LÀ HÀI TỬ CỦA NGƯỜI !

Đột nhiên , vẻ mặt Lâm Lập Phong tựa như vừa trải qua một cơn lốc , Khắc Just nắm lấy tay hắn , vẻ mặt lộ ra nụ cười nhạt , trêu tức nói “ Thế nào ? Rất phần nộ sao ? Chính tay giết chết hài tử của mình ! Thực sự rất đau lòng a !”

“ Ngươi là đồ vô lại ! Nếu không phải ngươi đẩy đưa với Tử Tinh ! Nàng sẽ không gặp chuyện ngoài ý muốn như vậy ?!” Lâm Lập Phong không chịu được , cả tiếng hét lên .

“ Ha ha ... Ngươi đừng quên , là ngươi khéo tay đem nàng đẩy ngã .” Đôi mắt sắc bén của Khắc Just quả thực muốn đem Lâm Lập Phong lăng trì .

Tâm Lâm Lập Phong thoáng chốc co rút một trận đau đớn !

“Cút ! Ngươi cút đi cho ta ! Khắc Just ! Vĩnh viễn không trở lại Trung Quốc ! Ta muốn cho ngươi không cách nào đặt chân tại Trung Quốc !” Lâm Lập Phong cuồng nộ như ma vương tái thế .

Khắc Just lãnh ngạo cười , bọn họ đích thực là mẫu tử ! Mụ mụ hắn Bạch Lệ Như đương nhiên cũng như thế này mà đuổi hắn cùng mụ mụ rồi đi , hiện tại con trai của nàng Lâm Lập Phong muốn dùng cách thức trước đây khiến hắn rời khỏi Trung Quốc !

“ Tốt , nếu người ngươi có khả năng , ta sẵn sàng đáp ứng !” hắn kiêu căng ném ra một câu nói , xoay người rồi đi .

Đi được vài bước , hắn lần nữa quay lại , tà mị nói với Lâm Lập Phong “ Ta thiếu chút nữa quên nói cho ngươi , ta cùng Tử Tinh rất trong sáng . Tuy rằng ta nhiều rất muốn có nàng , nhưng không thành công ! Hài tử trong bụng nàng tuyệt đối một trăm phần trăm là của ngươi , hôm nay thấy ngươi chính tay giết chết hài tử của mình , lòng ta thật sáng khoái a !”

Dứt lời , hắn cười ha ha ha rồi đi .

Lâm Lập Phong cảm thấy lòng mình đóng băng lan ra toàn thân , cả người băng lãnh cứng ngắt . Hắn chính tay giết chết hài tử của mình ? Hài tử bị giết bởi chính mình ? Hắn nhìn xuống tay mình , thấy tay đầy máu đỏ , phảng phất khuôn mặt nhỏ nhắn hướng hắn tươi cười ....

Hắn hầu như không thở được ! Hắn mong lung ở nơi nào đó rất xa , thật lâu , thật lâu , tinh thần mới hồi phục lại ....

Hạ Tử Tinh sau hôn mê tỉnh lại , nàng cảm thấy cảm người mình đau nhức , đặc biệt là bụng , còn đang mơ hồ đau . Nàng thử ngồi dậy , Lâm Lập Phong lập tức đem thân nàng áp xuống.

Hạ Tử Tinh đón nhận đôi mắt u ám của Lâm Lập Phong , nhu thuận nằm xuống , sau đó lôi kéo tay hắn khẩn trương hỏi “ Lập Phong , đứa bé ? Con của em thế nào ?”

Trước khi nàng hôn mê , bụng của nàng rất đau , nhưng lại chảy máu . Nàng biết chính mình xảy ra chuyện .

Lâm Lập Phong nhìn nàng một lúc lâu , khe khẽ dài nói “ Không sao , chúng ta còn có thể có hài tử ....”

Hạ Tử Tinh thoáng chốc ngây dại ! Nước mắt thương tâm tràn khoé mi .

“Hài tử không còn ? Có đúng hay không ?” Nàng khàn giọng cổ hỏi hắn .

Chỉ thấy hắn không biểu tình gì “ Ừ” một tiếng . Nàng thương tâm kéo chăn che dấu chính mình , nước nở trong chăn .

Nhìn nàng trong chăn nước nở thương tâm , trong lòng hắn rất đau đớn . Lại không biết nên nói thế nào để an ủi nàng ? Chỉ có thể nhìn nàng khóc mà bất

lực !

Tất cả đều tại hấn , tại hấn ! Là hấn đã phá hư tất cả ! Tội của hấn thật to lớn , hấn không nên để hai mắt của mình mù quáng vì đồ kị .

Hồi hận , không cách nào giải thích tâm tình của hấn lúc này ....

Từ sau khi hài tử mất đi , Lâm Lập Phong và Hạ Tử Tinh vô tình chiến tranh lạnh. Lâm Lập Phong mỗi ngày đều đi từ sáng đến nửa đêm mới về , hơn nữa mang theo người đầy mùi rượu . Mỗi ngày đều uống say khướt mới trở về .

Bọn họ lúc này ngủ riêng phòng , bọn họ một người hàng đêm say rượu , một người trốn trong phòng không chịu ra . Hoàn toàn không gặp nhau , không nói chuyện với nhau .

Chị Ngọc Dâu nhìn thấy tình cảnh này của bọn họ trong lòng khỏi lo lắng . Chỉ hy vọng có cơ hội đem bọn họ quay về quỹ đạo ban đầu .

Hùng đông , Lâm Lập Phong lại một lần nữa trên người mang theo đầy mùi rượu trở về nhà . Chị Ngọc Dâu lập tức cho người đi báo với Hạ Tử Tinh .

Hạ Tử Tinh xuống lầu thấy Lâm Lập Phong một thân say rượu dáng bộ chật vật lòng thấy xót xa , hấn nguyên bản khí phách phong độ như vậy , hấn nguyên bản là lạnh lùng kiêu ngạo như vậy , hiện tại lại biến thành một kẻ không chút ý chí phấn chấn như vậy ?

Tất cả đều do nàng tạo thành ! Nàng biết , nàng yêu hấn rất nhiều !

Nàng nâng cánh tay đỡ hấn , đôi mắt hấn sáng chói lại đôi mắt yếu ớt của nàng , lập tức đem nàng đẩy ra .

“Buông” Hấn mạnh mẽ hất tay nàng .

Hạ Tử Tinh bị thương nhìn hấn , thương cảm đau lòng .

Hấn thấy vẻ mặt bị thương kia của nàng , ngực đau xót . Hấn không cách nào diện với chính nàng , tại chính tay hấn đã giết chết hài tử của bọn họ . Hấn không có mặt mũi nào mà nhìn nàng .

Nàng thương tâm , nàng khổ sở , hấn hết thảy đều nhìn thấy , song song tâm hấn cũng không tốt .

Sở dĩ , hấn hàng đêm lấy rượu tiêu sầu , là không muốn đối mặt với sự chờ đợi của nàng cùng khuôn mặt bị thương . Biểu tình đó của nàng dày vò tâm can hấn đau đớn !

Hấn không chút lưu tình nào xoay người rời đi , Hạ Tử Tinh cảm nhận được cõi lòng mình tan nát . Nàng hoảng hốt đi tới hoa viên , ngăn không cho chính mình trước mặt chị Ngọc Dâu rơi lệ .

Hấn chính là chán ghét nàng ! Ngay cả nàng đụng vào cũng không cách nào tiếp nhận ! Nàng không biết chính mình còn ở lại nơi đây vì cái gì ? Nếu bọn họ còn có thời gian nói chuyện , nàng nhất định sẽ không xem thường buông tha ! Thế nhưng hấn hững hờ , đối nàng là mắng khiến nàng khó chịu .

Khuôn mặt kia của hấn lạnh lùng , con mắt kia của hấn băng lãnh , phải tới khi nào mới nguyện ý liếc nhìn nàng một cái chứ ?

Nàng đau lòng khó thở , nàng cúi đầu khóc , đây là một tiểu viện nhỏ , đặc biệt có lực xuyên thấu .

Lâm Lập Phong tựa ở cửa sổ lầu hai rõ ràng có thể nghe được âm thanh bi thiết của nàng . Lúc này , tâm hấn cũng rối rắm , ý nghĩ lộn xộn , không cách nào tự hồi được .

Hấn muốn thoải mái tới bên nàng , thương tiếc ôm nàng vào trong lòng , thế nhưng hấn phát hiện thân thể mình không cách nào cử động được , hấn cứng ngắc , chỉ biết chính mình đau lòng , lại không biết nên nói như thế nào để an ủi nàng ?

Bởi vì tâm hấn cũng khó quá được muốn chết !

Yêu cho tới bây giờ thống khổ nhiều hơn vui sướng , nhưng bắt đầu đau đớn lúc này lại dài đằng đẵng , bọn họ nên làm thế nào để thoát khỏi tình cảnh hiện tại ?

Có lẽ trong lúc này tình yêu của bọn họ đã đi đến tận cùng , hấn nên buông tha nàng ? Ở lại bên hấn , nàng chỉ nhận thêm đau khổ , có lẽ rời xa hấn , nàng mới sống tốt .

Nhưng mà , làm nàng ra đi , tâm hấn không cách nào làm được .

Một cái khăn mặt ấm áp đến trên vai Hạ Tử Tinh , Hạ Tử Tinh nhìn chị Ngọc Dâu , nàng hiền lành nhìn nàng “ Không nên quá thương tâm , thiếu phụ nhân . Hai người còn trẻ , sẽ nhanh chóng lại mang thai . Hiện tại quan trọng là phải dưỡng thân thể thật tốt .”

“Chị Ngọc Dâu ...” Hạ Tử Tinh đến bên chị Ngọc Dâu , thương tâm rơi lệ “ Anh ấy ghét tôi , ngay cả khi tôi chạm vào cũng chán ghét .

“Không phải , thiếu gia chỉ nhất thời tức giận , sẽ qua nhanh thôi .” Chị Ngọc Dâu thoải mái vỗ vai nàng .

“Tôi đã mất lòng tin vào cuộc hôn nhân này . Tôi rời đi , chắc anh ấy càng cao hứng a .”

Lâm Lập Phong trên lầu nghe được , cả người nhin không được chấn động .

ÁI TÌNH HÈN MỌN .

Hạ Từ Tình ngồi ở nhà hàng trên biển gió thổi thanh lương , nàng ở trong nhà đã tròn một tháng , hôm nay thấy ánh mặt trời ra vùng biển ngoại ô một chút .

Mùa xuân tới , tiết trời ấm áp . Ánh mặt trời ôn hòa chiếu tại trên người nàng thân thể băng lãnh của nàng cảm nhận sự ấm áp ,khí ấm áp này đã lâu không tại trên người nàng .

Xoay người nhìn biển rộng mênh mông vô bờ , nước biển xanh thăm cuộn trào mãnh liệt dâng lên , lúc này như tâm tình của nàng . tâm nàng hiện tại không cách nào bình tĩnh được .

Nàng và Lâm Lập Phong hai người không nói với nhau câu nào trong suốt một tháng a ? Từ khi có hài tử ... từ khi hấn biết nàng cùng Khắc Just có quan hệ ....

Khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười mỉm tựa như bao phủ một màn sương . Những ngày tươi đẹp trước đây tựa như một giấc mộng , hiện tại tỉnh mộng , chỉ để lại sự đau xót vô tận .

Phải rời đi sao ? Phải rời xa hấn sao ? Điều này không biết từ khi nào mọc rễ trong ngực nàng ?

Nàng không có mặt mũi nào đối mặt với hấn . Hấn cũng không muốn nhìn thấy nàng , không phải sao ?

Nước mắt thương tâm lại một lần nữa chảy xuống khuôn mặt . Thế nhưng , nàng luyến tiếc a ! Vì sao hấn không thể thay thứ cho nàng ?

Lần say rượu kia chỉ là ngoài ý muốn , nàng phản bội hấn , đều không phải cố ý , hấn không thể tha thứ ch nàng một lần sao ?

Bỗng nhiên một đôi giày da sáng tại bên người nàng dừng lại , nàng ngẩng đôi mắt đầm nước nhìn,vừa vừa tại ánh mặt trời chiếu sáng một mái tóc dài phát quang , mái tóc dài của hấn theo gió lay động yêu nghiệt mê người .

Hấn nhìn khuôn mặt đầm nước mắt của nàng , trên mặt hiện lên vẻ tiều tụy tái nhợt , yêu thương ngồi xuống bên nàng cầm lấy khăn tay vì nàng lau đi nước mắt trên mặt nàng .

Nàng đưa tay đẩy tay hấn , khàn giọng nói “Không nên chạm vào tôi !”

Ánh mắt xanh bích của hấn lưu chuyển , đau xót lộ ra nụ cười nhạt “ Vì sao hấn có thể , còn tôi thì không được ?”

“Bởi vì anh là ác ma !” nàng thốt lên .

Hấn tang thương cười đau khổ “ Tôi là ma quỷ ? Hấn là cái gì ? là thiên sứ sao ?”

“Anh ấy cái gì so với anh cũng tốt hơn !” Hạ Từ Tình không kiềm chế được mà nói.

“Đừng quên là chính tay hấn giết chết hài tử của em ! Hấn mới là ác ma !” Khắc Just lên án .

Hạ Từ Tình cả người sùng sốt ! Nước mắt nàng càng chảy ra như mưa , không thể vãn hồi . Khắc Just cuồng quýt cầm khăn tay lau lệ cho nàng .

Hạ Từ tình tức giận đẩy tay hấn ra “ Nếu như không phải tại anh , sẽ không có hài tử ?Tất cả đều do anh gây ra !Anh là đồ vô lại ! Anh cút đi cho tôi !”

“Em hận anh như thế này ?” Ngực hấn vù đau vừa giận .

“Đúng ! Tôi hận anh muốn chết đi được !”

“Thế nhưng , anh yêu em !” Hấn trước mặt hèn mọn như một người nô lệ .

Hạ Từ Tình cứng đờ cả người , nàng chăm chú nhìn hấn , một lúc lâu sau , nàng phun ra một câu “ Phá vỡ hạnh phúc của tôi , khiến tôi rơi vào địa ngục , đây là tình yêu của anh đối với tôi ?”

“Anh làm cái gì ? Hạ Từ Tình ! Anh chưa từng làm điều gì ! Em hãy công bằng một chút ! Đêm đó là hấn đến đánh anh , anh chỉ tự vệ mà thôi !” Khắc Just tức giận đứng lên , tình yêu hèn mọn này quả thực đang lăng trì tâm hấn .

Hấn chẳng hiểu vì sao mình phải thấp hèn như thế ? Vì yêu nữ nhân vô tình này ?

“Nếu như không phải anh đem ảnh chụp chúng ta tại quán rượu giữ cho anh ta , thì anh ta sẽ không phản nộ như vậy ? Nếu như không phải anh nói cho anh ta , hài tử trong bụng tôi là con của anh , anh ta sẽ không kiềm chế được ?” nàng tức giận chất vấn hấn .

Khắc Just sùng sốt , không giải thích được nói “Anh chụp cái gì ? Anh lúc nào nói hài tử trong bụng em là của anh ? Anh chưa từng nói qua ?”

“Không phải anh nói ! Còn có ai ?” Nàng không tin

“Thực sự không phải anh! Hài tử trong bụng em căn bản không phải là của anh ! Anh vì sao phải lừa dối hần ?” Khắc Just vô cùng kinh ngạc . Rốt cuộc ai ở sau lưng gây ra việc này ?

“Không phải anh nói , anh ấy như thế nào mà biết được ?”

“Tôi Khắc Just xin thề ! Chuyện này thực sự không phải do tôi làm !” Hần chăm chú nhìn nàng , dừng một hồi lâu “Kì thực anh cũng mong muốn hài tử trong bụng em là của anh , anh có thể quang minh chính đại đoạt lấy em . Đánh tiếc , hần không phải .”

“Nhưng tại trong bệnh viện , anh không phải nói hài tử là của anh ?” Nàng kinh ngạc trừng to mắt .

“Ngày đó , anh biết em mang hài tử của hần , trong lòng rất khó chịu mà nói ra vậy . Kì thực chúng ta trong lúc ấy rất trong sạch . Đêm đó em uống say , chỉ ngủ một đêm tại nhà của anh . Chúng ta không có phát sinh chuyện gì .” Khắc Just cuối cùng khẳng định sự thật .

Hạ Từ Tình cả kinh lùi lại vài bước , sau khi đứng vững , nàng tức giận mà tát Khắc Just một cái .

“Anh dê tiện , đồ vô lại ! Tôi hận anh ! Anh cút đi ! Anh ngay đi cho tôi !”

Khắc Just bùng nổ mìn , đôi mắt hung ác nham hiểm nhìn nàng “Đứng ! Anh dê tiện ! Anh dê tiện như thế này là để yêu em ! Hạ Từ Tình !”

Hần bỗng nhiên kéo bà vai nàng lại , áp đôi môi băng lãnh lên đôi kiêu diễm của nàng , hần thô bạo hôn nàng , không ôn nhu , hần chỉ muốn giữ lấy nàng , giữ lấy môi nàng , giữ lấy thân thể nàng .

Hần thô bạo khiến môi nàng đau nhức , nàng kinh hô ra , càng táo cơ hội cho đầu lưỡi của hần tiến vào trong miệng nàng , cùng nàng triền miên .

Nàng trong vòng tay của hần giãy dụa , nàng đáng vào lưng hần , nhưng nàng càng giãy dụa càng khiến hần ôm chặt nàng hơn càng hôn được sâu hơn .

Nàng hầu như cảm nhận được tức khí của hần , nàng hít thở không thông , hần mới buông nàng ra . Nàng vừa được tự do , lập tức đẩy mạnh hần ra , thở gấp gáp , đôi mắt tràn ngập lửa giận nhìn hần . Hần thấy được trong mắt nàng ý hận thật sâu !

Nàng tiện tay cầm ly nước trên bàn hất vào mặt hần , hần đứng ở đó đón nhận sự tức giận từ nàng , không nói được lời nào .

“Tôi hận anh ! Tôi chưa từng hận một người nào nhiều như hận anh bây giờ !” nàng lạnh lùng chăm chú nhìn hần , hầu như muốn đem hần giết đi !

“Anh yêu em ! anh chưa từng yêu một người sâu đậm như yêu em bây giờ !” Hần u buồn đón nhận sự lạnh lùng của nàng .

Nàng ngẩn ngơ , chăm chú cắn môi , ném mạnh ly thủy tinh trước mặt hần , lãnh khốc nói “Tôi với anh tựa như cái ly thủy tinh này , đã vỡ thì vĩnh viễn sẽ không bao giờ lành lại . Anh chết tâm đi ! Tôi sẽ không bao giờ cho anh cơ hội !”

Nàng quyết tâm mà nói ra những lời này , xoay người rời đi .

Tóc Khắc Just phủ trên trán , nhìn bóng lưng nàng rời xa , lộ ra một đôi mắt đồng dạng tràn ngập ý hận .

Vì sao sao người nàng yêu lại chính là Lâm Lập Phong mà không phải là hần ? Hần có điểm nào không bằng Lâm Lập Phong ? Những gì Lâm Lập Phong có thể cho nàng , hần cũng có thể cho nàng ! Thậm chí là nhiều hơn !

Hần yêu nàng như vậy ! Nàng ngay cả một cái liếc mắt cũng không liếc nhìn hần ! Hần có thể chịu được như vậy sao ?

Ngày hôn sau , ảnh chụp Hạ Từ Tình cùng Khắc Just hôn môi trên biển bị báo chí trắng trợn đưa tin , trở thành tiêu đề trên mỗi tạp chí .

Lâm Lập Phong nhìn trên bia báo Hạ Từ Tình cùng Khắc Just nồng nhiệt hôn nhau trên biển , cảm nhận được lòng mình tan nát .

Hần nhắm mắt ! Vì sao là hần ? Vì sao phải là Khắc Just ? Lẽ nào cùng hần thực sự có tư tình sao ?

Hần rất muốn tin tưởng nàng ! Thế nhưng , lại một lần nữa lại khiến hần thất vọng !

Điều lạ nam nhân Khắc Just , hần là hướng về phía bọn họ sao ? Từ sau khi hần xuất hiện , cuộc sống bình thường của bọn họ bị quấy nhiễu .

Hần rất muốn như thế nào ? Nếu như hần còn ở lại Trung Quốc , bọn họ sẽ không có cuộc sống bình yên nữa .

Hần nên giải quyết vấn đề nan giải này như thế nào ? Khóe miệng Lâm Lập phong lộ ra một nụ cười tàn nhẫn , đem hần trực tiếp đuổi ra khỏi Trung Quốc ? Tìm người đối phó với hần ?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 40

HẮN LÀ EM TRAI CỦA NGƯỜI

Tại trại an dưỡng thanh u , Lâm Thế Hiện ngây ngốc nhìn cảnh sắc bất biến ngoài cửa sổ , 20 năm như một , hắn nghĩ chính mình là một cái xác không hồn . Không biết chính mình còn sống tại thế giới này vì cái gì ?

Tịch mịch như vậy , cô quạnh như vậy , hắn sắp không thể chịu được . Vì sao chính mình còn không chết ? Hắn đã chẳng hỏi qua chính mình nhiều lần như vậy? Ngày nào cũng như vậy , hắn còn chịu đựng được bao lâu ?

Tiếng bước chân bình ổn tiến đến , từ xa tới gần ,Lâm Thế Hiện ngẩng đầu nhìn , phát hiện không khí qua đây đều chậm rãi ngưng kết , cả người hắn xơ xác thiếu khí , bất luận kẻ nào ở quanh đây đều cảm thấy run .

“Hắc ....Hỗ ....” Lâm Thế Hiện trứ thanh kêu lên . Là ngọn gió nào , đem hắc đạo bang chủ Hắc Hồ tiếng tăm lừng lẫy thổi hắn tới đây ?Bọn họ đã nhiều năm qua không gặp .

“Thế Hiện đại ca , biệt lai vô dạng ha ?” Khóe miệng Hắc Hồ nhếch lên , lộ ra nụ cười khinh đạm .

“Vẫn không chết được” Lâm Thế Hiện khàn giọng âm thanh tiết lộ ít nhiều tâm tư “ Là ,ngọn gió nào đưa ngươi tới đây ?”

“Hắc , hắc , hắc , là con trai ngươi Lâm Lập Phong đem ta thổi tới .” Hắc Hồ cợt nhả nói .

“Lập Phong .” Lâm Thế Hiện ngực cả kinh ! Lập Phong tìm Hắc Hồ làm gì ?Lẽ nào hắn muốn làm việc trái pháp luật sao ? “Mau đem mọi nói rõ .”

“Con trai ngươi muốn ta giải quyết tên Khắc Just gì đó , ta nghĩ khiến hắn tàn phế? Chính đem hăm “răng rắc” thì xong !” Hắc Hồ làm một thế tử .

Lâm Thế Hiện một thoáng run cả người !Lâm Lập Phong dĩ nhiên tìm Hắc Hồ để đối phó với Khắc Just ! Nhưng lại muốn giết chết Khắc Just !

Hắn nghĩ đến đây , cả môi cũng phát run .

“Hắn cho ngươi bao nhiêu ?”

“Một nghìn vạn .”

“Ta cho ngươi giá gấp hai ! Không được đáp ứng hắn !”

Hắc Hồ cười lạnh lùng “Được rồi , đó là việc của phụ tử các ngươi . Ta đến nói cho ngươi , là vì nghĩ đến tình giao hữu của chúng ta trên nhiều năm !”

“Cảm tạ ngươi , Hắc Hồ .” Lâm Thế Hiện ánh mắt lộ ra vẻ biểu tình cảm kích .

“Không cần , giờ tay lâm phúc .” Nói xong hắn phiến nhiên rời khỏi . Lưu lại một chút lãnh hàn nhẹ nhẹ trong tâm hắc .

Hắn không khỏi rung mình một cái ! Lập Phong dĩ nhiên muốn giết Khắc Just ! Rốt cuộc là việc gì đã khiến hai người con trai tới mức độ này ?

Hắn phải ngăn cản ! bọn chúng đều là con của hắn ! Ai , bị thương , hiện tại không trọng , Quan trọng là bình an vô sự .

Buổi tối khi Lâm Lập Phong về đến nhà , hắn kinh ngạc khi thấy ba ba ngồi trong đại sảnh , ngồi bên cạnh là Hạ Tử Tinh .

Hai người họ xem ra rất hài lòng . Chẳng biết nói chuyện gì ? Khi thấy hắn trở về , bọn họ lập tức ngừng nói .

“Lập Phong , ta có lời muốn nói với con .” Lâm Thế Hiện nhìn nhi tử , trầm thấp nói .

“Tốt.” Lâm lập Phong gật đầu “Chúng ta đến thư phòng nói .”

Hắn đẩy xe ba ba đến thư phòng , trước khi rời khi , hắn thâm ý liếc mắt Hạ Tử Tinh . Gần đây sắc mặt nàng đều rất tái nhợt . Nàng như thế nào không tự chiều cố tốt cho mình .

Tới thư phòng , Lâm Thế Hiện hít một hơi sâu , giọng già nua khàn khàn hỏi Lâm Lập Phong “Vì sao con đi tìm Hắc Hồ để đối phó với Khắc Just ?”

Lâm Lập Phong hừ lạnh “ Tôi đối phó với người nào , phải trung cầu ý kiến của Ông sao ?”

Lâm Thế Hiện trong lòng cứng lại , thờ dốc “ Ta muốn biết nguyên nhân !”

“Tôi xem hán không vừa mắt !” Lâm Lập Phong ngắn gọn tàn khốc nói .

“Thì như thế này ? Con tìm Hắc Hồ giết Khắc Just sao ?” Lâm Thế Hiền không thể tin được chính nhi tử của mình lại lãnh máu như vậy .

Hạ Từ Tình ngoài cửa cảm cà phê không khỏi giật mình , ly cà phê nhất thời rơi mất . Lâm Lập Phong muốn giết Khắc Just ?! Lẽ nào tất cả đều vì nàng ?

“Đúng ! Như thế thì sao ?”

“Ba” một tiếng , một cái tát trầm trọng hằn vếtb trên khuôn mặt tuấn mỹ của Lâm Lập Phong . Lâm Lập Phong tức giận bưng khuôn mặt đau nhức của mình nhìn chăm chú phụ thân . Lâm Thế Hiền chậm rãi đỡ xe đẩy đứng lên , đồng hồ đeo tay tăng lên , hán thể hiện sự tức giận phi thường .

Ngay sau đó là âm thanh Lâm Thế Hiền ngã trên mặt đất . Hạ Từ Tình nghe được tiếng rên rĩ thống khổ của Lâm Thế Hiền , lập tức đẩy cửa đi vào .

Nàng thấy Lâm Thế Hiền thống khổ trên mặt đất , mà Lâm Lập Phong chỉ tức giận chăm chú nhìn hán , không nâng ông dậy .

Hạ Từ Tình rất tức giận ! Nàng nâng Lâm Thế Hiền từ trên mặt đất đứng dậy ngồi vào xe đẩy , quan tâm hỏi “ Ba ba , người không sao chứ ?”

“Ta không sao .” Lâm Thế Hiền khó thở nói .

Hạ từ tình lập tức giúp hán vỗ nhẹ phía sau lưng , nhằm giúp hán thở dễ dàng hơn .

“Ông dựa vào cái gì mà đánh tôi !” Trong đêm tối hai con mắt cuồng nộ của Lâm Lập Phong như muốn giết người .

“Ta chính là muốn đánh ngươi ! Ngươi là đồ vô liêm sỉ ! Ngươi như thế nào có thể đi tìm Hắc Hồ để đối phó với Khắc Just .” Lâm Thế Hiền đau lòng chỉ trích hán .

“Tôi tìm người đối phó với hán có quan hệ gì với ông đâu ?” Lâm Lập Phong nghiêng răng nghiêng lợi .

“Chuyện của hán cũng là chuyện của ta ! Bởi vì hán là con ta ! Là em trai cùng cha khác mẹ với ngươi !” Từng lời Lâm Thế Hiền nói như một quả bom nổ bên tai bọn họ .

Lâm Lập Phong cả người cứng đờ ! Hạ Từ Tình ngây dại !

Có khả năng sao ? Khắc Just là em cùng cha khác mẹ với Lâm Lập Phong ? Hạ Từ Tình kinh ngạc chăm chú nhìn Lâm Lập Phong , biểu tình trên mặt hán u ám , khiến nàng không đoán ra được lúc này trong lòng hán nghĩ điều gì ?

Lâm Lập Phong không biểu tình gì bước nhanh ra khỏi phòng . Hạ Từ Tình nhìn hán rời đi , không biết nên nói gì với hán ? Chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn hán rời đi .

Ngực nàng cũng không chịu nổi ! Bỗng nhiên Khắc Just lại trở thành em chồng nàng chính nàng không cách nào tiếp nhận được a ! Huống chi là Lâm Lập Phong, buộc hán phải chấp nhận một người em trai , lại là người hán hận thấu xương .

Với hán mà nói , hán là rất bất ngờ a? Giờ khắc này , nàng dĩ nhiên không biết nên đi an ủi hán như thế nào ? Để hán chính mình bình tĩnh một chút .

“Ta biết , là ta làm sai ! Vì sao không đem tất cả những báo ứng lên người ta chứ ?” Lâm Thế Hiền vui mặt mình vào hai bàn tay , thống khổ kêu lên .

Hạ Từ Tình nhìn Lâm Thế Hiền thống khổ , trong lòng mình cũng tồn tại không ít khổ sở .

Vì sao mọi việc lại biến thành như vậy ?

“Khắc Just biết Lập Phong là anh trai hán sao ?”Hạ Từ Tình nghi hoặc hỏi Lâm Thế Hiền .

Lâm Thế Hiền gật đầu “Hán biết”

Hạ Từ Tình lúc này càng kinh ngạc . Nếu như Khắc Just biết Lâm Lập Phong là anh cùng cha khác mẹ với hán , vì sao lại đối đãi với nàng như vậy ? Bọn họ rốt cuộc có ân oán gì chứ ?

“Khắc Just biết Lập Phong là anh trai hán , vì sao còn ở đây tạo phiền phức cho chúng ta chứ ?”

“Bởi vì hán hận ta ! Hận Lập Phong ! Sở dĩ hán cố ý từ nước Mỹ trở về là báo thù !”

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ?” Hạ Từ Tình không giải thích được hỏi .

“Đương nhiên là ta đã vứt bỏ Khắc Just , muốn cùng hắc không phải với Lập Phong. Hán ghi hận , nhiều năm sau , từ Mỹ trở về hán tiến hành trả thù chúng ta !”

Hạ Từ Tình rút cuộc cũng đã hiểu rõ , ân oán của bọn họ từ 20 năm trước đã tồn tại .

MẤT ĐI KÍ ỨC

Khắc Just là em cùng cha khác mẹ của người ! Khắc Just là em cùng cha khác mẹ của người ! Lời cha nói tựa như xiềng xích vô hình vòn quanh bên tai Lâm Lập Phong , thật lâu không cách nào thoát ra .

Hắn cảm thấy khó thở , không cách nào hô hấp được .

Hắn cảm thấy vô lăng , nhấn chân ga chậm rãi gia tăng tốc độ . Phòng xa giống như chạy chồm trong đêm tối . Hắn không nhìn thấy mục đích , trước mắt là màn đêm đen tối , xung quanh là lời nói bí thiết của phụ thân .

Vì sao ? Vì sao tên Khắc Just ghê tởm kia lại là em trai của hắn ? Vì sao không phải hắn ? Hắn khổ sở lộ ra nụ cười nhạt , Khắc Just đáng trách ! Ba ba đáng trách!

Dĩ nhiên , ba ba vì Khắc Just ghê tởm này mà vứt bỏ hắn và mẹ mẹ ! Hiện tại Khắc Just cùng hắn là địch nhân !

Xem ra trời sinh bọn họ không thể cùng tồn tại ! Có hắn Lâm Lập Phong thì không có Khắc Just , có Khắc Just thì không có Lâm Lập Phong !

Nhưng mà , việc cho tới bây giờ , hắn còn muốn Hắc Hồ đem hành động đang tiến hành dừng lại sao ?

Lâm lập Phong hừ lạnh ! Trong lòng hắn hận là không không thể ngay lập tức giết chết Khắc Just kia ! Hậu quả , tuyệt đối sẽ khiến ba ba của hắn bức điên !

Hắn chậm rãi nhắm mắt , móc điện thoại ra , nhấn số gọi Hắc Hồ .

“Hắc , Lâm Lập Phong , thế nào ? Muốn bắt đầu hành động sao ?” bên kia đầu dây truyền đến âm thanh không kiềm chế được của Hắc Hồ .

“Dừng hành động.” Lâm Lập Phong lạnh lùng nói .

“Nga! Như vậy , tốt ! Người hắn đã rõ tác phong làm việc của chúng ta ?”

“Ta biết rõ . Một ngàn kia ta sẽ không lấy lại .” Âm thanh của hắn vẫn băng lãnh như cũ .

“Tốt . Cảm tạ .”

Lâm Lập Phong nhìn điện thoại . Không hiểu sao ngực cảm thấy đau đớn ! Hắn tức giận nhất thời ném mạnh điện thoại , nhưng cái điện thoại di động đụng vào thành sofa bật ngược đập mạnh vào trán hắn , hắn nhất thời nhủ mảy .

Lúc này , một bóng người chợt băng qua , hắn thấy một tiểu hài tử chạy ngang qua đường lớn , tay lái của hắn mạnh lực tránh qua một bên , cuống quýt phanh lại , thế nhưng tốc độ xe quá nhanh , lúc này thắng lại không kịp ....

“Thịch” một tiếng vang lên ! Đầu xe của hắn đâm mạnh vào cột đèn bên đường , đầu hắn đập mạnh vào tay lái , thoáng chốc trước mắt tối sầm ....

Tại bệnh viện , Lâm gia lại một lần nữa tập trung tại một chỗ . Lâm Lập Phong bị tai nạn xe đang tiến hành cấp cứu tại phòng cấp cứu .

Bạch Lệ Như sắc mặt tái nhợt ngồi ở một bên , nội trong hai tháng con trai bị tai nạn hai lần , khiến lòng nàng lo lắng không nguôi . Rốt cuộc đã tạo nên nghiệp gì? Nên ông trời lại đối đãi với nàng như vậy ? Đó là con trai duy nhất của nàng , là chỗ dựa duy nhất của nàng !

Nếu nhi tử có chuyện gì , nàng làm sao mà sống ? Nàng cái gì cũng không có ! Mất đi chồng , tính mệnh nhi tử đang gặp nguy hiểm , nàng khóc không ra nước mắt . Tất cả đều nghe theo mệnh trời !

Hạ Từ Tình an vị ngồi bên người bà bà , cả người lạnh lẽo run lên , nàng biết tâm tình hắn bất ổn , nàng phải nên đi cùng hắn , không nên để hắn một mình đi ra ngoài .

Nàng rất hối hận ! Nhưng tất cả đã quá muộn ! Nàng sốt ruột nhìn cửa phòng cấp cứu , ngực lo lắng dày vò .

Sau đó , nàng phát hiện mọi người đều nhìn nàng bằng con mắt quái dị . Nàng cúi đầu xuống , hiểu rõ ý tứ trong ánh mắt của mọi người nghĩ gì ?

“Lệ Như , chúng ta đều đã nói mệnh nàng không tốt ! Người xem , cưới nàng mấy tháng nay , Lâm gia chúng ta liên tục gặp tai họa . Lập Phong cũng liên tục hai lần xảy ra chuyện . Mỗi lần đều là họa nguy hiểm đến tính mệnh !” Con mắt lợi hại của một thẩm thẩm nhìn nàng , mang theo lưu tình không tốt nói với Bạch Lệ .

Tâm Hạ Từ Tình rơi vào biển băng lạnh lẽo ! Nàng phản phát nghe được một trận gió lạnh thổi qua bên người . Cả người băng lãnh đến cực điểm !

Nàng biết rõ tất cả mọi người không thích nàng ! Đặc biệt từ lúc cưới nàng đến nay , Lâm gia liên tiếp gặp chuyện không may , Lập Phong cũng xảy ra chuyện ngoài ý muốn , nàng biết thời gian có thể ở Lâm gia không còn nhiều . Nàng chỉ hy vọng Lập Phong có thể bình an vô sự , còn chuyện khác , nàng không để tâm .

Nếu như lần này Lập Phong có thể bình an vượt qua nguy hiểm, muốn nàng rời khỏi Lâm gia, muốn nàng làm gì, nàng đều nguyện ý.

Cánh cửa phòng cấp cứu bỗng nhiên đẩy ra, đẩy Lập Phong ra, mọi người lập tức vây quanh.

“Bác sĩ, thế nào? Lập Phong thế nào?” Tất cả mọi người sốt ruột hỏi bác sĩ.

“Bệnh nhân không có trở ngại gì. Chỉ có điểm não bị chấn động.”

“Thực sự?”

“Chúng tôi còn chờ sau khi bệnh nhân tỉnh lại kiểm tra xác định lại lần nữa.”

Hạ Từ Tinh nghe bác sĩ nói vậy, lập tức thở dài một tiếng. Vừa mới! Hắn vừa rồi không có việc gì! Nàng quá vui mừng bật khóc, hai tay che mặt, ngăn không cho nước mắt của mình chảy xuống.

Hạ Từ Tinh ngồi đợi ngoài phòng bệnh của Lâm Lập Phong một ngày một đêm, nghe được từ bên trong, hắn đã tỉnh. Nàng chạy vào, Lâm Lập Phong mở to con mắt mơ hồ yếu ớt nhìn mọi người.

Hạ Từ Tinh tiến đến trước mặt Lâm Lập Phong nắm tay hắn, hài lòng nói “Lập Phong, anh không việc gì? Anh có cảm thấy khó chịu ở đâu không?”

Lâm Lập Phong mơ hồ nhìn Hạ Từ Tinh, đến nửa ngày mới phun ra một câu “Cô là ai?”

Tất cả mọi người ngừng thở! Hạ từ tinh cả người run lên. Hắn làm sao vậy? Như thế nào lại không nhận ra nàng? Nàng sắc mặt trắng nhợt.

“Lập Phong, em là Từ Tinh.” Nàng sốt ruột nói.

“Tôi không biết cô.” Lâm Lập Phong bỏ tay nàng ra, lạnh lùng nói.

Mọi người lúc này đều mở to mắt kinh ngạc. Lẽ nào sau tai nạn xe Lâm Lập Phong đã mất đi ký ức? Hạ Từ Tinh cả người hoảng sợ lùi lại. Hắn, hắn dĩ nhiên không nhớ ra nàng?

“Em là Từ Tinh, Lập Phong. Em là vợ của anh!” Nàng không thể nào tin được mà nắm tay hắn.

“Vợ của tôi?” Lâm Lập Phong nghi hoặc nhìn nàng “Tôi kết hôn lúc nào? Hiện tại tôi còn đang học đại học a.”

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người! Lẽ nào ký ức của hắn dừng lại lúc hắn còn đang học đại học?

“Ta cùng Dương Vũ. Tuyết Oánh lúc ra trực thẳng bụng dưới đau quặn. Dương Vũ đâu? Tuyết Oánh đâu?” hắn khẩn trương hỏi người thân bên cạnh.

Mọi người nhìn nhau, trong lòng biết rõ hắn xảy ra chuyện gì? Hồi ức của hắn trở lại thời học đại học lúc ra phi cơ trực thẳng bụng dưới đau quặn.

Đó là giai đoạn hắn cùng Tuyết Oánh yêu nhau nồng đậm....

“Bác sĩ, nhanh tìm bác sĩ.” Bạch Lệ Như sắc mặt trắng nhợt nói với mọi người xung quanh.

Mọi người khẩn trương chạy đi tìm bác sĩ. Hạ Từ Tinh cảm thấy cả người vô lực, đầu óc trống rỗng, lỗ tai lùnh bùng, mắt nàng không nhìn rõ, không thấy bất luận cái gì xung quanh, cũng không nghe được âm thanh gì.

“Ai... nhanh! Mau đỡ nàng! Nàng ngất xỉu!”

Một tiếng hô kinh hoàng Hạ Từ Tinh ngất đi. Mọi người cuống quýt đỡ thân thể nàng ngã xuống.

Nếu như có thể nàng nguyện cả đời không tỉnh dậy....

NGƯỜI TÌNH CŨ TRỞ VỀ

Khi Hạ Từ Tinh lần thứ hai tỉnh dậy, nàng phát hiện chính mình đang nằm trên giường bệnh của bệnh viện. Nàng giật giật, không cẩn thận chạm vào cây kim ở trên tay, nàng đau đến nhăn mặt.

Dương Huệ Lan ở bên lập tức đi tới giữ chặt tay con gái “Từ Tinh, con cẩn thận, không nên cử động.”

Hạ Từ Tinh ánh mắt nhìn mù mù, lòng thương tâm, nước mắt lập tức tràn bờ mi “Mẹ....”

“Con làm sao vậy?” Nàng nhìn nữ nhi, viền mắt dần đỏ lên, ngực cũng rất khó chịu.

Con rề khi tỉnh lại thì đã quên nàng! Tim nàng nhất định rất khó chịu.

“Con phải kiên trì . Bệnh Lập Phong nhất định sẽ tốt lên .”

“Mụ ....” Nước mắt Hạ Từ Tình rốt cục không kiềm chế được chảy xuống . Nàng trong lòng rất khổ , không ai thấu hiểu được .

Nguyên bản quan hệ giữa nàng cùng Lâm Lập Phong đang trong lúc nước sôi lửa bỏng , hiện tại hấn lại mất đi kí ức . Người nhà Lâm gia nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội này mà bức nàng rời xa Lâm Lập Phong .

Lẽ nào duyên phận giữa nàng và Lâm Lập Phong chỉ đến vậy ?

“Lập Phong hiện tại thế nào ? Mụ mụ .” Hạ Từ Tình thấp giọng hỏi mụ mụ . Tại giờ khắc này , nàng rất nhớ hấn .

“Thân thể hấn không có gì . Chỉ là mất đi một phần kí ức . Vừa vặn là , vừa vặn là ...” là đoạn kí ức về cuộc hôn nhân của bọn họ . Nàng phải nói thế nào với nữ nhi , nàng phải nói như thế nào để giảm bớt thương tổn cho nữ nhi ?

“Người nhà của anh ấy đều nhớ sao ?”

“Người thân của hấn , căn bản hấn đều nhớ .”

“Lẽ nào anh ấy chỉ quên mình con ?” Hạ Từ Tình bi thương hỏi mụ mụ .

“Ân ....” Dương Tuệ Lan nhẹ nhàng đáp .

Hạ Từ Tình thoáng chốc cảm nhận cõi lòng mình tan nát . Lẽ nào đã đến lúc chia ly ? Duyên bọn họ đến lúc đã tận ?

Mặt nàng trắng bệch buồn rầu cười khổ , nước mắt tuôn ra không ngừng .

Dương Tuệ Lan vội vã cầm lấy khăn lau đi nước mắt liên tục chảy ra trên mặt nữ nhi , nàng nhìn bộ dạng thương tâm của nữ nhi , trong lòng cũng tràn ngập bi ai .

“Sẽ tốt . Hấn sẽ tốt . Con phải tự tin lên .”

Hạ Từ Tình nắm góc chăn , không nói gì , chỉ yên lặng mặc lệ chảy ra .

“Con không nên khổ sở . Hai người dù sao cũng là phu thê . Mụ mụ tin tưởng hai người sau này sẽ tốt lên . Trước tiên phải dưỡng thân thể thật tốt , vì hấn sinh một hài tử . Các con cứ như vậy rất nhanh sẽ sống với như suốt đời .”

Hạ Từ Tình nhắm mắt , thấp giọng “ Suốt đời ? Suốt đời sao mà xa vời quá !”

“Không phải . Kì thực suốt đời rất gần trong tay ! Chỉ chớp mắt là quá khứ ! Con phải tự tin , hai người có thể sống cùng nhau trọn đời .”

Có lẽ mụ mụ nói đúng , nàng phải dưỡng thân thể thật tốt , sau đó chăm sóc tốt cho Lâm Lập Phong . Nàng tin tưởng , dù Lâm Lập Phong mất đi kí ức , hấn cũng sẽ không đổi với nàng vô tình . Chỉ cần nàng kiên trì , bọn họ sẽ lại thành vợ chồng như trước . Nàng phải tự tin vào chính mình !

Nhưng mà Hạ Từ Tình lại một lần nữa đi vào phòng bệnh của Lâm Lập Phong, thì đứng bên hấn là một nữ nhân thân hình quyến rũ phát ra khí chất cao quý . Bọn họ cứ chỉ thân mật , Lâm Lập Phong ôn nhu nhìn nàng , nữ nhân xinh đẹp kia đang giúp hấn ăn canh .

Nét mặt Hạ Từ Tình cứng đờ . Nữ nhân này rốt cuộc là ai ? Nàng cảm thấy mùi vị của sự nguy hiểm .

“Cô là ai ?” Hạ Từ Tình mất lạnh liếc nhìn nữ nhân kia , lạnh lùng nói .

Nữ nhân đó cười quyến rũ “ Tôi là Dư Tuyết Oánh . Lần đầu gặp mặt , Hạ tiểu thư .”

Tâm tính lương thiện của Hạ Từ Tình như bị xe tăng cán nát qua . Nữ nhân xinh đẹp động lòng người này là Dư Tuyết Oánh ? Nữ nhân Lâm Lập Phong yêu nhất ?

Nàng cảm thấy thân thể chính mình lay động một chút . Thoáng chốc cả người thấu lạnh . Nàng cảm thấy chính mình chưa bao giờ cảm thất áp lực như vậy .

Nàng trong lòng vô cùng khổ sở . Hấn đã quên nàng , nhưng vẫn nhớ rõ Dư Tuyết Oánh . Nói rõ trong lòng hấn , Dư Tuyết Oánh so với nàng quan trọng hơn .

Nàng bỗng nhiên trong lòng cảm thấy bi ai . Nỗi buồn vô tận biệt ly trôi dạt trong lòng nàng .

“Thật tốt ,Dư tiểu thư .” khóe môi nàng nhếch lên bình thân cười , đi tới trước mặt Lâm Lập Phong “Lập Phong , anh cảm thấy thế nào ? Có khỏe không ?”

“Tôi tốt .” Hấn nhìn nàng , đôi mắt trở nên lạnh lùng .

Hạ Từ Tình lộ ra tia bi thương “Anh không có việc gì thì tốt .”

“Thân thể tôi tốt . Không có việc gì , cô có thể đi .” hấn lạnh lùng nói từng lời như kim châm cắm vào lòng của nàng .

Nàng cảm thấy tim mình đột nhiên ngừng đập , hấn lạnh lùng nói từng lời làm đau lòng nàng . Lẽ nào hấn đối với nàng một chút ân tượng cũng không có sao ? Thật như vậy sao ?

Nàng cảm thấy khóe mi của mình dần dần uơn ướt .

Nhưng nàng biết rõ , nàng không thể bỏ cuộc ! Nếu như nàng trước mặt Dư Tuyết Oánh thể hiện sự yếu đuối, bỏ cuộc , Lập Phong sẽ hoàn toàn thuộc về Dư Oánh Tuyết .

“Tôi nghĩ Dư tiểu thư hẳn có việc quan trọng phải làm đúng không? Dư tiểu thư .” Hạ Từ Tình điều chỉnh tâm lý dừng cảm đón nhận khuôn mặt tươi cười của Dư Tuyết Oánh .

Dư Tuyết Oánh xéch khóe miệng “ Không sao , ngày hôm nay tôi không rảnh !”

“Thì ra không rảnh , cũng có việc so với việc chăm sóc chồng của người khác quan trọng hơn a .” Hạ Từ Tình quả thực là nghiền răng nghiền lợi .

Dư Tuyết oánh không khỏi đỏ mặt .

“Không có ý gì , Hạ tiểu thư ....”

“Là Lâm phu nhân , Dư tiểu thư .” Hạ Từ Tình cắt ngang lời nàng . Tận lực mang ba chữ “Lâm phu nhân” nhấn mạnh , cho Dư Tuyết Oánh biết rõ thân phận của mình .

Dư Tuyết Oánh sắc mặt trắng nhợt . Hạ Từ Tình nói vừa lúc trong lòng nàng muốn hại ! Nàng hỏi hận a ! Nàng đương niên một thời yêu mù quáng cái tiền đồ rạng rỡ kia , cùng hấn bỏ trốn , làm tổn thương Lập Phong , cũng tổn thương chính người nhà của mình .

Bây giờ còn bị hấn vứt bỏ ! Nàng trong lòng vừa giận vừa hận ! Từ nước Mỹ trở về , nàng thầm nghĩ người thân có thể tha thứ cho nàng . Vừa nghe nói Lập Phong bị tai nạn xe , nàng tới thăm hấn .

Nhưng phát hiện hấn đã mất đi kí ức trước đây , đã quên đi phần kí ức nàng phản bội hấn , nhưng lại nhất thời đôi mắt đầy ẩn tình nhìn nàng .

Hấn tuy mất đi kí ức , nhưng hấn lại lưu giữ toàn bộ kí ức đẹp để giữa nàng và hấn , mình chứng rằng vị trí của nàng trong lòng hấn thật sâu đậm .

Nàng phải nắm bắt cơ hội này cùng hấn một lần nữa bắt đầu lại ! Dù hấn đã có vợ ! Trong lòng nàng lúc này cũng không có nhiều đạo đức quan hệ xã hội ! Chỉ có yêu và không yêu !

Nàng sẽ không đơn giản buông tha Lâm Lập Phong ! Rốt cuộc nàng muốn cùng nữ nhân trước mặt này đấu một trận !

Lời nói của Hạ Từ Tình khơi dậy ý chí ngoan cường chiến đấu của Dư Tuyết Oánh , nàng dừng cảm đón nhận đôi mắt băng lãnh của Hạ Từ Tình , khinh miệt nói “Lâm phu nhân ? Anh ấy có thể nhớ kĩ cô ? Anh ấy hình như chỉ nhớ rõ mình tôi nga ?”

Hạ Từ Tình sắc mặt tối sầm , ánh mắt lưu chuyển trở nên hung ác nham hiểm kiêu căng ! Nữ nhân không biết xấu hổ này ! Nàng rốt cuộc muốn thế nào ? Lẽ nào nàng trở về là muốn cùng mình giành lại Lâm Lập Phong ?

Đương niên không phải nàng cùng nam nhân khác chạy trốn vứt bỏ Lập Phong sao? Hiện tại còn có mặt mũi quay trở về ? nàng rốt cuộc có biết hay không cảm thấy thẹn ?

Hạ Từ Tình phần nộ chăm chú nhìn Dư Tuyết Oánh , muốn từ tay nàng cưỡng đi Lâm Lập Phong ? Không có cửa !

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Ko được rời xa em

Hạ Từ Tình mất bốc lửa! Nàng mặc kệ Lâm Lập Phong có quên nàng hay ko? Cũng không quản Lâm Lập Phong có hay ko còn yêu nàng? Có chết cũng ko đem hấn giao cho hạng nữ nhân vô sỉ Dư Tuyết Lâm này!

Lâm Lập Phong nhìn các nàng trong mắt phùng lửa, chiến tranh gần như sắp bắt đầu.

"Tuyệt Lâm, em về trước đi. Anh có chuyện muốn nói cùng Hạ tiểu thư." Hấn muốn đem mọi chuyện nói rõ với nàng

Dur Tuyệt Lâm vừa nghe Lập Phong nói, khoe miệng lộ ra nụ cười kiêu mỹ bỏ đi. Trước khi đi cũng chẳng thèm liếc mắt nhìn Hạ Từ Tình lấy 1 cái.

Hạ Từ Tình nhìn Lâm Lập Phong biểu tình lạnh lùng, trong lòng ko ngừng lay động. Hấn vừa gọi nàng là "Hạ tiểu thư" sao? Đau xót trong lòng nàng thật khó nhịn! Hấn đối với nàng một chút ấn tượng thực sự cũng ko có sao?

Chẳng lẽ cái thứ gọi là tình, cái thứ gọi là yêu, chẳng qua chỉ là một giấc mộng đẹp? Hiện tại nàng đã tỉnh mộng rồi phải ko?

Nàng chậm rãi đi tới trước mặt hấn, nước mắt ko chịu thua kém đã bạc ra. Hấn lăm lăm nhìn nước mắt bị thương trên gương mặt nàng, lòng ngực ko hiểu sao cũng cảm thấy đau nhói

Hấn trở mặt dùng tay lau nước mắt. Nàng đối với hấn thật xa lạ, nàng giống như một người mà hấn chưa từng quen! Nhưng về buồn rầu trên khuôn mặt nàng lại khiến tâm tư hấn chấn động. Ở chỗ sâu kín nhất trong tâm hồn hấn như có 1 giọng nói thủ thi dai dẳng: Ko nên tổn thương nàng! Không nên thương tổn nàng!

Nàng là ai? Vợ hấn sao? Vậy tại sao ấn tượng của hấn đối với nàng một chút cũng ko có? Hấn chẳng bao lâu sau, đã động lòng với cô gái xinh đẹp này?

Hấn như thế nào lại ko nhớ nổi nàng chứ? Nhìn nàng thương tâm rơi lệ, hấn cảm thấy đau lòng khó chịu.

Nàng nắm tay hấn đặt lên mặt, hấn thực tại bị nàng làm cho giật mình. Hấn muốn rút tay lại nhưng đã bị nàng vững vàng bắt lấy. Đôi mắt tràn ngập bi thương trong suốt của nàng nhìn vào hấn, nàng chăm chú ngưng mắt nhìn hấn, nước mắt nóng hổi rớt xuống lòng bàn tay lạnh khiến tâm hồn hấn đau nhức. (Hic, phong ca tuy nào đã quên mất Tình ti nhưng tim vẫn ko quên. ... thật may mắn!)

"Cô thật sự là vợ tôi?" Đôi mắt mê hoặc của hấn ko dám khẳng định hỏi nàng.

"Đúng! Em là vợ anh!" Nàng run run mềm nhẹ hỏi: "Anh thực sự hoàn toàn đã quên sao? Ngay cả một chút ấn tượng cũng ko có?"

Hấn hạ đôi mi, áy náy nói: "Thật có lỗi."

"Ko sao, ko sao." Nàng phe phẩy đầu, nói: "Chúng ta có thể từ từ tìm lại hồi ức."

"Hồi ức?" Hấn trừng mắt thanh minh. Hiện tại trong lòng hấn chỉ yêu mình Dur Tuyệt Lâm. Hấn nên đối đãi người vợ này như thế nào đây?

"Đúng vậy. Chúng ta có thể tìm lại hồi ức. Em tin tưởng anh từ từ sẽ nhớ lại mọi việc của chúng ta." Nàng quả thực là đang cầu xin hấn. Mong muốn hấn không nên đon giản mà buông tha bản thân!

Lâm Lập Phong nhìn biểu tình thương tâm của nàng, lòi đi tới bên môi lại một lần nữa nuốt trở lại

"Chúng ta cùng nhau nỗ lực được ko?" Nàng tròn mắt chăm chú chờ đợi hấn trả lời.

Hấn nhìn sang một phía ko muốn đối diện với đôi mắt nàng. Hấn rất lo lắng, hấn nên xử lý cuộc hôn nhân này như thế nào đây?

Nàng cúi đầu, đầu dựa lên vai hấn, mái tóc dài như thác nước quấn lên cổ lên mặt hấn, mùi thơm duyên duyên đặc biệt trên người nàng ko ngừng tiến vào mũi hấn, khiến hấn cảm thấy bị mê hoặc.

Hình như hấn đã từng ngửi qua mùi này? Có vẻ như đã từ rất lâu, rất lâu, rất lâu rồi nhưng hấn lại ko nhớ gì cả. Chỉ cảm thấy rất quen thuộc!

Một đôi tay nhỏ bé chậm rãi choàng lên eo hấn, khuôn mặt mềm nhũn của nàng trên mặt hấn ko ngừng vuốt ve, truyền đến cho hấn một cảm giác thật dễ chịu, hấn nhắm mắt lại hưởng thụ cảm giác dễ chịu nhịp nhàng xuất phát từ tận trong tâm.

Bỗng nhiên một cảm giác mềm mại ấm áp bao trùm lên môi hấn, hấn thoáng chốc mở mắt, đã thấy lông mi thật dài của nàng. Nàng nhắm mắt lại, đôi môi ôn nhu hôn lấy hấn, hai tay khéo léo ôm hấn, thân thể mềm mại đáng yêu kề sát người hấn, khí tức ngọt ngào của nàng thoáng chốc đã theo hấn vây hãm

Liệt hỏa trong lòng hấn chỉ trong sát na đã bốc lên, hấn theo bản năng ôm lấy thân thể mềm mại ko xương của nàng, xâm chiếm đôi môi mềm kiêu diễm, từ bị động biến thành chủ động. Nàng cùng hấn nhiệt liệt ôm, trầm mê trong một nụ hôn dài triền miên. Nàng gần như muốn sử dụng hết năng lượng của mình để hôn hấn!

Ngôn tình tiểu thuyết trạm —— vông vi năm cung cấp tối chất lượng tốt _ ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem.

Nàng muốn cho hấn biết rõ, nàng yêu hấn! Rất yêu rất thương hấn! Nàng ko thể mất đi hấn!

cuồng nhiệt trong hấn đòi hỏi sự ngọt ngào của nàng, mê muội đã khiến hấn ko thể kháng cự được nữa. Nữ nhân này đúng là có năng lực bức điên hấn! Tuy rằng chỉ là cùng một người hôn, nhưng nụ hôn này là xuất phát từ chính tình cảm thật sự trong tâm hấn

Hắn chột một tay đầy nàng ra, Đôi mắt toát lên lửa nóng nồng đậm_.Khuôn mặt Hạ Từ Tinh đỏ bừng như trái táo trong thật khả ái, làm cho hắn có chút cảm giác ko nhìn được muốn cắn

Lâm Lập Phong nhìn người nữ nhân xa lạ, nàng tuyệt đối là một yêu tinh!Chỉ một nụ hôn đơn giản cũng đã đem hắn bức đến vách đá.(Yêu tinh gì mà yêu tinh...ca ca mới là yêu tinh á)

Nàng nói nàng là vợ hắn !vậy hắn là nàng rất yêu hắn phải ko? Nếu không,hắn sẽ ko thể dễ dàng khiêu khích nàng?

Hắn thờ phỉ phò ngưng mắt nhìn nàng, hắn trong lòng chỉ có mình Dư Tuyết Lâm, nhưng lại ko cách nào chống cự với sự hấp dẫn của nàng.Hắn ko phải là rất yêu Dư Tuyết Lâm sao? Vì sao lại cùng nàng kết hôn?Rốt cuộc là vì nguyên nhân gì?

Có lẽ, vừa vặn hắn đã mất đi một phần kí ức quan trọng nhất! Hắn phải mau chóng nhớ lại đoạn kí ức kì, thể nhưng mỗi khi hắn cố gắng muốn nhớ lại, đầu của hắn vì sao lại đau nhức?

Chẳng lẽ là đoạn kí ức rất thống khổ?

"Lập phong,em yêu anh. . . . ." Nàng hơi cúi đầu, mặt cười hồng hồng, vạn lần nhu tình nhìn hắn

Hắn cả người chấn động!Đôi mắt ngưng ngừng của nàng khiến tâm hắn muốn yêu thương

Cô gái này thương hắn!Yêu hắn thật sâu! Tình yêu ko phân định rõ này lại khiến tâm hắn ko ngừng đau đớn

Bọn họ lúc trước chắc đã yêu nhau rất sâu đậm phải ko? Nếu không,nàng sẽ ko thể thâm tình như vậy mà nhìn hắn!

Hạ Từ Tinh ngồi xuống bên người hắn, lại một lần nữa đem hắn ôm, nàng xoa đều lồng ngực rộng lớn ấm áp của hắn, mê luyến mà hấp thụ mùi vị đặc biệt trên người hắn.Nàng ko thể tưởng tượng được, nếu một ngày mất đi hắn, nàng sẽ trở thành cái gì?

Nàng lúc này chỉ nghĩ đến ngày ấy, lòng đã vỡ vụn.

Nếu như thực sự không có hắn, linh hồn của nàng sẽ ko còn hoàn chỉnh nữa!Nàng nhất định sẽ biến thành một người ko có linh hồn!Từ nay về sau đều sống trong lửa bỏng, từ nay về sau đều sống trong địa ngục ko ánh sáng mặt trời.

Sở dĩ, mặc kệ ra, nàng cũng phải đấu tranh! Mặc kệ gặp phải điều trắc trở gì, nàng cũng ko buông tha hắn!Càng ko thể để người phụ nữ Dư Tuyết Lâm kia giả tình giả ý với hắn!

Đối với nàng ko có ấn tượng sao?Ko sao, nàng sẽ một lần nữa làm cho hắn yêu nàng! Mặc kệ là dùng thủ đoạn, nàng cũng ko thể thua!(hắc hắc....vợ chồng lâu ngày ở chung, Tình tì bị Phong ca lấy tính xấu rồi)

Mất hắn, đồng nghĩa với việc nàng sẽ mất đi hạnh phúc cả đời! Nàng muốn bầy lầy hắn, giữ chặt hạnh phúc cả đời mình!

"Ko được rời xa em, Lập Phong." Nàng chui vào lòng hắn thấp giọng khẩn cầu

Lâm Lập Phong sùng sốt để mặc cho tiếng nói ôn nhu của nàng nhẹ nhàng xâm chiếm lỗ tai hắn, xâm lấn vào tâm linh sâu thẳm

Hắn nhắm mắt lại, cảm thụ nhịp tim vì nàng cuồng liệt nảy lên. Nhưng trong đầu lại ko tìm được nửa điểm kí ức về nàng.

Hắn nên đối đãi nàng như thế nào? Tâm hắn thật hỗn loạn.

Đêm nay về sớm một chút

Lâm Lập Phong nhìn một chút bữa sáng bày trên mặt bàn,lại nhìn về mặt tươi cười của Hạ Từ Tinh. Nàng tựa hồ thật cao hứng, trên khuôn mặt ko ngừng lộ vẻ tươi cười.Hình như có vẻ rất thỏa mãn.

Hắn biết nàng mỗi ngày đều dậy rất sớm để chuẩn bị bữa ăn sáng. Sau đó cảm thấy mệt mỏi mà nhìn hắn ăn xong bữa sáng.

Nàng đúng là một người vợ hiền!Đôi mắt với sự ôn nhu sắc sảo của nàng,ngực hắn lại càng thêm hồ thẹn.Tại sao hắn lại ko nhớ nổi được chuyện gì về nàng?

"Lập phong, đêm nay có trở về sớm một chút ko?Hạ Từ Tinh về mặt xuân phong mà nhìn Lâm Lập Phong.

"Nga, đêm nay có việc sao?"Hắn đêm nay cũng hẹn Dư Tuyết Lâm ăn cơm(ahhh...chưa bao giờ ta ghét Phong ca hơn lúc này).

Hôm nay là sinh nhật anh a! Em chỉ muốn anh có thể mừng sinh nhật cùng em. Nàng ở trong lòng yên lặng mà nói. Thế nhưng,lời nói ấy lại ko cách nào bật ra. Nàng rõ ràng,cả tâm đều chỉ giành một chỗ cho Dư Tuyết Lâm.

Nàng yêu cầu không cao, chỉ cần hắn đêm nay có mặt trước 12 h, cùng nàng ăn bánh ga tô mà thôi

“Kỳ thực ko có chuyện gì, anh đêm nay về nhà trước 12 h là tốt rồi”

"Nga? Có chuyện vui cho anh sao?" Hấn mỉm cười.

"Đúng vậy. Vì thế nhất định phải về trước 12 h."

"Xin tuân lệnh." Hấn gật đầu.

Tại một nhà hàng có lắp máy điều hòa xa xỉ, Dư Tuyết Lâm ân tình đưa tình ngắm nhìn Lập Phong, luận tướng mạo, luận gia thế, Lâm Lập Phong đều là người tốt nhất, nàng ko rõ tại sao lúc trước lại đi coi trọng cái gã người mẫu nhỏ nhỏ kia mà bỏ rơi hấn? (*sao kim= diễn viên người mẫu, giờ ta mới biết aizzz.)

Đúng là trúng tà rồi!

Vừa hay, nàng lại có cơ hội tiếp tục quay về theo đuổi cái tên cực phẩm nam nhân này, lần này vô luận thế nào, nàng nhất định cũng sẽ ko bỏ lỡ.

"Lập phong, mùi vị tôm hùm này thật thơm, anh xem thử đi." Nàng đem tôm hùm của mình cắt thành từng khối nhỏ đưa đến trước mặt hấn

Hấn cầm 1 miếng tôm hùm đưa lên miện cắn, liền nhận thấy ánh mắt xung quanh của mọi người đều tập trung vào hấn, chỉ một thoáng phát giác hấn đã nhận thấy hấn cùng Dư Tuyết Lâm đã có hành động khá thân mật rồi. Trong mắt hấn lập tức hiện lên khuôn mặt tươi tắn kia. Hấn vẫn còn một người bị quên lãng, hấn đã quên được mình đã là một người có gia đình

Chậm rãi, hấn khôi phục lại tâm tư, nhìn Dư Tuyết Lâm nói: "Không cần. Em ăn đi."

"Nga, tốt." Nàng có điểm thất vọng mà rút tay về.

Trước đây, nàng bắt hấn ăn cái gì, hấn cũng ko dám cự tuyệt! Hấn hiện tại tuy rằng mất đi ký ức đối với nữ nhân kia, nhưng hấn cũng ko thể trở thành Lập Phong trước đây nàng đã từng quen biết.

Nàng trong lòng mơ hồ cảm giác được, ở một góc chính trong lòng hấn, vẫn cất giấu hình ảnh của nữ nhân kia_! Nàng phải nhanh chân hơn, tìm ra cái góc đó, khiến cho nữ kia mất hết hi vọng. Có lẽ như thế mới khiến Lâm Lập Phong ko thể rời xa nàng!

Khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng toát lên một nụ cười tràn ngập mưu mô.

"Em muốn anh đưa em về nhà."

"Nhà của em?" Hấn nhíu đôi lông mày. Hấn vẫn chưa nghĩ đến việc cùng nàng ở chung nếu như vậy thì hiện tại người nhà của hấn sẽ như thế nào đối đãi hấn?

"Em đã tách ra ở riêng." Nàng biết rõ áp lực trong lòng hấn. Dù sao hấn bây giờ cũng là người có gia đình, ko thể ở cùng một chỗ với nàng. Trừ phi, hấn đã ly hôn.

Khóe miệng điểm lệ nàng lộ ra một nụ cười tự tin, chuyện hấn ly hôn chỉ sợ đến cũng rất nhanh

Lâm Lập Phong nhìn đồng hồ đeo tay, đã 9 h, vẫn còn rất sớm. Bất quá, hấn đáp ứng đưa nàng về nhưng hấn cũng sẽ về nhà sớm 1 chút

"Đêm nay anh muốn về nhà sớm một chút, anh hơi mệt." Lâm Lập Phong nói dối

"Nga, tốt." Dư tuyết oán khóe miệng giật mình. Nàng biết rõ mình ko thích cái người phụ nữ thích gây sự đó, nàng phải có đủ kiên trì để lo cho nữ nhân kia chu toàn

Hạ Tử Tinh ngồi ở hoa viên nhìn ánh sao lập lờ xa xôi, trăng đêm nay mông lung mà mê người, là một buổi tối rất tốt đẹp

Hấn sẽ trở về sớm một chút sao? Hấn đáp ứng nàng vậy thì liệu hấn có 1bo3 được Dư Tuyết Lâm để đến bên nàng ko? Lòng của nàng thoáng chốc co rút đau đớn! Ở trong lòng hấn hiện tại chỉ có Dư Tuyết Lâm sao? Vậy còn nàng, nàng là cái gì? Ở trong lòng hấn nàng là cái gì?

Nàng rất muốn cùng hấn hỏi rõ! Nhưng lại lo lắng đáp án sẽ khiến nàng tan nát cõi lòng!

Bỗng nhiên nàng nghe được phía xa xa có âm thanh vang lên. Nàng biết hấn đã trở về. Nàng lập tức chạy vội tới phòng bếp đem đem bánh ga tô đã được cấm nển đi ra

Khi Lâm Lập Phong vừa mở cửa liền thấy trong đêm tối có một chiếc bánh ga tô đã được cấm nển lập lờ đi tới. Mà Hạ Tử Tinh chính là người đang cầm bánh ga tô cười khanh khách đến gần hấn

Tâm hấn liền bị chấn động rất lớn! Ngày hôm nay là sinh nhật hấn sao? Hấn suy nghĩ một chút, hình như là vậy. Nàng muốn hấn về sớm một chút chỉ là vì mừng sinh nhật?

Tâm hấn chậm rãi cảm thấy một trận ấm áp. Nàng trong lòng chỉ nhớ đến hấn! Điều này khiến hấn thực sự rất cảm động

"Sinh nhật vui về! Lập phong." Nàng cầm bánh ga-tô đi tới trước mặt hắn, ý cười ngênh đón: "Trước tiên hãy ước rồi thổi tắt nến đi."

Lâm Lập Phong nhìn ánh nến lập lòe động lòng người của Hạ Tử Tinh, hắn lại cảm thấy đau lòng. Nữ nhân biết ôn nhu chăm sóc này lại là vợ hắn! Hắn hẳn phải biết nên biết quý trọng nàng

Nhưng khuôn mặt của Dư Tuyết Lâm lại một lần nữa hiện ra trước mắt. Hắn trong lòng rất rõ người hắn yêu là Dư Tuyết Lâm. Thế nhưng trước đôi mắt của nữ nhân này, tại sao hắn lại sản sinh ra cảm giác thương tiếc?

Rốt cục hắn cũng phát hiện, thì ra việc trong lòng yêu 2 người phụ nữ là một việc rất thống khổ!

Lúc trước, ba cũng như vậy kinh qua sao? Ba cũng trải qua cái khổ đồng dạng này sao? Hắn đột nhiên lại cảm thấy ko muốn hận ba nữa!

"Lập phong, thổi nến đi." Hạ Tử Tinh lại một lần nữa nhắc nhở hắn.

Lâm Lập Phong một hơi đem nến thổi tắt, nhưng con mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm lên khuôn nàng

"Chúng ta đến hoa viên ăn bánh ga-tô đi." Hạ Tử Tinh đang cầm bánh ga-tô dẫn Lâm Lập Phong đi tới bàn đá bên hoa viên ngồi xuống

Lâm Lập Phong ngồi ở một bên, bàn đá đã được sắp đặt rất nhiều hoa quả, 1 số điểm nhỏ nhẹ, còn bày ra cả rượu vang đỏ. Xem ra nàng đã sớm chuẩn bị tốt tất cả, chờ hắn về

"Trước cái bánh ga-tô này, em cũng muốn ước một điều." Hạ Tử Tinh ngồi trước mặt hắn, 2 tay nắm chặt cầu nguyện: "Em muốn thân thể Lập Phong sớm ngày bình phục." Sớm một chút nhớ đến em! Câu nói kia! Dưới đáy lòng nàng yên lặng cất tiếng. Nàng ko muốn tạo thành gánh nặng tâm lý cho hắn, nàng chỉ có thể dưới đáy lòng yên lặng cầu khẩn.

Ánh trăng vàng vằng vặc nhu hòa chiếu vào gương mặt nàng, tạo thành một tầng sương mù trên gương mặt, khiến nàng thoát nhìn rất thanh lệ động nhân.

Bọn họ mặt đối mặt ăn bánh ga-tô, xung quanh cảnh vật phi thường vắng vẻ, chỉ có thể nghe tiếng côn trùng ban đêm phát ra.

Hạ Tử Tinh ngẩng đầu nhìn thấy khóe miệng Lâm Lập Phong có chút bánh, liền cầm lấy khăn tay giúp hắn nhẹ nhàng mà lau đi chút bánh dính trên miệng

"Cảm tạ." Hắn hướng nàng mỉm cười, sau một khắc lại thất thần giữa đôi mắt đầy sương mù thâm tình của nàng

Nàng lộ ra một nụ cười làm mê đảo chúng sinh, sau đó lại khóe léo dùng chiếc lược thoa thoa liếm nhẹ trên khóe miệng cương nghị của hắn khiến hắn sùng sốt cả người! Mùi hương trên người nàng phát sinh đánh vào mũi hắn, thoáng chốc đã mê hoặc cả tâm hắn rồi

Ly Hôn

Khi nàng quay người cười khanh khách nhìn hắn, hắn liền theo cảm giác khiếp sợ chợt tỉnh lại

"Bánh ga-tô ăn ngon ko?" Nàng vẽ mặt mỉm cười mà nhìn hắn. Đương nhiên cũng ko buông tha về mặt thất thần kia

"Ăn ngon." Hắn trầm giọng nói.

"Vậy ăn nhiều một chút." Nàng đem một khối bánh ga-tô lớn đặt lên đĩa hắn

Cúi đầu ăn bánh ga-tô nhưng chẳng cảm thấy mùi vị gì. Trong đầu hắn chỉ lộn vờn cái mùi hương của nàng, ko biết cách nào làm nó biến mất

"Ăn xong bánh ga-tô, em cho anh xem một bí mật."

Con mắt đen láy ngược lên nhìn kĩ nàng, "Bí mật gì vậy?"

Nàng kiều mị cười: "Đợi lát nữa anh sẽ biết."

Chờ đến khi hắn thấy pháo hoa trên tay nàng, hắn rốt cục lộ ra nụ cười đã từ lâu ko dùng đến

"Em cũng thích chơi cái này?" Hắn có điểm kinh ngạc mà nhìn nàng. Dư Tuyết Lâm rất sợ cái thứ này. Trước đây, mỗi khi hắn chơi pháo hoa, nàng luôn trốn ở một bên. Không nghĩ tới, Tử Tinh và hắn lại có sở thích giống nhau.

Điều này làm cho lòng hắn đối với nàng tăng lên ko ít hảo cảm!

"Chúng ta trước đây đã từng chơi cái này, tại nhà hàng trên núi." Nàng hai mắt cười lấp lánh nhìn hắn. Mong muốn hắn có thể nhớ lại một vài thứ.

Hắn vẫn một mảng mê hoặc, có chuyện này sao? Hắn nhắm mắt lại, loáng thoáng nhìn thấy hình ảnh ko rõ người. Bọn họ thực sự thường hay chơi cái này sao?

"Không có ý tứ, ta nhớ không dậy nổi."

"Không sao." Nàng rất có kiên trì mà nói. Nàng phải chậm rãi chờ hấn nhớ lại. Nàng rất tự tin hấn sẽ nhớ lại nàng, nhớ lại những kỉ niệm ngọt ngào và cả thống khổ trước đây của 2 người

Có đôi khi nàng nghĩ rằng, có phải nàng chỉ đem đến cho hấn những kí ức đau khổ, nên hấn đã tận lực đem nàng quên?

"Chúng ta cùng chơi đi." Nàng đem pháo hoa đưa cho hấn.

Hấn tiếp nhận pháo hoa nhỏ, màn khói pháo hoa rất nhanh bao phủ lấy 2 người. Buổi tối tốt đẹp hơn nay, xung quanh bọn họ còn có một màn khói huyền hoặc bao phủ, rất giống như lúc họ vui đùa bên nhà hàng trên núi

Hạ Tử Tinh có điểm hoảng hốt, nhớ về cái thời khắc tốt đẹp kia. Nàng ngơ ngác nhìn hấn, hấn vẫn ở trước mặt nàng vẫn khí suất như vậy, vẫn như vậy vui thích, nhưng hấn đã ko còn là hấn của ngày xưa!

Nàng tình nguyện để hấn dần vật, tình nguyện để hấn lãnh nhiệt châm chọc, tình nguyện để hấn căm tức! Nàng tình nguyện để hấn hận nàng! ... ít ra... thì hấn vẫn còn nhớ nàng!

Còn hấn của hiện tại, như vậy ôn hòa, như vậy thân mật, nhưng lại khiến nàng cảm thấy xa lạ

Nàng tình nguyện cả đời cùng hấn đối địch! Cũng không muốn làm người xa lạ đối với hấn! Nước mắt âm ỉ cuộn cuộn chảy ra ko cách nào kiểm soát đổ xuống gương mặt nàng.

"Cho em cái này." Lâm Lập Phong vui vẻ mà đem một bả pháo hoa đã châm nhét vào tay nàng

Nàng chớp chớp mắt, một giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống bàn tay hấn. Hấn ngẩn người, ngẩng đầu nhìn nàng khóc, tâm hấn lại một trận ko yên.

"Sao lại khóc?"

Hạ Tử Tinh vội vả lấy tay đi lau nước mắt, "Không có việc gì. Em không sao _."

Hấn ngực một trận phiền muộn, Cái cảm giác này khiến hấn ko cách nào hô hấp. Vì sao nàng luôn ở trước mặt hấn khóc? Lẽ nào hấn khiến nàng rất thống khổ?

"Nếu như, em cảm thấy đau khổ như vậy chỉ bằng chúng ta ly hôn." Hấn vô tình mà nói

"Cái gì?" Hạ Tử Tinh bỗng đứng lên, phẫn nộ mà nói: "Anh muốn ly hôn với em!"

"Anh ko muốn nhìn em đau khổ. Nếu như ở chung đã cảm thấy đau khổ, thì còn miễn cưỡng chính mình làm gì?" Hấn thờ dãi một hơi.

"Là anh cảm thấy đau khổ phải ko? Ko thể cùng Dư Tuyết Lâm âu yếm ở cùng một chỗ!" Nàng đau lòng nhìn hấn lên án.

"Ta. . . . ." Kí ức của hấn xác định có Dư Tuyết Lâm, nhưng đột nhiên lại lòi ra thêm một người vợ, khiến hấn có điểm bàng hoàng

"Anh chỉ hi vọng em sẽ ko đau khổ như vậy."

Ngôn tình tiểu thuyết trạm: vòng () vì năm cung cấp tới chất lượng tốt _ ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem

"Vậy là vì nghĩ cho em, nhớ đến em a!" Nàng ngồi xuống bên người ôm hấn.

Lâm Lập Phong cúi đầu nhìn cô gái trong lòng, hấn cũng biết chính mình thương nàng quá sâu

"Anh xin lỗi, anh thật sự ko nhớ nổi em."

Nàng ngẩn đầu vỗ về khuôn mặt bi ai của hấn hỏi: "Vì sao? Vì sao hết lần này tới lần khác anh đều ko nhớ ra em?"

"Anh không biết." Hấn cũng cảm thấy phức tạp.

"Có phải kí ức về em trong anh rất khó tiếp thu hay ko? Vì thế anh mới ko nhớ ra em" Nàng thê lương hỏi hấn.

"Nói thật, anh ko muốn làm vương chân em." Hấn nói ra ý nghĩ trong lòng.

"Anh ko làm vương chân em!"

"Dù sao em cũng còn trẻ như vậy. Em có thể tìm được một nam nhân tốt khác." Hấn gian nan nói nhưng vẫn ko hiểu vì sao tâm can lại đau nhức?

"Anh muốn em tìm nam nhân khác?" Hạ Tử Tinh kinh ngạc mà ngưng mắt nhìn hấn.

Chẳng bao lâu, hấn đã chuyển thành cái dạng này rồi sao? Trước đây chỉ cần thấy nàng cùng ở cùng một nam nhân khác, hấn sẽ trở nên điên cuồng, trở nên bất khả tư nghị (ko thể đàm phán), lại hay cố tình gây sự

Hiện tại hấn cư nhiên muốn nàng đi tìm nam nhân khác?

Lòng của nàng trong khoảnh khắc đã bị hấn hung hấn bóp nát! Nàng ko thể tin được nhìn hấn, nếu như trước đây hấn là Lâm Lập Phong “ma quỷ” , thì hiện tại hấn quả thật là “Ma Vương Tái Thế” (Phong ca lên lv rồi...chúc mừng)

Hấn cư nhiên có thể nói ra những lời vô tình vô nghĩa như vậy? Chính là vì muốn cùng Dur Tuyết Lâm ân ái ái ái , hấn không tiếc vứt bỏ nàng!

Nàng trong đầu thật sâu mà nhớ kỹ, hấn đã từng nói qua"Cả đời sẽ không phụ nàng" _! Câu nói kia,cũng chỉ nói ra chưa đầy 2 tháng!Hấn nhanh như vậy đã quên rồi sao?

"Anh đã từng nói cả đời sẽ ko phụ em _! Lâm Lập Phong!Anh có còn nhớ hay ko?" Nàng tan nát cõi lòng nhìn hấn lên án.

Lâm Lập Phong cả người sùng sốt!Mặt thoáng chốc chuyển sang màu tái nhợt.

Anh cả đời sẽ ko phụ em! Từ tình.

Hấn trong đầu một mảnh nổ vang.Hình như kí ức vừa loáng thoáng tái hiện? Nhưng lại ko rõ

"Lâm Lập Phong!Nghe em!Em sẽ ko ly hôn! Vĩnh viễn cũng sẽ không !" Hạ Từ Tình đứng lên hung hăng nói rồi xoay người thật nhanh rồi đi.

Lâm Lập Phong nhìn bóng lưng của nàng thương tiếc, ngực tựa như bị một cây bông nhồi vào,còn có một chút cảm giác tức giận vô hình

Hấn thực sự muốn nàng rời đi sao? Nàng là vợ hấn, chu dù là hấn đã mất đi kí ức,nhưng có lẽ hấn cũng ko nên tùy ý kêu nàng bỏ đi

Có phải hấn đã hơi vô tình rồi ko?Chỉ vì thấy đôi mắt thống khổ nồng đậm của nàng, hấn có chút ko đành lòng trong tâm.Hấn chỉ mong muốn nàng ko nên cảm thấy quá đau khổ, mỗi lần nhìn thấy nàng rơi lệ, hấn lại có cảm giác như tâm mình bị bóp nát rất đau đớn

Hạ Từ Tình ôm mặt khóc chạy về phòng, sau khi thẳng tay đem cửa đóng, nàng mới vô lực mà ngồi xuống đất.Đối với câu nói vừa rồi của hấn!Nàng rõ ràng là chỉ lừa mình lừa người mà thôi. Nếu như hấn đã kiên quyết muốn cùng nàng ly hôn,thì nàng một chút năng lực chống lại cũng ko có!

Anh cả đời cũng sẽ ko phụ em ! Từ tình.

Anh cả đời cũng sẽ ko phụ em ! Từ tình.

.....

Đầu óc nàng liên tục chôn vùi những lời nói này! Hấn nói hấn sẽ ko phụ nàng! Thế mà chưa được 2 tháng, hấn đã thay đổi rồi?

Nàng đã từng cho rằng, mình có thể cùng hấn chung tay sống với nhau suốt đời, nhưng ko ngờ tất cả chỉ là bọt dưới trăng thôi sao? Một khi tỉnh lại,thì mọi chuyện đều tan vỡ!

Lẽ nào tất cả những chuyện ngọt ngào ấy chỉ là mộng đẹp? Hiện tại là lúc nên tỉnh mộng sao?

Vì sao hấn hết lần này tới lần khác quên nàng, mà chỉ nhớ kỹ được Dur Tuyết Lâm chứ?Nguyên nhân là do cái gì?

Nàng có nên lẳng lặng bỏ đi, thành toàn cho bọn họ ko?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42

Tiếp nhận vợ hấn

Sáng sớm tỉnh lại, Lâm Lập Phong ngồi vào bàn ăn, hấn ko thấy được khuôn mặt dịu dàng tràn đầy ý cười của nàng , mà ngay cả mặt chị Ngọc Dâu cũng lạnh lùng.Ra là sáng sớm hôm nay nàng ko có xuống lầu cùng hấn ăn bữa sáng.

Vào mỗi lúc sáng sớm trước,nàng vẫn thường hạnh phúc đầy mặt cùng hấn ăn sáng, hôm nay lại ko thấy mặt đâu, chắc có lẽ nàng còn giận. Ánh mắt của hấn ko khỏi nhìn về phía cửa phòng của nàng ở lầu 2

Nhìn nhìn lại buổi sáng hôm nay,trên bàn ăn có một khối đen đen ko biết là thứ gì? Nhìn nhìn lại mặt chị Ngọc Dâu lại có vẻ giống như ngàn năm vô tội!

"Đây là cái gì?Chị Ngọc Dâu."

“Là trứng chiên”

"Trứng chiên sao lại đen như vậy?" Trứng chiên trước kia ko phải là vàng óng phi thường đẹp sao

"Vô phương, thiếu phu nhân tức giận,ko xuống làm đồ ăn cho cậu. Chúng tôi chỉ là hạ nhân thô tay thô chân_, đương nhiên ko thể làm ra trứng chiên mỹ vị đẹp mắt." Chị Ngọc Dâu khêu khích phi thường ko tốt

“Ừ." Thì ra là nàng cũng tức giận. Hắn cúi đầu, uống một ngụm cà phê. Trời!Đáng quá!Hắn gần như muốn nhổ ra. "Đây là cái gì?Sao lại đáng như vậy?"

Chị Ngọc Dâu liếc mắt nhìn hắn: "Đáng sao?Tôi nghĩ thiếu phu nhân trong lòng còn đáng hơn thế,thứ này cũng ko bằng 1 phần nghìn vị đáng trong lòng nàng!"

Lâm Lập Phong cười khỏ. Hắn phát hiện người tức giận thì ra ko chỉ có mình Hạ Từ Tình.Chị Ngọc Dâu ,người đã nhìn hắn lớn lên cũng tức giận! Hạ Từ Tình có sức hút gì,tại sao chị Ngọc Dâu nuôi hắn từ nhỏ đến lớn chưa một lần lạnh lùng qua với hắn hôm nay lại lạnh lùng như vậy?

"Chị Ngọc Dâu. . . . ."

"Đừng gọi! Tôi nói cho cậu biết thiếu gia, nếu cậu cùng thiếu phu nhân ly hôn, tôi cũng sẽ bỏ cậu." Nói xong,chị Ngọc Dâu kiêu căng rời đi.Mà nữ phó đứng bên người chị Ngọc Dâu cũng bất bình tức giận theo sau nàng.

Lâm Lập Phong trừng mắt to,Phản rồi!!Phản cả rồi!Nhà của hắn hoàn toàn đã bị Hạ Từ Tình phá vỡ cả!Những người này...trước đây đều là thân tín của hắn, hiện tại như thế nào lại biến thành người của Hạ từ Tình ?Hạ từ Tình có ảnh hưởng rất lớn a!

Ly hôn?Trong đầu hắn lại hiện lên 2 chữ này. Hắn thực sự muốncùng nàng ly hôn sao?Tại sao tranh tâm can hắn lại mơ hồ đau chứ?

Đêm nay tình quang xán lạn, các thương nhân , chính khách, giới nhà giàu, anh tài đều cùng tập trung một chỗ. Vì sao? Bởi vì ngày hôm nay là lễ trao giải nhân vật phong vân mỗi năm chỉ diễn ra một lần.

Tại hội đường trao giải, mọi người đều tươi tắn, ý cười chào đón

Hạ Từ Tình chúi lợi kéo tay Lập Phong đi vào hội trường, lập tức cướp đoạt được rất nhiều sự chú ý, đưa đến một đám ký giả.

Đêm nay, Lâm Lập Phong tuyệt đối là nhân vật chính.Tất cả mọi người đều biết hắn là người được số phiếu bầu cao nhất trong nhân vật phong vân,danh tiếng lớn, trăm năm cũng chỉ có một người.Tiền đồ có thể nói là cả đời cự tử thương nghiệp cũng ko có người thứ 2!

Giá trị con người hắn hiển hách, khuôn mặt tuấn tú, giờ tay nhắc chân đều tỏ ra quý khí,đều khiến nữ nhân ở đây điên cuồng. Hạ Từ Tình đón nhận ánh mắt ước ao của họ, trong lòng một chút vinh quang cũng không có.

Nàng tình nguyện lấy chồng chỉ là một người bình thường, có như vậy áp lực nàng đón nhận cũng sẽ ko lớn

Trước ánh mắt tựa như hổ báo của nữ nhân xung quanh, nàng trong lòng chỉ biết cười khỏ

Đêm nay là ngày hắn lĩnh thưởng, hắn đại khái chắc là cũng muốn cùng Dư Tuyết Lâm đến đây?Trong lòng tràn ngập đau khổ, nhưng khuôn mặt tươi cười tuyệt mỹ của nàng lại che giấu phi thường tốt!

Tại một chỗ hờ,nàng đã thấy bóng dáng của Dư Tuyết Lam. Nhìn nhìn lại ánh mắt Lâm Lập Phong, hắn cũng hướng mắt về cái chỗ kia. Đại khái cũng thấy được bên người Dư Tuyết Lâm có mấy người nhà giàu đang đối xử với nàng phi thường tốt.

Hắn đôi mắt ngăm đen mà thâm thúy, khiến người ko nhìn thấy tâm tình. Ko biết hắn có đố kỵ ko?

Hạ Từ Tình hừ lạnh một tiếng,thấp giọng nói với hắn: "Muốn qua bên kia bắt chuyện một chút ko?"

Hắn chuyển ánh mắt nhìn nàng, thấy trong mắt nàng tràn đầy bi thương,vì sao nàng còn nói như vậy? Lễ nào nàng cũng mong muốn hắn lúc này đi đến bên Dư Tuyết Lâm khiến nàng khó chịu?

Ngôn tình tiểu thuyết trạm vông () vì năm cung cấp chất lượng tốt ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem

Nàng rõ ràng là còn tức giận chuyện hắn đòi ly hôn!

"Không đi sao? Không sợ Dư Tuyết Lâm của anh bị nam nhân khác bắt cóc à?" Lời của nàng có vẻ có chút chanh chua.

Hắn thờ dãi nói: "Nếu như nàng dễ dàng bị bắt cóc như vậy cũng ko đáng để tôi quý trọng."

Hạ Từ Tình trong lòng một mảnh thê lương, Dư tuyết Lâm trước đây ko phải là cùng một nam nhân khác bỏ chạy sao?Vì sao hắn bây giờ còn nói như vậy? Khẩu thị tâm phi!(*nói vậy mà ko phải vậy)

Nàng tức giận muốn rời đi. Nhưng vào lúc này lại nghe thấy âm thanh bắt đầu lễ trao giải. Nàng đành trì hoãn một lần nữa ngồi xuống.

Đợi được đến khi lễ trao giải kết thúc, nàng rốt đã ngồi ko được, liền bỏ đi.

Tài cán làm việc của hần nàng ko phải là ko biết! Vì thế trước mặt bao người nàng phải bảo tồn danh dự cho hần, trước mặt mọi người sắm vai làm một người vợ tốt. Nàng mặc dù vẫn còn tức giận hần vô tình, nhưng vẫn ko làm chướng ngại vật ngáng con đường tiền đồ tốt đẹp của hần.

Chỉ là những thứ cảm xúc ở sâu thẳm trong tâm can của nàng mấy ai có thể lý giải?

Dương vũ nhìn Hạ Từ Tình lặng yên từ bên người Lâm Lập Phong bỏ đi, dư tuyết Lâm liền lập tức bước vào thế chỗ, trong lòng có điểm chẳng ưa, lại có chút tình cảm vì Hạ Từ Tình!! (Ta yêu nhất anh này haha!!)

Lâm Lập Phong cái đồ ngu ngốc này! Làm sao lại ném bỏ Hạ Từ Tình, nữ nhân vào người mê luyện để chạy theo Dư Tuyết Lâm bất kham chứ?

Chẳng lẽ lời đồn hần mất đi trí nhớ là sự thật_?

Dương vũ kiên cường lạnh lùng theo hướng Lâm Lập Phong cùng Dư Tuyết Lâm đi tới. Dư Tuyết Lâm thấy vẻ mặt lạnh lùng vô tình của Dương Vũ, ngược liền cả kinh. Hần sẽ ko đem chuyện lúc trước nàng vứt bỏ Lâm Lập Phong nói cho Lâm Lập Phong biết chứ?

"Xin lỗi, dư tiểu thư, tôi có lời muốn nói cùng Lập Phong phiền cô tránh mặt một chút." Dương vũ lạnh lùng hướng Dư Tuyết Lâm nói.

Dư Tuyết Lâm mặt chuyển sắc gật đầu bỏ đi.

"Làm sao vậy? Có chuyện gì quan trọng đến nỗi Dư Tuyết Lâm cũng ko được biết sao?" Lâm Lập Phong chuyện trò vui vẻ, cầm một ly rượu định đưa lên miệng

Dương vũ lập tức cướp đi ly rượu trong tay hần: "Uống say rồi!! Ngươi đã quá say rồi!"

Lâm Lập Phong vung lông mày lên, khó hiểu nhìn Dương Vũ: "Ta say hồi nào!? Ta đang rất tỉnh a!"

"Nếu như ngươi tỉnh ngươi sẽ ko ở cùng Dư Tuyết Lâm!" Hần tức giận mà nói.

"Ngươi làm sao vậy?"

"Hạ Từ Tình đáng quý như vậy, ngươi lại ko biết quý! Hết lần này tới lần khác muốn ở gần nữ nhân vô sỉ như Dư Tuyết Lâm! Xem ra ngươi ko những mất đi kí ức mà còn mất luôn cả bộ não rồi!"

"Ngươi hôm nay ăn phải thuốc súng phải ko?" Lâm Lập Phong nghe hần nói như vậy, cũng có chút chút nổi giận

"Ta ăn thuốc súng! Còn ngươi ăn phải thuốc lú đó Lâm Lập Phong! Hạ Từ Tình tốt đẹp như vậy, ngươi lại ko cần nàng, ngươi thật là ngu_!" Dương vũ không lưu tình chút nào mà nói.

"Ngươi xem đi!" Hần đẩy Lâm Lập Phong đi, khiến “hần” thấy Hạ Từ Tình ngồi ở sô pha đang được mọi người sùng bái. "Ngươi nếu ko cần nàng! Thì vẫn còn một đoàn nam nhân đang chờ ăn tươi nuốt sống nàng đó"

Lâm Lập Phong cảm thấy phi thường chói mắt! Hạ Từ Tình dĩ nhiên tại một đám đàn ông tươi cười xán lạn đến quyến rũ như vậy. (Phong ca bắt đầu xù lông nhím ời..hồ hồ)

"Ngươi thấy được ko? Vợ ngươi như thế nhưng lại là mục tiêu của bao người muốn chạm đến! Nếu như, ngươi ko cần nàng, ta nghĩ cũng sẽ có người đốt pháo chúc mừng."

"Làm sao vậy? Ngay cả ngươi cũng coi trọng nàng rồi?" Lâm Lập Phong híp con mắt nguy hiểm nhìn Dương Vũ

Dương vũ hừ lạnh, đôi mắt dài nhỏ tà mị chống lại ánh mắt nguy hiểm của Lâm Lập Phong: "Nếu như ngươi thực sự ko cần nàng, ta cũng ko ngại tiếp thu."

Tình địch phiên toái nhất

"Ngươi ——!" con mắt của Lâm Lập Phong thoáng chốc trở nên lợi hại ko gì sánh được, hần hung hăng nhìn chằm chằm Dương Vũ lạnh như băng nói: "Ngươi ko nên làm ta tức giận! Dương Vũ."

"Hừ! Ngươi như ngươi cũng vì chuyện của mà tức giận sao?" Dương vũ bỗng nhiên kè sát bên tai hần nói: "Ko phải ngươi ko cần nàng sao?"

"Chuyện của ta và nàng ko cần ngươi nhúng tay quán xuyến!" Lâm Lập Phong hơi giận.

"Ta nói cho ngươi biết, chuyện của nàng nhất định ta sẽ quản" dương vũ ko sợ hãi đón nhận đôi mắt ôn nộ của Lập Phong

“Ngươi thực sự coi trọng nàng sao?” Lâm Lập Phong ko tin được nhìn Dương Vũ chăm chú

"Đúng vậy."

Lâm Lập Phong nhất thời cười nhạt: "Người ko phải đã có Kiệt Phích? Dương vũ.Ko chừng nàng cũng có thể là nữ nhân của ta."

Lâm Lập Phong cố ý nhấn mạnh bốn chữ “nữ nhân của ta”, hẳn biết dương vũ tuy rằng hoa tâm nhưng ko phải kẻ bội tình bạc nghĩa.

Dương vũ lộ ra ánh mắt lạnh lùng, "Nếu như là vì nàng, ta có thể vứt bỏ kiên trì trước đây của mình!"

"Người ——!" Lâm Lập Phong ôm đồm nắm áo Dương Vũ, cảnh cáo hẳn: "Nếu như người dám đụng vào nàng, ta tuyệt sẽ ko tha cho người!"(xù lông nhím lên rồi)

"Người ko phải đã có Dư Tuyết Lâm rồi sao? Vì sao lại ko buông tha cho nàng? Lẽ nào người cũng muốn bắt cả hai tay? Cùng người hưởng phúc?"
Dương vũ châm chọc hẳn.

Lâm Lập Phong đẩy hẳn ra, "Chuyện của ta, không cần người lo."

"Xin lỗi!ta quan ko phải là chuyện của người mà là chuyện của vợ người mà thôi." Dương vũ hừ lạnh một tiếng.

Một người tóc vàng kim lông lánh bước vào, đến gần Hạ Tử Tinh. Hẳn lộ ra một khuôn mặt đầy ý cười

"Xem ra, có người so với ta còn nhiệt tình hơn." Ngữ khí Dương Vũ tràn ngập châm chọc, "Người có biết hẳn là ai ko?"

Lâm Lập Phong nhìn người tóc vàng kia, ngực bỗng dưng cảm thấy phẫn nộ.Nam nhân này là ai? “Hắn” rõ ràng còn ko nhận ra hẳn, vì sao khi thấy hẳn đến gần Hạ Tử Tinh , chính mình lại tức giận như vậy?

"Hắn là ai vậy?" Lâm Lập Phong lớn tiếng hỏi dương vũ.

"Hắn là tình địch lớn nhất của người!là người nhiệt tình theo đuổi Hạ Tử Tinh nhất, tổng giám đốc công ty người mẫu Á Thái, Khắc Just!"

Khắc Just? ! Lâm Lập Phong sắc mặt trắng nhợt!Cái tên này khiến hẳn chấn động thật lớn! Hẳn khi nào nghe phải cái tên này, tim lại đập nhanh như vậy

Đột nhiên, hẳn cảm thấy đầu rất đau! Rất đau! Rất đau! Suy nghĩ của hẳn bắt đầu hỗn loạn.Hắn ngồi xuống sô pha nhắm mắt lại dưỡng thần.

"Người ko sao chứ, lập phong." Dương vũ thấy Lâm lập Phong sắc mặt tái nhợt có chút lo lắng. Khi này nói chuyện, là hẳn cố ý khích “hắn”! Hẳn chỉ hy vọng lập phong ko nên đơn giản buông tay Hạ Tử Tinh, hẳn rất mong muốn lập phong có thể cùng nữ nhân thiện lương Hạ Tử Tinh ở chung với nhau, chứ ko phải là cái hạng Dư Tuyết Lâm xảo quyệt!

Vì sao Lâm Lập Phong lại ko nhìn thấy rõ?Ko nhìn thấu được sự dối trá của nữ nhân này?

"Ta không sao." Lâm Lập Phong lắc đầu, "Chỉ là đầu có chút hơi nhức."

"Hắn là di chứng sau vụ tông xe." Dương vũ lo lắng hỏi: "Muốn ta đưa người về nhà nghỉ ngơi ko?"

"Không cần. Ta nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi." Lâm Lập Phong nhắm mắt lại hỏi: "Tử tinh, nàng ở nơi nào?"

Dương vũ nhìn về phía Hạ Tử Tinh vừa đứng,đã ko thấy nàng đâu. Lẽ nào cùng Khắc Justrời đi? Lẽ nào Hạ Tử Tinh đối với Lâm Lập Phong đã mất đi lòng tin rồi sao?

Khắc Just cùng Hạ Tử Tinh chậm rãi thả bộ tại hoa viên, đêm nay không có ánh trăng,ở chỗ của 2 người tối đến nỗi ko thấy bàn tay 5 ngón.Ở cái nơi Hắc ám như vậy. nhưng Hạ Tử Tinh lại cảm thấy phi thường an tâm.

Ko biết là vì nguyên nhân gì? Nàng cư nhiên cũng cùng Khắc Just đi đến hoa viên vắng vẻ này. Tại hoa viên ngoại trừ bọn họ ko còn người nào khác. Đối với nàng mà nói hẳn là rất nguy hiểm

Dù sao ý đồ của Khắc Just với nàng, nàng trong lòng rất rõ.Nhưng vì phiền muộn nên nàng đã quyết định cùng hẳn thả bộ ra hoa viên

Ngôn tình tiểu thuyết trạm —— vòng () vì năm cung cấp tối chất lượng tốt _ ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem

"Đêm nay tâm tình ko vui?" Khắc Just thờ dãi một hơi hỏi nàng.

"Ừ."

"Chuyện gì vậy?lâm Lập Phong đêm nay lại là người thắng cuộc a, em làm vợ hẳn sao lại mất hứng?"

"Phu quý, tắc thê quang vinh(*chồng giàu, vợ cũng thom lây)!Đúng ko?" Hạ Tử Tinh một trận châm chọc.

"Đúng vậy.Ko phải người Trung Quốc rất coi trọng câu nói này sao?" Hẳn dừng lại ngưng mắt nhìn nàng.Ánh mắt kia trong đêm tối lại có vẻ rất sáng

sủa.

Hạ Từ Tình nhẹ nhàng lắc đầu, đau khổ mà nói: "Ngược lại, tôi lại muốn trong lòng hấn chỉ có tôi."

Khắc Just có điểm kinh ngạc mà nhìn nàng, "Ngực Lâm Lập Phong ko phải chỉ tồn tại một mình nữ nhân là em sao?"

Hạ Từ Tình một trận cười nhạt, Lâm Lập Phong trong lòng có nàng sao? Nàng một chút cũng không dám xác định. Nếu như hấn trong lòng có nàng, vì sao sau vụ tai nạn giao thông, hấn hết lần này đến lần khác đem nàng quên?

Hơn nữa, hiện bên người hấn còn có một Dur Tuyết Lâm, nàng Hạ Từ Tình ở trong lòng hấn là cái gì?

Hấn đã mở miệng đòi ly hôn. Nàng cần phải lưu luyến hấn sao? Có nên tâm lý một chút thành toàn cho bọn họ ko? Vừa nghĩ đến đây, nước mắt thương tâm của bọn họ ko khống chế được lại trào ra.

Khắc Just trong đêm tối nhìn thấy nước mắt long lanh trên mặt nàng, trong lòng cứng lại! Hấn kìm lòng không được mà cảm mặt của nàng nói: "Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì sao?"

Nàng đẩy tay hấn ra , lắc đầu: "Không có việc gì."

"Có phải hấn đã làm chuyện gì xấu với em?" Hấn nhủ mảy.

"Không có."

"Có muốn anh chăm sóc thay ko? Từ tình." Hấn ôn nhu hỏi, đôi mắt thâm tình chăm chú nhìn nàng.

Hạ Từ Tình một trận cười nhạt, "Đừng nói giỡn Khắc Just, tôi như vậy nhưng là chị dâu của cậu!"

Khắc Just cả người sững sốt, "Em đã biết?"

"Đúng vậy. Tôi đã biết."

"Tôi ko bao giờ thừa nhận Lâm Lập phong là anh trai tôi _! Vĩnh viễn cũng không !" Khắc Just như đinh đóng cột mà nói.

"Nhưng hấn lại là anh trai anh, anh ko thể né tránh thực tế!" Hạ Từ Tình cười cười

"Hừ! Hấn cũng xứng sao?" Khắc Just lạnh lùng mà nói.

"Mặc kệ hấn xứng hay ko xứng nhưng vẫn là anh trai anh." Hạ Từ Tình thờ dãi.

"Tôi ko quan tâm người khác nghĩ như thế nào? Tôi chỉ quan tâm em nghĩ như thế nào thôi! Vì em, tôi có thể quay mặt với tất cả mọi người trong thiên hạ! Đôi mắt lợi hại của Khắc Just nhìn, phát ra sự kiên quyết.

Hạ Từ Tình ngẩn người, ngực một trận cảm động. Tại sao quen hấn lâu như vậy, đến bây giờ nàng mới có cái cảm giác này!

Nàng rung rung mắt thấp giọng nhìn hấn "Cảm ơn anh, khắc Just."

Hấn một tay kéo nàng vào người ôm chặt, "EM biết ko? Anh thật sự rất yêu em, rất yêu, rất yêu em!"

Hạ từ Tình ở trong lòng hấn, nước mắt thương tâm lại chảy xuống. Lâm Lập Phong cho tới bây giờ vẫn chưa từng nói yêu nàng . Trước đây nàng cho rằng hấn ko quen nói từ "Yêu", nhưng hiện tại mới phát hiện mới phát hiện nguyên lai là hấn ko hề yêu nàng!

"Vì sao anh ko phải là hấn? Vì sao hấn ko thương tôi" Nàng bi thương hỏi.

Tâm Khắc Just một trận đau đớn, hấn đau khổ nói: "Hấn không yêu em, nhưng anh yêu em a!"

"Thế nhưng, tôi. . . . ."

Khắc Just lấy tay che miệng của nàng lại. "Ko được nói tiếp! Anh biết rõ, anh sẽ chờ em, nguyện ý ngày đêm chờ em "

Hạ Từ Tình nhắm mắt, nước mắt ấm áp chảy xuống tay hấn, "Anh cần gì phải làm vậy?"

"Anh nguyện ý. Nguyện ý chờ em! Cả đời!" Khắc Just thâm tình nhìn đôi mắt rung rung nước

Hạ Từ Tình nhẹ nhàng lắc đầu "Ko đáng, anh hiểu ko?"

"Đáng giá! Đáng giá !"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 43

Nữ nhân khó lòng

Nàng một lòng nóng hằm hập mà nghĩ đến Lâm Lập phong, ít ra hắn cũng ko đáng trách. Bởi vì trong lòng hắn cũng chỉ có một người, mà người này vừa vặn lại ko phải là nàng.

"Hai người là gì vậy? !" Một thanh âm lạnh lẽo vang lên, Hạ Tử Tinh và Khắc Just song song ngẩng đầu, thấy Lâm Lập Phong đứng cách bọn họ ko xa.

Hạ Tử Tinh ngực một mảnh băng lãnh, trong đêm tối, đôi mắt đen láy của Lâm Lập Phong càng thêm đen mà thâm thúy, khiến nàng ko thể đoán được tình cảm của hắn. Chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được là hắn đang tức giận!

Sau đó, Hạ Tử Tinh phát hiện nàng đang cùng Khắc Just ôm nhau. Hạ Tử Tinh rời khỏi vòng tay của Khắc Just.

Lâm Lập phong một khắc cũng ko buông tha nét mặt khản trương của nàng. Nàng cứ nhiên đình đặc sả vào lòng nam nhân khác? Trong mắt nàng có còn người chồng này ko?

"Tôi vừa mới cùng em nói ly hôn, em nhanh như vậy đã tìm được người khác rồi sao?" Lời nói của Lâm lập Phong như một lợi kiếm cắm thẳng vào chỗ sâu thẳm nhất trong tâm của Hạ Tử Tinh

Hạ Tử Tinh chỉ cảm thấy tâm can đau nhức, mặt tái nhợt.

Nàng cắn cắn môi, "Đúng! Ko phải anh kêu tôi tìm một người khác để yêu sao? Tôi chỉ là chiều theo lời nói của anh mà làm."

Lâm Lập phong cắn răng, nữ nhân chết tiệt này! Bọn họ vẫn còn chưa ly hôn nàng đã mơ tưởng đến nam nhân khác rồi? Bên tai hắn vẫn vang vọng câu nói "Em yêu anh" của nàng!

Thế nào chỉ sau vài ngày, nàng đã trở nên lợi hại như vậy? Đúng là một nữ nhân khó lòng!

Lâm Lập Phong ôm đồm tay nàng, lạnh lùng nói: "Đi! Theo anh về nhà!"

Hạ Tử Tinh lực mạnh tay hắn ra quạt cường: "Tôi ko muốn quay lại đó, tôi thích ở đây."

"Sau đó lại cùng hắn ở chung sao? ! Hạ Tử Tinh!" Lâm Lập Phong căm tức nhìn nàng, nhãn thần như muốn đem nàng đốt thành tro.

"Đúng!! Nàng muốn theo tôi ở chung!" Khắc Just lập tức đi tới lôi kéo tay Hạ tử Tinh, "Người ko phải muốn ly hôn sao? Vậy thì làm sớm đi! Ta rất mong chờ"

Lâm Lập Phong nhìn bọn họ tay nắm tay, lửa giận cực nóng thoáng chốc đã thiêu cháy hắn. Hắn đẩy Khắc Just ra, một lần nữa ôm chặt Hạ tử Tinh, đã mất cảnh cáo "Người đừng quên ai mới là chồng của nàng?"

Hạ Tử Tinh ko đón nhận ánh mắt hắn, "Trở mặt thật nhanh, như vậy là ko đúng rồi!"

"Em ——!" Lâm Lập Phong tức giận gần như muốn bóp chết nữ nhân trước mặt

"Lâm Lập Phong, người đừng khinh người quá đáng!" Khắc Just đông cứng mà tách Hạ tử Tinh và Lâm Lập phong xa nhau, "Hiện tại tử tinh không muốn đi theo người! Người đừng quá đáng!"

"Em thật sự ko muốn đi cùng tôi?" Lâm Lập Phong nắm chặt nắm tay.

"Đúng! Tôi ko muốn!" Hạ Tử Tinh lạnh lùng. Hiện tại, ko phải hắn đã muốn cùng nàng ly hôn sao? Chính sự vô tình vô nghĩa của hắn đã khiến trái tim của nàng biến thành băng giá!

"Được!" Đôi mắt lợi hại của Lâm Lập phong nhìn nàng một lúc lâu, sau đó quyết đoán mà xoay người rời đi.

Hạ tử Tinh nhìn bóng lưng hắn xa dần, ngực không có nửa điểm vui thích. Chỉ cảm thấy bị ai vô cùng! Nàng biết rõ là hắn tức giận, thế nhưng chẳng phải là trong lòng hắn đã ko còn nàng sao?

Hắn đã ko còn muốn nàng rồi! Bây giờ, hắn muốn cùng nàng ly hôn, nàng sao vẫn còn luyến tiếc? Nếu như hắn muốn như vậy thật, vậy nên có lẽ nàng nên thẳng thắn 1 chút!

Câu ly hôn kia của hần đã làm lòng nàng vỡ vụn! Hần có biết ko?

"Lập phong, lập phong, anh muốn đi đâu?" Dư Tuyết Lâm nhìn Lâm Lập Phong về mặt lạnh lùng bỏ đi, lập tức đuổi theo kéo tay hần.

"Anh phải về." Lâm Lập Phong không nhìn được mà bỏ tay nàng ra.

"Em cũng muốn về, có thể đưa em về một đoạn?" Nàng thương cảm hề hề mà nắm tay hần.

"Ừ." Hần hừ một tiếng, tùy ý để nàng lôi kéo tay mình rồi đi.

Ở trên xe, Lâm Lập Phong vẫn không nói gì, tức giận kèm khổ não của hần đều rơi vào mắt Dư Tuyết Lâm. Dư Tuyết Lâm ngực một trận tức giận! Ko phải hần đã đem nữ nhân đó quên rồi sao? Thế nào vừa nhìn thấy nữ nhân kia cùng nam nhân khác ở cùng một chỗ, hần lại căm tức?

Lẽ nào ký ức giữa hần và nữ nhân kia đã khôi phục?

Không được! Nàng phải có cách giữ hần lại! Ánh mắt Dư Tuyết Lâm toát ra tia sáng lạ

Hình ảnh Hạ Tử Tinh ôm Khắc Just vẫn ko ngừng hiện lên trong đầu óc Lập phong. Thật ghê tởm! Nữ nhân này trước mặt hần nói thương hần, vậy mà sau một phút đã rơi vào lòng nam nhân kia!

Đây là thứ tình yêu của nàng? ! Thật buồn cười! Đúng là thứ tình yêu rẻ mạt! (coi lại anh đi... anh đối với Tinh tỷ có 2 lòng ko hả? Hừ hừ...)

Chết tiệt! Hần tức giận đập mạnh tay lên vô lăng ô tô, khiến chiếc xe chệch choạng một chút

"Cẩn thận!" Dư Tuyết Lâm thấy bọn họ sắp sửa leo lên dây phòng hộ ven đường bèn lớn tiếng la lên

Lâm Lập Phong nhanh nhẹn bẻ tay lái, ô tô lập tức lại trở về quỹ đạo của mình

Dư tuyết Lâm thở dài một hơi, nàng còn tưởng rằng sẽ xảy ra tai nạn ô tô nữa chứ? Nàng cúi đầu quan sát khuôn mặt tâm tình bất định của Lập Phong, hần như thế vẫn lưu ý nữ nhân kia sao? Nàng trong ngực băng lãnh

Nàng nhất định sẽ ko thua nữ nhân kia!

"Đến nhà rồi, Tuyết Lâm" Lâm Lập phong bình tĩnh nhắc nhở nàng

Dư tuyết Lâm nhìn một chút, thực sự đã tới rồi nhà trọ của nàng rồi

Đôi tay mềm mướt trắng nõn của nàng xoa lên cánh tay Lập Phong, nàng mềm mại vô hạn mà nói với hần: "Đi vào uống ly cà phê đi Lập phong."

Lâm Lập Phong nhìn dáng tươi cười quyến rũ của Dư Tuyết Lâm, trong lòng cảm thấy nhẹ nhẹ ấm áp. Trước đây, khuôn mặt của Hạ tử Tinh cũng thường hay lộ dáng tươi cười như vậy! Mà hiện tại. . . . .

Hần trong lòng cảm thấy một trận đau đớn. Tâm tình rất ác liệt!

"Được ko. Lập phong." Ánh mắt phủ đầy sương mù của nàng đến gần hần, đôi môi đỏ bừng đã gần ngay trước mặt.

"Thật xin lỗi, anh hôm nay ko được khỏe. Lần sau đi." Hần cự tuyệt nàng.

"Ừ, cũng được." Dư tuyết Lâm lộ ra một nụ cười mất tự nhiên. Ở trên gương mặt hần vương ngạnh hôn một cái, rất ko tình nguyện cách xa.

Chờ nàng xuống xe, xe của hần nhanh như gió đã phóng rất nhanh. Dư tuyết Lâm nhìn hần ko chút lưu luyến mà bỏ đi, liền tức giận đến nỗi phải phải giậm chân bình bịch xuống đất

Thật ghê tởm! Nàng tức giận cắn môi dưới. Lâm Lập Phong, hãy đợi đấy, ta phi thường sẽ tóm được ngươi!

Lâm Lập Phong tức giận nằm ở trên giường, nhìn chằm chằm lên đồng hồ để trên đầu giường, thời gian cứ tích tắc trôi, Hạ Tử Tinh vẫn chậm chạp ko về!

Đồng hồ đã điểm 2 h sáng, nàng vẫn ko trở về! Lẽ nào đêm nay. Nàng và Khắc Just ở cùng một chỗ? !

Vừa nghĩ đến hình ảnh Hạ tử Tinh tựa vào lòng Khắc Just, hần đã phát cuồng!

Cầm lấy điện thoại, lại buông ra; rồi lại cầm lấy điện thoại, rồi lại một lần buông xuống!

Hần ko thể gọi cho nàng! Hần ko nên gọi cho nàng! Làm như vậy, chẳng khác gì nói cho nàng, hần đang chờ nàng!

Hần ko được gọi điện thoại cho nàng! Hần không được ở trước mặt nàng tỏ ra yếu thế!

Thế nhưng, thật chết tiệt! Tâm hấn lại lo lắng ko nhìn được, hấn ko cách nào bình tĩnh!

Hấn ko phải chẳng muốn để ý đến nàng sao? Tình yêu trong lòng hấn ko phải đã giành hết cho Dư Tuyết Lâm sao? Thế nào giờ này phút này hấn lại tức giận như vậy? Đau nhức như vậy?

Hấn nhắm mắt lại, ko để cho bản thân muôn nàng! Thế nhưng, càng ko muốn muôn nàng, thì hình bóng của nàng trong đầu hấn lại hiện rõ!

Đầu óc hấn vẫn cuộn cuộn hình ảnh Hạ từ Tình cùng Khắc Just ôm nhau. . . . . Bọn họ hiện tại thực sự ở cùng một chỗ sao? Nàng thật sự muốn cùng Khắc Just ở cùng một chỗ sao?

Tâm phức tạp

Lâm Lập Phong nằm ở trên giường nhìn thời gian lặng lẽ trôi, sắc trời càng ngày càng sáng mà gian phòng sát vách lại ko phát ra nửa điểm âm thanh

Vậy là đã rõ, Hạ Từ Tình vẫn chưa trở về

Tâm tình Lâm Lập Phong càng ngày càng ác liệt! Trời đã sáng bạch nhưng nàng vẫn ko trở về!

Chẳng lẽ tối hôm qua nàng đã “Hồng hạnh leo tường rồi” (*cấm sừng) ? Cùng tên Khắc Just kia cùng nhau ở trọn một buổi tối?

Lâm Lập Phong tâm tình rất phức tạp! Là giận? Là hận? Là lo lắng? Là đau lòng? Lúc này, hấn ko thể phân định rõ được tâm tình của hấn nữa rồi.

Hấn từ trên giường đứng dậy, đẩy cửa gian phòng sát vách ra, một mùi thơm quen thuộc của Hạ Từ Tình đập vào mũi hấn. Nhưng trong phòng vẫn ko bóng người

Nàng thực sự không có trở về! Hấn trong lòng cảm thấy thất lạc.

Đi xuống lầu dưới, thấy chị Ngọc Dâu đang chuẩn bị bữa sáng.

"Chị Ngọc Dâu, chị có gặp Từ Tình ko?" Hấn chờ đợi có thể nghe được đáp án khiến hấn vui mừng

"Từ tối hôm qua đến giờ tôi vẫn chưa nhìn thấy thiếu phu nhân." Chị Ngọc Dâu bình tĩnh vô tư nói

Con mắt hấn sụp xuống, nàng thực sự không có trở về! Một buổi tối cũng không có trở về! Nữ nhân ghê tởm này! Rốt cuộc đã đi nơi nào?

"Chờ nàng trở về, kêu nàng đến công ty gặp tôi!" Lâm Lập Phong hơi tức giận mà nhìn chị Ngọc Dâu nói.

"Vâng." Chị Ngọc Dâu gật đầu sau đó nhìn thấy Lâm Lập Phong xoay lưng rồi đi.

"Thiếu gia, cậu ko ăn bữa sáng sao?." Ngọc chị dâu ở phía sau gọi hấn.

"Ko muốn ăn." Lâm Lập Phong cũng không quay đầu lại mà đi.

Chị Ngọc Dâu nhìn bóng dáng hấn rồi đi, không khỏi thờ dài. Quan hệ của cặp vợ chồng này ko biết có còn tiếp tục tệ hơn ko đây?

Lâm Lập Phong ở phòng làm việc đợi cả ngày, cũng ko thấy bóng dáng của Hạ Từ Tình, thậm chí ngay cả một cuộc điện thoại cũng ko!

Lông mày rậm của hấn cau có, hấn một bụng đầy nộ khí! Nữ nhân này rốt cuộc muốn như thế nào ? Hấn điện một cú điện thoại về nhà, người tiếp điện thoại chính là chị Ngọc Dâu: "Thiếu phu nhân có trở về ko?"

"Vẫn chưa."

"Cái gì? ! Nàng đến tận bây giờ vẫn chưa trở về?" Lâm Lập Phong cầm điện thoại lớn tiếng

"Đúng vậy, thiếu gia."

Lâm Lập Phong đem điện thoại cắt đứt, lập tức gọi cho Hạ từ Tình, hấn muốn hỏi nàng, nàng rốt cuộc muốn thế nào?

Hạ Từ Tình nhìn điện thoại di động hiện số của Lâm Lập Phong, nàng chỉ lạnh lùng cười, tìm nàng làm gì? Ko phải hấn ko muốn để ý đến nàng sao? Ko phải hấn muốn cùng nàng ly hôn sao?

Nàng lười biếng bắt máy, hạ giọng hỏi: "Chuyện gì?"

"Cô ở đâu?" Âm thanh mưa gió mang theo áp lực của hấn giục tới.

Hạ Từ Tình qua điện thoại cười nhạt: "Tôi ở đâu có gì quan trọng sao?"

"Cô đừng nói với tôi, cả buổi tối hôm qua, cô đã cùng cái tên Khắc Just kia ở cùng một chỗ nha!" Hấn híp con mắt nguy hiểm

"Vậy thì sao?" Nàng ko sợ hãi nói.

"Cô đúng là dũng cảm!" Lâm Lập Phong quả thực đã nghiêng răng nghiêng lợi.

"Tôi có cái gì mà ko dám? Tôi cũng sắp sửa khôi phục được tự do rồi. Lúc này là lúc cần phải nắm chặt cơ hội theo đuổi mấy nam nhân a." Hạ Từ Tình tận lực làm hấn tức giận

"Cô——!" Lâm Lập Phong tức giận đến muốn bẻ gãy cái cổ nàng. "Hạ Từ Tình, tôi cảnh cáo cô, nội trong 30 phút tốt nhất nên về nhà! Nếu không tự gánh lấy hậu quả!"

"Hừ!" Hạ Từ Tình hừ lạnh một tiếng, "tút" một tiếng cúp máy

Nàng cũng dám cắt cuộc gọi của hấn? ! Lâm Lập Phong tức ko thở được! Điện thoại trong tay lại một lần nữa văng vàng va vào tường, vỡ tan nát

Tiểu quân thấy Lâm Lập Phong tức giận khối bốc tận trời rồi khỏi phòng làm việc, nhìn nhìn lại trên sàn là một thân điện thoại nát bấy, liền bắt đắ dĩ lác đầu. Đây là cái điện thoại thứ 3 đã lừng lẫy hi sinh rồi

Xem ra lực sát thương của Lâm Thái Thái thật sự mạnh a!

"Tiểu quân, gọi điện thoại về Lâm gia nói với Dương tổng quản, tôi muốn nội trong một giờ phải thấy mặt Hạ Từ Tình!"

Ngôn tình tiểu thuyết trạm văng vì năm cung cấp tôi chất lượng tốt _ ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem.

"Vâng." Tiểu quân cung kính mà nói.

"Tôi sẽ ở nhà chờ nàng." Lâm Lập Phong ném thêm một câu nói rồi vội vàng rời đi

Tiểu quân thờ dài một hơi, tổng giám đốc đến bây giờ vẫn chưa rõ, người quan trọng nhất trong lòng hấn là ai sao? Hi vọng hấn có thể giác ngộ sớm một chút.

Khi Hạ Từ Tình thấy Dương quản gia của Lâm gia xuất hiện trước mặt, nàng chỉ lộ vẻ cười nhạt

"Thiếu phu nhân, thiếu gia muốn gặp người! Xin mời về nhà nhanh." Dương quản gia cung kính mà đối với Hạ Từ Tình nói.

"Xin lỗi, tôi ko muốn gặp hấn." Hạ Từ Tình lạnh như băng nói.

"Nếu như 2 người có hiểu lầm gì, tốt nhất nên bình tĩnh nói chuyện, đừng cho hiểu lầm nhỏ này ảnh hưởng đến tình cảm vợ chồng." Dương quản gia tận tình khuyên bảo .

Hiểu lầm nhỏ? Hấn hiện tại là muốn cùng nàng ly hôn a? Bọn họ đến nước này thì còn có cái gì để nói _?

Có lẽ hấn muốn nàng trở lại vì việc ly hôn. Nàng rõ ràng, muốn tránh, vĩnh viễn cũng ko tránh khỏi

Về đến nhà, Lâm Lập Phong về mặt u ám ngồi ở sofa, lông mi trối chặt, đáng vẻ căng thẳng

Hấn xem ra rất tức giận! Mà chị Ngọc Dâu đứng bên cạnh cũng rất lo lắng. Hạ Từ Tình đối với chị Ngọc Dâu cười mỉm

"Thiếu gia, thiếu phu nhân đã trở về, ko có việc gì tôi xin quay trở về Lâm gia." Dương quản gia cung kính nói với Lâm Lập Phong.

"Khổ cực rồi." Lâm Lập Phong vẫn như cũ vẫn lạnh lùng. "Chị Ngọc Dâu chị cũng xuống phía dưới đi."

Hạ Từ Tình mất lạnh nhìn chị Ngọc Dâu và Dương quản gia rời đi, chính mình cũng đi lên lầu 2 trở về phòng.

Ngay tại thời điểm nàng đóng cửa, liền bị Lâm Lập Phong một tay đẩy cửa phòng. Sau một khắc, nàng đã bị hấn áp đảo trên giường.

"Anh muốn thế nào?" Hạ Từ Tình mất lạnh nhìn Lâm Lập Phong.

Lâm Lập Phong khinh miệt cười, "Tôi muốn thế nào sao? Nên hỏi là cô muốn thế nào chứ? Hạ Từ Tình! Cô nguyên một đêm hôm qua, ko về nhà, rốt cuộc là đã đi đâu?"

"Chuyện của tôi, ko cần anh để ý!" Hạ Từ Tình quay mặt qua chỗ khác.

"Cô đừng quên tôi là chồng cô!" Lâm Lập Phong thấp hạo.

"Vậy thì sao? Rất nhanh sẽ ko còn nữa!" Nàng lạnh như băng nói, lòng của nàng đều lạnh.

Hấn mạnh tay nắm lấy cổ nàng: "Trước khi chúng ta ly hôn, cả ngày cả đêm cô vẫn là nữ nhân của tôi! Hạ Từ Tình."

Hạ Từ Tình đối với hắn nói cười nhạt.

Hắn bỗng nhiên xé mở áo nàng, da thịt nàng trắng nõn lập tức hiện ra trước mắt hắn, Đôi tay ấm áp của hắn đặt lên cái cổ khô gò của nàng, nàng không khỏi cả người chấn động.

"Anh rốt cuộc muốn thế nào?" Đôi mắt trong suốt nhìn chằm chằm hắn

"Tôi hôm qua tên Khắc Just có chạm vào cô hay ko?" Đôi mắt đen láy của hắn chứa đựng nguy hiểm

"Anh ——!" Hạ Từ Tình một lúc chán nản. Rõ ràng hắn đã cho rằng tối hôm qua nàng cùng Khắc Just ở cùng một chỗ. Nàng vĩnh viễn cũng sẽ ko nói cho hắn, tối hôm qua nàng trở về nhà mẹ đẻ.

Hắn càng để ý chuyện nàng cùng Khắc Just ở chung, nàng sẽ hết lần này đến lần khác cùng Khắc Just dây dưa, nàng muốn làm hắn tức giận, muốn làm hắn phẫn nộ, muốn làm hắn phát điên!

Nói cùng nàng ly hôn sao?!Hắn hung hăng thương tổn lòng nàng, nàng cũng sẽ ko để hắn sống khá giả!

"Đúng! Hắn ta đối với tôi phi thường ôn nhu, tôi rất hưng phấn." Hạ Từ Tình lộ ra một nụ cười diễm lệ ôn nhu nói.

"Cô ——!" Lâm Lập Phong phẫn nộ mà giờ tay lên.

Hạ Từ Tình nhìn hắn giờ tay cao, ánh mắt căng thẳng, "Anh muốn đánh tôi? Đánh đi! Dù sao đây cũng ko phải là lần đầu tiên!"

Lâm Lập Phong cảm tức nàng, trước mắt bỗng dung hiện lên khuôn mặt bi thiết sưng đỏ. . . . . Hắn lắc đầu, đem ảo giác trong đầu bay đi.

Hắn trước đây thật sự đã từng đánh nàng sao?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44

Một đêm tình mê loạn

Lâm Lập Phong bỗng nhiên cảm thấy một trận đau đầu, hắn trở mình sang một bên, nhắm mắt lại, vỗ vỗ cái trán đang đau nhức. Vài ngày gần đây, trong đầu óc hắn luôn hiện lên vài hình ảnh ko rõ nét, mỗi khi hình ảnh xuất hiện, đầu hắn đều kịch liệt rất đau

"Lập phong, anh sao vậy?" Hạ Từ Tình nhìn Lâm Lập Phong vỗ cái trán, hình dạng rất thống khổ.

"Đầu anh rất đau!" Lâm Lập Phong thấp giọng

"Có muốn uống thuốc giảm đau hay ko?" Hạ Từ Tình lo lắng hỏi.

"Không cần." Hắn lắc đầu: "Nghỉ ngơi một chút là tốt rồi."

Bàn tay mềm mại của Hạ Từ Tình sờ lên trán Lâm Lập Phong, nhẹ nhàng mà xoa vùng trán xung quanh lông mày. Con đau đầu của Lâm Lập Phong nhờ những cái xoa nhẹ nhàng của nàng cũng giảm bớt.

Hắn chậm rãi mở mắt, chống lại ánh nhìn lo lắng của Hạ Từ Tình, có chút động lòng

"Cảm ơn em." Lâm Lập Phong khàn giọng mà nói.

Hạ Từ Tình thần nhiên cười.

"Anh nghỉ ngơi một chút đi." Nàng nói rồi định xoay người bỏ đi.

"Em muốn đi đâu?" Hắn lập tức kéo tay nàng.

Nàng kinh ngạc mà nhìn hắn, "Em đi ra ngoài ko phiền anh nghỉ ngơi a."

"Được, đến giờ ăn thì gọi." Hắn nhắm mắt lại.

Hạ Tử Tinh sẵn sàng giúp hắn đắp chăn.

"Tử tinh, anh ly hôn với em chỉ là vì ko muốn nhìn thấy em ko vui. Anh cũng ko muốn vướng bận em." Lâm Lập Phong nhắm mắt lại nói.

Hạ Tử Tinh cả người chấn động, "Em ko có ko vui."

"Nhưng anh thấy em ở bên cạnh anh xem chừng rất thống khổ."

Hạ Tử Tinh thở dài một hơi nói: "Em chỉ có chút khổ sở, vì anh dĩ nhiên ko nhớ rõ em."

"Anh xin lỗi, anh sẽ cố gắng nhớ." Lâm Lập Phong mở mắt nhìn nàng.

"Cảm ơn." Hạ Tử Tinh hạ đôi mắt, trong lòng rất kỳ vọng, mong muốn. Nàng biết rõ cái bệnh mất trí nhớ này rất khó nói, có người chỉ cần vài ngày, mấy tháng liền khôi phục trí nhớ. Có người thì cả đời đều ko cách nào khôi phục lại được.

"Em hiểu ko? Lòng anh lo lắng cả đời anh cũng sẽ ko nhớ đến chuyện lúc trước, anh ko muốn làm hại cả đời em." Trong mắt hắn toát ra ý ko muốn.

"Ko đâu... Anh ko nhớ được chuyện trước đây cũng ko sao. Chúng ta từ giờ trở đi có thể bắt đầu lại từ đầu." Hạ Tử Tinh chờ đợi nhìn Lâm Lập Phong.

Lâm Lập Phong nhìn cặp mắt chờ đợi kia của nàng, thực sự không đành lòng cự tuyệt. Thế nhưng, sâu trong đáy lòng hắn đối với nàng thật sự có cảm giác á. Mà phần cảm giác này làm sao mà bồi đắp được chứ?

Hắn lúc này trong lòng chỉ yêu Dư Tuyết Lâm, căn bản không có nửa điểm khe hở để có thể lưu nàng á. Lời nói tàn nhẫn như vậy, thử hỏi hắn làm sao nói?

Thế nhưng vừa nghĩ đến việc đem Hạ Tử Tinh từ bên người đẩy ra, hắn trong lòng lại một trận không muốn!

Hắn rốt cuộc là làm sao vậy? Yêu một người lại muốn chiếm hữu một người khác!

Hắn từ lúc nào đã trở nên chán chường như vậy?

Đầu của hắn lại phát nhức! Tay hắn một lần nữa lại xoa lên trán, lông mày nhíu chặt.

"Làm sao vậy? Lại đau đầu rồi?" Hạ Tử Tinh một trận khăn trương.

"Cho anh một chút thời gian. Anh sẽ suy nghĩ lại." Lâm Lập Phong nhắm mắt lại thấp giọng nói.

Có phương pháp nào có thể vẹn toàn đôi đường hay ko?

"Được rồi, anh nghỉ ngơi đi." Hạ Tử Tinh thất vọng mà vì hắn đóng cửa lại, một mình đi tới hoa viên.

Khí trời đã dần dần biến nhiệt liêu. Mùa hè sắp tới! Thế nhưng lòng của nàng vì sao sẽ như vậy băng lãnh chứ?

Vừa nghĩ đến thời gian của mình và Lâm Lập Phong sắp tới, nàng lại cảm giác trước mắt là một mảng đen tối! Ko thể nhìn thấy được tương lai!

Hắn trong lòng chỉ yêu Dư Tuyết Lâm thôi sao? Hắn trong lòng chỉ yêu một người Dư Tuyết Lâm thôi sao? Có lúc, nàng muốn biết, nàng thật ra ở bên cạnh hắn để làm gì chứ?

Tâm hắn cũng ko có nàng, nàng còn ở nơi này đau khổ dây dưa làm chi? Có lẽ thành toàn cho hắn cùng Dư Tuyết Lâm cũng tốt. Tuy rằng nàng rất thống khổ, nhưng... ít ra... Hắn cũng vui vẻ!

Ba người thống khổ, chỉ bằng chỉ cần một mình nàng thống khổ?

Nàng tựa trên ghế, nhắm đôi mắt đau khổ lại, nàng muốn đánh giá lại quan hệ của bọn họ một chút. Nên rời đi hay ở lại, nàng cần phải xác định lại, ko đúng sao?

Nàng muốn làm cái xác định này, cho dù nó rất thống khổ!

Đã đến giờ cơm rồi, Hạ Tử Tinh đi tới gian phòng, nhìn thấy Lâm Lập Phong đang nhắm mắt lại, mày kiếm kiên nghị, mũi cao, trán rộng, tất cả đều biểu hiện lên khí chất anh tuấn của hắn.

Nàng kim lòng không được mà xoa đôi mày kiếm, nhưng phát hiện lòng bàn tay mình nóng lên. (Bắt quả tang Tinh ti ăn trộm đậu hủ!)

Nàng thất kinh! Tay xoa lên khuôn mặt Lập Phong, rất nóng! Hắn hiển nhiên phát sốt rồi! Nàng vội đi xuống lầu dưới tìm chị Ngọc Dâu.

"Chị Ngọc Dâu, có thuốc hạ sốt ko, Lập Phong phát sốt rồi."

"Có, có." Chị Ngọc Dâu vội vã tìm tủ thuốc lấy ra thuốc hạ sốt. "Có cần phải kêu bác sĩ gia đình đến ko?"

"Tạm thời thì ko, chờ xem tình hình như thế nào rồi hãy gọi."

Hạ Từ Tình và chị Ngọc Dâu hợp lực cho Lâm lập Phong uống thuốc, hần mờ mịt lại một lần nữa mê man

Hạ Từ Tình ngồi xuống một bên giường dùng chiếc khăn lạnh đắp lên trán hần, cả đêm an vị tại bên người hần, chăm sóc hần

Nàng nhìn về mặt hần ngủ say, mi đóng chặt, khuôn mặt đỏ bừng, hần hiện tại chắc là rất khó chịu

Nàng đem trán mình áp lên trán hần, cảm nhận sự ấm áp của hần, hấp thụ mùi đặc biệt trên người hần. Bọn họ đã bao nhiêu ngày chưa từng gần gũi với nhau rồi?

Hình như tính từ lúc nàng mất đi đứa con, bọn họ đã rơi vào cục diện bế tắc .2 tháng rồi, bọn họ đã có 2 tháng chưa từng gần gũi nhau

Hoài niệm lại những ngày trước đây! Tuy rằng cũng không thể nói rõ là rất ngọt ngào, ... ít nhất ...bọn họ cũng rất hạnh phúc! Còn hiện tại bọn họ chỉ như hai người xa lạ

Rõ ràng nàng là vợ hần, nhưng hiện tại khoảng cách giữa bọn họ lại là biển rộng mênh mông!Ko ai dám bước qua!

Hạ Từ Tình cúi người xuống nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt hần,từ mũi, con mắt,đến cái trán, nàng tình té mà hôn hần, lưu luyến không rời rồi hôn nhẹ lên môi bạc của Lập phong

Bỗng nhiên một đôi tay có lực ôm trọn vòng eo của nàng, nàng thoáng cái đã nằm trong ngực Lập Phong. Sau một khắc, môi của nàng đã bị môi của hần thôn tính, hần nhiệt liệt mà hôn môi nàng

Hạ Từ Tình ưm một tiếng, đầu lưỡi hần đã thuận tiện xâm chiếm miệng nàng rồi

Cái ôm quen thuộc, mùi quen thuộc, nụ hôn quen thuộc,tất cả đều phẳng phát trở về. Tay nàng vây quanh cổ hần, nhiệt liệt cùng hần giao triền.Mặc kệ có đúng hay ko chỉ là một giấc mộng, mặc kệ có đúng hay không chỉ là một trò chơi,nàng cũng ko muốn tỉnh lại

Nếu như cần đánh đổi lấy một đêm tình này, nàng cũng nguyện ý sẽ đánh đổi bằng tất cả mọi vật nàng sở hữu!

Bởi vì nàng thực sự rất thương hần! Nàng quả thực đã yêu hần quá sâu rồi!

Hiện thế lương mẫu

Khi tất cả tình cảm mãnh liệt đã qua đi,đôi mắt của Hạ từ Tình một lần nữa từ mê huyền lại trở về với hiện thực.Nàng nhìn nam nhân bên người, thân thể hần to lớn khiến nàng mê luyến,khuôn mặt tuấn tú của hần khiến nàng mê muội.

Nhưng nàng biết rõ , mộng đẹp như vậy sẽ ko tồn tại lâu.Chờ ngày mai hần tỉnh dậy, tất cả triền miên đêm nay trong đầu hần sẽ biến mất ko còn vết tích.

Nàng lưu luyến ko rời, ở miệng hần hôn một cái thật sâu, sau đó lại vào toilet tắm rửa

Khi đi ra, nàng mang theo một tấm khăn mặt nhẹ nhàng lau than thể hần, rồi cẩn thận giúp hần mặc áo ngủ vào cho thoải mái

Sau khi tất cả đều đã chuẩn bị ổn thỏa, nàng nằm xuống bên cạnh hần,ôm lấy eo hần, cùng hần chìm sâu vào giấc ngủ.Nàng biết rõ sau đêm nay, nàng sẽ ko còn cơ hội nào, ôm hần ngủ như vậy nữa.

Nàng vùi đầu vào ngực hần, hấp thụ mùi hương trên người hần, chậm rãi nhắm mắt lại

Sáng sớm, khi Lâm Lập Phong tỉnh lại, hần cảm thấy đầu mình còn có điểm hơi nhưng nhức,lại cảm thấy toàn thân vô lực.

Nhìn lại áo ngủ trên người mình, hần có điểm kinh ngạc. Từ lúc nào mà bọn người hầu đã giúp hần thay áo

Tôi hôm qua hần đã ngủ khá sâu, ngủ liền một mạch khi tỉnh dậy đã là lúc sáng sớm

Ngủ như vậy , hần đã gặp một giấc mộng!Ở trong mơ, hần đã đem Hạ từ Tình áp đảo trên giường. . . . . có đúng hay không hần đã bắt đầu khát vọng nàng rồi?Tại sao lại thấy mộng xuân như vậy?

Mà giấc mộng này cũng quá chân thật đi, mũi hần đến tận bây giờ vẫn còn cảm thấy mùi của Hạ từ Tình vây quanh.

Hần điều không phải chỉ yêu mình Dư Tuyết Lâm sao?Tại sao ko đối với nàng có cái loại huyền tưởng này? Trái lại đối với Hạ từ Tình hần lại rục rịch chứ!?

Hần cũng ko rõ nữa!Tại trí nhớ sâu nhất của hần, hần yêu chính là Dư Tuyết Lâm . Nhưng vì sao mỗi khi nhìn Hạ từ Tình, hần đều cảm thấy nàng hấp dẫn mình thật sâu?

đối mặt với hai nữ nhân này, hần vẫn làm theo cảm nhận của lòng mình,vẫn làm theo cảm giác của chính mình

Nhưng hiểu kì thay, hấn yêu Dư Tuyết Lâm nhưng đối với Hạ tử Tinh, hấn lại động lòng

Hạ Tử Tinh là vợ hấn, hấn nên chăm sóc cho nàng , có lẽ đúng hơn! Nhưng vừa suy nghĩ đến việc đem hình ảnh của Dư Tuyết Lâm trong lòng gờ bỏ,tâm hấn liền cảm thấy mơ hồ đau, thật luyến tiếc!

Nhưng nếu đem hạ tử Tinh bên người đẩy ra, tâm hấn cũng đồng dạng đau đớn

Đối mặt với việc yêu 2 người, hấn phải giải quyết ra sao!!?Thiên vị người này thì đối với người kia lại ko tốt

Vài ngày sau, hấn sẽ đi Cao Phong ở bên Pháp, đại khái sẽ phải đi một tuần. Có lẽ hấn nên tận dụng khoảng thời gian một tuần này để suy nghĩ cho kĩ

Lúc này, cửa phòng lại đẩy ra, Hạ Tử Tinh đi vào, trong tay đang cầm một cái khay. Nàng ý cười dịu dàng mà đến gần hấn, nhẹ nhàng đặt tay lên trán Lập phong, "Hình như đã hạ sốt rồi."

"Anh tối qua phát sốt sao?" Trách không được,hấn tối qua cảm giác mơ mơ màng màng phủ đầy mặt.

"Anh tối hôm qua có chút nóng. Hiện tại ko còn gì đáng ngại rồi." Nàng nói đem một chén nước và thuốc đưa cho hấn."Uống thuốc đi! Rất nhanh sẽ khỏi."

Lâm Lập Phong nghe lời đem thuốc uống."Cảm ơn em, anh nghĩ anh phải đi làm rồi."

"Anh còn đang bệnh, ngày hôm nay đừng đi!!."

Miệng hấn im một lúc, nói: "Không sao_."

Hạ Tử Tinh cứng rần cười, "Anh sẽ phát sốt nhiều lần _tốt nhất anh nên chú ý đến bản thân một chút."

"Anh rõ rồi."

Ở văn phòng làm việc đến tận trưa, Lâm Lập Phong lại một lần cảm thấy đầu mình đau nhức, sờ sờ cái trán, cảm giác có chút nóng. Hấn lại lên cơn sốt rồi. Hấn nhắm mắt, chống đầu dườn thân

Bỗng nhiên có một mùi thơm ngát từ xa bay lại, hấn mở mắt, nhìn Hạ Tử Tinh ăn mặc toàn thân trắng nõn, thật giống như tiên nữ giáng trần.

Nàng điều đặc sinh tưng đi tới trước mặt hấn, lo lắng hỏi: "Lại khó chịu sao?"

Hấn miễn cưỡng cười, "Xem ra cũng ko tốt lắm."

"Chờ em một chút em lấy ít nước." Hạ Tử Tinh đem thuốc hạ sốt đưa tới trước mặt hấn, xoay người rồi đi

Lâm Lập Phong nhìn bóng dáng nàng rời đi, không khỏi trở mắt . Nàng có ý đến đây là vì mình?Đúng là một nữ nhân hiền lành!

Một lúc sau, Hạ tử Tinh cũng cầm một ly nước đến, đem thuốc nhét vào tay hấn, "Mau uống thuốc đi."

Nhìn Lâm lập Phong ngoan ngoãn đem thuốc uống, Hạ Tử Tinh mới lộ ra một nụ cười mỉm dễ chịu

"Nếu như anh uống thuốc này mà còn ko hạ sốt,ko chừng là bị bệnh rồi."

"Ko có việc gì đâu _." Lâm Lập Phong trấn an.

"Em nghe Tiểu Quân nói, 2 ngày nữa anh sẽ bay sang Pháp đi Cao Phong, nếu bị bệnh thì ko tốt rồi."

"Ko sao mà." Lâm Lập Phong khinh cười.

"Em có đem theo bữa trưa đến, anh qua sô fa bên kia ngồi một chút,em đi ra ngoài kêu người mang đến." Hạ Tử Tinh dứt lời, xoay người đi ra ngoài.

Lâm Lập Phong ngồi vào sô pha, ngực cảm thấy thật ấm áp. Nữ nhân này đúng là người có tính chất “hiền thê lương mẫu” đặc biệt! (*vợ ngoan mẹ hiền)

Hạ Tử Tinh đem bữa trưa đặt lên bàn trà trước mặt sofa, trước mặt bày ra một đĩa cá hoa quế nhỏ, một đĩa sườn kho,một đĩa cải thìa, còn có một bát canh thuốc.

Nàng đưa cho hấn một chén canh, "Uống canh này trước khi ăn, thân thể sẽ khỏe mạnh."

Hấn hé miệng cười, "Trước đây em cũng thường đưa cơm cho anh sao?"

"Cũng ko phải , hôm nay là lần đầu tiên." Hạ Tử Tinh có điểm không có ý tứ mà nói.

"Xem ra anh là “bệnh nhân gấp phúc” rồi!" Lâm Lập Phong vui đùa nói.

"Nếu như anh thích, mỗi ngày em đều sẽ đem bữa trưa đến."

"Vậy thì khổ cực em rồi!" Lâm Lập Phong miệng nói vậy nhưng ngực lại rất ấm áp. Hắn càng ngày càng nghĩ người vợ này rất tốt!

"Ko đâu, em ko cực!! chỉ cần mỗi ngày anh ko chán ghét khi thấy em là được." Hạ Tử Tinh đỏ mặt nói. Nếu như mỗi ngày đều có thể thấy hắn, nàng rất nguyện ý ngày nào cũng đem cơm

"Ko hay đâu!! Anh thật sự ko muốn em mệt." Lâm Lập Phong kiên trì.

"Như vậy đi, một tuần 2 lần hay 3 lần được chứ." Hạ Tử Tinh đề nghị.

Lâm Lập Phong nhìn Hạ tử Tinh kiên trì như vậy cũng gật đầu đồng ý

Bọn họ cùng nhau sống vai ăn cơm, Hạ Tử Tinh thỉnh thoảng gấp cho Lâm Lập Phong chút rau, thịt, ôn nhu săn sóc. Lâm Lập Phong cũng cho gấp cho nàng chút rau, nhìn vào phi thường ấm áp

Mà một màn này lại vừa vắn ròi vào tầm mắt của Dư Tuyết Lâm đang đứng ngoài cửa. Nàng trừng lớn con mắt tròn tròn, lửa phẫn nộ hiện rõ trong mắt.

Không nghĩ tới ngày hôm nay buổi trưa cố ý tìm đến Lâm lập phong rủ đi ăn, dĩ nhiên lại thấy một màn chói mắt như thế! Lâm Lập Phong ko phải đã quên Hạ tử Tinh rồi sao? Lúc nào bọn họ lại trở nên tốt như vậy?

Chẳng lẽ là bởi vì nguyên nhân ở cùng nhà sao? Bọn họ ngày đêm gặp mặt, nên dễ dàng sản sinh tình cảm? Hay chính vì trong lòng Lâm Lập Phong đã bắt đầu nảy mầm tình cảm của Hạ Tử Tinh? Dù sao trong nửa năm bọn họ làm vợ chồng kia, ít ra cũng có chút cảm tình

Lẽ nào tình cảm của Lâm lập Phong đối với Hạ Tử Tinh đã có chút thức tỉnh?

Không được! Nàng phải tìm cách ko cho bọn họ có cơ hội ở gần nhau. Nàng phải tách bọn họ ra, mặc kệ là dùng cách thức gì, bọn họ nhất định phải rời xa nhau

Nàng vừa nghe nhân viên Lâm Lập Phong nói, qua 2 ngày nữa hắn sẽ đến Pháp dự họp, thời gian đại khái là một tuần.

Nàng có thể nắm lấy cơ hội này tiếp cận Lâm Lập Phong. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45

Không nên bỏ em lại

Sáng sớm hôm nay, Lâm Lập Phong sẽ đến Pháp. Hành lý của hắn từ tối hôm qua đã được Hạ Tử Tinh thu xếp ổn thỏa, đặt lên xe

Mà Lâm Lập Phong dự họp lần này ít nhất cũng phải một tuần mới về. Hạ Tử Tinh mê say mà nhìn bóng lưng cao ngất của Lâm Lập Phong, trong lòng cảm giác mất mát phi thường dày đặc.

Hắn phải rời khỏi nàng rồi, rồi đi một tuần, thời gian lâu như vậy. Nàng luyến tiếc a! Từ khi bọn họ kết hôn tới nay, hắn cũng chưa từng rời nàng quá lâu. Tuy rằng trong nửa năm hôn nhân có nhiều lần khắc khẩu, có nhiều hiểu lầm, có nhiều lần giận giữ lạnh nhạt, nhưng chưa lần nào rời xa nhau!

Lần này rời đi, tâm tính thiện lương của Hạ Tử Tinh muốn thời gian ít đi! Thật vắng vẻ!

Lâm Lập Phong quay người nhìn lại Hạ Tử Tinh, phát hiện trong mắt nàng có tia ko muốn. Tim hắn thoáng chốc đập nhanh_!

Tại khoảnh khắc chia lìa này, hắn dĩ nhiên có loại xúc động muốn mang nàng đi cùng

Hắn ko muốn thấy nàng u buồn, khổ sở!

Thuận theo lý thuyết hắn đi dự họp, có thể mang theo phu nhân cùng đi. Nhưng hắn muốn rõ ràng tâm hắn, hắn muốn mượn mấy ngày ở Pháp để ngắm rõ người trong lòng hắn là ai? Hắn rốt cuộc phải ở bên ai suốt đời?

Hắn không muốn phải gặp cảnh ở trước mặt 2 nữ nhân đều bồi hồi, hắn không muốn song song thương tổn hai nữ nhân. Nếu như chỉ có thể lựa chọn một người, hắn mong muốn có thể lựa chọn người mình yêu nhất.

Mà hấn hiện tại hấn đã phân không rõ người trong lòng mình là ai? Vậy cứ qua bên đó rồi quyết định đi

"Anh phải đi, em phải biết tự chăm sóc bản thân mình." Lâm Lập Phong tươi cười ôn nhu với nàng

"Anh cũng phải chăm sóc bản thân, hiện tại đang là mùa đông!! Chú ý nhớ giữ ấm" Hạ Tử Tình chăm chú ngưng mắt nhìn hấn, đôi mắt trong suốt bắt đầu ngấn nước. Nàng biết chính mình ko thể kiềm nước mắt được nữa.

"Gặp lại." Hấn hướng nàng vẫy vẫy tay

"Gặp lại." Nàng dờ dẩn nhìn về phía hấn vẫy vẫy tay.

Lâm Lập Phong xoay người bỏ đi, từng bước từng bước xa dần. Nàng rớt cục nhện ko nổi liền từ đằng sau chạy đến ôm hấn

Lâm Lập Phong đứng ngây một chỗ, động cũng ko dám động.

"Ko nên bỏ em lại có được ko?" Nàng thấp giọng lẩm bẩm, thanh âm nghẹn ngào

"Từ tình. . . . ."

"Mang em đi cùng a, em muốn đi cùng anh." Nàng thấp giọng nói cầu xin hấn

Lâm Lập Phong nhắm mắt lại, cảm thụ cảm xúc trong lòng mình, có chút hít thở ko thông. Hấn tự nhủ với mình ko được nhẹ dạ, ko được vì chuyện nhỏ này mà đổi ý

"Em sẽ rất yên lặng, sẽ ko quấy rối anh làm việc _." Hạ Tử Tình cam đoan.

Lâm Lập Phong thở sâu một hơi, lực mạnh đen nàng giật lại, sau đó nhìn nàng nói: "Lần này sợ rằng không được, em cứ ở nhà chờ anh đi."

Hạ Tử Tình tâm lạnh ngắt, hấn ko muốn đem nàng đi. Nước mắt thương tâm lập tức tràn mi, không muốn để hấn thấy mình rơi lệ, nàng lập tức ôm mặt bỏ chạy về phòng

Lâm Lập Phong nhìn nàng bóng dáng nàng vội vã rời đi

"Thiếu gia, thiếu phu nhân rất yêu cầu. Ai cũng có thể nhìn ra. Tại sao cậu lại ko biết quý trọng nàng?" Chị Ngọc Dâu thấy Lâm lập Phong vô tình liền nhìn ra phía sau

"Tôi biết rõ."

"Cậu biết rõ, tại sao lại đối đãi nàng như vậy? Nàng đau khổ cầu xin cậu, cậu lại vô tình như vậy! Theo lý thuyết, cậu xuất ngoại có thể mang nàng cùng đi _."

"Tôi tự có đạo lý của mình."

"Ko muốn nói cho tôi biết cậu muốn đem cái người phụ nữ tên Dư Tuyết Lâm kia đi mà thôi." Chị Ngọc Dâu hừ lạnh

Lâm Lập Phong khó hiểu được mà nhìn chị Ngọc Dâu, "Tại sao chị và Dương Vũ cũng đều ko thích Dư Tuyết Lâm?"

"Bởi vì nàng là một nữ nhân giả dối!" Chị Ngọc Dâu khinh bỉ.

"Đó là do chị ko biết nàng"

"Là cậu ko biết nàng! Thiếu gia! Nàng là người giả dối. Cậu ko nên bị bề ngoài của nàng lừa dối" Chị Ngọc Dâu nhắc nhở hấn

"Tôi biết." Lâm Lập Phong gật đầu, "Tôi rời nhà mấy ngày nay, chuyện nhà mong chị chăm sóc."

Kỳ thực, hấn muốn nói, nhờ nàng chăm sóc tốt Hạ tử Tình. Thế nhưng lời nói vừa đến đầu miệng đã thay đổi

"Dạ vâng. Thiếu gia, thuận buồm xuôi gió!"

Lâm Lập Phong hướng ngọc chị dâu gật đầu, ngẩng đầu nhìn về phía phòng Hạ tử Tình. Một lúc lâu, hấn mới lưu luyến ko rời khỏi mà xoay người đi.

Hạ Tử Tình tựa ở bên cửa sổ nhìn bóng lưng hấn xa dần, nước mắt khổ sở lại ngấn đầy viền mắt

Vì sao không muốn mang nàng cùng đi? Chiếu đạo lý, ko phải đi cao phong sẽ hấn có thể mang vợ cùng đi được sao!!? _ . Tại sao hấn ko mang nàng đi chứ? Lê nào muốn dẫn Dư Tuyết Lâm đi?

Nàng nhắm mắt lại, tùy ý cho nước mắt chảy xuống mặt. Nếu như yêu một người thống khổ như vậy, nàng có thể lựa chọn ko yêu được ko?

Khi Lâm Lập Phong cùng tiểu quân an tọa trên máy bay, hắn thấy trên khoang hạng nhất đi vào một bóng dáng nữ nhân nhìn quen quen , định nhìn nhìn lại, dĩ nhiên là Dư Tuyết Lâm

Hắn vẻ mặt kinh ngạc! Hắn đến Pháp họp chuyện căn bản không có cùng dư tuyết oánh nói qua,vì sao lại gặp nàng ở chỗ này?

Lâm Lập Phong nhìn về phía tiểu quân, tiểu quân cũng vẻ mặt kinh ngạc.

Lâm Lập Phong mày kiếm vừa nhíu, xem ra là do những nhân viên khác nói cho nàng. Hắn đột nhiên cảm thấy rất tức giận!

"Tiểu quân, tôi có thể đổi vị trí với anh được ko?" Dư tuyết Lâm tươi cười đầy mặt nói với Tiểu Quân

Tiểu quân bất đắc dĩ đứng lên đem vị trí đưa cho Dư Tuyết Lâm. Nói thật, hắn rất không thích cái nữ nhân này! Chuyện trước đây, nàng vứt bỏ tổng giám đốc, hắn tận mắt đã được chứng kiến! Hiện tại nàng thừa dịp tổng giám đốc mất trí nhớ, lại một lần nữa, đánh vào tổng giám đốc, thật chẳng liêm sỉ

Ngược lại, Lâm thái thái so với nàng hơn hẳn, đáng tiếc tổng giám đốc lại đem chuyện lúc trước của bọn họ quên sạch!

Thực sự là ông trời trêu đùa!

"Lập phong,thật hay quá!Anh cũng đi Pháp?" Dư tuyết ý cười dịu dàng, nhìn Lâm Lập Phong vẻ mặt vô tội

"Đúng vậy,em cũng đi pháp sao?Hay quá" Lâm Lập Phong cũng không vạch trần nàng.

"Đúng vậy.em đi thăm hỏi bạn bè, tiện thể mua sắm luôn." Nàng trả lời gọn

"Nga, vậy sao?" Lâm Lập Phong vunglông mày lên.

"Anh qua bên đó làm việc sao? Lập phong."

"Đúng, anh đi Cao Phong Sẻ. Lâm Lập Phong rất thành thật nói cho nàng.

"Vậy phải đi mấy ngày?"

"Đại khái 2 ngày."

"Thời gian còn lại,chúng ta có thể cùng đi ko?" Dư tuyết Lâm gần kề hắn, phà khí nói

"Anh sẽ thu xếp thời gian sau đó sẽ tìm em." Lâm Lập Phong hướng dư tuyết Lâm cười khinh.

"Tốt,em chờ anh." Dư tuyết Lâm cười quyến rũ

Lâm Lập Phong nhìn dư tuyết Lâm, bỗng nhiên nhận thấy nữ nhân này thật dối trá! Thế nào trước đây hắn nhìn không thấy chứ?

Rõ ràng là tận lực theo hắn đến, còn muốn làm bộ? Hắn trái lại thích nàng minh bạch nói rõ cho hắn, nàng vì hắn tới. Như vậy, hắn sẽ cảm thấy nàng khả ái! Mà cũng ko phát hiện ra sự “Dối trá” của nàng

Có lẽ, hắn thực sự cần mở to hai mắt nhìn nàng rốt cuộc là người như thế nào?

Dư Tuyết Lâm tồn tại trong lòng hắn trước đây, rõ ràng đã thay đổi rồi!!

Ngẫu ngộ tan nát cõi lòng

Sau khi Lâm Lập Phong vừa rời đi, Hạ Từ Tinh liền nhận được điện thoại của Khắc Just. Khắc Just mời nàng cùng đi Châu Âu tuyên truyền cho bộ sưu tập mùa xuân của họ

Hạ Từ Tinh nguyên bản muốn cự tuyệt hắn _nhưng lại nghĩ đến việc đi Châu Âu thế nào cũng sẽ ghé Pháp. Theo thời gian , thuận tiện nàng có thể gặp Lâm Lập phong một chút

Trạm thứ nhất của buổi tuyên truyền là Anh quốc, ở Anh quốc chừng 2 ngày thì đặt chân đến pháp.Ở Pháp tuyên truyền hoàn thành xong,vẫn còn dư được nửa ngày.

Hạ Từ Tinh phi thường vui vẻ theo sát khắc Just nói: "Khắc Just, em muốn đi thăm 1 người bạn”

“Thăm 1 người bạn sao?"

"Đúng vậy.Tôi có một người bạn cũng vừa đến Pháp."

"Anh cũng muốn đi ra ngoài một chút. Chúng ta cùng đi luôn." Khắc Just vẻ mặt tươi cười.

"Chuyện này sợ rằng ko hay." Hạ Tử Tinh lập tức cự tuyệt hẳn. Nàng không muốn Khắc Just biết nàng đi tìm Lâm Lập Phong. Nàng biết rõ bọn họ mỗi lần gặp mặt đều đối chọi gay gắt. Nàng không muốn bọn họ gặp mặt lại phát sinh xung đột.

Khắc Just nghe nàng nói như vậy, đôi mắt lập tức buồn bã thất sắc. Nhìn Hạ Tử Tinh như hồ điệp mê hoa bỏ đi, hẳn rất thất vọng.

Dù cho hiện tại Lâm Lập Phong đã quên nàng, nàng vẫn đối với hắn một mực khẳng khái. Ngay cả nửa điểm cơ hội cũng không chịu cho hắn.

Lòng của nàng kín không kẽ hở, hẳn muốn xâm lấn thật đúng là khó

Hạ Tử Tinh biết Lâm Lập Phong ngủ lại tại khách sạn Đế quốc. Nàng muốn cho Lâm Lập Phong một phen bất ngờ nên ko gọi điện thoại trước cho hắn.

Khi nàng vừa đi đến đường lớn của khách sạn Đế quốc liền gặp Tiểu Quân. Hạ Tử Tinh phi thường vui vẻ mà đi lại chỗ hắn.

"Tiểu quân, lập phong có ở đây chứ?" Hạ Tử Tinh vẻ mặt tươi cười mà đi tới trước mặt Tiểu Quân. Không ngờ vừa mới đến nàng đã gặp được quý nhân rồi. Tiểu quân ở khách sạn này, Lâm Lập Phong hẳn cũng là ở khách sạn này

Tiểu quân thấy Hạ Tử Tinh liền biến sắc, không nghĩ tới Hạ Tử Tinh cũng tới Pháp. Mà lúc này tổng giám đốc cũng vừa vận cùng Dư Tuyết Lâm đến nhà hàng ăn. . . . . Sự việc phát sinh quá đột biến

Hắn trong não trống rỗng, luống cuống vạn phần. Hắn suy nghĩ một chút, nhìn Hạ Tử Tinh nói: "Tổng giám đốc vừa vận đi ra, ko bằng chị ở trong phòng chờ hắn."

"Cúng tốt, anh có chìa khóa chứ?"

"Tôi đến quầy tiếp tân lấy chìa khóa. Chị ở chỗ này chờ tôi một chút."

"Được."

Tiểu quân nhìn Hạ Tử Tinh bằng ánh mắt "Xin lỗi", lừa dối nàng thật sự là hắn bất đắc dĩ.

Hạ Tử Tinh ngồi ở tiền sảnh khách sạn chờ Tiểu Quân, nàng nhìn chung quanh tiền sảnh đều được trang hoàng theo phong cách cổ điển nhưng phi thường tao nhã, Mỗi một vật ở đây đều rất cổ kính thoát nhìn như bọn chúng đều có lịch sử riêng của mình

Đang nhìn thất thần, nàng nghe được âm thanh quen thuộc: "Những thứ kia ăn ngon thật a." (hô hô...Phong ca chết rồi nhé!!)

"Có khỏe không."

"Đợi lát nữa chúng ta đi đâu mua sắm nha?"

"Em thích là được."

Hạ Tử Tinh chậm rãi xoay người sang chỗ khác, lập tức gặp Lâm Lập Phong bốn mắt nhìn nhau. Nàng nhìn thấy tay hắn khoát lên người Dư Tuyết Lâm đến gần gần cả người. Lâm Lập Phong cũng gần gần cả người.

Thời gian hình như chợt dừng lại! Tại ko gian này hình như chỉ có Hạ Tử Tinh , Lâm Lập Phong cùng Dư Tuyết Lâm

Hạ Tử Tinh nhìn Dư Tuyết Lâm vẻ mặt hạnh phúc, nàng biết lòng mình đang vỡ vụn

Hắn không chịu mang nàng đến Pháp, là bởi vì hắn muốn dẫn dư tuyết Lâm đi! Nàng lại đau khổ cầu xin hắn? Nàng đột nhiên nghĩ đến mình thật ngốc, thật ngốc!

Ở trong lòng hắn, nàng vĩnh viễn cũng không bằng nửa phần Dư Tuyết Lâm!

Nước mắt thương tâm tràn mi, nàng kiềm chế ko được để nước mắt chảy ra.

"Đây là nguyên nhân khiến anh ko dẫn tôi theo?" Hạ Tử Tinh cúi đầu hỏi Lâm Lập Phong

Lâm Lập Phong một tay buông Dư Tuyết Lâm, đi đến cạnh Hạ Tử Tinh giải thích: "Ko phải , bọn anh chỉ là ngẫu nhiên gặp mặt."

"Ngẫu nhiên gặp mặt? Tôi đây đến Pháp tìm anh cũng là là ngẫu nhiên gặp mặt, Lâm Lập Phong!" Hạ Tử Tinh căn bản đã ko còn tin tưởng

Nàng đứng lên bước ra ngoài. Nếu còn ở chỗ này, nàng nhất định sẽ ko kiềm chế được chính mình. Nàng không muốn ở trước mặt Dư Tuyết Lâm rồi lệ! Lại càng ko muốn ở trước mặt Dư Tuyết Lâm tỏ ra yếu thế

Lâm Lập Phong lập tức đuổi theo , kéo tay nàng: "Tử tinh, em hãy nghe anh nói, bọn anh chỉ là trùng hợp gặp nhau mà thôi. Cũng không phải như em nghĩ đâu!"

Hạ Từ Tình lực mạnh bỏ qua tay hắn: "Buông!"

"Từ tình. . . . ." Lâm Lập Phong u buồn mà nhìn nàng,

"Anh ko phải muốn cùng nàng đi dạo phố sao? Nhanh đi a! Tôi ko quấy rối các người nữa!" Hạ Từ Tình nói như ném, ko lưu tình chút nào liền rời đi.

"Từ tình ——" Lâm Lập Phong muốn đuổi theo, nhưng đã bị Dư Tuyết Lâm ở phía sau giật tay kéo lại

Lâm Lập Phong xoay người lại nhìn về phía dư tuyết Lâm, chỉ thấy nàng con mắt hồng hồng nhìn hắn, thương cảm hề hề _.

"Lập phong, anh hiện tại nói gì cũng vô dụng_. Nàng hiện tại đang tức giận, chờ nàng hết tức giận rồi ,giải thích cũng ko trễ." Dư tuyết Lâm lời khéo tay Lâm Lập Phong

Lâm Lập Phong thở dài một hơi, bỏ qua tay nàng, băng lãnh nghiêm mặt rời đi. Dư tuyết Lâm nhìn bóng lưng Lâm Lập phong bỏ đi, ngực xuống dốc không phanh. Cuộc chiến của nàng với Hạ Từ tình hiện tại xem ra là nàng đã thắng một trận, nhưng nàng cũng khó giữ kết quả thắng cuộc này được lâu

Bởi vì nàng biết rõ trong lòng Lâm Lập Phong, Hạ Từ Tình vẫn tồn tại, hơn nữa địa vị lại ko nhỏ! Chỉ cần nàng hơi chút thả lỏng, Lâm Lập Phong sẽ trở lại bên người Hạ Từ Tình ngay!

Hạ Từ Tình chạy một mạch ra ngoài,nàng vẫn chạy, vẫn chạy. . . . . Vẫn chạy tới khi bản thân cảm thấy mệt mỏi, thở hổn hển mới dừng lại.

Nàng ngồi xuống một bên đài phun nước,đem hai tay úp mặt khóc. Hắn không chịu mang nàng đến Pháp,nàng biết hắn kỳ thực mong chờ đem Dư Tuyết Lâm cùng đi.

Nàng là cái gì? Nàng là vợ hắn, hắn đến Pháp dự họp cao phong sẽ, dĩ nhiên không mang theo nàng,lại mang dư tuyết Lâm đến?

Lúc đó, nàng còn đau khổ cầu xin hắn. . . . . Giờ nghĩ tới, nàng cảm thấy lòng tự trọng bị hao tổn

Hắn dĩ nhiên đối đãi nàng như vậy! Hắn dĩ nhiên đối đãi nàng như vậy!

Nàng đau lòng đến cực điểm! Lâm Lập Phong,tôi yêu anh như vậy, tôi đã làm cái gì?Ngày hôm nay rơi vào kết cục này là do nàng tự gánh lấy! Nàng không nên thương hắn! Nàng không nên yêu cái người đáng lẽ ra nàng nên hận!

Nàng sai rồi!Hôn nhân của bọn họ chẳng qua chỉ là một bản hôn ước lệch lạc!Mà tình yêu của nàng giành cho hắn càng làm cho cái bản hôn ước lệch lạc này kéo dài!

Nàng đáng đời _! Nàng đáng đời _! Nàng ko thể trách ai được!

Nàng thật ngây thơ, thái choáng váng! Nàng cho rằng nàng có thể cùng hắn sống cả đời! Nàng cho rằng tình yêu của nàng có thể làm hắn thay đổi!

Kỳ thực tất cả đều do nàng đơn phương tình nguyện!

Những ngày trước đây thì ra cũng chỉ là 1 giấc mộng, hiện tại mộng dứt, nàng cũng nên tỉnh lại rồi

"Từ tình,Sao em lại ở đây?" Một âm thanh kinh ngạc bỗng nhiên vang bên tai nàng

Hạ Từ Tình ngược con mắt sung đỏ, thấy khắc Just đang ngồi xổm trước mặt nàng. Khắc Just thấy nàng hồng hồng con mắt, ngực một trận co rút đau đớn.

Bàn tay to của hắn thương tiếc xoa mặt nàng, ôn nhu hỏi: "Xảy ra chuyện gì rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

Cam tâm tình nguyện hôn

Khắc Just. . . . ." Nàng điềm đạm đáng yêu nhìn hắn.

"Làm sao vậy?" Khắc Just ngồi xuống cạnh nàng, lấy khăn tay ra giúp nàng lau nước mắt

Hạ Từ Tình nhìn khắc Just, sau đó phát hiện, nàng mỗi lần vì Lâm lập phong rơi lệ hắn lại là người giúp nàng lau nước mắt _.

Ánh sáng buổi chiều tà phồng lên đầu Khắc Just, khiến hắn thoát nhìn như đội một vầng hào quang

Hắn tựa như một thiên sứ, một thiên sứ luôn bảo vệ nàng, mỗi khi nàng thương tâm rơi lệ lại là lúc hắn ở bên cạnh nàng thủ hộ

Lòng của nàng lại đột nhiên cảm thấy ấm áp. Lâm Lập Phong không yêu nàng, ... ít ra...nàng còn có Khắc Just bên cạnh cùng làm bạn. Nàng cũng không cảm thấy cô đơn!

Yêu, không cách nào có thể miễn cưỡng! Lâm Lập Phong yêu ai, nàng biết rõ! Hắn lựa chọn ai, nàng cũng hoàn toàn rõ ràng. Tại sao phải đau khổ truy đuổi hắn? Tại sao phải đau khổ dằn vặt?

Nếu như người Lâm Lập Phong yêu thật sự là Du Tuyết Lâm, hắn muốn cùng du tuyết Lâm bên nhau suốt đời, nàng cũng chúc phúc cho bọn họ! Mặc dù lòng nàng khinh thường Du Tuyết Lâm! Thậm chí có thể nói là khinh bỉ! Nhưng nếu bắt buộc đi, Lâm Lập Phong yêu “nàng” sâu đậm!

Nàng cũng nguyện ý thành toàn cho bọn họ! Chỉ cần Lâm Lập Phong hạnh phúc là tốt rồi!

Hạ Tử Tinh khịt khịt mũi, hướng Khắc Just cười khỏ

"Em không sao, cùng bạn bè nói chuyện có điểm mâu thuẫn thôi mà."

Đôi mắt Bích Lục của Khắc Just mọc lên vài tia u thương, hắn ngưng mắt nhìn nàng một lúc lâu, yếu ớt mà nói: "Đem hắn quên đi, hắn không xứng đáng để em thương tâm rơi lệ."

Hạ Tử Tinh cả người cứng đờ. Nàng trừng mắt to nhìn chằm chằm Khắc Just.

"Hắn có thể cho em danh lợi, ta hết thảy cũng có thể cho em, hắn không thể cả đời trung thành, yêu em say đắm, anh lại có thể làm được. Chỉ cần em gật đầu, anh lập tức sẽ mang em rời đi." Đôi mắt thâm thúy của Khắc Just chứa đầy thâm tình.

Đôi mắt với đôi mắt chân thành như vậy, Nước mắt của Hạ Tử Tinh lại một lần nữa ngân ngấn nơi viền mắt. Chỉ khác lần này không phải là nước mắt thương tâm mà là nước mắt cảm động

Vì sao Lâm Lập Phong không thể yêu nàng sâu đậm như vậy? Người nàng yêu, không yêu nàng, người yêu nàng, nàng không yêu! Đây là chuyện bất đắc dĩ! Cũng là chuyện bất đắc dĩ của nàng!!

Bí kịch đời này của nàng chính là không tìm được người thích hợp để cho đi tình yêu cho nên mới rơi vào cái cục diện tan nát cõi lòng như hôm nay

"Cần gì phải làm vậy? Anh có thể kiếm được người tốt với mình mà..." Thanh âm Hạ Tử Tinh có chút bất đắc dĩ

Khắc Just một tay ôm nàng vào lòng, thâm tình chân thành mà nói nhỏ: "Anh chỉ yêu em, Tử Tinh"

"Em như vậy đâu xứng đôi với anh chứ? Khắc Just. Anh có thể tìm được người khác tốt hơn..." Nước mắt của nàng chảy xuống viền mắt dính vào vạt áo của hắn

"Em đối với anh là nữ nhân tốt nhất rồi!" Hắn chăm chú ôm nàng như thể sợ nàng trong chớp mắt sẽ biến mất

"Cảm ơn anh, anh khiến cho lòng em cảm thấy tự tin trở lại." Hạ Tử Tinh nhẹ nhàng đẩy hắn ra, khúc miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Khắc Just nhìn như ngây dại. Sau một lúc, hắn kiềm lòng không được mà hôn lên đôi môi đỏ mọng của nàng. Hạ Tử Tinh trở mắt nhìn một hồi lâu. Sau đó, nàng cũng nhắm mắt lại tiếp nhận nụ hôn

Hắn ôn nhu nhẹ nhàng hôn môi nàng, nụ hôn không chiếm đoạt chỉ là thương tiếc và nhu tình. Hắn yêu nàng bằng một tình yêu thật chân thành đáng tin!

Hạ Tử Tinh không còn nghi ngờ tình yêu của hắn đối với nàng nữa. Thế nhưng, hiện tại nàng đã không còn có thể yêu được nữa rồi. Sở dĩ nàng nguyện ý cho hắn một nụ hôn “cam tâm tình nguyện” cũng là vì muốn cho hắn một kỷ ức khó quên.

Bỗng nhiên có một trận ngoại lực kiên quyết gạt hai người lại, làm cho Khắc Just té ngã trên mặt đất

Hạ Tử Tinh ngẩng đầu lên, đón nhận đôi mắt thịnh nộ của Lâm Lập Phong. Lòng của nàng thoáng cái đã trầm xuống. Một màn hôn môi của bọn họ khi này dĩ nhiên đã rơi hết vào mắt của Lâm Lập Phong

Hắn tại sao lại ở chỗ này? Hạ Tử Tinh mở to hai mắt nhìn, tim đập mạnh

"Hạ Tử Tinh, cô dĩ nhiên cũng cùng hắn đến Pháp?" Lâm Lập Phong tức giận mà nhìn chăm chú Hạ Tử Tinh, đôi mắt bùng cháy liệt hỏa khiến Hạ Tử Tinh không khỏi run lên.

Hắn bởi vì lo lắng nàng, cố ý đi ra tìm nàng! Đi qua mấy phố mới tìm được nàng, không ngờ lại nhìn thấy cái cảnh nàng cùng Khắc Just nhiệt tình hôn!

Khắc Just từ trên mặt đất ngồi dậy, nhìn Lâm Lập Phong nói: "Lâm Lập Phong! Người đừng quá đáng! Người có thể mang tình nhân đến Pháp! Tại sao ta

lại ko được cùng Từ Tình đến đây?"

"Người nói cái gì? !" Lâm Lập Phong tức giận gầm lên.

"Khắc Just nói ko sai!" Hạ Từ Tình đẩy Lâm Lập Phong ra, bèn nhón mả nói: "Anh có thể cùng Dư Tuyết Lâm đến, tại sao tôi ko được đi cùng Khắc Just?"

"Hạ Từ Tình! Cô là đồ nữ nhân ko biết liêm sỉ!" Lâm Lập Phong quả thực hướng Hạ Từ Tình nạt. Hấn lúc này như con sư tử điên, tùy thời đều có thể đem nàng cắn xé!

"Tôi ko biết liêm sỉ? ! Vậy còn anh là cái gì? Lâm Lập Phong! Chúng ta chỉ bất quá kẻ tám lạng người nửa cân mà thôi!" Hạ Từ Tình không tiếc cùng hấn ăn thua

Đúng là đồ nam nhân ko biết xấu hổ! Chính mình đem tình nhân đến Pháp thì cho là “quang minh chính đại”, còn nàng cùng Khắc Just đến Pháp lại là “chẳng biết liêm sỉ” sao?

"Tôi nói rồi, tôi cùng dư tuyết lâm chỉ là tình cờ gặp mặt! Nàng ko phải là do tôi mang đến_! Cô tại sao lại ko tin tôi?"

"Ai mà dám tin tưởng anh?" Hạ Từ Tình tỏ vẻ như ko tin tưởng hấn.

"Cô muốn tôi nói như thế nào thì mới tin tôi?" Lâm Lập Phong có điểm vô lực.

"Không cần! Tôi có tin anh hay ko, điều này quan trọng sao? Nàng hiện tại ko phải đã ở bên cạnh anh rồi sao? Tôi là cái gì? ! Lâm Lập Phong! Anh nói xem hiện tại trong lòng anh, tôi là cái gì!" Hạ Từ Tình bi thiết mà ép hỏi hấn.

Lâm Lập Phong không khỏi sửng sốt. Nàng là ai? Nàng là cái gì? ! Đây là vấn đề hấn luôn tận lực lảng tránh! Đúng vậy! Nàng là vợ hấn! Một người vợ đã bị bỏ quên!

Hấn trong lòng, nàng là cái gì? Không rõ ràng lắm! Địa vị còn không xác định! Hoàn rất mơ hồ! Mà hấn muốn cùng nàng cùng nhau sống suốt đời sao? Vấn đề này, cũng khó! Hấn vẫn chưa nghĩ tới

Chỉ là, mỗi khi thấy nàng cùng nam nhân khác ở chung một chỗ thì hấn lại đổ kị đến phát điên! Hấn ko hiểu mình nữa, ngực hấn rõ ràng chỉ yêu Dư Tuyết Lâm thế nhưng đối với nàng hấn lại ko cách nào yên lòng.

Hấn biết mình là một nam nhân ti tiện! Hấn phân không rõ được người mình yêu, người mình muốn nữa. Lại muốn bám chặt lấy 2 người trên tay! Ai cũng không muốn buông ra!

Lần này đến Pháp, nguyên bản hấn muốn cho mình nhìn thấy rõ cảm tình của mình đối với 2 người, nhưng không ngờ phiền phức xảy ra lại càng nhiều!

"Đi! Cô theo tôi trở về!" Lâm Lập Phong một tay lôi kéo Hạ Từ tình.

"Buông!" Hạ Từ Tình bỏ qua tay hấn, "Anh đừng quên, tôi cùng Khắc Just tới, thế nào lại đi theo anh?"

"Cô ——" Lâm Lập Phong tức giận đến cắn răng.

"Anh trở lại mà tìm Dư Tuyết Lâm của anh! Tôi sẽ ko đi cùng_! Tôi còn muốn cùng Khắc Just thưởng ngoạn Châu Âu phong tình nữa." Hạ Từ Tình vẻ mặt mỉm cười có vẻ muốn kích thích hấn

Lâm Lập Phong khuôn mặt căng thẳng, đôi mắt tức giận như lợi kiếm băng băng tiến thẳng vào Hạ Từ Tình. Mà Hạ Từ Tình cũng nghenh đầu lên nhìn hấn, ko hề tỏ ra chút nào là mềm yếu!

Tranh giành tình nhân

"Hạ Từ Tình! Cô đừng quên thân phận của chính mình! Cô vẫn là vợ Lâm Lập Phong tôi!" Lâm Lập Phong lại một lần nữa nắm lấy tay Hạ Từ Tình

"Anh còn nhớ mình còn có người vợ này sao Lâm Lập Phong?." Hạ Từ Tình một trận cười nhạt.

"Tôi nói rồi. . . ." Lâm Lập Phong cố gắng giải thích.

"Ko! Đừng giải thích nữa! Giải thích hiện tại cũng chẳng khác nào che giấu!" Hạ Từ Tình mỗi chữ mỗi câu gần nói, con mắt đen láy bị bật kín bằng một tầng trong sạch

"Hạ từ Tình! Cô rốt cuộc muốn như thế nào! Cô nói đi!" Đôi mắt lợi hại của Lâm Lập Phong nhìn nàng chăm chú

"Đường ai nấy đi!" Hạ Từ Tình lạnh lùng, vững vàng đến cực điểm. Nếu như ko muốn quay đầu lại, vậy thì dứt khoát một chút cũng tốt.

Lâm Lập Phong tim đập căng thẳng! Nhìn ánh mắt vững vàng, lạnh lùng của Hạ Từ Tình hấn chợt hoảng hốt

"Ý cô muốn là cùng hấn đi?" Lâm Lập Phong tức giận mà chỉ vào khắc Just.

"Đúng! Tôi sẽ đi cùng Khắc Just." Nàng bỏ qua tay hấn, về mặt đầy ý cười mà kéo tay Khắc Just, nhìn hấn nói: "Gặp lại! Lâm tiên sinh."

"Cô thật xác định muốn cùng hấn đi? !" Lâm Lập Phong không thể tin được mà nhìn nàng chăm chú. Là nữ nhân luôn miệng nói yêu hấn? Là nữ nhân ôn nhu chăm sóc hấn, đưa hấn cơm trưa sao?

Hấn trong thoáng chốc ko thể gộp 2 hình ảnh này vào một chỗ được!

Trên mặt hấn lộ ra một trận cười nhạt. Thì ra nữ nhân thay đổi rất nhanh, rất kinh khủng _! Hấn rốt cục cũng thấy tận mắt rồi!

"Hạ Từ Tĩnh! Tôi rốt cục cũng nhìn thấu cô!" Lâm Lập Phong cắn môi oán hận mà nói.

"Chúc mừng anh! Tôi cũng đồng dạng nhìn thấu anh! Lâm Lập Phong." Hạ Từ Tĩnh không chút nào tỏ ra yếu kém mà quay về hấn trả miếng sau đó nàng cũng ko quay đầu lại, kéo Khắc Just rời đi

Lâm Lập Phong nhìn bóng lưng bọn họ xa dần, hai tay nắm chặt. Đau lòng như vậy, hấn rõ ràng nhận thức sâu! Ai nói hấn ko quan tâm nàng? Hấn quan tâm nàng đến tâm can đều đau nhức rồi!

"Em xác định sẽ rời bỏ hấn?" Khắc Just vỗ vỗ cánh tay Hạ từ Tĩnh. Bỗng nhiên, một giọt nước mắt rơi xuống mu bàn tay Khắc Just, hấn kinh ngạc mà chuyển mắt nhìn nàng, đã thấy nàng lệ tràn đầy mắt

Hấn ngực cả kinh! Cảm giác đau lòng lan tràn toàn thân!

Hấn dùng tay gạt đi nước mắt nàng, đau lòng mà nói: "Vì sao phải lừa dối chính mình? Em yêu hấn, thì nói cho hấn biết a! Hà tất gì phải dằn vặt bản thân?"

Hạ Từ Tĩnh thanh âm yếu ớt nói: "Tình yêu của em đối với hấn mà nói là ko có! Em ko nên tồn tại đến tôn nghiêm của mình chỉ vì cố chấp yêu hấn!"

"Em thực sự bỏ được hấn sao?" Tâm Khắc Just mơ hồ rất đau. Đối với sự si tình của nàng, hấn vừa yêu, vừa hận lại vừa đau lòng.

"Ko muốn bỏ cũng phải bỏ! Tại thế giới của tình cảm, chỉ có yêu và ko yêu! Yêu thì yêu, ko yêu thì em cũng bỏ rồi!" Hạ Từ Tĩnh phi thường quyết đoán.

"EM nếu thật sự có thể buông, anh rất vui a. Chỉ hy vọng em sau này ko hối hận." Khắc Just nhắc nhở nàng. Tuy rằng, hấn thật cao hứng vì nàng dự định buông tha Lâm Lập Phong, thế nhưng, hấn không hy vọng cuộc sống sau này của nàng chỉ là hối hận

Hạ Từ Tĩnh lộ ra một nụ cười khổ, "Ko đâu, chuyện em đã định quyết sẽ ko hối hận."

Chuyện nàng bị buộc gả cho Lâm Lập Phong, chuyện nàng yêu Lâm Lập Phong, đến bây giờ phải rời bỏ Lâm Lập Phong, tất cả tất cả, nàng chỉ có thể nói là ý trời trên người!

Nếu như nàng cùng Lâm Lập Phong cả đời này ko thể làm bạn đến già, vậy thì nàng cũng chấp nhận làm theo thiên mệnh rời bỏ hấn

Trong tình yêu, miễn cưỡng sẽ ko cách nào hạnh phúc, sẽ ko cách nào duy trì được nó. Chỉ có tương thân tương ái, chỉ có cam tâm tình nguyện mới có thể tạo nên hạnh phúc, mới có thể duy trì được tình yêu

Nàng ngược đôi mắt mông lung nhìn vầng trăng rằm xa vời vợi, ngực lộ vẻ lạnh lẽo xa xăm

Nếu như không yêu, có đúng là sẽ ko bao giờ phải xa nhau?

Ngôn tình tiểu thuyết trạm: vông () vì năm cung cấp tối chất lượng tốt _ ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem.

Sáng sớm hôm sau, khắc Just cùng Hạ Từ Tĩnh đã đáp máy bay đi Thụy Sĩ, rời Pháp. Tại Thụy Sĩ làm xong việc tuyên truyền, khắc Just cố ý mang Hạ Từ Tĩnh đi trượt băng, mong muốn có thể làm cho nàng thả lỏng tâm tình. Lại không nghĩ rằng, lại gặp Lâm Lập Phong và Dư Tuyết Lâm

Đúng là tình địch gặp mặt đặc biệt đỏ mắt!

Hạ Từ Tĩnh nhìn dáng tươi cười kiều mị ngọt ngào của Dư Tuyết Lâm cảm thấy đặc biệt chói mắt. Mà khuôn mặt lạnh lạnh của Lâm Lập Phong gặp Khắc Just liền chuyển thành khuôn mặt "Băng lãnh ngàn năm"

Hấn nhìn Hạ Từ Tĩnh kéo tay Khắc Just, cũng cảm thấy thật chói mắt. (2 người này cùng nhau ăn đám chua rồi... haha)

Nàng cố ý kéo tay Khắc Just đi sang một bên, cùng bọn họ bảo trì vị trí. Ở nơi xa, khắc Just đang dùng tâm dạy Hạ Từ Tĩnh trượt tuyết. Hạ Từ Tĩnh cân đối lực ko tốt, thường xuyên ko đứng vững, rất hay té

Bọn họ một thời hi hã, một thời lại ngã sấp xuống, một thời sau lại cùng ôm nhau, một thời lại cùng một chỗ ném tuyết, thoạt nhìn giống như là hài đồng đang đùa. Phi thường hài lòng, lãng mạn!

Lâm Lập Phong lại đau khổ thống thiết nhìn lại. Hấn tức giận đến nỗi muốn chém người

Lâm Lập Phong càng không ngừng từ trên sườn núi cao, trượt tuyết lao thẳng xuống, làm ra các loại động tác như ko muốn sống, hấp dẫn rất nhiều người xem khiến họ sợ hãi kêu lên.

Dur tuyết lâm đứng một bên nhìn Lâm Lập Phong trượt tuyết, chính mình cũng buồn chán muốn chết. Biểu tình phong cảnh vô hạn của nàng, tựa hồ đã bị Hạ Từ Tình chiếm hết

Nàng biết rõ, trong lòng Lâm Lập Phong, Hạ Từ Tình vẫn tồn tại_. Nếu không, khi thấy Hạ từ Tình cùng Khắc Just ở chung, hẳn sẽ ko biểu hiện sắc mặt băng lãnh như vậy!

Hấn liệu mạng trượt tuyết là vì sở thích hay để phát tiết đây?

Hấn đỏ kị! Hấn rất đỏ kị, khắc Just!

Vừa nghĩ tới đây, dư tuyết Lâm cả người băng lãnh. Trong lòng oán hận lại nổi lên!

Hạ Từ Tình sao lại có phúc như thế? Vừa có được người chồng ưu tú như Lâm Lập phong, lại còn có cả tình nhân cực phẩm như Khắc Just, hơn nữa hai nam nhân này đều chung tình với nàng!

Điều này làm cho “nàng” phi thường oán giận! “Nàng” - dư tuyết oán có cái gì thua kém Hạ Từ Tình? Vì sao Hạ Từ hết lần này đến lần khác đều muốn so đo với nàng!!?

Thế giới này thực sự không công bằng!

Đôi mắt Dư Tuyết Lâm tràn ngập uất hận thẳng ngoắt nhìn Hạ Từ Tình. Nếu như ánh nhìn chăm chú có thể đem người bức chết, sợ rằng Hạ Từ Tình đã chết trăm nghìn lần

Lâm Lập Phong đi đến bên người Hạ Từ Tình cùng Khắc Just, nhìn khắc Just đùa giỡn nói: "Người ở chỗ này dạy người phụ nữ này trượt tuyết sao? Khắc Just. Không bằng chúng ta cùng so tài đi!"

Đôi mắt bích lục của Khắc Just chống lại con mắt khiêu chiến của Lâm Lập Phong, nói: "Được! Chúng ta so tài một phen!"

"Anh cẩn thận một chút Khắc Just." Hạ Từ Tình biết kỹ thuật trượt tuyết của Lâm Lập Phong rất cao siêu. Nàng không muốn Khắc Just ngoài ý muốn để thua Lâm Lập phong

"Không sao_." Khắc Just vỗ vỗ tay Hạ từ Tình thoải mái nói, "Anh chuẩn bị một chút, em đừng đi lung tung a."

"Được em sẽ lên kia nhìn anh." Hạ Từ Tình ôn nhu mà nói.

Khắc Just hướng Hạ Từ Tình lộ ra một cái mỉm cười xán lạn rồi đi

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình đối với Khắc Just quan tâm đầy đủ, trong lòng hấn nộ khí ngày càng dâng trào

Nàng dĩ nhiên ở trước mặt hấn quan tâm một người nam nhân khác, nhưng đối với hấn lại tỏ ra bàng quang! Tâm hấn thoáng chốc kết thành đá! Khuôn mặt trở nên hàn lãnh bức người!

Khí suất băng lạnh khiến cho khuôn mặt của hấn càng thêm đẹp trai, càng thêm hấp dẫn người. Hấn lạnh lùng tựa như sứ giả đến từ địa ngục!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47

Nụ hôn chúc phúc

Hạ Từ Tình mắt lạnh nhìn Lâm Lập Phong, nàng biết lúc này hấn rất tức giận! Hấn mỗi một lần tỏ vẻ tức giận, nàng đều biết rất rõ. Chỉ là, nàng đã lựa chọn phương án cổ tình ko để ý đến

Bởi vì, nàng biết, sự lạnh lùng của nàng sẽ càng khiến hấn tức đến phát điên!

Hấn tức chết! Ko phải là mong muốn của nàng sao_?

Hạ Từ Tinh lạnh lùng mà liếc mắt nhìn Lâm Lập Phong, nàng xoay người định đi đến khán đài bên kia xem hai người quyết đấu. Nhưng ngay tại thời điểm nàng rời đi, hần đột nhiên đã kéo tay nàng lại.

"Anh muốn làm gì?" Nàng lập tức bỏ tay hần ra, vẻ đề phòng hiện rõ trong mắt.

"Chồng của em xuất chiến, em ko chúc phúc cho tôi sao?" Khóe miệng Lâm Lập Phong hiện lên nụ cười nhạt, đôi mắt lợi hại của hần một phút cũng ko rời bỏ khuôn mặt tinh xảo của nàng

"tôi đây chúc anh may mắn! Chồng yêu." Hạ Từ Tinh giả tâm giả ý nhìn hần cười

"Chỉ có thể thôi sao?" Đôi mắt Lâm Lập Phong nheo lại, toát ra ánh sáng nguy hiểm.

"Vậy anh còn muốn thế nào?"

"... ít ra. ...cũng là một nụ hôn chúc phúc chứ!" Lâm Lập Phong lộ ra nụ cười tà ác, một tay ôm lấy nàng. Khi nàng ý thức được ý đồ của hần thì môi bạc của hần đã cường hãn bắt tù binh môi nàng, hung hăng mà chà đạp.

"Ngô. . . . ." Hạ Từ Tinh nhin không được đau nhức kêu lên, thừa cơ hội, lưỡi hần thâm nhập vào miệng nàng, giữ chặt lấy lời lẽ

Nụ hôn cường liệt của hần mang theo ý thức nghiêm phạt, hần thô lỗ hôn nàng ko có nửa điểm thương tiếc cùng ôn nhu, hần chỉ muốn hung hăng, hấp dẫn lấy môi nàng, khiến nàng đau nhức

Hạ Từ Tinh nắm chặt nắm tay đánh liên tục vào ngực hần, hần cảm thụ được sự giãy dụa của nàng, càng làm tình hình thêm trầm trọng bằng cách cắn vào môi nàng, đến khi hần nghe thấy mùi máu tươi, mới chịu buông ra.

Hạ Từ Tinh một tay đẩy hần ra, liều mạng thở gấp, nàng cắn môi mình trong mắt lộ vẻ thịnh nộ

"Thế nào? Đây là đáng đáp ko cam tâm tình nguyện để cho chồng hôn sao?" Lâm Lập Phong trong lời nói tràn ngập châm chọc

"Đúng! Tôi rất ko muốn!" Hạ Từ Tinh khàn giọng thanh âm khê nói.

"Cô đúng là đồ phụ nữ trắng hoa! Cùng tình nhân hôn môi lại say sưa muốn chết, còn cùng chồng hôn môi thì phi thường tức giận! Cô có còn biết đến quan niệm đạo đức hay ko? Hạ Từ Tinh!" Lâm Lập Phong tận lực chế nhạo nàng

Hạ Từ Tinh trên mặt một trận cười nhạt: "Đạo đức quan niệm? ! Lâm Lập Phong, anh mang theo tình nhân đến dự họp thì còn quan niệm đạo đức hay sao? Quả thực đúng là làm trò cười cho người trong nghề!"

"Cô ——!" Lâm Lập Phong bị nàng làm cho tức giận đến nổi lòng dạ đau nhức. Nàng vẫn ko chịu tin tưởng hần!

Vì sao nữ nhân này lại cố chấp thế chứ? Nhưng sự cố chấp, quật cường này của nàng lại khiến hần vừa giận lại vừa yêu thương!

"Anh đi nhanh đi. Khắc Just đang chờ anh! Tôi cũng muốn nhìn đáng đáp thắng cuộc của Khắc Just. Nhất định là rất tuần tú nha!" Hạ Từ Tinh cố ý làm Lâm Lập Phong tức giận

Lâm Lập Phong lạnh lùng nghiêm mặt, trầm giọng nói: "Cô cứ chờ xem hình dáng thất bại quay về của hần đi. Hần nhất định sẽ làm cho cô cả đời khó quên!"

Đôi môi đỏ tươi của Hạ Từ Tinh nhắc lên một nụ cười đẹp, "Nếu Khắc Just thua, tron lòng tôi hần vẫn là một anh hùng!"

"Anh hùng?" Lâm Lập Phong hừ lạnh. "Thật buồn cười! Thua vẫn có thể làm anh hùng cơ đấy, đây là lần đầu tiên tôi được biết đó."

"Sự dũng cảm của hần khiến tôi bị thuyết phục, sự thành tâm của hần khiến tôi cảm động. Tất cả mọi thứ hần đối với tôi đến tận bây giờ đều là chân ý! Không có nửa điểm giả tạo! Không giống người nào đó, hai mặt, nói một chuyện, làm một chuyện khác."

"Sao cô ko tin tưởng tôi!" Lâm Lập Phong trong lời nói tràn ngập ý bất đắc dĩ

"Chuyện này quan trọng sao? Anh đã lựa chọn Dư Tuyết Lâm rồi, ko phải à?" Hạ Từ Tinh ngược khuôn mặt nhỏ nhắn chăm chú nhìn hần, nói: "Sau khi trở về Trung Hoa chúng ta ly hôn đi."

Lâm Lập Phong nín môi, chăm chú nhìn nàng, đôi mắt hần thâm trầm ko biểu hiện nửa điểm cảm tình. Sau đó, hần lưu loát xoay người bỏ đi

Tại một nơi cao trên khán đài, Hạ Từ Tinh và dư tuyết Lâm ngồi một bên làm thành 2 bên của sông ngân (*đổi đầu). Dư tuyết Lâm quay sang Hạ Từ Tinh kiêu ngạo mỉm cười, Hạ Từ Tinh đáp trả bằng vẻ cười cợt băng lãnh.

Giờ thi đấu khăn trương đã đến, khắc Just một mực từ xa xa vượt lên đầu, bên Lâm Lập phong cũng bình tĩnh ứng chiến. Đi đến nửa chặng đường thì Lâm Lập phong đã vượt mặt Khắc Just

Nhìn bọn họ càng chạy càng xa, Hạ Từ Tinh và dư tuyết Lâm đều khăn trương chạy xuống khán đài, đuổi theo bọn họ.

Chạy một lúc lâu, khi ko nhìn thấy bóng dáng bọn họ nữa các nàng mới dừng lại thở gấp

"Xem ra, cô chạy cũng dai sức lắm_." Dư Tuyết Lâm nhìn Hạ Từ tình nói

"Cô cũng không kém a." Hạ Từ Tình đáp lễ nàng.

"Kìa——?Cô xem, là chồn bạc a!" Dư tuyết Lâm bỗng nhiên chỉ vào một chỗ sâu trong rừng cây nói

Hạ Từ Tình lập tức ngẩng đầu nhìn , quả nhiên là một con cáo trắng đang ngồi xôm dưới một tán cây bên phải các nàng Con cáo toàn thân lông trắng được ánh sáng mặt trời chiếu vào khiến nó lấp lánh, đôi mắt trắng xám chăm chú nhìn các nàng (ở nhà tí có hồ ly chính hiệu lại còn thuộc hàng tu lâu thành tinh , Tình tí ko ham lại ham cái con hồ ly cấp thấp này!! Aizzz...)

"Thật xinh đẹp a!" Hạ Từ Tình thốt lên, "Tôi chưa từng thấy con chồn bạc nào đẹp như thế."

"Hạ Từ Tình, chúng ta thi đấu đi, xem ai đến chỗ chồn bạc trước." Dư tuyết lâm đề nghị.

"Như vậy là sao?Chi bằng chúng ta len lén đến gần nó chụp ảnh lưu niệm đi."

"Được." Dư tuyết oánh lập tức đem chiếc máy chụp ảnh trên cổ xuống, nước lại gần chồn bạc

"Thế nhưng,tôi ko mang máy ảnh." Hạ Từ Tình rất ảo não nói.

Dư tuyết lâm đem máy chụp ảnh đưa cho nàng, tâm lý nói: "Không sao, tôi cho cô mượn, dùng xong trả lại tôi."

Hạ Từ Tình vui vẻ mà tiếp nhận máy ảnh, "Cảm ơn."

Nàng cầm máy ảnh, hưng phấn đến gần chồn bạc, chụp ảnh nó, ko lưu ý ánh mắt Tuyết Lâm chứa đầy ý hận

Hạ Từ Tình một bên đuổi theo chồn bạc, một bên vội vàng chụp ảnh nó, ko để ý đến xung quanh. Khi nàng cảm giác thấm mệt thì sắc trời đã chuyển chiều. Nàng lấy lại tinh thần thân nhìn lại thấy mình đang ở một nơi xa lạ. Rừng cây mang theo từng nắng u ám_.

Nàng trong đầu một trận nổ vang! Con mắt cũng chỉ một thoáng nhìn ko rõ cảnh vật nữa

Nàng quay trái quay phải, cố gắng tìm lại đường trở về .Nàng hoảng mà ở trong rừng chạy tán loạn, sau đó lại phát hiện dù cho đi bất cứ phương hướng nào, nàng cũng đang quay trở lại vị trí cũ

Tim đập cuồng loạn, sắc mặt tái nhợt, sắc trời đã bắt đầu chìm xuống, nàng loáng thoáng nghe được tiếng sói tru. Nàng sợ đến nổi trào nước mắt

Ai tới? Ai tới cứu nàng?

Cùng ngày sắc trời càng tối. Trong rừng cây một mảnh sâu thẳm hắc ám,nàng nghe được tiếng sói kêu dần dần tới gần nàng. Chưa từng có lúc nào hoảng sợ như lúc này! Hạ Từ Tình vừa mệt vừa đói, nhưng nàng vẫn cố chịu đựng. Nhất quyết đi thẳng về phía trước,vẫn liều mạng hướng về phía trước mà đi...

nàng đi cho tới khi cả người vô lực, tứ chi cứng đờ, thể lực hết chống đỡ nổi mới té xỉu xuống tuyết trắng. Miệng nàng chỉ thì thảo duy nhất một cái tên ko ngừng lưu chuyển trong đầu—— Lâm Lập Phong. . . . .

Thất tung

Khi khắc Just và Lâm Lập Phong phát hiện không thấy mặt Hạ Từ Tình, cả hai người bọn họ đều hoảng loạn. Dư tuyết Lâm nhìn Lâm Lập Phong khăn trương tìm kiếm Hạ Từ Tình như vậy, thì ngực rất tức giận!

Sau đó, khi nghe được Lâm Lập Phong muốn cùng Khắc Just đi vào rừng sâu tìm Hạ Từ Tình, dư tuyết Lâm lại càng liều lĩnh túm lấy quần áo của Lâm Lập Phong nhất quyết ko chịu buông tay

Rừng sâu nguy hiểm như vậy, là nơi ở của sài lang hổ báo, nàng làm sao có thể dễ hấn mạo hiểm sinh mệnh đi tìm Hạ Từ Tình chứ?

"Buông ra ! Tuyết Lâm" Lâm Lập Phong lực mạnh giật lại tay Dư Tuyết Lâm

"Em ko cho anh đi! Lập Phong!" Dư tuyết Lâm túm lấy quần áo của hấn ko chịu buông

"Anh muốn đi!Anh phải tìm thấy nàng"

"Anh ko phải muốn cùng nàng ly hôn sao?Chuyện sống chết của nàng đâu còn liên quan đến anh nữa!" Dư tuyết Lâm lãnh khốc nói

Lâm Lập Phong tức giận giật tay nàng ra, "Em rốt cuộc đang nói cái gì vậy!Chuyện này liên quan đến một mạng sống! Em sao lại lãnh huyết như vậy?!"

Lâm Lập Phong không thể tin được nhìn chăm chăm nữ nhân trước mặt! Làm sao nàng có thể nói như vậy? Làm sao nàng có thể nói ra những lời vô tình như thế?

"Nhưng mà, khu rừng kia rất nguy hiểm. Ko phải đã có cảnh sát tìm nàng rồi sao? Anh còn khần trương cái gì?" Dù cho Dư Tuyết Lâm có nói cái gì cũng ko thể ngăn cản Lâm Lập Phong ra ngoài tìm Hạ Từ Tình

"Nàng là vợ anh! Dư Tuyết Lâm! Mặc kệ thế nào, anh cũng ko thể ko quan tâm nàng!" Lâm Lập Phong phẫn nộ đến cực điểm bỏ tay nàng

"Vậy thì anh có thể đơn giản bỏ qua tôi . ko cần để ý đến đúng ko?" Dư tuyết Lâm chất vấn hắn.

Lâm Lập Phong im lặng một lúc, trầm giọng nói: "Sự lạnh lùng của cô khiến tôi cảm thấy xa lạ, sự lãnh khốc của cô khiến tôi muốn tránh! Tuyết Lâm, cô khiến tôi thất thất vọng!"

Hắn nói xong, cũng không quay đầu đi thẳng. Dư tuyết Lâm nhìn bóng dáng hắn vội vã rời đi, vô lực mà té xuống mặt đất. Hắn dĩ nhiên có thể vì Hạ Từ Tình mạo hiểm phi lưu! Thậm chí ngay cả sinh mệnh của mình cũng ko để ý đến!

Còn nói không thương nàng(*Tình tì) sao? Ai mà tin hắn?

Khắc Just và Lâm Lập Phong cùng lúc phát động một lượng lớn nhân lực và cảnh lực đi tìm Hạ Từ Tình, mặt khác, họ cũng bắt chấp sinh mệnh của mình chạy vào rừng sâu tìm tìm Hạ Từ Tình

Trong rừng cây u tối, Đại thụ đã đem cả bầu trời che lấp, ánh trăng ko cách nào chiếu vào , bàn tay 5 ngón đưa ra trước mặt ko cách nào thấy.

Lâm Lập Phong nắm chặt đèn pin trong tay, vừa đi vừa gọi tên Hạ Từ Tình, hi vọng nàng có thể nghe được tiếng gọi của mình. Nhưng hắn biết rõ cách tìm này rất xa vời thực tế!

Khu rừng rậm này... ít nhất rộng cũng phải mười mấy hec ta, muốn tìm người trong khu rừng rộng lớn này chẳng khác gì mò kim đáy bể, hơn nữa lại vào lúc thời tiết giá rét, tuyết trắng bao trùm, xung quanh tối mịt ko thấy được bàn tay 5 ngón

Tâm hắn đã phi thường vô vọng! Hắn biết rõ chuyện xác suất để kì tích xảy ra là phi thường thấp _! Nhưng chính hắn cũng chờ đợi kì tích xuất hiện!

Hắn thở ra khói trắng, tay và mặt đều đã đông cứng. Trời càng lúc càng tối, nhịp độ cũng đã giảm xuống rất thấp

Lâm Lập Phong ở trong khu rừng tối đen kịt vô vọng tìm Hạ Từ Tình, từng cơn gió lạnh như băng thổi vào người hắn , như những thanh đao chém vào người hắn đau đớn

Vào một đêm lạnh như thế này, rốt cuộc nàng đã đi đâu? Hiện tại nàng ra sao rồi?

Lâm Lập Phong sốt ruột, trong đầu óc hắn dần dần hiện ra một chữ “chết”! Hắn ngực cả kinh! Có khả năng sao?

Tìm hắn như bị dao cắt! Ko! Ko thể! Nàng sao lại chết chứ? Trước đây mấy giờ, nàng còn phi thường hung ác mà đối với hắn gào thét! Người có sức sống mãnh liệt như nàng, làm sao lại có thể chết đi?

Hắn nhìn cảnh vật bốn phía xung quanh khu rừng, phương hướng nào cũng giống nhau. Nhìn như một mê cung, sợ rằng có thể tiến vào nhưng ko thể trở ra

Hắn cười khổ, hắn phát hiện hiện tại ngay cả hắn cũng đã đi lạc! Huống chi Hạ Từ Tình? !

Hắn cầm đèn pin chiếu xuống mặt tuyết, mong có thể tìm được một chút manh mối. Tìm không được Hạ Từ Tình, hắn thề ko quay về!

Bỗng nhiên, một thứ gì đó phát quang với đèn pin hắn cầm trong tay, hắn vội vã đào lớp tuyết ra, lộ ra một cái kẹp tóc bằng thủy tinh. Đây là cái kẹp tóc trên đầu Hạ Từ Tình

Hắn mạnh tay đào tuyết, chỉ chốc lát, khuôn mặt tinh xảo của Hạ Từ Tình đã xuất hiện trước mặt hắn.

"Từ tình ——" Lâm Lập Phong hạnh phúc vô cùng ôm lấy Hạ Từ Tình, nhưng thân thể băng lãnh của nàng đã khiến hắn phải lo lắng. Hắn vội vã đưa tay đến mũi nàng cảm thụ.

Hoàn hảo! Còn thở! Lâm Lập Phong lập tức thở dài một hơi.

Hắn vuốt mặt Hạ Từ Tình, gọi nàng dậy. Nhưng nàng một chút phản ứng cũng không có. Nàng xem ra đã hôn mê bất tỉnh rồi! Hắn lập tức móc điện thoại ra, định gọi cho trung tâm cứu viện

Nhưng hắn kinh hoàng phát hiện, điện thoại cũng ko có một chút tín hiệu nào!

Hắn thất vọng đem điện thoại bỏ lại vào túi, hiện tại quan trọng nhất là tìm một nơi ấm áp, giúp cho thân thể của Hạ Từ Tình ấm trở lại. Nếu không, hắn e rằng tứ chi của nàng sẽ gặp vấn đề nghiêm trọng. (Rin: Khi bị lạnh chân tay sẽ là bộ phận bị ảnh hưởng đầu tiên, nếu bị lạnh đầu ngày để giữ ấm cho bộ não và trái tim, máu sẽ ko lưu thông ở tứ chi nữa mà tập trung vào 2 bộ phận này cho nên nếu bị lạnh lâu ngày, chân tay rất dễ bị hoại tử - vì ko có máu

lưu thông)

Hắn lập tức cồng Hạ Tử Tinh, vô hướng tìm đại một hướng bước đi. Trong khu rừng u ám lại phủ đầy tuyết lạnh như thế này, bước đi là một điều rất khó khăn! Đặc biệt là đối với người còn phải cồng sau lưng một người khác!

Lâm Lập Phong chậm rãi phát giác chính mình có chút ko khỏe, hắn trước mắt mờ mờ màng màng thấy cách đó ko xa hình như có một căn nhà gỗ.

Chẳng lẽ là ảo ảnh? ! Hắn lắc lắc đầu, ngôi nhà gỗ vẫn xuất hiện trước mặt

Hắn vui mừng vạn phần dùng hết sức lực trong người cồng Hạ Tử Tinh trên lưng chạy đến ngôi nhà gỗ. Hắn đẩy cửa nhà gỗ ra, bên trong nhà gỗ là một mảng tối đen, nhìn tay cũng ko thấy ngón

Hắn nhẹ nhàng đem Hạ Tử Tinh đặt trên sàn nhà, móc ra đèn pin, đứng giữa nhà gỗ chiếu sáng

Gian nhà gỗ này đại khái là nơi ở cho những người săn thú phòng những lúc gió tuyết. Hắn ở trong nhà gỗ thấy được một ít nệm cùng chăn bông.

Lâm Lập Phong lập tức đem nệm và chăn sắp đặt thật tốt, để Hạ Tử Tinh nằm ngay ngắn. Sau đó, hắn lại thấy ở góc của căn phòng có một bếp lò, xem ra là một lò sưởi

Bếp lò hai bên trái phải vẫn còn một cái đồ bạc lửa, cùng một ít gỗ. Hắn lập tức đốt lửa trên đầu gỗ, ném vào bếp lò, phòng gỗ lập tức trở nên sáng sủa, ấm áp.

Ở bên cạnh bếp lò có một cái ấm, một ít bao cà phê vào ít bao mỳ gói. Lâm Lập Phong thấy mấy thứ này xong liền lộ ra một nụ cười hân hoan

Lâm Lập Phong vừa nấu sôi nước, vừa xoa xoa tay của Hạ Tử Tinh. Cảm thụ tình cảm nhẹ ấm áp, Hạ Tử Tinh cũng chậm rãi từ trong hôn mê mở con mắt phủ đầy sương mù

Nàng ngạc nhiên nhìn thấy khuôn mặt suât khí bức người của Lâm Lập Phong trước mặt. Lẽ nào thượng đế đã nghe được tiếng gọi của nàng, nên trước lúc nàng lên trời muốn cho nàng một giấc mộng đẹp?

"Lập phong. . . . ." Nàng suy yếu mà gọi hắn, thanh âm yếu ớt có chút khàn khàn

"Tử tinh!" Lâm Lập Phong nghe được Hạ Tử Tinh gọi, vui vẻ mà giang tay ôm chặt lấy nàng, "Thật tốt quá! Em rốt cục đã tỉnh!"

Hạ Tử Tinh cảm thụ sự ấm áp đến từ Lâm Lập Phong, còn có cái mùi quen thuộc của hắn khiến nàng mê thần. Nàng mới cảm nhận được sự tồn tại của hắn. Lẽ nào, nàng còn chưa chết?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

Chúng ta bắt đầu lại một lần nữa đi

Hạ Tử Tinh ở trong lòng Lâm Lập Phong, cả người đều vô lực, đầu óc trống rỗng. Thân thể dường như đã ko còn khống chế được. Nàng rất muốn ôm hắn, nhưng tay chân không thể động đậy

"Em trước tiên ngồi nghỉ một chút." Lâm Lập Phong buông nàng ra, lấy cho nàng một ly cà phê

Khi hắn đem ly cà phê đưa đến miệng nàng thì tinh thần nàng mới hồi phục. Bụng bắt đầu sôi

"Nào, uống ly cà phê này đi." Lâm Lập Phong ôn hòa mà nhìn chăm chú vào nàng.

Hạ Tử Tinh uống một ngụm cà phê, hương vị ngọt ngào từ cổ họng hạ xuống bụng, nàng cảm giác đầu óc thanh tỉnh lên rất nhiều

Sau khi Lâm Lập Phong giúp Hạ Tử Tinh uống cà phê, nàng cảm thấy thân thể đã ấm áp lên rất nhiều, cơ bắp trong cơ thể cũng chậm rãi được phục hồi. Tay chân cứng ngắc của nàng cũng chậm rãi có thể cử động lại được

Lâm Lập Phong buông cái ly xuống, lại giúp nàng xoa tay.

"Thoải mái hơn rất nhiều rồi đúng ko?" Đôi mắt Lâm Lập Phong vẫn ôn nhu vô hạn

"Ừ, cảm tạ anh." Hạ Tử Tinh cùng hắn bốn mắt nhìn nhau, lần đầu tiên cảm thấy được nhịp tim bất định của mình

Nàng ở trong mắt hắn thấy rõ thâm tình nồng đậm, điều này tuyệt đối ko phải là ảo giác, cũng tuyệt đối ko phải là giấc mộng!

Cánh tay tê dại của Hạ Từ Tình ôm chầm lấy Lâm Lập Phong, ở trong lồng ngực ấm áp của hắn, nàng liều mạng hít vào cái mùi khiến nàng mê muội.

Lâm Lập Phong cùng nàng ôm nhau, chăm chú mà ôm nhau, ko ai muốn buông nhau ra

Một lúc lâu, Lâm Lập Phong thì thào mà nói: "Từ tình, em làm anh sợ muốn chết, em biết ko? anh đã nghĩ rằng mình sẽ ko tìm được em!"

Hạ Từ Tình nghe hắn nói như thế, viên mắt đã bắt đầu hồng hồng. Vào tiết trời đen tối như hôm nay, hắn dĩ nhiên không màng nguy hiểm, đi vào rừng sâu tìm nàng

"Xin lỗi, em thấy một con chồn bạc, vì đuổi theo nó nên mới vào đến đây." Hạ Từ Tình nhẹ nhàng buông hắn ra, nghẹn ngào

"Ko được có lần sau nữa. Biết không?" Lâm Lập Phong giọng điệu vẫn đang ôn nhu.

"Ừ." Hạ Từ Tình liên tục gật đầu đáp ứng hắn. Trải qua cái chuyện đe dọa mạng sống này. Nàng tuyệt đối sẽ cẩn thận.

Lúc này đây, nàng có thể nói là đã trải qua sinh tử!

Trải qua lần này, nàng rõ ràng trong lòng mình, người nàng yêu vẫn là Lâm Lập Phong. Trước thời khắc hôn mê, trong đầu nàng chỉ nhớ đến có một người là Lâm Lập Phong

Cho dù có chết đi nàng vẫn một lòng một dạ yêu hắn!

Hắn có thể mạo hiểm bất chấp nguy hiểm, đến tìm nàng, nàng trong lòng rất cảm động, cũng rất ấm áp. Chỉ là, loại cảm giác ấm áp này, có thể tồn tại trong bao lâu? Nàng có thể chiếm lấy sự ôn nhu này đến khi nào?

Chờ đến khi, bọn họ rời khỏi đây, tất cả đều sẽ khôi phục lại vị trí ban đầu, bọn họ vẫn sẽ trở thành 2 người xa lạ!

Nếu như có thể, nàng nguyện ý cả đời không rời khỏi chỗ này, chỉ cần có thể cùng lập phong gắn bó chung sống ko rời.

Tìm đến cái cách này, có phải là quá ngu ngốc? Quá ngây thơ rồi?

"Cảm tạ anh, lập phong."

"Chúng ta còn phải nói đến cảm tạ sao?" Lâm Lập Phong cầm tay nàng, thâm tình mà nhìn kỹ, trước sau đem tay nàng đưa đến miệng, nhẹ hôn

Hạ Từ Tình cả người sùng sốt! Trái tim băng lãnh của nàng lại một lần nữa vì hắn mà cuồng nhiệt này lên

Nàng nhắm mắt lại, cảm thụ theo sự ấm áp từ trên tay lan tỏa. Bỗng nhiên, nàng cảm thấy bờ môi băng lãnh của nàng cũng dần trở nên ấm áp

Nàng mở mắt, thấy đôi mắt đóng chặt của hắn, bao phủ bên ngoài là hàng lông mi dài cong. Nàng nhắm hai mắt lại cùng hắn say sưa thưởng thức nụ hôn đã lâu ko gặp lại.

ôn nhu của hắn, thương tiếc của hắn, thâm tình của hắn, đều khiến nàng say sưa ko ngừng, nàng vươn tay cánh tay ôm lấy cổ hắn cùng hắn làm chìm sâu vào nụ hôn nồng nhiệt

Cho đến khi bọn họ đều cảm thấy hít thở ko thông, bọn họ mới nhẹ nhàng buông nhau ra. Sau đó, Lâm Lập Phong lại ở trên khuôn mặt đỏ bừng mê người của Hạ Từ Tình hôn thêm một cái

Khuôn mặt Hạ Từ Tình càng thêm đỏ bừng.

Lâm Lập Phong ngưng mắt nhìn khuôn mặt xấu hổ kiều mị, hắn đột nhiên hiểu rõ người từ lâu ở trong lòng hắn, không phải dư tuyết Lâm, mà chính là nàng! Mặc dù trong trí nhớ của hắn, người hắn yêu là Dư Tuyết Lâm, thế nhưng tìm hắn lại rõ ràng mình bạch nói cho hắn, người hắn yêu chính là Hạ Từ Tình!

Hắn thật cao hứng chính mình rõ ràng chuyện này dù sao cũng ko quá trễ! Thật may, nàng ko có việc gì! Nếu như nàng phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn, thì bọn họ ko phải là ngàn năm xa cách rồi sao?

Vừa nghĩ tới đây, tim hắn lại cuồng nhiệt nhảy lên! Cũng may, ông trời còn thương hại, còn cho hắn có một cơ hội biểu lộ với nàng.

Lâm Lập Phong cầm thật chặt tay Hạ Từ Tình, thâm tình vô hạn mà nhìn nàng.

"Em biết ko? Từ tình, em biến mất khiến anh gần như bị hù chết! Anh đã cho rằng mình ko còn cơ hội nào để gặp lại em, khi lòng anh gần như tan nát. anh mới biết rõ, thì ra người anh yêu chính là em!"

Lời nói của Lâm Lập Phong khiến Hạ Từ Tình thoáng chốc cứng đờng cứng người. Hắn nói cái gì? Hắn nói với nàng, người hắn yêu là nàng?

Mặt Hạ Từ Tình trong phút chốc lại đỏ bừng, tâm can như bị hàng vạn con kiến cắn

Nàng hoài nghi chính mình có phải là đã nghe lầm hay ko!!? Đại nạn không chết, tất có hạnh phúc cuối đời! Là nói nàng sao?

"Chúng ta một lần nữa bắt đầu lại đi! Từ tình. Anh sau này sẽ yêu em thật tốt! Em có thể cho anh một cơ hội ko?" Lâm Lập Phong rất chăm chú mà ngưng mắt nhìn nàng, chờ nàng đáp trả.

Hạ Từ Tình không thể tin được hỏi hần: "Anh thật đã quyết định muốn cùng em bắt đầu lại từ đầu? Ko phải là do nhất thời xúc động?"

Đôi mắt Lâm Lập Phong trong đêm tối lóe ra tia sáng chói mắt, "Em cho rằng anh chỉ là nhất thời xúc động?"

"Em không biết." Hạ Từ Tình bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó thấp giọng mà nói: "Em rất sợ! Em rất sợ, em chỉ là người ngủ mơ! Chờ khi tỉnh mộng, tất cả lại khôi phục như lúc ban đầu. Em sẽ ko thể chịu đựng nổi!"

"Đồ ngốc!" Lâm Lập Phong lực mạnh mà kéo mũi nàng

"A ——! Đau quá a!" Hạ Từ Tình bỗng nhiên hô to, lập tức vỗ vỗ tay hần.

"Như vậy là đủ biết ko phải nằm mộng rồi chứ?" Lâm Lập Phong cười khanh khách mà nhìn nàng.

Hạ Từ Tình lập tức bưng cái mũi của mình, không phục mà nói: "Anh khi dễ em!"

Lâm Lập Phong vuốt ve mái tóc của nàng, nói: "Xem ra em đã phục hồi lại rồi, rất có sức sống!"

Hạ Từ Tình vừa nghe hần nói như thế, sắc mặt lại đỏ lên

"Em đói bụng chưa? Anh nấu cho em một gói mì."

"Nơi này có thứ này sao?" Hạ Từ Tình không thể tin được hỏi. Ở một nơi sâu thẳm trong rừng rậm, dĩ nhiên có một ngôi nhà gỗ, hơn nữa trong ngôi nhà gỗ này chứa rất nhiều như yếu phẩm cần thiết

Chủ nhân ngôi nhà gỗ này quả thật rất tốt bụng a!

"Em chờ anh một lúc, rất nhanh thì có thể ăn rồi." Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình nói.

"Anh sẽ nấu sao? Để em làm cho." Hạ Từ Tình muốn đứng lên, thế nhưng, hai chân lại ko có nửa điểm sức lực

"Em ko nên cậy mạnh! Để anh làm."

"Nói đùa, em chỉ là lo lắng anh sẽ lãng phí hết một gói mì." Hạ Từ Tình chế nhạo nói.

Lâm Lập Phong hướng nàng lộ vẻ tự tin: "Anh ko xuống bếp ko có nghĩa là sẽ ko xuống bếp. Anh trước đây, lúc còn học đại học đều phải tự mình xuống bếp_."

"Thật đúng là nhìn không ra nha." Hạ Từ Tình hé miệng cười.

Hạ Từ Tình theo nhìn phía sau Lâm Lập Phong, người ta nói đàn ông xuống bếp hình dáng rất khêu gợi! Đặc biệt là vì nữ nhân mình yêu xuống bếp

Nàng vẫn ko thể tin được, nhưng hiện tại mới biết được, đây đúng là chân ngôn

Thời khắc hạnh phúc

Hạ Từ Tình cảm giác được đây là lần đầu tiên, Lâm Lập Phong đối đãi với mình như thế

Lòng của nàng cũng lần đầu tiên cảm thấy thật ấm áp thật thích ý. Loại cảm giác ấm áp này, tính từ lúc bọn họ kết hôn đến nay, đây là lần đầu nàng cảm thụ sâu sắc như vậy.

Sau này mặc kệ bọn họ có phát sinh chuyện gì, cũng ko thể cản trở bọn họ dắt tay nhau cùng chung sống cả đời, mà sau khi trải qua một màn này, nàng cũng tuyệt đối cả đời khó quên

Khi bát mì ngào ngạt hương thơm đặt tới trước mặt nàng thì cũng là lúc nàng đột nhiên cảm thấy thật hạnh phúc!

"Nào, dậy ăn đi! Anh thấy em đã đói bụng rồi."

Hạ Từ Tình vừa cúi đầu cúi mặt ăn, vừa nhìn kĩ Lập Phong, cảm giác như cùng hần ăn, hạnh phúc vô hạn. Nếu như thứ hạnh phúc này có thể tồn tại mãi mãi thì hay rồi.

Lâm Lập Phong phát hiện nàng nhìn mình có chút đờ đẫn liền tủm tỉm cười "Sao? Hải lòng với khuôn mặt của chồng em phải ko?"

Hạ Tử Tinh không khỏi nhìn sang chỗ khác, "Thật ko biết xấu hổ!"

Lâm Lập Phong cười khẽ nâng tay lên, ko phải để lạnh lùng nàng cảm nàng, cũng ko phải che cái miệng nhỏ nhắn của nàng lại. Hạ Tử Tinh đầu tiên là sững sốt, chờ nàng tỉnh lại thì phát hiện ra tron miệng có thứ gì ẩm ẩm. Đầu lưỡi nàng cảm thụ, mới biết hần nhét vào miệng nàng một cục thịt.

Nàng ho khan lên vài tiếng, lập tức đem thứ trong miệng ăn đi

"Thơm quá phải ko?" Lâm Lập Phong nhìn nàng biểu tình quái dị, cười đến chảy cả nước mắt

Hạ Tử Tinh đỏ mặt gật đầu. Hần đêm nay có vẻ rất hải lòng.

"Tuy rằng chỉ là mì gói,nhưng anh nghĩ anh vừa ăn xong món ăn ngon nhất trong đời." Lâm Lập Phong bỗng nhiên chút cảm phát.

Mà hần nói, cũng chính là suy nghĩ của nàng .

"Em cũng nghĩ như vậy." Hạ Tử Tinh nhìn Lâm Lập Phong yếu ớt mà nói.

Lâm Lập Phong cùng nàng mười ngón đan xen, ngưng mắt thâm tình nhìn nàng: "Anh muốn chúng ta sau này ko hề có hiểu lầm, không hề có nghi kỵ, vĩnh viễn thẳng thắn thành khẩn, vĩnh viễn quý trọng nhau.Chúng ta sẽ cùng nhau làm bạn đến già ! Tử tinh!"

Hạ Tử Tinh đầu tiên là sững sốt, sau đó phát hiện viên mắt của mình đã bắt đầu uon ướt.Từ khi biết hần yêu mình, nàng đặc biệt rất dễ động lòng, cũng rất dễ rơi lệ

Trước sau, nàng hướng hần lộ vẻ tươi cười mềm mại. Nàng cũng rất mong muốn có thể cùng hần dất tay nhau sống đến già!

Ánh trăng càng lên càng cao, ánh sáng nhàn nhạt thông qua cửa sổ phòng gỗ, chiếu lên người Hạ Tử Tinh cùng Lâm Lập Phong. Bọn họ đang ôm nhau nằm trên một cái duy nhất trong nhà gỗ, cùng đắp trên người một cái chăn.

Bọn họ đều cảm thấy phi thường thỏa mãn như chưa từng thỏa mãn và hạnh phúc như vậy!Nếu như bọn họ phải vĩnh viễn ở tại cái rừng già này, bọn họ cũng nguyện ý. Chỉ cần có thể được ở cùng nhau!

Đêm đã khuya nơi đây dị thường u tĩnh (*âm u, tĩnh mịch)! Bọn họ nằm ở trong phòng gỗ có thể nghe thấy âm thanh gió tuyết lạnh rung bên ngoài, gió lạnh thổi qua cửa sổ, còn kèm theo cả tiếng sói tru dài đến vô tận.

Hạ Tử Tinh nghe đến tiếng sói tru, nhin không được trốn vào lòng Lâm Lập Phong. Cảm thụ được Hạ Tử Tinh sợ, Lâm Lập Phong đem tay ôm nàng chặt hơn

"Sợ sao?"Âm thanh trầm thấp của hần bên tai nàng vang lên, khí tức ấm áp phun lên cổ nàng

"Có chút sợ. Lúc em lạc đường, vì nghe phải mấy tiếng sói tru này mới té xỉu ." Hạ Tử Tinh vừa nghĩ đến đây vẫn cảm thấy có chút sợ hãi. Nếu như ko có Lâm Lập Phong đến tìm nàng, đem nàng cứu, hậu quả thực sự không dám nghĩ đến a.

Ko chừng nàng đã trở thành bữa ngon mỹ vị cho đám sói.Vừa nghĩ đến khả năng này, cả người nàng đều nổi da gà.

"Anh cứu em một mạng, em báo đáp anh thế nào đây?" Thanh âm của Lâm Lập Phong chứa đầy ý cười

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Kết cục (I)

Khi ánh sáng mặt trời của buổi sớm chiếu vào mặt Hạ Tử Tinh, cũng là lúc nàng mới lười biếng mở đôi mắt mơ màng tỉnh dậy. Nàng nhìn chung quanh bốn phía, cảm giác thật xa lạ. Một hồi lâu,chính nàng mới nhớ lại mình đang ở trong rừng sâu

Nhìn lại bên cạnh là Lâm Lập Phong đang chăm chú ôm nàng,khuôn mặt tuấn tú khiến nam nhân tức giận, nữ nhân điên cuồng ở hình dạng ngủ say lại trong giống như hình ảnh của một thiên sứ thiên chân vô tà, thật đẹp, thật động lòng người

Hạ Tử Tinh kim lòng không được mà ở trên mi hần hôn một cái. Lâm Lập Phong giật giật thân thể, đôi mắt đen như ngọc nhưng trong suốt thấu lòng người mở ra

Hắn thấy Hạ Từ Tình nằm bên người lộ ra một nụ cười thỏa mãn, sáng sớm tinh dậy, khuôn mặt Hạ Từ Tình lại hồng hồng thật giống như khuôn mặt mềm mại của trẻ con. Khiến hắn nhìn không được ý tiếp cận liền cắn nằng một ngụm.

"A, đau như c." Hạ Từ Tình kêu lên. Âm thanh khàn khàn trầm thấp nhưng lại có vẻ phi thường gọi cảm

"Em ko đau thì làm sao cảm thụ được anh thương em chứ?" Lâm Lập Phong vẻ mặt giảo hoạt.

"Cảm tạ anh như thế “thương yêu” em.” Thanh âm mềm mại của Hạ Từ Tình vang lên thật thoải mái "Em cũng rất muốn “thương yêu” anh, chồng yêu ạ."

Đôi mắt trong suốt của Hạ Từ Tình phát ra tia sáng kì dị, nằng xoay người về phía Lập Phong, cắn cắn cái cổ hắn

Lâm Lập Phong ôm lấy thân thể Hạ Từ Tình tràn ngập lực công kích, cười hi hi hỏi: "Anh có nên kêu “cứu vớt” ko đây?"

"Anh nhìn xem đi, xung quanh có ai cứu vớt anh ko?" Hạ Từ Tình không chịu buông tha mà tiếp tục cắn cắn cái cổ, lỗ tai hắn. Khiến cho Lâm Lập Phong khàn khàn mà cười liên tục.

Đột nhiên, bọn họ nghe được âm thanh của trực thăng. Bọn họ nhìn thoáng qua, lộ ra một nụ cười hân hoan

Rất cực có người đến cứu bọn họ rồi!

Bọn họ lập tức mặc quần áo, lao khỏi căn nhà gỗ, hướng về phía trực thăng trên bầu trời ngổn ngang. Phi cơ lập tức bỏ dây thang xuống. Lâm Lập Phong ôm lấy Hạ Từ Tình kéo tay kéo dây thang, dây thang chậm rãi nâng lên kéo bọn họ lên cabin

Hạ Từ Tình vừa đến ca bin thì đã được một vòng ôm nhiệt liệt nghênh đón. Một mùi hương long thủy tươi mát lập tức bay qua mặt nằng

"Từ tình, từ tình, anh rốt cuộc cũng tìm thấy em rồi!" Khắc Just chăm chú ôm Hạ Từ Tình, vòng ôm gấp gấp kia khiến Hạ Từ Tình như muốn ko thở nổi

"Khắc Just. . . . ." Hạ Từ Tình cảm thụ được khắc Just khẩn trương nên phát sinh tình cảm mãnh liệt, trong lòng đầy cảm động. Việc nằng biến mất tới hôm qua, hắn nhất định rất lo lắng

Khắc Just đẩy nằng ra, tinh tế quan sát khuôn mặt của nằng, "Hoàn hảo, em vẫn bình an vô sự."

Hạ Từ Tình nhìn khắc Just vẻ mặt khắc khổ, con mắt đầy tơ máu màu hồng, vẻ mặt tái nhợt tiêu tụy, trong lòng một trận khổ sở. Chỉ qua một buổi tối thôi mà hắn đã trở thành cái dạng này. . . . Mà hết thảy cũng là vì nằng.

Hai tay Khắc Just thương tiếc xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của nằng, sau một khắc, hắn cúi người xuống nhiệt liệt hôn môi. Hắn cuồng liệt hôn môi nằng, gần như muốn đòi hỏi sở hữu cả linh hồn nằng. Hạ Từ Tình thoáng cái giật mình .

Lo lắng, nằng nhẹ nhàng đẩy khắc Just ra, liếc mắt xem xét Lâm Lập Phong, nằng phát hiện Lâm Lập Phong nắm chặt song quyền, sắc mặt u ám, con mắt thâm trầm, môi mím chặt. (biểu hiện của người ăn dấm chua ! Hắc hắc)

Nằng biết rõ Lâm Lập Phong rất mất hứng, thế nhưng khắc Just như thế quan tâm nằng. Nằng thực sự không muốn thương tổn hắn.

Hạ Từ Tình cúi đầu xuống, cầm tay Khắc Just, nói: "Xin lỗi, khắc Just, tại em mà anh lo lắng một buổi tối rồi."

Khắc Just đem nằng tiến thẳng vào lòng, ôn nhu mà nói: "Chỉ cần em bình an trở về thì tốt rồi."

Hạ Từ Tình lại một lần nữa ngược con mắt nhìn nữa Lâm Lập Phong, chỉ thấy Lâm Lập Phong hướng mắt nhìn về cửa sổ, cảm buột chặt, vai cứng ngắc

Nằng rất cảm kích Lâm Lập Phong giờ phút này! Hắn không tại lúc này cùng Khắc Just tranh giành tình nhân, hắn lựa chọn phương án quay mặt đi, chẳng quan tâm. Nằng biết rõ trong lòng hắn lúc này cũng không chịu nổi. Thế nhưng, hắn đã biết nhân nhượng ko gây mâu thuẫn. Điều này khiến nằng rất cảm động!

Sau khi bọn hắn trở lại khách sạn, Lâm Lập Phong mới phát hiện dư tuyết Lâm đã rời đi. Hắn cảm thấy trong lòng một trận đau khổ! Đây là người đã từng là nữ nhân hắn yêu nhất? Lâm Lập Phong một trận cười khổ!

Có lẽ nằng tức giận bắt chấp sinh mệnh đi tìm Hạ Từ Tình nên đã giận dữ bỏ đi rồi chăng?

Hay có lẽ là, lòng hắn đã bị nằng nhìn thấy, nằng biết rõ người quan trọng nhất của hắn chính là Hạ Từ Tình. Cho nên đã lựa chọn phương án bỏ đi, muốn thành toàn cho bọn họ

Mặc kệ lý do nằng bỏ đi là cái gì? Hắn đã ko muốn quan tâm nữa! Bởi vì hắn đã dự định phụ mối tình của nằng rồi. Hiện tại nằng bỏ đi, tâm hắn lại cảm thấy thật dễ chịu

Ở trong phòng Hạ Từ Tình, khắc Just vẫn ôm nằng ko chịu buông. Hắn hình như đã mất đi cảm giác an toàn, không đem nằng ôm vào trong ngực thì ko tài nào an tâm

Hạ Từ Tình ở trong lòng Khắc Just tràn ngập mâu thuẫn cùng giằng dụa. Khắc Just luôn ôn nhu, yêu nàng sâu sắc, khiến nàng không cách nào mở miệng nói với hắn.

Hạ Từ Tình nghĩ chính mình thực sự rất xấu! Rất xấu! Khắc Just đối với nàng chân thành, thực lòng như vậy, nàng lại luôn tổn thương hắn. . . . .

Vừa nghĩ đến đây, nàng lại có cảm giác mơ hồ đau. Trời cao thương hại, khiến nàng vừa có tình yêu của Lâm Lập Phong, lại song song có được thâm tình của Khắc Just, nàng thật khó xử a!

"Em làm sao vậy? Từ tình. Một lát phải ko?" Khắc Just phát hiện Hạ Từ Tình tinh thần không khỏe, quan tâm mà nói.

"Em có chút mệt." Hạ Từ Tình thấp giọng nói, nhìn không được thở dài một hơi.

"Được, vậy em nghỉ ngơi một chút đi." Khắc Just ở trán nàng lưu luyến hôn, rồi lê bước rời đi

Hạ Từ Tình nhìn bóng lưng Khắc Just rời đi, phát giác hắn có điểm cô đơn. Nàng xoay người đi vào toilet dự định tắm một cái thật tốt, thật dễ chịu một chút.

Nàng ngâm mình ở bồn tắm lớn, nhìn bọt nước tràn ngập trong lòng lại nhớ đến một màn triền miên kiều diễm cùng Lâm Lập Phong tại căn nhà gỗ tối hôm qua. Đến bây giờ, nàng vẫn có thể cảm thụ được nhịp tim của mình đang kịch liệt đập.

Bên cạnh hắn, tim nàng luôn đập cuồng liệt như vậy, mà loại loại tâm tình này, đối với Khắc Just nàng lại ko có

Nàng nhắm hai mắt lại, thật sâu thở dài một hơi. Yêu đương là chuyện ko cách nào miễn cưỡng! Nếu nàng ko thể cùng Khắc Just nói rõ mọi chuyện, tiếp tục khiến hắn sa lầy, sẽ càng làm hắn tổn thương nhiều hơn.

Nàng còn muốn tự suy nghĩ một chút nên như thế nào nói với Khắc Just mới tốt

Bỗng nhiên, nàng nghe được một tiếng gõ cửa, nàng mặc áo khoác vào đi ra mở cửa. Cửa vừa mở thì đã thấy vẻ mặt hắc ám của Lâm Lập Phong xông tới

Hắn thuận lợi giữ tay đóng cửa, một tay còn lại ôm lấy nàng hôn một trận mê muội. Hắn gấp gáp xâm chiếm nụ hôn của nàng, cướp đi cả hơi thở. Hắn nhiệt liệt mà hôn nàng, không cho nàng có nửa điểm khe hở, khí tức của nàng trong nháy mắt đều bị hắn cướp hết

Cho đến khi nàng gần như hít thở ko thông, hắn mới đột nhiên buông nàng ra.

Hạ Từ Tình thở phì phò, sắc mặt đỏ bừng ngã ngồi trên giường, mà vẻ hung ác nham hiểm trên khuôn mặt tuấn tú của Lâm Lập Phong lại đông cứng cân thẳng, hai tròng mắt đen láy tràn ngập tức giận

Hắn tới gần nàng, một tay ôm lấy nàng, đặt nàng ngồi trên đùi mình. Hắn khéo léo cắn cắn lỗ tai nàng, trầm thấp khàn giọng hỏi: "Nói cho anh biết, em và hắn ở trong phòng nửa ngày, rốt cuộc đã làm gì?"

Đại kết cục (II)

Hạ Từ Tình cả người cứng đờ, trừng to mắt nhìn hắn, "Anh ko tin em?"

"Anh ko tin hắn!"

Hạ Từ Tình thở dài một hơi, "Bọn em chưa làm cái gì cả, anh ko tin tưởng sao?"

"Em nói thì anh tin."

"Nếu như anh tin, anh sẽ ko hỏi." Hạ Từ Tình có điểm tức giận mà bốp chát

"Thế nhưng, anh quan tâm em a. Nếu đổi lại vị trí anh cùng Dư Tuyết Lâm ở trong phòng cả một buổi sáng, em có lo lắng cho bọn anh phát sinh chuyện gì ko?"

Nói như vậy, xác thực cũng có đạo lý.

"Quên đi, em lần này tha thứ cho anh, lần sau ko được viện dẫn lý lẽ này nữa"

"Anh cũng muốn cảnh cáo em, em ko được cho. .... Khắc Just hôn nữa! Lần này anh có thể tha thứ nhưng lần sau ko được viện dẫn lý lẽ này!" Đôi mắt đen láy của Lâm Lập Phong sáng quắc ngưng thần nhìn nàng

Hạ Từ Tình không khỏi nở nụ cười. Hắn còn vì chuyện sáng sớm ở cabin mà tức giận. Thì ra đàn ông ăn phải dấm chua, rất kinh khủng.

"Em sẽ tận lực tránh." Hạ Từ Tình đồng ý.

"Cái gì mà “ tận lực tránh” chứ? Anh muốn em phải nhất quyết phản kháng, nghiêm cấm ngăn chặn!" Đôi môi lửa nóng của Lâm Lập Phong đã tiến đến

chiếc cổ mềm mại của nàng

"Em là của anh! Em biết không?" Hấn bá đạo mà cáo buộc nàng thuộc quyền sở hữu của hấn

"Đã biết." Hạ Từ Tình kiêu mị mà nói.

"Sáng sớm hôm nay, anh thấy hấn hôn em, anh lúc đó thật sự rất muốn cho hấn ăn đấm!" Lâm Lập Phong vừa nghĩ đến nụ hôn lúc sớm kia, lửa giận trong lòng lại thiêu đốt

"Lập phong, em rất cảm kích anh đã tâm lý và nhẫn nại." Hạ Từ Tình khoe miệng khoe miệng lộ ra một nụ cười mỹ lệ như hoa

"Bởi vì anh biết hấn đã lo nghĩ." Lâm Lập Phong thở dài một hơi: "Lúc đó, bọn anh phân công nhau tìm em, mà anh lại là người tìm được còn hấn không có. Hấn nhất định là cả đêm ko ngủ, tâm tình của hấn, anh có thể hiểu."

Thì ra bởi vì chuyện này mà hấn đã ức chế lửa giận và xung động của mình

"Vì thế em thấy rất hạnh phúc, có một nam nhân lòng dạ rộng rãi như vậy yêu, em thấy cũng đủ rồi." Hạ Từ Tình ôn nhu mà sà vào lòng Lâm Lập Phong

"Từ tình. . . . ." Lửa giận trong lòng Lâm Lập Phong lập tức biến thành mây khói thay chỗ cho thâm tình. Hấn chăm chú ôm Hạ Từ Tình, đem mặt chui vào chiếc cổ mềm mại của nàng, hấp thụ hương thơm

"Anh rất may mắn, anh còn có cơ hội cùng em bắt đầu lại." Hấn ngẩng đầu thâm tình ngưng mắt nhìn nàng: "Sau này chúng ta phải biết quý trọng cơ hội này, ko nên nghĩ kị thắng thối, thành khẩn với nhau."

"Ừ." Hạ Từ Tình liên tục gật đầu, đôi mắt mê say tràn ngập nhu tình.

"Chúng ta đã mất đi quá nhiều thời gian rồi. Từ giờ trở đi chúng ta phải bù đắp tốt chỗ thời gian đã mất đi." Khuôn mặt tuấn tú của Lâm Lập Phong gần kề nàng, đôi mắt mê ly cùng nàng nhiệt liệt giao triền

"Làm sao để bù đắp được?" Nàng có điểm nghi hoặc.

Lâm Lập Phong đem nàng đặt ở trên giường, lộ ra nụ cười tà ác: "Thì từ giờ trở đi chúng ta càng phải ân ái ái ái!"

Hạ Từ Tình sắc mặt đỏ lên, nhìn hấn đã mờ dây lưng áo khoác. Nàng xấu hổ mà đẩy hấn ra, "Không được, hiện tại đang là buổi trưa a!."

"Có người quy định buổi trưa ko được thân thiết sao?" Lâm Lập Phong mặt dày mà hôn lên cổ nàng

"Đáng ghét rồi."

". . . . ."

Khắc Just đứng ở bên ngoài phòng của Hạ Từ Tình, si ngốc mà nhìn chăm chăm gian phòng. Hấn thấy được, hấn thấy được Lâm Lập Phong đi vào phòng hạ Từ Tình

Tối hôm qua, hấn đã thề với trời, chỉ cần Hạ Từ Tình bình an vô sự, hấn nguyện ý trả giá bằng mọi thứ! Thậm chí là cả sinh mệnh hấn!

Sáng sớm hôm nay, khi hấn thấy Lâm Lập Phong ôm Hạ Từ Tình xuất hiện tại nhà gỗ, hấn đã biết đường tình của hấn cùng Hạ Từ Tình chỉ có thể đến đây là chấm dứt. Vừa nghĩ đến đây, đau khổ trong lòng hấn lại nổi lên. Hoa tình chưa kịp nở, đã chết non

Tối hôm qua, khi Lâm Lập Phong tìm được Hạ Từ Tình. Bọn họ đã ở nhà gỗ tròn một đêm. Sáng sớm hôm nay gặp lại, hấn đã thấy được sự ảm ý thể hiện trong mắt 2 người

.

Ông trời đã an bài cho Lâm Lập Phong tìm được nàng, có lẽ ngay cả trời cao cũng nghĩ bọn họ là một đôi trời sinh

Hấn sẽ chúc phúc bọn họ! Có thể cùng người mình yêu chung sống, là hạnh phúc_! Mặc dù hấn sẽ mất đi hạnh phúc của chính mình, nhưng hấn rất mong muốn bọn họ có thể cùng nhau sống hạnh phúc

Lúc này, hấn đã thua tâm phục khẩu phục!

Lâm Lập Phong có thể mạo hiểm sinh mệnh bất chấp nguy hiểm đi tìm Từ Tình, cũng đủ biết hấn thật tâm thật lòng yêu nàng. Thử tình yêu nàng hấn ko nên hoài nghi! Hi vọng rằng Lâm Lập Phong mãi mãi quý trọng Từ Tình, khiến nàng sống thật hạnh phúc. Nếu không, hấn nhất định sẽ trở về_!

Khi khắc Just đi khỏi khách sạn, hấn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời phủ đầy mây đen, miệng hấn nhếch lên lộ đáng tươi cười bất cần

Thì ra tâm tình bất hảo, nhìn lên trời cũng sẽ tràn đầy cảm thụ. Hấn lôi kéo hành lý đi tới quảng trường rộng, nhìn một đám bò câu mỹ lệ bay lên trời, mặt trời dần dần từ trong mây đen lộ dạng, ánh sáng mặt trời nhu hòa chiếu lên khoảng sân rộng. Bỗng nhiên, hấn nghe được một giọng hát du dương truyền

đến:

Mối tình thâm thiết đáng tiếc hữu duyên vô phận

Yêu một người nhất định vì tình sở đoản

Kiếp này anh là người tôi yêu nhất

Cần gì phải hỏi xem tâm mình có đau hay ko

Mối tình thâm thiết đáng tiếc hữu duyên vô phận

Yêu một người nhất định vì tình sở đoản

Duyên hoà thích chân đồ lưu đầy cõi lòng trống không hận

Thế tục hồng trần có ai có thể không lưu lại vết thương

Mối tình thâm thiết,hữu duyên vô phận?Ko phải là nói hán cùng Từ Tình sao?khỏe miệng Khắc Just hiện lên một tia đau khổ. Sau đó trong đám bồ câu trắng bay toán loạn, liền hiện lên một cô gái mặt váy dài màu trắng đang múa

Thiếu nữ một thân mặt đồ bạch sắc cùng một đám bồ câu trắng đứng chung một chỗ, khuôn mặt trắng nõn tình xảo của nàng dưới ánh mặt trời rơi xuống, thoát nhìn tựa như chim bồ câu trắng khả ái.

Không ngờ ở Pháp, hán cũng gặp lại tri âm rồi. Nàng ở quảng trường đơn phương múa, đơn phương hát tình ca thương tâm, nói không chừng trong lòng nàng cũng có việc thương tâm

Thiếu nữ hình như phát hiện có người đứng ở bên cạnh nhìn kỹ nàng, nàng bỗng nhiên từ trầm mê liền tỉnh lại, dừng lại động tác tay,nàng nhìn khắc Just, vẻ mặt nghi hoặc quan sát soái ca mặt xanh tóc vàng này.

"Tiếng hát của cô rất êm tai!" Khắc Just dùng tiếng Trung ôn hòa mà đối với cô gái nói.

Cô gái sắc mặt lạnh lẽo, đối với khắc Just lễ phép gật đầu, sau đó từ bên người hán bỏ đi. Khắc Just nhìn nàng rời đi, phảng phất phía sau nàng thấy đôi cánh thiên sứ ẩn dấu

Khắc Just lộ ra vẻ tươi cười ko thể tin được, lẽ nào hán gặp phải thiên sứ sao?

Hán tự giễu!Trên thế giới này làm gì có thiên sứ? Nhất định là hán hoa mắt rồi.

Kết cục (III)

Khi màn đêm buông xuống, Hạ Từ Tình và Lâm Lập Phong muốn rủ Khắc Just cùng ăn thì mới biết được khắc Just đã trả phòng rồi khai.

Hạ Từ Tình sốt ruột móc điện thoại ra muốn gọi điện thoại cho hán. Hán nhất định là đã biết chuyện với nàng và Lập Phong rồi

Làm sao hán lại phát hiện được? Lẽ nào ánh mắt của bọn họ đã tiết lộ tất cả?

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình một trận hoảng loạn, cầm tay nàng nói: "Có lẽ hán có việc phải đi em ko nên lo lắng."

"Ko! Hán tuyệt đối sẽ ko vô duyên vô cớ như vậy ko để ý đến em_ . Hán nhất định là biết chuyện gì rồi." Hạ Từ Tình hoảng trương mà nói.

Nàng lấy điện thoại cầm tay ra phát hiện trong hộp thư có một đoạn tin nhắn.Trực giác của nàng nói, nhất định là thư Khắc Just gửi cho nàng.

Nàng lập tức nhân nút nhấn lại, trong điện thoại lại truyền ra âm thanh êm tai của Khắc Just: từ tình,anh đi. Anh biết rõ người quan trọng nhất trong lòng em vẫn là Lâm Lập Phong. Hán có thể mạo hiểm sinh mệnh bất chấp nguy hiểm đi tìm em, anh tin tưởng hán trong lòng cũng chỉ có em.Có thể cùng người mình yêu sống chung chẳng phải là giấc mơ của nhiều người sao?Anh tuy rằng ko cách nào thực hiện được mơ ước này,nhưng anh mong muốn em có thể biến nó thành sự thật! Anh chúc phúc em cùng Lâm Lập Phong yêu nhau suốt đời, bách niên giai lão!

Hạ Từ Tình vừa nghe xong, nước mắt chậm rãi lại tụ tập nơi viền mắt. Trước sau rồi xuống mặt nàng

Nàng có thể tưởng tượng được thời điểm Khắc Just rời đi, ngựcchấn bi thương cỡ nào! Nàng đã từng cho hán mong muốn,lại chính ta đem cái mong muốn này hung hăng bóp nát.Nàng là người phụ nữ nhẫn tâm! Nàng một lần lại một lần nữa thương tổn hán. . . . . Không để ý tâm tình của hán,ko để ý cảm nhận của hán. . . . .

Nàng trong lòng thầm nghĩ thấy mình chỉ nghĩ đến thống khổ, đến khó chịu của mình.Lại chẳng chú ý đến Khắc Just bên cạnh nàng cũng thống khổ, khó chịu cỡ nào. . . . .

"Em là người nhẫn tâm. . . . ." Hạ Từ Tình lệ tràn đầy mi nhìn Lâm Lập Phong

Lâm Lập Phong đem thân thể yếu đuối của nàng ôm vào ngực, "Hắn sẽ hiểu em."

"Em có phải là một nữ nhân ghê tởm lắm phải ko?" Nàng ở trong lòng hắn im lặng rồi lẽ

"Ko. . . . .Chuyện 2 chúng ta , hắn nhận thức sớm một chút, kỳ thực đối với hắn cũng rất tốt, ko để hắn ngày càng lún sâu!"

Hạ Tử Tinh tựa vào lòng Lâm Lập Phong, hấp thụ hương khí khiến tâm tình nàng bình tĩnh

Kiếp này, nàng nhất định chỉ có thể phụ Khắc Just rồi. Mong muốn hắn có thể quên nàng sớm một chút, tìm được hạnh phúc đích thực trong lòng mình.

"Ngày mai, chúng ta quay về Trung Quốc." Lâm Lập Phong nhẹ nhàng bên tai nàng thấp giọng nói

"Ừ. . . . ." Nàng yếu ớt trả lời.

Nguyên bản muốn cùng nàng ở Pháp chơi đùa vài ngày_ , nhưng xem ra nàng ko có tâm tình ở Pháp chơi đùa rồi. Vậy thì sớm quay về Trung quốc một chút, sớm trở lại ngôi nhà hạnh phúc quen thuộc của bọn họ

Mong muốn từ nay về trở về sau, mối quan hệ của bọn họ sẽ trở nên bằng phẳng_ .Thời gian bọn họ lãng phí thực sự đã quá nhiều rồi. Từ giờ trở đi, bọn họ muốn phải bù đắp thật tốt

Khóe miệng Lâm Lập Phong lộ ra nụ cười ôn nhu động lòng người

Ngày thứ hai,hình ảnh hạnh phúc của Lâm Lập Phong và Hạ Tử Tinh tay trong tay quay về Trung Quốc đã trở thành đầu đề cho nhiều bài báo. Nét hân hoan hạnh phúc khắc sâu trên khuôn mặt 2 người đã chìm sâu vào mắt Dư Tuyết Lâm. Nàng phẫn hận đem bài báo trên tay xé thành nhiều mảnh nhỏ!

Hạ Tử Tinh dĩ nhiên không chết! Tại sao nàng lại không chết? Bây giờ còn cùng Lâm Lập Phong tay trong tay bay từ Pháp trở về, cái khuôn mặt hạnh phúc kia khiến nàng hận ko thể xé rách

Đêm đó Lâm Lập Phong không để ý sự phản đối của nàng, mạo hiểm tất cả đi tìm Hạ tử Tinh, nàng trong lòng rất đố kị, rất phẫn hận!

Không ngờ, Lâm Lập Phong mất đi ký ức lại vẫn chú ý đến Hạ Tử Tinh, khiến ngực nàng phi thường khổ sở! Vì thế nàng kiên nhẫn bay từ Pháp trở về Trung Quốc

Mấy ngày này, nàng thương tâm gần chết mà ở Trung Quốc sống mơ mơ màng màng, còn bọn họ ở Pháp điem điem mặt mặt (*hạnh phúc)? Thật chết tiệt!

Dư tuyết Lâm nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng phẫn hận khó kiềm chế. Nàng nhất định sẽ không cho Hạ Tử Tinh sống khá giả _! Chờ coi đi!

Hạ Tử Tinh muốn cùng Lâm Lập Phong ân ái ái ái sống? Không có cửa đâu! Trừ phi nàng đã chết! Còn Dư Tuyết Lâm này một ngày một đêm tồn tại, Hạ Tử Tinh tuyệt đối không có ngày lành đâu!

Hạ Tử Tinh ngồi ở ghế đá trong hoa viên, nhìn hoa viên trồng nhiều loại hoa cảnh phóng, diêm dúa lẳng lơ mỹ lệ. Hiện tại đã là mùa hè rồi, khí trời bắt đầu nóng bức. Nàng ngồi ở hoa viên cũng cảm thụ được gió mát từ từ thổi tới, cảm giác rất thoải mái. Nàng nhắm mắt lại, có điểm muốn chìm vào giấc ngủ . Gần đây chẳng hiểu vì sao? Nàng lại rất hay mệt, có chút buồn ngủ

Mặt trời xa với dần dần mất đi ánh sáng, chậm rãi biến mất nơi chân trời. Sắc trời đã dần dần tối,thời khắc hạnh phúc của nàng rốt cuộc cũng tới rồi.Đôi mắt kiêu diễm của nàng lộ ra nụ cười mỹ lệ, lập phong sắp trở về. . . . .

Vừa nghĩ, nàng liền nghe thấy một trận âm thanh nổ máy của ô tô, hắn đã trở về. Nàng hân hoan đi tới phòng khách,đã thấy nụ cười nhàn nhạt nở trên khuôn mặt tuấn tú của Lâm Lập Phong.

"Đã về rồi." Hạ Tử Tinh hạnh phúc nhìn hắn.

"Ừ, anh đã trở về." Lâm Lập Phong đáng cười bên khóe miệng cương nghị càng đậm

Hạ Tử Tinh thân thủ ôn nhu ôm dáng người thật to của Lâm Lập Phong, ở trước lồng ngực phập phồng của hắn, cảm nhận tiếng tim đập mạnh mẽ có lực, chính là hạnh phúc cả ngày của nàng

Lâm Lập Phong ở trên đỉnh đầu nàng nhẹ nhàng hôn, "Ngày hôm nay em làm cái gì?"

"Nhớ anh." Khuôn mặt kiêu diễm của nàng đầy ý cười dịu dàng nhìn hắn

"Thật ngoan!" Lâm Lập Phong ở trên trán nàng hôn một cái, sau đó kéo nàng vào phòng khách

Hắn ngồi xuống sofa một tay ôm lấy nàng ngồi vào đùi mình, thương tiếc sủng nịnh đầy mắt

"Công việc của công ty hôm nay ra sao?" Hạ Tử Tinh ôn nhu hỏi.

"Giống nhau a, bọn bề nhiều việc." Lâm Lập Phong ôm lấy eo nàng, đem mặt thâm nhập vào mái tóc nàng cảm nhận hương thơm.

"Qua vài ngày nữa là sinh nhật của mẹ, em ngày mai rảnh rồi nhớ đi mua một món quà, chuẩn bị một chút." Lâm Lập Phong bỗng nhiên nói.

Hạ Từ Tình từ trong lòng hân hoan ngồi thẳng dậy, "Sinh nhật của mẹ?"

"Đúng vậy. Dự định tổ chức ở biệt thự Lâm gia có mời thêm một ít tân khách, những người còn lại đều là thân thích của Lâm gia."

Hạ Từ Tình vừa nghĩ đến đám thân thích của Lâm Lập Phong, trong lòng thật không dễ chịu! Bác của hắn có một người ko thích nàng, ngay cả mẹ cũng ko thích nàng.

Nàng phải đối mặt với bọn họ còn khó chịu hơn là thống khổ! Hơn nữa, nàng bây giờ ko có mang thai, thế nào vị thẩm thẩm kia cũng ở trước mặt mẹ nói xấu vài điều!

Trong mắt đám phụ nữ ở đây, hình như công dụng của nàng cũng chỉ là sinh hài tử thôi! Hình như không có hài tử, nàng đáng tội chết ngàn lần. Mỗi khi thấy ánh nhìn các nàng, đều là ánh nhìn chẳng đáng, ánh nhìn khinh thường.

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình trầm trầm ko nói, có điểm kỳ quái hỏi: "Làm sao vậy? Từ tình. Khó chịu sao?"

"Cũng không phải." Hạ Từ Tình nhẹ nhàng lắc đầu, đáy mắt có điểm u buồn.

"Em nhất định là có chuyện _? Em ko lừa được anh." Đôi mắt lợi hại của Lâm Lập Phong ko có dự định buông tha nàng, đôi mắt sáng quắc chăm chú nhìn nàng ko tha.

"Nếu như, nếu như, em ko cách nào sinh con cho anh. Anh có để ý ko?" Hạ Từ Tình rốt cục cũng mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Kết cục (IV)

Lâm Lập Phong bỗng nhiên cười to, "Em đúng là đồ ngốc! Thì ra là vì chuyện này phiền não! Có phải là di và cô anh đã tìm đến em gây phiền phức?"

Hạ Từ Tình liếc mắt nhìn hắn, hạ mi mắt, gật đầu: "Các nàng luôn đổ lỗi cho em vì ko thể sinh con."

Lâm Lập Phong cắn nhẹ lỗ tai nắn cảm của nàng, lập tức khiến cho nàng cả người chấn động.

"Vậy chúng ta ở đây nỗ lực một chút, nhanh lên một chút phóng búp bê vào người em là được chứ gì?"

Nhìn Hạ Từ Tình một tay đẩy Lâm Lập Phong ra, "Em rất nghiêm túc _! Anh đừng lúc nào cũng cà rờn như vậy."

Lâm Lập Phong ở bên tai nàng thổi khí, thanh âm khàn giọng gọi cảm mà nói: "Anh cũng rất nghiêm túc, cũng muốn phóng búp bê vào bụng em _."

Khuôn mặt trắng nõn của Hạ Từ Tình bỗng chốc hiện lên nhiều dóa mây đỏ.

"Thật đáng ghét _! Ko cùng anh nói chuyện nữa!" Hạ Từ Tình đẩy Lâm Lập Phong ra. Nàng trong lòng táo bạo bất an, còn hắn một điểm cũng ko biết.

Lâm Lập Phong nhanh tay lại một lần nữa đem nàng trở về cái ôm của mình, nghiêm túc mà ôm, đem trán mình dựa trên vai nàng.

"Anh biết rất rõ phiền não trong lòng." Hắn không khỏi thở dài, "Mẹ anh và thẩm thẩm trong lòng muốn cái gì, anh cũng rất rõ. Anh sẽ ko để bất luận kẻ nào tác động! Các nàng cũng ko thể tác động đến suy nghĩ và ý nguyện của anh. Hôn nhân là chuyện của anh, lấy vợ là chuyện của anh, vậy thì việc sinh con cũng phải do anh định đoạt."

Hắn đem thân thể của hắn chuyển thành ngai đối diện với nàng, đôi mắt sáng quắc của hắn có chút kiên định: "Mặc kệ em có thể sinh con cho anh hay ko, đời này, anh đối với em nguyện ko thay đổi! Ko ai có thể chia lìa chúng ta, trừ phi anh chết"

Hạ Từ Tình lập tức lấy tay che miệng hắn lại, "Đừng nói nữa! Em biết rõ rồi."

Hắn ở lòng bàn tay nàng hôn thật sâu, "Em phải tin tưởng anh, anh tuyệt đối rất tự tin. Chúng ta sẽ cùng bên nhau đến già _!"

"Cám ơn anh, Lập Phong." Nàng nghe Lâm Lập Phong nói vậy ko thể ko thờ dài một hơi. Nàng ko cần phải để ý đến suy nghĩ của mọi người hay lời mọi người nói. Nàng chỉ cần hần có thể hiểu rõ mình!

Như vậy là nàng hạnh phúc_! Có được tình yêu toàn tâm toàn lực của hần, nàng còn khao khát gì hơn? Nàng còn sợ cái gì chứ? Dù cho nàng trong một giây chết đi, nàng cũng là cam tâm tình nguyện_!

Bất quá, nàng thật sự rất muốn vì hần sinh con, nàng biết rất rõ lòng hần rất chờ đợi cho đứa con của mình ra đời_.

Nàng không khỏi đưa tay sờ lên bụng, nơi đã từng chứa sinh mạng một đứa bé, thế nhưng, tiếc là nó chỉ tồn tại trong thời gian quá ngắn. . . .

Vừa nghĩ đến việc mất đi đứa con, lòng của nàng lại mơ hồ đau.

"Làm sao vậy?" Lâm Lập Phong nhẹ nhàng mà tình tế hôn lên cổ nàng, hần phát hiện thân thể nàng cứng ngắc

"Không sao." Nàng đông cứng mỉm cười gượng gạo. Thật may là hần đã quên mất đoạn kí ức kia, nếu không, hần nhất định cũng sẽ rất khó chịu

"Thiếu gia, thiếu phu nhân, có thể ăn cơm rồi" Chị Ngọc Dâu vừa hay cũng đi tới

Hạ Từ Tình lập tức theo Lâm Lập Phong từ trên đùi hần đứng, rồi khỏi cái ôm của hần. Chị Ngọc Dâu thấy "nàng" cùng Lâm Lập Phong ôm nhau, cũng cảm thấy xấu hổ.

Lâm Lập Phong khinh cười, "Sao vậy? Còn xấu hổ sao?"

"Cho chị Ngọc Dâu thấy cũng ko tốt." Hạ Từ Tình mặt đỏ mà nói.

"Em ko thấy vẻ mặt hưng phấn của chị Ngọc Dâu sao? Nàng thấy chúng ta ân ái như thế trong lòng có biết bao nhiêu là hài lòng." Lâm Lập Phong không cho là đúng.

Hạ Từ Tình nhìn một bóng lưng chị Ngọc Dâu rời đi, chị Ngọc Dâu xác thực đúng là một người khá ái. Bề ngoài lạnh như băng, kì thực nội tâm phi thương thiện lương, nhiệt tình

"Em biết ko, đoạn thời gian trước lúc quan hệ giữa em và anh ko tốt, sắc mặt của nàng luôn lạnh lạnh." Lâm Lập Phong cau mày, "Ngày đó lúc em ko xuống làm bữa sáng cho anh, nàng đã làm trứng chiên giống như than cốc cho anh ăn, gần như muốn đem anh bức chết."

"Có chuyện này?" Hạ Từ Tình cảm thấy ko thể tin được. Chị Ngọc Dâu lại có thể đối xử ko tốt với Lâm Lập Phong, người chị xem như là con ruột, cực kì thương yêu sao?

"Nàng nhìn anh lớn lên. Đối với anh mà nói, nàng cũng giống như một người mẹ thứ hai. Mà dĩ nhiên vì sức quyến rũ của em khiến nàng ko đối xử tốt với anh nữa, em thật có bản lĩnh a." Lâm Lập Phong về mặt đồ kỵ.

Hạ Từ Tình cười hi hi, "Như vậy sao? Em nghĩ chị Ngọc Dâu đúng là người thị phi phân minh! Nàng làm rất khá a! Ai kêu anh vô tình vô nghĩa như vậy?"

"Vì thế, anh hiện tại ko dám nữa rồi." Hần đứng lên ôm nàng, ở trên mặt nàng hôn một cái, đáng vẻ tươi cười: "Anh sau này phải đối xử tốt với em, yêu em thật nhiều, đem em trở thành nữ thần mình yêu nhất. Nếu không, ở trong cái nhà này, anh e rằng ko thể thờ nổi nữa."

Hạ Từ Tình xoa bóp mũi hần, "Đương nhiên."

Lâm Lập Phong lại nhân cơ hội hôn một cái lên đôi môi chu chu của nàng, một tay kéo nàng ngồi xuống bàn ăn

"Chúng ta ăn đi. Cơm nước xong, còn đi ra ngoài shopping nữa." Hần nói khi ngồi đối diện nàng

"Đi nơi nào đây?" Hạ Từ Tình ngược khuôn mặt tươi cười nhìn hần

"Đến nơi mà bình thường người ta vẫn thường thích đi."

"Tỷ như. . . . .?"

"Khu mua sắm a, công viên a, bờ biển a. Hay đi xem phim cũng rất tốt." Lâm Lập Phong suy nghĩ một chút.

Hạ Từ Tình lộ ra một nụ cười ngọt ngào "Được, dù sao thì chúng ta cũng chưa từng cùng nhau đi chơi."

Lâm Lập Phong bỗng nhiên nhủ mảy, hỏi: "Chúng ta kết hôn đã bao lâu? Từ tình."

"Nửa năm rồi."

"Nửa năm rồi, chúng ta ko có cùng nhau đi shopping trên đường sao. Xem ra, lúc trước anh đối với em thật sự ko tốt." Lòng mảy của Lâm Lập Phong nhăn lại càng sâu

Hạ Tử Tinh tâm cả kinh, vội vã nói: "Thật ra anh bè bạn rất nhiều việc, thường phải đi ra ngoài xã giao. Tuy rằng chúng ta ko có đi chơi cùng nhau, nhưng anh vẫn thường mang em ra ngoài ăn."

"Thật ko?" Lâm Lập Phong vẻ mặt hoài nghi, nhìn nàng chăm chú.

"Đúng vậy. Chúng ta thường thường đến nhà hàng lưng chừng núi ăn, ăn cơm xong, chúng ta vẫn đến hoa viên ở đó đốt pháo. Cảnh đêm ở nơi đó mỹ lệ lắm!"

"Vậy đêm nay chúng ta cùng nhau đốt pháo hoa đi." Lâm Lập Phong vui vẻ mà nói.

Hạ Tử Tinh khẳng khái cúi đầu suy nghĩ một chút, "Đêm nay em muốn cùng anh đi shopping"

Bởi vì ...cái sinh hoạt bình thường của vợ chồng này, bọn họ thật đúng là chưa từng trải qua. Nàng rất muốn nắm tay hắn ra đường, cảm thụ cảm giác hẹn hò một chút

Bọn họ chưa từng trải qua cảm giác hẹn hò thì đã kết hôn rồi, đối với anng2 mà nói cũng có điểm tiếc nuối

Tuy rằng sau khi kết hôn bọn họ dần dần yêu nhau, thế nhưng cuộc hôn nhân nửa năm cũng phát sinh rất nhiều việc, lúc đó bọn họ còn có nhiều mâu thuẫn và hiểu lầm, thời khắc chân chính hưởng thụ cảm giác ngọt ngào, thực sự quá ít, quá ít rồi.

Nàng thực sự rất muốn cùng hắn trải qua cái sinh hoạt vợ chồng nho nhỏ này, cùng nhau đi đến khu mua sắm, cùng nhau đến công viên tản bộ, cùng nhau xem phim. ....

Đây chính là ước mơ tha thiết của nàng a! Mà ngày hôm nay, rốt cuộc nguyện vọng của nàng cũng có thể trở thành sự thật rồi! Lòng của nàng cảm thấy thật ngọt

"Như vậy cũng tốt, anh nghe theo em, Vợ yêu." Lâm Lập Phong nói một tiếng "Vợ yêu", khiến khuôn mặt của nàng đỏ ửng. Đây là lần đầu tiên hắn gọi nàng vợ yêu, nàng cảm thấy phi thường êm tai

Ngực hình như cảm thấy rất ngọt ngào, còn hơn uống mật đường. Giờ phút này, nàng cảm thấy chính mình thật hạnh phúc!

Hi vọng cảm giác hạnh phúc này, có thể kéo dài mãi mãi. ....

Kết cục (V)

Cơm tối xong, bọn họ nhanh chóng rửa mặt chải đầu, sau đó nhẹ nhàng thay quần áo rồi cùng nhau ra ngoài

Lâm Lập Phong một thân thường phục huu nhân, tuấn lãng phi phàm. Hạ Tử Tinh mặc một chiếc váy bằng vải bông liền áo, thoát nhìn tựa như cô hàng xóm, thân thiết, động nhân

Bọn họ dắt tay nhau ra đường cái, đi tới đâu cũng đều khiến cho người qua đường chú ý. Dù sao bọn họ cũng là nhân vật của công chúng, vẫn thường xuyên xuất hiện trên các tờ báo tạp chí, nên rất nhiều người đi đường đã nhận ra thân phận tôn quý của họ, ở một bên thấp giọng nói nhỏ.

Lâm Lập Phong vẻ mặt lãnh ngạo, vẫn cười phong khinh, hoàn toàn ko để ý đến ánh mắt của mọi người. Mà Hạ Tử Tinh và Lâm Lập Phong mười ngón đan xen, khiến ánh mắt nhiệt liệt của mọi người, nhìn đến có điểm không có ý tứ.

"Chúng ta vào bên trong xem chút đi." Lâm Lập Phong chỉ tay vào trung tâm mua sắm Chi huệ

"Được." Hạ Tử Tinh vui cười đầy mắt.

Đây là khu mua sắm rất lớn. Bên trong tập trung những hãng quần áo nổi tiếng nhất thế giới. Bình dân bách tín như nhau ko dám đến nơi này để mua sắm, Vì thế người đến nơi này mua sắm đều là người có thân phận tôn quý giàu có

Hiên tại là lúc các hãng thời đưa ra bộ sưu tập hè, nơi nào cũng trưng bày trang phục hè màu sắc rực rỡ. Lâm Lập Phong nhìn quần áo mọc mọc trên người Hạ Tử Tinh bỗng nhiên cảm thấy có điểm áy náy

Trong nửa năm kết hôn kia, bọn họ chưa có lần nào cùng nhau đi dạo. Không cần phải nói cũng, hắn vẫn chưa mua quà gì tặng nàng thì phải?

Hắn đúng là một người chồng ko tốt!

"Chúng ta vào trong xem thử." Hắn kéo tay Hạ Tử Tinh đi vào một cửa hàng trang phục cao nhấ.

Lâm Lập Phong vừa đi vào, người bán hàng đã đến bắt chuyện

"Đem tất cả loại quần áo mới nhất năm nay lấy ra." Lâm Lập Phong nhàn nhả đi chơi mà ngồi vào ghế sofa.

"Lập phong. ...." Hạ Tử Tinh nhìn Lâm Lập Phong

"Em lấy quần áo mặc thử."

Người bán hàng lập tức mang Hạ Từ Tình đi thử quần áo

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ Tình từ từ thử từng bộ quần áo, phát hiện Hạ Từ Tình mặc quần áo gì cũng đẹp. Thật ko hổ danh làm người mẫu_! Quần áo mặc trên người nàng đều phóng ra ánh sáng kì lạ. Cho dù là bộ đồ bình thường nhất, mặc trên người nàng cũng đều trở nên rất đặc biệt.

Môi bạc của Lâm Lập Phong chợt phác thảo ra một nụ cười nhẹ.

"Những bộ quần áo phu nhân nhà tôi vừa thử qua, toàn bộ đem đóng gói lại hết." Lâm Lập Phong đối với người bán hàng nói, khiến cho nàng trở nên ngu ngốc

Hơn mười bộ quần áo lận a, giá trị ... ít nhất ... cũng hơn mười vạn. Một lần mua quần áo tốn hơn mười vạn, cũng chỉ có loại người giàu có như hần mới có khả năng làm điều này (hơn 300 triệu vnd đó các nàng. ... mua quần áo hơn 300 triệu à ủa choáng)

Hạ Từ Tình vừa nghe nói hần muốn mua sạch tất cả các loại quần áo nàng vừa mặc vào, bỗng chốc giật mình

"Nhiều lắm Lập phong."

Lâm Lập Phong một tay ôm eo nhỏ của nàng, ôn nhu nói: "Ko sao, anh thích."

"Lập phong. . . . ."

"Đi, chúng ta đến nơi khác xem." Lâm Lập Phong vừa kéo tay nàng, vừa kí tên trên tờ séc, lại phan phó nói: "Đem quần áo đưa cái địa chỉ này."

"Đúng vậy." Tiêu thụ tiểu thư cung tống bọn họ ly khai. Trong lòng không khỏi sợ hãi than, phú quý người ta _ xa hoa sinh hoạt!

"Vì sao lại mua nhiều quần áo như vậy? Thật ra quần áo của em rất nhiều." Rồi khỏi cửa hàng bán quần áo, Hạ Từ Tình không khỏi hỏi hần.

Lâm Lập Phong cúi người xuống, bên tai nàng thấp giọng nói nhỏ: "Anh muốn đem thương yêu của anh bù đắp lại cho em."

Hạ Từ Tình trong lòng khẽ động, cảm giác ấm áp chậm rãi chảy vào lòng. Mặt nàng như hoa đào, hướng hần mỉm cười sáng lạn

Tâm động và cảm động đều xuất phát từ nội tâm nàng.

Đi đến một cửa hàng trang sức, Hạ Từ Tình nhìn vào tủ kính quảng cáo trang sức hấp dẫn

Hạnh phúc chi tâm, hạnh phúc nhân sinh! (*hạnh phúc từ tâm, hạnh phúc ở đời)

Đây là hình của một viên kim cương màu hồng đang bắn ra ánh sáng chói mắt có thể mê hoặc bất cứ nữ nhân nào đi qua.

Nhưng Hạ Từ Tình lại bị câu quảng cáo hấp dẫn . Hạnh phúc chi tâm, hạnh phúc nhân sinh! Những lời này thực sự nghe rất hay!

Ai lại không muốn chính mình hạnh phúc nhân sinh? Hạ Từ Tình lộ ra nụ cười kiêu mị, hạnh phúc chi tâm thực sự đã động lòng của nàng rồi.

Lâm Lập Phong nhìn ánh mắt của Hạ Từ Tình, phát hiện nàng đang nhìn chăm chăm vào tủ kính của một cửa hàng trang sức, nàng đang nhìn vào một viên kim cương hồng rất đẹp (* nguyên: phần toàn= kim cương hồng, ta nghe người nói, kim cương hồng là thứ kim cương quý nhất thế giới a)

Khóe miệng Lâm Lập Phong phác thảo một nụ cười dài: "Chúng ta vào xem đi."

Hạ Từ Tình kéo tay Lâm Lập phong lại "Không cần, em chỉ thích câu nói kia mà thôi."

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Từ tình chỉ vào câu nói: hạnh phúc chi tâm, hạnh phúc nhân sinh!

"Những lời này, anh cũng rất thích. Chúng ta thử vào xem đi." Hần kiên quyết kéo nàng vào cửa tiệm trang sức.

"Tôi muốn xem hạnh phúc chi tâm một chút." Lâm Lập Phong đối với người bán hàng nói

"Xin mời bên này." Người bán hàng mang bọn họ vào một gian phòng vip xa hoa

Một lúc sau, nàng cầm một hộp đồ trang sức đẹp mắt đi vào. Nàng mở hộp đồ trang sức ra, một viên kim cương hồng to liền xuất hiện trước mặt bọn họ

Viên kim cương hồng này có rất ít tạp chất! Tim Hạ Từ Tình ko khỏi mãnh liệt nhảy lên. Lâm Lập Phong cầm lấy kim cương hồng đeo lên cổ Hạ Từ Tình.

"Thật xinh đẹp!" Hần không khỏi thở dài. Viên kim cương hồng này đeo trên chiếc cổ trắng nõn của nàng thật rất đẹp

"Tôi sẽ mua viên này." Lâm Lập Phong phong kinh vân đạm đối với người bán hàng nói

"Đừng! Lập Phong, quá sang trọng rồi!" Hạ Từ Tình muốn đem viên kim cương trên cổ gỡ xuống

Lâm Lập Phong lập tức ngăn cản nàng, "Trong trí nhớ của anh, hình như anh chưa từng tặng quà cho em. Khó có được thứ lại thích hợp với em như thế, em nhận đi!"

"Em nói rồi không nên!" Hạ Từ Tình một mực nói. Viên kim cương hồng này ít nhất cũng hơn trăm vạn. Con số này ko phải là nhỏ a.

"Ko sao, chỉ cần em thích là tốt rồi." Lâm Lập Phong sùng nịch nói.

"Em biết anh đối với em rất tốt, nhưng em. . . . ."

"Miễn em thích là anh thấy cái gì cũng xứng đáng." Lâm Lập Phong cầm tay nàng ngưng mắt nhìn nàng.

"Thế nhưng. . . . ." Hạ Từ Tình rất do dự.

"Đừng nhưng nhĩ gì nữa.Em cứ đeo nó đi. Anh thấy nó thực sự rất đẹp. Hơn nữa, vài ngày sau là sinh nhật của mẹ, em cũng nên mua một ít quần áo và đồ trang sức _."

Khi Hạ Từ Tình mang theo viên kim cương hạnh phúc chi tâm trị giá 2 trăm vạn theo chân Lâm Lập Phong ra khỏi phòng khách lại thấy Dư Tuyết Lâm cũng ở trong cửa hiệu trang sức này. Nàng cũng đang nhìn "Hạnh phúc chi tâm". Bất quá nàng xem chính là loại nhỏ hơn viên này. (200 vạn = hơn 6 tỷ VNĐ ..no comment luôn)

Dư tuyết Lâm ngẩng đầu lên, thấy Hạ Từ Tình và Lâm Lập Phong mười ngón đan nhau xuất hiện trước mặt mình, sắc mặt lập tức đại biến. Nhìn đến viên hạnh phúc chi tâm thật lớn trên cổ Hạ Từ Tình, sắc mặt của nàng càng khó nhìn!

Vài nét băng lãnh, hung ác, nham hiểm chợt xuất hiện trong đôi mắt đen láy u ám.

Hạ Từ Tình và Lâm Lập Phong thấy dư tuyết Lâm đều có điểm kinh ngạc! Lâm Lập Phong mím môi, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Dư Tuyết Lâm có vẻ như nhìn vào người xa lạ

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

Kết cục (VI)

"Thật tốt a. Dư tiểu thư." Hạ Từ Tình thấy dư tuyết Lâm bỗng nhiên cảm thấy có điểm xấu hổ

"Đúng vậy, thật tốt!" Dư tuyết Lâm hừ lạnh nói. Đôi mắt hẹp dài chăm chú nhìn Lâm Lập Phong

Lâm Lập Phong vẻ mặt thờ ơ, nhìn ánh mắt của nàng đã ko còn sự quyến luyến mà thay vào đó là lạnh lùng

Dư tuyết Lâm ngực một trận đau đớn! Ở trong lòng hắn cũng chỉ có Hạ Từ Tình một người thôi sao? Nàng ở trong lòng hắn rốt cuộc là cái gì?

Nhìn nàng vừa rồi bỏ hắn, hắn lập tức đã cưới nữ nhân khác! Ko chút nào quyến luyến! Tuy rằng, là nàng đầu tiên phản bội hắn _!

Nàng vẫn tưởng rằng Lâm Lập Phong cưới Hạ Từ Tình chỉ là bởi vì nàng bỏ đi, nên hắn trong lúc tức giận mới cưới mà thôi

Nàng vẫn tin rằng trong lòng hắn, người hắn yêu nhất chính là mình! Xem ra nàng đã quá đánh giá cao sức quyến rũ của mình rồi.

Hắn cùng Hạ Từ Tình ở cùng một chỗ cũng chỉ nửa năm, mà cảm tình đã khắc sâu như vậy rồi. Coi như là hắn mất đi ký ức, hắn vẫn như cũ yêu Hạ Từ Tình! Nếu không, hắn sẽ không mạo hiểm sinh bất chấp nguy hiểm kiên trì đi tìm Hạ Từ Tình

Nàng từ Pháp thất vọng trở về Trung Quốc, cũng vì tin rằng hắn sẽ tìm nàng! Thế nhưng trong tháng qua, hắn lại gọi thư kí đem cho nàng một chi phiếu 500 vạn, dĩ nhiên ngay cả cú điện thoại gọi cho nàng cũng ko. Đúng là đồ lãnh khốc vô tình!

Dư tuyết Lâm vừa nghĩ tới đây, ngực tức giận dị thường. Mà hiện tại, hắn cùng vợ tương thân tương ái đi mua đồ trang sức, trong lòng hắn làm sao còn tồn tại bóng dáng của nàng?

"Tiểu thư, viên kim cương hồng trên cổ của nàng còn có ko?" Dư tuyết Lâm chỉ vào viên kim cương trên cổ Hạ Từ Tình. Nếu nàng ko thể có nam nhân này, nàng cũng muốn chính mình cùng Hạ Từ Tình có cùng một thứ giống nhau như đúc.

"Thật xin lỗi. Viên kim cương hồng lớn như vậy, chúng tôi chỉ có một viên." Người bán hàng nói.

"Có loại nào lớn hơn nữa ko?" Dư Tuyết Lâm tức giận hỏi.

"Cũng không. Đây là viên lớn nhất rồi. Cô có thể chọn viên kim cương hồng nhỏ ca ra hơn, kỳ thực cũng rất đẹp." Người bán hàng kiến nghị.

"Không cần." Dư Tuyết Lâm tức giận xoay người bỏ đi.

"Cô ko xem đồ trang sức nữa sao? Tiểu thư."

"Không cần." Dư Tuyết Lâm cũng ko quay đầu lại cửa hiệu trang sức.

"Lập phong, anh còn muốn cùng nàng nói cái gì ko?" Hạ Từ Tình buông tay Lâm Lập Phong

Lâm Lập Phong nhìn bóng lưng Dư Tuyết Lâm rời khỏi: "Không cần. Nàng hiện tại sẽ ko thích nói chuyện cùng anh."

Hắn biết Dư Tuyết Lâm cao ngạo. Vào giờ phút này, nàng đang trầm nghĩ rời khỏi đây, ko muốn gặp mặt bọn họ

Mặc dù ở Pháp nàng đi ko từ giả, khiến hắn rất thất vọng. Kỳ thực, hắn biết rõ nàng rất tức giận! Nàng bỏ đi là do lòng đã rõ hắn chỉ yêu Hạ Từ Tình, mà ko phải là nàng. Vì lòng kiêu ngạo nên nàng đã quyết định kiên quyết bỏ đi, !

Hắn gọi Tiểu quân đưa nàng 500 vạn, chỉ là vì lương tâm của hắn đối với nàng áy náy. Ko muốn gọi điện thoại cho nàng, chỉ là vì hắn sợ nàng bị thương tổn. Nếu hắn chính miệng nói ra, hắn trong lòng chỉ có một mình Từ Tình, người hắn yêu nhất chính là từ tình, nàng sẽ bị tổn thương rất nặng

Dù sao, trong lòng nàng cũng đã rõ sự chọn lựa của hắn, đã hiểu lòng nhau thì ko cần phải nói ra

"Chúng ta đến bên kia xem một chút đi." Lâm Lập Phong lôi kéo Hạ Từ Tình đi về một hướng ngược với hướng của Dư Tuyết Lâm.

Nhìn bóng dáng bọn họ xa dần, đôi mắt bị lòng đố kỵ bao phủ của Dư Tuyết Lâm vẫn ko tách rời

Nàng móc điện thoại ra, đối với người ở đầu dây bên kia nói "Tôi giao cho các người một việc, các người có làm tốt ko?"

"Chỉ cần giả thích hợp, lúc nào cũng có thể làm."

"Được! 2 trăm vạn thì 2 trăm vạn! Tôi các người phải lập tức hành động!" Dư tuyết Lâm quyết tâm nói.

"Được."

Ngôn tình tiểu thuyết trạm vớng () cung cấp tối chất lượng tốt _ ngôn tình tiểu thuyết tại tuyến xem.

"Bọn họ hiện tại ở khu thương mại Chi Huệ."

"Rõ rồi. Cô chờ tin tốt của bọn tôi đi."

Dư tuyết Lâm cúp máy, ở đôi mắt tràn đầy hận ý, lộ ra một nụ cười băng lãnh

Tại khu mua sắm Chi Huệ, Lâm Lập Phong và Hạ Từ Tình đi dạo thật lâu, mua rất nhiều đồ, cũng ném thử rất nhiều thứ. Bọn họ vừa xem phim lại đến khu trò chơi vui chơi, rồi đến quán kem, sau đó chụp một bức ảnh thật khá ái

Ngày hôm nay có thể dễ dàng dạo phố vui vẻ, ăn kem, xem phim, Hạ Từ Tình cũng chưa từng nghĩ có thể cùng Lâm Lập Phong trải qua.

Bất quá, cuộc sống thường ngày đều tràn ngập màu sắc thần bí, không ai có thể suy đoán một chút nữa sẽ phát sinh ra cái chuyện ko thể tưởng tượng gì. Không ai có thể dự liệu ngày mai! Vì thế trên thế giới này, mọi chuyện đều có thể xảy ra.

Từ khi nàng tui thân bị gả cho Lâm Lập Phong, nàng thể nào tưởng tượng được sẽ có một ngày bọn họ yêu nhau? Nhưng mà cái này việc ko thể tưởng tượng này cuối cùng cũng đã có thể xảy ra

Cái thời khắc hạnh phúc này, nàng ngay cả nằm mộng cũng ko dám tưởng tượng, nhưng dĩ nhiên nó đã trở thành sự thực rồi.

Hạ Từ Tình cả buổi tối đều len lén nhìn kỹ Lâm Lập Phong, nhìn hắn ở cùng mình, lòng của nàng luôn chật ních ấm áp và hạnh phúc.

"Làm sao vậy? Thấy chồng như vậy em thỏa mãn sao?" Lâm Lập Phong từ sớm đã phát hiện nàng len lén nhìn mình thật lâu. Chỉ là hắn vẫn giả ngu ko biết.

Có lúc, hắn thấy tính cách của Từ Tình rất giống một đứa trẻ con, thường hay làm ra những chuyện kì quái khiến hắn ko thể tưởng tượng được

"Anh nói cái gì a?" Hạ Từ Tình mặt đỏ lên liền đem mặt quay sang một bên, giả vờ như ko hề nhìn hắn

"Ko phải là em rất thích khuôn mặt tuấn tú của anh sao?Tại sao hiện tại đã xấu hổ rồi?" Lâm Lập Phong đùa giỡn nói.

"Em nào có?" Hạ Từ Tinh chu chu cái miệng nhỏ nhắn.

Lâm Lập Phong khéo tay xoa tóc nàng, sùng nịch hỏi: "Ngày hôm nay đi chơi có mệt ko?"

"Không mệt." Nàng lắc đầu, vẻ mặt hân hoan ,dáng tươi cười.

"Lần sau sẽ đi nữa chứ?"

"Ừ, ừ." Nàng gật đầu.

"Được, chỉ cần em muốn , anh sẽ cùng em đi." Lâm Lập Phong đồng ý nói.

"Thực chứ?" Hạ Từ Tinh mừng rỡ.

"Đương nhiên là thật _." Lâm Lập Phong nhu tình đầy mắt nhìn nàng

Chống lại đôi mắt nhu tình của hắn, tim của Hạ từ tinh lại một lần nữa đập nhanh

"Được rồi. Đã khuya rồi, chúng ta trở về đi." Lâm Lập Phong kéo tay Hạ từ Tinh rời đi

Khi hai người đi đến ga ra ngầm, một chiếc xe bánh mì theo hướng bọn họ chạy qua, Lâm Lập Phong thoáng giật mình. Hắn ổn định ô tô, theo phía sau chậm rãi. Chiếc xe bánh mì phía trước vẫn ngăn cản lối đi của hắn, hình như có ý đồ để hắn vượt qua

Lâm Lập Phong trong lòng cảm thấy một trận bất an. Hắn liên tục tìm cơ hội muốn vượt qua chiếc xe bánh mì phía trước, nhưng nhiều lần không thành công.

Hắn gia tăng mã lực rút cuộc cũng vượt qua chiếc xe bánh mì, không ngờ trước mặt bọn họ là một chiếc xe tải đang lao như điên,một màu đen tuyền nhanh chóng đập vào mắt bọn họ. . . . .

Kết cục (VII)

Khi Hạ Từ Tinh từ hôn mê tỉnh giấc, nàng mở to hai mắt, lập tức từ trên giường ngồi dậy.Một cảm giác đau đớn thật lớn đột nhiên truyền xuống hạ thân nàng, nàng thoáng lại té ngã trên giường

"Từ tinh,con ko nên tùy tiện cử động a. Chân của con bị thương." Dương tuệ lan vội vã trấn an con gái.

Hạ Từ Tinh lập tức nắm tay mẹ sốt ruột hỏi: "Mẹ, Lập Phong đâu?Lập Phong thế nào? Hắn không có việc gì chứ?"

Nàng nhớ kỹ lúc bọn họ xảy ra tai nạn xe cộ, đầu của nàng nặng nề mà cộng phải đau xa, liền hôn mê bất tỉnh

"Hắn. . . . ." Dương tuệ lan có điểm ấp úng

"Mẹ, nói cho con biết, Lập Phong thế nào rồi?" Hạ Từ Tinh phi thường sốt ruột mà nắm tay mẹ hỏi.

"Hắn còn ở trong phòng bệnh theo dõi, chưa qua được nguy hiểm."

Phòng bệnh theo dõi?Vẫn chưa qua nguy hiểm?

Tim Hạ từ Tinh này mạnh, sốt ruột mà đứng lên, "Đẩy con đi, con muốn nhanh chân đến xem Lập Phong"

"Con bị thế này làm sao mà ngồi xe đẩy?Thương thế của con cũng rất nặng a. Từ tinh." Dương tuệ lan lo lắng mà nói.

"Con không sao _! Con nhất định phải đi gặp lập phong!Mẹ, mẹ giúp con." Hạ Từ Tinh cầu xin mẹ, nước mắt cũng nhanh chóng chảy ra

Dương tuệ lan nhìn Hạ Từ Tinh lo lắng sốt ruột, biết không lay chuyển được nàng, không thể làm gì khác hơn là đem nàng đặt lên xe đẩy rồi đẩy nàng đến phòng theo dõi

Ở bên ngoài phòng theo dõi,Người của Lâm gia đã tề tụ đông đủ, mọi người sắc mặt tiêu tụy u ám.Nhìn về phía Hạ Từ Tinh, trong mắt bọn họ đều phát ra tia âm lãnh

Nàng hít một hơi chậm rãi đi tới ô cửa sổ bên ngoài phòng theo dõi, nhìn Lâm Lập Phong.Thấy sắc mặt hắn tái nhợt, con mắt đóng chặt, còn cần đường khí để hỗ trợ hô hấp. Lòng của nàng thoáng chốc như bị ngàn vạn cây tên xuyên thủng

Chậm rãi, Hạ Từ Tinh cảm thụ ánh mắt ko thân thiện của người trong Lâm gia, cả người nàng da gà đều nổi. Nàng biết rõ Lâm lập phong xảy ra cái chuyện ngoài ý muốn này, bọn họ cũng sẽ đổ lỗi lên đầu nàng

Nàng vẻ mặt kinh hoàng nhìn Bạch Lệ băng lãnh đến gần nàng. Tim của nàng khản trương gần như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực

Bạch lệ như đi tới trước mặt Hạ Từ Tình, con mắt chăm chú khuôn mặt tuyệt mỹ kiều dung.Nữ nhân mỹ lệ này xem ra là một người ko may! Gần đây chỉ mới nửa năm, mà Lâm lập Phong đã xảy ra 3 lần chuyện ngoài ý muốn, mà cả 3 lần này đều ảnh hưởng đến sinh mệnh của hắn.

Nàng tuy rằng vẫn ko tin vào mấy cái chuyện này_, thế nhưng từ khi nữ nhân này bước vào Lâm gia, Lâm gia cũng đã xảy ra nhiều chuyện ko may. . . . .

Bạch lệ hít sâu một hơi, bình tĩnh đối với Hạ từ Tình nói: "Qua 2 ngày nữa, tôi sẽ làm đơn ly hôn cho cô,hi vọng cô có thể ký tên vào, tôi sẽ rất cảm kích!"

Hạ Từ Tình cảm giác tim nàng gần như ngừng đập. Trong phút chốc, đầu óc cũng trống rỗng

Việc nàng lo lắng nhất, cũng đã tới. . . . .

Hạ Từ Tình gục đầu xuống, nước mắt ở viền mắt dâng trào.

"Sao bà lại nói như vậy! Bạch lệ, hôn nhân là việc của 2 đứa nó, bà làm sao có thể bắt ép Lập Phong ly hôn Từ Tình?" Dương tuệ lan lập tức phản đối.

"Bà ko thấy con gái nhà bà gả cho Lâm gia chúng tôi đã mang đến rất nhiều phiền phức sao? Lâm gia chúng tôi làm sao có thể dung nạp một người như vậy làm vợ?" Bạch lệ chỉ vào Hạ từ Tình lãnh liệt nói

"Chuyện phát sinh ở Lâm gia các người,sao lại có thể đổ vào đầu Hạ từ Tình?Tất cả đều là chuyện ngoài ý muốn!" Dương tuệ lan không phục.

"Vậy cô kí hay ko kí?" Bạch lệ như chăm chú , nghiêm túc nhìn Hạ Từ Tình.

Nước mắt trong suốt theo gương mặt Hạ từ Tình rời xuống. Nàng nhìn mẹ chồng, nghẹn ngào thỉnh cầu nói: "Có thể chờ cho Lập phong tỉnh dậy rồi quyết định được ko?"

"Không được! Nếu nó tỉnh lại nhất định sẽ ko đồng ý!" Bạch lệ như lớn tiếng nói.

"Vậy ko phải bà đã cứng nhắc phá hư chuyện hôn nhân mỹ mãn của chúng nó sao?" Dương tuệ lan thử khuyên bảo nàng

"Nếu vì sinh mệnh có tôi suy nghĩ,coi như là hủy hôn nhân của nó, tôi cũng sẽ ko thương tiếc!"

"Bà nói như vậy chỉ là muốn đổ lỗi cho Từ Tình nhà tôi đem đến vận rủi, có đúng hay không?" Dương tuệ lan rất tức giận.

"Chẳng lẽ không đúng sự thực sao?" Bạch lệ như trừng mắt to nhìn nàng

"Bà nói vậy thật ko biết tốt xấu? Bạch lệ như!" Dương tuệ lan cùng nàng tranh phong tương đối.(*tranh chấp)

"Được rồi! Mẹ, đừng hơn thua nữa." Hạ Từ Tình roi lệ nhìn mẹ ruột "Đừng hơn thua nữa, có được hay ko?"

"Từ tình,con ko được đáp ứng nàng.Đừng ngu như vậy a.Đây là hạnh phúc cả đời của con!" Dương tuệ lan lập tức trấn an con gái

“Coi như tôi van cầu cô. Từ tình,cô buông tha cho Lập phong đi."Ngữ khí của Bạch Lệ bỗng nhiên trầm xuống, "Tôi chỉ có một thằng con trai, nửa đời sau đều phụ thuộc vào nó.Coi như là cô làm một việc thiện được ko?"

Hạ Từ Tình ngược đôi mắt đầm lệ nhìn về phía mẹ chồng nói: "Con yêu lập phong, con sẽ ko ly hôn hắn_."

"Ko hay rồi!Tình trạng bệnh nhân nguy kịch, mau cấp cứu."Phòng theo dõi bỗng nhiên truyền lên âm thanh lo lắng. Tất cả mọi người sốt ruột chạy đến cửa kính bên ngoài phòng theo dõi nhìn Lâm Lập Phong.

"Nhanh! Mau trả lời đồng ý kí tên ly hôn! Cô xem, cô ko đáp ứng ly hôn,bệnh tình của Lập phong liền nghiêm trọng rồi!" Bạch lệ như cường bức Hạ Từ Tình.

Hạ Từ Tình ngẩng cái cổ thật dài, thế nhưng cửa sổ thủy tinh bên ngoài phòng theo dõi đã bị những người khác che mất, nàng căn bản không cách nào thấy tình huống của Lâm Lập Phong lúc này

Ngực vừa sốt ruột vừa sợ

"Nhanh!Mau nói muốn ly hôn với nó!Nói cô phải rời xa nó !Nhanh! Hạ Từ Tình! Cô nói mau a!Có phải cô muốn hại chết nó thì mới can tâm ko?" Bạch lệ liên tục cường bức Hạ Từ Tình

"Con. . . . ." Hạ Từ Tình run run môi, ko cách nào nói ra nửa câu

"Hạ Từ Tình!Cô rốt cuộc có tim hay ko? !Cô rốt cuộc có phải thật tình yêu Lập Phong ko? Hiện tại chỉ cần một câu nói của cô là có thể cứu sống nó rồi!Nhưng cô vẫn chậm chạp ko chịu nói! Cô rốt cuộc muốn thế nào?" Bạch lệ một bên nhìn Lập Phong, một bên tiếp tục ép buộc nàng

"Nhanh! Huyết áp bệnh nhân đang ko ngừng giảm xuống! Nhanh, nhanh chích thuốc cho hắn!" Phòng theo dõi lại một lần truyền ra giọng nói của bác sĩ nói với y tá

Hạ Từ Tình kinh hãi luống cuống. Nàng rất muốn đứng lên nhìn lập phong, nhưng bắt đắ dĩ không cách nào đứng thẳng.

"Nói mau a! Hạ Từ Tình!Cô mau nói phải rời xa nó!" Bạch lệ như tròng lớn khỏe mắt hồng hồng như muốn đem Hạ Từ Tình nuốt gọn.

Hạ Từ Tình cắn môi, một lúc sau mới nói: "Con. ....con sẽ ly hôn hắn. Con muốn ly hôn Lâm Lập Phong."

Lời của nàng vừa nói xong, phòng theo dõi truyền ra giọng nói vui mừng: "Huyết áp bệnh nhân rốt cuộc cũng bình thường rồi, đã thoát khỏi nguy hiểm"

Tìm Hạ từ Tình lúc này mới từ đông cứng trở nên thư giãn một chút. Lập phong không có việc gì rồi, lập phong thật sự ko có việc gì rồi. Nàng nín khóc mà cười, sau đó nàng tan nát cõi lòng, nàng thật nào là “tai kiếp” của hắn!!?

Nàng vừa nói muốn ly hôn với hắn, lập tức hắn đã vượt qua nguy hiểm.

"Cô xem! Tôi đã nói cô là người ko may!Cô vừa nói rồi bỏ Lập Phong, Lập Phong đã vô sự rồi." Bạch lệ như băng lãnh vô tình mà nói.

Hạ Từ Tình chỉ cúi mặt, nước mắt tùy ý chảy dài trên gương mặt

"Ngày mai tôi sẽ cho người đem đơn ly hôn đến,hi vọng cô có thể kí tên." Bạch lệ lãnh khốc nói, xoay người bỏ đi.

Dương tuệ lan ngồi xổm bên cạnh nàng thấp giọng an ủi: "Con gái, con đừng chú ý.Chỉ là tình cờ phát sinh tình huống thôi. Người không nên cùng Lâm Lập Phong ly hôn.Đó là hạnh phúc cả đời con a."

"Mẹ. . . . . Nếu như,con thật sự mang cho hắn vận rủi, con nguyện ý từ nay về sau cách xa hắn." Hạ Từ Tình nghẹn ngào xen lẫn bi thương nói

"Con gái, con đừng suy nghĩ lung tung nữa, có được hay ko?Mẹ đưa con trở về nghỉ ngơi một chút."

Dương tuệ lan đẩy Hạ từ Tình rời đi, Hạ Từ Tình xoay người nhìn chằm chằm vào phòng theo dõi, ko cách nào thu hồi ánh mắt.

Nếu như, em thật sự mang đến tai nạn cho anh, em nguyện ý rời bỏ anh. . . . . Mặc dù cả đời này của em đều ko cách nào hạnh phúc, vui sướng. . . . . Chỉ cần anh có thể sống tốt thì tất cả đều đáng giá!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52

Kết cục (VIII)

Khi bạch lệ như đem đơn ly hôn đặt trước mặt nàng, Hạ Từ Tình một trận cười khổ.Muốn tránh cũng tránh ko được rồi. . . . .

"Mẹ, Lập Phong tỉnh rồi sao?" Hạ Từ Tình về mặt chờ đợi mà nhìn bạch lệ như.

"Bác sĩ nói, ngày hôm nay hắn sẽ hồi tỉnh, nhưng tôi nghĩ chỉ cần cô kí tên vào đơn ly hôn này nó sẽ hồi tỉnh ngay." Bạch lệ như vô tình nói làm cho hạ từ tình đau đớn thất sâu

Trái tim Hạ từ Tình một trận co rút.Nỗi khổ trong lòng nàng ai có thể thấu hiểu?

“Còn ko mau kí tên?" Bạch lệ như đốc thúc nàng.

Hạ Từ Tình nhìn đơn ly hôn thoáng chốc trước mắt đã một mảng trắng xóa, một chữ cũng ko đọc được,đầu óc nàng phi thường rồi loạn

Nàng thực sự phải rời bỏ lập phong? Nàng thực sự phải ly hôn với hắn sao?

"Có thể chờ lập phong tỉnh lại. . . . ."

"Không được! Hạ Từ Tình, cô đừng cho là tôi đang giỡn, nhanh lên một chút kí cho tôi!" Bạch lệ như về mặt không hề nhượng bộ.

"Con cầu xin mẹ, mẹ,con ko muốn rời bỏ Lập Phong. Mẹ đừng ép con!" Hạ Từ Tình ngược đời mắt thấm nước, cầu xin Bạch Lệ

"Hạ Tử Tinh! Cô muốn lật lọng?" Thanh âm Bạch Lệ Như ko khỏi nâng cao

"Con . . . ." Nước mắt nóng hổi đã chảy xuống gương mặt, nàng chỉ cảm thấy bị ai trong lòng

"Tôi nói cho cô biết, nếu hôm nay cô ko ký đơn ly hôn này, tôi sẽ cho hạ thị tập đoàn nhà các người đóng cửa! Để xem các người sau này còn nhờ vào cái gì sinh tồn?" Bạch lệ như hung ác uy hiếp.

Hạ Tử Tinh kinh ngạc mà trừng mắt to, "Mẹ, mẹ ko thể nào làm như vậy?"

"Vi Lập Phong, tôi bất cứ thứ gì cũng có thể là,!Cô có dám ko ký tên ko?" Bạch lệ như liếc mắt nhìn nàng.

Hạ Tử Tinh trong lòng một trận bi thương.

Bạch lệ như rút cục nhịn không được. Nàng ôm cánh tay của Hạ tử tinh kí tên lên đơn ly hôn, sau đó lại cầm tay nàng điểm dấu.

Hạ Tử Tinh nhìn tên trên đơn ly hôn, nước mắt lập tức đã che phủ đôi mắt. Nàng cắn môi ức chế chính mình, ko cho mình khóc thành tiếng

"Nhắc lại cô một câu nữa, cô phải rời khỏi đây , đừng cho Lập Phong tìm được cô!" Bạch lệ như lãnh liệt mà nói.

"Con muốn gặp lập phong.Con phải biết được hấn vẫn bình an vô sự." Hạ Tử Tinh kiên trì.

Bạch lệ như thu mắt nhìn nàng, "Cô sẽ ko nói cho Lập Phong biết , tôi bức cô ly hôn chứ?"

Hạ Tử Tinh cười nhạt: "Sẽ không.Con chỉ muốn xem hấn có việc gì ko, xong rồi con sẽ tự động rời đi."

Nếu như phải rời đi, nàng cũng nên gặp mặt hấn lần nữa chứ!

"Được!Nếu như Lập Phong biết tôi ép cô ly hôn _thì tập đoàn hạ thị nhà các người sẽ ko được bảo toàn!Cô nhớ cho kỹ đó! Hạ Tử Tinh." Bạch lệ như lớn tiếng nói.

"Con biết." Hạ Tử Tinh vẻ mặt đạm mạc.

"Cô biết rõ là tốt rồi." Bạch lệ như hừ lạnh một tiếng, xoay người bỏ đi.(bà này khó ưa như mẹ Dư Tuyết Lâm)

Hạ Tử Tinh nhắm mắt lại,cảm thụ lòng mình băng lãnh. Nếu như, nàng bỏ đi có thể khiến Lập Phong bình an vô sự, nàng nguyện ý. Thế nhưng tại sao đau lòng khắc sâu này lại có thể khó chịu như vậy?

Một hồi lâu, nàng nhẹ nhàng nhắc người ngồi vào xe đẩy, tự mình đi đến bên ngoài phòng Lập Phong, sau đó nghe được bên trong truyền đến một thanh âm vô cùng mừng rỡ: "Lập phong tỉnh lại rồi! Lập phong tỉnh lại rồi!"

Hạ Tử Tinh nghe xong một trận kích động! Lập phong rốt cục đã tỉnh. Thực sự tốt quá! Nàng lập tức đi vào phòng bệnh, nhìn tất cả mọi người vây lấy Lâm Lập Phong, nàng ở phía sau căn bản không cách nào tới gần.

"Từ. . . . . Tinh. . . . . Từ. . . . . Tinh. . . . ." Lâm Lập Phong mở con mắt khô khốc, trong miệng thì thảo kêu

Mọi người ngơ ngác thấy tai nghe, liền đem con mắt tập trung lên người Hạ Tử Tinh. Hạ Tử Tinh nghe được Lâm Lập Phong vừa tỉnh đã gọi tên nàng, lòng của nàng lập tức mừng như điên

Nàng lập tức thúc xe đẩy đi tới bên người Lâm Lập Phong, mọi người thấy nàng đến đều tránh ra một bên.

Hạ Tử Tinh đi tới bên người Lâm Lập Phong, nhìn khuôn mặt tái nhợt của hấn,bờ môi khô khốc, trong lòng một trận co rút đau đớn.

Nàng cầm tay Lâm Lập Phong, trên mặt mang theo nụ cười duyên tuyệt mỹ, ôn nhu nói: "Lập phong,em ở chỗ này, em ở chỗ này."

Lâm Lập Phong nhìn Hạ Tử Tinh bình an vô sự, không khỏi thở dài một hơi. Hấn vươn tay xoa mặt nàng, lộ ra nụ cười hài lòng, "Vừa hay em ko có việc gì,anh an tâm rồi."

"Em ko sao,em khỏe.Anh thế nào?Khỏe chứ? Có đau chỗ nào ko?" Hạ Tử Tinh lo lắng hỏi hấn.

Hấn thở dài một hơi, "Cảm giác cả người đều đau nhức."

"Ko sao, anh nghỉ ngơi tốt vài ngày là vô sự rồi."

Lâm Lập Phong"Ừ" một tiếng, chậm rãi nhắm mắt lại, nói: "Ko được rời xa anh, tử tinh.Anh muốn khi tỉnh lại phải thấy em."

"Được." Hạ Tử Tinh rơi lệ, mỉm cười xán lạn, nhưng trong lòng lúc này lại đau đớn thập phần

Nhìn Lâm Lập Phong chậm rãi đi vào giấc ngủ, Hạ Tử Tinh kéo tay Lâm Lập Phong đặt lên miệng nhẹ hôn

Nàng lưu luyến không rời mà nhìn khuôn mặt anh tuấn phi phàm của hắn, thật lâu không cách nào dời ánh mắt. Cho đến khi nước mắt che lấp ánh nhìn của nàng, nàng mới lưu luyến xoay người bỏ đi.

Gặp lại sao?! Lập phong! Có lẽ đời này, chúng ta cũng không thể gặp lại rồi!

Nếu như em là một người xui xẻo, nếu như em chỉ mang đến tai nạn cho anh, em ko thể ở bên cạnh anh được!

Mặc dù,cả đời này, em ko có hạnh phúc!Nhưng chỉ cần anh hạnh phúc, thì tốt rồi!.

Anh có thể tha thứ cho em ko? Lập phong. . . . .

Ngày thứ hai,sau khi Lâm Lập Phong tỉnh lại ko thấy tay Hạ tử tình bên người. Trong lòng bỗng nhiên cảm thấy bất an!

"Mẹ, tử tình ở nơi nào?" Lâm Lập Phong hỏi Bạch lệ như bên cạnh

"Nàng ngày hôm nay hình như khó chịu nên ở nhà nghỉ ngơi." Bạch lệ như qua loa tắc trách nói.

"Nàng khó chịu?Khó chịu chỗ nào?" Lâm Lập Phong rất khẩn trương.

"Nghe nói là đau đầu." Bạch lệ như suy nghĩ lấy đại cái có.

"Nga, con muốn gọi điện thoại cho nàng. Đem điện thoại cho con." Lâm Lập Phong muốn mẹ vươn tay lấy điện thoại

Bạch lệ như đem điện thoại đưa cho Lâm Lập Phong, Lâm Lập Phong gọi điện thoại về nhà,người tiếp điện thoại chính là chị Ngọc Dâu.

"Chị Ngọc Dâu, tử tình thế nào? Nàng khó chịu ở đâu?" Lâm Lập Phong khẩn trương hỏi chị Ngọc Dâu

"Thiếu phu nhân có chút đau bụng." Ngọc chị dâu máy móc trả lời.

"Đau bụng?Ko phải như mẹ tôi nói là đau đầu sao?"

"Thiếu phu nhân vừa đau bụng vừa đau đầu." Chị Ngọc Dâu lập tức nói.

"Nghiêm trọng ko? Có gọi bác sĩ gia đình chưa?"

"Nàng được bác sĩ khám rồi, hiện tại đã uống thuốc, đang nằm ngủ."

"Nga. . . . .Khi nào nàng tỉnh lại kêu nàng gọi điện thoại cho tôi." Lâm Lập Phong nói

"Vâng."

Lâm Lập Phong có chút suy nghĩ cúp điện thoại, ko hiểu vì sao?Tâm hắn có cảm giác ko yên.Nhưng lại ko biết nói như thế nào?Ngực cảm thấy rất hoảng hốt, hình như đã có chuyện ko hay phát sinh. . . . .

Hắn rất muốn quay về xem Tử tình. . . . . Thế nhưng, hiện tại hắn ko thể làm được do ko có phương tiện. Bất quá, có chị Ngọc Dâu ở nhà cùng Hạ Tử Tình hắn mới cảm thấy an tâm một chút

Kết cục (IX)

Trong phòng bệnh, Lâm Lập Phong đợi cả ngày vẫn ko nhận được điện thoại của Hạ Tử Tình. Khi màn đêm buông xuống, Lâm Lập Phong nhìn lên bầu trời đen tối xa vời, Hạ Tử Tình vẫn ko có tin tức

Lâm Lập Phong cảm thấy rất hoảng hốt. Hắn lại một lần nữa gọi điện thoại đến Hạ Tử Tình, điện thoại kêu thật lâu nhưng vẫn ko ai bắt máy. Gọi về nhà, chính chị Ngọc Dâu là người tiếp

"Chị Ngọc Dâu, Tử Tình sao rồi? Đã trở về chưa?"Thanh âm Lâm Lập Phong trầm thấp hỏi

"Thiếu phu nhân vẫn chưa trở về." Chị Ngọc Dâu nhất quán bình tĩnh vô lo nói

"Nàng rút cuộc đi nơi nào?" Lâm Lập Phong có điểm tức giận

"Tôi không biết, thiếu gia."

"Được! Ta đã biết." Lâm Lập Phong đặt điện thoại sang một bên, chính mình hờn dỗi. Hắn ko rõ Hạ tử tình tại sao lại vô duyên vô cớ biến mất?

Nàng rút cuộc đã làm việc gì? cả hắn cũng không ghé thăm, lại ra ngoài cả ngày . Ngay cả điện thoại cũng không bắt!

Chính vào lúc này, điện thoại của hắn lại kêu lên, hắn cầm điện thoại lên nhìn, là của Hạ Từ Tình. Hắn vui vẻ mà tiếp chuyện, mở miệng câu nói đầu tiên của hắn là chất vấn nàng: "Em cả ngày hôm nay đã đi đâu?"

"Em trở lại công ty người mẫu xử lý chút chuyện." Thanh âm hạ Từ tình dễ dàng, xem ra thật cao hứng

"Có chuyện gì sao?" Lâm Lập Phong có điểm hoài nghi hỏi.

"Công ty nói,cuộc thi người mẫu Châu Á năm nay, em được bình chọn tham gia."

"Em muốn tham gia?"

"Có thể được đề cử đi thi cuộc thi này, em rất vinh dự."

"Em phải đi bao lâu?"

"Đại khái nửa năm."

"Sao lâu như vậy?" Lâm Lập Phong nhíu.Hắn biết rõ đối với chuyện người mẫu, nàng rất có hứng thú. Nhưng nếu đi dự thi đến nửa năm, hắn ko nguyện ý lam81

"Không lâu mà.Trong suốt chuyến đi em phải chỉ đạo người mẫu dự thi,sau đó còn phải làm đại diệnThời gian nửa năm cũng qua nhanh thôi."

"Anh sẽ nhớ em!" Lâm Lập Phong thâm tình thấp giọng

Hạ Từ Tình cả người chấn động, phát hiện trên mặt mình có cái gì âm ỉ chảy xuống mặt đất. Nàng khịt khịt mũi, nói: "Em cũng sẽ nhớ anh."

"Vậy thì ko nên đi." Lâm Lập Phong yêu cầu.

"Em rất muốn đi."

". . . . ."

Bọn họ dừng lại một hồi lâu, Lâm Lập Phong mới chậm rãi mở miệng nói: "Em nếu như phải thực sự rời đi thì đi đi."

Khuôn mặt của Hạ Từ tình đều ướt đầm nước mắt.

"Cảm ơn anh, lập phong."

"Anh muốn gặp em! Hiện tại! Lập tức!Anh muốn được thấy em!" Lâm Lập Phong bỗng nhiên cứng nhắc ra lệnh.

"Được! Ta hiện tại sẽ tới." Hạ Từ Tình yếu ớt buông điện thoại xuống, nước mắt rơi như mưa

Đêm nay có lẽ chính là buổi tối cuối cùng của bọn họ, nguyên bản nàng muốn nhìn ko đi gặp hắn_. Nhưng hắn ngày hôm nay liều mạng tìm nàng, nếu như nàng còn không đi gặp hắn, hắn nhất định sẽ liều lĩnh xuất viện tìm nàng.

Ngày mai, nàng phải rời khỏi trung Quốc, đêm nay hãy để nàng được ở cùng hắn.Đêm nay là buổi tối cuối cùng của 2 người!

Hạ từ Tình nỗ lực ổn định tình cảm của chính mình, sau đó liền đi đến bệnh viện. Nàng đẩy cửa phòng bệnh ra, mang theo nụ cười yếu ớt đi vào

Lâm Lập Phong đang an tĩnh mà ngồi yên trên giường, y tá an vị bên cạnh hắn. Thấy Hạ Từ Tình tới, y tá tự động rời đi.

Lâm Lập Phong thấy Hạ Từ Tình đến trên mặt lập tức lộ ra nụ cười hân hoan, hắn đem tay, hướng Hạ Từ Tình ngoắc, "Từ tình,đến đây ngồi cùng anh."

Hạ Từ Tình đi tới bên cạnh hắn ngồi xuống, Lâm Lập Phong lập tức cầm tay nàng lòng bàn tay to chậm rãi truyền hơi ấm vào lòng bàn tay nàng, nàng cảm thấy thật ấm áp, an tâm

Nàng nhìn ngón tay trắng nõn thon dài của Lâm Lập Phong bao quanh ngón tay bé nhỏ của mình, ngực một trận xúc động. Nếu như đời này có thể cùng hắn tay trong tay quá chung sống, dù cho chỉ là một năm nàng cũng nguyện ý đánh đổi sinh mệnh của mình

Bọn họ đã trải qua nhiều chuyện, lại quá nhiều hiểu lầm, có thể chân chính ở cùng một chỗ như ngày hôm nay lại rất ít

Hạ Từ Tình chăm chú nhìn tay hắn đan xen , một giọt nước mắt ko kiềm được chảy xuống tay hắn

Lâm Lập Phong kinh ngạc mà nhìn Hạ Từ Tình,nâng khuôn mặt kiều dung của nàng hỏi: "Chuyện gì?Có chuyện gì ko vui sao?"

Hạ Từ Tình mỉm cười cười trừ, nhẹ lắc đầu.

"Tại sao lại khóc?"

"Em nhớ anh a.Ngày mai em phải đi Ma lai xi a rồi." Hạ Từ Tình qua loa tắc trách nói.

"Vậy thì đừng đi, anh cũng nhớ em." Lâm Lập Phong nắm chặt tay nàng, đôi mắt đen láy ngưng thần nhìn nàng, "Anh vẫn chưa yêu em tốt.Ngay từ đầu đã bức em gả cho anh,anh lại một mực khi dễ em, đã thương em."

Hạ Từ Tình trừng to mắt hỏi: "Anh nhớ hết việc trước đây rồi?"

Lâm Lập Phong gật đầu,áy náy nói: "Sau vụ tai nạn xe cộ lần này,anh trong họa còn có phúc a.Anh đã nhớ lại tất cả những chuyện trước đây,bao gồm cả chuyện của em nữa."

Hạ Từ Tình lắc đầu, "Chuyện trước đây, chúng ta đừng nhắc đến nữa. Chúng ta chỉ cần quý trọng hiện tại là tốt rồi."

"Ừ, chúng ta chỉ cần quý trọng hiện tại." Lâm Lập Phong đem Hạ Từ Tình tiến thẳng vào lòng, "Anh từ giờ trở đi sẽ yêu em thật tốt, em cho anh cơ hội ko?"

Hạ Từ Tình ở trong lòng hần khô sở, nước mắt thương tâm liên tục chảy xuống

Lâm Lập Phong buông Hạ từ Tình ra, nâng khuôn mặt của nàng, nhẹ nhàng giúp nàng lau nước mắt

"Sau đêm nay em lại dễ xúc động như vậy?" Hần càng không ngừng giúp nàng lau nước mắt,nhưng nước mắt nàng lại ko ngừng chảy. Dù cố cách mấy cũng ko thể lau sạch sẽ!

Lâm Lập Phong trong lòng tức giận cảm thấy tâm tình bất hảo. Hần thậm nghĩ Từ tình có việc gạt hần. Nàng đêm nay khiến hần rất lo.

"Làm sao vậy?Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Em có việc gạt ta?" Lâm Lập Phong chăm chú nhìn kỹ khuôn mặt tuyệt mỹ của Hạ từ tình

Hạ Từ Tình thoáng chốc sùng sốt, vội vã lắc đầu, "Không có việc gì, anh đừng suy nghĩ nhiều quá."

Lâm Lập Phong mắt sáng như đuốc, nhìn biểu tình biến hóa trên gương mặt nhỏ của Hạ từ tình,ko thể tránh được pháp nhãn của hần. Hần biết rõ, trong lòng Hạ Từ Tình nhất định có việc ko thể nói, len lén sau lưng gạt hần.

Tính cách Hạ Từ Tình, hần biết rất rõ. Nàng nếu như đã ko chịu nói, hần bắt ép cách nào cũng ko được!

Lâm Lập Phong đem Hạ Từ Tình ôm vào trong ngực, thật sâu cảm thụ nhiệt độ cơ thể của nàng, đau buồn trong lòng nàng, cũng chậm rãi được cởi ra_.

"Lập phong, anh yêu em sao?" Hạ Từ Tình tựa ở trong lòng Lâm Lập Phong đột nhiên hỏi

Lâm Lập Phong cúi đầu ôn nhu bên tai nàng nói nhỏ: "Anh yêu em , Từ Tình, anh yêu em.Anh hình như đã yêu em thật lâu rồi, chỉ là anh vẫn nằm mộng ko tỉnh. Đời này,ko được rời bỏ anh, được chứ?"

Hạ Từ Tình ở trong lòng hần hơi run,lại càng đem mặt úp sâu vào ngực hần. Nàng cũng không muốn rời bỏ hần a. Trời biết, nàng có bao nhiêu thương hần! Nàng có bao nhiêu sao ko muốn rời bỏ hần!

Thế nhưng, ở lại bên cạnh hần, nàng sẽ khiến hần gặp nguy nan.Nên bảo nàng làm thế nào cho phải?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53

Đại kết cục

Tuy rằng nàng ko tin tưởng vào số mệnh lắm, thế nhưng từ khi nàng gả cho hần, hần vẫn thường gặp phải những chuyện ko may là sự thật a.Trước lúc hần hôn mê, nàng vừa đồng ý cùng hần ly hôn, hần liền tỉnh lại.

Trên thế giới làm sao có việc trùng hợp như thế?

Nếu như nàng ở bên cạnh hần chỉ mang đến cho hần nguy hiểm, thì cho dù nàng có đau khổ bao nhiêu cũng sẽ rời xa hần. Chỉ cần hần có thể bình an vô sự, nàng đã thỏa mãn rồi

Thế nhưng vừa nghĩ đến việc ngày mai phải rời bỏ hần, ko có khả năng cùng hần gặp lại, lòng của nàng cũng rất đau nhức, rất đau! Đau đến không cách nào hô hấp!

Nghĩ đến những ngày ko có hấn, nàng ko dám tưởng tượng nữa. Nhưng nàng phải chấp nhận điều này! Không oán không hối hận!

Sáng sớm ngày hôm sau, Hạ Từ Tình nhẹ nhàng từ trong lòng Lâm Lập Phong ngồi dậy. Nàng xem khuôn mặt hoàn mỹ ngủ say của hấn, nhin không được ở bên môi hấn khẽ hôn một cái, sau đó quyết đoán mà xoay người rời đi.

Sau khi Hạ Từ Tình xoay người rời đi, Lâm Lập phong mới chậm rãi mở mắt, sau đó rất nhanh mà đánh một cuộc điện thoại về Lâm gia _ gọi cho dương quân gia

"Thiếu gia, có cái gì phân phó?" Thanh âm bình ôn của Dương quân gia từ đầu dây bên kia truyền đến

"Đến sân bay chặn trước, đừng cho từ tình đăng ký. Thuận tiện tra xem mục đích Từ tình định đi đâu?" Lâm Lập Phong trầm giọng ra lệnh.

"Vâng. Thiếu gia."

Sau đó, Lâm Lập Phong gọi đến cho Tiểu Quân "Tiểu quân, lập tức đến bệnh viện. Tôi cần cậu hỗ trợ."

"Vâng! Tổng giám đốc."

Hạ Từ Tình vừa về đến nhà liền cầm lấy hành lý, vội vã rời đi. Nàng ko muốn có thời gian để hối hận, nàng phải lập tức rời khỏi Trung Quốc. Chỉ có rời khỏi đất nước của Lâm lập Phong, lòng của nàng mới có khả năng bình tĩnh, nàng mới có thể quên Lâm Lập Phong

Ngồi ở trong sân bay, Hạ Từ Tình vừa nhìn thời gian, vừa thở dài. Nhìn thời gian đi qua một giây, nàng cảm thấy nỗi đau trong lòng như nặng thêm. Trong lòng lo nghĩ cảm cũng càng ngày càng nhiều

Sinh mệnh bắt đầu đi ở chỗ, có rất nhiều thời gian, nhưng lựa chọn của nàng đều do thân bất do kỷ (*bắt đầu đi)

Trước đây có lúc nàng hận chết hấn, nàng muốn cùng hấn đối đầu, mỗi ngày đối mặt hấn! Hiện tại nàng yêu sâu hấn rồi, nhưng nàng phải rời bỏ hấn, từ nay về sau ko thể nào gặp lại!

Thật buồn cười a! Thật bi ai a! Nàng ngay cả cuộc sống của chính mình cũng ko có quyền lựa chọn. Bị ai này của nàng có phải là do nàng quá mềm yếu rồi ko?

Nàng cười nhạt, có lẽ vậy! Thế nhưng, số phận vẫn ko đem quyền chủ động và quyền lựa chọn giao cho nàng!.

Phát thanh trong sân bay lúc này vang lên, nàng có thể đăng ký rồi. Nàng rốt cục phải rời khỏi Trung Quốc rồi! Nàng đứng lên, lôi kéo hành lý trong tay, một lần nữa nhìn bốn phía quanh sân bay, nàng nhìn cái đất nước nàng yêu nhất lần cuối cùng. . . . .

Vĩnh biệt Trung Quốc của tôi, Vĩnh biệt Lâm Lập Phong - người em yêu nhất. . . . .

Chờ đến khi tâm tình nàng ổn định, nàng mới đến đến chỗ đăng ký, khách phục nói cho nàng, vé máy bay của nàng đã trở thành đồ phế thải. Hạ Từ Tình mới kinh ngạc há hốc mồm, hỏi: "Sao lại như vậy?"

"Đúng vậy. Tiểu thư, không tin, Cô đến phía trước xem sao."

Hạ Từ Tình cảm về máy bay, bắt đầu đi kéo hành lý ra cơ thất. Ngay phía sau cửa cơ thất, nàng liền gặp lại nam nhân nàng ko cách nào dứt bỏ.

Hắn an tĩnh mà ngồi ở xe đẩy, khuôn mặt anh tuấn bắt phàm bao trùm một mảng trong sạch. Ánh sáng mặt trời buổi sớm rơi trên mái tóc đen, khiến cho đầu hấn toát lên một vòng sáng chói mắt. Cặp mắt đen lấy tâm thủy của hấn gắt gao nhìn nàng, vừa lạnh lùng lại bùng bùng nộ khí.

Ngực nàng lập tức đánh thót. Hắn biết kế hoạch len lén rời bỏ của nàng rồi sao? Nàng biết hắn hiện tại thịnh nộ không gì sánh được, nàng biết rõ hắn tức giận, cũng không dám tới gần hấn.

"Ko phải em muốn đi Malaixia sao? Thế nào lại đi mua vé máy bay đến Mỹ? Em ko cẩn thận như thế nên anh đã giúp em thủ tiêu nó rồi." Lâm Lập Phong lạnh lùng mà nhìn nàng chằm chằm từng chữ từng câu nói

"Anh thực sự ko ngại em mang đến tai nạn cho anh?" Nước mắt nàng đã mờ lung chảy ra hai mắt

"Nếu như em là ‘tai kiếp’ của anh, anh cam nguyện (*cam chịu, nguyện ý) nhận! Đời này không oán không hối hận!"

"Lập phong. . . ." Hạ Từ Tình rốt cục nhẫn chịu không nổi, cuộn cuộn đi nhanh, quỳ trên mặt đất, ôm lấy xe đẩy Lâm lập phong

Lâm Lập Phong cũng ôm chặt Hạ từ tình, ở bên tai nàng thấp giọng nói: "Em biết ko? Em đúng là ‘tai kiếp’ của anh, em đem tình yêu của anh tất cả cướp hết rồi! Bảo bối!"

Hạ Từ Tình từ trong lòng Lâm Lập Phong ngược khuôn mặt kiều mị, lộ ra một nụ cười xán lạn như hoa hồng. Ánh mặt trời buổi sớm chiều rơi, khiến giọt nước mắt trên mặt hấn ngưng kết thành một chuỗi kim cương lấp lánh mà trân quý. . . . .

Kỳ thực nhiều lúc, ái và hận, thương và đau , bi và hi đều là song song tồn tại _ . Đặc biệt là đối với ái tình, những ... cảm tình cùng gút mắt lại càng mâu thuẫn đan xen thì càng kịch liệt triền miên

Thường thường thì, ta có bao nhiêu cái hận đối với một người, thì lại có bấy nhiêu cái yêu đối với người ấy!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Bức Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.